

DE KORAN

UIT HET ARABISCH VERTAALD DOOR PROF.DR.J.H.KRAMERS BE-
WERKT DOOR DRS.ASAD JABER EN DR.JOHANNES J.G.JANSEN

UITGEVERIJ DE ARBEIDERSPERS AMSTERDAM · ANTWERPEN

ACHTTIENDE, HERZIENE DRUK

Gezet in Adobe Minion
Opmaak en zetwerk Medema, Vaassen

© 1992, 1997, 2003
B v Uitgeverij De Arbeiderspers, Amsterdam

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd
en/of openbaar gemaakt, door middel van druk,
fotokopie, microfilm of op enige andere wijze, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de
B v Uitgeverij De Arbeiderspers, Singel 262, Amsterdam.

*No part of this book may be reproduced in any form, by print,
photoprint, microfilm or any other means, without written
permission from B v Uitgeverij De Arbeiderspers, Singel 262,
Amsterdam.*

ISBN 90 295 0003 4
NUGI 634

INLEIDING

De Koran is een moeilijk boek. Vertalingen van de Koran zijn evenmin makkelijk. Deze Nederlandse Koranvertaling van de hand van prof. dr. J.H. Kramers (1891-1951) is niet alleen moeilijk omdat het een vertaling betreft van een van de moeilijkste boeken die er bestaan, maar ook vanwege het bijzondere Nederlands dat is gebruikt.

Kramers is er bij zijn vertaling van uitgegaan dat de Koran niet gesteld is in zoute-loze, vlakke en alledaagse taal. De Korantekst wil heel nadrukkelijk gesteld zijn in de taal van God en de engelen, niet in de taal van de mensen. Daarom heeft Kramers geprobeerd een bevreemdend taaleigen te ontwerpen dat bij de Nederlandstalige lezer zou oproepen wat de tijdgenoten van Mohammed, de apostel van de islam, moeten hebben gevoeld toen zij voor het eerst de Korantekst hebben horen voordragen.

Tijdens het leven van Mohammed (570-632) waren veel van de woorden en ideeën in de tekst van de Koran voor grote groepen van de toehoorders van Mohammed nieuw en onbekend. Wat bedoelde de Korantekst bijvoorbeeld als er werd gesproken over 'genotengevers'? Wie zich met de islam bezighoudt, weet meestal wel dat met die term, in het Arabisch *mushrikūn*, polytheïsten worden bedoeld. Kramers heeft voor het

koranische woord *mushrikūn* de term 'genotengevers' geconstrueerd om te proberen bij de lezer dezelfde verbazing op te roepen die, volgens hem, de tijdgenoten van Mohammed beving door het woord *mushrikūn*, een woord dat suggereert dat er ten aanzien van de Ene God, Schepper van Hemel en Aarde, sprake is van het aanstellen van een *sharik*, 'genoot', 'vennoot', partner', 'maat' in een maatschap - en de hoofdboodschap van Mohammed en de Koran is nu juist dat er maar Eén God is, naast Wie er geen andere goden zijn.

Zo vertaalt Kramers, wanneer in de Koran het Arabische woord *Qur'ān* wordt gebruikt, dit woord met 'Oplezing' - een woord dat in het Nederlands direct begrijpelijk is vanwege de band met het werkwoord oplezen, zoals ook in het Arabisch destijds het woord *Qur'ān* direct begrijpelijk moet zijn geweest vanwege de band met het werkwoord *qara'a*, dat 'reciteren, voordragen' betekent en dat zich in het moderne standaard-Arabisch heeft ontwikkeld tot het gewone woord voor lezen.

Alleen al vanwege zulk excentriek taalgebruik kan de Koranvertaling van Kramers soms vreemd lijken voor de Lezer, die niet alleen overvallen wordt door gedachten die deels nieuw en anders zijn, maar die ook geschokt en hopelijk geboeid wordt door

bijzondere woorden die (deels) nieuw zijn.

Uiteraard is het bij het vertalen van de Koran ook mogelijk een andere weg te gaan en te kiezen voor de Nederlandse termen die weergeven hoe een moderne moslim in de twintigste eeuw de Koran verstaat. Wie voor die lijn kiest, zou *mushrikūn* waarschijnlijk met de prozaïsche theologenterm ‘polytheïsten’ moeten vertalen en *shurakā*, het meervoud van *sharīk*, als ‘afgoden’ in plaats van als ‘genoten’.

De vertaling van Kramers, inmiddels meer dan veertig jaar in het Nederlandse taalgebied wijd en zijd in gebruik, heeft niet voor die prozaïsche oplossing gekozen. Dat is de kracht van deze monumentale Koranvertaling, waarvan niet zonder reden al meer dan 50 000 exemplaren zijn verkocht.

DE KORAN EN DE ISLAM

Kennis van de Koran, het heilige boek van de islam, is niet hetzelfde als kennis van de islam. Evenmin is kennis van de Bijbel hetzelfde als kennis van het christendom. Ook wie alles van de Bijbel weet, weet nog weinig over kerkenraden en bisschoppen, zondagsrust en eucharistie, toga's en celibaat, berijmde psalmen en gregoriaans. Hetzelfde geldt voor de Koran: de islam bestaat sinds de afsluiting van de Koran al bijna 1400 jaar.

Over de controversen die zich in die periode onder de moslims hebben voorgedaan, is in de Koran uiteraard niets te vinden. In de eerste eeuwen van de islam heeft zich een aantal burgeroorlogen afgespeeld die meestal gevoerd werden over de politieke vraag ‘Wie moet er Khalief worden, wie is de

ware leider van de moslimse gemeenschap?’. Na verloop van tijd heeft het Khalifaat zijn religieuze gezag grotendeels verloren aan de zogenaemde ‘*Ulamā*’,* de godsdienstleraren van de islam. Ten slotte is het Khalifaat zelfs geheel verdwenen.

Het spreekt vanzelf dat de met deze oorlogen en conzicten gepaard gaande godsdienstige discussies grote invloed hebben gehad op de islam zoals die zich uiteindelijk heeft uitgekristalliseerd. Wie de islam wil leren kennen, heeft daarom niet genoeg aan de Koran en zal zich tot moslims zelf moeten wenden. Ook zijn er in het Nederlands enige ‘Inleidingen tot de islam’ beschikbaar (zie bibliografie) die een niet-moslimse lezer misschien enigszins zullen kunnen voorbereiden.

De Koran speelt een grote rol in de islam. De islamitische wet eist dat een moslim vijfmaal per dag een korte rituele gebedsoefening verricht, de zogeheten *ṣalāt*. Het reciteren van een (desnoods klein) gedeelte van de Koran is een verplicht onderdeel van die *ṣalāt*. Zonder zulk Koranreciet is de *ṣalāt* niet geldig. Dit betekent dat moslims die hun plicht tot het verrichten van de *ṣalāt* vervullen, in hun dagelijks leven vele malen met Koranfragmenten worden geconfronteerd.

Ook geldt de Koran als de belangrijkste en eerste ‘wortel’ (in het Arabisch: *aṣl*) van de islamitische wet (in het Arabisch: *Sharīʿa*). De andere drie ‘wortels’ van de wet zijn het ‘voorbeeld’ van de apostel Mohammed, redeneringen bij ‘analogie’, en de ‘overeenstemming’ van de moslimse gemeente.

In de praktijk is de ‘overeenstemming’ de belangrijkste theoretische basis van de

* In het Nederlands worden de ‘*ulamā*’ meestal ‘*imāms*’ genoemd. *Imām* betekent in feite ‘voorganger’, in het bijzonder bij het gebed. Het woord ‘*ulamā*’ is een meervoud van ‘*ālim*’, dat ‘geleerde’ betekent.

wet geworden, want wanneer moslims het erover eens zijn dat een bepaald voorschrift door God gewild is, en deel uitmaakt van het stelsel van verboden en geboden dat bekend staat als de Shari'a, dan is het in de praktijk verder overbodig na te zoeken wat de Koran zelf over die kwestie te zeggen heeft. De vroeger veel gehoorde uitdrukking 'koranisch recht' is dan ook eigenlijk onjuist. Juristen spreken nog wel van 'mohammedaans recht'. De beste term is 'islamitisch recht'. De Koran is een van de bronnen van dat islamitische recht.

De theologen van de islam hebben de Koran een centrale plaats in het dogmatische gebouw van de islam gegeven. Zoals in het Christendom Jezus van Nazareth veelal beschouwd wordt als volledig God en volledig mens, het raakpunt van hemel en aarde, zo beschouwen moslims de Koran als een boek dat weliswaar in deze wereld is ingedaald, en in gedrukte en geschreven vorm op aarde aanwezig is, maar dat tegelijkertijd geheel goddelijk is.

Moslims geloven dat de Koran het letterlijke, ongeschapen woord van God is, op dezelfde manier waarop christelijke theologen geloven dat Jezus de ongeschapen Zoon van God is. In beide gevallen impliceert de term Ongeschapenheid dat de Koran, dan wel Jezus, een onlosmakelijk deel van God zelf is, niet op een bepaald punt in de tijd geschapen, maar steeds aanwezig, zelfs voor het begin van de schepping van de tijd zelf. Vandaag de dag spreken zulke dogmatische bespiegelingen minder aan, maar ook de meest ongodsdienstige westerling begrijpt wel dat met het begrip Ongeschapenheid een

ongewone graad van goddelijkheid bedoeld wordt. In de praktijk leiden de moslimse opvattingen over de buitengewone heiligheid van de Koran er bijvoorbeeld toe dat een goede moslim voor hij een Koranexemplaar aanraakt of een Koranvers reciteert, een staal van rituele reinheid aanneemt. Net zoals in het traditionele katholieke systeem een gewijde hostie niet op de grond mag vallen, mag ook een Koranexemplaar niet op de (onreine) grond liggen, gescheurd worden, enzovoort.

Zoals Jezus van Nazareth voor christenen het 'vles geworden' woord van God is, zo is een exemplaar van de Arabischtalige Koran voor moslims het 'papier geworden' Woord van God. Elke aanval op de waarachtigheid en waarheidsgetrouwheid van de Koran wordt door moslims dan ook hoog opgenomen. De juistheid van de leerstellingen van de islam (Laatste Oordeel, Hemels Paradijs, Hellevuur, enzovoort) wordt immers in laatste instantie gegarandeerd door het goddelijke karakter van de Koran.

Wanneer aan het goddelijke karakter van de Korantekst afbreuk zou worden gedaan, zo menen veel moslims, wordt ook afbreuk gedaan aan het geloof in het leven na de dood, ja, zelfs het eeuwigdurend heil van de gelovige in het hiernamaals komt op het spel te staan.

Dit heeft tot gevolg dat moslims uiterst argwanend zijn ten opzichte van westers historisch-kritisch onderzoek van de Korantekst. Hoewel er binnen de moslimse gemeenschap zelf wel uitgebreid gediscussieerd kan worden (en wordt) over de ware betekenis van passages uit de Koran, kan er binnen de

moslimse gemeenschap niet vrij gediscussieerd worden over de vraag of de Koran nu wel of niet het directe aan Mohammed geopenbaarde Woord van God is.

HET ARABISCH SCHIEREILAND VÓÓR DE ISLAM

In de jaren die voorafgingen aan het optreden van Mohammed moet ook binnen het Arabisch schiereiland de invloed van de grote mogendheden van die dagen voelbaar zijn geweest. Ten noorden van het Arabisch schiereiland bevond zich allereerst het Byzantijnse Rijk. Egypte en Syrië waren provincies van het (christelijke) Griekstalige Byzantijnse Keizerrijk, dat zijn centrum in Constantinopel had. Het Tweestromenland van Mesopotamië en het gebied ten oosten daarvan maakten daarentegen deel uit van het Perzische Sassanidenrijk, met zijn centrum in Ctesifon, niet ver van het huidige Bagdad.

Zowel de Perzen als de Grieken hadden nederzettingen in, althans rond, het Arabisch schiereiland. Er zijn zelfs berichten over Griekse schepen in de Rode Zee ter hoogte van Mekka: toen de Mekkanen de Ka'ba, de Heilige Kubus in Mekka, herbouwden, kort voor het jaar 622, maakten ze volgens de overlevering gebruik van het hout van een Grieks schip dat bij het haventje van Mekka, Shu'ayba, was gestrand.

Ten zuiden van het Arabisch schiereiland bevond zich het eveneens christelijke Ethiopische Rijk. Omstreeks 570 heeft er, zo wil de moslimse overlevering, zelfs een (mislukte) veldtocht tegen het toen nog heidense Mekka plaatsgevonden waarbij de Ethiopische

veldheer Abraha met een leger waarin zich olifanten bevonden, het Arabisch schiereiland was binnengetrokken. De tekst van sūra 105, de sūra van de Olifant, zou naar deze gebeurtenissen verwijzen. Het uiterste zuiden van het schiereiland werd zelfs direct door een Ethiopische gouverneur bestuurd.

In de beleving van de antieke bewoners van de Arabische woestijn waren vooral het gehelleniseerde Groot-Syrië en Egypte welvarende, rijke en begerenswaardige landstrekken. In de loop van de zevende eeuw hebben de vroege moslims deze gebieden dan ook veroverd.

HET ONTSTAAN VAN DE ISLAM

In de negentiende eeuw ontdekte de geleerde wereld dat de vroegste geschiedenis van het Christendom toch eigenlijk in nevelen was gehuld, en dat de tekst van het Nieuwe Testament als historische bron te kort schoot. Desalniettemin bleef men ten aanzien van de islam nog geruime tijd van mening dat deze godsdienst geboren was 'in het volle licht der geschiedenis'.

Tegenwoordig zijn de godsdiensthistorici veel voorzichtiger geworden. Ook over de vroegste geschiedenis van de islam is in feite weinig met zekerheid te zeggen. De ontstaansgeschiedenis van eigenlijk alle godsdiensten, zo begint meer en meer duidelijk te worden, is ondanks alle vrome verhalen daarover grotendeels in nevelen gehuld.

Er bestaat een uitgebreide moslimse overlevering over de vroegste geschiedenis van de islam, maar die overlevering is – althans in de ogen van moderne historici – vaak

innerlijk tegenstrijdig. De door de moslimse traditie overgeleverde verhalen zijn vooral stichtelijk, willen de toehoorder overtuigen van het goddelijke karakter van de islam, en bevatten niet het soort gegevens (controleerbare data en plaatsnamen) waar moderne historici naar zoeken.

Tot voor kort waren westerse historici het erover eens dat de stad Mekka, waarin Mohammed omstreeks het jaar 610 zijn optreden als profeet begon, het centrum was van een handelsrepubliek. Nader onderzoek heeft echter aangetoond dat het bestaan van deze 'Mekkaanse handelsrepubliek' niet of nauwelijks met harde feiten kan worden gestaafd.

Dit is van belang omdat het ontstaan van de islam door deze historici gezien werd als een antwoord op de ineenstorting van de pre-islamitische Arabische religie. Deze ineenstorting zou het gevolg zijn geweest van de sociale en economische spanningen en malaise die werden opgeroepen door de conzichten tussen de moraal van de vertegenwoordigers van deze handelsrepubliek en de traditionele godsdienstige waarden van de Arabische pre-islamitische bedoeïenen.

De nadruk die de Koran bijvoorbeeld legt op de zorg voor weduwen en wezen, en de armen in het algemeen, werd wel gezien als steun voor de opvatting dat het ontstaan van de islam verklaard zou kunnen worden uit de sociale conflicten die zich in Mekka afspeelden ten gevolge van de overgang van een bedoeïenensamenleving naar een min of meer kapitalistische stadsmaatschappij. Daartegen kan evenwel worden aangevoerd dat bekommernis om het lot van weduwen en wezen een wel zeer algemeen motief is in

een groot aantal religies, en dat derhalve dit soort verstrekkende conclusies niet uit zo weinig aanwijzingen getrokken mag worden.

De vraag waarom zo veel Arabieren op het Arabisch schiereiland in een zo korte periode bereid zijn geweest zich tot de islam te bekeren, kan heel goed onderwerp van wetenschappelijk onderzoek zijn. Het is mogelijk dat het antwoord gezocht moet worden bij de onvrede die er bij de bewoners van het Arabisch schiereiland bestond over de Ethiopische, Perzische en Griekse penetratie van het schiereiland.

De vraag of Mohammed inderdaad van de God van Abraham de openharingen heeft ontvangen die wij nu kennen als de Koran, onttrekt zich daarentegen aan wetenschappelijke analyse. Moslims geloven dat de Koran Gods Woord is.

MOHAMMED

Mohammed werd, volgens de moslimse overlevering, geboren in Mekka in het jaar van de Olifant, zo genoemd naar de olifant in het leger van de Ethiopische veldheer Abraha die omstreeks 570 een mislukte aanval op Mekka heeft gedaan.

De islamitische traditie vertelt verder dat Mohammed op jeugdige leeftijd wees werd: zijn vader stierf nog voor zijn geboorte en zijn moeder overleed toen hij vijf of zes jaar oud was. Daarna werd hij opgevoed bij familie van zijn vader, in hoofdzaak door een broer van zijn vader, Abū Ṭālib. De Koran refereert misschien aan deze feiten in sūra 93: 6: 'Heeft Hij u niet gevonden als wees en u toevlucht verschaft?'

Het is uiteraard goed mogelijk dat deze gegevens historisch juist zijn, maar er is wel op gewezen dat zij misschien niet berusten op ‘echte’ herinneringen, maar gegroeid zijn uit de exegese van het boven geciteerde vers uit sūra 93.

Een dergelijke redenering kan ook gelden voor het volgende biografische gegeven: omstreeks 595 huwt Mohammed met Khadiġa, een weduwe die ouder was dan Mohammed zelf. Sūra 93:8 luidt: ‘[Heeft Hij] u [niet] gevonden als hulpbehoevende en u rijk gemaakt?’. Is dit vers een echo van een historische gebeurtenis, het huwelijk met de rijke weduwe Khadiġa, of is het verhaal over dit huwelijk een door dit Koranvers in het leven geroepen legende? Een term als ‘rijk maken’ zou immers ook heel goed kunnen verwijzen naar iets anders dan materiële rijkdom en kunnen doelen op een heel ander geschenk dat God Mohammed gegeven heeft, te weten de Koran, net als in het slotvers van deze sūra (en elders). ‘En de weldaad van uw Heer, spreek daarvan.’

Het lijkt overdreven zich zorgen te maken over zulke kwesties, en voor moslims is het dat eigenlijk ook. Maar voor iemand die zonder religieuze belangstelling wil weten hoe het leven van Mohammed is verlopen, ligt het voor de hand na te gaan wat de Koran daarover meldt. De formuleringen van de Koran zijn echter vaak zo vaag en duister dat zonder de traditionele commentaren en begeleidende verhalen de teksten soms nietszeggend blijven. Als we het niet al wisten uit traditionele moslimse bronnen, zou immers bijna niets erop wijzen dat sūra 93 inderdaad de biografie van Mohammed zelf bespreekt.

Ongeveer honderddertig jaar na het overlijden van Mohammed is er een (uiteraard Arabischtalige) levensbeschrijving verschenen, geredigeerd door een zekere Ibn Ishāq. Hiervan is een verkorte Nederlandse vertaling beschikbaar: Ibn Ishāq, *Het Leven van Mohammed: de vroegste Arabische verhalen over de Profeet* (vertaald en toegelicht door dr. Wim Raven). Het verhaal zoals Ibn Ishāq dat vertelt, is de basis van alle biografieën van Mohammed, zowel de westerse als de islamitische.

De meeste boeken over het leven van Mohammed maken zich wellicht schuldig aan cirkelredeneringen. Gegevens over zijn leven worden geput uit de Koran, maar om de Koran te begrijpen moeten we eerst iets over het leven van Mohammed weten. En wat we daarover weten berust in laatste instantie op de verhalen verzameld door Ibn Ishāq. En Ibn Ishāqs verhalen berusten misschien op hun beurt weer op de tekst van de Koran.

DE EERSTE OPENBARING

De moslimse traditie heeft een gedetailleerd verhaal bewaard over de eerste openbaring die Mohammed van Godswege heeft ontvangen. Na een periode van vasten en mediteren verscheen de engel Gabriël aan Mohammed; in de woorden die worden toegeschreven aan de profeet zelf.*

Gabriël kwam bij mij terwijl ik sliep. Hij zei: ‘Reciteer!’ [Arabisch: *iqra*]. Ik zei: ‘Ik kan niet lezen’ [Arabisch: *mā ’aqra’u*]. Vervolgens drukte hij mijn keel zo krachtig toe

* Naar dr. W. Ravens vertaling van Ibn Ishāq’s *Het Leven van Mohammed*, p. 46.

dat ik dacht dat ik dood was. Toen liet hij mij los en zei: 'Reciteer!' Ik zei: 'Ik kan niet lezen'. Toen drukte hij weer zo hard dat ik dacht dat het de dood was. Toen liet hij me los en zei: 'Reciteer!' Ik zei: 'Wat moet ik dan reciteren?', en dat zei ik alleen om van hem af te komen, want ik was bang dat hij het nog eens zou doen. Hij zei: 'Reciteer in de naam van Uw Heer,' en de rest van het begin van sūra 96.

In de Koranvertaling van Kramers wordt 'Reciteer!' (*iqra*) weergegeven met 'Lees op!', zodat de band tussen de (allebei van de wortel QR' afgeleide) Arabische woorden *iqra*' en *Qur'an* (bij Kramers 'Oplezing') duidelijk uitkomt.

Weer doet zich het probleem voor dat dit verhaal over de eerste openbaring van Mohammed ontstaan zou kunnen zijn uit exegese van het begin van sūra 96, en in dat geval komt de informatie die dit verhaal over de beginverzen van sūra 96 verschaft dus uiteindelijk uit de Koran zelf, terwijl we het uiteraard juist willen gebruiken als een van buiten de Koran afkomstige bron die ons kan helpen de Koran te begrijpen.

Dat de profeet Mohammed zich tegen het begin van de openbaring verzet zou hebben, en in eerste instantie verlangd zou hebben dat de hem door God opgelegde taak hem voorbij zou gaan, is overigens een motief dat lezers van de Bijbel niet geheel vreemd zal toeschijnen. Dergelijke aanvankelijke weigeringen worden immers ook van bijvoorbeeld Mozes, Jeremia of Jona overgeleverd.

Het begin van sūra 93 bevat wellicht een aanwijzing dat de onvoorspelbare onregel-

matigheid van het overvallen worden door Openbaringen Mohammed benauwd heeft:

Bij het morgenlicht
en de nacht wanneer hij verstilt:
Niet heeft uw Heer u verlaten
noch u teruggestoten
Het latere is waarlijk beter voor u
dan het eerste.

De ochtend en de nacht, zo redeneren sommige Koranuitleggers, wisselen elkaar regelmatig af. Op dezelfde manier wisselen perioden met en zonder openbaring elkaar regelmatig af. Enige tijd geen openbaring ontvangen te hebben betekent niet dat Mohammed door God in de steek is gelaten. Wat er komen gaat, zowel in deze als in de komende wereld, is beter dan wat er tot nu toe geweest is.

DE EERSTE BEKEERLINGEN

Omstreeks 613, zo wil de moslimse overlevering, begon Mohammed in het openbaar te prediken. Zijn eerste bekeerlingen waren volgens de vrome overlevering: (1): zijn vrouw Khadiġa; (2) een vrijgelaten slaaf Zayd ibn Ḥāritha; (3) een kind, 'Alī, de zoon van de Abū Ṭālib bij wie Mohammed was opgegroeid; (4) een aanzienlijke Mekkaan, Abū Bakr (van 632-634 de eerste Khalief).

Deze traditie over de eerste vier bekeerlingen illustreert treffend het dilemma van de wetenschappelijke historisch-kritische studie van de vroege islam. Is het niet wat al te toevallig dat juist de vier verschillende groepen uit de toenmalige Mekkaanse maatschappij (te weten een vrouw, een slaaf, een kind en

een vrije) vertegenwoordigd zijn? Anderzijds is er niets dat erop wijst dat dit viertal niet behoord zou kunnen hebben tot de allereersten die Mohammed als apostel Gods erkend zouden hebben. Sociologisch onderzoek heeft uitgewezen dat, althans in de twintigste eeuw, de eerste bekeerlingen die een godsdienststichter weet te winnen steeds afkomstig zijn uit zijn allernaaste omgeving. Wie immers zijn naaste omgeving al niet weet te overtuigen van zijn goddelijke missie, heeft, zo lijkt het, weinig kans bij buitenstaanders.

LOTGEVALLEN TE MEKKA

In Mekka, na ongeveer 611, roept Mohammed zijn stadgenoten op tot overgave aan Gods wil. Op de Dag van het Laatste Oordeel zal God rekenschap vragen aan een ieder. De daden van de mens zullen dan worden gewogen: wie te licht wordt bevonden, wordt verwezen naar het eeuwig Hellevuur, de anderen zullen de geneugten van het eeuwig Paradijs smaken.

De dag der Beslissing
is een vastbepaalde tijd.

De dag
waarop op de bazuin geblazen wordt
en gij aankomt in scharen.
En de hemel wordt geopend
en van poorten voorzien

Dit fragment uit sūra 78 vervolgt met een beschrijving van de Hel en het Paradijs.

Of de verhalen over de vervolgingen (en erger) van Mohammeds eerste aanhangers in Mekka legendarisch of historisch zijn, is

moeilijk uit te maken. Wat er ook aan de hand geweest is, het succes van Mohammeds prediking in Mekka is waarschijnlijk beperkt geweest. Wanneer de Koran vertelt over de vroegere profeten die een boodschap als die van Mohammed brachten, zoals bijvoorbeeld Noach, is het aannemelijk dat deze verhalen tegelijkertijd de ervaringen van Mohammed met zijn Mekkaanse stadgenoten weerspiegelen:

Ik heb mijn volk opgeroepen
des nachts en des daags.
Doch mijn oproep heeft hen slechts
verder weg doen vluchten.
Zij stoppen hun vingers in hun oren
en verhovaardigen zich grotelijks.
Ik heb tot hen gesproken
openlijk
en ook in vertrouwelijkheid.
Zo heb ik gezegd:
Vraagt uw Heer om vergeving
Hij is vergevend.
Hij zal u rijkelijk geven.
Mijn Heer
laat op de aarde van de ongelovigen
geen enkele over.
Mijn Heer
vergeef mij en mijn ouders...

Vooraf de laatste woorden van dit fragment uit sūra 71, de sūra van Noach, suggereren dat de Koran hier niet alleen de woorden van Noach weergeeft, maar ook de zorgen van Mohammed, wiens eigen ouders immers geen moslim waren geweest.

Hoewel de Mekkaanse leider Abū Ḡahl druk op de clan van Mohammed uitoefende om Mohammed te dwingen zijn prediking

te staken, bleef de clan, waarvan Abū Ṭālib de leider was, Mohammed desalniettemin steunen. Abū Ṭālib zelf is nooit moslim geworden; hij sterft in 619 evenals Mohammeds echtgenote Khadiġa.

In 620 wint Mohammed de eerste bekeerlingen uit Medina, een oase ten noorden van Mekka. In september 622 'snijdt Mohammed de banden met Mekka door': de 'uitwijking', de zogeheten *hiġra*, van Mekka naar Medina. Hij vestigt zich met een aantal van zijn volgelingen in Medina/Yathrib, waar hij gaat optreden als *Hakam*, 'scheidsrechter', tussen de daar met elkaar in conzict zijnde partijen. Tevens is hij de leider van de moslims.

Het jaar waarin de hiġra heeft plaatsgehad geldt als het eerste jaar van de moslimse jaartelling. De hiġra-jaartelling wordt vaak aangegeven met de Latijnse afkorting 'A H', *Anno Hegirae*, het jaar van de Hiġra, naar analogie van de afkorting 'A D', *Anno Domini*, het Jaar van [de geboorte van] de Heer [Jezus Christus].

OPTREDEN TE MEDINA

Er zijn in Medina wanneer Mohammed daar aankomt, twee Arabische stammen, Aws en Khazrag, en drie joodse: Banū Qurayza, Banū al-Naḍir en Banū Qaynuqā'. Over de joden en de christenen in het antieke pre-islamitische Arabië is nog veel onbekend. Het is goed mogelijk dat de joden in Medina Arabieren waren die zich niet al te lang tevoren tot het jodendom hadden bekeerd. Er zijn in ieder geval berichten over een Arabische koning in Zuid-Arabië, Dhū Nuwās, die deze stap genomen zou hebben.

Zowel de Grieken als de Perzen beheersten in het noorden van het Arabisch schiereiland kleine christelijke, Arabische koninkrijkes die als bufferstaatjes tussen de twee wereldmachten Byzantium en het rijk der Sasaniden in waren gelegen. Van hieruit zou derhalve, tegelijk met de Griekse en Perzische invloed, (kennis over) het Christendom zich over het Arabisch schiereiland verspreid kunnen hebben.

Hoe het ook zij, de islamitische geschiedenis spreekt wanneer het over de vroegste periode van de islam gaat over: [1] de *muhāġirūn*, degenen die de hiġra naar Medina gemaakt hebben; [2] de *ansār*, 'helpers', oorspronkelijke bewoners van Medina die Mohammed gunstig gezind waren; en [3] de *munāfiqūn*, 'huichelaars', lieden die niet bereid waren zich openlijk tegen Mohammed te keren maar ook niet van zins waren hem actief te steunen.

Vanuit Medina zou Mohammed alleen al in de eerste anderhalf jaar van zijn verblijf zeven militaire expedities tegen Mekkaanse karavanen hebben gehouden. Volgens een overlevering zijn er in totaal 74 expedities (*maghāzī*) vanuit Medina ondernomen.

In maart 624 (Ramaḍān van het jaar 2 A H) vindt de slag bij Badr plaats. Een klein moslims leger verslaat een Mekkaanse meerderheid waarmee het onverwacht geconfronteerd wordt. (Een Mekkaans leger, onder Abū Ġahl, was een door Mohammed bedreigde Mekkaanse karavaan die onder leiding van Abū Sufyān stond en uit Ghaza naar Mekka terugreisde, te hulp gekomen.) Deze overwinning leverde de moslims grote oorlogsbuit en prestigewinst.

Na de overwinning bij Badr verdrijft Mohammed de joodse stam Banū Qaynuqā' uit Medina. Zijn belangrijkste rivaal in de machtsstrijd in Medina, een zekere 'Abdallāh ibn Ubayy, verliest daardoor ongeveer 700 medestanders. In maart 625 nemen de Mekkanen, onder Abū Sufyān, wraak voor de nederlaag bij Badr. In de slag bij Uḥud blijken ze evenwel niet echt in staat te zijn de moslims beslissend te verslaan. Volgens sommige bronnen verliezen de *anṣār* bij Uḥud zeventig man, en de *muhāğīrūn* vier. Desalniettemin hadden de moslims nu een theologisch probleem: wanneer de overwinning bij Badr een geschenk van God was geweest, waarom dan nu niet weer een overwinning? Bewees Uḥud dat God nu de Mekkanen beschermde? Dit probleem wordt opgelost in sūra 3:153, 166 en 173: God had het geloof van de moslims slechts willen beproeven.

In augustus 625 verdrijft Mohammed de joodse stam Banū al-Naḍīr uit Medina. In maart 627 doen de Mekkanen weer een poging de moslims te verslaan. Het krachtige leger van de Mekkanen bestond vooral uit cavalerie, die haar kracht evenwel niet effectief kon aanwenden omdat Mohammed waar nodig een gracht (*khandaq*) rond Medina had laten graven, naar de traditie wil op aanraden van een Perzische bekeerling, Salmān. Na een beleg van enkele weken keerden de Mekkanen terug naar Mekka: de cavalerie bleek niet in staat de gracht over te steken en de infanterie van de moslims was superieur.

De in Medina woonachtige joodse stam Banū Qurayza, die neutraal had weten te blijven maar wel met de Mekkanen had onderhandeld over een mogelijke aanval vanuit

Medina op Mohammed, wordt voor deze handelwijze gestraft. De mannen van de stam worden gedood, de vrouwen en kinderen als slaaf verkocht.

Mohammed richt vervolgens zijn aandacht vooral op de verschillende woestijnstammen op het Arabisch schiereiland. Hij weet een steeds groter aantal hiervan voor zich te winnen. Met de Mekkanen sluit hij het verdrag van Al-Ḥudaybiyya (maart 628). Naarmate zich meer stammen bij Mohammed aansluiten, wordt de positie van Mekka zwakker. In januari 630 geeft de stad zich over, in Ramaḍān van het jaar 8 A H. Tegenover zijn vroegere Mekkaanse vijanden stelt Mohammed zich mild en verzoeningsgezind op.

Het jaar 9 A H (april 630 tot april 631) wordt aangeduid als het jaar van de 'delegaties' (*wufūd*). In dat jaar sturen de stammen van het Arabisch schiereiland delegaties naar Mohammed die zich namens hun stammen aan hem onderwerpen. De expansie naar het noorden (Syrië, Palestina, Jeruzalem) begint.

Bij zijn dood, in Medina in juni 632, is Mohammed heerser over het hele Arabisch schiereiland. Hij sterft in de armen van zijn favoriete echtgenote 'Ā'isha, de dochter van Abū Bakr, een van de eerste moslims.

NA DE DOOD VAN MOHAMMED

Na zijn dood wordt Mohammed als leider van de moslimse gemeenschap opgevolgd door Abū Bakr. In zijn functies van profeet en apostel, en overbrenger van de Koran, kon er uiteraard geen sprake zijn van opvolging. Zijn opvolgers nemen de titel 'Khalief' aan. Onder de eerste, 'rechtgeleide'

Khaliefen, Abū Bakr, ‘Umar, ‘Uthmān en ‘Alī (632- 661) vindt de verdere verovering plaats van wat nu het Arabische taalgebied is.

Naar veler opvatting betekent het woord Khalief niets dan ‘opvolger’. Er is echter misschien aanleiding te betogen dat het woord ‘vertegenwoordiger’ (namelijk van God op aarde) betekent. Hoe het ook zij, in het taalgebruik van de latere moslims gaat het woord ‘Khalief’ op den duur ‘soeverein’, ‘vorst’, betekenen.

In de Koran komt het woord ‘Khalief’ twee keer in het enkelvoud voor. In sūra 2:30 zegt God tot de engelen over Adam, de eerste mens: ‘Ik ga instellen op de aarde een stedehouder (khalifa)’. In sūra 38:26 zegt God tot David: ‘Wij hebben u tot stedehouder op de aarde gemaakt. Vel dus oordeel tussen de mensen’.

Beide passages laten toe het woord ‘Khalief’ ‘niet als ‘opvolger’ maar als ‘vertegenwoordiger [van God op aarde]’ te interpreteren. Het is derhalve goed verdedigbaar dat dit woord ook wanneer het in de vroegste periode van de islam als titel van de heerser wordt gebruikt, opgevat moet worden als ‘vertegenwoordiger van God op aarde’, en niet als ‘opvolger van Mohammed, de apostel Gods’.

Onder de dynastieën van de Omayyaden-khaliefen (in Damascus van 660-750) en de Abbasiden-khaliefen (in Irak vanaf 750 tot 1258, het jaar van de val van Bagdad) vindt de verdere groei en consolidatie van de islam plaats. In het door de moslims veroverde imperium in Egypte, Syrië, Irak, Iran en Noord-Afrika arabiseert de veelal christelijke bevolking na de moslimse veroveringen geleidelijk. Omstreeks de tiende eeuw van onze

jaartelling zijn de sprekers van het Arabisch en die van de oorspronkelijke talen (Koptisch, Syrisch, enzovoort) van deze gebieden gelijk in aantal.

Op de arabisering volgt, eveneens geleidelijk, de islamisering. Vooral nadat de Mongolen, die in 1258 Bagdad hadden veroverd, zich tot de islam hadden bekeerd (ongeveer 1300 A D), en de kruisvaarders definitief waren verslagen, werd het oorspronkelijke inheemse christendom in Egypte en Groot-Syrië meer en meer een marginaal verschijnsel.

DE KORAN ALS HEILIG BOEK

De Koran leert dat Mohammed op dezelfde wijze de Koran heeft ontvangen als de profeten die in de eeuwen vóór Mohammed waren opgetreden van Godswege een Schrift hadden ontvangen. In sūra 7:144 zegt God tot Mozes:

O Mūsā
Ik heb u uitverkoren boven de mensen
door Mijn boodschap te verkondigen
en door Mijn woorden.
Neem dus wat Ik u gegeven heb.

Over Noach, Abraham en Jezus (in de Koran ‘Īsā genoemd) wordt in sūra 57:26 gezegd:

En Wij hebben uitgezonden
Nūḥ en Ibrāhīm
en Wij hebben in hun nageslacht
het profeetschap ingesteld en ook de
Schrift.
Toen deden Wij op hun sporen volgen
Onze boodschappers

en Wij deden volgen 'Īsā
de zoon van Maryam
en Wij gaven hem de Inġil.

In sūra 41:41-43 wordt gesteld dat de inhoud van de Koran niet anders is dan die van de eerdere Heilige Boeken: 'Niet wordt er tot u [Mohammed] iets anders gezegd dan wat reeds gezegd is tot de boodschappers vóór uw tijd.'

Ook wordt de Koran, in de Koran zelf, aangeduid als 'Zijn [Gods] tekenen', bijvoorbeeld in het begin van sūra 62. De verzen van de Koran zijn voor moslims immers, evenals de tekenen in de natuur, een bewijs van Gods wereldbestier. Zoals de vroegere profeten de goddelijkheid van hun missie bewezen met wonderen, zo garanderen de 'tekenen' (*āyāt*) van de Koran dat Mohammed inderdaad door God gezonden is. De betekenis van het Arabische woord *āyāt* is zich onder invloed van deze visie gaan ontwikkelen tot het gewone woord voor 'Koranverzen'.

In sūra 22:52 noemt de Koran de mogelijkheid dat de Satan getracht zou hebben in het openbaringsproces te interfereren. God, zo zegt de Koran hierover, heeft zulke satanische bemoeienissen ongedaan gemaakt.

DE KORAN ALS WETBOEK

Hoewel de Koran allerlei voorschriften ten aanzien van het menselijk gedrag bevat, en regelmatig zelfs de straffen voor bepaalde vergrijpen vaststelt, is de Koran geen wetboek in de algemene zin van dat woord. Vooral in de Korangedeelten die dateren uit de periode dat Mohammed als staatsman in

Medina optrad zijn regelingen en voorschriften te vinden, maar deze hebben alleen kracht van wet wanneer de moslimse wet, de Shari'a, die regelingen ook heeft overgenomen.

De straf voor echtbreuk is een beroemd voorbeeld van een geval waar de regels van de islamitische wet lijken af te wijken van wat de Koran beveelt. Het begin van sūra 24 schrijft als straf voor ontucht (*zinā*) geseling voor: 'De ontuchtige vrouw en de ontuchtige man, geselt een ieder hunner met honderd geselslagen.' Desalniettemin schrijft de islamitische wet als straf voor echtbreuk steniging voor, evenals trouwens de tekst van het Oude Testament (Leviticus 20:10 en Deuteronomium 22:22-27).

Vanuit moslims oogpunt kan dit verklaard worden door te stellen dat de Koran in sūra 24 slechts bedoelt te spreken over ontuchtigen die niet gehuwd zijn en nimmer gehuwd zijn geweest, terwijl de doodstraf voor echtbreuk door middel van steniging niet uit de Korantekst wordt gerechtvaardigd maar uit het voorbeeld van Mohammed en zijn eerste opvolgers, die – zo wordt overgeleverd – ingeval van echtbreuk de echtbrekers veroordeelden tot de dood door steniging.

Hoewel de Koran uiteraard een grote rol speelt, ook in het moslims recht, is het dus niet zo dat de regels van de Koran zonder meer door het moslims recht zijn overgenomen. Vooral overleveringen over hoe de profeet zelf placht te oordelen, kunnen een verklaring zijn voor afwijkingen tussen koranische voorschriften en de wetten van de Shari'a die de islam in theorie voorschrijft. Het is voor buitenstaanders derhalve steeds

geboden de moslimse Korancommentaren en de moslimse handboeken van het moslims recht te raadplegen.

DE VASTSTELLING VAN DE TEKST
VAN DE KORAN

De Schotse arabist prof. John Burton heeft er op gewezen dat het merkwaardig is hoe eenstemmig de moslimse traditie is over de rol van Mohammed bij de vaststelling van de tekst van de Koran. De definitieve vaststelling zou niet door Mohammed zelf verricht zijn, maar door de eerste Khaliefen, in eerste instantie Abū Bakr of ‘Umar.

Khalief ‘Uthmān zou een commissie in het leven hebben geroepen die de uiteindelijke Korantekst heeft vastgesteld, en derhalve wordt er gesproken van de ‘Uthmaanse vulgaat’. Deze betrof overigens alleen de consonantentekst: over de details van een aantal vocalen (die in het Arabische schrift met kleine streepjes onder en boven de consonanten worden genoteerd) heeft nog lange tijd verschil van mening bestaan.

Volgens Burton is het echter goed mogelijk dat de laatste redactie van de Koran al door Mohammed zelf is verricht, niet lang voor zijn dood. De bijzonder ingewikkelde redenering die tot die conclusie leidt, is terug te vinden in Burtons boek *The Collection of the Qur’ān* (Cambridge 1977). De meest gezaghebbende Arabische gedrukte tekst van de Koran is de tekst zoals deze is vastgesteld door een Egyptische Koninklijke Commissie die in 1924 haar werk heeft voltooid. Voordat deze duidelijk en helder gedrukte tekst algemeen beschikbaar was, be-

diende men zich in Europa in het algemeen van een in 1834 in Leipzig gedrukte, door Gustav Flügel uitgegeven versie. De negentiende-eeuwse uitgave van Flügel is evenwel grotendeels door de Egyptische ‘Koninklijke’ uitgave verdrongen.

DE VORM VAN DE KORAN

De Koran is ingedeeld in 114 hoofdstukken of ‘sūra’s’, die elk een naam hebben die bijna altijd is ontleend aan de tekst van de sūra zelf. Moslims citeren een sūra meestal door het noemen van de desbetreffende naam. In het Westen worden de sūra’s vaak met behulp van het nummer geciteerd.

Elke sūra is verdeeld in verzen of *āya’s*. De langste sūra heeft 286 verzen, de kortste 3. De sūra’s zijn in de Koran grofweg naar lengte gerangschikt: de langste komen het eerst, de kortere het laatst. De eerste sūra is daarop een uitzondering: deze telt slechts 7 verzen.

Dit ordeningsprincipe – dat trouwens ook in het Oude Testament wordt gebruikt bij de rangschikking van de profetische boeken van Jesaja tot Maleachi – heeft tot gevolg dat de latere, in Medina geopenbaarde, langere sūra’s voorafgaan aan de kortere, eerder in Mekka geopenbaarde sūra’s.

Van elke sūra meldt de moslimse overlevering of deze in Mekka dan wel in Medina is ‘nedergezonden’. De Mekkaanse sūra’s bevatten vooral profetische waarschuwingen, de Medinensische zijn in het algemeen beschouwender van aard.

In aansluiting op de moslimse traditie heeft Richard Bell geprobeerd in zijn Koran-vertaling (*The Qur’ān Translated with a*

critical Re-arrangement of the Surahs, eerste druk Edinburgh 1937) aan te geven hoe elke sūra is opgebouwd uit korte fragmenten, openbaringseenheden, die niet alleen op grond van de inhoud te begrenzen zijn, maar – vooral – op grond van het aan het eind van ieder vers gebruikte rijm- of assonantiewoord. Wanneer het rijmwoord wisselt, zo valt te veronderstellen, begint een nieuwe openbaringseenheid.

DE STIJL VAN DE KORAN

De moslimse geleerden bestrijden dat de verschillende āya's (verzen) van de Korantekst rijmen. Dit hangt samen met de omstandigheid dat de heidense Mekkanen Mohammed in eerste instantie voor een dichter hielden, zie sūra 52:30, en hem niet als profeet wens-ten te beschouwen.

Het is inderdaad zo dat de regels voor het rijm zoals die gelden voor de klassieke Arabische poëzie, voor de tekst van de Koran niet opgaan. Het is dan ook beter te spreken van assonantie als we de klankgelijkvormigheid die we in het Arabisch aan het einde van de āya's aantreffen, willen beschrijven.

De āya's die dateren uit de Mekkaanse periode, zijn in het algemeen korter dan die uit de Medinensische periode. Een westerling zou waarschijnlijk zeggen dat de Mekkaanse fragmenten poëtisch zijn en de Medinensische prozaïsch. Ook zou een westerling de Mekkaanse fragmenten waarschijnlijk als 'zuiver religieus' willen karakteriseren, terwijl de latere Medinensische fragmenten daarentegen vaak betogend of juridisch van aard zijn.

DE VERZENTELLING BINNEN DE SŪRA'S

De Koranuitgave van Gustav Flügel uit 1834 volgt een verzentelling die teruggaat op die van de moslimse geleerden uit Basra. Deze telling werd tot voor kort door de meeste westerse oriëntalisten gevolgd. Ook de vertaling en commentaar van Richard Bell volgen deze verzentelling.

De Egyptische Koninklijke Koranuitgave uit 1924 volgt een andere telling, die teruggaat op het werk aan de Korantekst van de moslimse geleerden in Kufa. De Koran-vertaling van Kramers geeft de Egyptische telling, maar noemt, steeds tussen haakjes, ook de afwijkende oudere telling.

De vermelding van de dubbele verzentelling is niet overbodig. Oudere boeken gebruiken steeds de telling die in dit boek tussen haakjes staat, maar ook in recente boeken over de islam is die telling nog wel aan te treffen.

DE VERDELING VAN DE TEKST

IN DERTIG DELEN

Het is een goed gebruik in de vastenmaand Ramaḍān de gehele Koran te reciteren. Daartoe wordt de Korantekst in dertig delen van gelijke lengte verdeeld, de dertig zogeheten *agzā'*. In de Egyptische Koranuitgave staat boven aan de rechterpagina steeds aangegeven binnen welk dertigste deel van de Koran de lezer of recitator zich bevindt, en staat boven aan de linkerpagina de naam van de sūra. In deze bewerking van de Koran-vertaling van Kramers is ervoor gekozen de *agzā'* niet te vermelden.

NEDERLANDSE KORANVERTALINGEN

De eerste Nederlandse Koranvertaling verscheen in 1641 in Hamburg. Deze vertaling was niet uit het Arabisch gemaakt, maar ging via een reeks tussenvertalingen terug op een Latijnse vertaling die in 1543 in Basel was gedrukt en die in het midden van de twaalfde eeuw door de Engelsman Robert van Ketton was gemaakt.

Ook de vertaling van J.H. Glazemaker (Amsterdam 1658) is tot stand gekomen op grond van tussenvertalingen uit andere talen dan het Arabisch. Hetzelfde geldt voor de Koranvertaling van L.J.A. Tollens (Batavia 1859) en S. Keyzer (Haarlem 1860).

In 1953 heeft de Ahmadiyya-beweging in Den Haag een Nederlandse Koranvertaling uitgegeven. Deze wordt voorafgegaan door een inleiding van 180 bladzijden die een uiteenzetting geven over de leerstellingen van de uit Pakistan afkomstige Ahmadiyya-beweging, en over de verschillen tussen deze beweging en de orthodoxe islam. De Ahmadiyya-vertaling drukt op de rechterkant van de pagina de Arabische tekst van de Koran af, op de linkerkant staat de Ahmadiyya-vertaling. Deze is gemaakt naar de Engelse standaardvertaling die bij de Ahmadiyya-beweging internationaal in gebruik is. Aan de Nederlandse tekst is wel meegewerkt door Nederlanders die Arabisch kennen.

De Koranvertaling van J.H. Kramers, de eerste Nederlandse vertaling die in haar geheel direct uit het Arabisch is gemaakt, verscheen in 1956. Kramers zelf heeft het werk aan deze vertaling niet afgemaakt. Het boek is postuum verschenen: de arabist en

diplomaat dr. R.W. van Diffelen heeft het werk voltooid en van noten voorzien. In 1989 werd, eveneens met de Arabische en de Nederlandse tekst naast elkaar afgedrukt, een nieuwe vertaling uitgegeven van de hand van de Groningse arabist dr. Fred Leemhuis.

HET GEZAG VAN VERTALINGEN

Uiteraard heeft een vertaling niet het gezag van de grondtekst. Zeker bij de Koran, die volgens de moslims Gods letterlijke woorden bevat, telt dat zwaar. Geen enkele vertaling, van welk document dan ook, is ooit meer dan een interpretatie van het origineel. Of de Koran eigenlijk wel vertaald mag worden is onder de moslims het onderwerp van veel discussie geweest. Tegenwoordig zijn de meeste moslims het erover eens dat een Koranvertaling niet meer dan een bijzondere vorm van Koranuitleg is, en Koranuitleg is toegestaan.

In elke vertaling (en in elk commentaar) komen fouten voor. Het spreekt vanzelf dat moslims zich hevig stoten aan foute vertalingen van wat zij als Gods woord beschouwen. Vaak blijkt echter bij de discussies over vertaalfouten dat het in feite slechts gaat om al dan niet subtiele meningsverschillen over de juiste interpretatie van de Korantekst. En over meningsverschillen heeft Mohammed, naar de moslims overleveren, gezegd dat deze binnen zijn gemeente een genadegave Gods zijn, *ikhṭilāf ummatī rahmah*.

Elke verstandige Koranvertaler laat zich allereerst leiden door de moslimse Korancommentaren. Kramers maakte vooral gebruik van het materiaal dat te vinden is

in de gezaghebbende middeleeuwse Koran-commentaar van de islamitische geleerde Al-Bayḏāwī. Hierover werd aan de Leidse universiteit, waar Kramers hoogleraar was, tot voor kort regelmatig college gegeven.

WAAROM IS HET ZO MOEILIK DE KORAN TE VERTALEN?

Het vertalen van een tekst die wordt beschouwd als het letterlijke woord van God brengt de vertaler uiteraard in moeilijkheden. Het soort problemen waarmee men wordt geconfronteerd is goed te illustreren aan de hand van het koranische sleutelbegrip *kufr*. Dit woord betekent in eerste aanleg ‘ondankbaarheid’, en wordt in de Koran vooral gebruikt om de ‘ondankbaarheid’ van de mens jegens God aan te duiden.

Wie jegens God en zijn weldaden ondankbaar is, is een *kāfir*. Het Nederlandse woord ‘kaffer’ is hoogst waarschijnlijk een verbastering van dit Arabische woord *kāfir*. Wie ondankbaar is jegens God en zijn weldaden (waaronder de openbaring van de Koran), is een ongelovige. De Nederlandse Koran-vertalingen gebruiken derhalve voor het woord *kāfir* het goed Nederlandse woord ‘ongelovige’.

In sūra 2:34 bijvoorbeeld leidt dit tot een probleem. In de voorafgaande verzen wordt verteld hoe de engelen bezwaar maken tegen Gods plan de mens te gaan scheppen. In vers 34 buigen de engelen desalniettemin voor de nieuw geschapen mens, behalve één, Satan. In vers 34 wordt nu van Satan gezegd dat hij daardoor *kāfir* werd. De Nederlandse vertalingen geven hier eenstemmig ‘ongelovige’.

Het is evenwel weinig aannemelijk dat Satan direct na de schepping van de mens door God, waarvan hij kennelijk getuige was, plotseling atheïst is geworden. In sūra 2:34 is het wel heel duidelijk dat *kāfir* niet steeds met ‘ongelovige’ vertaald kan worden, maar veeleer iets betekent als ‘tegenstander van Gods plannen met de mens en de schepping’, of ‘lid van de anti-Godpartij’.

Een dergelijk probleem doet zich voor bij sūra 2:85. Hier wordt gesproken over mensen die wel sympathie voor de islam hebben, onder de indruk zijn van de Koran, maar desalniettemin niet van zins zijn zich tot de islam te bekeren. De Koran zegt tot zulke lieden: ‘Geloof gij dan in een deel van de Schrift, en zijt gij ongelovig in een ander deel?’ Het Arabisch gebruikt hier voor ‘ongelovig zijn’ weer een vorm van het werkwoord *kafara*, ‘ondankbaar zijn’.

Een vertaling als ‘Geloof ge in een deel van het boek en in een ander gedeelte niet?’ doet geen recht aan het feit dat de Koran ook in het tweede gedeelte van deze uitspraak een werkwoord heeft gebruikt. Maar een vertaling als ‘Houdt gij een deel van het boek voor waar en zijt ge ondankbaar jegens een ander deel?’ is nauwelijks begrijpelijk. Het lijkt haast wel of wie de Koran echt goed wil begrijpen, zelf Arabisch moet gaan leren.

DE UITSPRAAK VAN ARABISCHE WOORDEN

Bij het in Latijnse lettertekens weergeven van Arabische woorden wordt in het algemeen een aantal puntjes onder de letters gezet die dienen om klanken aan te duiden waar het Latijnse alfabet geen tekens voor heeft, maar

die wel sterk lijken op de klank die wordt aangegeven door dezelfde letter zonder puntje. Dit speelt vooral bij de t, de z, de s en de d. Wie geen Arabisch kent heeft weinig aan die puntjes, wie wel Arabisch kent heeft die puntjes eigenlijk niet nodig.

Ook de Koranvertaling van Kramers gebruikt een min of meer traditionele manier van weergeven van Arabische woorden waar bij deze puntjes gebruikt worden. Wie het naadje van de kous wil weten zal zich moeten wenden tot iemand die Arabisch kent, of bijvoorbeeld het boekje van A.F.L. Beeston, *The Arabic Language Today*, moeten raadplegen.

In de transcriptie die is gebruikt, zal voor de gemiddelde lezer het gebruik van de ‘u’ misschien het vreemdst zijn: net als in het Duits en het Latijn moet deze ‘u’ worden uitgesproken als de Nederlandse ‘oe’. Het accent valt meestal op de klinker waar een lengtestreepje boven staat.

GOD OF ALLĀH

Kramers heeft het Arabische woord *Allāh* onvertaald gelaten. Tegenwoordig zouden de meeste vertalers *Allāh* waarschijnlijk gewoon als ‘God’ willen vertalen. Hiervoor zijn verschillende redenen. Ten eerste spreken de christenen in het Arabische taalgebied ook van ‘Allāh’ wanneer zij ‘God’ bedoelen, en zeggen dan ook ‘Allāh de Vader, Allāh de Zoon, en Allāh de Heilige Geest’. Ten tweede, zo blijkt uit de Koran, wordt met Allāh de God van aartsvader Abraham bedoeld, de Enige Schepper van Hemel en Aarde. Het is goed voorstelbaar dat niet-moslims daarom ‘Allāh’ het liefst met ‘God’ willen vertalen.

Anderzijds zijn er groepen moslims die – net als Kramers zelf – het woord ‘Allāh’ het liefst onvertaald willen laten.

In deze bewerking van de vertaling van Kramers is *Allāh* met ‘God’ vertaald.

HET CITEREN VAN DE KORAN

Wanneer moslims een Koranvers aanhalen, zeggen zij in het algemeen ‘God heeft gezegd: ...’ Omdat deze formule een erkenning inhoudt van het goddelijke karakter van de Koran, zullen niet-moslims er wellicht bezwaar tegen hebben deze formule over te nemen. Een niet-moslim die de Koran wil citeren, en dan bijvoorbeeld zou zeggen ‘Mohammed heeft in de Koran gezegd: ...’ kwetst op zijn beurt de moslims diep. Zij geloven immers dat de Koran niet door Mohammed is vervaardigd, maar door God op Mohammed is neergezonden.

Het is goed mogelijk dit dilemma te vermijden door de Koran te citeren – zoals ook in deze inleiding is gebeurd – met de formule ‘De Koran zegt: ...’

BIBLIOGRAFIE: DE KORAN EN MOHAMMED

Er is een in het Nederlands vertaalde inleiding tot de Koran beschikbaar: W. Montgomery Watt, *Inleiding tot de Koran*, vertaald door dr. N.J.G. Kaptein, Utrecht 1986. Een beknopte commentaar op de Koran bestaat er in het Duits.. Rudi Paret, *Der Koran: Kommentar und Konkordanz*, Stuttgart 1981. In het Engels bestaat er een uitgebreide maar soms verouderde commentaar: Richard Bell, *A Commentary on the Qur’ān*, Manchester 1991.

Volgens velen is de beste vertaling van de Koran nog steeds Richard Bell, *The Qur'ān, Translated, with a critical Re-arrangement of the Surahs*, Edinburgh 1937, en herdrukken. Mijn eigen *The Interpretation of the Koran in Modern Egypt*, Leiden 1974, herdruk 1980, geeft een indruk van hoe de moderne Egyptische moslimse Koranuitleggers te werk gaan.

Over het leven van Mohammed is een standaardwerk in twee delen verschenen, ook van de hand van W.M. Watt: *Muhammad at Mecca*, Oxford 1953 en *Muhammad at Medina*, Oxford 1956. Kritiek op deze twee inmiddels enigszins gedateerde boeken is te vinden in Patricia Crone, *Meccan Trade and the Rise of Islam*, Oxford 1987. Dit boek rekent ongenadig af met de mythe van de Mekkaanse handelsrepubliek.

In 1983 verscheen een biografie van Mohammed van de hand van Michael Cook: *Muhammad*, Oxford 1983.

De belangrijkste moslimse vroege bron over het leven van Mohammed is het door dr. Wim Raven vertaalde *Het Leven van Mohammed* van Ibn Ishāq, Amsterdam 1980.

Over leven en werk van J.H. Kramers is het een en ander te vinden in: J.H. Kramers, *Analecta Orientalia*, twee delen, Leiden 1954 en 1956. Deze delen bevatten artikelen van Kramers, het merendeel niet in het Nederlands. De bladzijden 329-335 van deel 2 geven een bibliografie van zijn publicaties.

BIBLIOGRAFIE: DE ISLAM

Het reformatorische *Sola Scriptura* ('Alleen bij de Schrift') principe heeft voor de islam uiteraard weinig betekenis. De islam is meer

dan de Koran, zoals ook het Christendom meer is dan de Bijbel.

Er zijn tal van inleidingen tot de islam: allereerst het zeer uitgebreide *Islam: Norm, Ideaal en Werkelijkheid*, van de hand van een tiental auteurs onder redactie van prof. dr. Jacques Waardenburg, Amsterdam 1984, en herdrukken. Nog uitgebreider is het Duitse *Der Islam in der Gegenwart*, onder redactie van Werner Ende & Udo Steinbach, München 1991, derde druk. Aan dit handboek hebben ook enkele Nederlandse auteurs meegewerkt.

Een korte inleiding is mijn eigen *Inleiding tot de islam*, Muiderberg 1987. Dit boekje richt zich allereerst op de niet-moslimse lezer en probeert verbindingen aan te brengen tussen de islam en wat men zich nog van de Bijbel en het Christendom herinnert.

Wie wil weten hoe de moslims de islam zelf presenteren, moet zich wenden tot de bevoegde moslimse godsdienstleraren die via de moskeeën en het Islam Informatie Centrum in Den Haag bereikbaar zijn. Alle genoemde boeken bevatten zelf ook weer uitgebreide lijsten van verdere literatuur.

HANDLEIDING VOOR DE NIET-MOSLIMSE LEZER

De Koran is bedoeld om voorgedragen te worden. De niet-moslimse lezer die voor het eerst de Koran gaat lezen, doet er verstandig aan om althans in het begin de tekst niet sneller dan op voorleessnelheid door te nemen.

Moslimse kinderen leren de Koran uit het hoofd vanaf het einde, beginnend bij sūra 114. Het voordeel hiervan is dat de sūra's aan het einde kort zijn. Maar het nadeel is dat de

korte sūra's meestal dateren uit het begin van Mohammeds optreden als profeet, en vaak nogal moeilijk zijn.

Misschien kan een niet-moslimse lezer het beste ergens in het midden beginnen, bijvoorbeeld bij sūra 21, en dan naar het einde toe doorlezen, en vervolgens van het midden naar het begin toe.

DE BEWERKING VAN DE VERTALING

EN DE NOTEN

In de loop van 1991 hebben drs. Asad Jaber en ikzelf de vertaling van Kramers bewerkt. De grootste verandering is wel dat de verzen nu in vrije regelval zijn afgedrukt, ongeveer zoals dat ook bij moderne vertalingen van de profeten van het Oude Testament pleegt te gebeuren.

Waar de vertaling naar de huidige normen niet meer aanvaardbaar was, hebben wij vrijmoedig ingegrepen. Uiteraard zouden andere bewerkers andere veranderingen hebben aangebracht. We hebben niet geprobeerd ons in te denken wat J.H. Kramers van onze vrijmoedige beslissingen gedacht zou hebben. Ook hebben we van de gelegenheid gebruik gemaakt om kleine weglatingen en vergissingen te herstellen.

We hebben tevens noten toegevoegd. Daarbij is ook wel gebruik gemaakt van de hierboven genoemde commentaren van Paret en Bell, maar toch voornamelijk van de twee gezaghebbende moslimse Korangleerden Ġalālayn en Bayḏāwī omdat zowel de moslims zelf als Kramers deze commentaren voortdurend gebruiken.

De commentaar van Ġalālayn is in 1465 voltooid door de Egyptische geleerde Ġalāl al-Dīn Al-Suyūṭī (1445-1505). Deze commentaar was oorspronkelijk begonnen door Ġalāl al-Dīn al-Maḥallī (1389-1459), eveneens een Egyptenaar, en is populair in de hele islamitische wereld, omdat hij kort en duidelijk is en lange discussies in enkele woorden weet samen te vatten.

Ook is gebruik gemaakt van de commentaar van Al-Bayḏāwī, de Qāḏī van de stad Shīrāz in Iran. Al-Bayḏāwī's geboortedatum is niet bekend; als sterfjaar wordt een aantal mogelijkheden tussen 1286 en 1316 genoemd. Deze commentaar is uitgebreider dan die van Ġalālayn. Al-Bayḏāwī vat allerlei opvattingen over een passage samen en geeft zodoende een goed beeld van de gevarieerde wijze waarop moslimse geleerden de Korantekst hebben begrepen. Al-Bayḏāwī's commentaar is populair omdat het een encyclopedische samenvatting is van de klassieke moslimse geleerdheid over de Koran. De door Al-Bayḏāwī vastgelegde opvattingen worden door de moslimse geleerden algemeen als niet onjuist aanvaard.

Steeds weer bleek ons dat ook Kramers bij het vervaardigen van zijn vertaling Ġalālayn en Bayḏāwī had gebruikt. Vaak geven de aan hen ontleende noten dan ook de overwegingen weer die Kramers had om tot een bepaalde vertaling te komen.

Er zijn talloze parallellen tussen de Koran en de Bijbel. Waar die parallellen de niet-moslimse lezer kunnen helpen de Koran te begrijpen, of minder vreemd te vinden, hebben we daarop in de voetnoten gewezen. Er zijn veel meer parallellen dan wij hebben

aangegeven, vooral tussen de Koran en de profeten van het Oude Testament.

Overeenkomsten met Mishna en Talmud of met de christelijke Apocriefen hebben we in het algemeen niet opgenomen. De gemiddelde niet-moslimse lezer zal immers al gauw een Bijbel naast onze Koranbewerking willen en kunnen leggen, maar Talmud, Mishna of Apocrypha heeft niet iedereen in huis. Ook zou onze kennis te kort schieten om op dit terrein op een verantwoorde manier de overeenkomsten met de Koran in voetnoten aan te geven.

Met de noten richten we ons niet tot moslimse lezers, maar tot niet-moslims. Veel van onze noten, zo hopen we, zijn voor moslims overbodig.

Er zijn in de islamitische wereld tal van geleerden die hun gehele leven aan niets anders dan de Koran en de Koranwetenschappen wijden. Zulke geleerden zullen kritiek hebben op elke bewerking. Wij hebben, met een bepaalde doelgroep voor ogen, ons best gedaan de Korantekst begrijpelijk te maken en in een historisch perspectief te plaatsen.

DR. J.J.G. JANSEN

augustus 1992

EERSTE SŪRA
AL-FĀTIḤA (DE OPENENDE)

Mekkaans.

In de naam van God¹
de Barmhartige Erbarmer.

[GEBED]

[LOFPRIJZING]

- 2(1) Lof aan God
de Heer der wereldwezens²
3(2) de Barmhartige Erbarmer
4(3) de Heerser op de Dag van het Oordeel.³

- 5(4) U dienen wij
en U vragen wij om bijstand.
6(5) Leid ons langs het rechtgebaande pad⁴
7(6) het pad van degenen
die Gij Uw weldaden schenkt⁵
(7) over wie geen toorn is⁶
en die niet dwalen.⁷

1. Vgl. bijv. Jeremia 26:9: 'Waarom hebt ge in de naam des Heren geprofeteerd', en Colossenzen 3:17: 'Doet alles in de naam des Heren'.

2. Het hier gebruikte Arabische woord 'ālam betekent 'wereld'. Het idee is dat er verschillende werelden zijn: de wereld van het mensenvolk, de wereld van het engelenfolk, en de wereld van het demonenvolk (de *ġinn*). Van al deze werelden, en de wezens die in die werelden leven, is God de Heer. Op tal van plaatsen (bijv. Koran 3:42) kan het meervoud 'ālamīn gezien de context niet anders betekenen dan 'schepselen'. Vandaar dat veel vertalers, ook Kramers, gekozen hebben voor 'wereldwezens', 'wereldbewoners' e. d.

3. De Dag van het Laatste Oordeel.

4. Het rechte pad: meestal begrepen als de islam.

Vgl. ook Koran 37:118 (Mozes) en Koran 3:44 (Jezus).

5. De moslims. De weldaad is dan de openbaring van de Koran.

6. Ġalālayn: Zoals over de joden.

7. Ġalālayn: Zoals de christenen.

T W E E D E S Ū R A
AL-BAQARA (DE KOE)

*Medinensisch behalve vers 281 dat nedergezonden is tijdens de Afscheidsbedevaart;
de titel is ontleend aan vers 67.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

1 Alif Lām Mīm.¹

[DE GELOVIGEN EN DE OPENBARING]

- 2 Dat is de Schrift waaraan geen twijfel is
een rechte leiding voor de vrezenden
3(2) die in de verborgenheid geloven
en die de ṣalāt² verrichten
en die van wat Wij hun
als onderhoud gegeven hebben
bijdragen schenken
4(3) en die geloven
in wat tot u³ is nedergezonden
en in wat voor uw tijd is nedergezonden⁴
en die van het Latere Leven zeker zijn.
5(4) Diegenen verlaten zich
op de rechte leiding van hun Heer
en diegenen zijn de welvarenden.

[DE ONGELOVIGEN]

- 5(5) Zij die ongelovig zijn
voor hen is het om het even
of gij hen gewaarschuwd hebt
of niet gewaarschuwd hebt
zij geloven niet.
7(6) Verzegeld heeft God hun harten

en over hun gehoor
en hun blikken
is een sluitdoek.
Voor hen
is een ontzaglijke bestraffing weggelegd.

[HUICHELAARS ONDER DE GELOVIGEN]

- 8(7) En onder de mensen zijn er die zeggen:
Wij geloven in God en de Laatste Dag
maar die toch niet gelovigen zijn.
9(8) Zij trachten God
en hen die geloven te bedriegen
maar zij bedriegen alleen zichzelf
en zij beseffen het niet.
10(9) In hun harten is krankheid
en God heeft hun krankheid
nog vermeerderd
en voor hen is er een pijnlijke bestraffing
omdat zij leugenachtig waren.
11(10) En wanneer tot hen gezegd wordt:
Brengt geen verderf op de aarde
dan zeggen zij:
Integendeel
wij zijn slechts bewerkers van het heil.
12(11) Neen, zij zijn de bringers van verderf
maar zij beseffen het niet.
13(12) En wanneer tot hen gezegd wordt:
Geloof zoals de andere mensen geloven
dan zeggen zij:

1. Een aantal sūra's begint net als deze met losse Arabische letters. Er is tot op heden geen bevredigende verklaring voor deze losse letters gevonden. Ġalālayn: Alleen God weet wat deze letters betekenen.

2. De ṣalāt is de korte gebedsoefening die moslims vijfmaal per dag behoren te verrichten. In de ṣalāt behoort altijd een desnoods kort fragment uit de Koran te worden geciteerd.

3. Mohammed.

4. De eerdere geopenbaarde heilige boeken.
Ġalālayn: De Thora en het Evangelie.

Zullen wij geloven zoals dwazen geloven?
 Neen, zijzelf zijn de dwazen
 maar zij weten het niet.
 14(13) En wanneer zij samenkomen
 met hen die geloven
 dan zeggen zij:
 Wij geloven
 maar wanneer zij in afzondering
 tot hun satans¹ gaan
 dan zeggen zij:
 Wij zijn met u
 wij waren slechts spottenden.

15(14) God spot met hen
 en verruimt hen in hun overmoed
 zodat zij verdoold zijn.
 16(15) Zij zijn degenen
 die dwaling gekocht hebben
 met rechte leiding
 maar hun handel was zonder winst
 en niet werden zij rechtgeleiden.

[GELIJKENISSEN]

17(16) Hun gelijkenis is als de gelijkenis
 van wie een vuur ontsteekt
 wanneer dit dan verlicht wat om hem is
 neemt God hun licht weg
 en laat hen in duisternissen
 zodat zij niet zien.
 18(17) Doven, stommen en blinden
 maar zij kunnen niet weer terug.
 19(18) Of [hun gelijkenis als de gelijkenis]
 van een wolk van de hemel
 waarin zijn duisternissen
 en donder en bliksem
 zodat zij hun vingers in de oren doen
 voor de donderslagen

1. De afgoden.

2. Ġalālayn: Mohammed.

tot afweer van de dood
 maar God omvat de gelovigen.
 20(19) Bijna neemt de bliksem hun gezicht weg
 wanneer hij hen verlicht
 lopen zij erin voort
 en wanneer hij hen in het duister laat
 blijven zij staan.
 Indien God wilde
 zou hij hun gehoor en hun gezicht
 doen verdwijnen.
 God is waarlijk over alle dingen machtig.

[OPROEP TOT DE DIENST VAN GOD]

21 O gij mensen
 dient uw Heer
 die u en hen die voor u waren
 geschapen heeft.
 Wellicht dat gij vrezend wordt.
 22(20) [Uw Heer] die voor u
 de aarde gemaakt heeft tot een spreidkleed
 en de hemel tot een bouwsel
 en uit de hemel
 water heeft doen nederdalen
 waarmede Hij daarop
 tot onderhoud voor u
 vruchten heeft voortgebracht.
 Stelt dan geen aan God gelijke wezens in
 terwijl gij toch beter weet.

[UITDAGING GERICHT TOT
 DE ONGELOVIGEN]

23(21) En indien gij in twijfel zijt
 omtrent wat Wij hebben neergezonden
 op onze dienaar²
 komt dan aan met een sūra³

3. Ġalālayn: 'Sūra' betekent 'fragment'; een sūra heeft een begin en een einde en telt ten minste drie verzen.

die eraan gelijkend is
en roept uw getuigen¹ op buiten God
indien gij de waarheid spreekt.

- 24(22) Maar indien gij dat dan niet doet
en gij zult het zeker niet doen
vreest dan het Vuur
waarvan mensen en de stenen²
de brandstof zijn
dat voor de ongelovigen is bereid.

[DE BELONING VAN DE GELOVIGEN]

- 25(23) En verkondig aan hen
die geloven en heilzame werken verrichten
dat voor hen zijn Gaarden
waar rivieren onder stromen
telkenmale dat zij daaruit
een vrucht toegedeeld krijgen
zeggen zij:
Dit is wat wij ook vroeger
toegedeeld kregen
maar zij krijgen het
als wat daaraan gelijk schijnt.³
En voor hen zijn daar reine echtgenoten
en zij zijn daar eeuwig-levend.

[HET GEBRUIK VAN GELIJKENISSEN]

- 26 (24) God schaamt Zich niet
tot gelijkenis te stellen een mug
en wat daarboven uitgaat.⁴
Zij die geloven
weten dat dit het wezenlijke is
van hun Heer.
Maar zij die ongelovig zijn zeggen:
Wat bedoelt God toch
met een gelijkenis als deze?
Hij doet daarmee velen dwalen

1. Ġalālayn: Roep uw afgoden er als getuigen bij.

2. Ġalālayn: Het Vuur is de Hel; de stenen zijn de afgodsbeelden.

3. De vruchten lijken op elkaar omdat ze alle volmaakt zijn.

4. Ġalālayn: D. w. z. groter dan een mug.

5. Ġalālayn: Voor uw geboorte.

en leidt daarmee velen recht.
Maar geen anderen
doet Hij daarmee dwalen
dan de kwaadbedrijvers
27 (25) die verbreken de band van God
nadat zij een verbond met Hem
gesloten hadden
en die van elkaar halen
dat wat God geboden heeft
te verenigen
en die verderf brengen op de aarde.
Diegenen zijn de verliezenden.

[UITDAGING GERICHT TOT
DE ONGELOVIGEN]

- 28 (26) Hoe kunt gij ongelovig zijn aan God
daar gij toch doden waart⁵
en Hij u dan heeft doen leven
en Hij u daarna zal doen sterven
en daarna doen leven⁶
en gij daarna tot Hem
zult teruggevoerd worden?
29 (27) Hij is het
die voor u geschapen heeft
wat op de aarde is ategader
en daarna zich in de hemel
is gaan vestigen
en hem⁷ tot zeven hemelen heeft gevoegd.
Hij is omtrent alle dingen wetend.

[DE GESCHIEDENIS VAN ADAM]

- 30 (28) En toen⁸ uw Heer sprak tot de engelen:
Ik ga instellen op de aarde
een stedehouder.
Zij zeiden:
Zult Gij daar instellen één

6. Ġalālayn: Bij de Opstanding uit de Doden.

7. Ġalālayn: De Hemel.

8. Veel fragmenten beginnen zoals hier met *wa idh*, 'en toen'. Verondersteld moet worden dat dit begrepen is als 'Weet gij [Mohammed] nog wel wat er gebeurde toen...'. Dit is ook de opvatting van de moslimse commentatoren zoals Ġalālayn en Baydāwī.

- die daar verderf zal brengen
 en bloed zal storten
 terwijl wij¹ U lofprijzen en U heiligen?
 Hij zeide:
 Ik weet het best wat gij niet weet.
- 31(29) Hij onderwees Adam alle de namen²
 daarna vertoonde Hij hen³ aan de engelen
 en zeide:
 Onderricht mij
 omtrent de namen van dezen
 indien gij de waarheid spreekt.
- 32(30) Zij⁴ zeiden:
 Lofprijzing aan U
 wij hebben geen kennis
 dan wat Gij ons hebt onderwezen.
 Gij zijt de Wetende, de Wijze.
- 33(31) Hij zeide:
 O Adam
 onderricht hen omtrent hun namen.
 En toen hij hen onderricht had
 omtrent hun namen
 zeide Hij:
 Heb Ik u niet gezegd
 dat Ik het best ken
 de verborgenheid van de hemelen
 en van de aarde
 en het best ken
 wat gij openlijk doet blijken
 en wat gij verborgen houdt?
- 34(32) En toen Wij zeiden tot de engelen:
 Werpt u neder voor Adam
 toen wierpen zij zich neder
 behalve Iblis.⁵
 Hij weigerde en verhovaardigde zich
 en hij werd van de ongelovigen.⁶
- 35(33) En Wij zeiden:
- O Adam
 bewoont gij en uw echtgenote de Gaarde
 en eet beiden daaruit overvloediglijk
 wanneer gij maar wilt
 maar nadert niet deze boom⁷
 want dan zult gij behoren
 tot de onrechtdoenden.
- 36(34) Toen deed de Satan hen misstappen
 van daar uit
 en deed hen uitgaan
 van waar zij zich bevonden.
 En Wij zeiden:
 Stijgt af⁸
 de een de ander een vijand
 en voor u is op aarde
 verblijf en verbruiksgenot
 tot een bepaalde tijd.
- 37(35) Toen werden Adam van zijn Heer
 woorden⁹ van berouw ingegeven
 en Hij wendde zich weer tot hem.
 Hij is waarlijk de Berouwaannemer
 de Barmhartige.
- 38(36) Wij zeiden:
 Stijgt af van daar
 allen tezamen.
 Indien dan van Mij
 rechte leiding
 tot u zal komen
 wie dan Mijn leiding volgen
 voor hen is er geen vrees
 noch zullen zij bedroefd zijn.
- 39(37) Maar zij die ongelovig zijn
 en Onze tekenen voor leugen verklaren
 die zijn de lieden van het Vuur
 en zij zijn daar eeuwig-levend.

1. De engelen.

2. Vgl. echter Genesis 2:20 waar het Adam is die de namen geeft.

3. Ġalālayn: De zaken die zo juist een naam gekregen hadden.

4. De engelen.

5. Net als het Nederlandse woord 'duivel' is het Arabische woord *iblis* afgeleid van het Griekse woord *diabolos* dat 'belasteraar' betekent.

6. Uit deze passage blijkt duidelijk dat *kāfirīn* dat eigenlijk steeds met 'ongelovigen' wordt vertaald, in feite 'ondankbaar jegens God' betekent. Het is immers moeilijk voorstelbaar dat de Korantekst hier zegt dat de Satan niet meer gelooft in het bestaan van de God met wie hij zo juist heeft gesproken.

7. Vgl. Genesis 2:16-17 en Genesis 3:1-7.

8. Uit het Paradijs.

9. Deze woorden zijn te vinden in Koran 7:23.

[BEROEP OP DE JODEN]

- 40(38) O zonen Isrāʾīls
gedenkt Mijn weldaad
die Ik u heb aangedaan
en weest trouw
aan het verbond met Mij
dan zal Ik trouw zijn
aan het verbond met u.
Hebt dus voor Mij ontzag
41 en gelooft aan dat
wat Ik heb nedergezonden¹
tot waarmaking van wat bij u was²
en weest niet
de eerste ongelovigen daaraan.
En koopt niet voor Mijn tekenen
iets van geringe waarde.
Zo ducht Mij dan
42(39) en omkleedt niet het wezenlijke
met het ijdele
en houdt het wezenlijke niet verborgen
terwijl gij toch beter weet.
43(40) Verricht de ṣalāt
en brengt op de zakāt³
en buigt met de buigenden.⁴
44(41) Spoort gij de mensen aan tot vroomheid⁵
en vergeet gij daarbij uzelve
terwijl gij toch de Schrift voordraagt?
Zult gij dan niet verstandig worden?
45(42) En vraagt om hulp tot geduld en de ṣalāt.
Het is zwaar
maar niet voor de ootmoedigen
46(43) die menen
dat zij zullen samentreffen met hun Heer
en dat zij tot Hem zullen terugkeren.
47(44) O zonen Isrāʾīls
gedenkt Mijn weldaad

- die Ik u heb aangedaan
en dat Ik u uitverkoren heb
boven de wereldwezens.
48(45) En vreest een dag⁶
waarop geen enkele ziel
een andere ziel in iets kan vervangen
en van haar geen voorspraak
wordt aangenomen
en van haar geen tegenwicht
wordt aanvaard
en waarop hun geen hulp
verleend zal worden.

[FARAO]

- 49(46) En toen Wij u redden van Firʿawn
en zijn geslacht
die kwade pijniging oplegden
doordat zij uw zonen ter dood brachten
en in leven lieten uw vrouwen⁷
daarin was een ontzaglijke beproeving
vanwege uw Heer.
50(47) En toen Wij voor u de zee kliefdens⁸
en u zo redden
en het geslacht van Firʿawn
deden verdrinken
terwijl gij toezag.

[MOZES]

- 51(48) En toen Wij aan Mūsā
veertig⁹ nachten tijd toezegden¹⁰
en gij u daarop het kalf maakte¹¹
nadat hij was weggegaan
daarmee deedt gij onrecht.
52(49) Toen vergaven Wij u daarna
opdat gij wellicht dankbaar zoudt worden.
53(50) En toen Wij tot Mūsā brachten de Schrift

1. Ġalālayn: De Koran.

2. Ġalālayn: De Thora.

3. De zakāt is een godsdienstige belasting.

4. Vgl. Exodus 20:3.

5. Dit vers is weer gericht tot de joden.

6. Ġalālayn: De Dag der Opstanding.

7. Vgl. Exodus 1:22.

8. Vgl. Exodus 14.

9. Vgl. Exodus 34:28.

10. Voor zijn verblijf op de berg Sināi.

11. Vgl. Exodus 32.

- en de Onderscheiding¹
opdat gij u
wellicht recht zoudt laten leiden.
- 54(51) En toen Mūsā sprak tot zijn volk:
O mijn volk
gij hebt onrecht gedaan aan uzelve
doordat gij u het kalf gemaakt hebt
wendt u dus berouwvol tot uw Schepper
en doodt dan uzelfven²
dat is beter voor u bij uw Schepper.
Dan zal Hij zich weer tot u wenden.
Hij is het
de Berouwaannemer, de Barmhartige.
- 55(52) En toen gij zeide:
O Mūsā
Wij zullen aan u niet geloven
totdat wij God met eigen ogen zien
waarop u de bliksemslag greep
terwijl gij toezag.³
- 56(53) Daarna wekten Wij u op na uw dood
opdat gij wellicht dankbaar zoudt worden.
- 57(54) En Wij maakten de wolk
tot beschaduwing over u
en Wij zonden neder over u
het manna en de kwartelen.⁴
Eet van de deugdelijke dingen
die het onderhoud zijn
dat Wij u schonken.
En zij deden niet onrecht aan Ons
maar zij deden onrecht aan zichzelfe.
- 58(55) En toen Wij zeiden:
Gaat binnen in deze stede⁵
en eet van wat daar is overvloediglijk
zoveel gij maar wilt
maar treedt de poort binnen
terwijl gij u nederwerpt en zegt:

- Vergeving⁶
Dan zullen Wij u uw misstappen vergeven
en Wij zullen doen gedijen
de wél-handelenden.
- 59(56) Toen stelden zij die onrecht deden
andere rede
in de plaats van tot hen gesprokene⁷
waarop Wij op hen die onrecht deden
een plaag uit de hemel neerzonden
voor het kwaad dat zij bedreven.
- 60 En toen Mūsā
drenking zocht voor zijn volk⁸
en Wij zeiden:
Sla met uw staf de rots
waarop daaruit ontsprongen
twaalf bronnen
waarvan alle mensen
reeds hun drinkplaats kenden.
Eet en drinkt
van het levensonderhoud van God
en doet geen kwaad op de aarde
door verderf te brengen.
- 61(58) En toen gij zeide:
O Mūsā
Wij kunnen niet verduren
één soort voedsel⁹
roep dan voor ons Uw Heer aan
dat Hij voortbrengt voor ons
wat de aarde doet groeien
haar groenten, haar komkommers
haar knoflook
haar linzen en haar uien.
Hij zeide:
Zult gij wat minwaardig is
in de plaats stellen van wat beter is?
Daalt af naar ene Stede

1. Kramers vertaalt *Furqān* met 'Onderscheiding'. Die vertaling is gebaseerd op de etymologie van het woord. Bijna overal in de Koran wordt het woord *Furqān* gebruikt om een openbaring aan te duiden. Sommige modernisten menen, ook op grond van de etymologie, dat het woord 'Rede', 'Ratio', zou kunnen betekenen.

2. Vgl. Exodus 32:26-29.

3. Vgl. Exodus 19.

4. Vgl. Exodus 16.

5. Ġalālayn: Jeruzalem of Jericho. Er zijn modernisten, bijv. Mohammed Abduh (overl. 1905), die het identificeren van zulke vaagheden in de Korantekst voor afkeurenswaardig houden.

6. Vgl. Numeri 14:40?

7. D.w.z. in plaats van het woord 'Vergeving'.

8. Vgl. Exodus 17:5 en 15:27?

9. Vgl. Numeri 11:4.

want voor u zal daar zijn
 wat gij gevraagd hebt.
 En op hen werd geslagen
 vernedering en ellende
 en zij berokkenden zich toorn van God.
 Dat omdat zij ongelovig werden
 aan de tekenen van God
 en de profeten gedood hadden
 zonder rechtvaardiging.

Dat doordat zij
 ongehoorzaam waren geworden
 en vijandig.

- 62(59) Zij die gelovig zijn
 en zij die het jodendom belijden
 en de christenen en de Sabiërs¹
 wie geloven aan God en de laatste dag
 en heilzame werken bedrijven
 voor hen is hun loon bij hun Heer
 en over hen is geen vrees
 en niet zijn zij bedroefd.
- 63(60) En toen Wij het verbond met u aangingen
 en de Berg² boven u ophieven:
 Neemt wat Wij u gegeven hebben³
 met krachtig besluit
 en gedenkt wat daarin is
 opdat gij wellicht vrezend wordt.
- 64(61) Toen keerde gij u af daarna
 en ware niet
 de genade van God over u geweest
 en Zijn barmhartigheid
 dan zoudt gij behoord hebben
 tot de verliezenden.
- 65 Gij hebt toch hen leren kennen onder u
 die ongehoorzaam waren
 betreffende de sabbat
 immers Wij zeiden tot hen:
 Weest opgejaagde apen.
- 66(62) Wij maakten dit toen

tot een voorbeeldige kastijding
 voor wat voor hen
 en voor wat achter hen was
 en tot een vermaning
 voor de godvrezenden.

[VOORTZETTING VAN BEROEP OP DE JODEN]

- 67(63) En toen Mūsā tot zijn volk zeide:
 God beveelt u dat gij een koe offert.⁴
 Zij zeiden:
 Neemt gij ons tot bespotting?
 Hij zeide:
 Ik neem mijn toevlucht tot God
 dat ik zou behoren tot de onwetenden.
- 68 Zij zeiden:
 Roep voor ons uw Heer aan
 dat Hij ons duidelijk make
 wat zij⁵ moet zijn.
 Hij zeide:
 Dit zegt Hij
 dat zij moet zijn geen oude koe
 en geen vaars
 maar van leeftijd daartussen
 doet dus wat u bevelen is.
- 69(64) Zij zeiden:
 Roep voor ons uw Heer aan
 dat Hij ons duidelijk make
 wat haar kleur moet zijn.
 Hij zeide:
 Dit zegt Hij
 dat zij moet zijn een koe
 van zuiver gele kleur
 welke verheugt wie naar haar zien.
- 70(65) Zij zeiden:
 Roep voor ons uw Heer aan
 dat Hij ons duidelijk make
 wat zij moet zijn.

1. Het is niet zeker welke groep hiermee wordt bedoeld.

2. De berg Sinai, vgl. Exodus 19:16-18.

3. Baydāwī: 'Wat God gegeven heeft' duidt op de Openbaring.

4. Vgl. Numeri 19:1-10 en Deuteronomium 21.

5. De koe.

- Want de koeien komen ons gelijk voor
en wij
zo God wil
zullen rechtgeleiden zijn,
- 71(66) Hij zeide:
Dit zegt Hij
dat zij niet moet zijn
een onderjunkte koe
die de aarde omwoelt
en ook niet ene
die de akker helpt besproeien
maar een welbewaarde
waarop geen smet is.
Zij zeiden:
Thans zijt gij met het wezenlijke gekomen.
Zij offerden toen
maar bijna hadden zij het niet gedaan.
- 72(67) En toen gij een mensenleven doodde
en daarover twistte
heeft God uitgebracht
wat gij verborgen hielt.
- 73(68) Wij zeiden toen:
Slaat hem met een deel van haar.¹
Aldus doet God de doden leven
en toont Hij u Zijn tekenen
opdat gij wellicht verstandig wordt.
- 74(69) Toen verhardden zich uw harten daarna
zodat zij werden als stenen
of nog heviger in hardheid.
Want er zijn stenen
waaruit rivieren uitbreken
en er zijn er die gespleten worden
zodat daar water uitkomt
en er zijn er die nedervallen
uit vreze voor God.
Niet is God achteloos
omtrent wat gij bedrijft.
- [TEGEN DE JODEN IN MEDINA]
- 75(70) Verlangt gij² dan
dat zij³ u geloven
terwijl er toch onder hen een groep is
die de woorden Gods gehoord hadden
maar deze vervolgens verdraaiden
nadat zij ze begrepen hadden
en dat terwijl zij beter wisten?
- 76(71) En wanneer zij ontmoeten
hen die geloven
zeggen zij:
Wij geloven
maar wanneer zij
onder elkander alleen zijn
zeggen zij:
Zult gij hun vertellen
wat God aan u openbaar gemaakt heeft
zodat zij dat tegen u
als bewijsgrond kunnen gebruiken
ten overstaan van uw Heer?
Zijt gij dan niet verstandig?
- 77(72) Maar weten zij niet
dat God weet wat zij geheim houden
en wat zij openbaar maken?
- 78(73) En onder hen zijn ongeleerden
die het Boek niet kennen
behalve enige leuzen⁴
en die niet anders doen dan vermoeden.
- 79 Wee dan hun
die de Schrift schrijven
met hun eigen handen
en dan zeggen:
Dit komt van God
om daarmede
iets van geringe waarde te kopen.
Wee dan hun
wegens wat geschreven hebben

1. Ġalālayn: Sla de dode met een deel van de koe.

2. Ġalālayn: Dit is gericht tot de gelovigen.

3. Ġalālayn: De joden.

4. De betekenis van *amāniyya* ('leuzen?') is niet bekend. De klassieke moslimse commentatoren vermoeden dat het woord iets als 'verzinsels', 'leugens' betekent. Ook is wel eens betoogd dat het een verbastering van 'Amen' zou zijn. Zie ook vers 111 hierna.

hun handen
 en wee hun
 wegens wat zij verwerven.
 80(74) En zij zeggen:
 Niet zal het vuur ons aanraken
 dan een geteld aantal¹ dagen.
 Zeg:
 Hebt gij met God een verbond aangegaan
 zodat God dan Zijn verbond
 niet kan verbreken?
 Of zegt gij omtrent God wat gij niet weet?
 81(75) Ja zeker!
 Wie slechtheid begaan
 en door hun zonde omhuld worden
 diegenen zijn de lieden van het Vuur
 en zij zijn daarin eeuwig-levend.
 82(76) En zij die geloven
 en heilzame werken bedrijven
 diegenen zijn de lieden van de Gaarde
 en zij zijn daarin eeuwig-levend.
 83(77) En toen Wij het verbond aangingen
 met de zonen Isrā'īls:
 Geen ander zult gij dienen dan God
 terwijl gij wél handelt
 jegens de ouders en de verwanten
 de wezen en de behoeftigen
 en spreekt tot de mensen wat goed is
 en verricht de ṣalāt en brengt op de zakāt
 toen hebt gij u afgewend
 behalve een gering aantal uwer
 terwijl gij u afkeerde.
 84(78) En toen Wij het verbond met u
 aangingen:
 Niet zult gij uw eigen bloed vergieten
 en niet elkander
 uit uw woonplaatsen verdrijven
 daarop stemde gij toe
 terwijl gij getuigde.

85(79) Daarop waart gij zelf het
 die elkander doodde
 en een groep van u verdreef
 uit hun woonplaatsen
 openlijk tegen hen optredend
 met misdadigheid en vijandschap.
 En indien zij tot u komen als gevangenen
 koopt gij hen vrij
 maar het is verboden voor u
 hen uit te drijven.

Gelooft gij dan in een deel van de Schrift³
 en zijt gij ongelovig in een ander deel?

Wat dan is de vergelding
 voor wie dat bedrijven onder u
 anders dan vernedering in het nabije leven
 terwijl zij op de Dag der Opstanding
 worden teruggezonden
 tot de hevigste bestraffing?
 Niet is God achteloos
 omtrent wat gij bedrijft.

86(80) Diegenen zijn het
 die het nabije leven
 voor het latere gekocht hebben
 dus zal voor hen
 de bestraffing niet verlicht worden
 en niet zullen zij geholpen worden.

87(81) En Wij hebben de Schrift
 aan Mūsā gegeven
 en Wij deden volgen na hem
 de boodschappers³
 en Wij gaven 'Īsā, de zoon van Maryam,
 de bewijstekenen⁴
 en Wij sterkten hem
 met de Geest der Heiligheid.
 Zijt gij dan hovaardig geweest

1. 'Geteld aantal': weinig.

2. Sommige militante moslims gebruiken dit vers om aan te tonen dat de gehele moslimse wet in haar geheel dient te worden toegepast.

3. Arabisch: *rusul*; hiermee worden hier de profeten bedoeld.

4. Ġalālayn: Wonderen.

- telkenmale dat een boodschapper u bracht
wat uw zielen niet aanstond
terwijl gij een groep hunner
tot leugenaars verklaarde
en een andere groep doodde?
- 88(82) En zij zeggen:
Onze harten zijn onbesneden.¹
Neen
vervloekt heeft God hen
wegens hun ongeloof
zodat hun geloof gering was.
- 89(83) En toen tot hen kwam een Schrift
vanwege God²
de waarheid bevestigend
van wat bij hen was³
terwijl zij tevoren
uitkomst hadden gevraagd
tegen wie ongelovig waren
toen dan tot hen kwam wat zij wisten⁴
werden zij ongelovig daaraan.
Dus Gods vloek over de ongelovigen.
- 90(84) Kwaad is dat
waarvoor zij hun zielen
verkocht hebben
dat zij ongelovig zijn
aan wat God heeft neergezonden
uit spijt dat God nederzendt
van Zijn genade
op wie Hij wil van Zijn dienaren.
Zo berokkenen zij zich toorn op toorn.
En voor de ongelovigen is een
vernederende bestraffing.
- 91(85) En wanneer tot hen gezegd wordt:
Geloof in wat God heeft nedergezonden
zeggen zij:
Wij geloven in wat God
op ons heeft nedergezonden.
Maar zij geloven niet in wat daarna is⁵
- hetgeen toch het wezenlijke is
bevestigend de waarheid
van wat bij hen is.⁶
Zeg:
Waarom doodde gij dan
de profeten Gods tevoren
indien gij gelovigen waart?
- 92(86) Immers
Mūsā was tot u gekomen
met de bewijstekenen
waarop gij u het kalf maakte
nadat hij [van u] weggegaan was
terwijl gij onrecht deedt.
- 93(87) En toen Wij het verbond met u aangingen
en de Berg boven u ophieven:⁷
Neemt wat Wij u gegeven hebben
met krachtig besluit
en hoort.
Zij zeiden:
Wij hebben gehoord
en zijn ongehoorzaam geworden.
En hun werd het kalf te drinken gegeven⁸
in hun harten
wegens hun ongeloof.
Zeg:
Kwaad is het wat uw geloof u beveelt
indien gij gelovigen zijt.
- 94(88) Zeg:
Indien het latere verblijf bij God
bijzonderlijk voor u bestemd is
met uitsluiting van de andere mensen
wenst dan de dood
indien gij oprecht zijt.
- 95(89) Maar niet zullen zij hem ooit wensen
wegens wat hun handen
vooraf hebben bedreven
- 96(90) Maar gij zult hen bevinden
als de begerigsten der mensen

1. Vgl. bijv. Jeremia 9: 25 en Handelingen 7: 51.

2. De Koran.

3. Ġalālayn: De Thora.

4. Toen bleek dat de inhoud van de openbaringen van de Koran identiek was aan wat zij al wisten, nl. de Thora. Zo ook de moslimse commentatoren.

5. Ġalālayn: De Koran.

6. NL. uit hun eigen voorafgegane openbaringsboeken.

7. Zie hiervoor vers 63.

8. Zie Exodus 32:20.

naar het leven
meer nog dan zij
die [aan God] genoten geven.¹
Eén hunner zou wensen
dat hem duizend jaren leven gegeven werd
maar dat zal hem niet vrijwaren
van de bestraffing
dat zijn leven verlengd wordt.
God is scherp toeziende
op wat gij bedrijft.

97(91) Zeg:
Wie is vijandig geweest aan Ğibril?²
Hij toch is het
die heeft nedergezonden op uw hart
met verlov van God
bevestigend de waarheid
van wat ervóór was³
en als rechte leiding
en goede boodschap voor de gelovigen.

98(92) Wie is vijandig geweest jegens God
en Zijn engelen
en Zijn boodschappers
en Ğibril en Mikāl?
God is waarlijk vijandig
jegens de ongelovigen.

99(93) En Wij hebben toch tot u nedergezonden
bewijsteken⁴
waaraan geen anderen ongelovig zijn
dan de kwaadbedrijvers.

100(94) Telkens wanneer zij
een verbond hadden gesloten
werd dat dan verworpen
door een groep van hen?
Maar neen
de meesten hunner geloven niet.

101(95) En wanneer tot hen
een boodschapper kwam
bevestigend wat bij hen was

verwierp een groep van hen
aan wie de Schrift gegeven was
Gods Schrift achter hun ruggen
alsof zij niet beter wisten.

[T E G E N M A G I S C H E P R A K T I J K E N]

102(96) En zij volgden
wat de satans⁵ voordroegen
tijdens het koningschap van Sulaymān⁶
doch niet Sulaymān was ongelovig
maar de satans waren ongelovig
onderwijzende aan de mensen de toverij
en wat neergezonden was
over de beide engelen in Babel
Hārūt en Mārūt.
Doch dezen onderwijzen niemand
zonder dat zij zeggen:

Wij zijn slechts een verzoeking
word dus niet ongelovig.
Zo leren zij dan van hen beiden datgene
waardoor zij scheiding maken
tussen de man en zijn echtgenote
maar zij schaden daardoor niemand
tenzij met verlov van God.

En zij laten zich leren
wat hun schade brengt
en geen voordeel
terwijl zij toch wel weten
dat wie het koopt
geen geluksdeel zal hebben
in het latere leven.
Maar kwaad is waarlijk dat
waarvoor zij hun zielen verkocht hebben
zo zij het geweten hadden.

103(97) En zo zij geloofd hadden en gevreesd
dan zou een beloning vanwege God
iets beters zijn geweest

1. De heidenen.

2. Gabriël. Bedoeld wordt de openbaring.

3. De vroegere openbaringen.

4. Verzen van de Koran.

5. De demonen.

6. Koning Salomo.

zo zij het geweten hadden.

[DE GELOVIGEN WORDEN GEWAARSCHUWD
VOOR DE JODEN]

104(98) O gij, die gelooft
zegt niet:

Hoed ons¹

maar zegt:

Aanzie ons

en hoort.

Maar voor de ongelovigen
is een pijnlijke bestraffing.

105(99) Niet behaagt het
aan de lieden van de Schrift²
die ongelovig zijn
en ook niet aan de genotengevers³
dat iets goeds⁴ op u is neergezonden
vanwege uw Heer.
Maar God begenadigt
met Zijn barmhartigheid
wie Hij wil.
God is de Gever van ontzaglijke genade.

[ABROGATIE IN DE KORAN]

106(100) Welk teken⁵ Wij ook afschaffen
of doen vergeten
Wij brengen
iets beters daarvoor in de plaats
of iets wat daaraan gelijk is.
Weet gij niet
dat God over alle dingen machtig is?

107(101) Weet gij niet
dat aan God behoort
het Koningschap der hemelen
en der aarde

1. Het is nog niet duidelijk waar de Koran hier over spreekt.
De moslimse commentatoren menen dat het woord *rā'inā*
'behoed ons' betekent.
2. De joden en de christenen.
3. Ġalālayn: De heidense Arabieren.

en dat gij buiten God
geen verbodene en geen helper hebt?

108(102) Of wilt gij
uw boodschapper⁶ ondervragen
zoals Mūsā ondervraagd werd tevoren?⁷

Maar wie
ongeloof in ruil neemt voor geloof
die is afgedwaald van de gebaande weg.

109(103) Velen van de lieden van de Schrift
zouden wensen
u weder tot ongelovigen te maken
nadat u gelovig waart geworden
uit nijd van hunnentwege
nadat voor hen het wezenlijke
duidelijk is geworden.

Laat dan af van hen en let niet op hen
totdat God komt met Zijn beschikking!
God is waarlijk over alle ding machtig.

110(104) En verricht de ṣalāt en brengt op de zakāt
en het goede dat gij verricht hebt
dat zult gij vinden bij God!
God is waarlijk scherp toeziende
op wat gij bedrijft.

[AANVAL OP JODEN VOORTGEZET,
CHRISTENEN DAARBIJ BETROKKEN]

111(105) En zij zeggen:
Niet zal binnengaan in de Gaarde
dan wie joden waren of christenen.
Dat zijn hun leuzen⁸

Zeg:
Brengt uw bewijs
indien gij de waarheid spreekt.

112(106) Ja zeker!
Wie zijn gelaat in overgave wendt tot God
en daarbij wél doet
voor die is zijn loon bij zijn Heer

4. Ġalālayn: De openbaring van de Koran.
5. Hier: verzen van de Koran.
6. Mohammed.
7. Zoals bijv. verteld wordt in Koran 2:67-73.
8. Zie hiervoor vers 78.

en geen vrees is er over hen
en niet zijn zij bedroefd.

113(107) En de joden zeggen:
Niet kunnen de christenen
zich op iets beroepen
en de christenen zeggen:
Niet kunnen de joden
zich op iets beroepen
terwijl zij toch het Boek voordragen.
Evenzo zeggen ook zij die niet weten¹
hetzelfde als zij.
Doch God zal tussen hen beslissen
op de Dag der Opstanding
over dat

114(108) Maar wie doet meer onrecht dan zij
die verhinderen
dat in de bedeorden van God
Zijn naam vermeld wordt
en die zich beijveren ze te verwoesten?²
Aan hen zou het niet gepast hebben
ze anders binnen te treden dan in vreze.
Voor hen is in het nabije leven
vernedering
en voor hen is in het latere leven
ontzaglijke bestraffing.

[DE GODDELIJKE ALMACHT]

115(109) En aan God behoren het Oosten
en het Westen
waarheen gij u dan ook wendt
daar is Gods aangezicht.³
God is waarlijk alomvattend en wetend.
116(110) En zij zeggen:
God heeft Zich een zoon genomen.
Geprezen zij Hij!
Neen

aan Hem behoort wat in de hemelen is
en op de aarde.

117(111) Alle wezens staan in ootmoed voor Hem
de Bewerker van de hemelen en de aarde.
En wanneer Hij besloten heeft
een zaak te beschikken
dan zegt Hij slechts tot deze:
Word!
en zij wordt.

[DE HEIDENSE ARABIËREN KLAGEN TEN
ONRECHTE OVER HET NIET ONTVANGEN
VAN EEN OPENBARING]

118(112) En zij die niet weten zeggen:
Had God niet tot ons kunnen spreken
of had niet
een teken tot ons kunnen komen?
Zo spraken ook zij die voor hen waren
zoals deze spraken.
Immers
hun harten gelijken op elkander.
Doch Wij hebben de tekenen
duidelijk gemaakt
voor lieden die vaste zekerheid hebben.

[DE GEZANT GODS GERUSTGESTELD]

119(113) Wij hebben u uitgezonden
als een verkondiger van het wezenlijke
en als een waarschuwer
en niet zult gij ondervraagd worden
over de lieden van het Hellevuur.
120(114) Maar niet zullen over u tevreden zijn
de joden
en evenmin de christenen
zolang gij niet hun lering volgt.
Zeg:

1. Ġalālayn: De heidense Arabieren.

2. Volgens Ġalālayn een toespeling op de verwoesting van
Jeruzalem door de Romeinen, of op de Mekkanen die bij
Ḥudaybiyya de moslims verhinderden deel te nemen aan
de pelgrimage naar Mekka.

3. Volgens Ġalālayn een toespeling op de wijziging van de
gebedsrichting (zie hierna vers 142) van Jeruzalem naar
Mekka.

De leiding Gods
dat is de leiding.
En indien gij hun lust volgt
na de kennis die tot u is gekomen
zult gij vanwege God
geen verbundene en geen helper hebben.
121(115) Zij aan wie Wij de Schrift gaven
en die haar voordragen
zoals zij behoort te worden voorgedragen
die geloven erin¹
maar wie er ongelovig aan zijn
die zijn de verliezenden.

[HET BEROEP OP DE JODEN WORDT
VOORTGEZET]

122(116) O zonen Isrāʿīls
gedenkt mijn weldaad
die Ik u heb aangedaan
en dat Ik u uitverkoren heb
boven de wereldwezens.
123(117) En vreest een dag
waarop geen enkele ziel
een andere ziel in iets kan vervangen
en van haar
geen tegenwicht wordt aanvaard
en voorspraak haar niet baat
en waarop hun geen hulp
verleend zal worden.

[ABRAHAM ALS STICHTER VAN DE ISLAM
EN VAN HET HEILIGDOM IN MEKKA]

124(118) En toen Ibrāhīm
door zijn Heer beproefd werd²
met gezagswoorden
die hij daarop vervulde.
Hij zeide:

1. Ġalālayn: Dit vers gaat over Ethiopiërs (dus christenen)
die moslim zijn geworden.
2. Een toespeeling op het offer van Izaäk, zie Genesis 22.
3. Ġalālayn: De Ka'ba.

Ik zal u maken
tot een leiding voor de mensen.
Hij zeide:
Ook die van mijn nageslacht?
Hij zeide:
Niet zal Mijn verbond
ten deel vallen aan de onrechtdoeners.
125(119) En toen Wij het Huis³ maakten
tot een plaats van inkeer
en een vrijplaats voor de mensen.
En:
Maakt u
van de standplaats van Ibrāhīm⁴
een ṣalāt-plaats.
En Wij gaven als verbondsplicht
aan Ibrāhīm en Ismāʿīl:
Reinigt Mijn Huis voor hen
die ommegang⁵ verrichten
en er in tot aanbedding vertoeven
en die buigen en zich nederwerpen.
126(120) En toen Ibrāhīm zeide:
Mijn Heer
maak dit oord tot een vrijplaats
en deel zijn bewoners toe van de vruchten
wie hunner gelooft aan God
en de Laatste Dag.
Hij zeide:
Maar wie ongelovig is
die zal Ik er korte tijd van doen genieten
daarna zal Ik hem met geweld brengen
naar de bestraffing van het Vuur
en een kwade gang is dat.
127(121) En terwijl Ibrāhīm
de grondslagen van het Huis optrok
met Ismāʿīl:
Onze Heer
neem van ons aan
Gij zijt de Horende, de Wetende.

4. De standplaats van Abraham, *maqām Ibrāhīm*, is
tegenwoordig een bepaald deel van het plein rond de
Ka'ba. Ġalālayn: Daar bevindt zich de steen waarop
Abraham gestaan heeft bij het bouwen van het bovenste
deel van de Ka'ba.
5. De ommegang, *tawāf*, is de zevenmalige ommegang rond
de Ka'ba.

- 128(122) Onze Heer
 maak ons beiden
 tot overgegevenen¹ aan U
 en die van ons nageslacht
 tot een gemeente
 overgegeven aan U.
 En toon ons onze plichtgebruiken.
 En wend U genadiglijk tot ons.
 Gij zijt de Berouwaannemer
 de Barmhartige.
- 129(123) Onze Heer
 zend onder hen² een boodschapper
 uit hun midden
 die hun Uw tekenen zal voordragen
 en hen zal onderwijzen de Schrift
 en de Wijsheid
 en hen zal zuiveren.
 Gij zijt waarlijk de Geweldige, de Wijze.
- 130(124) En wie heeft afkeer
 van de Lering van Ibrāhīm
 anders dan wie dwaas is in zijn ziel?
 Want waarlijk
 hebben Wij hem³ uitverkoren
 in het nabije leven
 en hij behoort waarlijk
 in het latere leven tot de zaligen.
- 131(125) Toen zijn Heer tot hem⁴ zeide:
 Geef u over.⁵
 Hij zeide:
 Ik heb mij overgegeven
 aan de Heer der wereldwezens.
- 132(126) En Ibrāhīm droeg haar⁶ op aan zijn zoons
 en ook Ya‘qūb:⁷
 O mijn zonen
 God heeft de godsdienst
 voor u uitverkoren
 gij moogt dus niet sterven
- dan als overgegevenen.⁸
- 133(127) Of waart gij getuigen
 toen de dood nabijkwam tot Ya‘qūb
 toen hij zeide tot zijn zoons:
 Wat zult gij dienen na mijn heengaan?
 Zij zeiden:
 Wij zullen dienen uw god
 en de god uwer vaderen Ibrāhīm
 Ismā‘īl en Ishāq⁹
 als een enig god
 ons overgevende aan Hem.
- 134(128) Dat¹⁰ is een gemeente
 die voorbijgegaan is.
 Aan haar wat zij verworven heeft
 en aan u wat gij verworven hebt.
 En niet zult gij ondervraagd worden
 over wat zij bedreven.
- 135 En zij zeggen:
 Wordt joden of christenen
 dan zult gij rechtgeleid zijn.
 Zeg:
 Neen, de Lering van Ibrāhīm
 die een godzoeker was
 en die niet behoorde tot de genotengevers.
- 136(130) Zeg:
 Wij geloven aan God
 en wat tot ons is nedergezonden¹¹
 en wat is nedergezonden tot Ibrāhīm
 Ismā‘īl en Ishāq
 en Ya‘qūb en de stamvaders
 en aan wat gebracht werd tot Mūsā en ‘Īsā
 en aan wat gebracht werd tot de profeten
 vanwege hun Heer
 zonder dat wij onderscheid maken
 tussen één van hen
 en terwijl wij Hem overgegeven zijn.
- 137(131) Indien zij¹² dan geloven

1. ‘Overgegevene’ is het Nederlandse woord waarmee Kramers het Arabische woord *muslim* weergeeft.

2. Ġalālayn: De bewoners van Mekka.

3. Nl. Abraham.

4. Abraham.

5. Arabisch: *aslim*, wat tegenwoordig niet anders verstaan kan worden dan als ‘Word moslim’.

6. De lering, zie hiervoor vers 130.

7. Jacob.

8. Dus: als moslims.

9. Izaäk.

10. Abraham en zijn directe volgelingen.

11. Ġalālayn: Hiermee wordt de Koran bedoeld.

12. Ġalālayn: De joden en de christenen.

in het gelijke waarin gij¹ gelooft
 dan zijn zij rechtgeleid
 maar indien zij zich afwenden
 dan zijn zij in afsplitsing.
 Dan zal God u hulp schenken.
 Hij is de Horende, de Wetende.
 138(132) De kleuring² van God!
 En wie is schoner in kleuring dan God?
 Hem zullen wij dienen.
 139(133) Zeg:
 Zult gij³ met ons redetwisten over God
 terwijl Hij toch onze Heer en uw Heer is
 en aan ons onze daden behoren
 en aan u uw daden?
 Hem zijn wij geheel toegeedaan.
 140(134) Of zegt gij soms:
 Ibrāhīm en Ismā‘īl en Ishāq
 en Ya‘qūb en de Stamvaders
 waren joden of christenen?
 Zeg:
 Weet gij het beter of God?
 En wie doet meer onrecht
 dan wie verbergt
 een getuigenis van God dat hij bezit?
 Maar niet is God achteloos
 omtrent wat gij bedrijft.
 141(135) Dat is een gemeente
 die voorbijgegaan is.⁴
 Aan haar wat zij verworven heeft
 en aan u wat gij verworven hebt.
 En niet zult gij ondervraagd worden
 over wat zij bedreven.

[VERANDERING IN DE GEBEDSRICHTING
 VAN JERUZALEM NAAR MEKKA]

142(136) De dwazen onder de mensen

zullen zeggen:
 Wat heeft hen⁵ zich doen afwenden
 van hun gebedsrichting⁶
 die zij gewoon waren te volgen?
 Zeg:
 Aan God behoren het Oosten
 en het Westen
 Hij leidt wie Hij wil
 tot een rechtgebaand pad.
 143(137) En aldus hebben Wij u gemaakt
 tot een gemeente in het midden
 opdat gij getuigen zoudt zijn
 over de mensen
 en de boodschapper over U
 getuige zou zijn.
 (138) En niet hebben Wij
 de gebedsrichting
 die gij gewoon waart te volgen
 ingesteld
 dan opdat Wij zouden onderkennen
 wie de boodschapper volgen
 van wie zich omdraaien op hun hielen.
 En het was waarlijk een ernstige zaak
 behalve voor hen die God rechtleidt.
 Maar niet is God zo
 dat Hij uw geloof verloren doet gaan.
 God is waarlijk jegens de mensen
 goedertieren en barmhartig.
 144(139) Wij zien wel hoe uw gelaat
 zich rondwendt in de hemel.
 Zo zullen Wij u wenden in een richting
 waaraan gij welgevallen zult hebben.
 Wendt dan uw gelaat
 naar de kant van het Gewijde Bedehuis.⁷
 Waar gij u ook bevindt
 wendt uw gezichten daar naar toe.
 En diegenen aan wie de Schrift gegeven is

1. Mohammed en de moslims.

2. Arabisch: *ṣibgha*. Er zijn allerlei oplossingen voor de vertaling van dit woord aangeboden. De moslimse commentaren denken dat het woord 'godsdienst' betekent. Er zijn oriëntalisten die op etymologische gronden vermoeden dat het woord 'doop' zou kunnen betekenen. De vertaling van Kramers is gebaseerd op de band met het werkwoord *ṣabagha* dat 'verven' of 'kleuren' betekent.

3. De joden en de christenen.

4. Vgl. hiervoor vers 134.

5. Galālayn: De volgelingen van Mohammed.

6. Naar Jeruzalem.

7. Galālayn: De Ka'ba.

weten waarlijk
 dat het het wezenlijke is
 vanwege hun Heer.
 God is niet achteloos
 omtrent wat zij bedrijven.
 145(140) En welk teken¹ gij ook brengt
 aan hen
 aan wie de Schrift gegeven is
 zij volgen uw gebedsrichting niet.
 Maar niet zult gij
 hun gebedsrichting volgen
 en evenmin zullen
 sommigen hunner volgen
 de gebedsrichting van anderen.
 En indien gij hun lusten² volgt
 na de kennis die tot u gekomen is
 dan waarlijk behoort gij
 tot de onrechtdoeners.
 146(141) Zij aan wie Wij de Schrift gegeven hebben
 kennen haar zoals zij hun zonen kennen
 maar een groep onder hen
 houdt het wezenlijke verborgen
 terwijl zij toch beter weten.
 147(142) Het wezenlijke is vanwege uw Heer
 behoort dus niet tot de twijfelaars.
 148(143) En ieder heeft een richting
 naar welke hij zich wendt.
 Streeft dan vooraan te zijn
 in de goede daden.
 Waar gij ook zijt
 zal God u tezamen brengen.
 God is waarlijk over alle ding machtig.
 149(144) Vanwaar gij ook uittrekt
 wendt daar uw gelaat
 naar de kant van het Gewijde Bedehuis.
 Dat is waarlijk het wezenlijke
 vanwege uw Heer.
 Niet is God achteloos

omtrent wat gij bedrijft.
 150(145) Vanwaar gij ook uittrekt
 wendt daar uw gelaat
 naar de kant van het Gewijde Bedehuis
 en waar gij ook zijt
 wendt daar uw gezichten naar toe
 opdat de mensen
 geen bewijsgrond tegen u hebben
 tenzij degenen onder hen
 die onrecht doen.
 Zo vreest hen niet
 maar vreest Mij
 opdat ik Mijn weldaad aan u volmake.
 Wellicht zult gij u recht laten leiden.
 151(146) Gelijk Wij onder u gezonden hebben
 een boodschapper uit uw midden
 die u Onze tekenen voordraagt
 en u reinigt
 en u onderwijst de Schrift en de Wijsheid
 en u onderwijst wat gij niet wist.
 152(147) Gedenkt Mij dan
 en Ik zal uwer gedenken
 en toont Mij dankbaarheid
 en weest niet ongelovig aan Mij.

[BEMOEDIGING VAN DE GELOVIGEN
 NA EEN TEGENSLAG IN DE OORLOG
 TEGEN DE MEKKANEN]

153(148) O gij die gelooft
 vraagt tot hulp deuldiging en de salat
 God is waarlijk met de duldenden.
 154(149) En zegt niet van wie gedood worden
 op de weg Gods:³
 Doden
 maar:
 Levenden.
 Doch gij beseft het niet.

1. Koranvers.

2. Arabisch *ahwā'*, letterlijk 'lusten'. Wordt meestal gebruikt als het tegenovergestelde van 'wat God heeft voorgeschreven'. *Ahwā'* betekent in de praktijk iets als 'persoonlijke, individuele, eigen opvattingen'.

3. In de oorlog tegen de ongelovigen.

- 155(150) Wij zullen u zeker beproeven met iets van vrees en honger en tekort aan bezittingen en zielen en vruchten. Geeft goede tijding aan de duldenden
- 156(151) die wanneer hen een ramp treft zeggen: Wij behoren aan God en wij zullen tot Hem terugkeren.
- 157(152) Diegenen over hen zijn heilwensen van hun Heer en barmhartigheid en zij zijn de rechtgeleiden.
- 158(153) Al-Şafā en al-Marwa¹ behoren tot de aan God gewijde zaken. Wie alzo zich naar het Huis² begeeft tot Bedevaart of tot Bezoek voor die is het geen vergrijp dat hij de ommegang bij beide verricht. En als iemand in vrijwilligheid goeds verricht dan is God belonend en wetend.
- 159(154) Zij die verborgen houden de bewijstekenen en de rechte leiding die Wij hebben nedergezonden nadat Wij die aan de mensen in de Schrift hebben duidelijk gemaakt hen zal God vervloeken en hen zullen de vervloekenden vervloeken.
- 160(155) Maar niet hen die tot inkeer gekomen zijn en zich gebeterd hebben en er blijk van geven want tot hun berouw zal Ik mij keren. Ik ben de Berouwaannemer de Barmhartige.
- 161(156) Zij die ongelovig zijn en sterven terwijl zij ongelovig zijn over hen is de vervloeking van God en de engelen en de mensen ategader.
- 162(157) Eeuwiglijk zijn zij daarin zonder dat de bestraffing voor hen verlicht wordt en zonder dat zij worden ontzien.
- [DE TEKENEN GODS]
- 163(158) En uw God is een enig God er is geen God dan Hij de Barmhartige Erbarmer.
- 164(159) In de schepping der hemelen en der aarde en in het opeenvolgen van de nacht en de dag en in de schepen die over de zee varen met wat de mensen baat en in het water dat God uit de hemel heeft doen nederdalen zodat Hij daarmee de aarde heeft levend gemaakt nadat zij dood was waarna Hij op haar allerlei dieren heeft verspreid en in het bestuur van de winden en de wolken die dienstbaar zijn gesteld tussen de hemel en de aarde daarin zijn waarlijk tekenen voor lieden die verstandig zijn.

1. Şalālayn: Twee heuvels in Mekka, die een rol spelen bij de pelgrimage.

2. De Ka'ba.

[DE HEIDENEN EN HUN AFGODEN]

- 165(160) En er zijn mensen die zich
buiten God
gelijke wezens maken
die zij beminnen
met gelijke liefde als tot God
doch zij die geloven
zijn nog sterker
in liefde tot God.
Konden zij die onrecht doen
maar eens zien
wanneer zij de bestraffing ondervinden
dat de sterkte
geheel en al aan God behoort
en dat God hevig is in Zijn bestraffing.
- 166(161) Wanneer zij die gevolgd werden¹
zich los verklaren van hen die volgen²
en dezen de bestraffing zien
en alle mogelijkheden
voor hen zijn afgesneden
- 167(162) zeggen zij die volgen:
Hadden wij nog maar een gelegenheid
dan zouden wij ons
van hen³ los verklaren
zoals zij zich
van ons hebben los verklaard.
Aldus doet God hun hun daden zien
als benauwenissen voor hen.
Maar niet zullen zij
ontkomen aan het Vuur.

[VOEDSELVOORSCHRIFTEN]

- 168(163) O gij mensen
eet van wat op de aarde is
als iets geoorloofds en deugdelijks
en volgt niet de voetstappen van de Satan

- want hij is voor u
een klaarblijkende vijand.
- 169(164) Hij spoort u slechts aan
tot kwaad en zedeloosheid
en dat gij zegt omtrent God
wat gij niet weet.
- 170(165) En wanneer tot hen gezegd wordt:
Volgt wat God heeft nedergezonden
dan zeggen zij:
Neen, wij volgen dat
waaraan wij bevonden
dat onze vadersen zich hielden.
Ook dan soms
als hun vadersen niets begrepen
en niet rechtgeleid waren?
- 171(166) En de gelijkenis van wie ongelovig zijn
is als de gelijkenis van iemand
die schreeuwt
tot iets wat niets anders hoort
dan toeroeping en toeschreeuwing.
Doven, stommen en blinden zijn het
die niet begrijpen.
- 172(167) O gij die gelooft
eet van de deugdelijke dingen
die Wij u
als levensonderhoud gegeven hebben
en brengt aan God dank
indien Hij het is die gij dient.
- 173(168) Hij heeft slechts voor u verboden gemaakt
het verstorvene, bloed, zwijnevlees
en wat geslacht is met een aanroep
die niet tot God was
maar wie door nood gedwongen was
zonder het te begeren
en zonder te overtreden
voor hem is het geen zonde.
God is waarlijk vergevend en barmhartig.
- 174(169) Zij die verborgen houden

1. Ġalālayn: De afgoden. Het gaat hier over de afgoden die hun volgelingen in de steek laten.

2. Degenen die deze afgoden aanbidden.

3. De afgoden.

wat God van de Schrift
 heeft nedergezonden
 en daarmee iets kopen
 van geringe waarde
 diegenen zullen in hun buiken
 niets anders te verteren krijgen
 dan het Vuur
 en niet zal God tot hen spreken
 op de Dag der Opstanding
 en niet zal Hij hen reinigen
 maar voor hen is een pijnlijke bestraffing.

175(170) Dat zijn degenen
 die de dwaling gekocht hebben
 voor de rechte leiding
 en de bestraffing voor de vergiffenis.

Wat zal hen dan
 het Vuur doen uithouden?

176(171) Dat omdat God de Schrift
 heeft nedergezonden
 met het wezenlijke
 maar zij die over de Schrift
 van mening verschillen
 zijn in vergaande splitsing.

[DE WARE VROOMHEID]

177(172) Niet is vroomheid
 dat gij uw gezichten wendt
 naar het Oosten en het Westen
 maar vroom is wie gelooft aan God
 en de Laatste Dag
 en de engelen en de Schrift en de profeten
 en wie het bezit
 ondanks zijn liefde daarvoor
 geeft aan de verwanten en de wezen
 en de behoeftigen
 en de zoon des wegs
 en de bedelaars

en de geknechten.
 [Vroom is]
 wie de ṣalāt verricht
 en de zakāt opbrengt
 en wie trouw zijn aan hun verbond
 wanneer zij een verbond
 hebben aangegaan
 en wie dulden
 in rampspoed en tegenspoed
 en in tijd van teistering.
 Zij zijn het die oprecht zijn
 en zij zijn de vrezenden.

[WEDERVERGELDING]

178(173) O gij die gelooft!
 Aan u is voorgeschreven
 de wedervergelding
 ten aanzien van de gedoden.
 De vrije voor de vrije
 de slaaf voor de slaaf
 de vrouw voor de vrouw.
 Indien iemand dan iets
 door zijn broeder vergeven wordt
 dan zij er invordering naar het behoorlijke
 en kwijting aan hem naar beste kunnen.

(174) Dat is een verlichting
 en een barmhartigheid vanwege uw Heer.
 Wie dan daarna in overtreding is
 voor die is er een pijnlijke bestraffing.

179(175) En voor u is in de wedervergelding leven
 O verstandigen!
 Wellicht zult gij vrezend worden.

[WILSBESCHIKKINGEN]

180(176) Aan u is voorgeschreven
 wanneer de dood naderkomt tot een uwer

indien hij goed nalaat
het maken
van een beschikking voor de ouders
en de verwanten
naar het behoorlijke
als verplichting voor de vrezenden.

181(177) Doch indien iemand
het verwisselt voor iets anders
nadat hij het gehoord heeft
dan rust de zonde daarvan
op hen die het verwisselen.
God is waarlijk horend en wetend.

182(178) Maar indien iemand
vanwege de beschikker
onbillijkheid en zonde ducht
en het dan tussen hen goed maakt
op die rust geen zonde.
God is waarlijk vergevend en barmhartig.

[VOORSCHRIFTEN OVER HET VASTEN]

183(179) O gij die gelooft!
Aan u is voorgeschreven het vasten
gelijk het voorgeschreven was
aan wie voor u waren.
Wellicht zult gij vrezend worden.

184(180) Een geteld aantal dagen.
Doch als iemand uwer ziek is of op reis
dan een aantal andere dagen.
En voor degenen
die ertoe bij machte zijn¹
als zoenspijs
het spijzigen van een behoeftige.
En als iemand vrijwillig goeds verricht
dan is dat beter voor hem
maar dat gij vast is beter voor u
indien gij het slechts wist.

185(181) De maand Ramaḍān is het

waarin de Oplezing² is nedergezonden
tot rechte leiding voor de mensen
en als bewijsteken van de rechte leiding
en de Onderscheiding.³

Wie uwer dan die maand beleeft
laat hem vasten voor de duur daarvan
maar als iemand ziek is of op reis
dan een aantal andere dagen.
God bedoelt met u het gemakkelijke
en niet bedoelt Hij met u het moeilijke.
Maakt gij het aantal volledig
en betuigt Gods grootheid
wegens de leiding die Hij u gegeven heeft.
Wellicht zult gij dankbaar worden.

186(182) En wanneer Mijn dienaren
u over Mij ondervragen
dan ben Ik nabij om te verhoren
de aanroep van de aanroeper
wanneer hij Mij aanroept.
Laten zij Mij dan om verhoring vragen
en in Mij geloven.
Wellicht dat zij rechtgeleid zullen worden

187(183) Geoorloofd is u in de nacht van het vasten
het ingaan tot uw vrouwen.
Zij zijn bekleiding⁴ voor u
en gij zijt bekleiding voor haar.
God weet
dat gij bedrieglijk waart jegens uzelf
doch Hij heeft Zich weder tot u gewend
en u vergeven.
Bekent haar dus nu
en streeft
naar wat God u heeft voorgeschreven.
Eet en drinkt
totdat voor u in de dageraad
onderscheidbaar wordt
de witte draad van de zwarte draad
vervult daarna het vasten tot de nacht.

1. Degenen die kunnen vasten maar dat nalaten.

2. De Koran.

3. Vgl. hiervoor vers 53.

4. Bedoelt de Korantekst te zeggen dat man en vrouw elkaar
even nabij zullen zijn als de kleding het lichaam nabij is?

En bekent haar niet
terwijl gij tot aanbedding vertoeft
in de bedoorden.
Dat zijn de bepalingen Gods
komt deze dus niet te na.
Aldus maakt God Zijn tekenen duidelijk
voor de mensen.
Wellicht zullen zij vrezend worden.

[MISBRUIK VAN HET BEZIT]

188(184) En verteert niet ijdelijk
uw bezittingen onder u
en gebruikt ze niet
als verlokking voor de rechters
opdat gij een gedeelte
van de bezittingen der mensen
kunt verteren in zondigheid
terwijl gij beter weet.

[DE NIEUWE MAAN]

189(185) Zij zullen u ondervragen
over de nieuwe manen.¹
Zeg:
Zij zijn gezette tijden
voor de mensen en de Bedevaart.
En niet bestaat vroomheid daarin
dat gij tot de huizen komt
van hun achterzijden²
maar de vroomheid is wie vrezend is.
Komt tot huizen door hun deuren
en vreest God.
Wellicht zult gij wél-varen.

1. De nieuwe maan geeft het begin van de nieuwe maand aan. Dit bepaalt de data van godsdienstige feestdagen.

2. Ġalālayn: Wie zich in de ritueel-reine staat bevond voor de pelgrimage, placht het huis niet door de deur binnen te gaan of te verlaten maar door een gat in de achtermuur, en beschouwde dat als vroomheid.

[DE OORLOG TEGEN DE ONGELOVIGEN]

190(186) En bestrijdt op de weg Gods hen
die u bestrijden
maar overschrijdt niet de maat
God bemint niet hen
die de maat overschrijden.
191(187) En doodt hen waar gij hen aantreft
en verdrijft hen
van waarvan zij u hebben verdreven³
maar de verzoeking⁴
is erger dan de doodslag.
En bestrijdt hen niet
bij het Gewijde Bedehuis
zolang zij u niet daarin bestrijden.
Doch indien zij u bestrijden
doodt hen dan.
Aldus is de vergelding der ongelovigen.
192(188) Doch indien zij ophouden
dan is God waarlijk vergevend
en barmhartig.
193(189) En bestrijdt hen
tot er geen verzoeking meer is
en de godsdienst aan God behoort.
En indien zij dan ophouden
dan zij er geen vijandschap
dan tegen de onrechtdoeners.
194(190) De gewijde maand
om de gewijde maand⁵
en de gewijd verklaarde dingen
zijn zaken van wedervergelding.
Wie dan vijandschap toont tegen u
toont vijandschap tegen hem
op dezelfde wijze
als hij vijandschap tegen u getoond heeft.
En vreest God
en weet dat God is met de vrezenden.

3. Ġalālayn: Nl. uit Mekka.

4. 'Verzoeking', Arabisch *Fitna*, staat volgens Ġalālayn en anderen voor 'heidendom', 'polytheïsme'. Ook in het Oude Testament wordt betoogd dat oorlog niet goed is, maar dat de heidenen desalniettemin gedood moeten worden, vgl. bijv. Deuteronomium 7:2.

5. Ġalālayn: Wanneer zij u in de heilige maand beoorlogen, beoorloog hen dan ook in de heilige maand.

195(191) En geeft bijdragen op de weg Gods
en stort u niet met eigen handen
in de ondergang
En handelt wel.
God bemint waarlijk de wél-handelenden.

[DE BEDEVAART]

196(192) En volbrengt voor God
de Bedevaart en het Bezoek.
Doch indien gij belemmerd zijt
dan zoveel offergave als doenlijk is
maar scheert uw hoofden niet
totdat de offergave
haar bestemming bereikt heeft
maar indien iemand uwer ziek is
of een letsel heeft aan zijn hoofd
dan een zoenprijs
bestaande in vasten of een liefdegave
of een godsdienstige verrichting.¹
Verder, wanneer gij in veiligheid zijt
en indien dan iemand het Bezoek² benut
tot aan de Bedevaart
dan zoveel offergave als doenlijk is
doch als iemand niets te geven vindt
dan een vasten van drie dagen
tijdens de Bedevaart
en van zeven
wanneer gij zijt teruggekeerd
dat is tezamen tien.
Dat is voor hem
wiens huisverwanten niet woonachtig zijn
bij het Gewijde Bedehuis.
En vreest God
en weet dat God hevig is in de kastijding.

197(193) De Bedevaart
is een bekend aantal maanden.
Indien nu iemand in deze maanden

de Bedevaart als plicht nakomt
dan zij er geen huwelijksomgang
geen ondeugd en geen gekijf
bij de Bedevaart.
En wat gij aan goeds verricht
dat kent God.
En neemt reiskost
maar de beste reiskost is de godsvreze.
En vreest Mij, o verstandigen.

198(194) Niet is het zonde voor u
dat gij genade begeert van uw Heer.³
Wanneer gij dan
in optocht heengaat van 'Arafat⁴
gedenkt dan God
bij het Gewijde Merkteken⁵
en gedenkt Hem zoals Hij u heeft geleid
ook al behoorde gij te voren
tot de dwalenden.

199(195) Begeeft u dan in optocht
van waar de mensen vandaan gaan⁶
en vraagt God om vergiffenis.
God is waarlijk vergevend en barmhartig.

200(196) En wanneer gij uw plichtgebruiken
beëindigd hebt
gedenkt dan God
zoals gij uw vaderen gedenkt
of nog sterker.
Doch er zijn mensen die zeggen:
Onze Heer
geef ons in het nabije leven.
Maar voor zo een
is in het latere leven
geen geluksdeel.

[GEHECHTHEID AAN DE WERELD]

201(197) En er zijn er onder hen die zeggen:
Onze Heer

1. Ġalālayn: Het brengen van een offer.

2. Bezoek aan de Ka'ba.

3. Ġalālayn: Door handel te drijven tijdens de bedevaart.

4. Een berg in de buurt van Mekka die bezocht wordt op de tweede dag van de bedevaart.

5. Een plaats bij Muzdalifa waar de pelgrims heengaan wanneer zij van Arafat komen.

6. Baydāwi: Gaat vanaf Arafat.

- geef ons in het nabije leven wat goed is
en in het latere leven wat goed is
en behoed ons
voor de bestraffing van het Vuur.
- 202(198) Diegenen zullen een aandeel ontvangen
van wat zij verdiend hebben
en God is snel in de rekenschapvordering.
- 203(199) En gedenkt God
gedurende een geteld aantal dagen.
En wie het haastig afdoen in twee dagen¹
voor die is dat geen zonde
en wie talmt
voor die is dat ook geen zonde
indien hij Godvrezend is.
En vreest God en weet
dat gij tot Hem vergaderd wordt.
- 204(200) En er zijn mensen
wier woorden over het nabije leven
indruk op u maken
en die God tot getuige maken
voor wat in hun hart is
maar toch behoren zij
tot de ergste twistzoekers.
- 205(201) En wanneer zo een heengaat
beijvert hij zich
op de aarde verderf te verspreiden
en het bouwland en het jonge vee
te vernielen.
Maar God bemint niet het verderf.
- 206(202) En wanneer tot hem gezegd wordt:
Vrees God
bevangt hem grootsheid
op zijn zondigheid.
Doch waarop hij kan rekenen
is Ġahannam²
en een slechte ligplaats is dat.
- 207(203) En er zijn mensen
die zichzelf verkopen
- uit begeerte naar het welbehagen van God.
God is goedertieren
jegens de dienaren.
- [OPROEP TOT EENHEID ONDER DE MOSLIMS]
- 208(204) O gij die gelooft
treedt binnen in de vreedzaamheid
altezamen
en volgt niet de voetstappen van de Satan.
Hij is voor u een klaarlijkende vijand.
- 209(205) Doch indien gij misstapt
nadat de bewijstekenen
tot u gekomen zijn
weet dan
dat God is geweldig en wijs.
- 210(206) Kunnen zij iets anders verwachten
dan dat God tot hen zal komen
en ook de engelen
in de schermdekken der wolken?
Maar de beschikking is beslist
en tot God wordt de beschikking
teruggevoerd.
- 211(207) Vraag³ de zonen Isrā'īls
hoe menig bewijsteken
Wij hun gegeven hebben.
Maar indien iemand
de weldaad⁴ van God verwisselt
nadat zij tot hem gekomen is
dan is God hevig in kastijding.
- 212(208) Schoonschijnend is gemaakt
voor wie ongelovig zijn
het nabije leven
en zij bespotten hen die geloven.
Maar zij die vrezen
zullen boven hen zijn
op de Dag der Opstanding
en God geeft levensonderhoud

1. Het gaat hier om de laatste dagen van het Ĥaġġ-feest, te weten de *tashrīq*-dagen. Eigenlijk zijn dit er drie.

2. De Hel.

3. Ġalālayn: Dit is gericht tot Mohammed.

4. Ġalālayn: Met 'weldaad' wordt hier op de openbaring van de verzen van de Koran gedoeld. Dit is veel vaker het geval, waarschijnlijk ook al in bijv. het laatste vers van sūra 1, en het laatste vers van sūra 93.

aan wie Hij wil
zonder rekenschap.

[DE GELOVIGEN STAAN VIJANDIG
TEGENOVER DE PROFETEN]

- 213(209) De mensen waren vroeger één gemeente
toen heeft God de profeten gezonden
als verkondigers en waarschuwers
en Hij heeft met hen mede neergezonden
de Schrift met het wezenlijke
om oordeel te vellen tussen de mensen
in dat waarover zij
van mening verschilden.
Maar geen anderen
hebben daarover verschild
dan juist zij
aan wie zij¹ gegeven was
nadat de bewijstekenen
tot hen gekomen waren
uit onderlinge naijver.
Doch God heeft hen die geloven
geleid tot het wezenlijke
waarover zij verschilden
met Zijn verlof.
God leidt wie Hij wil
naar een rechtgebaand pad.
- 214(210) Of meent gij² soms
dat Gij de Gaarde zult binnengaan
zolang nog niet tot u is gekomen
het gelijke³
van wat kwam tot hen
die heengingen voor u?
Hen troffen teistering en tegenspoed
en zij werden zozeer geschokt
dat de boodschapper⁴
en zij die geloofden zeiden:
Wanneer komt de hulp van God?

Neen, de hulp van God is nabij.

[GAVEN]

- 215(211) Zij zullen u ondervragen
wat zij als bijdragen zullen schenken.
Zeg:
Het goed dat gij wegschenkt
dat is voor de ouders
de verwanten
de wezen
de behoeftigen en de zoon des wegs
en het goede dat gij bedrijft
God is waarlijk wetend daaromtrent.

[STRIJD GEDURENDE DE GEWIJDE MAANDEN]

- 216(212) U is voorgeschreven te strijden⁵
ook al is het met tegenzin.
- 217(213) Maar mogelijk hebt gij tegenzin in iets
hoewel het toch goed is voor u
en mogelijk hebt gij behagen in iets
hoewel het toch slecht is voor u.
Doch God weet en gij weet niet.
- (214) Zij zullen u ondervragen
over de gewijde maand⁶
het strijden daarin
Zeg:
Strijden daarin is iets ernstigs⁷
maar afwenden van de weg Gods
en ongelooft aan Hem
en van het Gewijde Bedehuis
en het uitdrijven daaruit
van de lieden die er bij horen
is ernstiger bij God.
En de verzoeking
is ernstiger dan de doodslag.
En zij⁸ zullen niet ophouden

1. Ġalālayn: De Schrift.

2. Ġalālayn: Dit is gericht tot de moslims.

3. Ġalālayn: Ook de moslims zullen zoals de joden en de christenen eerder eerst door rampen en tegenslagen worden overvallen.

4. Elke profeet heeft ooit iets dergelijks tegen zijn aanhangers moeten zeggen.

5. Dit is het Koranfragment waarop de plicht tot het beoorloggen van de ongelovigen (de plicht van *ġihād*) wordt gebaseerd.

6. Volgens de overlevering zouden de moslims iemand hebben gedood tijdens een maand waarin de toenmalige heidenen bloedvergieten voor verboden hielden.

7. Ongelooft is erger dan oorlog, vgl. Koran 2:191.

8. De ongelovigen van Mekka.

u te bestrijden
 totdat zij u terugdrijven
 van uw godsdienst
 indien zij daartoe bij machte zijn.
 Maar wie uwer zich laat terugdrijven
 van zijn godsdienst
 die zal sterven als ongelovige.
 Diegenen
 hun daden zijn vruchteloos
 in het nabije leven en het latere
 en zij zijn de lieden van het Vuur
 eeuwig-levend daarin.

218(215) Zij die geloven en die uitgeweken zijn¹
 en die zich beijveren op de weg Gods
 zij zijn het die hopen
 op de barmhartigheid van God.
 God is vergevend en barmhartig.

[WIJN EN KANSSPEL; GAVEN]

219(216) Zij zullen u ondervragen
 over de wijn en het geluksspel.
 Zeg:
 In beide is grote zonde
 en ook nuttigheden voor de mensen
 maar hun zonde is groter dan hun nut.
 Zij zullen u ondervragen
 wat zij als bijdrage zullen schenken.

(217) Zeg:
 Het ontbeerlijke.
 Aldus maakt God voor u
 de tekenen duidelijk.
 Wellicht zult gij indachtig worden

220(218) in het nabije leven en het latere.

[WEZEN]

En zij zullen u ondervragen

1. Uitgeweken met Mohammed van Mekka
 naar Medina in 622.

over de wezen.

Zeg:

Verbetering van hun aangelegenheden
 is goed.

(219) En indien gij u met hen inlaat
 dan zijn zij uw broeders.²
 En God onderkent
 de verderfbrenger van de heilbrenger.
 En zo God wilde zou Hij u dwarsbomen.
 God is waarlijk geweldig en wijs.

[HUWELIJK]

221(220) En huwt niet met de genotengeefsters³
 zolang zij niet gelovig zijn geworden.
 En een gelovige slavin
 is waarlijk beter dan een genotengeefster
 ook al behaagt zij u.
 En huwelijkt de genotengevers niet uit⁴
 zolang zij niet gelovig zijn geworden.
 En een gelovige slaaf
 is waarlijk beter dan een genotengever
 ook al behaagt hij u.

(221) Zij⁵ roepen op tot het Vuur
 maar God roept op
 tot de Gaarde en de vergiffenis
 met Zijn verlof
 en Hij maakt Zijn tekenen⁶
 duidelijk voor de mensen
 opdat zij wellicht indachtig worden.

[MENSTRUATIE]

222(222) En zij zullen u ondervragen
 over de bloeding der vrouwen.
 Zeg:
 Dat is een letsel
 onthoudt u dus van de vrouwen

2. Dan moet ge hen als broeders behandelen.

3. Huwt niet met heidense vrouwen.

4. Laat uw dochters niet trouwen met heidenen.

5. Ġalālayn: De heidenen.

6. Tekenen: Koranverzen.

tijdens de bloeding
 en nadert haar niet
 totdat zij rein zijn geworden.
 Maar wanneer zij zich gereinigd hebben
 komt dan tot haar
 zoals God u bevolen heeft.
 God bemint waarlijk hen
 die zich berouwvol tot Hem keren
 en bemint hen die zich reinigen.

[H U W E L I J K S G E M E E N S C H A P]

223(223) Uw vrouwen zijn een akker voor u
 zo komt dan tot uw akker
 zoals gij maar wilt
 maar doet iets daaraan
 voor u voorafgaan.¹
 En vreest God en weet
 dat gij Hem ontmoeten zult
 en geeft goede tijding aan de gelovigen.

[E D E N]

224(224) En maakt niet God
 tot een hindernis bij uw eden²
 die u er van afhoudt
 vroom te zijn en vrezend te worden
 en schikking te brengen tussen de mensen.
 God is horend en wetend.
 225(225) Niet houdt God u
 aan het misgesprokene in uw eden
 maar Hij houdt u
 aan wat uw harten zich verdiend hebben.
 God is vergevend en zachtmoedig.

[V E R B R E K I N G V A N D E H U W E L I J K S B A N D E N]

226(226) Voor hen die zweren

de eed van onthouding van hun vrouwen
 is een wachttijd van vier maanden.
 Indien zij dan er op terugkomen
 dan is God vergevend en barmhartig.
 227(227) Maar indien zij besloten zijn tot verstoting
 dan is God horend en wetend.

228(228) En de verstotenen
 nemen voor zichzelf in acht
 een wachttijd van drie tijdmaten
 maar het staat haar niet vrij
 verborgen te houden
 wat God heeft geschapen in haar schoten
 indien zij gelovig zijn aan God
 en aan de Laatste Dag.
 En haar echtgenoten zijn gerechtigd
 haar terug te nemen binnen die tijd
 indien zij schikking wensen.
 En aan haar komt hetzelfde toe
 als wat haar is opgelegd³
 naar het behoorlijke
 maar de mannen
 hebben een rang boven haar.
 God is geweldig en wijs.

229(229) De verstoting is twee malen
 daarna terughouding naar behoren
 of wegzending in wél-doen.
 En het staat u niet vrij
 dat gij iets neemt
 van wat gij haar gegeven hebt⁴
 tenzij dat beiden vrezen
 de bepalingen van God
 niet te kunnen vervullen.
 Indien gij dan vreest
 dat zij de bepalingen van God
 niet vervullen
 dan is dat geen vergrijp voor beiden
 ten aanzien van dat
 waarmede zij zich vrijkoopt.

1. Ġalālayn: Bijv. de formule 'In de Naam van God de
 Barmhartige Erbarmer', waarmee ook elke sūra begint.
 2. Vgl. in de Tien Geboden Exodus 20:7.

3. Hun rechten en plichten zijn gelijk.
 4. Ġalālayn: Van de bruidsschat die bij de
 huwelijksvereenkomst was vastgesteld.

Dat zijn de bepalingen van God
overtreedt die dus niet.

Wie de bepalingen van God overtreden
die zijn de onrechtdoeners.

230(230) Indien hij haar dan verstoot
dan is zij daarna niet voor hem geoorloofd
zolang zij niet huwt
een andere echtgenoot dan hem.

Indien deze haar dan verstoot
dan is het geen vergrijp voor beiden
dat zij tot elkander terugkeren
indien zij menen
dat zij de bepalingen Gods
kunnen vervullen.

Dat zijn Gods bepalingen
die Hij duidelijk maakt
voor lieden die weten.

231(231) En wanneer gij de vrouwen verstoten hebt
en zij hebben daarna
haar termijn¹ bereikt
houdt haar dan bij u met behoorlijkheid
of zendt haar heen met behoorlijkheid.
En houdt haar niet terug
met boze bedoeling
om te bemoelijken
maar wie dat doet
die doet onrecht aan zichzelf.

En maakt niet Gods tekenen
tot bespotting
en gedenkt Gods weldaad aan u
dat Hij de Schrift en de Wijsheid
op u heeft nedergezonden
om u daarmee te vermanen.

En vreest God
en weet dat God
omtrent alle ding wetend is.

232(232) En wanneer gij de vrouwen verstoten hebt

en zij hebben daarna
haar termijn² bereikt
kwelt haar dan niet
dat zij haar echtgenoten³ huwen
wanneer zij het met elkander eens zijn
in behoorlijkheid.

Dat is waartoe wordt vermaand
wie uwer gelooft
in God en de Laatste Dag.
Dat is meer louterend
en reinigend voor u.
Doch God weet
en gij weet niet.

[HET ZOGEN VAN KINDEREN]

233(233) En zij die baren
zogen haar kinderen twee volle jaren
voor wie de zogingstijd
volledig wil maken.
En op hem⁴ aan wie geboren is
rust de zorg voor haar levensonderhoud
en haar kleding
met behoorlijkheid.
Niemand wordt belast
dan naar de mate van zijn vermogen
terwijl noch de moeder geschaad wordt
om haar kind
noch hij aan wie geboren is
om zijn kind.
En op de erfgenaam rust dezelfde plicht.
Maar wanneer beiden spening⁵ wensen
met wederzijds goedvinden
en te rade gaan
dan is dat geen vergrijp voor beiden.
En indien gij uw kinderen wilt doen zogen
door anderen
dan is dat geen vergrijp voor u

1. Vgl. hiervoor vers 2:228. Het gaat hier om de 'idda, de
wachtperiode na de beëindiging van een huwelijk.

2. Zie het vorige vers.

3. Het gaat hier over de nieuwe echtgenoot
van een vrouw die eerder verstoten is.

4. De vader.

5. Spenen: van de speen of de borst afwennen,
niet meer zogen.

wanneer gij overgeeft
 wat gij te geven hebt¹
 naar behoorlijkheid.
 En vreest God en weet
 dat God scherp toeziet op wat gij bedrijft.

[WEDUWEN]

- 234(234) En zo er van u zijn
 wier doodschuld wordt ingevorderd
 en die echtgenoten achterlaten
 dan moeten deze voor zichzelf
 een wachttijd in acht nemen
 van vier maanden en tien [dagen].
 En wanneer zij
 haar termijn bereikt hebben
 dan rust op u geen vergrijp
 ten aanzien van wat zij verrichten
 voor zichzelf
 naar behoorlijkheid.
 God is wél-onderricht van wat gij bedrijft.
- 235(235) En geen vergrijp rust op u
 ten aanzien van de werping der vrouwen
 die gij doet blijken
 of verborgen houdt in uw binnenste.
 God weet dat gij haar zult gedenken.
 Maar maakt geen afspraak met haar
 in het geheim
 tenzij dat gij behoorlijke dingen zegt.
- (236) En besluit niet tot de aanknoping
 des huwelijks
 totdat de termijn van de Schrift²
 is bereikt.
 En weet dat God weet wat in uw zielen is.
 Hoedt u dus voor Hem
 en weet dat God is
 vergevend en zachtmoedig.

1. Voor het zogen door een ander moet een vergoeding worden gegeven.
 2. Ġalālayn: De door de Koran voorgeschreven wachtperiode na beëindiging van een huwelijk, zie vers 228.

[SCHEIDING VOOR DE VOLTREKKING
 VAN HET HUWELIJK]

- 236(237) Geen vergrijp rust op u
 indien gij de vrouwen verstoot
 zolang gij haar nog niet hebt aangeroerd
 of nog geen vast deel³
 voor haar hebt vastgesteld.
 En doet haar genieten
 de vermogende
 naar de maat van zijn vermogen
 en de onvermogende
 naar zijn maat
 van een bate naar behoorlijkheid
 als verplichting rustend op wie weldoen.
- 237(238) En indien gij haar verstoot
 voordat gij haar aanroert
 maar nadat gij een vast deel⁴
 hebt vastgesteld
 dan de helft van wat gij hebt vastgesteld
 tenzij dat zij kwijschelden
 of dat kwijscheldt hij⁵
 in wiens hand
 de aanknoping des huwelijks is.
 Maar dat gij kwijscheldt
 is dichterbij de vreze.
 En vergeet niet
 voor elkander iets over te hebben.
 God is waarlijk scherp toezien
 op wat gij bedrijft.

[DE ṢALĀT IN TIJD VAN OORLOG]

- 238(239) Neemt wel in acht de ṣalāt's
 en de middelste ṣalāt
 en staat voor God in ootmoed.
- 239(240) Doch indien gij gevaar vreest
 dan te voet of bereden⁶

3. Ġalālayn: Dit heeft betrekking op de bruidsschat.
 4. Dit betreft weer de bruidsschat.
 5. Ġalālayn: De huwelijksvoogd van de vrouw.
 Dit is meestal haar vader.
 6. Verricht de ṣalāt dan staande of bereden.

maar wanneer gij in veiligheid zijt
gedenkt dan God
zoals Hij u heeft onderwezen
wat gij niet wist.
240(241) En zo er van u zijn
wier doodschuld wordt ingevorderd
en die echtgenoten achterlaten
moeten zij een beschikking maken
voor hun echtgenoten
baten voor de tijd van een jaar¹
zonder uitdrijving.²
Doch indien zij³ uittrekken
dan rust op u geen vergrijp
ten aanzien van wat zij voor zichzelf
aan behoorlijks doen.
God is geweldig en wijs.
241 En voor de verstotenen
zij er een bate⁴ naar het behoorlijke
als verplichting rustend op de vrezenden.
242(143) Aldus maakt God
Zijn tekenen voor u duidelijk
opdat gij wellicht verstandig wordt.

[VERPLICHTING VAN DE STRIJD
VOOR HET GELOOF]

243(244) Hebt gij niet gezien naar hen⁵
die uitgetrokken uit hun woonplaatsen
in duizendtallen
tot vrijwaring voor de dood.
Toen sprak God tot hen:
Sterft!
Daarop deed Hij hen weer leven.
God is waarlijk een gever van genade
aan de mensen
maar de meeste der mensen
zijn niet dankbaar.

244(245) En strijdt op de weg Gods
en weet dat God horend en wetend is.
245(246) Wie is hij
die aan God een goede lening leent
waarop Hij die voor hem zal verdubbelen
vele malen?
En God verengt en verruimt⁶
en tot Hem zult gij teruggevoerd worden.

[DE JODEN ALS VOORBEELD]

246(247) Hebt gij niet gezien
naar de raadsvergadering
der zonen Isrā'īls
na Mūsā 's heengaan?
Toen zij zeiden tot een profeet⁷ van hen
Zend ons een Koning
dan zullen wij strijden op de weg Gods.
Hij zeide:
Is het mogelijk
indien toch het strijden
u als plicht is voorgeschreven
dat gij niet strijdt?
Zij zeiden:
Hoe zouden wij niet strijden
op de weg Gods
daar wij immers verdreven zijn
van onze woonplaatsen en onze zonen?⁸
Doch toen het strijden
hun als plicht werd voorgeschreven
wendden zij zich af
behalve weinigen hunner.
God is wetend
omtrent de onrechtdoeners.
247(248) En hun profeet zeide tot hen:
God heeft Tālūt⁹
als koning tot u gezonden.

1. Voor de periode van een jaar moeten er voor de weduwe voorzieningen worden getroffen.
2. Ġalālayn: Weg uit het huis van hun overleden echtgenoot.
3. De weduwen.
4. Een alimentatie.
5. Ġalālayn: Dit verwijst naar de Israëliëten. Wellicht is het een toespeling op Ezechiël 37? Ook Ġalālayn noemt Ezechiël.

6. D.w.z. God geeft en neemt.
7. Ġalālayn: Samuël. Vgl. I Samuël 8.
8. Ġalālayn: Verdreven door het volk van Goliath, d.w.z. de Filistijnen. Vgl. bijv. I Samuël 7:14 en elders in I Samuël.
9. De koranische naam van koning Saul. Zodoende staan Ġālūt (Goliath) en Tālūt (Saul) tegenover elkaar.

Zij zeiden:
 Hoe zou hem het koningschap over ons
 toekomen
 terwijl wij toch meer recht hebben
 op het koningschap dan hij
 en hem geen ruimheid van vermogen
 gegeven is?
 Hij zeide:
 God heeft hem uitverkoren boven u
 en heeft hem ruim doen toenemen
 in kennis en lichaamsgestalte.
 God geeft Zijn koningschap
 aan wie Hij wil.
 God is wijsdomvattend en wetend.

248(249) En hun profeet zeide tot hen:
 Het teken van zijn koningschap is
 dat tot u zal komen de Ark¹
 waarin is een Godsrust van uw Heer
 en een nalatenschap²
 die nagelaten hebben
 het geslacht van Mūsā
 en het geslacht van Hārūn³
 en die de engelen dragen.
 Daarin is waarlijk een teken voor u
 indien gij gelovigen zijt.

249(250) Toen dan Ṭālūt was uitgetrokken
 met de troepen
 zeide hij:
 God zal u beproeven met een rivier⁴
 wie daarvan drinkt is niet aan mijn zijde
 en wie haar niet smaakt
 die is aan mijn zijde
 tenzij dat iemand een handvol schept.
 Toen dronken zij daarvan
 behalve weinigen hunner.
 Toen hij haar dan overgestoken had
 en met hem zij die geloofden
 spraken zij:

Wij hebben geen weerstandskracht heden
 voor Ğālūt⁵ en zijn troepen.
 Zij die meenden dat zij bestemd waren
 God te ontmoeten⁶ zeiden:
 Hoe menige kleine schare
 heeft een talrijke schare overwonnen
 met verlot van God.
 God is met de duldenden.

250(251) En toen zij optrokken tegen Ğālūt
 en zijn troepen
 zeiden zij:
 Onze Heer
 stort uit over ons geduld tot uithouding
 en maak onze voeten stevig
 en verleen ons hulp
 tegen de ongelovige lieden.
 251(252) Toen versloegen zij hen
 met verlot van God.
 En Dāwūd doodde Ğālūt⁷
 en God gaf hem het koningschap
 en de Wijsheid⁸
 en leerde hem van wat Hij wilde.
 En ware het niet dat God de mensen
 de een de ander deed terugstoten
 dan zou de aarde tot verderf komen.⁹
 Maar God is uitstorter van genade
 over de wereldwezens.
 252(253) Dat zijn de tekenen Gods
 die Wij u¹⁰ voordragen met het wezenlijke.
 Gij behoort waarlijk tot de gezondenen.

[VROEGERE BOODSCHAPPERS]

253(254) Dat zijn de boodschappers
 van wie Wij sommigen
 boven anderen begunstigd hebben.
 Onder hen zijn er
 tot wie God gesproken heeft¹¹

1. Vgl. II Samuël 6, de Ark wordt naar Jeruzalem
 overgebracht. Ook Ğalālayn beschrijft in zijn commentaar
 op deze passage de Ark zoals die in II Samuël genoemd
 wordt.

2. Relikwieën?

3. Aäron.

4. Vgl. het verhaal van Gideon in Richteren 7.

5. Goliath.

6. Ğalālayn: Bij de opstanding uit de doden.

7. Vgl. I Samuël 17.

8. Ğalālayn: D.w.z. het profetschap na de dood van Samuël
 en Saul.

9. Dit vers wil uitleggen dat politiek gezag noodzakelijk is.

10. Ğalālayn: Gericht tot Mohammed.

11. Ğalālayn: Zoals Mozes.

terwijl Hij anderen
enige rangen verhoogd heeft.¹
En Wij brachten tot ʿĪsā
de zoon van Maryam
de bewijstekenen
en Wij versterkten hem
met de Geest der Heiligheid.
En zo God gewild had
zouden zij die na hen kwamen
nadat de bewijstekenen
tot hen gekomen waren
elkander niet bestreden hebben.
Doch zij gingen verschillende wegen
want er waren er onder hen die geloofden
en er waren er onder hen
die ongelovig waren.
En zo God gewild had
zouden zij elkander
niet bestreden hebben.
Maar God doet wat Hij wil.

[BIJDRAGEN]

254(255) O gij die gelooft
schenkt bijdragen
van wat Wij u
als levensonderhoud gegeven hebben
voordat een dag komt
waarop geen handel is²
en geen vriendschap en geen voorspraak.
Maar de ongelovigen
dat zijn de onrechtdoeners.

[GODS GROOTHEID]

255(256) God
er is geen god dan Hij
de Levende, de Zelfstandige.³

1. Ġalālayn: Zoals Mohammed.
2. Ġalālayn: De Dag des Oordeels. Op de Dag des Oordeels wordt er niet meer onderhandeld!
3. Arabisch *Ḥayy wa-Qayyūm*, vgl. Daniël 6:27, in het Aramees *Chayya we-Qayyam*.
4. Vgl. Psalm 121:4.

Niet overkomt Hem sluimer noch slaap.⁴
Aan Hem behoort wat in de hemelen is
en op de aarde
Wie is hij die voorspraak doet bij Hem
tenzij met Zijn verlof?
Hij kent wat voor hen is
en wat achter hen is
terwijl zij van Zijn kennis
geen enkel ding omvatten
tenzij wat God wil.
Zijn zetel is uitgebreid over de hemelen
en de aarde
en niet drukt Hem terneer
de bewaring van die beide.
Hij is de Verhevene en de Ontzaglijke.
256(257) Er is geen dwang in de godsdienst.⁵
De rechtgerichtheid
is duidelijk onderscheiden
van de verdoling.
Wie dan ongelovig is aan de Ṭāghūt⁶
en gelooft in God
die grijpt het stevige handvat aan
dat onverbrekkelijk is.
God is horend en wetend.
257(258) God is de verbondene
van hen die geloven.
Hij voert hen uit de duisternis
naar het licht.
(259) Maar zij die ongehoorzaam zijn
hun verbondenen zijn de Ṭāghūt
zij voeren hen uit het licht
naar de duisternissen.
Diegenen zijn de lieden van het Vuur
eeuwig-levend daarin.

[DE OPSTANDING]

258(260) Hebt gij niet gezien naar hem⁷

5. Arabisch: *lā ikrāha fi-d-Dīn*, wordt vaak aangehaald om de religieuze tolerantie van de islam te benadrukken.
6. Ġalālayn: De Satan of de afgoden.
7. Ġalālayn: Nimrod. Nimrod wordt genoemd in Genesis 10:8-9.

die tegen Ibrāhīm redetwistte
 ten aanzien van zijn Heer
 bewerende dat God
 hem het koningschap gegeven had?
 Toen Ibrāhīm zeide:
 Mijn Heer is Hij
 die doet leven en doet sterven
 Hij¹ zeide:
 Ik doe leven en doe sterven.
 Ibrāhīm zeide:
 Welnu
 God doet de zon opkomen
 van het Oosten
 doet gij haar dan van het Westen komen.
 Toen zweeg beschaamd
 hij die ongelovig was.
 En God leidt niet de lieden
 die onrecht doen.
²⁵⁹⁽²⁶¹⁾ Of [hebt gij niet gezien naar hem]
 die² die voorbijging aan een stede
 die vervallen was op haar grondvesten.
 Hij zeide:
 Hoe kan God deze doen leven
 nadat zij dood is geworden?
 Toen maakte God hem dood
 honderd jaren
 en daarna wekte Hij hem op.
 Hij³ zeide:
 Hoe lang hebt gij verbleven?
 Hij zeide:
 Ik heb een dag verbleven
 of een deel van een dag.
 Hij⁴ zeide:
 Neen, gij hebt honderd jaren verbleven
 zie dan naar uw spijs en uw drank
 zij zijn niet vergaan
 en zie naar uw ezel.
 En dit is opdat Wij u stellen

als een teken voor de mensen.
 En zie naar de beenderen
 hoe Wij die opzetten
 en daarna bekleden met vlees.⁵
 Toen het dan duidelijk werd voor hem
 zeide hij:
 Ik weet nu dat God
 over alle ding machtig is.
²⁶⁰⁽²⁶²⁾ En toen Ibrāhīm zeide:
 Mijn Heer
 doe mij zien hoe Gij de doden doet leven.
 Hij⁶ zeide:
 Zijt gij dan niet gelovig geworden?
 Hij⁷ zeide:
 Zekerlijk
 maar het is opdat mijn hart
 tot rust gebracht worde.
 Hij⁸ zeide:
 Neem dan vier vogels
 en verzamel die in stukken tot u⁹
 plaats dan op iedere berg een deel van hen
 en roep hen daarna op.
 Dan zullen zij tot u komen met spoed.
 Weet dat God geweldig en wijs is.

[BIJDRAGEN]

²⁶¹⁽²⁶³⁾ De gelijkenis van hen die bijdragen geven
 van hun bezittingen op de weg Gods
 is als de gelijkenis van een zaadkorrel
 die zeven aren doet ontspruiten
 in elke aar waarvan honderd korrels zijn.
 God verdubbelt voor wie Hij wil
 en God is wijsdomvattend en wetend.
²⁶²⁽²⁶⁴⁾ Zij die hun bezittingen
 als bijdragen op Gods weg geven
 en daarna hun bijdrage niet doen volgen
 door dankbaarheidsaanspraken

1. Nimrod.

2. Niet alle commentaren identificeren degene over wie dit vers vertelt. Baydāwī noemt als mogelijkheid o. a. Ezra.

3. God.

4. God.

5. Vgl. Ezechiël 37.

6. God.

7. Abraham.

8. God.

9. Vgl. Genesis 15, het visioen van Abraham.

en krenking¹
 voor hen is hun loon bij hun Heer
 en geen vrees is over hen
 en niet zullen zij bedroefd zijn.
 263(265) Behoorlijke toespraak en vergiffenis
 is beter dan een liefdegave
 gevolgd door krenking.
 God is rijk en zachtmoedig.
 264(266) O gij die gelooft
 maakt uw liefdegaven niet ijdel
 door dankbaarheidsaanspraken
 en krenking
 zoals hij die van zijn vermogen
 bijdragen geeft
 om door de mensen gezien te worden
 maar zonder te geloven aan God
 en de Laatste Dag.
 Want zijn gelijkenis
 is als de gelijkenis van een rotsgrond
 waarop aarde is
 en welke een regenstorm treft
 die hem hard achterlaat.
 Zij hebben geen macht over iets
 van wat zij verworven hebben.
 God leidt niet recht de ongelovige lieden.
 265(267) En de gelijkenis van hen
 die hun bezittingen als bijdragen geven
 in begeerte
 naar de tevredenstelling van God
 en tot versteviging van hun eigen zielen
 is als de gelijkenis
 van een gaarde op een hoogte
 welke zware regens treffen
 zodat zij in dubbele mate
 voedsel voortbrengt
 en zo de regenstorm haar niet treft
 dan toch dauw.
 God is scherp toezien

1. Wie niet opschept en beledigend is wanneer hij vrome
 bijdragen heeft gegeven.

op wat gij bedrijft.
 266(268) Zou een uwer zich een gaarde wensen
 van palmbomen en wijnranken
 waar rivieren onder door stromen
 waarin vruchten van alle soorten
 voor hem zijn?
 Maar ouderdom treft hem
 terwijl hij zwakke nakomelingen heeft
 en haar² treft een stormwind
 waarin vuur is
 zodat zij verbrand wordt?
 Zo maakt God voor u duidelijk de tekenen
 opdat gij wellicht indachtig wordt.
 267(269) O gij die gelooft
 schenkt bijdragen
 van de deugdelijke dingen
 die gij verworven hebt
 en van wat God voor u
 uit de aarde heeft doen voortkomen
 en bestemt niet het weerzinwekkende
 om daarvan bijdragen te geven.
 (270) Immers, gij zoudt het zelf niet nemen
 tenzij dat gij de ogen daarvoor neersloegt.
 En weet dat God rijk is en lofwaardig.
 268(271) De Satan belooft u armoede
 en draagt u zedeloosheid op
 maar God belooft u vergiffenis van Hem
 en genade
 God is wijsdomvattend en wetend.
 269(272) Hij geeft de Wijsheid aan wie Hij wil.
 En hij aan wie de Wijsheid is gegeven
 aan die is veelvuldig goed gegeven
 maar geen anderen laten zich manen
 tenzij de verstandigen.
 270(273) En welke bijdrage gij ook geeft
 of welke gelofte gij ook doet
 God kent haar.

2. De Gaarde.

En voor de onrechtdoeners
zijn geen helpers.

271 Indien gij openlijk liefdegaven geeft
dan zijn die voortreffelijk
maar indien gij die in het geheim schenkt
en ze geeft aan de armen
dan is dat beter voor u
en het zoent voor u uw slechte daden.
God is wél-onderricht
omtrent wat gij bedrijft.

272(274) Niet op u¹ rust de plicht
hen recht te leiden
maar God leidt wie Hij wil.
En het goede dat gij² als bijdrage schenkt
dat is ten voordele van uzelf
ook al draagt gij niet bij
dan alleen uit begeerte
naar Gods aangezicht.
En het goede dat gij bijdraagt
wordt aan u gekweten
zonder dat gij onrecht lijdt.

[BEDELAARS]

[Het goede dat gij bijdraagt]
273 is ten voordele van de armen
die weerhouden zijn op de weg Gods
zodat zij niet in staat zijn
rond te gaan op de aarde.
De onwetende houdt hen voor rijken
vanwege de ingetogenheid
doch gij kent hen aan hun kenteken
daar zij de mensen niet vragen
in opdringerigheid.
En het goede dat gij als bijdrage geeft
God is wetend daaromtrent.

274(275) Zij die hun bezittingen

als bijdrage wegschenken
des nachts en des daags
in het geheim en in het openbaar
voor hen is hun loon bij hun Heer
en er is geen vrees over hen
en niet zullen zij bedroefd zijn.

[WOEKER]

275(276) Zij die de woeker eten
zullen niet anders opstaan³
dan zoals opstaat hij
die de Satan omstoort door aanraking.
Dat is omdat zij zeiden:
De koophandel
is slechts hetzelfde als de woeker.
Maar God heeft de koophandel
vergund gemaakt
en de woeker verboden.
Hij dan tot wie een vermaning komt
van zijn Heer
en daardoor ermede⁴ ophoudt
voor hem is het vroeger verworvene
en zijn zaak staat aan God.
Maar wie weer terugvalt
dat zijn de lieden van het Vuur
eeuwig-levend daarin.

276(277) God doet de woekerwinst verdwijnen
en doet de liefdegaven winst afwerpen.
God bemint geen enkele
ongelovige zondaar.

277 Zij die geloven
en de heilzame werken bedrijven
en de ṣalāt verrichten
en de zakāt opbrengen
voor hen is hun loon bij hun Heer
en er is geen vrees over hen
en niet zullen zij bedroefd zijn.

1. Ġalālayn: Gericht tot Mohammed.

2. Gericht tot een ieder.

3. Ġalālayn: Opstaan uit hun graven op de Laatste Dag.

4. Ophoudt met het nemen van rente.

278(278) O gij die gelooft
vreest God
en laat varen de woekerwinst
die gebleven is¹
indien gij gelovig zijt.
279(279) Maar indien gij het niet doet
vergewist u dan van krijg vanwege God
en Zijn boodschapper.²
Maar indien gij tot inkeer komt
dan zijn voor u
de hoofddelen van uw bezittingen³
zonder dat gij onrecht doet
en onrecht lijdt.

280(280) En indien iemand⁴ in moeilijkheid is
dan toegeeflijkheid
tot tijd van gemakkelijker
omstandigheden.
Maar dat gij [de schuld] als liefdegave
kwijtscheldt
is beter voor u
indien gij wist.
281(281) En vreest een dag⁵
waarop gij teruggevoerd zult worden
naar God
waarna aan iedere ziel
gekweten zal worden
wat zij verworven heeft
zonder dat hun onrecht gedaan wordt.

[OPTEKENING VAN SCHULDEN]

282(282) O gij die gelooft
wanneer gij jegens elkander
een schuld aangaat
tot een genoemde vervaltijd
schrijft hem dan op

en laat een schrijfkundige onder u
het opschrijven
naar billijkheid
maar laat een schrijfkundige
niet weigeren te schrijven
zoals God hem onderwezen heeft.
Laat hij dan opschrijven
en laat hij op wie de verplichting rust
voorzeggen⁶
en laat hij God, zijn Heer, vrezen
en niets ervan te kort doen.

Indien echter hij
op wie de verplichting rust
zwakzinnig is of zwak van lichaam
of niet in staat is zelf voor te zeggen
laat dan zijn verbodene⁷ voorzeggings
naar billijkheid.
En neemt het getuigenis aan
van twee uwer mannen
doch indien er niet twee mannen zijn
dan één man en twee vrouwen
behorende tot hen
die gij aanvaardt van de getuigen
voor het geval
dat één van de beide [vrouwen] dwaalt
de andere van beiden
haar eraan kan herinneren.
En laten de getuigen niet weigeren
wanneer zij opgeroepen worden.
En versmaadt niet dat gij het opschrijft
klein of groot
tot op de vervaltijd.
Dat is juist bij God
en doet het getuigenis beter gelden
en bevordert dat gij niet twijfelt.

1. Ġalālayn: Het gaat hier om woekercontracten die afgesloten waren voor het renteverbod werd afgekondigd.
2. Wanneer ge voortgaat met rente vragen, komt ge in oorlog met God en Zijn Gezant.
3. Het Arabische woord dat hier door de Koran wordt gebruikt, *ra's al-māl*, is 'kapitaal' gaan betekenen. Met 'hoofddelen van uw bezittingen' wordt dan ook 'uw kapitaal' bedoeld. Wie geen rente meer vroeg, mocht zijn kapitaal behouden.

4. Ġalālayn: Iemand die schulden heeft.
5. Ġalālayn: De Dag van de Opstanding.
6. De tekst van zijn schuldbekentenis aan de notaris dicteren.
7. Ġalālayn: Zijn voorged.

Behalve wanneer het gaat
om een koopwaar die voorhanden is
die gij onder u de ronde doet gaan
want dan is het geen vergrijp voor u
dat gij haar niet opschrijft.

En neemt getuigen
wanneer gij met elkander handelt
maar laat noch schrijver noch getuige
tot schade komen
want indien gij dat doet
is dat kwaadwilligheid van u.
En vreest God want God onderricht u
en God is omtrent alle ding wetend.

283(283) En indien gij op reis zijt
en niet een schrijfkundige vindt
dan zullen panden worden genomen.
Doch indien de een van u
de ander vertrouwt
laat dan hij die vertrouwd wordt
zich kwijten van de schuld¹
die hem is toevertrouwd
en laat hij God, zijn Heer, vrezen.
En verheimelijkt het getuigenbewijs niet
want wie het verheimelijkt
diens hart is zondig.
God is wetend omtrent wat gij bedrijft.

[HET GELOOF]

284(284) Aan God behoort wat in de hemelen is
en wat op aarde is.
En of gij openlijk doet blijken
wat in uw zielen is
of het verbergt
God zal het u in rekening brengen
en dan zal Hij vergeven wie Hij wil

1. Zo Ġalālayn.

en bestraffen wie Hij wil.
God is over alle ding machtig.

285(285) De boodschapper gelooft
in wat tot hem is nedergezonden
vanwege zijn Heer
en de gelovigen geloven een ieder in God
en Zijn engelen en Zijn Schriften
en Zijn boodschappers.
Niet maken wij onderscheid
tussen een van Zijn boodschappers.
En zij hebben gezegd:
Wij hebben gehoord en gehoorzaamd.
Uw vergeving
onze Heer
en tot U is de gang.

286(286) Niet belast God een ziel
dan naar de ruimte van haar vermogen
voor haar is wat zij verworven heeft
en tegen haar is wat zij verworven heeft.²

Onze Heer³
houd er ons niet aan
indien wij vergeten hebben of misgestapt.
Onze Heer
laad op ons niet een last
zoals Gij die geladen hebt
op hen die voor ons waren.
Onze Heer
doe ons niet dragen
waartoe wij geen kracht hebben
en scheld ons kwijt
en vergeef ons
en heb erbarmen met ons.
Gij zijt onze verbondsheer
bied ons dan hulp
tegen de ongelovige lieden.

2. Dit fragment heeft de Egyptische president Sadat vaak in
zijn toespraken geciteerd.

3. Het slot van deze sūra is een gebed.

DERDE SŪRA

ĀL-‘IMRAN (HET GESLACHT VAN ‘IMRAN)¹

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 33.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

de Geweldige
de Wijze.

[GODS ALMACHT]

[AARD VAN DE OPENBARING]

1(1) Alif Lām Mīm.²

2 God
er is geen god dan Hij
de Levende
de Zelfstandige.

3(2) Hij heeft op u³ nedergezonden de Schrift
met het wezenlijke
bevestigend wat daarvóór was.
Hij heeft nedergezonden
de Tawrah en de Inġil⁴

4 tevoren
tot een rechte leiding voor de mensen
en Hij heeft nedergezonden
de Onderscheiding.⁵

(3) Zij die ongelovig zijn aan de tekenen Gods
voor hen is een hevige bestraffing.
God is geweldig en een die tuchtigt.

5(4) God
voor Hem is geen ding verborgen
op de aarde noch in de hemel.

6 Hij is het
die u vormt in de moederschoten
zoals Hij wil.
Er is geen god dan Hij

7(5) Hij is het die op u
de Schrift heeft nedergezonden.
Een deel ervan welgevoegde tekenen⁶
die de Moeder van de Schrift⁷ zijn
en nog andere, meerzinnige.
Maar diegenen in wier harten afwijking is
die gaan na wat er meerzinnig van is
in begeerte naar verzoeking
en in begeerte naar de uitlegging ervan.
Maar niet kent de uitlegging ervan
een ander dan God
en de stevig-staanden in de kennis
die zeggen:
Wij geloven erin
het is alles vanwege onze Heer.
Maar geen anderen laten zich manen
dan de verstandigen.

[HET LAATSTE OORDEEL EN HET
LOT DER ONGELOVIGEN]

8(6) Onze Heer
laat onze harten niet afwijken
nadat Gij ons rechtgeleid hebt
en schenk ons van Uwentwege erbarmen.
Gij zijt waarlijk de Schenker.

1. Vgl. Exodus 6:20. ‘Amram is de vader van Mozes en Aäron.

2. Zie de voetnoot bij Koran 2:1.

3. Ġalālayn: Op Mohammed.

4. De Thora en het Evangelie.

5. Vgl. Koran 2: 53.

6. ‘Welgevoegde tekenen’; duidelijk geformuleerde verzen.
Zo ook Ġalālayn.

7. Ġalālayn: De grondslag ervan; waarop gesteund wordt bij
het formuleren van de regels van het islamitische recht.

- 9(7) Onze Heer
Gij zult eens de mensen verzamelen
voor een dag waaraan geen twijfel is.
God verschuift niet
het tijdstip der aanzegging.
- 10(8) Zij die ongelovig zijn
niet zullen hun bezittingen
noch hun kinderen
hun iets baten bij God.
En zij zijn het
die de brandstof voor het Vuur zijn.
- 11(9) Zoals het verging
met het geslacht van Fir'awn¹
en met hen die voor hen
Onze tekenen voor leugen verklaarden
waarop God hen greep
wegens hun boosheden.
God is hevig in kastijding.
- 12(10) Zeg tot hen die ongelovig zijn:
Gij zult overweldigd worden
en samengedreven worden
naar Ġahannam
en een kwade ligplaats is dat.

[DE VELDSLAG BIJ BADR]

- 13(11) Er is voor u reeds een teken geweest
in twee scharen
die samentroffen
één schare
die streed op de weg Gods
en een andere, ongelovige.
Zij³ zagen met eigen ogen
dat zij⁴ tweemaal zo talrijk waren
als zij zelf.
Maar God sterkt door Zijn hulp
wie Hij wil.

1. Farao.

2. In maart 624 (Ramađān van het jaar 2 AH) vindt de slag bij Badr plaats. Een klein moslims leger verslaat een Mekkaanse meerderheid waar het onverwacht mee geconfronteerd wordt.

Daarin is waarlijk een les
voor de inzichtigen.

[HET LEVEN IN DE WERELD EN
IN HET HIERNAMAALS]

- 14(12) Schoonschijnend zijn gemaakt
voor de mensen
de liefde tot de begeerlijkheden
zoals vrouwen en zonen
en opgestapelde stapels van goud en zilver
en welgemerkte paarden en kuddedieren
en akkerland.
Dat is de bate van het nabije leven.
Maar God
tot Hem is de schone inkeer.
- 15(13) Zeg:
Zal ik u iets verkondigen dat beter is
dan dat wat gij nu hebt?
Voor hen die vrezen
zijn bij hun Heer Gaarden
waar onder door rivieren stromen
eeuwig-levend daarin
en rein gehouden echtgenoten
en welgevallen van God.
God is scherp toeziende
op de dienaren
- 16(14) die zeggen:
Onze Heer
wij geloven
vergeef ons dan onze boosheden
en behoed ons voor de bestraffing
van het Vuur.
- 17(15) [Dienaren]⁵ die dulden en oprecht zijn
in ootmoed staan en bijdragen schenken
en vergeving vragen
in de uren van de morgenstond.

3. De moslims.

4. Ġalālayn: De vijanden van de moslims.

5. Zie het slot van vers 15.

18(16) God getuigt¹ dat er geen god is dan Hij en ook de engelen en wie kennis bezit. Hij betracht rechtmatigheid. Er is geen god dan Hij de Geweldige, de Wijze.

[AANVAL OP DE JODEN IN MEDINA]

19(17) De godsdienst bij God is de Overgave.² En niet hebben van mening verschild zij aan wie de Schrift gegeven was dan nadat de kennis³ tot hen gekomen was uit naijver onderling. Maar zo iemand ongelovig is aan de tekenen Gods dan is God snel in rekenschapsvordering.

20(18) Indien zij dan met u redetwisten zeg dan: Ik heb mijn gelaat overgegeven aan God en ook wie mij volgen.

(19) En zeg tot hen aan wie de Schrift gegeven is en tot de ongeleerden: Hebt gij u [aan God] overgegeven? Indien zij zich dan overgeven dan zijn zij rechtgeleid maar indien zij zich afwenden dan rust op u slechts de verkondiging. God is scherp toeziende op de dienaren.

21(20) Zij die ongelovig zijn aan de tekenen Gods en de profeten doden zonder rechtsgrond en diegenen der mensen doden die aansporen tot rechtmatigheid zeg hun een pijnlijke bestraffing aan.

22(21) Dat zijn degenen wier daden vruchteloos zijn

in het nabije leven en het latere en niet zullen zij helpers hebben.

23(22) Hebt gij niet gezien naar hen aan wie gegeven was een deel van de Schrift en die opgeroepen werden tot Gods Schrift opdat deze⁴ tussen hen zou oordelen waarop een groep hunner zich afwendde terwijl zij ter zijde gingen?

24(23) Dat was omdat zij zeiden: Niet zal ons het Vuur aanraken tenzij een geteld aantal⁵ dagen. Maar zij werden bedrogen in hun godsdienst door hun leugenverzinsels.

25(24) Hoe dan wanneer Wij hun verzamelen voor een dag waaraan geen twijfel is⁶ en aan iedere ziel wordt gekweten wat zij verworven heeft zonder dat hun onrecht wordt aangedaan?

[AANROEPING VAN GOD]

26(25) Zeg:
O God
Beschikker over het koningschap
Gij geeft het koningschap aan wie Gij wilt en Gij ontnemt het koningschap aan wie Gij wilt en Gij maakt geweldig wie Gij wilt en Gij vernedert wie Gij wilt. In Uw hand is het goede. Gij zijt waarlijk over alle ding machtig.

27(26) Gij brengt de nacht over in de dag en Gij brengt de dag over in de nacht. En Gij doet de levende uitgaan uit de dode en Gij doet de dode

1. Ġalālayn: Door middel van Zijn openbaringen.

2. De islam.

3. Ġalālayn: Kennis van de eenheid Gods. Het monotheïsme.

4. Opdat deze Schrift zou oordelen.

5. 'Geteld aantal': weinig. Ġalālayn: Veertig dagen.

6. De Dag van het Laatste Oordeel.

uitgaan uit de levende.
En Gij geeft onderhoud aan wie Gij wilt
zonder afrekening.

[VERHOUDING TOT DE ONGELOVIGEN]

- 28(27) Laat de gelovigen niet de ongelovigen
tot verbonden nemen
met uitsluiting van de gelovigen
en wie dat doet
die behoort in niets tot God
tenzij dat gij vrees koestert voor hen.
En God doet u op uw hoede zijn
voor Hemzelf
en tot God is de gang.
- 29 Zeg:
Indien gij al verbergt wat in uw borsten is
of het openbaar maakt
God kent het.
En Hij kent wat in de hemelen is
en wat op de aarde is.
God is over alle ding machtig.
- 30(28) Op de dag
waarop iedere ziel aanwezig zal vinden
wat zij aan goeds verricht heeft
en wat zij aan slechts verricht heeft
zou zij wensen dat er tussen haar en dat
een verre afstand was.
En God doet u op uw hoede zijn
voor Hemzelf.
God is goedertieren jegens de dienaren.
- 31(29) Zeg:¹
Indien gij God bemint
zo volgt mij
en dan zal God u beminnen
en u uw boosheden vergeven.
God is vergevend en barmhartig.
- 32 Zeg:

1. Ġalālayn: Gericht tot Mohammed.

Gehoorzaamt God en de boodschapper.
Doch indien gij u afwendt
God bemint niet de ongelovigen.

[DE GEBOORTE VAN MARIA]

- 33(30) God heeft uitverkoren Ādām en Nūḥ
en het geslacht van Ibrāhīm
en het geslacht van ‘Imrān²
boven de wereldwezens
- 34 als afstammelingen de een van de ander.
God is horend en wetend.
- 35(31) Toen de vrouw van ‘Imrān zeide:
Mijn Heer
ik heb bij gelofte aan U gewijd
wat in mijn buik is.
Neem het van mij aan.
Gij zijt de Horende, de Wetende.
- 36 Toen zij haar dan gebaard had
zeide zij:
Mijn Heer
die ik gebaard heb is vrouwelijk.
En God wist beter wat zij gebaard had
daar het mannelijke
niet is als het vrouwelijke.
En ik heb haar Maryam genoemd
en ik zoek toevlucht bij U
voor haar en haar nageslacht
tegen de Satan, de vervloekte.
- 37(32) Toen nam haar Heer haar aan
op schone wijze
en deed haar op schone wijze opgroeien.
En Hij vertrouwde de zorg voor haar toe
aan Zakariyyā.
Telkens wanneer Zakariyyā
bij haar binnentrad in de kapel
vond hij levensonderhoud aan haar zijde.

2. Adam, Noach, Abraham en Amram, de vader van Mozes.

- Hij zeide:
O Maryam
vanwaar komt dit voor u?
Zij zeide:
Het is vanwege God.
God schenkt levensonderhoud
aan wie Hij wil
zonder rekenschap te vragen.
- [VERKONDIGING AAN ZACHARIAS]
- 38(33) Daar toen riep Zakariyyā zijn Heer aan.
Hij zeide:
Mijn Heer
schenk mij van Uwentwege
goede nakomelingschap.
Gij zijt de verhoorder van de aanroep.
- 39 Toen riepen tot hem de engelen
terwijl hij in aanbidding stond in de kapel:
- (34) God kondigt u aan Yahyā
bevestiger van een Woord van God
en een leidsman en een ingetogene
en een profeet onder de rechtschapenen.
- 40(35) Hij zeide:
Mijn Heer
hoe zou ik een knaap kunnen verkrijgen
daar toch de ouderdom mij bereikt heeft
en mijn vrouw onvruchtbaar is?
Hij' zeide:
Zo doet God wat Hij wil.²
- 41(36) Mijn Heer³
stel voor mij een teken.
Hij zeide:
Uw teken is
dat gij niet zult spreken tot de mensen
drie dagen lang
tenzij met gebaren.⁴
En gedenk veelmaals uw Heer
- en lofprijs in de avond
en de morgenstond.
- [VERKONDIGING AAN MARIA]⁵
- 42(37) En toen de engelen zeiden:
O Maryam
God heeft u uitverkoren en gereinigd
en Hij heeft u uitverkoren
boven de vrouwen van de wereldwezens.⁶
- 43(38) O Maryam
sta in ootmoed voor uw Heer
en werp u neder
en buig met de buigenden.
- 44(39) Dat behoort
tot de kondschappen
van de verborgenheid
die Wij aan u openbaren.
Want niet waart gij bij hen
toen zij hun schrijfrieten neerwierpen
om uit te maken
wie voor Maryam de zorg zou nemen⁷
en niet waart gij bij hen toen zij twistten.
- 45(40) Toen de engelen zeiden:
O Maryam
God kondigt u aan
een gezagswoord van Hem.
Zijn naam is de Masīh
‘Īsā, de zoon van Maryam
hoog aangezien in het nabije
en het latere leven
en behorende tot de naastgestelden.
- 46(41) En hij zal tot de mensen spreken
in de wieg
en als volwassene
en zal zijn van de rechtschapenen.

1. Dit zegt God tot Zacharias.

2. Vgl. Koran 19:8.

3. Dit zegt Zacharias.

4. Vgl. Lucas 1:5-22.

5. Vgl. Lucas 1:26-38.

6. Vgl. Lucas 1:42.

7. De Korantekst bevat hier toespelingen op het zogenoemde proto-evangelie van Jacobus. Zie daarover E. Hennecke & W. Schneemelcher, *Neutestamentliche Apocryphen*, Tübingen 1968, i, 277-290.

- 47(42) Zij zeide:
Mijn Heer
hoe zou ik een kind kunnen verkrijgen
daar toch geen menselijk wezen
mij heeft aangeroord?¹
Hij zeide:
Zo scheidt God wat Hij wil
wanneer Hij besloten is
een zaak te beschikken
dan zegt Hij slechts tot deze:
Word!
en zij wordt.
- 48(43) En Hij zal hem onderwijzen
de Schrift en de Wijsheid
en de Tawrāh en de Inġil
49 en als boodschapper tot de zonen Isrā'īls:²
Dat ik tot u gekomen ben
met een teken van uw Heer
dat ik voor u zal scheppen van leem
iets wat de gestalte van vogels³ heeft
en daarin zal blazen
zodat het vogels worden
met verlov van God.
En dat ik de blinde⁴ en de melaatse⁵
zal genezen
en de doden⁶ zal levendmaken
met verlov van God.
En dat ik u zal verkondigen
wat gij moogt eten⁷
en wat gij aan voorraad moogt maken
in uw huizen.⁸
Daarin is waarlijk een teken voor u
indien gij gelovig zijt.
- 50(44) En als bevestiger
van wat voor mij was van de Tawrāh
en opdat ik voor u geoorloofd maak
iets van wat u verboden was.
En ik ben tot u gekomen
- met een teken van uw Heer
vreest dan God en gehoorzaamt mij.
- 51 God is mijn Heer en uw Heer.
Dient Hem dus
dit is een rechtgebaand pad.
- 52(45) Toen dan 'Īsā
ongeloof van hen bespeurd had
zeide hij:
Wie zijn mijn helpers tot God?
De apostelen zeiden:
Wij zijn de helpers van God
wij geloven in God
en getuigen dat wij overgegevenen⁹ zijn.
- 53(46) Onze Heer
wij geloven in wat Gij hebt nedergezonden
en wij hebben de boodschapper gevolgd.
Schrijf ons dan op met de getuigenden.
- 54(47) En zij beraamden
en God beraamde.
God is de beste der beramers.
- 55(48) Toen God zeide:
O 'Īsā
Ik zal uw doodsschuld invorderen
en Ik zal u tot Mij verhogen¹⁰
en u reinigen van hen die ongelovig zijn
en hen die u volgen plaatsen boven hen
die ongelovig zijn
tot de Dag der Opstanding.
Dan is uw terugkeer tot Mij
en zal Ik tussen u oordelen over dat
waaromtrent gij van mening verschilde.
- 56(49) Doch zij die ongelovig zijn
hen zal ik hevig bestraffen in dit leven
en het latere leven
en niet zullen zij helpers hebben.
- 57(50) En zij die geloven
en de heilzame werken verrichten

1. Vgl. Lucas 1:34.

2. Vgl. Koran 5:110.

3. Dit verhaal wordt ook overgeleverd in een apocrief
evangelie dat op naam van Thomas staat.

4. Vgl. Marcus 8:22-26.

5. Vgl. Marcus 1:40-45.

6. Vgl. Johannes 11:17-44.

7. Handelingen 15: 29.

8. Vgl. Mattheüs 6:19-21?

9. In het Arabisch wordt weer het woord *muslim* gebruikt.

10. Vgl. Johannes 3:14.

- Hij zal hun hun loon kwijten.
 God bemint niet de onrechtdoeners.
- 58(51) Dat is het wat Wij u voordragen
 van de tekenen en de wijze Maning.¹
- 59(52) De gelijkenis van ‘Īsā is bij God
 als de gelijkenis van Adam²
 die Hij schiep van stof
 waarna Hij tot hem zeide:
 Word!
 en hij werd.
- 60(53) Het wezenlijke is vanwege Uw Heer.
 Behoor dus niet tot de twijfelenden.
- 61(54) Indien dan iemand
 over hem³ met u redetwist
 na de kennis die tot u gekomen is
 zeg dan:
 Komt
 wij zullen oproepen onze zonen
 en uw zonen
 en onze vrouwen en uw vrouwen
 en onszelf en uzelf
 daarna zullen wij [tot God] bidden
 en de vloek Gods leggen op de bedriegers.
- 62(55) Dit is het ware verhaal.
 En geen god is er dan God.
 En God is waarlijk de Geweldige
 de Wijze.
- 63(56) Indien zij zich dan afwenden
 dan kent God de verderfbrengers.

[BEROEP OP DE JODEN EN CHRISTENEN]

- 64(57) Zeg:
 O lieden van de Schrift
 komt tot een woord
 dat gelijk is tussen ons en u
 dat wij geen ander dienen dan God

en dat wij Hem niets tot genoot geven
 en dat wij niet elkander tot Heren maken
 buiten God.
 Indien zij zich dan afwenden
 zegt dan:
 Getuigt dat wij overgegevenen⁴ zijn.

[ABRAHAM JOOD NOCH CHRISTEN]

- 65(58) O lieden van de Schrift
 waarom wilt gij redetwisten over Ibrāhīm
 terwijl toch de Tawrah en de Inġil⁵
 niet zijn nedergezonden
 dan na zijn heengaan?
 Wordt gij dan niet verstandig?
- 66(59) Zulke lieden zijt gij nu.
 Gij hebt geredetwist
 over datgene waarvan gij kennis hadt
 doch waarom wilt gij nu redetwisten
 over datgene
 waarvan gij geen kennis hebt?
 God weet maar gij weet niet.
- 67(60) Niet was Ibrāhīm een jood
 en niet een christen
 maar hij was een godzoeker
 een overgegevene⁶
 en hij behoorde niet tot de genotengevers.
- 68(61) De meest nabijen
 onder de mensen aan Ibrāhīm
 waren waarlijk zij die hem volgden
 en ook deze profet⁷ en zij die geloven.
 God is de verbondene der gelovigen.
- 69(62) Een groep van de lieden van de Schrift
 zou wensen u in dwaling te brengen
 maar zij brengen geen anderen in dwaling
 dan zichzelf
 zonder dat zij het beseffen.

1. Ġalālayn: De Koran.
 2. Vgl. Romeinen 5:12-21?
 3. Bayḏāwi: Over Jezus.

4. Moslims.
 5. De Thora en het Evangelie.
 6. Moslim.

- 70(63) O lieden van de Schrift
 waarom zijt gij ongelovig
 aan de tekenen Gods
 terwijl gij toch getuigen kunt?¹
- 71(64) O lieden van de Schrift
 waarom omkleedt gij
 het wezenlijke met het ijdele
 en houdt gij het wezenlijke verborgen
 terwijl gij toch beter weet?
- 72(65) En een groep² van de lieden van de Schrift
 zegt:
 Geloof in dat wat nedergezonden is
 op hen die geloven
 bij de aanblik van de dag
 en weest ongelovig op het einde daarvan
 wellicht dat zij zullen terugkeren.
- 73(66) En:³
 Geloof niet dan hen
 die uw godsdienst volgen.
 Zeg:
 De rechte leiding is de leiding van God.
 Is het dan zo
 dat aan iemand hetzelfde gegeven is⁴
 als wat aan u⁵ gegeven is?
 Anders zouden zij immers
 met u kunnen redetwisten
 ten overstaan van Uw Heer?
 Zeg:
 De genade is in de hand van God.
 Hij geeft haar aan wie Hij wil.
 God is wijsdomvattend en wetend.
- 74(67) Bevoorrecht wordt
 met Zijn barmhartigheid
 wie Hij wil.
 God is gever van ontzaglijke genade.

1. Immers, uw eigen openbaring getuigt hier al van.

2. Een groep onder de joden van Medina raadt aan om overdag te zeggen 'wij geloven', en 's nachts te zeggen 'wij geloven niet'.

3. Galālayn: Het gaat hier nog steeds om de joden van Medina, die de raad geven Mohammed niet te geloven.

[JODEN IN MEDINA ONBETROUWBAAR
 JEGENS DE MOSLIMS]

- 75(68) En onder de lieden van de Schrift zijn er
 die als gij hun toevertrouwt
 een stapel gelds
 hem aan u aflossen
 en er zijn er
 die als gij hun één goudstuk toevertrouwt
 het niet aan u aflossen
 tenzij dat gij voortdurend
 er op blijft staan.
- (69) Dat is omdat zij zeggen:
 Er is geen weg om tot iets te dwingen
 ten aanzien van de ongeleerden.⁶
 Maar zij zeggen leugenachtigs over God
 terwijl zij toch beter weten.
- 76(70) Jazeker
 als iemand trouw is aan zijn verbond
 en vreest
 dan bemint God de vrezenden.
- 77(71) Zij die voor het verbond van God
 en voor hun eden
 iets van geringe waarde kopen
 geen geluksdeel is er voor hen
 in het latere leven
 en niet zal God tot hen spreken
 en niet naar hen zien
 op de Dag der Opstanding
 en niet zal Hij hen louteren
 maar voor hen is een pijnlijke bestraffing.

[JODEN VERANDEREN DE OPENBARING]

- 78(72) En er is een groep onder hen⁷
 die hun tongen draaien
 bij de voorlezing van de Schrift
 opdat gij zoudt menen

4. Aan goddelijke leiding enz.

5. Aan de moslims.

6. Galālayn: Met deze uitdrukking (*ummiyyīn*) worden de Arabieren aangeduid.

7. Galālayn: Onder de lieden van de Schrift, dus de joden van Medina.

dat het tot de Schrift behoorde
terwijl het toch niet tot de Schrift behoort
en die zeggen:
Het is vanwege God
terwijl het niet vanwege God is
en die over God leugenachtigs zeggen
terwijl zij toch beter weten.

[DE TAAK VAN DE PROFETEN]

- 79(73) Niet was het
voor een menselijk wezen bestemd
dat God hem de Schrift gaf
en het Oordeel en het Profeetschap
en dat hij daarna mocht zeggen:
Weest dienaren van mij
buiten God.
Maar wel:
Weest rabbijnen¹
doordat gij de Schrift onderwijst
en studie bedrijft
- 80(74) en ook niet [was het
voor een menselijk wezen bestemd]
dat hij² u zou bevelen
de engelen en de profeten
tot heren te nemen.
Zou hij u soms bevelen
ongelovig te worden
nadat gij [aan God] overgegevenen waart?
- 81(75) En toen God
het verbond met de profeten aanging:
Zo Ik u een Schrift en Wijsheid geef
en er komt daarna
tot u een boodschapper
de waarheid bevestigend van wat bij u is
geloofd dan in hem en verleent hem hulp.
Hij zeide:
Stemt gij toe

en neemt gij Mijn opdracht aan
op die grondslag?
Zij zeiden:
Wij stemmen toe.
Hij zeide:
Getuigt dan
en Ik zal met u behoren
tot de getuigenden.

- 82(76) Wie dan daarna zich afwendt
die lieden zijn de kwaadbedrijvers.
- 83(77) Wensen zij dan iets anders
dan de godsdienst van God
terwijl toch aan Hem
zich overgegeven hebben
al wie in de hemelen en op aarde zijn
vrijwillig en onvrijwillig
en zij tot Hem zullen worden
teruggevoerd?
- 84(78) Zeg:
Wij geloven aan God
en wat op ons is nedergezonden
en wat nedergezonden is
op Ibrāhīm en Ismā‘īl
en Ishāq en Ya‘qūb en de Stamvaders
en wat gegeven is aan Mūsā en ‘Īsā
en de profeten vanwege hun Heer.³
Wij maken geen onderscheid
tussen één van hen⁴
en wij zijn aan Hem overgegeven.
- 85(79) Maar wie iets anders
dan de Overgave⁵
tot godsdienst wenst
van hem zal niet aangenomen worden
en hij behoort in het latere leven
tot de verliezers.

1. Ġalālayn: Geleerden, nl. in de kennis van de Wetten Gods.

2. Het onderwerp is nog steeds degene die van God openbaringen heeft ontvangen maar desalniettemin aan zijn volgelingen de onjuiste instructie geeft andere mensen – zelfs al zijn ze een profeet zoals Jezus – te vergoddelijken.

3. Abraham, Ismaël, Izaäk, Jacob, de zonen van Jacob, Mozes en Jezus.

4. Tussen één van de profeten.

5. De islam.

[AFVALLIGEN]

- 86(80) Hoe kan God recht leiden lieden
die ongelovig zijn geworden
na geloofd te hebben
en die getuigd hebben
dat de Boodschapper wezenlijk is
en dat tot hen gekomen zijn
de bewijstekenen.
God leidt niet recht
de onrechtdoende lieden.
- 87(81) Diegenen
hun vergelding is
dat op hen is de vervloeking van God
en van de engelen en van de mensen
altegader
- 88(82) eeuwig-levend daarin
zonder dat de bestraffing
van hen verlicht wordt
en zonder dat zij worden ontzien
- 89(83) behalve degenen die zich bekeren daarna
en zich beteren
want God is vergevend en barmhartig.
- 90(84) Zij die ongelovig zijn geworden
na geloofd te hebben
en daarna nog toenemen in ongeloof
niet zal hun bekering
worden aangenomen.
Diegenen zijn de dwalenden.
- 91(85) Zij die ongelovig zijn geworden
en sterven terwijl zij ongelovig zijn
niet zal van één hunner
worden aangenomen
de volheid der aarde in goud
ook al wilde hij zich daarmee vrijkopen.
Diegenen
voor hen is een pijnlijke bestraffing
en niet zullen zij helpers hebben.

1. Genesis 9:3.

2. Vgl. Genesis 32:32.

- 92(86) Niet zult gij de vroomheid verwerkelijken
totdat gij bijdragen geeft
van waar gij aan gehecht zijt.
En welk ding gij ook als bijdrage geeft
God is daaromtrent wetend.

[JODEN OPGEROEPEN TOT TERUGKEER
NAAR DE ONVERVALSTE GODSDIENST]

- 93(87) Alle spijs was geoorloofd
aan de zonen Isrā'īls¹
behalve wat Isrā'īl
voor zichzelf verboden had verklaard
vóórdat nedergezonden werd de Tawrāh.²
Zeg:
Komt dan aan met de Tawrāh
en draagt haar voor
indien gij oprecht zijt.
- 94(88) Wie dan daarna
tegen God leugenachtigs verzinnen
dat zijn de onrechtdoeners.
- 95(89) Zeg:
God heeft waarheid gesproken
volgt dus de Lering van Ibrāhīm
die een Godzoeker was
en die niet behoorde tot de genotengevers.
- 96(90) Het eerste Huis
dat werd geplaatst voor de mensen
is dat in Bakka³
gezegend
en een rechte leiding
voor de wereldwezens.
- 97(91) Er zijn daarin duidelijke bewijstekenen:
de standplaats van Ibrāhīm
en wie het binnentreedt is veilig.
En jegens God zijn de mensen verplicht
tot de Bedevaart naar het Huis
voor wie in staat is

3. Ġalālayn: Mekka. Er is echter een aantal moderne
oriëntalistie die bij deze identificatie een vraagteken
willen zetten.

- daarheen op weg te gaan.
- (92) Maar als iemand ongelovig is
God heeft in Zijn rijkdom
geen behoefte aan de wereldwezens.
- [GELOVIGEN GEWAARSCHUWD
VOOR DE JODEN]
- 98(93) Zeg:
O lieden van de Schrift
waarom zijt gij ongelovig
aan de tekenen Gods
terwijl God toch getuige is
van wat gij bedrijft?
- 99(94) Zeg:
O lieden van de Schrift
waarom doet gij afwijken
van de weg Gods
hen die geloven
wensend dat het een kronkelweg was
terwijl gij toch getuigen zijt?
Maar niet is God achteloos
omtrent wat gij bedrijft.
- 100(95) O gij die gelooft
indien gij gehoorzaam zijt
aan een groep van hen
aan wie de Schrift is gegeven
zullen zij u nadat gij gelooft hebt
weer maken tot ongelovigen.
- 101(96) Maar hoe kunt gij ongelovig zijn
daar u toch worden voorgedragen
de tekenen van God¹
en Zijn boodschapper in uw midden is?
Maar wie verdediging zoekt bij God
die wordt rechtgeleid
naar een rechtgebaand pad.
- 102(97) O gij die gelooft
vreest God met de vreze die Hem toekomt
- en sterft niet
dan terwijl gij overgegevenen² zijt.
- 103(98) En zoekt in gezamenlijkheid verdediging
bij het koord van God³
en scheidt u niet in groepen.⁴
En gedenkt de weldaad Gods⁵ jegens u
hoe gij vijanden waart
en Hij toen uw harten samenbond
zodat gij door Zijn weldaad
broeders werdt.
- (99) En gij waart op de rand
van een groeve des Vuurs
waarop Hij u daarvan redde.
Aldus maakt God u Zijn tekenen duidelijk
opdat gij u wellicht recht laat leiden.
- 104(100) En er kome uit u voort
een gemeente van lieden
welke oproepen tot het goede
en aansporen tot het behoorlijke
en afweren van het verwerpelijke.
Diegenen zijn de wél-varenden.
- 105(101) En wordt niet als zij
die in groepen uiteengingen⁶
en in verschil van mening kwamen
nadat de bewijstekenen
tot hen gekomen waren.
Diegenen
voor hen is een ontzaglijke bestraffing
- 106(102) op de dag
wanneer gezichten wit zullen worden
en gezichten zwart zullen worden.
Wat betreft hen wier gezichten zwart zijn:
Zijt gij ongelovig geworden
na gelovig te zijn geweest?
Smaakt dan de bestraffing daarvoor
dat gij ongelovig waart.
- 107(103) Maar wat hen betreft
wier gezichten wit zijn

1. De tekenen Gods: de verzen van de Koran.

2. Moslims.

3. Galālayn: Het koord van God is de godsdienst van God.

4. Bayḏāwī: Zoals de christenen en de joden gedaan hebben.

5. Bayḏāwī: De weldaad Gods is de islam.

6. Galālayn: Zoals de joden en de christenen.

- zij zijn in de barmhartigheid Gods
eeuwig-levend daarin.
- 108(104) Dat zijn de tekenen van God
die Wij u voordragen naar het wezenlijke.
En niet bedoelt God onrecht
voor de wereldwezens.
- 109(105) En aan God behoort wat in de hemelen is
en op de aarde
en de beschikkingen
worden tot God teruggevoerd.
- 110(106) Gij zijt geworden de beste gemeente
die voortgebracht werd voor de mensen
doordat gij aanspoort tot het behoorlijke
en afweert van het verwerpelijke
en gij aan God gelooft.
En zo de lieden van de Schrift geloofden
dan zou dat beter voor hen zijn.
Onder hen zijn gelovigen
maar de meesten hunner
zijn kwaadbedrijvers.
- 111(107) Niet zullen zij u met iets anders schaden
dan met krenking
en indien zij u bestrijden
wenden zij u de rug toe¹
daarna zullen zij niet geholpen worden.
- 112(108) Op hen is vernedering geslagen
waar zij ook aangetroffen worden
tenzij dat zij gebonden zijn
met een koord van God
en met een koord van de mensen.
Zij hebben zich toorn van God berokkend
en op hen is geslagen de ellende.
Dat omdat zij ongelovig waren
aan de tekenen Gods
en de profeten doodden
zonder rechtvaardiging.
Dat omdat zij ongehoorzaam waren
- en in overtreding.
- 113(109) Niet zijn zij² gelijk.³
Onder de lieden van de Schrift
is een standvastige gemeente
die de tekenen van God voordragen
tijdens de nacht
terwijl zij zich nederwerpen.
- 114(110) Zij geloven aan God en de Laatste Dag
en sporen aan tot het behoorlijke
en weren af het verwerpelijke
en wedijveren in goede daden.
En diegenen behoren tot de zaligen.
- 115(111) En wat zij voor goeds doen
daarvoor zal hun
geen ondankbaarheid geworden.⁴
God kent de vrezenden.
- [TEGEN DE ONGELOVIGEN EN DE
HUICHELAARS, NA DE SLAG BIJ UḤUD]⁵
- 116(112) Zij die ongelovig zijn
niet zullen hun bezittingen
noch hun kinderen
hun iets baten bij God.
Dat zijn de lieden van het Vuur
eeuwig-levend daarin.
- 117(113) De gelijkenis
van wat zij als bijdragen geven
voor dit nabije leven
is als de gelijkenis van een wind
waarin vorst is
die treft de akkeropbrengst
van lieden die zichzelf onrecht deden
zodat hij dat vernietigt.
Maar niet doet God hun onrecht
doch zij bedrijven onrecht aan zichzelf.
- 118(114) O gij die gelooft
sluit niet innige vriendschap

1. D.w.z. zij vluchten weg.

2. Ġalālayn: De joden en de christenen, de 'Lieden van het Boek'.

3. Vgl. Koran 4:89?

4. Voor hun goede werken zullen zij beloond worden.

5. Deze slag had plaats in maart 625. Of de verzen, hier vermeld, inderdaad over deze slag handelen, is uiteraard onzeker.

- buiten uw kring.
 Zij zullen u niet te kort doen in ontrouw
 zij verheugen zich in uw verkeerdheden.
 De haat blijkt openlijk uit hun monden
 maar wat hun borsten verbergen is erger.
 Wij hebben voor u
 de tekenen duidelijk gemaakt
 indien gij tot verstand komt.
- 119(115) Zulke lieden zijt gij nu.
 Gij bemint hen maar zij beminnen u niet.
 En gij gelooft in geheel de Schrift
 en wanneer zij u ontmoeten
 zeggen zij:
 Wij geloven
 maar wanneer zij alleen zijn
 bijten zij op hun vingertoppen
 uit woede over u.
 Zeg:
 Sterft aan uw woede!
 God is waarlijk wetend
 omtrent wat in de borsten is.
- 120(116) Indien iets goeds u overkomt
 bedroeft dat hen
 en indien iets kwaads u treft
 maken zij zich blij daarover.
 Doch indien gij geduldig uithoudt
 en vreest
 zal hun toeleg u niets schaden.
 God omvat met zijn kennis
 wat gij bedrijft.
- [U Ḥ Ū D]¹
- 121(117) Toen gij² des morgens heenging
 van uw huisverwanten
 om voor de gelovigen
 stellingen te ordenen tot de strijd.
 God is horend en wetend.
- 122(118) Toen twee groepen van u
 eraan dachten op te geven
 terwijl toch God hun verbodene was.
 Maar op God is het dat de gelovigen
 hun vertrouwen moeten stellen.
- 123(119) God had u reeds geholpen in Badr³
 toen gij onbetekenend waart.
 Vreest dus God
 opdat gij wellicht dankbaar wordt.
- 124(120) Toen gij zeide tot de gelovigen:
 Moet het niet genoeg voor u zijn
 dat uw Heer u versterkt
 met drieduizend van de engelen
 die neergezonden worden?
- 125(121) Ja zeker
 indien gij standvastig zijt en vreest
 en zij onstuimig op u aanstormen
 zal uw Heer u versterken
 met vijfduizend van de engelen
 die daarvoor bestemd zijn.
- 126(122) En niet maakte God het⁴ anders
 dan tot een goede boodschap voor u
 en opdat uw harten
 daardoor gerust zouden worden
 en niet komt de hulpe
 van een ander dan van God
 de Geweldige, de Wijze.
- 127 Opdat Hij kon afsnijden
 een flank van hen die ongelovig zijn
 of hen kon omwerpen
 zodat zij omkeerden
 bedrogen in hun verwachtingen.
- 128(123) Gijzelf⁵ hebt daarin
 generlei zeggenschap:⁶
 of Hij wendt zich weer tot hen
 of Hij bestraft hen
 want zij waren onrechtdoeners.

1. Zo Ġalālayn.

2. Ġalālayn: Mohammed.

3. Bij Badr hadden de moslims de Mekkanen verslagen in
 maart 624/Ramadan 2.

4. Ġalālayn: De hulp van de engelen.

5. Ġalālayn: Gericht tot Mohammed.

6. Het is Gods zaak hoe het met de ongelovigen verder
 zal gaan.

129(124) Aan God behoort wat in de hemelen is
en op aarde.

Hij vergeeft wie Hij wil

en Hij bestraft wie Hij wil.

God is vergevend en barmhartig.

[AANBEVELINGEN GERICHT TOT
DE GELOVIGEN]

130(125) O gij die gelooft
eet niet de woeker
met veelvoudige verdubbeling
en vreest God
opdat gij wellicht wél zult varen.

131(126) Vreest het Vuur dat gereed is gemaakt
voor de ongelovigen

132 en gehoorzaamt God en de boodschapper
opdat u wellicht barmhartigheid geworden.

133(127) En haast u
tot de vergiffenis van uw Heer
en naar een Gaarde
waarvan de breedte is
de hemelen en de aarde
die gereed is gemaakt voor de vrezenden

134(128) die bijdragen schenken
in voorspoed en tegenspoed
en voor hen die de woede bedwingen
en toegeeflijk zijn voor de mensen.

God bemint hen die wél-doen
135(129) en die wanneer zij bedreven
een zedeloze daad
of onrecht deden aan zichzelf
God gedenken

en Hem om vergeving vragen
voor hun boosheden

en wie vergeeft de boosheden
anders dan God?

Zij die niet volharden in wat zij bedrijven

terwijl zij toch beter weten

136(130) diegenen

hun vergelding is vergeving van hun Heer
en Gaarden

waar onder door rivieren stromen
eeuwig-levend daarin.

En heerlijk is het loon
van de bewerkers daarvan.

137(131) Reeds is vóór uw tijd voltrokken
wat God te doen pleegt¹
reist dus rond op de aarde
en aanschouwt hoe het einde was
der leugenbetichters.

[DE GELOVIGEN TOEGESPROKEN
NA DE SLAG BIJ UHŪD]

138(132) Dit is een verduidelijking voor de mensen
en een leiding
en een vermaning voor de vrezenden.

139(133) En versaat niet en weest niet bekommerd
nu gij de overhand hebt
indien gij gelovigen zijt.

140(134) Indien u treft een tegenslag
dan treft de vijand
zeker een gelijke tegenslag.
En op die dagen²
geven Wij afwisselend geluk

aan de mensen
en het is opdat God kent hen die geloven
en zich uit uw midden
geloofsgetuigen neemt.
God bemint niet de onrechtdoeners.

141(135) En opdat God loutert hen die geloven
en vernietigt de ongelovigen.

142(136) Of meent gij
dat gij de Gaarde zult binnengaan
zonder dat God nog heeft leren kennen

1. *Sunan*: de gebruikelijke manier van handelen. Het gaat hier over de straffen die reeds in vroeger tijden zijn voltrokken aan volkeren die hun goddelijke boodschapper afwezen.

2. Op dagen van strijd.

- diegenen uwer
die zich beijveren
en heeft leren kennen
de geduldig volhardenden?
143(137) Gij hebt toch reeds vroeger
de dood gewenst
voordat gij in aanraking kwaamt
met hem¹
maar gij hebt hem nu gezien
terwijl gij toezaagt.
- 144(138) En niet is Muḥammad
anders dan een boodschapper.
Reeds zijn vóór hem
de boodschappers heengegaan.
Zult gij dan
indien hij sterft of gedood wordt
u omwenden op uw hielen?
Maar wie zich omwendt op zijn hielen
die zal God in niets schaden.
God zal de dankbaarheid tonenden
belonen.
- 145(139) En niet is het gegeven aan een ziel
te sterven
dan met verlot van God
op een vast beschreven tijd.
En wie
zoekt naar de beloning
van het nabije leven
die geven Wij daarvan
en wie
zoekt naar de beloning
van het latere leven
die geven Wij daarvan.
En Wij zullen de dankbaarheid tonenden
belonen.
- 146(140) En hoeveel profeten waren er
met wie samen streden grote menigten
en die niet versaagden
- wegens wat hen trof op de weg Gods
en niet verzwakten
en niet kleinmoedig werden.
God bemint
de geduldig volhardenden.
- 147(141) Zij zeiden niets anders dan:
Onze Heer
vergeef ons onze boosheden
en onze overmatigheid in ons beleid
en maak onze voeten stevig
en verleen ons hulpe
tegen de ongelovige lieden.
- 148 Toen gaf God hun
de beloning van het nabije leven
en de schone beloning
van het latere leven.
God bemint de wél-handelenden.
- 149(142) O gij die gelooft
indien gij aan hen die ongelovig zijn
gehoorzaamt
zullen zij u teruggedrijven op uw hielen
zodat gij als verliezenden
weerom zult keren.
- 150(143) Maar neen
God is uw beschermheer
en Hij is de beste der helpers.
- 151(144) Wij zullen schrik werpen
in de harten van hen die ongelovig zijn
daarvoor dat zij aan God tot genoot gaven
iets waarvoor Hij geen gezag
had nedergezonden.
En hun bestemmingsoord is het Vuur
en kwaad is het verblijf
der onrechtdoeners.
- 152(145) En God heeft u
Zijn gelofte gestand gedaan
toen gij hen versloeg
met Zijn verlot

1. De dood.

tot het ogenblik dat gij de strijd opgaf
en ge in strijd geraakte met elkander
en ongehoorzaam werd
nadat Hij u getoond had wat u behaagde.

(146) Onder u waren er
die het nabije leven wensten
en onder u waren er
die het latere leven wensten.
Daarop wendde Hij u van hen af
om u te beproeven
maar Hij heeft u weder vergeven.
God is gever van genade aan de gelovigen.

153(147) Toen gij [vluchtend] optrok
zonder u voor iemand om te draaien
terwijl de boodschapper u toeriep
achter u aan¹
toen beloonde Hij u met leed op leed
opdat gij niet bedroefd zoudt zijn
over wat u ontgaan was²
noch over wat u getroffen had.

God is wél-onderricht
over wat gij bedrijft.

154(148) Vervolgens zond Hij neder over u
na het leed
gevoel van veiligheid
slaperigheid die een groep van u beving.³
Maar een andere groep
was bedacht op zichzelf
terwijl zij onwezenlijks over God dachten
naar de wijze van de heidentijd
en zeiden:

Hebben wij wel in iets zeggenschap?

Zeg:

De zeggenschap
staat geheel en al aan God.
Zij verborgen in hun zielen
wat zij niet aan u bekendmaakten
en zeiden:

Zo wij enige zeggenschap hadden gehad
zouden wij hier niet gedood zijn.

Zeg:

Al waart gij in uw huizen geweest
dan zouden toch zij
over wie het geschreven was
gedood te worden
heengegaan zijn naar hun rustplaatsen.
En het is opdat God kan beproeven
wat in uw borsten is
en louteren wat in uw harten is.
God is wetend
omtrent wat in de borsten is.

155(149) Diegenen onder u die zich afwendden
op de dag⁴
dat de beide menigten samenstieten
die werden slechts door de Satan
tot misstappen gebracht
wegens wat zij verworven hadden.
Maar God heeft hun vergeven.
God is waarlijk
vergevend en zachtmoedig.

156(150) O gij die gelooft
wordt niet als zij die ongelovig zijn
en zeggen
denkend aan hun broeders
wanneer dezen op de aarde rondzwerven
of op verovering uit zijn:
Als zij bij ons waren geweest
zouden zij niet gestorven zijn
en niet gedood.
God moge dat leggen
als een beklemming in hun harten.
Maar God doet leven en doet sterven
en God is scherp toeziende
op wat gij bedrijft.

157(151) En indien gij al gedood wordt
op de weg Gods

1. Mohammed probeerde zijn wegluchtende
medestrijders terug te roepen.

2. De krijgsbuit.

3. Vgl. Koran 8:11.

4. Galālayn: Het gaat nog steeds over de slag bij Uḥud.

- of sterft¹
dan is waarlijk vergiffenis van God
en barmhartigheid
beter dan wat gij vergaart.
- 157(152) En indien gij al sterft of gedood wordt
dan wordt gij tot God vergaderd.
- 159(153) Dankzij barmhartigheid van God
zijt gij² zacht geweest
jegens hen.
En zo gij streng en ruw van hart
waart geweest
zouden zij om u heen
uiteengebroken zijn.
Vergeef hun dan
en vraag voor hen vergeving
en raadpleeg hen in het beleid.
Wanneer gij dan vastbesloten zijt
stel dan uw vertrouwen op God.
God bemint waarlijk
hen die vertrouwen stellen.
- 160(154) Indien God u helpt
dan is er geen die u verslaat
maar indien Hij u in de steek laat
wie is dan hij die u kan helpen na Hem?
Doch op God is het
dat de gelovigen
hun vertrouwen moeten stellen.
- 161(155) En niet past het aan een profeet³
dat hij bedrieglijk achterhoudt.
Maar wie achterhoudt
die komt op de Dag der Opstanding aan
met wat hij heeft achtergehouden
en daarna wordt van iedere ziel
ingevorderd wat zij verworven heeft
zonder dat hun onrecht wordt gedaan.
- 162(156) Is soms hij
die het welgevallen van God volgt
- gelijk aan wie zich berokkent
de toorn van God
en wiens bestemmingsoord Ğahannam is?
En een kwade gang is dat.
- 163(157) Zij zijn in rangen bij God
en God is scherp toeziende
op wat gij bedrijft.
- 164(158) God is waarlijk goedgunstig geweest
voor de gelovigen
toen Hij onder hen zond
een boodschapper uit henzelven⁴
die hun Zijn tekenen⁵ voordraagt
en hen reinigt
en hun onderwijst de Schrift⁶
en de Wijsheid⁷
ook al waren zij tevoren
in klaarblijkelijke dwaling.
- 165(159) En toen u een tegenslag trof⁸
waarvan gijzelf reeds het dubbele
had toegebracht⁹
zeide gij toen:
Vanwaar dit?
Zeg:
Dat was vanwege uzelf.
God is waarlijk over alle ding machtig.
- 166(160) En de tegenslag die u trof
op de dag
dat beide menigten samenstieten
dat was met verlof van God
en opdat Hij de gelovigen kent
- 167 en opdat Hij hen kent
die huichelachtig zijn
en tot wie gezegd werd:
Komt, strijdt op de weg Gods of weert af.
Zij zeiden:
Als wij een strijdwijze kenden
zouden wij u volgen.
Zij waren op die dag

1. Ğalālayn: Het gaat hier over een natuurlijke dood van iemand die aan een oorlogstocht deelneemt.

2. Ğalālayn: Gericht tot Mohammed.

3. Het gaat in dit vers over de verdeling van de buit na afloop van een veldtocht.

4. Ğalālayn: Een Arabier zoals zij.

5. Ğalālayn: De verzen van de Koran.

6. Ğalālayn: De Koran.

7. Ğalālayn: De *sunna*, het voorbeeld van de profeet.

8. Ğalālayn: De nederlaag bij Uhud.

9. Ğalālayn: Bij de slag bij Badr.

dichter bij het ongeloof dan bij het geloof
 (161) daar zij met hun monden zeiden
 wat niet in hun harten was.
 Maar God kent wat zij verborgen houden.
 168(162) Zij zeggen denkend aan hun broeders
 terwijl zij zelf neerzitten:
 Als zij ons het oor geleend hadden
 zouden zij niet gedood zijn.
 Zeg:
 Weert dan van uzelf de dood af
 indien gij oprecht zijt.

[TOESTAND VAN DE GEVALLEN KRIJGERS]

169(163) En houdt niet hen die gedood zijn
 op de weg Gods
 voor doden
 neen, levenden bij hun Heer
 waar hun onderhoud ten deel valt
 170(164) zich verheugend
 over wat God hun gegeven heeft
 van Zijn genade
 en goede tijding vernemend over hen
 die zich niet bij hen gevoegd hebben
 achter hen aan
 dat er geen vrees over hen is
 en dat zij niet bedroefd zijn.
 171(165) Zij ontvangen goede tijding
 over een weldaad en genadegave van God
 en dat God niet teloor doet gaan
 het loon der gelovigen
 172(166) die het oor leenden aan God
 en de boodschapper
 nadat de tegenslag hen getroffen had.
 Voor diegenen hunner
 die wél-doen en vrezen
 is een ontzaglijk loon.
 173(167) Diegenen tot wie de mensen¹ zeiden:

1. De mensen in Medina.

De mensen² hebben zich
 tegen u verzameld
 ducht hen dus.
 Doch dat deed hun geloof toenemen
 en zij zeiden:
 God is ons voldoende
 Een voortreffelijk zaakbezorger is Hij.
 174(168) Zo wendden zij zich om
 door een weldaad en genadegave van God
 zonder dat hun kwaads overkwam
 en zij volgden het welgevallen van God.
 God is gever van ontzaglijke gunst.
 175(169) Dat wat u overkwam was slechts de Satan
 die zijn trawanten bevreesd maakt.
 Ducht hen dus niet
 maar ducht Mij
 indien gij gelovig zijt.

[OVER DE ONGELOVIGEN]

176(170) Laten u niet bedroeven zij
 die wedijveren in het ongeloof
 zij zullen God in niets schaden.
 God bedoelt voor hen
 in het latere leven
 geen gelukzaligheid weg te leggen.
 En voor hen is een ontzaglijke bestraffing.
 177(171) Zij die het ongeloof gekocht hebben
 voor het geloof
 zullen God in niets schaden.
 En voor hen is een pijnlijke bestraffing.
 178(172) En niet moeten zij die ongelovig zijn
 menen dat het uitstel
 dat Wij hun verlenen
 goed voor hen is
 doch Wij verlenen hun slechts uitstel
 opdat zij toenemen in zonde.
 Voor hen is een vernederende bestraffing.

2. Ġalālayn: De vijanden van Mohammed zoals Abī Sufyān en anderen.

179(173) Niet is God zo
dat Hij de gelovigen laat
in de toestand waarin gij zijt
[daar deze slechts voortduurt]
totdat Hij het verwerpelijke
van het deugdelijke onderscheidt.

(174) En niet is God zo
dat Hij u op de hoogte stelt
van de verborgenheid.¹
Maar God geeft uitverkiezing
aan wie Hij wil
van Zijn boodschappers.
Zo gelooft dan aan God
en Zijn boodschappers
en indien gij gelooft en vreest
dan is er voor u
een ontzaglijk loon.

[BIJDRAGEN]

180(175) En niet moeten zij die gierig zijn
met wat God hun van Zijn genade
gegeven heeft
menen dat dat goed voor hen is.
Neen, het is kwaad voor hen.

(176) Op de Dag der Opstanding
zal om hun nek gehangen worden
dat waarmede zij gierig zijn geweest.
De erfenis van de hemelen en de aarde
behoort toe aan God.
God is wél-onderricht
van wat gij bedrijft.

[ANTWOORD AAN DE JODEN]

181(177) Gehoord heeft God de woorden
van hen die zeiden:
God is arm en wij zijn rijk.

1. Ġalālayn: Niet stelt God u op de hoogte van wat er omgaat in de harten van de mensen.

2. Ġalālayn: Wij (God) zullen bevelen dat dit opgeschreven wordt.

3. De joden.

4. Vgl. I Koningen 18, het verhaal van Elia en de Baālspriesters, en Leviticus 9:24.

Wij² zullen opschrijven wat zij³ zeiden
en ook hoe zij de profeten doodden
zonder rechtvaardiging
en Wij zullen zeggen:
Smaakt de bestraffing van de brand.

182(178) Dat is wegens wat tevoren
uw handen gedaan hebben
en omdat God niet is een
die de Hem dienenden onrecht doet.

183(179) [Gehoord heeft God de woorden] van hen
die zeiden:
God heeft een verdrag met ons gesloten
dat wij niet zouden geloven
in een boodschapper
totdat hij ons zou brengen een offer
dat door het vuur wordt verteerd.⁴

(180) Zeg:
Reeds zijn tot u boodschappers gekomen
vóór mij⁵
met bewijstekenen

en met dat waarvan gij spreekt.
Waarom dan hebt gij hen gedood
indien gij oprecht zijt?

184(181) Indien zij dan u tot leugenaar verklaren
welnu, reeds zijn voor u
boodschappers tot leugenaars verklaard
die kwamen met de bewijstekenen
en de Schrifturen⁶
en de lichtende Schrift.⁷

[BEMOEDIGING VAN DE GELOVIGEN]

185(182) Iedere ziel zal de dood smaken
Uw loon zal u echter gekwetten worden
op de Dag der Opstanding.
Wie dan gevrijwaard wordt van het Vuur
en binnengevoerd in de Gaarde
die zegepraalt.

5. Ġalālayn: Mohammed.

6. Ġalālayn: De 'bladen' (*ṣuḥuf*) van Abraham, een aan Abraham gegeven geopenbaarde tekst. Sommige oriëntalistie denken dat hier wellicht de Psalmen zijn bedoeld.

7. Ġalālayn: De Thora en het Evangelie.

- En niet is het nabije leven anders
dan de bate der bedrieglijkheid.
- 186(183) Gij zult beproefd worden
in uw bezittingen
en in uw persoon
en gij zult van hen
aan wie de Schrift gegeven is
en van hen die [aan God] genoten geven¹
veel krenking horen
maar indien gij geduldig uthoudt
en vreest
dan behoort dat
tot de vast te volgen gedragslijn.
- 187(184) En toen God aanging
het verbond met hen
aan wie de Schrift gegeven was:
Gij moet het duidelijk maken
voor de mensen
en het niet verborgen houden.
Toen wierpen zij het achter hun ruggen
en kochten daarmede
iets van geringe waarde.
Doch kwaad was het wat zij kochten.
- 188(185) Meen niet van degenen die zich verheugen
over wat zij bereikt hebben
en die gaarne geprezen worden
voor wat zij niet gedaan hebben
meen toch niet
dat zij gevrijwaard zijn
voor de bestraffing.
Voor hen is een pijnlijke bestraffing.
- 189(186) En aan God behoort het koningschap
der hemelen en der aarde.
God is over alle ding machtig.
- [HET GEBED VAN DE GELOVIGEN;
LOON NAAR WERKEN]
- 190(187) In de schepping der hemelen en der aarde
en in de opeenvolging
van de nacht en de dag
zijn waarlijk tekenen voor de verstandigen
- 191(188) die God gedenken
staande en zittende
en liggende op hun zijden
en nadenken over de schepping
der hemelen en der aarde.
- Onze Heer
niet hebt Gij dit ijdelijk geschapen.
Geprezen zijt Gij!
Behoed ons dan
voor de bestraffing van het Vuur.
- 192(189) Onze Heer
wie Gij binnenvoert in het Vuur
die vernedert Gij.
En niet zullen er voor de onrechtdoeners
helpers zijn.
- 193(190) Onze Heer
wij hebben gehoord een roeper
die opriep tot het geloof:
Gelooft in uw Heer!
en wij hebben geloofd.
- (191) Onze Heer
vergeef ons dan onze boosheden
en wis van ons uit onze slechte daden
en neem ons in Uw hoede
samen met de vromen.
- 194(192) Onze Heer
en geef ons wat Gij ons aangezegd hebt
door middel van Uw boodschappers
en verneder ons niet
op de Dag der Opstanding.

1. De heidenen.

- Gij zult de aangezegde tijd niet verzaken.
- 195(193) Toen verhoorde hen hun Heer:
 Niet zal Ik verloren doen gaan
 het werk van welke werker ook onder u
 mannelijk of vrouwelijk
 gij behoort aan elkander.
- (194) Zij dan die uitgeweken zijn
 en uitgedreven uit hun woningen
 en krenking hebben geleden op Mijn weg
 en gestreden hebben en gedood zijn
 van hen zal Ik hun slechte daden uitwissen
 en Ik zal hen binnenvoeren in Gaarden
 waar onder door rivieren stromen
 (195) als beloning vanwege God.
 God
 bij Hem is schone beloning.
- 196(196) Niet mag het u misleiden
 dat zij die ongelovig zijn
 rondgaan in de landen.
- 197 Een geringe bate
 daarna is hun bestemmingsoord
 Ġahannam
 en een kwade ligplaats is dat.
- 198(197) Maar zij die hun Heer vrezen
 voor hen zijn Gaarden
 waar onder door rivieren stromen
 eeuwig-levend daarin
 als gastonthaal vanwege God.
 En wat bij God is
 is voor de vromen het beste.
- 199(198) Ook onder de lieden van de Schrift zijn er
 die geloven in God
 en wat tot u nedergezonden is
 en wat tot hen nedergezonden is
 in verootmoediging voor God.
 Niet kopen zij voor de tekenen Gods
 iets van geringe waarde.
- (199) Voor diegenen is hun loon bij hun Heer
 en God is snel in rekenschapsvordering.
- 200(200) O gij die gelooft
 houdt geduldig uit
 en biedt geduldig weerstand
 en rust u te strijde
 en vreest God
 opdat het u wellicht wel moge gaan.

VIERDE SŪRA

AL-NISĀ' (DE VROUWEN)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 3.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[INLEIDING TOT DE BEHANDELING
VAN FAMILIEBETREKKINGEN]

- ¹⁽¹⁾ O gij mensen
vrees Uw Heer
die u uit één ziel geschapen heeft
en die haar¹ echtgenoot²
daaruit geschapen heeft
en uit beiden heeft verspreid
vele mannen en vrouwen.
En vrees God
over wie gij elkander ondervraagt³
[en eerbiedig] de familiebanden.
God is waarlijk toeziende over u.
- [VOOGDIJ OVER WEZEN EN ZWAKZINNIGEN]
- ²⁽²⁾ En geeft de wezen hun bezittingen
en verwisselt niet het weezinwekkende
voor het deugdelijke
en verteert niet hun bezittingen
ze toevoegende aan uw bezittingen.
Dat is waarlijk een grote zonde.
- ³⁽³⁾ En indien gij ducht
niet rechtmatig te zullen zijn
ten aanzien van de wezen
huwt dan wat u aanstaat van de vrouwen
een tweetal en een drietal en een viertal.

1. Nl. van de ziel. Ġalālayn: Adam.

2. Ġalālayn: Eva.

3. Of: 'in wiens naam ge elkander [om hulp] vraagt', maar
vgl. bijv. Koran 78:1.

- Doch indien gij ducht niet billijk te zijn
dan éne
of wat uw rechterhanden bezitten.⁴
Dat brengt u dichter bij onpartijdigheid.
- ⁴ En geeft de vrouwen haar huwelijks giften
in vol bezit
indien zij echter met een deel daarvan
goedgunstig jegens u zijn
verteert dat dan
tot uw voldoening en genoegen.
- ⁵⁽⁴⁾ En geeft uw bezittingen
niet aan de zwakzinnigen
die God u heeft toevertrouwd
tot verzorging.
Maar onderhoudt hen⁵ daarvan
en kleedt hen
en spreekt tot hen behoorlijke taal.
- ⁶⁽⁵⁾ En beproeft de wezen
tot de tijd
dat zij het huwelijk bereikt hebben.
Indien gij dan in de omgang
beleidvolheid bij hen bespeurt
keert hun dan hun bezittingen uit.
En verteert die niet in overmatigheid
of vooruitlopend op hun volwassenheid.
- ⁽⁶⁾ En wie rijk is
laat die zich onthouden⁶
maar wie arm is
laat die verteren naar het behoorlijke.⁷
- ⁽⁷⁾ Wanneer gij hun dan
hun bezittingen uitkeert

4. Ġalālayn: Slavinnen, want dezen hebben niet de rechten
die echtgenotes hebben.

5. Ġalālayn: De zwakzinnigen.

6. Ġalālayn: Zich onthouden van het gebruikmaken van
het aan hem toevertrouwde bezit van een wees.

7. Ġalālayn: Naar de maat van zijn inspanningen ten
behoefte van de wees in kwestie.

stelt dan getuigen voor hen.¹
 God is voldoende
 als vorderaar van rekenschap.

[VERDELING VAN NALATENSCHAPPEN]

- 7(8) Aan de mannen komt toe een aandeel
 in wat de beide ouders
 en de verwanten
 hebben nagelaten.
 Aan de vrouwen komt toe een aandeel
 in wat de beide ouders
 en de verwanten
 hebben nagelaten
 een vastgesteld deel
 van het weinige of het vele daarvan.
- 8(9) En wanneer de verwanten²
 en de wezen en de behoeftigen
 bij de erfdeling aanwezig zijn
 onderhoudt hen dan daarvan³
 en spreekt tot hen behoorlijke taal.

[WEZEN]

- 9(10) En laten diegenen zich in acht nemen
 die zo zij zelve
 weerloze nakomelingen
 zouden achterlaten
 voor hen bezorgd zouden zijn.
 Laten zij dan God vrezen
 en passende woorden spreken.
- 10(11) Zij die de bezittingen der wezen
 verteren in onrecht
 die zullen in hun buiken
 slechts vuur te verteren krijgen
 en braden in een vlamgloed.
- 11(12) God draagt u op

ten aanzien van uw kinderen:
 voor de knaap zoveel
 als het aandeel van twee meisjes
 maar indien er slechts vrouwen zijn⁴
 boven de twee
 dan aan haar twee derden
 van wat hij nalaat
 en indien er een enige is
 dan aan haar de helft.
 En aan zijn ouders
 aan elk van beiden een zesde
 van wat hij nalaat
 indien hij kinderen heeft
 en indien hij geen kinderen heeft
 en zijn ouders erven van hem
 dan aan zijn moeder een derde
 maar indien hij broeders heeft
 dan aan zijn moeder een zesde
 na voldoening van een beschikking
 die hij gemaakt heeft
 of van een schuld.
 Uw vaders en uw zoons
 gij weet niet wie hunner
 u het naast is in nutbrenging.
 Dit als vaste verplichting vanwege God.
 God is waarlijk wetend en wijs.

- 12(13) En voor u is de helft
 van wat uw echtgenoten nalaten
 indien zij geen kinderen hebben.
 Maar indien zij kinderen hebben
 dan is voor u een vierde
 van wat zij nalaten
 na voldoening van een beschikking
 die zij gemaakt hebben
 of van een schuld.
- (14) En aan haar komt toe een vierde
 van wat gij nalaat

1. Ġalālayn: Die erop letten dat zij ontvangen wat hun toekomt.

2. Ġalālayn: Het gaat nu om de verwanten die bij de verdeling geen aandeel ontvangen.

3. Van die nalatenschap.

4. D.w.z. als er geen mannelijke kinderen zijn.

indien gij geen kinderen hebt
 maar indien gij kinderen hebt
 dan is voor haar een achtste
 van wat gij nalaat
 na voldoening van een beschikking
 die gij gemaakt hebt
 of van een schuld.

(15) En indien van een man of een vrouw
 geërfd wordt in de zijlinie
 en hij heeft een broeder of een zuster
 dan aan elk van hen beiden een zesde
 maar indien zij meer in aantal zijn
 dan zijn zij deelgenoten in een derde
 na voldoening van een beschikking
 die hij gemaakt heeft
 of van een schuld
 zonder dat iemand benadeeld wordt.

(16) Dit is als opdracht vanwege God.
 God is wetend en zachtmoedig.

13(17) Dat zijn de bepalingen van God.
 En wie God gehoorzaamt
 en Zijn boodschapper
 die voert Hij binnen in Gaarden
 waar onder door rivieren stromen
 eeuwig-levend daarin.

Dat is de grote gelukzaligheid.
 14(18) Maar wie aan God
 en Zijn boodschapper ongehoorzaam is
 en Zijn bepalingen overtreedt
 die voert Hij binnen in een Vuur
 eeuwig-levend daarin
 en voor hem
 is een vernederende bestraffing.

[ONZEDELIJK GEDRAG]

15(19) En die van uw vrouwen
 die zedeloosheid bedrijven

verlangt tegen haar als getuigen vier uwer
 indien deze dan getuigen
 houdt haar dan terug in de huizen
 totdat de dood haar schuld invordert
 of God voor haar een weg aangeeft.¹

16(20) En de beiden onder u die het bedrijven
 voegt hun leed toe
 maar indien zij berouw hebben
 en zich beteren
 laat dan van hen af.

God is berouwaannemend en barmhartig.
 17(21) Berouwvolle terugkeer tot God
 is voor hen
 die het kwade doen in onwetendheid
 en dan spoedig daarna tot berouw komen.
 Diegenen
 God zal zich weer tot hen keren.
 God is wetend en wijs.

18(22) Maar niet is er berouwvolle terugkeer
 voor hen die slechte daden bedrijven
 en dan eindelijk
 wanneer één hunner
 in tegenwoordigheid van de dood is
 zegt:
 Ik heb nu berouw.
 En ook niet voor hen die sterven
 terwijl zij ongelovig zijn.
 Voor hen hebben Wij
 een pijnlijke bestraffing bereid.

[HUWELIJKSVOORSCHRIFTEN]

19(23) O gij die gelooft
 niet is het u geoorloofd
 dat gij de vrouwen beërft tegen haar wil
 en kwelt haar niet
 zodat zij mede kunnen nemen
 wat gij haar gegeven hebt

1. Baydāwī: Deze beschikking is opgegeven door Koran 24:2
 en de daaruit afgeleide rechtsregels.

tenzij dat zij bedreven hebben
duidelijk blijkende zedeloosheid.
En bejegt haar met behoorlijkheid
want indien gij afkeer van haar toont
zou het kunnen zijn
dat gij afkeer toont van iets
terwijl God daarin
juist veel goeds heeft gelegd.
20(24) En indien gij een echtgenote wilt nemen
in de plaats van een andere
en gij hebt aan de ene van beiden
een stapel gelds¹ gegeven
neemt daarvan dan niets.
Zult gij het soms nemen
met lasterlijke aantijging
en klaarblijkende zonde?
21(25) En hoe zult gij het kunnen nemen
daar gij toch tot elkander gekomen zijt
en zij een hecht verbond
met u hebben aangegaan?
22(26) En huwt niet de vrouwen
die uw vaders hebben gehuwd
tenzij voor zover dat reeds geschied is.
Dat is zedeloosheid geworden
en aanstotelijkheid
en een kwade weg is dat.
23(27) Verboden zijn voor u uw moeders
uw dochters
uw zusters
uw tantes
van vaders- en van moederszijde
uw moeders² die u gezoogd hebben
uw zoogzusters
en de moeders uwer vrouwen
en de stiefdochters
die onder uw hoede staan
[geboren] uit uw vrouwen
met wie gij huwelijksomgang hebt gehad.

Maar indien gij geen omgang
met haar hebt gehad
dan is dat geen vergrijp voor u.
Verder de wettige vrouwen van uw zoons
die uit uw lendenen zijn.
[Het is verboden]
dat gij twee zusters samen verenigt
tenzij voor zover dat reeds is geschied.
God is waarlijk vergevend en barmhartig.

24(28) En ook [zijn verboden]
de in eerbaarheid welbewaarde vrouwen
tenzij wat uw rechterhanden bezitten³
als een verplichting
u door God opgelegd.
En geoorloofd zijn voor u
wie daarna komen
mits gij erom werft met uw bezittingen⁴
haar eerbaarheid eerbiedigend
en niet in ontucht.
Maar diegenen harer
van wie gij verbruiksgenot vraagt
geeft haar haar loon als vastgezet bedrag
en er is geen vergrijp voor u
in datgene wat gij bepaalt
met wederzijds goedvinden
boven het vastgezette bedrag.
God is waarlijk wetend en wijs.
25(29) Maar zo iemand niet de middelen bezit
eerbare gelovige vrouwen te huwen
dan de gelovige dienstmaagden
die uw rechterhanden bezitten.
God is wél bekend met uw geloof
gij behoort immers bij elkaar.⁵
Huwet haar dus
met verlof van haar huisverwanten
en geeft haar haar loon
naar het behoorlijke

1. Ġalālayn: Als huwelijksgift.

2. Het gaat hier om zoogmoeders. Ġalālayn: Een vrouw geldt als zoogmoeder, wanneer ze een kind tijdens de eerste twee levensjaren vijf keer gezoogd heeft. Hierover bestaan ook andere opvattingen. Ook tegenwoordig wordt zoogverwantschap nog als huwelijksbeletsel aangevoerd.

3. Slavinnen.

4. Ġalālayn: Met een bruidsschat, m.a.w. alleen wanneer er een wettige huwelijksvereenkomst bestaat.

5. Ġalālayn: Want ge behoort tot dezelfde godsdienst.

als aan eerbaar gehouden vrouwen
die niet ontuchtig zijn
en zich geen minnaar nemen.

- (30) Doch wanneer zij¹ behandeld worden
als eerbare vrouwen
en indien zij dan zedeloosheid bedrijven
dan treft haar de helft van de bestraffing
die voor eerbaar gehouden vrouwen geldt.
Dat is voor diegenen uwer
die bezondiging vrezen.
Maar dat gij geduldig uithoudt
is beter voor u.

- God is vergevend en barmhartig.
26(31) God bedoelt het voor u duidelijk te maken
en u de gedragingen
van wie voor u waren²
als leiding te geven
en Zich genadiglijk tot u te keren.
God is wetend en wijs.
27(32) En God wil Zich tot u keren
maar zij die de begeerlijkheden najagen
willen dat gij een grote afbuiging maakt.
28 God wil het voor u gemakkelijk³ maken
en de mens is hulpbehoevend geschapen.

[VERHOUDING VAN DE GELOVIGEN
ONDERLING]

- 29(33) O gij die gelooft
verteert niet uw bezittingen onder u
in ijdelheid
tenzij dat er koophandel is
met wederzijds goedvinden uwerzijds.
En doodt elkander niet.
God is waarlijk voor u barmhartig.
30(34) Maar wie dat wel doet
in overtreding en onrecht
die zullen Wij braden in een Vuur.

1. Deze slavinnen.

2. Ġalālayn: De vroegere profeten.

3. Ġalālayn: God maakt de regels van Zijn wet gemakkelijk
voor u.

Dat is voor God gemakkelijk.

- 31(35) Indien gij u onthoudt van ernstige dingen
die u verboden zijn
zullen Wij voor u
uw slechte daden zoenen
en zullen Wij u
een heerlijk binnentreden⁴ bezorgen.
32(36) En begeert niet
wat God aan sommigen uwer
meer gegeven heeft dan aan anderen.
Aan de mannen
komt een deel toe
van wat zij verworven hebben
en aan de vrouwen
komt een deel toe
van wat zij verworven hebben.
En vraagt God om Zijn genade.
God is omtrent alle ding wetend.
33(37) En voor een ieder hebben Wij ingesteld
rechthebbenden
op wat de ouders en de verwanten nalaten
en zij met wie gij bij eed
een verbintenis hebt aangegaan
geeft hun dan hun deel.
God is van alle ding getuige.

- 34(38) De mannen zijn opzichters
over de vrouwen
voor wat God aan de een
meer gegeven heeft
dan aan de ander
en voor wat zij gegeven⁵ hebben
als bijdrage
van hun bezittingen.
De deugdzaame vrouwen echter
zijn de in ootmoed staanden
die de verborgenheid behoeden
door de behoeding van God.

4. Ġalālayn: In het Paradijs.

5. Als huwelijksgift ten tijde van het tot stand komen van het
huwelijkscontract.

- Maar zij van wie gij opstandigheid vreest
vermaant haar
en vermijdt haar op de rustplaatsen
en slaat haar.
Maar indien zij u gehoorzaam worden
zoekt dan geen weg om haar te tuchtigen.
God is waarlijk verheven en groot.
- 35(39) En indien gij vreest
voor breuk tussen hen beiden
stelt dan aan een scheidsrechter
van zijn huisverwanten
en een scheidsrechter
van haar huisverwanten.
Indien zij beiden goedmaking willen
zal God tussen beiden
overeenstemming bewerken.
God is waarlijk wetend en wél onderricht.
- 36(40) En dient God
en voegt Hem niets als genoot ter zijde.
En handelt wél jegens de ouders
en de verwanten
en de wezen en de behoeftigen
en de naaste burenen¹
en de verre buur
en de gezelschap aan uw zijde²
en de zoon des wegs³
en wat uw rechterhanden bezitten.⁴
God bemint waarlijk niet
wie een ingebeeld pocher is
- 37(41) en wie gierig zijn
en de mensen tot gierigheid aanzetten
en verborgen houden
wat God hun gegeven heeft
van Zijn genade.
En Wij hebben voor de ongelovigen
een vernederende bestraffing bereid.
- 38(42) En ook zij die hun bezittingen

- als bijdrage schenken
om van de mensen gezien te worden
en niet geloven aan God
en niet aan de Laatste Dag.
En hij die de Satan tot makker heeft
een kwade makker is dat.
- 39(43) En wat zou hun kunnen overkomen
als zij geloofden in God
en de Laatste Dag
en bijdragen gaven
van wat God hun tot onderhoud
gegeven heeft?
God is wetend omtrent hen.
- 40(44) God doet niet onrecht
voor het gewicht van een grein
en indien het een goede daad is
verdubbelt Hij die
en geeft Hij van Zijntwege
ontzaglijk loon.
- 41(45) Hoe dan zal het zijn
wanneer Wij van iedere gemeente
een getuige⁵ bijbrengen
en u⁶ bijbrengen als getuige tegen hen?
- 42 Op die dag zouden zij die ongelovig zijn
en ongehoorzaam aan de boodschapper
wensen dat de aarde
over hen werd gelijkgemaakt⁷
maar niet kunnen zij voor God
een bericht⁸ verborgen houden.

[DE ṢALĀT]

- 43(46) O gij die gelooft
nadert niet tot de ṣalāt
terwijl gij dronken zijt
totdat gij weet wat gij zegt
en ook niet in toestand van onreinheid
tenzij [op reis] langs de weg

1. Bayḍawī: Het gaat hier om een naaste buur maar er wordt ook wel gezegd dat het hier gaat om een bloedverwant of een geloofsgenoot.
2. Ġalālayn: Medereiziger of beroepsgenoot.
3. De reiziger.
4. Ġalālayn: Uw slaven.

5. Uit elke gemeente wordt haar profeet opgeroepen.
6. Ġalālayn: Mohammed.
7. Dus: onder de grond zinken en begraven worden.
8. Ġalālayn: Zij kunnen de slechte daden die zij eerder hebben verricht, niet verborgen houden.

voorbijgaande
 totdat gij u gewassen hebt.
 En indien gij ziek zijt of op reis
 of iemand uwer komt van de kuil¹
 of gij hebt vrouwen aangeroerd
 en gij kunt dan geen water vinden
 gebruikt dan voor uw doel [los zand]
 dat bovenligt
 en deugdelijk is
 en wrijft over uw gezichten en uw handen.
 God is uitwissend en vergevend.

[ONBETROUWBAARHEID VAN DE JODEN
 IN MEDINA]

- 44(47) Hebt gij niet gezien naar hen
 aan wie een deel van de Schrift gegeven is
 hoe ze dwaling kopen
 en willen dat gij op de weg dwaalt?
 45 Maar God kent zeer goed uw vijanden.
 God is voldoende als verbondene
 en God is voldoende als helper.

- 46(48) Onder hen die het jodendom belijden
 zijn er die de bewoordingen
 verdraaien van haar plaatsen
 en zeggen:
 Wij hebben gehoord
 en zijn ongehoorzaam geworden.
 En:
 Hoor!
 zonder dat het hoorbaar is.
 En:
 Hoed ons!
 hun tongen verdraaiende
 en de godsdienst verwondende.
 (49) En zo zij zeiden:
 Wij hebben gehoord en gehoorzaamd

en:
 Hoor en aanzie ons!²
 zou dat beter voor hen zijn en juist.
 Maar God heeft hen vervloekt
 wegens hun ongelooft
 zodat zij niet geloven tenzij weinig.

[OPROEP TOT DE JODEN]

- 47(50) O gij aan wie de Schrift gegeven is
 gelooft
 aan wat Wij hebben nedergezonden
 tot bevestiging van wat bij u is
 vóórdat Wij gezichten wegvagen²
 en Wij ze weer terugzetten
 op hun achterkant
 of dat Wij hen vervloeken
 zoals Wij vervloekt hebben
 de lieden van de sabbat.
 Gods beschikking wordt uitgevoerd.

[VEELGODENDOM]

- 48(51) God vergeeft niet
 dat Hem genoten terzijde gesteld worden
 maar vergeeft wat daarbuiten valt
 aan wie Hij wil.
 Maar wie aan God genoten terzijde stelt
 die heeft ontzaglijke zonde bedacht.

- 49(52) Hebt gij niet gezien naar hen
 die zichzelf rein spreken?
 Neen, God zal reinigen wie Hij wil.
 En niet zal hun onrecht worden gedaan
 voor een vezeltje.

- 50(53) Aanzie hoe zij tegen God
 leugenachtigs verzinnen.

1. Naar de wc is geweest.

2. Vgl. Norman A. Stillman, *The Jews of Arab lands*, i, p. 150.

Dat alleen al is klaarblijkende zonde.

[HET VEELGODENDOM EN DE JODEN]

- 51(54) Hebt gij niet gezien naar hen
aan wie een deel van de Schrift gegeven is?
Toch geloven zij
aan de Ġibt en de Ṭāghūt¹
en zeggen van hen die ongelovig zijn:
Diegenen zijn beter op de weg geleid
dan zij die geloven.
- 52(55) Dat zijn degenen die God vervloekt heeft
en wie door God vervloekt is
voor hem vindt gij geen helper.
- 53(56) Of hebben zij² soms
een deel van de heerschappij?
Maar dan geven zij de mensen³
geen spaantje.

[JODEN NAIJVERIG OP MOSLIMS]

- 54(57) Of zijn zij soms najverig op de mensen
om wat God hun van Zijn genade
heeft gegeven?
Maar Wij hebben toch
aan het geslacht van Ibrāhīm
de Schrift gegeven en de Wijsheid
en Wij hebben hun toch
ontzaglijke heerschappij gegeven.
- 55(58) En er zijn onder hen
die erin geloven
en er zijn er onder hen
die er van afwijken.
Maar Ġahannam is voldoende
als vlammebloed.
- 56(59) Zij die ongelovig zijn aan Onze tekenen
die zullen Wij braden in een Vuur.
Telkens wanneer hun huid gebakken is

verwisselen Wij dit met andere huid
opdat zij de bestraffing smaken.
God is waarlijk geweldig en wijs.

- 57(60) Maar zij die gelovig zijn
en de heilzame werken verrichten
die zullen Wij doen binnengaan
in Gaarden
waar onder door rivieren stromen
eeuwig-levend daarin voor immer.
Zij zullen daar hebben reine echtgenoten
en Wij zullen hen binnenvoeren
in beschuttende schaduw.

[TOEVERTROUWDE GOEDEREN]

- 58(61) God beveelt u
aan de rechthebbenden te voldoen
wat u ter bewaring is toevertrouwd.
En wanneer gij oordeelt tussen de mensen
dat gij met billijkheid oordeelt.
Heerlijk is het waarlijk
waartoe God u vermaant.
God is waarlijk horend en scherp ziende.

[DE PROFEET ALS SCHEIDSRECHTER]

- 59(62) O gij die gelooft
gehoorzaamt God
en gehoorzaamt de boodschapper
en de gezagdragers⁴ onder u.
En indien gij in twist geraakt over iets
verwijst dat naar God en de boodschapper
indien gij gelooft aan God
en de Laatste Dag.
Dat is beter en een schonere beslechting.

1. Ġalālayn: Twee afgoden van de Mekkaanse stam Quraysh.

2. Bayḍawī: De joden in Medina.

3. Gaat het hier over de machtsstrijd tussen Mohammed en zijn aanhang enerzijds en de joden van Medina anderzijds?

4. Bayḍawī: De vorsten van de moslims en ook wordt wel gezegd de religieuze leiders.

[TEGEN DE HUICHELAARS]

- 60(63) Hebt gij niet gezien
naar hen die beweren dat zij geloven
in wat tot u is nedergezonden
en wat vóór u is nedergezonden?
Hoe zij toch nog
hun recht trachten te zoeken bij Ṭāghūt¹
terwijl hun toch bevolen is
aan hem ongelovig te zijn.
Maar de Satan wil hen
in vér-voerende dwaling brengen.
- 61(64) En wanneer tot hen gezegd wordt:
Komt tot wat God heeft nedergezonden
en tot de boodschapper
dan ziet gij de huichelaars van u afwijken.
- 62(65) Hoe dan
wanneer hen een ramp treft
door wat hun handen
tevorens gedaan hebben?
Daarna komen zij tot u
zwerende bij God:
Niet was onze bedoeling anders
dan wél te doen
en behulpzaam te zijn.
- 63(66) Dat zijn zij van wie God weet
wat in hun harten is.
Wend u dan af van hen
en vermaan hen
en spreek tot hen
met betrekking tot henzelf
doeltreffende woorden.
- 64(67) En niet hebben Wij ooit
een boodschapper gezonden
dan opdat hij gehoorzaamd zou worden
met verlof van God.
En zo zij
als zij onrecht doen aan zichzelf

1. Ṭāghūt: afgod in Mekka.

- tot u kwamen
en God om vergeving vroegen
en de boodschapper om vergeving vroeg
voor hen
dan zouden zij bevinden
dat God berouwaannemend
en barmhartig is.
- 65(68) Maar niet
bij uw Heer
niet zullen zij geloven
totdat zij u opdragen te oordelen
in hun onderling getwist
en zij daarna bij zichzelf
geen bezwaar vinden
tegen wat gij beslist hebt
en zij volkomen instemmen.
- 66 En indien Wij hun voorschreven:
Doodt uzelf
of:
Trekt uit uit uw woonplaatsen
zij zouden het niet doen
behalve weinigen hunner.
Maar zo zij dat deden
waartoe zij vermaand zijn
zou het beter voor hen zijn
en hen steviger vestigen.
- 67(70) En dan voorwaar zouden Wij hun geven
vanwege Ons een ontzaglijk loon.
- 68 En Wij zouden hen leiden
langs een rechtgebaand pad.
- 69(71) Maar zij die God gehoorzamen
en de boodschapper
die zijn samen met hen
aan wie God Zijn weldaden
heeft geschonken:
de profeten en de getrouwen
en de getuigen² en de zaligen.
En goede metgezellen zijn dat.

2. Ḡalālayn: Martelaren die zijn gevallen in de oorlog
tegen de ongelovigen.

70(72) Dat is de genade van God
en het is voldoende dat God wetend⁵ is.

[VERPLICHTING TOT DE OORLOG
TEGEN DE ONGELOVIGEN]

71(73) O gij die gelooft
neemt uw voorzorg
en trekt uit in verspreide groepen
of trekt uit gezamenlijk.

72(74) En onder u zijn er zekerlijk die dralen
en dan wanneer u een ramp treft zeggen:
God is mij genadig geweest
daar ik niet met hen
getuige² ben geworden.

73(75) Maar indien u genade van God
ten deel valt
dan zegt zo een
alsof er tussen u en hem
geen vriendschap geweest was:
Och, mocht ik toch met hen geweest zijn
dan zou een grote gelukzaligheid
mijn deel geweest zijn.

74(76) Doch laten dan strijden op de weg Gods
zij die het nabije leven
verkopen³ voor het latere.
En wie strijdt op de weg Gods
en dan gedood wordt of overwint
die zullen Wij een ontzaglijk loon geven.

75(77) Wat voor reden hebt gij dan
om niet te strijden⁴ op de weg Gods
en op die van de onderdrukte mannen
vrouwen en kinderen
die zeggen:
Onze Heer
doe ons uitgaan uit dit oord⁵
waarvan de bewoners onrecht doen
en stel ons van Uwentwege

een verbondene
en stel ons van Uwentwege een helper.

76(78) Zij die geloven
strijden op de weg van God
maar zij die ongelovig zijn
strijden op de weg van de Ṭāghūt.⁶
Zo bestrijdt de handlangers van Satan.
De toeleg van de Satan is waarlijk zwak.

[AFKERIGHEID VAN DE STRIJD]

77(79) Hebt gij niet gezien naar hen
tot wie gezegd was:
Weerhoudt uw handen
en verricht de ṣalāt
en brengt op de zakāt?
Maar toen hun werd voorgeschreven
te strijden
toen was er een groep onder hen
die bang waren voor de mensen
zoals zij voor God bang waren
of nog heviger
en zij zeiden:
Onze Heer
waarom hebt Gij ons voorgeschreven
te strijden?
Hadt Gij ons dan
geen uitstel kunnen verlenen
tot een nabije termijn?
Zeg:
De bate van het nabije leven is gering
en het latere leven is beter voor wie vreest
en niet zal u onrecht worden gedaan
voor een vezeltje.

78(80) Waar gij ook zijt
zal de dood u bereiken
ook al waart gij in sterkgebouwde torens.
En indien hun iets goeds overkomt

1. Ḡalālayn: God kent de beloften omtrent het Hiernamaals.

2. Ḡalālayn: 'Geen getuige geweest zijn' betekent hier 'niet aanwezig zijn geweest bij het gevecht'.

3. Ze verliezen dit leven, maar winnen het latere leven.

4. Ḡalālayn: Strijden ten bate van hen die Mekka willen verlaten, en de *hiğra* naar Medina willen maken.

5. Ḡalālayn: Mekka.

6. Ḡalālayn: De Satan.

zeggen zij:
Dit is vanwege God
maar indien hun iets kwaads overkomt
zeggen zij:

Dit is vanwege u.¹

Zeg:

Alles is vanwege God.
Wat is er dan met die lieden
dat zij nauwelijks een bericht begrijpen?

79(81) Wat u aan goeds overkomt
dat is vanwege God
en wat u aan slechts overkomt
dat is vanwege uzelf.

En Wij hebben u² tot de mensen
gezonden als boodschapper
en God is voldoende als getuige.

80(82) Wie de boodschapper gehoorzaamt
die gehoorzaamt God
en wie zich afwenden
welnu

Wij hebben u niet gezonden
als behoeder over hen.

81(83) En zij zeggen:

Gehoorzaamheid.

Maar wanneer zij
heengetrokken zijn van u
bezint een groep hunner zich
op iets anders dan wat zij zeggen.

Maar God schrijft op
waarop zij zich bezinnen.

Wend u dus van hen af
en stel uw vertrouwen op God.

God is voldoende als zaakbezorger.

82(84) Overdenken zij dan niet de Oplezing?³
Maar als die van een ander dan God was
dan zouden zij daarin
veel tegenstrijd vinden.

83(85) En wanneer zij kennis krijgen
van een aangelegenheid
bestaande in veiligheid of in gevaar
geven zij daar ruchtbaarheid aan.
Maar zo zij die verwezen
naar de boodschapper
en de gezagdragers onder hen
dan zouden diegenen hunner
die er onderzoek naar kunnen doen
er kennis van nemen.
En ware er niet de genade van God over u
en Zijn barmhartigheid
dan zoudt gij de Satan volgen.

84(86) Strijd dan op de weg Gods
zonder een last op u te nemen
dan voor uzelf
en spoor de gelovigen aan.
Wellicht dat God afweert
de gewelddadigheid
van wie ongelovig zijn.
God is nog heviger in gewelddadigheid
en nog heviger in kastijding.

[OPDRACHTEN AAN DE GELOVIGEN]

85(87) Hij die verricht⁴
goede bemiddelende voorspraak
aan die komt een aandeel daarvan toe
maar hij die slechte bemiddeling verricht
voor die is een evenwaardig deel daarvan.
God is over alle ding machthebbend.

86(88) En wanneer gij begroet wordt
met een begroeting
groet dan met een nog schonere⁵
of beantwoordt haar.
God vordert waarlijk rekenschap
van alle ding.

1. Vanwege Mohammed

2. Ġalālayn: Gericht tot Mohammed.

3. De Koran.

4. Ġalālayn: Tussen de mensen onderling.

5. Deze koranische aansporing heeft nog steeds grote invloed op het dagelijkse spraakgebruik.

- 87(89) God
er is geen god dan Hij.
Hij zal u zekerlijk verzamelen
tot de Dag der Opstanding
waaraan geen twijfel is.
Wie is waarachtiger in berichtgeving
dan God?
- [DE HUICHELAARS]
- 88(90) Hoe is het dan
dat er twee scharen onder u zijn
ten aanzien van de huichelaars?
Terwijl toch God
hen¹ heeft omvergeworpen
wegens wat zij verdiend hadden?
Wilt gij dan rechtleiden
wie God heeft doen dwalen?
Maar wie God heeft doen dwalen
voor die zult gij geen weg vinden.
- 89(91) Zij zouden wensen dat gij ongelovig werdt
zoals zij ongelovig zijn
zodat gij gelijk zoudt zijn.
Doch neemt u onder hen
geen verbondenen
zolang zij niet uitwijken op de weg Gods.
Doch indien zij zich afwenden
grijpt hen dan
en doodt hen waar gij hen aantreft.
En neemt u onder hen geen verbondene
en geen helper
- 90(92) behalve van hen
die zich voegen bij lieden
tussen wie en u² er een verbond is
of voor het geval zij tot u komen
beklemd van borst
omdat zij u zouden moeten bestrijden.
of hun eigen lieden bestrijden.

1. De huichelaars.

2. De moslims.

- En zo God wilde
zou Hij hun macht geven over u
en zouden zij u bestrijden.
Indien zij dan zich van u terugtrekken
en u also niet bestrijden
en u vrede aanbieden
dan verschaft God u geen weg
om tegen hen op te treden.
- 91(93) Gij zult anderen vinden
die in veiligheid willen zijn
voor u en voor hun eigen lieden
doch die telkens wanneer zij
tot de beproeving worden gedreven
daarin omvergeworpen worden.
Indien zij dan zich niet van u terugtrekken
en u vrede aanbieden
en hun handen inhouden
grijpt hen dan
en doodt hen waar gij hen aantreft.
En diegenen zijn het
tegen wie Wij u
klaarblijkend gezag hebben gegeven.

[BLOEDPRIJS VOOR MOORD]

- 92(94) En niet staat het aan een gelovige
dat hij een gelovige doodt
tenzij bij vergissing.
En indien iemand een gelovige doodt
bij vergissing
dan vrijlating van een gelovige geknechte
en bloedgeld
uit te keren aan zijn verwanten³
tenzij zij het als liefdegave schenken.
En indien hij behoort tot lieden
die u vijandig zijn
en hij is een gelovige
dan vrijlating van een gelovige geknechte.

3. Ġalālayn: De erfgenamen van degene die gedood is.

En indien hij behoort tot lieden
tussen wie en u er een verbond is
dan een bloedgeld
uit te keren aan zijn verwanten
en vrijlating van een gelovige geknechte.
Doch indien iemand niets te geven vindt
dan een vasten
van twee opeenvolgende maanden
als berouwenning vanwege God.
God is wetend en wijs.

- 93(95) En wie een gelovige met opzet doodt
diens vergelding is Ġahannam
eeuwig-levend daarin.
En God is vertoornd op hem
en vervloekt hem
en bereidt voor hem
een ontzaglijke bestraffing.

[GEDRAG VAN MOSLIMSE STRIJDEERS]

- 94(96) O gij die gelooft
wanneer gij rondtrekt op de weg Gods
geeft u dan duidelijk rekenschap
en zegt niet tot wie u de heilgroet bieden:
Gij zijt geen gelovige
omdat uw begeerte uitgaat
naar wat het nabije leven aanbiedt.¹
Doch bij God
zijn veel gelegenheden tot buit.
Aldus waart gij tevoren
maar God is goedgunstig geweest jegens u.
Zo geeft u dan duidelijk rekenschap.
God is wél-onderricht
omtrent wat gij bedrijft.
- 95(97) Niet zijn gelijk
de achterblijvers van de gelovigen
behalve wie letsel lijden
en de zich beijverenden op de weg Gods

met hun bezittingen
en hun eigen persoon.
God heeft hen die zich beijveren
met hun bezittingen en hun persoon
een rang hoger gesteld
beven de stilzittenden
maar aan allen heeft God
het heerlijkste toegezegd.
En God heeft de zich beijverenden
boven de stilzittenden
met ontzaglijk loon begunstigd:

96(98) Rangen daarvan
en vergeving
en barmhartigheid.
God is vergevend en barmhartig.

[UITWIJKEN NAAR MOSLIMS GEBIED
AANGEMOEDIGD]

- 97(99) De engelen zeggen tot degenen
van wie zij de doodschuld invorderen
terwijl zij zichzelf onrecht doen:²
In wat voor toestand waart gij?
Waarop zij zeggen:
Wij waren onderdrukt op de aarde
waarop zij dan weer zeggen:
Is niet de aarde Gods uitgestrekt
zodat gij kunt uitwijken?
Diegenen dan
hun bestemmingsoord is Ġahannam
en een kwade gang is dat.
- 98(100) Maar niet de onderdrukten
onder de mannen
en de vrouwen en de kinderen
die niet beschikken
over een middel om zich te helpen
en niet geleid worden langs een weg.
- 99 Diegenen

1. Ġalālayn: De oorlogsbuit.

2. Ġalālayn: Door in heidens gebied te blijven wonen
en niet deel te nemen aan de hiġra.

wellicht zal God hun kwijtschelden.
God is kwijtscheldend en vergevend.

- 100(101) Maar wie uitwijkt op de weg Gods
die vindt op de aarde
overvloedige wijkplaats en ruimte.
En wie uittrekt uit zijn huis
uitwijkende tot God
en Zijn boodschapper
en wie dan de dood achterhaalt
diens loon valt op God.
God is vergevend en barmhartig.

[TIJDENS EEN EXPEDITIE MAG DE SALAT
BEKORT WORDEN]

- 101(102) En wanneer gij rondtrekt op de aarde
dan is het geen vergrijp voor u
dat gij van de ṣalāt iets bekort
indien gij bang zijt
dat zij die ongelovig zijn
u verzoeking aandoen.
De ongelovigen zijn waarlijk voor u
een klaarblijkende vijand.

- 102(103) En wanneer gij¹ in hun midden zijt
en gij gaat hen voor
in het verrichten van de ṣalāt
laat dan een groep hunner
zich met u opstellen
en laten zij hun wapenen nemen
laten zij dan wanneer zij zich nederwerpen
achter u zijn.
En laat een andere groep komen
die niet de ṣalāt gedaan hebben
en laat die dan met u de ṣalāt verrichten
en laten zij hun voorzorg nemen
en hun wapenen.
Zij die ongelovig zijn zouden wensen

1. Ġalālayn: Gericht tot Mohammed.

dat gij onachtzaam waart
op uw wapenen en uw have
zodat zij met één zwenking
u kunnen overvallen.
En het is geen vergrijp voor u
dat gij indien gij te lijden hebt van regen
of ziek zijt
uw wapenen nederlegt
maar neemt uw voorzorg.
God heeft waarlijk voor de ongelovigen
een vernederende bestraffing bereid.
103(104) Wanneer gij dan de ṣalāt volbracht hebt
gedenkt dan God
staande en zittende
en liggende op uw zijden.
Doch wanneer gij tot rust gekomen zijt
verricht dan de ṣalāt.
De ṣalāt is waarlijk voor de gelovigen
een naar tijd bepaald voorschrift.

[DE GELOVIGEN BEMOEDIGD]

- 104(105) En versaaft niet in uw begeerte
de vijand te zoeken.
Indien gij smart lijdt
lijden ook zij zoals gij lijdt
maar gij hoopt van God iets
waarop zij niet hopen.
God is wetend en wijs.

[HOUDING TEGENOVER DE HUICHELAARS]

- 105(106) Wij hebben tot u nedergezonden
de Schrift
met het wezenlijke
opdat gij² zoudt oordelen
onder de mensen
volgens wat God u getoond heeft.

2. Gericht tot Mohammed.

- En wees niet partijdig voor de verraders.
 106 En vraag God om vergeving.
 God is waarlijk vergevend en barmhartig.
 107(107) En betwist niet de aanklacht tegen hen
 die verraad plegen aan zichzelf.¹
 God bemint waarlijk niet
 wie verraderlijk is en zondigt.
 108(108) Zij verbergen zich voor de mensen
 maar zij verbergen zich niet voor God
 want Hij is met hen
 wanneer zij zich op woorden bezinnen
 die [Hem] niet welgevallig zijn.
 God omvat met Zijn kennis
 wat gij bedrijft.
 109(109) Zo zijt gij nu eenmaal!
 Gij hebt de aanklacht tegen hen betwist
 in het nabije leven
 maar wie zal jegens God
 hun aanklacht betwisten
 op de Dag der Opstanding
 of wie zal voor hen zaakbezorger zijn?
 110(110) Maar wie iets slechts doet
 of zichzelf onrecht doet
 en daarna God om vergeving vraagt
 die zal God
 vergevend en barmhartig vinden.
 111(111) En wie zich zonde berokkent
 wat hij zich berokkent
 komt neer op hemzelf.
 God is wetend en wijs.
 112(112) En wie een misstap begaat of een zonde
 en die daarna [de schuld daarvan] werpt
 op iemand die onschuldig is
 die laadt op zich lasterlijke aantijging
 en klaarblijkende zonde.
 113(113) En zo Gods genade en barmhartigheid
 jegens u er niet waren

zou een groep hunner het erop aanleggen
 u te doen dwalen.
 Maar zij doen niet dwalen dan zichzelf
 en zij krenken u in niets.
 En God heeft op u neergezonden
 de Schrift en de Wijsheid
 en heeft u onderwezen wat gij niet wist.
 Gods genade jegens u is ontzaglijk.

- 114(114) Er is geen goed
 in veel vertrouwelijkheid met hen
 behalve met wie aanspoort tot liefdegave
 of tot behoorlijks
 of tot verbetering
 van betrekkingen tussen de mensen.
 En wie dat doet
 uit begeerte naar het welgevallen Gods
 die zullen Wij ontzaglijk loon geven.
 115(115) Maar wie zich afscheidt
 van de boodschapper
 nadat voor hem de rechte leiding
 duidelijk was geworden
 en een andere weg volgt
 dan die der gelovigen
 die zullen Wij wenden
 naar waarheen hij zich heeft afgewend
 en Wij zullen hem doen braden
 in Ġahannam
 en een kwade gang is dat.

[AFGODENDIENST]

- 116(116) God vergeeft niet
 dat Hem genoten terzijde worden gesteld
 maar vergeeft wat daarbuiten valt
 aan wie Hij wil.
 En wie God genoten terzijde stelt
 die is vér afgedwaald.

1. Ġalālayn: Door het begaan van zonden.

- 117(117) Niet roepen zij buiten Hem anderen aan
dan vrouwelijke wezens
en niet roepen zij aan
dan een weerspannige Satan.¹
- 118(118) God heeft hem vervloekt
maar hij² zeide:
Ik zal mij van Uw dienaren
een vastgesteld aandeel nemen.
- 119 En ik zal hen doen dwalen
en ik zal hun begeerte opwekken
en ik zal hun bevelen geven
zodat zij
de oren van de kuddedieren afsnijden
en ik zal hun bevelen
zodat zij de schepping van God
zullen verslechteren.
Maar wie zich buiten God
de Satan tot verbondene neemt
die lijdt een duidelijk blijkend verlies.
- 120(119) Hij³ belooft hun
en hij wekt hun begeerte op
maar niet belooft hun de Satan
anders dan bedrieglijkheid.
- 121(120) Diegenen
hun bestemmingsoord is Ğahannam
en niet zullen zij
daarvan ontkomen vinden.
- 122(121) Maar zij die geloven
en heilzame werken verrichten
die zullen wij binnenvoeren in Gaarden
waar onder door rivieren stromen
eeuwig-levend daarin voor immer
krachtens de wezenlijke belofte van God.
En wiens uitspraken zijn waarachtiger
dan die van God?
- 123(122) Het is niet naar uw leuzen
en ook niet naar de leuzen
van de lieden van de Schrift.⁴

1. Ğalālayn: De Satan is weerspannig want hij gehoorzaamt
God niet.

2. Ğalālayn: De Satan.

3. De Satan.

Wie slechts bedrijft
aan die wordt dat vergolden
en die zal voor zich buiten God
geen verbondene en geen helper vinden.

- 124(123) En wie
hij zij man of vrouw
heilzame werken bedrijft
en gelovig is
diegenen zullen de Gaarde binnengaan
en hun zal niet onrecht worden gedaan
voor een spaantje.

[ABRAHAM]

- 125(124) En wie is schoner in godsdienst
dan wie zijn gelaat overgeeft aan God
terwijl hij het goede doet
en de leer van Ibrāhīm volgt
als een godzoeker?

God nam zich Ibrāhīm tot vriend.

- 126(125) Aan God behoort wat in de hemelen is
en op de aarde.
God is alle ding omvattend.

[BEHANDELING VAN VROUWEN EN WEZEN]

- 127(126) En zij vragen u⁵
een uitspraak over de vrouwen.
Zeg:
God geeft u een uitspraak over haar
en ook dat wat aan u wordt voorgedragen
in de Schrift
ten aanzien van de verweesde vrouwen
aan wie gij niet geeft
wat aan haar te geven is voorgeschreven
terwijl gij begerig zijt haar te huwen
en ten aanzien van de kinderen
die onderdrukt zijn

4. Ğalālayn: Het is niet zoals u het wenst, het is niet volgens
uw leuzen, maar alles draait om goede daden.

5. Gericht tot Mohammed.

en dat gij rechtmatigheid betracht
jegens de wezen.

En wat gij aan goeds bedrijft
God is wetend daaromtrent.

[ONTWRICHTING VAN HET HUWELIJK]

128(127) En indien een vrouw
van haar gade opstandigheid vreest
of afkeer¹
dan is het geen vergrijp voor hen beiden
dat zij onder elkander
een schikking bewerkstelligen
en schikking is beter
maar de zielen
worden in aanraking gebracht
met gierigheid.
En indien gij wél-handelt en vreest
welnu
God is wél-onderricht
van wat gij bedrijft.

129(128) En gij zult niet in staat zijn
billijkheid te betrachten
onder de vrouwen
ook al zoudt gij dat gaarne wensen.
Volgt dus niet uw volle neiging
zodat gij haar laat verkeren
in ongewisheid.
Maar indien gij schikking bewerkt
en vreest
dan is God vergevend en barmhartig.

130(129) En indien beiden van elkaar scheiden
dan zal God ieder voldoende geven
van Zijn ruime overvloed.
God is ruimomvattend en wijs.

[GODS ALMACHT]

131(130) En aan God behoort wat in de hemelen is
en op de aarde.

En Wij hebben opgedragen aan hen
wie de Schrift gegeven was voor u
en ook aan u
God te vrezen.

En indien gij ongelovig zijt
welnu
aan God behoort
wat in de hemelen is en op de aarde.
God is rijk en lofwaardig.

132(131) En aan God behoort wat in de hemelen is
en op de aarde.

God is voldoende als zaakbezorger.

133(132) Indien Hij wil
doet Hij u heengaan
o gij mensen
en brengt Hij anderen.
God is daartoe machtig.

134(133) Zo iemand verlangend is
naar de beloning van het nabije leven
dan is bij God
de beloning van het nabije leven
en van het latere leven.
God is horend en scherp ziende.

135(134) O gij die gelooft
betracht de rechtmatigheid
als getuigen voor God
zelfs tegen uzelf
en de ouders
en de verwanten
of zo één rijk is of arm
want God is van beider zaken
de beste bezorger.
En volgt niet de lust zodat gij overhelt.

1. Ġalālayn: Wanneer hij zijn afkeer van haar toont door
zich van haar af te wenden.

En indien gij verdraait of u afwendt
dan is God wél-onderricht
van wat gij bedrijft.

[INHOUD VAN HET GELOOF, ONGELOVIGEN,
HUICHELAARS]

- 136(135) O gij die gelooft
gelooft in God en Zijn boodschapper
en de Schrift die Hij heeft nedergezonden
op Zijn boodschapper
en de Schrift
die Hij tevoren heeft nedergezonden.
En wie ongelovig is aan God
en Zijn engelen
en Zijn Schriften en Zijn boodschappers
en de Laatste Dag
die is gekomen in verre dwaling.
- 137(136) Zij die geloven
en daarna ongelovig worden
en daarna weer gelovig
en daarna weer ongelovig
en daarna nog toenemend in ongelooft
niet is God zo dat Hij hun vergeven zal
en niet dat Hij hen zal leiden
langs een rechte weg.
- 138(137) Kondig de huichelaars aan
dat er voor hen een pijnlijke bestraffing is.
- 139(138) [De huichelaars]¹ nemen zich
de ongelovigen tot verbonden
buiten de gelovigen
zoeken [de huichelaars] soms bij hen²
machtsvolkomenheid?
Doch de machtsvolkomenheid
behoort aan God, geheel.
- 140(139) En Hij heeft neergezonden op u
in de Schrift:
Wanneer gij hoort

dat ongelooft wordt betoond
aan de tekenen Gods
en dat zij bespot worden
zit dan niet samen met hen neer
totdat zij zich in een gesprek begeven
over andere zaken:
Gij zoudt dan gelijk zijn aan hen.
God zal de huichelaars
en de ongelovigen
bijeenzamen
in Gahannam
altogader.

- 141(140) Zij die jegens u
een afwachtende houding aannemen³
zeggen
wanneer u uitkomst⁴ ten deel valt
vanwege God:
Waren wij niet met u?
Maar indien de ongelovigen
een geluksdeel toevalt
zeggen zij:⁵
Hebben wij u niet overmocht
en u afgehouden van de gelovigen?
Doch God zal oordelen tussen u
op de Dag der Opstanding
en niet zal God voor de ongelovigen
tegen de gelovigen
een weg openlaten.
- 142(141) De huichelaars trachten God te bedriegen
maar Hij zal hen bedriegen.
En wanneer zij zich stellen tot de šalāt
staan zij onachtzaam
vertoon makend tegenover de mensen
maar zij gedenken God niet
tenzij weinig.
- 143(142) Onzeker slingerend daartussen in
noch naar de een noch naar de ander.

1. Een van de partijen in Medina wordt als de *munāfiqūn* aangeduid. Dit woord wordt vanouds met 'huichelaars' vertaald. Deze groep trachtte kennelijk door het aangaan van bondgenootschappen met vijanden van Mohammed zich aan het islamitische gezag te onttrekken.

2. De ongelovigen.

3. Ġalālayn: Dit is een omschrijving van de *munāfiqūn*.

4. Ġalālayn: Overwinningen en buit.

5. De huichelaars zeggen dit tot de ongelovigen.

Maar wie God laat dwalen
voor die vindt gij geen weg.

[T E G E N D E J O D E N I N M E D I N A]

- 144(143) O gij die gelooft
neemt niet de ongelovigen
tot verbondenen buiten de gelovigen.
Wilt gij soms aan God
klaarblijkend gezag¹ tegen u geven?
- 145(144) De huichelaars
zijn in de onderste laag van het Vuur
en niet zult gij voor hen
een helper vinden.
- 146(145) Maar niet degenen
die zich berouwvol bekeren
en zich beteren
en verdediging zoeken bij God
en hun godsdienst rein toewijden aan God
want die zijn met de gelovigen.
En eens zal God de gelovigen
ontzaglijk loon geven.
- 147(146) Wat zou God doen met uw straf
indien gij dankbaar zijt en gelooft?
God is dankbaar en wetend.
- 148(147) Niet bemint God het luid uitspreken
van kwade woorden
behalve van iemand
die onrecht gedaan wordt.
God is horend en wetend.
- 149(148) Indien gij openlijk goed bedrijft
of heimelijk
of iets slechts uitwist
dan is God uitwissend en machtig.²

- 150(149) Zij die ongelovig zijn aan God
en Zijn boodschappers
en scheiding willen maken tussen God
en Zijn boodschappers
en zeggen:
Wij zijn gelovig aan een deel
en wij zijn ongelovig aan een deel
en die daartussenin een weg willen nemen
diegenen zijn in wezenlijkheid
ongelovigen.
En Wij hebben voor de ongelovigen
een vernederende bestraffing bereid.
- 151(150) Maar zij die geloven aan God
en Zijn boodschappers
en niet scheiding maken
tussen één enkel hunner
aan diegenen zullen Wij
eens hun loon geven.
God is vergevend en barmhartig.
- 152(151) De lieden van de Schrift vragen u
dat gij op hen een Schrift doet nederdalen
uit de hemel.
Welnu
zij hebben Mūsā
een groter ding gevraagd dan dat
toen zij zeiden:
Laat ons God met eigen ogen zien.
Daarop greep hen de bliksemslag
voor hun ongerechtigheid.
Vervolgens maakten zij zich het kalf³
nadat de bewijstekenen
tot hen gekomen waren
doch Wij vergaven hun dat
en Wij gaven aan Mūsā
klaarblijkend gezag.

1. Ġalālayn: Een bewijs voor uw huichelarij.

2. Vgl. Lucas 11:4?

3. Vgl. Exodus 32.

154(153) En Wij hieven de Berg boven hen op¹
krachtens het verbond met hen
en Wij zeiden:
Gaat de poort binnen u nederwerpend.
En Wij zeiden tot hen:
Begaat geen overtreding
ten aanzien van de sabbat
en Wij sloten met hen een hecht verbond.

[DE JOODSE SPIJSWETTEN OPGELEGD
ALS STRAF]

155(154) Omdat zij² hun verbond
geschonden hebben
en omdat zij niet geloofden
aan de tekenen van God
en omdat zij de profeten
zonder recht gedood hebben
en omdat zij zeiden:
Onze harten zijn onbesneden³
Neen, God heeft ze gezegeld
wegens hun ongelooft
en niet geloven zij tenzij weinig
156(155) en omdat zij niet geloven
en omdat zij ontzaglijke laster
over Maryam uitspraken
157(156) en omdat zij zeiden:
Wij hebben gedood de Masīh
Īsā, de zoon van Maryam
boodschapper van God
maar niet hebben zij hem gedood
en niet hebben zij hem gekruisigd
doch voor hen
werd een schijnbeeld van hem gemaakt
zij die daarna van mening verschillen
zijn waarlijk in twijfel over hem
zij hebben daaromtrent geen wetenschap
anders dan het navolgen

1. Vgl. Exodus 19:16-19 en Koran 7:171.
2. De joden.
3. Vgl. Leviticus 26:41 en Jeremia 9:25.

van de blote mening.
en in zekerheid
hebben zij hem niet gedood
158 neen, God heeft hem tot Zich verhoogd
God is geweldig en wijs
159(157) en geen is er van de lieden van de Schrift
of hij zal in hem geloven voor zijn dood
en op de Dag der Opstanding
zal hij tegen hen getuige zijn
160(158) wegens de ongerechtigheid dan van hen
die het jodendom belijden
⁴hebben wij voor hen verboden verklaard
deugdelijke dingen
die hun geoorloofd waren
en ook omdat zij velen
van Gods weg deden afwijken
161(159) en omdat zij de woekerwinst namen
terwijl dit hun toch verboden was⁵
en omdat zij de bezittingen der mensen
ijdelijk verteerden.
Wij hebben
voor de ongelovigen onder hen
een pijnlijke bestraffing bereid.
162(160) Maar de stevig staanden in de kennis
onder hen
en de gelovigen
geloven aan wat tot u is nedergezonden
en aan wat vóór uw tijd is nedergezonden.
En wie de ṣalāt verrichten
en de zakāt opbrengen
en geloven aan God en de Laatste Dag
aan diegenen
zullen Wij ontzaglijk loon geven.

[DE NIEUWE OPENBARING BEVESTIGT
DE VOORAFGAANDE]

163(161) Wij hebben geopenbaard aan u

4. Hier begint de hoofdzin. De bijzin begint aan
het begin van vers 155.
5. Vgl. bijv. Deuteronomium 23:20.

zoals Wij geopenbaard hebben aan Nūḥ
 en de profeten na hem
 en Wij hebben geopenbaard
 aan Ibrāhīm en Ismā‘īl¹
 en Ishāq en Ya‘qūb en de stamvaders²
 en ‘Īsā en Ayyūb en Yūnus en Hārūn
 en Sulaymān³
 en Wij hebben Dāwūd
 een Schriftuur⁴ gegeven

- 164(162) en boodschappers
 van wie Wij u tevoren verteld hebben
 en boodschappers
 van wie Wij u niet verteld hebben.
 En God heeft gesproken tot Mūsā.
 165(163) Boodschappers
 die verkondigden en waarschuwden
 opdat de mensen tegen God
 geen bewijsgrond zouden hebben
 na het heengaan der boodschappers.
 God is geweldig en wijs.
 166(164) Maar God is getuige voor wat Hij tot u
 heeft nedergezonden
 voor wat Hij nedergezonden heeft
 met Zijn wetenschap
 terwijl de engelen getuigden.
 God is voldoende als getuige.
 167(165) Zij die ongelovig zijn
 en doen afwijken van de weg Gods
 die zijn in vérgaande dwaling geraakt.
 168(166) Zij die ongelovig zijn en onrecht doen
 niet is God zo dat Hij hun vergeeft
 noch dat Hij hen recht leidt langs de weg
 169(167) tenzij de weg van Ĝahannam
 eeuwig-levend daarin voor immer.
 Dat is voor God gemakkelijk.
 170(168) O gij mensen
 tot u hebben de boodschappers
 het wezenlijke gebracht

vanwege uw Heer
 zo gelooft dan want dat is beter voor u.
 Maar indien gij ongelovig zijt
 aan God behoort wat in de hemelen is
 en op de aarde.
 God is wetend en wijs.

[TEGEN DE CHRISTELIJKE DRIE ENHEID]

- 171(169) O lieden van de Schrift
 overschrijdt in uw godsdienst
 niet de grenzen
 en zegt niets anders over God
 dan het wezenlijke.
 Immers de Masīḥ
 ‘Īsā, de zoon van Maryam
 is slechts de boodschapper van God
 en Zijn Woord
 dat Hij geworpen heeft op Maryam
 en een Geest van Hem.
 Gelooft dan in God
 en Zijn boodschappers.
 En zegt niet:
 Drie.
 Houdt daarmee op
 dat is beter voor u.
 Immers God is een enig god
 vér is het van Zijn lofprijzing
 dat Hij kinderen zou hebben.
 Aan Hem behoort wat in de hemelen is
 en wat op de aarde is.
 God is voldoende als zaakbezorger.
 172(170) Niet zal de Masīḥ versmaden
 een dienaar te zijn van God
 evenmin als de naastbijgestelde engelen.
 Maar wie versmaadt in Zijn dienst te zijn
 en zich verhovaardigt

1. Abraham en Ismaël.

2. Izaäk, Jacob en de twaalf zonen van Jacob.

3. Jezus, Job, Jona, Aaron, Salomo.

4. Ook in het Nieuwe Testament worden de Psalmen aan David toegeschreven, vgl. bijv. Marcus 12:35-37.

die zal Hij toch Zich vergaderen
altezamen.

en Hij zal hen tot Zich leiden
langs een recht pad.

173(172) Want wat aangaat zij die geloven
en heilzame werken verrichten
hun zal Hij eens hun loon volledig kwijten
en hun nog meer geven van Zijn genade
maar wat hen aangaat
die versmaden en hovaardig zijn
hen zal Hij straffen
met pijnlijke bestraffing.

[ERFRECHT]

(173) En niet zullen zij buiten God
voor zich een verbodene vinden
noch een helper.

176(175) Zij zullen u een uitspraak vragen.
Zeg:
God geeft u een uitspraak
over de verwanten in de zijlinie.
Indien een man omkomt
zonder dat hij kinderen heeft
en hij heeft een zuster
dan is voor haar de helft van wat hij nalaat
en hij erft ook van haar
indien zij geen kinderen heeft.
En indien er twee [zusters] zijn
dan is voor haar beiden
twee derden van wat hij nalaat
en indien zij¹ broeders zijn
mannen en vrouwen
dan is voor de mannelijke zoveel
als het aandeel van de twee vrouwelijke.
God maakt het u duidelijk
voor het geval dat gij dwaalt.
God is omtrent alle ding wetend.

174(174) O gij mensen
gekomen is tot u een bewijsgrond
vanwege uw Heer
en Wij hebben tot u nedergezonden
een klaarblijkend licht.

175 Zij dan die geloven in God
en bij Hem verdediging zoeken
die zal Hij doen binnengaan
in barmhartigheid
en genade van Hem

1. De erfgenamen.

VIJFDE SŪRA
AL-MĀ'IDA (DE TAFEL)

Medinensisch, behalve vers 3 dat is nedergezonden te 'Arafāt bij de Bedevaart van het Afscheid; de titel is ontleend aan vers 112.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

in de zonde en de vijandschap.
God is waarlijk hevig in kastijding.

- ¹(1) O gij die gelooft
vervult de verplichtingen.
Voor u is geoorloofd het kuddebeest
behalve wat u wordt voorgedragen¹
mits gij niet het jagen daarop
geoorloofd acht
terwijl gij in gewijde staat zijt.²
God beslist waarlijk wat Hij wil.
- ²(2) O gij die gelooft
ontwijdt niet de aan God gewijde zaken
noch de gewijde maand³
noch de offergave
noch de offeromhangselen
noch wie zich begeven
naar het gewijde huis⁴
in begeerigheid naar genade van hun Heer
en welgevallen.
- ³(3) Maar wanneer gij
in ongewijde toestand zijt
maakt dan jacht
en laat niet de boze aanslag van lieden
om u te doen afwijken
van het gewijde Bedehuis
u ertoe brengen vijandschap te tonen.
En staat elkander bij
in de vroomheid en de vreze
maar staat elkander niet bij

- ³(4) Verboden is voor u
het verstorvene en bloed
en zwijnevlees
en wat geslacht is met een aanroep
die niet tot God was
en het gewurgde en het doodgeslagene
en het afgestorte
en het met de hoornen gespieste
en waarvan wilde dieren gegeten hebben
behalve wat gij geslacht hadt
en wat geofferd is op het afgodsblok
en ook dat gij door de lotspijlen⁵
verdeling zoekt.
Die dingen zijn verkeerdheid.
Heden wanhopen zij
die ongelovig zijn aan uw godsdienst.⁶
- ⁵(5) Vreest hen dus niet maar vreest Mij.

Heden heb Ik voor u
uw godsdienst volmaakt
en heb Ik voor u
Mijn weldaad volgemaakt
en uw Overgave⁷ met welgevallen
als godsdienst aanvaard.

Maar zo iemand in noodzaak is
tijdens hongersnood
zonder dat hij schuldig afwijkt

1. D.w.z. de Koran (die wordt voorgedragen) somt op welke dieren niet mogen worden gegeten.

2. Voor de bedevaart, de Ḥaǧǧ, behoort de staat van *Iḥrām*, 'wijding', te worden aangenomen. In deze staat is jagen verboden.

3. De maand van de pelgrimstocht naar Mekka.

4. De Ka'ba.

5. Dit is een verwijzing naar Arabische pre-islamitische heidense praktijken die met gokken te maken hebben.

6. Ḡalālayn: De tegenstanders van Mohammed wanhopen omdat zij inzien dat het niet meer mogelijk is de moslims van de islam af te brengen.

7. Uw islam.

wegens zonde
dan is God vergevend en barmhartig.

4(6) Zij vragen u wat voor hen geoorloofd is.¹

Zeg:

Geoorloofd zijn voor u
de deugdelijke dingen
en de roofdieren aan welke gij iets leert²
ze behandelende als honden
terwijl gij hun leert
van wat God u geleerd heeft.

Eet van wat zij vangen op uw aanwijzing
en vermeldt Gods naam daarover.

En vreest God

God is snel

in het vorderen van rekenschap.

5(7) Heden zijn voor u geoorloofd
de deugdelijke dingen.

En het voedsel van hen³

aan wie de Schrift is gegeven

is geoorloofd voor u

en uw voedsel is geoorloofd voor hen.

En ook de eerbare vrouwen

onder de gelovigen

en de eerbare vrouwen onder hen

aan wie voor u de Schrift gegeven is

wanneer gij haar haar loon geeft

handelend in eerbaarheid

en niet in ontucht

en zonder u minnaressen te nemen.

Maar wie het geloof verzaakt

diens bedrijf is vruchteloos

en in het latere leven

zal hij behoren tot de verliezers.

[RITUELE WASSINGEN VOOR DE ṢALĀT]

6(8) O gij die gelooft
wanneer gij u opstelt tot de ṣalāt

wast dan uw gezichten en uw handen
tot de ellebogen

en wrijft over uw hoofden en uw voeten
tot de enkels.

(9) En indien gij in onreine toestand zijt
reinigt u dan

en indien gij ziek zijt of op reis

of iemand uwer komt van de kuil⁴

of gij hebt vrouwen aangeroerd

en gij kunt dan geen water vinden

gebruik dan voor uw doel [los zand]

dat boven ligt

en deugdelijk geschikt is

en wrijft daarvan

over uw gezichten en uw handen.

Niet wil God u bezwaarlijks opleggen

maar Hij bedoelt u te reinigen

en Zijn weldaad over u vol te maken.

Wellicht zult gij dankbaar worden.

[MANING VAN DE GELOVIGEN]

7(10) En gedenkt de weldaad van God aan u
en Zijn verbond

dat Hij met u heeft aangegaan

toen gij zeide:

Wij hebben gehoord en gehoorzaamd.

En vreest God.

God is waarlijk wetend

omtrent wat in de borsten is.

8(11) O gij die gelooft

betracht de rechtmatigheid

als getuigen voor God

en laat niet de boze aanslag van lieden

u er toe brengen

dat gij niet billijk handelt.

Handelt billijk

dat is nader bij de vreze.

1. De moslims stellen vragen aan Mohammed.

2. Een verwijzing naar de jacht met behulp van gedresseerde
valken e.d.

3. Ġalālayn: Joden en christenen.

4. D.w.z. is naar de wc geweest.

- God is wél-onderricht van wat gij bedrijft.
- 9(12) God heeft belofte gedaan
aan hen die geloven
en heilzame werken verrichten:
Voor hen is vergeving en ontzaglijk loon.
- 10(13) Maar zij die ongelovig zijn
en Onze tekenen voor leugen verklaren
dat zijn de lieden van het Hellevuur.
- 11(14) O gij die gelooft
gedenkt de weldaad van God aan u
toen bepaalde lieden¹ het erop aanlegden
hun handen naar u uit te strekken
waarop Hij hun handen weerhield van u.
En vreest God
en op God is het
dat de gelovigen
hun vertrouwen moeten stellen.

[TEGEN DE JODEN IN MEDINA]

- 12(15) En God had een verbond aangegaan
met de zonen Isrāʾils
en Wij zonden van hen uit
twaalf leidslieden.²
En God zeide:
Ik ben met u.
Indien gij de ṣalāt verricht
en de zakāt opbrengt
en gelooft aan Mijn boodschappers
en hen sterkt
en aan God een goede lening leent³
dan waarlijk zal Ik u
uw slechte daden kwijtschelden
en u binnen doen gaan in Gaarden
waar onder door rivieren stromen.
Doch wie uwer daarna ongelovig is
die dwaalt af van de gebaande weg.

1. Ġalālayn: Leden van de Mekkaanse stam Quraysh.

2. Vgl. Numeri 7:2 of Numeri 13:2. Ġalālayn: Neem uit elke stam een vertegenwoordiger.

3. Ġalālayn: Door voor Zijn zaak geld te schenken.

- 13(16) Toen
omdat zij hun verbond
geschonden hebben
hebben Wij hen vervloekt
en hebben Wij hun harten hard gemaakt
zodat zij de bewoordingen⁴
van hun plaatsen verdraaiden
en zij vergaten een deel van dat
waartoe zij gemaand waren.
Steeds zult gij
verraderlijkheid van hen⁵ gewaarworden
tenzij van weinigen hunner.
Doch vergeef hun
en wees vergoelijkend.
God bemint waarlijk hen die wél doen.

[TEGEN DE CHRISTENEN EN DE JODEN]

- 14(17) En met degenen die zeiden:
Wij zijn christenen
hebben Wij een verbond gesloten
maar zij hebben een deel vergeten
van dat waartoe zij gemaand waren.
Toen hebben wij tussen hen⁶
vijandschap en haat opgewekt
tot de Dag der Opstanding.
God zal hun eens aanzeggen
wat zij bedreven hebben.
- 15(18) O lieden van de Schrift
gekomen is tot U Onze boodschapper
om u veel duidelijk te maken
van wat gij verborgen hieldt van de Schrift
en om veel uit te wissen.
Tot u is van God een licht gekomen
en een duidelijk sprekend Schrift.⁷
- 16 Daarmede leidt God
wie Zijn welgevallen volgt

4. Ġalālayn: Van de Bijbel.

5. De joden van Medina.

6. Bayḍāwī: Tussen de verschillende richtingen in het christendom of tussen de christenen en de joden.

7. Ġalālayn: De Koran.

langs de wegen des heils
 hen voerend uit de duisternissen
 naar het licht
 met Zijn verlof.
 Hij leidt hen langs een rechtgebaand pad.

17(19) Ongelovig waren waarlijk zij die zeiden:
 God
 dat is de Masīḥ
 de zoon van Maryam.

Zeg:
 Wie zou dan over God iets vermogen
 indien Hij de Masīḥ
 de zoon van Maryam
 wil doen omkomen
 en zijn moeder
 en wie op de aarde zijn altgader?

(20) En aan God behoort het Koningschap
 van de hemelen en van de aarde
 en van wat tussen die beide is
 Hij schept wat Hij wil.
 God is over alle ding machtig.

18(21) En de joden en de christenen zeggen:
 Wij zijn de zonen Gods¹
 en Zijn beminden.²

Zeg:
 Waarom straft Hij u dan
 voor uw boosheden?
 Neen, gij zijt menselijke wezens
 behorend tot Zijn schepselen.
 Hij vergeeft wie Hij wil
 en Hij straft wie Hij wil.
 En aan God behoort het Koningschap
 van de hemelen en van de aarde
 en van wat tussen die beide is
 en tot Hem is de gang.

19(22) O lieden van de Schrift

Onze boodschapper is tot u gekomen
 om u verduidelijking te brengen
 tijdens een onderbreking
 van de boodschappers³
 voor het geval dat gij zegt:
 Niet is tot ons een verkondiger gekomen
 noch een waarschuwer.
 Maar nu is tot u gekomen
 een verkondiger en een boodschapper.
 God is over alle ding machtig.

[DE ONGEHOORZAAMHEID VAN DE JODEN
 AAN MOZES]

20(23) En toen Mūsā sprak tot zijn volk:
 O mijn volk
 gedenkt de weldaad van God over u
 daar Hij onder u profeten gesteld heeft
 en u tot koningen gemaakt heeft
 en u gegeven
 wat Hij aan geen enkel der wereldwezens
 gegeven heeft.

21(24) O mijn volk
 gaat het heilige land⁴ binnen
 dat God voor u beschreven heeft
 en laat u niet teruggedrijven naar achteren
 zodat gij wordt tot verliezers.

22(25) Zij zeiden:
 O Mūsā
 er zijn daar gewelddadige lieden
 en wij zullen het niet binnengaan
 voordat zij eruit zijn getrokken
 indien zij dus eruit trekken
 dan zullen wij binnengaan.

23(26) Twee mannen⁵ van hen die vreesden
 aan wie God weldaden had bewezen
 zeiden:
 Treedt hen tegemoet de poort binnen

1. Vgl. Deuteronomium 14:1; en bijv. Lucas 6:35.

2. Vgl. bijv. Jeremia 3:4.

3. Ġalālayn: In een periode dat er geen andere profeten
 optreden.

4. Bayḏāwi: Het gebied van Jeruzalem, en de Sinaï,
 Damascus en Palestina, en een deel van Jordanië, of Syrië.

5. Ġalālayn: Jozua en Kaleb. Zie Numeri 14:6.

dan
 wanneer gij haar zijt binnengetreden
 zult gij overwinnend zijn.
 Hebt dus vertrouwen op God
 indien gij gelovig zijt.
 24(27) Zij zeiden:
 O Mūsā
 wij zullen haar zeker niet binnengaan
 zolang zij daar binnen zijn.
 Ga dan
 gij en uw Heer
 en strijdt
 wij zullen hier nederzitten.
 25(28) Hij zeide:
 Mijn Heer
 ik beschik niet dan over mijzelf
 en mijn broeder
 maak dus een scheiding tussen ons beiden
 en de kwaadbedrijvende lieden.
 26(29) Hij¹ zeide:
 Dan is het land verboden voor hen
 veertig jaren²
 waarin zij op de aarde rond zullen dwalen
 bekommer u dus niet
 om de kwaadbedrijvende lieden.

[KAIN EN ABEL]³

27(30) En draag hun voor⁴ de konde
 van de beide zonen van Adam
 naar het wezenlijke.
 Toen zij beiden een offer offerden
 dat van één van beiden
 werd aangenomen
 maar van de ander
 niet werd aangenomen.
 Hij zeide:
 Ik zal u zekerlijk doden.

1. God.

2. Vgl. Numeri 32:13.

3. Vgl. Genesis 4:1-16.

Hij zeide:
 God neemt slechts aan van de vrezenden.
 28(31) Indien gij naar mij uw hand uitstrekt
 om mij te doden
 dan zal ik zekerlijk niet mijn hand
 naar u uitstrekken
 om u te doden.
 Ik vrees God
 de Heer der wereldwezens.
 29(32) Ik wil dat gij u schuldig maakt
 aan mijn zonde en uw zonde
 zodat gij zult komen
 onder de lieden van het Vuur
 en dat is de vergelding
 der onrechtdoeners.
 30(33) Toen drong zijn ziel hem
 zijn broeder te doden
 zo doodde hij hem
 en werd hij één van de verliezers.
 31(34) Toen zond God een raaf
 die wroette in de aarde om hem te tonen
 hoe hij kon verbergen
 de slechtheid⁵ van zijn broeder.
 Hij zeide:
 O wee mij
 ben ik niet in staat te zijn zoals deze raaf
 zodat ik de slechtheid van mijn broeder
 verberge.
 En zo werd hij één van de berouwvollen.
 32(35) Deswege hebben Wij voorgeschreven
 aan de zonen Isrā'īls
 dat wie een ziel doodt
 anders dan wegens een andere ziel
 of wegens verderfbrenging op aarde
 is alsof hij gedood had
 de mensen altezamen
 en dat wie haar tot leven brengt
 is alsof hij tot leven gebracht had

4. Ġalālayn: Gericht tot Mohammed.

5. Ġalālayn: Het lijk van Abel.

- de mensen altezamen.
 (36) En reeds zijn Onze boodschappers
 tot hen gekomen
 met de bewijstekenen.
 Maar toen werden velen hunner daarna
 overmoedig op de aarde.
- 33(37) Doch de vergelding van hen
 die God en Zijn boodschapper bestrijden
 en zich beijveren
 verderf te brengen in het land
 is dat zij ter dood gebracht worden
 of gekruisigd
 of dat hun handen en voeten
 worden afgekap van weerszijden
 of dat zij uit het land verbannen worden.
 Dat is voor hen vernedering
 in het nabije leven
 en voor hen is in het latere leven
 een ontzaglijke bestraffing.
- 34(38) Behalve degenen die tot inkeer komen
 voordat gij macht over hen krijgt.
 Weet dan dat God
 vergevend en barmhartig is.
- 35(39) O gij die gelooft
 vreest God
 en tracht naar een middel
 om tot Hem te geraken
 en beijvert u op Zijn weg.
 Wellicht zult gij wél-varen.
- 36(40) Zij die ongelovig zijn
 ook al bezaten zij wat op de aarde is
 altogader
 en nog eens zoveel daarbij
 om daarmee zich vrij te kopen
 van de bestraffing
 van de Dag der Opstanding
 dan zou het niet van hen
 worden aangenomen.
- Voor hen is een pijnlijke bestraffing.
 37(41) Zij willen ontkomen aan het Vuur
 maar zij zullen er niet aan ontkomen.
 Voor hen is een bestendige bestraffing.
- [STRAF VOOR DIEFSTAL]
- 38(42) En de dief en de dievegge
 houdt hun handen af [tot vergelding]
 van wat zij verdiend hebben
 als een voorbeeld van kastijding van God.
 God is geweldig en wijs.
- 39(43) Maar wie tot inkeer komt na zijn onrecht
 en zich betert
 tot die wendt God zich weer.
 God is waarlijk vergevend en barmhartig.
- 40(44) Weet gij niet dat aan God behoort
 het Koningschap van de hemelen
 en van de aarde?
 Hij bestraft wie Hij wil
 en Hij vergeeft aan wie Hij wil.
 God is over alle ding machtig.
- [HOUDING TEGENOVER DE JODEN]
- 41(45) O gij boodschapper
 laten u niet bedroeven
 zij die wedijveren in ongeloof
 zoals wie met hun monden zeggen:
 Wij geloven
 maar wier harten niet geloven.
 En onder hen die het jodendom belijden
 zijn er hoorders naar de leugen
 hoorders naar andere lieden
 die niet tot u zijn gekomen
 die de bewoordingen¹
 van de juiste plaatsen af verdraaien
 zeggende:

1. Galālayn: Die de woorden van de Bijbel verdraaien.

Indien dit¹ u gegeven is
neemt het dan
en indien het u niet gegeven is
hoedt u dan.
Maar wanneer God iemand wil verzoeken
over zo iemand zult gij vanwege God
niets vermogen.

Dat zijn degenen
wier harten God niet heeft willen reinigen.
Voor hen is in het nabije leven
vernedering
en voor hen is in het latere leven
een ontzaglijke bestraffing.

42(46) Hoorders naar de leugen
verteeders
van het onrechtmatig verworvene.
Indien zij dus tot u komen
oordeel dan tussen hen
of wend u af van hen.
En indien gij u van hen afwendt
dan zullen zij u in niets schaden
maar indien gij oordeelt
oordeelt dan tussen hen
met rechtmatigheid.
God bemint de rechtmatig handelenden.

43(47) Maar hoe zullen zij
het oordeel aan u opdragen
daar toch bij hen is de Tawrāh
waarin is het oordeel van God?
Daarna zullen zij
zich toch weer afwenden.²
Diegenen zijn niet de gelovigen.

44(48) Wij hebben nedergezonden de Tawrāh
waarin is rechte leiding en licht³
volgens welke oordeelden de profeten
die overgave gedaan hebben
voor hen die het jodendom belijden
en de rabbijnen en de schriftgeleerden

naar wat hun van Gods Schrift
ter bewaring was gegeven
en waarvoor zij getuigen waren geworden.
Zo ducht dan niet de mensen
maar ducht Mij
en verhandelt niet Mijn tekenen
voor iets van geringe waarde.

Maar wie niet bestieren
volgens wat God heeft nedergezonden
die zijn de ongelovigen.⁴

45(49) En Wij hebben u daarin⁵ voorgeschreven:
leven om leven⁶
en oog om oog
en neus om neus
en oor om oor
en tand om tand
en wat betreft de wonden
wedervergelding.
Wie deze dan kwijtscheldt als liefdegave
voor die is dat een zoening.
Maar wie niet bestieren
volgens wat God heeft nedergezonden
die zijn de onrechtdoeners.

[DE CHRISTENEN]

46(50) En Wij hebben op hun spoor doen volgen
‘Īsā, de zoon van Maryam
als bevestiger van de Tawrāh
die voor hem was
en Wij hebben hem gegeven de Inġil
waarin is rechte leiding en licht
en om de Tawrāh te bevestigen
die daarvoor was
en als rechte leiding
en vermaning voor de vrezenden

1. Ġalālayn: Deze openbaring.

2. Hoe kan men verwachten dat de joden in Medina
Mohammed en de Koran zullen gehoorzamen wanneer zij
zelfs hun eigen in de Thora gegeven voorschriften niet
opvolgen?

3. Vgl. bijv. Spreuken 6:23.

4. De extremisten onder de fundamentalisten lezen in dit
vers dat wie regeert volgens ander recht dan het moslimse
recht, een ongelovige (en dus een afvallige van de islam) is
geworden.

5. Ġalālayn: In de Thora.

6. Vgl. bijv. Deuteronomium 19:21.

47(51) en opdat de lieden van de Ingil
zouden oordeel vellen
volgens wat God
daarin heeft nedergezonden.
Maar wie niet bestieren
volgens wat God heeft nedergezonden
die zijn de kwaadbedrijvers.

48(52) En Wij hebben de Schrift
tot u nedergezonden
met het wezenlijke
tot bevestiging van de Schrift
die daarvoor was
en om er over te waken.
Bestier dan tussen hen
volgens wat God heeft nedergezonden
en volg niet hun lusten
afwijkend van het wezenlijke
dat tot u gekomen is.
Voor ieder uwer hebben Wij gesteld
een gedragsweg en een welgebaand pad.

(53) En zo God gewild had
zou Hij u gemaakt hebben
tot één gemeente
maar Zijn bedoeling is
u te beproeven in wat Hij u gegeven heeft.
Streeft dan vooraan te zijn
in de goede daden.
Tot God is uw terugkeer altezamen
dan zal Hij u kond geven
omtrent dat waarin gij verschilde.

49(54) En oordeel tussen hen
volgens wat God heeft nedergezonden
en volg niet hun lusten
en neem u in acht voor hen
dat zij u niet afleiden
van een deel van wat God
tot u heeft nedergezonden.

Indien zij zich dan afwenden
weet dan dat God hen wil treffen
met iets van hun boosheden.
En velen der mensen
zijn waarlijk kwaadbedrijvers.

50(55) Is het dan de bestiering van de Heidentijd
die zij begeren?
Maar wie is beter in bestiering dan God
voor lieden die de zekerheid hebben?

[VERHOUDING TOT JODEN EN CHRISTENEN]

51(56) O gij die gelooft
neemt u niet de joden en de christenen tot
verbondenen
zij zijn elkanders verbondenen
en wie Uwer
met hen gemeenschap aangaat
die behoort tot hen.
God leidt waarlijk niet recht
de onrechtdoende lieden.

52(57) Gij ziet toch hen
in wier harten krankheid is
hoe zij zich in hun midden druk maken
zeggende:
Wij zijn bang
dat een ommekeer ons zal treffen.
Doch wellicht zal God de uitkomst geven
of een beschikking van Zijntwege
zodat zij berouw zullen krijgen
over wat zij verheimelijkten in hun zielen.

53(58) En zij die geloven zeggen:
Zijn dezen het
die met dure eed bij God zwoeren
dat zij met u¹ zouden zijn?
Hun daden zijn vruchteloos geworden
zodat zij verliezers werden.

1. Ġalālayn: Met de moslims.

[AFVAL VAN DE ISLAM]

- 54(59) O gij die gelooft
zo iemand uwer
zich laat terugdrijven van zijn godsdienst
dan zal God aankomen met lieden
die Hij bemint en die Hem beminnen
die zich nederig gedragen
jegens de gelovigen
en zich verheffen tegen de ongelovigen
en die zich beijveren op de weg Gods
en niet vrezen de blaam van wie ook.
Dat is de genade van God
die Hij geeft aan wie Hij wil.
God is wijsdomvattend en wetend.
- 55(60) Uw verbodene is slechts God
en Zijn boodschapper
en zij die geloven
zijn die de ṣalāt verrichten
en de zakāt opbrengen
terwijl zij zich buigen.¹
- 56(61) Maar wie zich bij God aansluit
en bij Zijn boodschapper
en bij hen die geloven:
de partij van God
dat zijn de overwinnenden.²

[VERHOUDING TOT JODEN, CHRISTENEN
EN ONGELOVIGEN]

- 57(62) O gij die gelooft
neemt u niet tot verbonden
uit het midden van hen
tot wie de Schrift
voor uw tijd gekomen is³
diegenen die uw godsdienst maken
tot voorwerp van spot en scherts
en ook niet de ongelovigen.

1. In gebed voor God.

2. 'De partij van God' luidt in het Arabisch *Ḥizb Allāh*. De uit Libanon bekende *Ḥizbollah* ontleent zijn naam aan dit Koranvers. Bayḍawī: Wie niet tot de partij van God behoort, behoort tot de partij van de Satan.

Vreest God indien gij gelovig zijt.

- 58(63) En wanneer gij oproept tot de salat
maken zij haar
tot een voorwerp van spot en scherts.
Dat is omdat zij onverstandige lieden zijn.
- 59(64) Zeg:
O lieden van de Schrift
zijt gij om iets anders wraakzuchtig op ons
dan omdat wij geloven in God
en in wat Hij tot ons heeft nedergezonden
en in wat tevoren nedergezonden is
en omdat de meesten uwer
verkeerd-handelenden zijn?
- 60(65) Zeg:
Zal ik u iets aanzeggen
dat bij God
nog slechter beloond wordt dan dat?⁴
Zij die door God vervloekt zijn
en op wie Hij vertoornd is
en van wie Hij er heeft gemaakt
tol apen en zwijnen
en die de Ṭāghūt⁵ dienen
diegenen hebben de slechtste plaats
en dwalen het verst af
van de gebaande weg.
- 61(66) En wanneer zij tot u komen zeggen zij:
Wij geloven
terwijl zij toch binnen zijn gekomen
in ongelof
en ook heengegaan daarin.
Maar God weet het best
wal zij verborgen hielden.
- 62(67) En gij ziel velen hunner
die met ijver zich storten
in zonde en vijandschap
en het verteren
van het onrechtmatig verworvene.
Kwaad is waarlijk wal zij bedreven.

3. Hiermee worden de joden of de christenen bedoeld.

4. Slechter beloond wordt dan het gedrag van de ongelovigen.

5. De Satan.

63(68) Hadden de rabbijnen
en de schriftgeleerden
hen dan niet kunnen afhouden
van het zeggen van zondige dingen
en het verteren van het onrechtmatige?
Slecht is waarlijk wat zij verrichtten.

64(69) En de joden zeggen:
Gods hand is dichtgeknepen.¹
Mogen hun de handen
dichtgeknepen worden
en mogen zij vervloekt worden
om wat zij zeggen.
Neen
Zijn beide handen zijn wijd geopend
Hij schenkt gaven zoals Hij wil.
En wat tot u is nedergezonden
vanwege uw Heer
zal velen hunner nog doen toenemen
in overmoed en ongeloof
maar Wij hebben tussen hen²
vijandschap en haat geworpen
tot de Dag der Opstanding.
Telkens wanneer zij een vuur
ontsteken tot de oorlog
dooft God het uit
terwijl zij pogen
in het land verderf te stichten.
Maar God bemint niet de verdervers.

65(70) En zo de lieden van de Schrift
maar geloofden en vreesden
zouden Wij hun hun slechtheden
kwijschelden
en zouden Wij hen doen binnengaan
in de Gaarden van het geneucht.

66 En zo zij maar in stand hielden
de Tawrāh en de Inġil
en wat tot hen nedergezonden is
vanwege hun Heer

zouden zij kunnen genieten
van wat boven hen is
en van wat onder hun voeten is.
Er is onder hen een gemeente
die het midden houdt
maar de meesten hunner
slecht is het wat zij bedrijven.

67(71) O gij boodschapper
breng over wat tot u nedergezonden is
vanwege uw Heer
en indien gij dat niet doet
dan brengt gij Zijn boodschap niet over.
God zal u vrijwaren tegen de mensen.
God leidt waarlijk niet recht
de ongelovige lieden.

68(72) Zeg:
O lieden van de Schrift
gij hebt niets waarop gij u kunt beroepen
zolang gij niet in stand houdt
de Tawrāh en de Inġil
en wat tot u is nedergezonden
vanwege uw Heer.
Maar wat tot u is nedergezonden
vanwege uw Heer
zal velen hunner nog doen toenemen
in overmoed en ongeloof
bekommer u dus niet
om de ongelovige lieden.

69(73) Zij die geloven
en die het jodendom belijden
en de Sabiërs³ en de christenen
wie geloven in God en de Laatste Dag
en heilzaams bedrijven
niet is er vrees voor hen
en niet zullen zij bedroefd zijn.

70(74) Wij hadden een verbond aangegaan
met de zonen Isrā'īls
en tot hen boodschappers gezonden

1. Volgens Ġalālayn zeiden de joden van Medina toen zij in conflict kwamen met Mohammed dat God 'gierig' jegens hen was geworden omdat hij hun geen weldaden meer betoonde.

2. Tussen de joden.

3. Het is niet meer goed mogelijk na te gaan welke groep met de *ṣābi'ūm* bedoeld werd. Ġalālayn meent dat het om een joodse sekte ging. Vgl. ook Koran 2:62.

telkens wanneer een boodschapper
hun bracht wat hun zielen niet aanstond
hebben zij een groep
tot leugenaars verklaard
en doodden zij een andere groep.

- 71(75) En zij rekenden
dat er geen verzoeking zou zijn
en werden zo blind en doof
daarop wendde God zich weder tot hen
maar daarop werden weder velen van hen
blind en doof.
God is scherp ziende op wat zij bedrijven.

[T E G E N D E C H R I S T E N E N]

- 72(76) Ongelovig waren zij die zeiden:
God
dat is de Masīh, de zoon van Maryam
terwijl toch de Masīh zeide:
O zonen Isrāʾīls
dient God
mijn Heer en uw Heer.
Waarlijk, wie aan God genoten geeft
voor die maakt God de Gaarde verboden
en zijn bestemmingsoord is het Vuur.
Niet zijn er helpers
voor de onrecht-doeners.

- 73(77) Ongelovig waren zij die zeiden:
God is de derde van drie.
Maar geen god is er dan een Enig God.
En indien zij niet ophouden
met wat zij zeggen
zal diegenen van hen die ongelovig zijn
een pijnlijke bestraffing treffen.

- 74(78) Zullen zij zich dan niet berouwvol
naar God wenden
en Hem om vergeving vragen?

- God is vergevend en barmhartig.
75(79) Niet was de Masīh
de zoon van Maryam
anders dan een boodschapper
aan wie reeds waren voorafgegaan
andere boodschappers.
En zijn moeder
was een rechtschapen vrouw
beiden aten voedsel.¹
Zie hoe Wij hun de tekenen
duidelijk maken
en zie daarna
hoe zij toch weer in leugen verstrikt zijn.

- 76(80) Zeg:
Zult gij buiten God dienen
iets wat u niet vermag te schaden
noch te baten?
God
Hij is de Horende
de Wetende.
77(81) Zeg:
O lieden van de Schrift
gaat u in uw godsdienst niet te buiten
aan wat niet het wezenlijke is
en volgt niet de lusten van lieden
die reeds tevoren gedwaald hebben
en die velen hebben doen dwalen
en afgedwaald zijn van de gebaande weg.

[D E J O D E N V E R V L O E K T]

- 78(82) Vervloekt zijn zij die ongelovig waren
van de zonen Isrāʾīls
door de tong van Dāwūd²
en van ʿĪsā, de zoon van Maryam.
Dat was omdat zij ongehoorzaam waren
en in overtreding.
79 Zij hielden zich niet af van verwerpelijks

1. Ġalālayn: Zoals alle (andere) mensen.

2. David.

dat zij deden.
 Kwaad was het voorwaar wat zij deden.
 80(83) Gij ziet velen hunner omgang hebben
 met hen die ongelovig zijn.
 Kwaad is voorwaar
 wat hun zielen tevoren deden
 zodat God tegen hen toornde.
 En in de bestraffing zullen zij zijn
 eeuwig-levend.
 81(84) En zo zij geloofd hadden in God
 en de profeet
 en wat tot hem is nedergezonden
 zouden zij zich hen niet
 tot verbondenen genomen hebben.
 Maar velen hunner zijn kwaadbedrijvers.

[CHRISTENEN GUNSTIGER GESTEMD
 JEGENS MOSLIMS DAN JODEN]

82(85) Gij zult bevinden
 dat hevigsten der mensen
 in vijandschap
 jegens hen die geloven
 de joden zijn
 en zij die [aan God] genoten geven
 en gij zult bevinden als de naasten hunner
 in genegenheid
 voor hen die geloven
 degenen die zeggen:
 Wij zijn christenen.
 Dat omdat onder hen zijn
 priesters en monniken
 en omdat zij zich niet verhovaardigen.
 83(86) En wanneer zij¹ horen
 wat nedergezonden is
 tot de boodschapper
 ziet gij hun ogen overvloeien van tranen
 wegens wat zij leren kennen

1. Volgens de overlevering zouden Ethiopische monniken
 in tranen zijn uitgearsten toen ze de Koranverzen over
 Jezus hoorden reciteren.

van het wezenlijke
 terwijl zij zeggen:
 Onze Heer
 wij geloven
 zo schrijf ons op met de getuigenden.
 84(87) Hoe zouden wij niet geloven in God
 en het wezenlijke dat tot ons gekomen is
 en ernaar verlangen
 dat onze Heer ons binnenvoere
 samen met de zaligen?
 85(88) Toen gaf God hun
 als beloning voor wat zij zeiden
 Gaarden
 waar onder door rivieren stromen
 eeuwig-levend daarin.
 Dat is de vergelding der wél-handelenden.
 86 Maar zij die ongelovig zijn
 en Onze tekenen voor leugen verklaren
 dat zijn de lieden van het Hellevuur.

[VOEDSELBEPERKINGEN]

87(89) O gij die gelooft
 houdt niet voor verboden
 de deugdelijke dingen
 die God u heeft veroorloofd.
 En overschrijdt niet de maat.
 God bemint niet hen
 die de maat overschrijden.
 88(90) En eet van wat God u geschonken heeft
 als levensonderhoud
 als iets geoorloofds en deugdelijks.
 Vreest God in Wie gij gelovig zijt.

[HET BREKEN VAN EDEN]

89(91) Niet houdt God u
 aan het misgesprokene² in uw eden

2. Het gaat hier om eden die zijn uitgesproken zonder
 daar bij na te denken.

maar God houdt u
aan dat waartoe gij u
in uw eden verbonden hebt.
De zoening daarvan¹ dan
is de spijziging van tien behoeftigen
naar het gemiddelde
waarmede gij uw huisverwanten spijzigt
of het kleden van hen
of het vrijlaten van een geknechte.
Doch zo iemand niets te geven vindt
dan een vasten van drie dagen.
Dat is de zoening van uw eden
wanneer gij gezworen hebt
maar geeft wel acht op uw eden.
Aldus maakt God u Zijn tekenen duidelijk
wellicht zult gij dankbaar worden.

[HEIDENSE GEBRUIKEN]

- 90(92) O gij die gelooft
de wijn en het geluksspel
en de afgodsblokken en de lotspijlen²
zijn slechts een gruwel
van het maaksel van de Satan.
Ontwijkt dat dus
wellicht zult gij wél-varen.
- 91(93) De Satan wil slechts
vijandschap en haat tussen u werpen
terzake van de wijn en het geluksspel
en u afhouden van de vermelding Gods
en van de šalāt.
Zult gij u dan onthouden?³
- 92 En gehoorzaamt God
en gehoorzaamt de boodschapper
en neemt u in acht.
Doch indien gij u afwendt
weet dan dat op Onze boodschapper
slechts de duidelijke verkondiging rust.

[VOEDSELWETTEN]

- 93(94) Niet is er voor hen die geloven
en heilzame werken verrichten
een vergrijp ten aanzien van het voedsel
dat zij genomen hebben
mits zij vrezen en geloven
en heilzame werken verrichten
en nog eens vrezen en geloven
en nog eens vrezen en wél-doen.
God bemint de wél-doenden.

[HET JAGEN]

- 94(95) O gij die gelooft
God zal u waarlijk beproeven
met iets van het jachtwild
dat uw handen en uw speren buitmaken
opdat God weet wie hem vreest
in het onzienlijke.
Wie dan daarna in overtreding is
voor die is een pijnlijke bestraffing.

[DE JACHT GEDURENDE DE PELGRIMSTIJD]

- 95(96) O gij die gelooft
doodt niet het jachtwild
terwijl gij in gewijde toestand zijt.
En zo iemand uwer het met opzet doodt
dan een vergelding
gelijk aan wat hij gedood heeft
te voldoen van het vee
waarover oordelen zullen
diegenen onder u die onbesprokenen zijn
als een offergave die de Ka'ba bereikt
of een zoening
bestaande in de spijziging van behoeftigen
of het gelijkwaardige daarvan in vasten

1. De verzoening van een eed die bewust gebroken wordt.

2. Zie Koran 5:3.

3. Zich onthouden van het vermelden van Gods naam en het gebed.

opdat hij de verkeerdheid van zijn gedrag
ervare.

God heeft uitgewist wat vooraf is gegaan
doch wie daartoe terugkeert
die zal God tuchtigen.

God is geweldig
en Een die tuchtiging oefent.

[HET GEBRUIK VAN VIS]

- 96(97) Voor u is geoorloofd
het jachtwild van de zee
en het voedsel nemen daarvan
als een bate voor u
en voor het reisgezelschap
maar verboden is voor u
het jachtwild van het land
zolang gij in gewijde toestand zijt.
Vreest God
tot wie gij verzameld zult worden.

[VERBOD VAN HEIDENSE PRAKTIJKEN]

- 97(98) God heeft de Ka'ba, het Gewijde Huis,
gemaakt tot een bestendigheid
voor de mensen
en evenzo de Gewijde Maand
en de offergaven en de offeromhangselen.
Zulks opdat gij weten zult
dat God kent wat in de hemelen is
en op de aarde
en dat God omtrent alle ding wetend is.
- 98 Weet dat God hevig is in kastijding
en dat God vergevend en barmhartig is.
- 99(99) Niet rust op de boodschapper
iets anders dan de verkondiging.
God weet wat gij openlijk doet blijken
en wat gij verborgen houdt.

100(100) Zeg:
Niet zijn gelijk het verwerpelijke
en het deugdelijke
ook al staat u aan
de veelheid van het verwerpelijke.
Vreest dan God
o verstandigen
wellicht zult gij wél-varen.

101(101) O gij die gelooft
vraagt niet naar dingen
die u bekommeren zouden
indien zij u opengelegd worden
maar indien gij ernaar vraagt
ten tijde
dat de Oplezing¹ wordt nedergezonden
worden zij u opengelegd.
God heeft die dingen uitgewist.
God is vergevend en zachtmoedig.

102 Daarnaar hebben zekere lieden
voor Uw tijd gevraagd
maar vervolgens werden zij
ongelovig daaraan.

103(102) Niet heeft God ingesteld een spleetorige
of een vrijweidende kameel-merrie
of een offerverbonden schaap
of een onbelastbare kameelhengst.²
Maar zij die ongelovig zijn
verzinnen leugenachtigs over God.
De meesten hunner zijn niet verstandig.

104(103) En wanneer tot hen gezegd wordt:
Komt tot wat God heeft nedergezonden
en tot de boodschapper
zeggen zij:
Voldoende is voor ons
dat waaraan wij bevonden
dat onze vadersen zich hielden.
Ook dan als hun vadersen niets wisten
en niet rechtgeleid waren?

1. De Koran.

2. Deze dieren waren gewijd aan heidense goden.

- 105(104) O gij die gelooft:
 Zorg voor uzelf.
 Niet zal u krenken wie dwaalt
 wanneer gij u recht laat leiden.
 Tot God is uw terugkeer altgeder
 en dan zal Hij u aanzeggen
 wat gij bedreeft.
- [LAATSTE WILSBESCHIKKING]
- 106(105) O gij die gelooft
 de getuigenis onder u
 wanneer de dood een uwer nadert
 ten tijde van de laatste beschikking
 bestaat uit twee onbesproken lieden
 uit uw midden
 of twee anderen niet uit uw midden
 wanneer gij rondtrekt op de aarde
 en u dan de slag van de dood treft.
 Gij zult hen terughouden na de ṣalāt
 waarop zij zullen zweren bij God
 indien gij twijfel hebt:
 Niet zullen wij het voor prijs verhandelen
 ook al geldt het een aanverwant¹
 en niet zullen wij
 Gods getuigenis verheimelijken
 dan zouden wij waarlijk behoren
 tot de zondebedrijvers.
- 107(106) Doch indien bemerkt wordt
 dat zij beiden zich aan zonde
 hebben schuldig gemaakt²
 dan twee anderen
 die hun plaats moeten vervullen
 genomen uit hen
 tegen wie zij zich
 schuldig gemaakt hebben.
 De beide geschiktsten dan
 zullen zij zweren bij God:

1. Bevoordeel verwanten niet.

2. Door een vals getuigenis af te leggen.

- Onze getuigenis is waarlijk waarachtiger
 dan de getuigenis van hen beiden
 en wij zijn niet in overtreding
 dan zouden wij waarlijk behoren
 tot de onrechtdoeners.
- 108(107) Dat is meer bevorderlijk ervoor
 dat zij de getuigenis geven
 naar haar ware aanschijn
 of anders moeten zij vrezen
 dat weder
 andere eden opgedragen worden
 na hun eden.
 Vreest God en hoort.
 God leidt niet recht
 de kwaadbedrijvende lieden.
- [DE BOODSCHAPPERS KENNEN HET
 RESULTAAT VAN HUN WERK NIET]
- 109(108) Op de dag
 waarop God de boodschappers verzamelt
 en dan tot hen zegt:
 Wat voor antwoord hebt gij bekomen?
 dan zeggen zij:
 Geen kennis is er voor ons.
 Gij zijt de kenner der verborgenheden.
- [GESCHIEDENIS VAN JEZUS]
- 110(109) Toen God zeide:
 O 'Īsā, de zoon van Maryam
 gedenk mijn weldaad aan u
 en aan uw moeder
 hoe ik u gesterkt heb
 met de Geest der Heiligheid
 zodat gij tot de mensen spreekt
 in de wieg
 en als volwassene

- (110) en hoe Ik u onderwezen heb de Schrift
 en de Wijsheid en de Tawrah en de Inġil
 en hoe gij uit leem kunt scheppen
 iets in de gedaante van vogels¹
 met Mijn verlof
 waarop gij daarin blaast
 zodat het vogels worden
 met Mijn verlof
 en hoe gij geneest
 de blinde² en de melaatse³
 met Mijn verlof
 en hoe gij de doden⁴ doet uitgaan
 met Mijn verlof
 en hoe Ik van u terughield⁵
 de zonen Isrā'īls
 toen gij hun de bewijstekenen bracht
 waarop diegenen hunner
 die ongelovig waren zeiden:
 Niet is dit dan klaarblijkende toverij.
- 111(111) En toen Ik aan de apostelen openbaarde:
 Geloof in Mij en in Mijn boodschapper!
 Zij zeiden:
 Wij geloven
 en getuig dat wij overgegevenen zijn.
- 112(112) Toen de apostelen zeiden:
 O 'Īsā
 de zoon van Maryam
 is uw Heer bij machte
 op ons neder te zenden
 een dis uit de hemel?⁶
 Hij zeide:
 Vreest God indien gij gelovigen zijt.
- 113(113) Zij zeiden:
 Wij zouden wensen daarvan te eten
 zodat onze harten gerustgesteld worden
 en dat wij weten
 dat gij jegens ons oprecht zijt geweest
- en dat wij daarover
 getuigenden kunnen zijn.
- 114(114) 'Īsā, de zoon van Maryam
 zeide:
 O God onze Heer
 doe nederdalen op ons
 een dis uit de hemel
 die is voor ons een feest
 voor de eerste en de laatste onzer
 en een teken vanwege U
 en geef ons onderhoud.
 Gij zijt de beste der onderhoud-gevers.
- 115(115) God zeide:
 Ik zal hem nederzenden over u
 wie uwer dan daarna ongelovig is
 die zal ik straffen met een straf
 waarmede Ik
 geen ander der wereldwezens
 straffen zal.
- 116(116) En toen God zeide:
 O 'Īsā, de zoon van Maryam
 hebt gij gezegd tot de mensen:
 Neemt u mij en mijn moeder tot goden
 buiten God?
 Hij⁷ zeide:
 Geprezen zijt Gij!
 Niet is het aan mij dat ik iets zeg
 waartoe ik geen wezenlijk recht heb
 indien ik het gezegd had
 dan zoudt Gij het weten.
 Gij weet wat in mijn ziel is
 maar ik weet niet wat in Uw ziel is.
 Gij zijt de kenner der verborgenheden.
- 117(117) Niet heb ik tot hen gezegd
 dan wat Gij mij bevolen hebt:
 Dient God, mijn Heer en uw Heer.
 Ik was over hen getuige
 zolang ik in hun midden verbleef.

1. Vgl. Koran 3:49.

2. Vgl. bijv. Marcus 8:22-26.

3. Vgl. bijv. Marcus 1:40-45.

4. Vgl. het verhaal van Lazarus in Johannes 11:17-44.

5. Vgl. Lucas 4:28-30.

6. Vgl. Mattheüs 14:13-21, of Handelingen 10:11, of gaat het hier over de instelling van het Avondmaal?

7. Jezus.

En toen Gij daarop
mijn doodschuld ingevorderd hadt
waart Gij het die op hen toezaagt.
Gij zijt over alle ding getuige.

118(118) Indien Gij hen bestraft
dan zijn zij toch Uw dienaren
en indien Gij hun vergeeft
dan zijt Gij de Geweldige, de Wijze.

119(119) God zeide:
Dit is de dag¹
waarop de getrouwen
hun rechtschapenheid zal baten

voor hen zijn Gaarden
waar onder door rivieren stromen
eeuwig-levend daarin voor immer.
God heeft aan hen welgevallen gehad
en zij hebben aan Hem welgevallen gehad.
Dat is de grote gelukzaligheid.

120(120) Aan God is het koningschap der hemelen
en der aarde
en wat daarin is.
Hij is over alle ding machtig.

1. Ġalālayn: De Dag der Opstanding.

ZESDE SŪRA

AL-AN‘ĀM (DE KUDDEDIEREN)

*Mekkaans, behalve verzen 20, 23, 91, 93, 114, 141, 151, 152 en 153
die Medinensisch zijn; de titel is ontleend aan vers 136-141.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[GODS TEKENEN]

- 1(1) Lof aan God die geschapen heeft
de hemelen en de aarde
en ingesteld heeft
de duisternissen en het licht.
Maar toch
zij die ongelovig zijn aan hun Heer
wijken af.¹
- 2(2) Hij is het die u geschapen heeft van leem
en daarna bepaald heeft een termijn
en een vastgenoemde termijn
is er bij Hem.
En toch
gij verkeert in twijfel.
- 3(3) Hij is God
in de hemelen en op de aarde
Hij kent uw heimelijkheid
en uw openlijkheid
en Hij weet wat gij toekomt.
- [ONGELOOF IN MOHAMMED EN
ZIJN BOODSCHAP]
- 4(4) En niet komt tot hen één teken
van de tekenen van hun Heer²
of zij wenden zich steeds weer daarvan af.

- 5(5) Zij hebben immers tot leugen verklaard
het wezenlijke
toen het tot hen kwam
doch eens zullen tot hen komen
berichten
omtrent dat waarmee zij spotten.
- 6(6) Hebben zij niet gezien³
hoe menig geslacht Wij verdelgd hebben
voor hun tijd
aan wie Wij op de aarde
zoveel macht gegeven hadden
als Wij niet aan u gaven.
Wij hadden de hemel
overvloedige regen op hen doen storten
en Wij hadden onder hen door
rivieren doen stromen
maar daarop verdelgden Wij hen
om hun boosheden
en Wij deden na hen opstaan
een geslacht van anderen.
- 7(7) En ook al hadden Wij
over hen nedergezonden
een Schrift op perkament
zodat zij die met hun handen aanvatten
dan nog zouden zij die ongelovig zijn
gezegd hebben:
Niet is dit anders
dan klaarblijkende toverij.
- 8(8) En zij zeiden:
Had dan niet een engel op hem⁴
nedergezonden kunnen worden?

1. Ġalālayn: Door naast God andere goden te stellen.

2. Ġalālayn: 'Tekenen': verzen van de Koran.

3. Ġalālayn: Tijdens hun reizen naar Syrië. Dit is
waarschijnlijk een verwijzing naar ruïnes in de woestijn.

4. Ġalālayn: Mohammed.

Maar indien Wij een engel nederzenden
zou de beschikking reeds volvoerd zijn¹
en daarna zouden zij niet ontzien zijn.

9(9) En indien Wij hem²
tot een engel gemaakt hadden
zouden Wij hem
tot een man gemaakt hebben³
en zouden Wij voor hen
dezelfde onzekerheid
gelaten hebben
als die waarin zij verkeren.

10(10) En reeds is er spot gedreven
met boodschappers voor uw tijd
doch zij die spotten
werden overweldigd door dat
waarmede zij spot gedreven hadden.

11(11) Zeg:
Reist rond op de aarde
en aanschouwt hoe het einde was der
leugenbetichters.

[GODS ALMACHT]

12(12) Zeg:
Aan wie behoort wat in de hemelen is
en op de aarde?
Zeg:
Aan God.

Hij heeft zichzelf de barmhartigheid
voorgescreven.

Hij zal u verzamelen
tot de Dag der Opstanding
waaraan geen twijfel is.

Zij die zichzelf verloren hebben
zij geloven niet.

13(13) En aan Hem behoort wat zich ophoudt
in de nacht en de dag.
Hij is de Horende, de Wetende.

1. Dan zouden de ongelovigen geen gelegenheid meer
hebben gehad zich te bekeren.

2. Ġalālayn: Degene die wij tot de ongelovigen zenden.

3. Dan zou deze engel er in de ogen van de ongelovigen toch
als een mens hebben uitgezien. Ġalālayn: Gewone mensen
kunnen een engel immers niet zien.

14(14) Zeg:
Zal ik mij een ander
tot verbodene nemen
dan God
de schepper van de hemelen en de aarde
Hem die voeding geeft
maar niet gevoed wordt?

Zeg:
Mij is bevolen de eerste te zijn
van wie zich overgeven⁴
en:

Niet zult gij behoren tot de genotengevers!

15(15) Zeg:
Ik vrees wanneer ik ongehoorzaam ben
jegens mijn Heer
de bestraffing van een ontzaglijke dag.

16(16) Van wie op die dag wordt afgezien⁵
met die heeft Hij erbarmen.
En dat is de klaarblijkende gelukzaligheid.

17(17) En indien God u tegenspoed aandoet
dan is er geen die het zal wegnemen
behalve Hij

en indien Hij u goeds aandoet
Hij is over alle ding machtig.

18(18) Hij is de Grootmachtige
boven Zijn dienaren
en Hij is de Wijze, de Wél-onderriichte.

[GODS ENIGHEID; BESTRAFFING DER
AFGODEN-DIENAREN]

19(19) Zeg:
Van wat is de getuigenis het grootst?
Zeg:
God is getuige tussen mij en u:
aan mij is geopenbaard deze Oplezing
opdat ik u daarmede waarschuwe
en wie⁶ hij⁷ verder bereikt.

4. Aan God.

5. Ġalālayn: Doordat hij niet wordt gestraft.

6. Ġalālayn: Van de mensen en de demonen (*ġimm*).

7. De Koran.

Zult gij werkelijk getuigen
dat er mét God andere goden zijn?
Zeg:
Niet getuig ik dat.
Zeg:
Hij is slechts een éinig God
en ik ben vrij van het genoten-geven¹
dat gij bedrijft.

20(20) Zij aan wie Wij de Schrift gegeven hebben
kennen Hem zoals zij hun zonen kennen.
Anders is het met hen
die zichzelf verloren hebben
zij geloven niet.

21(21) En wie doet meer onrecht
dan wie over God leugenachtigs verzint
of Zijn tekenen tot leugen verklaart?
De onrechtdoeners
zullen waarlijk niet wél-varen.

22(22) En op de dag
waarop Wij hen zullen vergaderen
altezamen
dan zullen Wij zeggen
tot hen die genoten gegeven hebben:
Waar zijn uw genoten
waarvan gij het bestaan beweerd hebt?

23(23) Dan is hun verzoeking geen andere
dan dat zij zeggen:
Bij God, onze Heer
niet waren wij genotengevers.

24(24) Aanzie hoe zij leugenachtigs zeggen
over zichzelf
maar dat wat zij leugenachtig verzonnen
is van hen afgedwaald.

25(25) En er zijn er onder hen
die luisteren naar u²
maar over wier harten

Wij sluiers gelegd hebben
hun belettende het³ te verstaan
en in hun oren zwaarheid
en die hoeveel tekenen zij ook zien
er niet in geloven
zoeer dat wanneer zij tot u komen
om met u te twisten
zij die ongelovig zijn zeggen:
Niet zijn dit anders
dan de vertelsels der ouden.

26(26) En zij houden ervan af
en houden er zich ver van
doch geen anderen richten zij te gronde
dan zichzelf
maar zij beseffen het niet!

27(27) En als gij eens zaagt
wanneer zij gesteld zijn voor het Vuur
hoe zij dan zeggen:
O mocht het toch zijn
dat wij teruggezonden werden
en niet de tekenen van onze Heer
voor leugen verklaarden
en wij tot de gelovigen zouden behoren.

28(28) Neen
voor hen is openbaar geworden
wat zij voorheen verborgen hielden.
Maar zo zij teruggezonden werden
zouden zij toch terugkeren
tot dat wat hun verboden was
en waarlijk zijn zij leugenachtig.

29(29) En zij zeggen:
Niet is er anders dan ons nabije leven
en niet zullen wij opgewekt worden.

30(30) En als gij eens zaagt
wanneer zij gesteld zijn voor hun Heer
hoe Hij dan zegt:
Is dit niet het wezenlijke?
waarop zij zeggen:

1. Afgoden naast God stellen.

2. Mohammed.

3. Ġalālayn: Belet hun de Koranverzen die geopenbaard
worden te begrijpen.

- Zekerlijk
 bij onze Heer
 en hoe Hij dan zegt:
 Smaakt dan de bestraffing
 voor het ongeloof dat gij bedreef.
 31(31) Verlies geleden hebben zij
 die de ontmoeting met God
 voor leugen verklaarden
 zozeer dat wanneer de Ure
 onverhoeds tot hen komt
 zij zeggen:
 O welke beklemming is over ons
 wegens wat wij daarin verzuimd hebben!
 terwijl zij hun lasten
 op hun ruggen dragen
 is het niet een kwade last die zij torsen?
 32(32) En niet is het nabije leven
 anders dan spel en beuzeling
 maar het latere verblijf
 is waarlijk beter
 voor hen die vrezen.
 Zullen zij dan niet verstandig worden?

[BEMOEDIGING VAN DE PROFEET]

- 33(33) Wij weten wel dat u bedroeft
 hetgeen zij zeggen
 doch niet u
 verklaren zij voor leugenachtig
 maar de onrechtdoeners
 ontkennen de tekenen van God.
 34(34) En reeds zijn er boodschappers
 tot leugenaars verklaard
 voor uw tijd
 doch zij hielden geduldig stand
 tegen de verloochening
 en de krenking die hen trof
 totdat Onze hulp tot hen kwam.

1. Ġalālayn: In de wereld.

2. Met 'uitgezonden' wordt verwezen naar de profeten
 voor Mohammed, zoals Noach, Abraham, enz.

3. Mohammed.

4. Ġalālayn: Doe dat dan, maar gij (de profeet) zijt daartoe
 niet in staat.

- Geen is er
 die de woorden Gods kan veranderen
 en zeker hebt gij vernomen
 van de konde der uitgezondenen.²
 35(35) En indien hun afkerigheid
 u³ te machtig wordt
 dan, indien het u mogelijk was
 een holte in de aarde op te zoeken
 of een ladder naar de hemel
 en gij hun dan een teken zoudt brengen.⁴
 En zo God wilde zou Hij hen verzamelen
 tot de rechte leiding
 dus moet gij niet behoren
 tot de onwetenden.
 36(36) Gehoor zullen slechts geven zij die horen
 maar de doden
 God zal hen opwekken
 en daarna zullen zij tot Hem terugkeren.
 37(37) En zij⁵ zeggen:
 Had er dan tot hem⁶
 geen teken van zijn Heer
 nedergezonden kunnen worden?
 Zeg:
 God is bij machte
 om een teken neder te zenden.
 Maar de meesten hunner weten niet.
 38(38) En er is geen dier op de aarde
 en geen vogel die vliegt met zijn vleugels
 of zij vormen gemeenschappen zoals gij.
 Niet hebben Wij
 in de Schrift iets verzuimd.⁷
 En daarna zullen zij vergaderd worden
 tot hun Heer.
 39(39) Maar zij die Onze tekenen
 voor leugen verklaren

5. Ġalālayn: De heidenen in Mekka.

6. Mohammed.

7. Dit fragment wordt vaak aangehaald ter rechtvaardiging
 van wat wel *tafsīr 'ilmī* wordt genoemd: het in de
 Korantekst willen terugvinden van de ontdekkingen van
 de moderne natuurwetenschappen.

zijn doven en stommen
in de duisternissen.
Wie God wil laat Hij dwalen
en wie Hij wil
plaatst Hij op een rechtgebaand pad.

[GODS BESTRAFFING]

- 40(40) Zeg:
Wat dunkt u?
Indien tot u komt de bestraffing van God
of indien de Ure tot u komt
zult gij dan een ander dan God aanroepen
indien gij oprecht zijt?
- 41(41) Neen
Hem zult gij aanroepen
en dan zal Hij wegnemen
dat waarvoor gij Hem aanroept¹
zo Hij wil
en gij zult vergeten hoe gij genoten gaaft.
- 42(42) En reeds hebben Wij
boodschappers gezonden
naar gemeenten voor uw tijd
en deze toen gegrepen
met rampspoed en ongeluk
opdat zij zich wellicht
zouden verootmoedigen.
- 43(43) Hadden zij zich dan niet
kunnen verootmoedigen
toen Onze teistering tot hen kwam?
Maar hun harten verhardden zich
en de Satan deed voor hen
schoon schijnen wat zij bedreven.
- 44(44) Toen, nadat zij vergeten hadden
dat waartoe zij gemaand waren
openden Wij voor hen
de poorten van alle ding

- totdat, terwijl zij zich verheugden
in wat hun geschonken was
Wij hen onverhoeds grepen
en plots stonden zij verbijsterd.
- 45(45) Zo werden tot de laatste toe afgesneden
de lieden
die onrecht bedreven.
En lof aan God
de Heer der wereldwezens.
- 46(46) Zeg:
Wat meent gij?
Indien God uw gehoor wegneemt
en uw gezicht
en uw harten verzegelt
welke god is er dan anders dan God
die het u weer kan geven?
Aanzie hoe Wij ons bedienen
van de tekenen
maar zij zich daarna toch weer afkeren.
- 47(47) Zeg:
Wat dunkt u?
Indien de bestraffing van God tot u komt
onverhoeds of openlijk
zullen dan anderen
te gronde gericht worden
dan de onrechtdoeners?
- 48(48) En niet zenden Wij de uitgezondenen
dan als verkondigers en waarschuwers.
Wie dan gelooft en zich betert
over hem is geen vrees
en niet zullen zij bedroefd zijn.
- 49(49) Maar zij die Onze tekenen
voor leugen verklaren
hen zal de bestraffing treffen
voor hun kwaadwilligheid.

1. Ġalālayn: De ramp die u ertoe bracht God aan te roepen.

[ANTWOORD OP KRITIEK VAN
DE ONGELOVIGEN]

- 50(50) Zeg:¹
Niet zeg ik tot u:
Bij mij zijn de schatten Gods
en niet ken ik de verborgenheid
en niet zeg ik tot u:
Ik ben een engel.
Niet volg ik anders
dan wat mij geopenbaard wordt.
Zeg:
Is de blinde gelijk aan de ziende?
Zult gij dan niet indachtig worden?
- 51(51) En ik waarschuw daarmee² hen
die vrezende verzameld te worden
tot hun Heer
zij hebben buiten Hem geen verbondene
en geen voorspreker
wellicht worden zij vrezend.
- 52(52) En drijf niet terug hen
die hun Heer aanroepen
in de morgen en in de avond
verlangende Zijn aangezicht te zien.³
Niet hebt ge de plicht
hun rekenschap te vragen
en niet hebben zij de plicht
u rekenschap te vragen
zodat gij hen zoudt wegdrijven
en daardoor behoren
tot de onrechtdoenden!
- 53(53) En aldus hebben wij sommigen hunner
door anderen in verzoeking gebracht
opdat zij zouden zeggen:
Zijn het dezen⁴
die God begunstigd heeft onder ons?

1. Ġalālayn: Mohammed moet deze woorden richten tot de ongelovigen.

2. Ġalālayn: Met deze Koranverzen.

3. Vgl. in het verhaal van Noach, wat er wordt verteld in Koran 11:27-30 en 26:111-115. Het gaat hier om armen die veel bidden. De lokale aristocratie ziet hierop neer. Mohammed verneemt nu dat hij deze vromen niet mag verstoten.

- Kent God dan niet beter de dankbaren?
- 54(54) En wanneer tot u komen zij
die in Onze tekenen geloven
zeg dan:
Heil over u!
Uw Heer heeft zichzelf
de barmhartigheid voorgeschreven
voor het geval dat een uwer
kwaads bedrijft in onwetendheid
en dan berouwvol terugkeert daarna
en zich betert
immers Hij is vergevend en barmhartig.
- 55(55) En aldus zetten Wij de tekenen uiteen
en opdat duidelijk bekend worde
de weg der boosgezinden.

[GODS ALMACHT]

- 56(56) Zeg:
Mij is verboden dat ik dien hen
die gij aanroept buiten God.
Zeg:
Niet volg ik uw lusten
ik zou dan in dwaling geraakt zijn
en niet zou ik behoren
tot de rechtgeleiden.
- 57(57) Zeg:
Ik beroep mij op een bewijsteken
van mijn Heer
hoewel gij het voor leugen verklaard hebt.
Niet staat in mijn macht dat te bewerken
wat gij zoudt willen verhaasten.⁵
Niet komt het oordeel toe dan aan God.
Hij beslist het wezenlijke
Hij is de beste der beslechters.
- 58(58) Zeg:
Zo in mijn macht ware

4. De onaanzienlijken.

5. Ġalālayn: De goddelijke bestraffing.

datgene te bewerken
 wat gij zoudt willen verhaasten
 zou de zaak tussen mij en u beslecht zijn.
 Maar God kent de onrechtdoeners beter.

- 59(59) En bij Hem
 zijn de Sleutelen der Verborgene
 geen kent haar dan Hij.
 Hij kent wat op het land en in de zee is
 en er valt geen blad of Hij kent het
 en er is geen korrel
 in de duisternissen der aarde
 noch iets vochtigs
 noch iets droogs
 of het is in een klaarblijkende Schrift.
- 60(60) Hij is het die uw doodschuld invordert
 in de nacht
 en die weet waarvoor gij u bemoeit hebt
 gedurende de dag
 daarna wekt Hij u op daarin
 opdat vervuld worde
 een vastgenoemde termijn
 daarna is tot Hem uw terugkeer
 daarna zal Hij kond doen
 omtrent wat gij bedreeft.
- 61(61) En Hij is de grootmachtige
 boven Zijn dienaren
 en Hij zendt uit bewaarders¹ over u
 zodat
 wanneer tot een uwer de dood komt
 onze boodschappers²
 zijn schuld invorderen
 en niet zullen zij in verzuim zijn.
- 62(62) Daarna worden zij teruggebracht tot God
 hun ware beschermheer.
 Komt niet aan Hem toe het oordeel?

1. Ġalālayn: Engelen die uw daden registreren.

2. Ġalālayn: De doodsengelen.

Hij is de snelste
 der rekenschapsvorderaars.

- 63(63) Zeg:
 Wie zal u redden
 van de duisternissen
 van het land en van de zee?
 Gij roept Hem aan in verootmoediging
 en in het verborgene:
 Indien Hij ons redt hiervan
 zullen wij behoren tot de dankbaren.
- 64(64) Zeg:
 God zal u daaruit redden
 en uit alle benauwdheid
 zult gij daarna nog
 [aan God] genoten geven?
- 65(65) Zeg:
 Hij is bij machte om over u te zenden
 een bestraffing van boven u
 of van onder uw voeten
 of om u in verspreide groepen
 in het duister te laten
 en u elkanders gewelddadigheid
 te doen smaken.
 Aanzie hoe Wij ons
 van de tekenen bedienen.
 Wellicht zullen zij tot begrip komen.

- 66(66) Maar uw volk
 heeft het³ voor leugen verklaard
 terwijl het toch het wezenlijke is.
 Zeg:
 Ik ben voor u geen zaakbezorger.
- 67 Voor iedere verkondiging
 is een vastgestelde tijd.
 Eens zult gij het weten.
- 68(67) En wanneer gij hen ziet
 die zich verdiepen

3. Ġalālayn: De openbaringen van de Koran.

in Onze tekenen¹
 wend u dan van hen af
 totdat zij zich verdiepen
 in de bespreking van iets anders.
 Maar indien soms de Satan
 u zou doen vergeten²
 blijf dan niet
 na de maning ontvangen te hebben
 samenzitten
 met de onrecht-doende lieden.
 69(68) En niet hebben zij die vrezen
 de plicht hun rekenschap te vragen
 maar het is een maning
 opdat zij wellicht zullen vrezen.
 70(69) En laat af van hen
 die zich hun godsdienst nemen
 tot spel en beuzeling
 en die het nabije leven
 bedrieglijk heeft verleid.
 Maar gebruik het tot maning
 dat iedere ziel streng gehouden zal worden
 aan wat zij verdiend heeft.
 Niet heeft zij buiten God
 een verbodene en een voorspreker
 en welk tegenwicht zij ook zal bijbrengen
 het zal niet van haar aangenomen worden.
 Dat zijn degenen
 die streng gehouden zullen worden
 aan wat zij verdiend hebben
 voor hen is een drank van hellekooksel
 en een smartelijke bestraffing
 voor het ongelooft
 dat zij bedreven.

[DE ENIGE GOD]

71(70) Zeg:
 Zullen wij buiten God aanroepen

1. Door er overmatig over te discussiëren of ze belachelijk te maken. Ġalālayn: Door ermee te spotten.
 2. Ġalālayn: Wanneer de Duivel u zou laten vergeten bij die spotters weg te gaan.

wat ons noch baten noch schaden kan
 en ons terug laten drijven op onze hielen
 nadat God ons rechtgeleid heeft
 gelijk een die de satans bekoord hebben
 op de aarde
 zodat hij verbijsterd staat?
 Terwijl hij gezellen heeft
 die hem tot de rechte leiding roepen:
 Kom tot ons!
 Zeg:
 De leiding van God
 dat is de rechte leiding
 en ons is bevolen ons over te geven
 aan de Heer der wereldwezens.
 72(71) En:
 Verricht de ṣalāt en vreest Hem.
 En Hij is het
 tot wie gij vergaderd zult worden.
 73(72) En Hij is het die de hemelen en de aarde
 geschapen heeft
 in wezenlijkheid
 op de dag waarop Hij zegt:
 Word!
 dan wordt het.
 (73) Wat Hij zegt is het wezenlijke.
 En aan Hem behoort het Koningschap
 op de dag
 dat op de bazuin³ geblazen wordt:
 De Kenner van de verborgenheid
 en van het aanschouwelijke.
 Hij is de Wijze, de Wél-onderrichte.

[ABRAHAM EN ZIJN NAKOMELINGEN]

74(74) En toen Ibrāhīm
 tot zijn vader Āzar⁴ zeide:
 Neemt gij u afgodsbeelden tot goden?
 Ik zie dat gij en uw volk

3. Vgl. de voetnoot bij Koran 39:68. De bazuin (ṣūr) wordt tien keer in de Koran genoemd als het instrument waarmee het Laatste Oordeel wordt ingeluid.
 4. Volgens Genesis 11:27 heette de vader van Abraham Terach. Wel is in bijv. Genesis 15:2-3 sprake van Eliëzer. De naam Azar is een vorm van de naam Eliëzer.

- in klaarblijkende dwaling zijt.
 75(75) En aldus toonden Wij aan Ibrāhīm de Koningsmacht van de hemelen en de aarde en opdat hij zou behoren tot de vastverzekerden.
- 76(76) Toen hem nu de nacht omhulde zag hij een ster.¹
 Hij zeide:
 Deze is mijn Heer.
 Maar toen hij onderging zeide hij:
 Niet bemin ik de ondergaanden.
- 77(77) Toen hij nu de maan zag oplichten zeide hij:
 Dit is mijn Heer.
 Maar toen zij onderging zeide hij:
 Indien mijn Heer mij niet recht leidt zal ik gaan behoren tot de dwalende lieden.
- 78(78) Toen hij nu de zon zag oplichten zeide hij:
 Deze is mijn Heer
 deze is groter.
 Maar toen zij onderging zeide hij:
 O mijn volk
 ik ben vrij van het genoten-geven dat gij bedrijft.
- 79(79) Ik heb mijn gezicht gewend naar Hem die geschapen heeft de hemelen en de aarde als godzoeker.
 En niet behoort ik tot de genotengevers.
- 80(80) En zijn volk redetwistte met hem.²
 Hij zeide:
 Zult gij redetwisten met mij over God
- terwijl Hij toch mij geleid heeft maar niet vrees ik
 wat gij Hem als genoot geeft doch alleen iets wat mijn Heer wil. Mijn Heer omvat in Zijn weten alle ding zult gij dan niet indachtig worden?
- 81(81) En hoe zou ik vrezen
 wat gij als genoot gegeven hebt terwijl gij zelf niet bevreesd zijt aan God tot genoot te geven iets waarvoor tot u geen gezag is nedergezonden? Welke der twee groepen kan dan meer aanspraak maken op veiligheid indien gij kennis wilt nemen?
- 82(82) Zij die geloven
 en hun geloof niet omhangen met onrecht voor hen is veiligheid en zij zijn rechtgeleiden.
- 83(83) En dat is Onze bewijsgrond die Wij gaven aan Ibrāhīm tegen zijn volk. Wij verhogen in rangen wie Wij willen. Uw Heer is waarlijk wijs en wetend.
- 84(84) En Wij schonken aan hem Ishāq en Ya'qūb die wij elk hebben rechtgeleid. En Nūḥ hadden Wij rechtgeleid tevoren en van zijn nageslacht Dāwūd en Sulaymān en Ayyūb en Yūsuf en Mūsā en Harūn.³
 En aldus belonen Wij de wél-handelenden.
- 85(85) En Zakariyyā en Yaḥyā en 'Īsā en Ilyās⁴
 een ieder behorende tot de zaligen.
- (86) En Ismā'īl en Al-Yasā'

1. Vgl. Genesis 15:5.

2. Met Abraham.

3. Het gaat hier om respectievelijk Izaäk, Jacob, Noach, David, Salomo, Job, Jozef, Mozes en Aäron.

4. Het gaat hier om respectievelijk Zacharias, Johannes de Doper, Jezus en Elia.

en Yūnus en Lūṭ¹
en een ieder hebben Wij begenadigd
boven de wereldwezens.

- 87(87) En ook sommigen van hun vaders
en hun nageslacht en hun broeders.
Wij hebben hen uitverkoren en geleid
langs een rechtgebaand pad.
- 88(88) Dat is de leiding van God
waarmede Hij rechtleidt
wie Hij wil van Zijn dienaren.
Maar zo zij [aan God]
genoten gegeven hadden
zou voor hen vruchteloos geworden zijn
wat zij gedaan hebben.
- 89(89) Dat waren degenen
aan wie Wij de Schrift gaven
en het Oordeel en het Profeetschap.
Indien deze lieden² dan
daaraan ongelovig zijn
dan vertrouwen Wij het toe aan lieden
die daaraan niet ongelovig zijn.
- 90(90) Dat waren degenen
die God heeft rechtgeleid
neem dus een voorbeeld aan hun leiding.
Zeg:
Niet vraag ik u daarvoor loon
het is niet anders
dan een maning voor de wereldwezens.

[GODS OPENBARING EN DE MENSEN]

- 91(91) En niet hebben zij³ God beoordeeld
naar Zijn werkelijke aard
toen zij zeiden:
Niet heeft God ooit iets
over een mensenkind nedergezonden.
Zeg:
Wie heeft nedergezonden de Schrift

welke Mūsā heeft gebracht als licht
en rechte leiding voor de mensen
die gij stelt op perkamenten bladen
die gij openlijk toont
hoewel gij veel ervan verborgen houdt?
En U is immers onderwezen
wat gij niet wist
noch gij, noch uw vaders?
Zeg:
God!
En laat hen daarna
in bespreking verdiept
hun spel drijven.

[DE OPENBARING AAN MOHAMMED]

- 92(92) En dit is een Schrift
die Wij nedergezonden hebben
een gezegende
bevestigend [de Openbaring]
die er tevoren was
en opdat gij zoudt waarschuwen
de Moeder der Steden⁴
en wie om haar wonen.
En zij die geloven in het latere leven
geloven erin
en zij zijn het die hun sālāt in acht nemen.

[LEUGENPROFETEN]

- 93(93) Doch wie doet meer onrecht
dan wie tegen God leugenachtigs verzint
of zegt:
Aan mij is geopenbaard
terwijl hem toch niets is geopenbaard
en wie zegt:
Ik zal nederzenden
het gelijke

1. Het gaat hier om respectievelijk Ismaël, Eliza, Jona en Lot.

2. Ġalālayn: De Mekkanen.

3. Ġalālayn: De joden in Medina ten tijde van de profeet.

4. Ġalālayn: De stad Mekka.

van wat God heeft nedergezonden?
 Zo gij eens kondt zien
 hoe de onrechtdoeners zijn
 in de vloed des doods
 terwijl de engelen hun handen
 uitstrekken:
 Brengt uw zielen naar buiten!¹
 Heden wordt u vergolden
 met de straf der vernedering
 omdat gij over God andere dingen zeide
 dan het wezenlijke
 en dat gij u verhoovaardigde
 over Zijn tekenen.

94(94) En nu zijt gij tot Ons gekomen
 één voor één
 zoals Wij u geschapen hebben
 de eerste maal
 en gij hebt dat wat Wij u gegund hadden
 achter uw ruggen gelaten
 maar niet zien Wij met u samen
 uw voorsprekers²
 van wie gij beweerde
 dat zij uw genoten waren in uw midden.
 Nu is de band tussen u afgesneden
 en afgedwaald is van u dat
 waarvan gij het bestaan beweerde.

[DE TEKENEN GODS]

95(95) God is het
 die de graankorrels en de dadelpitten
 doet uitbreken.
 Hij doet de levende uit de dode uitgaan
 en zal de dode uit de levende
 doen uitgaan.
 Dat nu is God
 hoe kunt gij dan in leugen verstrikt zijn?

96(95) Hij die de dageraad doet aanbreken

Hij heeft de nacht gesteld tot een rusttijd
 en de zon en de maan tot rekening.
 Dat is de beschikking
 van de Geweldige, de Wetende.

97(97) Hij is het
 die de sterren voor u heeft gesteld
 opdat gij u daardoor zoudt laten leiden
 in de duisternissen van het land en de zee.
 Wij hebben de tekenen
 duidelijk uiteengezet
 voor lieden die kennis nemen.

98(98) Hij is het die u heeft doen ontstaan
 uit één ziel
 en zo hebt gij
 een verblijfplaats en rustplaats.
 Wij hebben de tekenen
 duidelijk uiteengezet
 voor lieden die begrip hebben.

99(99) Hij is het die uit de hemel
 water heeft doen nederdalen
 en daarmee hebben Wij uitgebracht
 gewas van alle soort
 en vandaar hebben Wij uitgebracht groen
 waaruit Wij weer uitbrengen
 opeengepakte korrels
 en uit de dadelpalm, uit haar schede,
 dichte dadeltrossen
 en gaarden van wijnranken en olijfbomen
 en granaatbomen
 gelijk en ongelijk aan elkander.
 Ziet naar de vruchten die het afwerpt
 en hoe het rijpt.
 In dat alles zijn waarlijk tekenen voor
 lieden die geloven.

[DWAASHEID VAN HET AFGODENDOM]

100(100) En zij hebben aan God

1. De doodsengelen zijn bezig ziel en lichaam hardhandig
 van elkaar te scheiden.
 2. Ġalālayn: Uw afgoden.

als genoten gegeven de ġinn¹
 terwijl Hij die toch geschapen heeft
 en zij hebben Hem schandelijkerwijze
 zonen en dochters toegekend
 zonder kennis.
 Hij zij geprezen
 en Hij is verheven
 boven wat zij toedichten.

101(101) De bewerker van de hemelen en de aarde
 hoe zou Hij kinderen kunnen hebben
 daar Hij toch geen gezellin heeft
 en Hij alle ding geschapen heeft.
 Hij is omtrent alle ding wetend.

102(102) Dat nu is God, uw Heer.
 Geen god is er dan Hij
 de schepper van alle ding.
 Dient Hem dan
 immers Hij is over alle ding zaakbezorger.

103(103) Niet kunnen de blikken Hem bereiken
 maar Hij bereikt de blikken.
 Hij is de Tedere, de Wél-onderrichte.

104(104) Tot u zijn reeds gekomen
 heldere bewijzen
 vanwege Uw Heer.²
 Wie dan goed toeziet
 die strekt dat tot voordeel
 maar wie blind is
 die tot nadeel.
 Niet ben ik een hoeder over u.

105(105) Aldus bedienen Wij ons van de tekenen
 ook opdat zij³ zeggen:
 Gij⁴ zijt geleerd
 en ook opdat Wij het⁵ uiteenzetten
 aan lieden die weten.

106(106) Volg wat u geopenbaard is
 vanwege uw Heer
 geen god is er dan Hij.
 En wend u af van de genotengevers.

107(107) Zo God gewild had
 zouden zij [aan God]
 geen genoten gegeven hebben.
 Maar Wij hebben u niet gesteld
 tot hoeder over hen
 en niet zijt gij zaakbezorger voor hen.

108(108) En smaad niet hen
 die zij aanroepen buiten God⁶
 want dan zullen zij God
 boosaardiglijk smaden
 zonder kennis.
 Aldus hebben Wij aan ieder volk
 hun bedrijf schoon doen schijnen
 daarna is hun terugkeer tot hun Heer
 en zal Hij hun berichten wat zij bedreven.

[HOUDING VAN DE ONGELOVIGEN]

109(109) En zij hebben dure eden bij God gezworen
 dat indien een teken tot hen zou komen
 zij daaraan zouden geloven.
 Zeg:
 De tekenen zijn slechts in Gods macht.
 En hoe kunt gij weten
 of zij wanneer die tekenen komen
 misschien toch niet geloven?

110(110) En [hoe kunt gij weten]
 of Wij hun gemoederen en hun blikken
 misschien omwenden
 evenals zij er de eerste maal
 niet aan geloofden
 en Wij hen laten ronddolen
 in hun overmoed?

111(111) En zelfs zo Wij de engelen tot hen
 nederzonden
 en de doden tot hen spraken
 en Wij alle ding samenbrachten
 en hun voorzetten

1. De ġinn zijn de demonen.

2. Ġalālayn: Dit dient Mohammed tot de Mekkanen te zeggen.

3. Ġalālayn: De heidenen.

4. D.w.z. de toehoorders beschuldigten Mohammed ervan dat hij de oude openbaringsboeken zou hebben gelezen, aldus Ġalālayn.

5. Bayḏawī: De Koran.

6. Bayḏawī: Beledig hun afgoden niet.

dan zouden zij nog niet zo zijn
 dat zij tot geloof kwamen
 tenzij dat God het wilde.
 Maar de meesten hunner zijn onwetend.
 112(112) En aldus hebben Wij voor iedere profeet
 vijanden bestemd
 satans behorend tot het mensengeslacht
 en behorend tot de ġinn¹
 die elkander
 schoonschijnende praat bijbrengen
 in bedrieglijkheid.
 Maar zo uw Heer wilde
 zouden zij het niet doen.
 Laat dus af van hen
 en van hun leugenverzinsels.
 113(113) Maar het is opdat daarnaar neigen
 de gemoederen dergenen
 die niet geloven in het latere leven
 en opdat zij daar welgevallen aan hebben
 en krijgen wat zij verdienen.
 114(114) Zal ik mij dan een ander dan God wensen
 als scheidsrechter
 waar Hij het toch is die tot u
 de Schrift heeft nedergezonden
 in duidelijke uiteenzetting.
 Maar zij aan wie Wij
 de Schrift gegeven hebben
 weten dat zij is nedergezonden
 vanwege uw Heer
 in wezenlijkheid
 niet moogt gij dus behoren
 tot de twijfelaars.
 115(115) En volledig is het woord van uw Heer
 in betrouwbaarheid en in billijkheid.
 Geen is er
 die Zijn woorden zal veranderen.
 Hij is de Horende, de Wetende.
 116(116) Indien gij gehoor leent

1. De ġinn: de demonen.

2. Waarover Gods naam is vermeld tijdens het slachten.

aan de meesten hunner
 die op de aarde zijn
 zullen zij u af doen dwalen
 van de weg Gods.
 Niet volgen zij anders dan blote gissing
 en niet doen zij anders dan gissen.
 117(117) Uw Heer kent waarlijk het best
 wie afdwaalt van Zijn weg
 en Hij kent het best de rechtgeleiden.

[S P I J S W E T T E N]

118(118) Eet gij dan van dat
 waarover Gods naam is vermeld²
 indien gij gelovig zijt aan Zijn tekenen.
 119(119) En wat is er met u dat gij niet eet
 van dat
 waarover de naam Gods is vermeld
 daar Hij toch voor u
 duidelijk heeft uiteengezet
 wat Hij voor u verboden heeft verklaard
 afgezien van dat
 waartoe gij genoodzaakt zijt?³
 En velen doen waarlijk dwalen
 volgens hun lusten
 zonder kennis.
 Uw Heer
 Hij kent waarlijk het best
 de overtredenden.
 120(120) En laat af
 van het uiterlijke
 en van het innerlijke van de zonde.
 Zij die zich zonde berokkenen
 hun zal vergolden worden
 met wat hun toekomt.
 121(121) En eet niet van datgene
 waarover Gods naam niet vermeld is
 want dat is waarlijk kwaadbedrijving.

3. De spijswetten gelden niet wanneer er zich extreme omstandigheden voordoen, die het noodzakelijk maken de spijswetten te breken.

En de satans geven in¹
aan hun verbondenen
twist met u te zoeken
maar indien gij hun gehoorzaamt
zijt gij genotengevers.

122(122) Is soms hij die dood was²
en die Wij daarop hebben doen leven
en voor wie Wij een licht gesteld hebben
waarbij hij onder de mensen wandelt
te vergelijken
met wie zich bevindt in de duisternissen
en daar nooit uitkomt?
Aldus is voor de ongelovigen
schoonschijnend gemaakt
wat zij bedreven.

[BEDREIGING VAN HARDNEKKIGE
ONGELOVIGEN]

123(123) En aldus hebben Wij in iedere stede³
haar grootste booswichten geplaatst
om daar hun aanslagen te beramen
doch zij beramen alleen tegen zichzelf
zonder dat zij het beseffen.

124(124) En wanneer tot hen komt een teken
zeggen zij:
Niet zullen wij geloven
zolang ons niet hetzelfde gegeven wordt
als gegeven is
aan de boodschappers van God.
God weet het best
waar Hij Zijn boodschap zal plaatsen.
Eens zal hen die boos handelen
machteloosheid bij God treffen
en een hevige bestraffing
voor de aanslag die zij beraamden.

125(125) Wie dan God wil rechtleiden
diens borst verruimt Hij

voor de Overgave⁴
doch wie Hij wil doen dwalen
diens borst maakt Hij eng en beklemd
alsof hij trachtte
op te klimmen in de hemel.
Aldus legt God de gruwel
op hen die niet geloven.

126(126) En dit is het pad van Uw Heer
rechtgebaand.
Wij hebben de tekenen
duidelijk uiteengezet
voor lieden die zich laten vermanen.

127(127) Voor hen is het verblijf des heils
bij hun Heer.
Hij is hun verbondene
bij wat zij bedreven.

[HET LAATSTE OORDEEL]

128(128) En op de dag
waarop Hij hen zal vergaderen altezamen:
O vergadering der ġinn⁵
gij hebt veel gedaan gekregen
van het mensengeslacht.
En hun verbondenen onder de mensen
zeggen:
Onze Heer
wij hebben van elkander gebruik gemaakt
en wij hebben onze termijn bereikt
die Gij voor ons hebt gezet.
Hij zegt:
Het Vuur is uw bestemming
eeuwig-levend daarin
tenzij wat God wil.
God is waarlijk wijs en wetend.

129(129) En aldus maken Wij de onrechtdoeners
tot verbondenen van elkander
wegens wat zij verdienden.

1. Ġalālayn: Inluisteren.

2. De ongelovigen worden hier nu met doden vergeleken die
eerst door het geloof tot leven komen.

3. Ġalālayn: Zoals bijv. in Mekka.

4. De islam.

5. De demonen.

130(130) O vergadering der ġinn en der mensen
zijn tot u niet gekomen boodschappers
uit uw midden
die u op Mijn tekenen wezen
en u waarschuwden
voor de ontmoeting van deze uw dag?
Zij zeggen:
Wij getuigen tegen onszelf.
Het nabije leven heeft hen bedrogen
en zij getuigen tegen zichzelf
dat zij ongelovigen waren.

131(131) Dat betekent dat uw Heer
de steden niet onrechtvaardiglijk
zal te gronde richten
terwijl haar bewoners achteloos zijn.

132(132) En voor een ieder zijn rangen
overeenkomstig wat zij bedreven hebben.
Niet is uw Heer onachtzaam
op wat zij bedrijven.

133(133) Uw Heer is de rijke
de gever van barmhartigheid.
Indien Hij wil doet Hij u heengaan
en doet Hij na u volgen wat Hij wil
evenals Hij u heeft voortgebracht
uit het nageslacht van andere lieden.

134(134) Dat wat u is aangezegd¹
zal zekerlijk komen
en niet zult gij iets kunnen uitrichten.

135(135) Zeg:
O mijn volk
verricht uw arbeid
naar uw omstandigheden
ik zal mijn arbeid verrichten.
Dan zult gij weten

(136) voor wie is weggelegd
het uiteindelijk verblijf.
Waarlijk
niet zullen de onrechtdoeners wél-varen.

[DE HEIDENSE ARABIËREN]

136(137) En zij hebben voor God bestemd
een deel van de akkervoortbrengselen
en de kuddedieren
die Hij geteeld heeft
en zij zeiden toen:
Dit is voor God.
Dat beweren zij.
En ook:
Dit is voor onze genoten.²
Doch wat voor hun genoten was
dat komt niet bij God terecht
maar wat voor God was
dat komt bij hun genoten terecht.
Slecht is het oordeel dat zij vellen.

137(138) En evenzo hebben hun genoten
schoon doen schijnen
aan velen van de genotengevers
het doden van hun kinderen³
om hen in het ongeluk te storten
en om voor hen
hun godsdienst te verduisteren.
En zo God gewild had
zouden zij het niet gedaan hebben.
Laat dus af van hen
en van hun leugenverzinsels.

138(139) En zij⁴ zeggen:
Dit zijn onaantastbare kuddedieren
en akkervoortbrengselen.
Niet geniet daarvan dan wie wij willen.
Dat beweren zij.
En ook kuddedieren
waarvan de ruggen verboden zijn⁵
en kuddedieren
waarover men de naam Gods
niet mag vermelden
in leugenverzinsel over Hem.

1. Ġalālayn: Het Laatste Oordeel en de straf.

2. De afgoden.

3. De afgoden brengen de heidenen ertoe hun eigen kinderen te doden.

4. De heidenen.

5. Ġalālayn: Deze dieren mogen niet als rijdier worden gebruikt.

Eens zal Hij hen straffen
voor wat zij aan leugenachtigs verzonnen.

139(140) En zij zeggen:

Wat in de buiken van dit vee is
is alleniglijk bestemd voor onze mannen
en verboden voor onze echtgenoten.

Maar indien het iets verstorvens is
dan zijn zij deelgenoten daarin.¹

Eens zal Hij hen straffen
voor hun toedichting.
Hij is wijs en wetend.

140(141) Verlies geleden hebben zij
die hun kinderen doodden in dwaasheid
zonder kennis
en die verboden hebben verklaard
wat God hun geschonken heeft
als levensonderhoud
leugens verzinnend over God.
In dwaling zijn zij geraakt
en niet waren zij rechtgeleiden.

[W A T D E A A R D E D E M E N S O P L E V E R T]

141(142) En Hij is het
die heeft doen ontspruiten gaarden
met latwerk gestut en ongestut
en dadelpalmen en veldgewas
van verschillende voeding
en olijfbomen en granaatbomen
gelijk en ongelijk aan elkander.
Eet gij van de vruchten daarvan
wanneer het vrucht draagt
en behandelt het naar behoren
op de dag van zijn oogst.
Maar weest niet overmatig
Hij bemint niet de overmatigen.

142(143) En de kuddedieren zijn er als lastdragers

en om kleding te verschaffen.
Eet van wat God u gegeven heeft
als levensonderhoud
en volgt niet de voetstappen van de Satan.
Hij is voor u een klaarblijkende vijand.

[S P I J S V E R B O D E N]

143(144) ²Acht paargenoten:
Van de schapen twee
en van de geiten twee.

Zeg:
Heeft Hij soms
de twee mannelijke verboden gesteld
of de vrouwelijke
of dat wat de schoten der vrouwelijke
in zich bergen?
Bericht mij met kennis
indien gij oprecht zijt.

144(145) En van de kamelen twee
en van de runderen twee.

Zeg:
Heeft Hij soms
de twee mannelijke verboden gesteld
of de vrouwelijke
of dat wat de schoten der vrouwelijke
in zich bergen?
Of waart gij getuigen
toen God u dit opdroeg?
Wie doet dus meer onrecht
dan wie over God leugenachtigs verzint
opdat hij de mensen doet dwalen
zonder kennis?
God leidt niet recht
de onrechtdoende lieden.

145(146) Zeg:
Niet vind ik in wat mij geopenbaard is

1. In het verstorvene. De islam verbiedt het vlees te eten van dood aangetroffen dieren.

2. Deze passage heeft betrekking op het gebruik dat bij de heidense Arabieren voor de islam zou hebben bestaan, dat de mannelijke dan wel de vrouwelijke dieren, dan wel de dieren die nog moesten worden geboren, niet gegeten mochten worden. De Koran nu stelt dat alles wat geslacht is onder aanroeping van Gods naam mag worden gegeten, zie vers 145.

iets wat voor iemand verboden gesteld is
om het te genieten
tenzij dat het iets verstorvens is
of gestort bloed
of zwijnevlees want dat is een gruwel
of iets verwerpelijks
waarover een ander dan God
is aangeroepen.
Doch zo iemand noodgedwongen is
zonder het te begeren
en zonder te overtreden
dan is uw Heer vergevend en barmhartig.

- 146(147) Maar voor hen die het jodendom
aanhangen
hebben Wij verboden gesteld
elk gehoefd dier¹
en van de runderen en het kleine vee
hebben Wij hun verboden het vet
behalve wat hun ruggen dragen
of de ingewanden
of wat zich hecht aan botten.
Dat hebben Wij hun
als vergelding opgelegd
wegens hun begerigheid
en Wij zijn waarlijk waarheidsprekend.
- 147(148) Indien zij u voor leugenaar verklaren
zeg dan:
Uw Heer betoont
wijsdomvattende barmhartigheid
maar niet kan Onze teistering
worden afgewend
van de boosgezinde lieden.

[HOUDING VAN DE ONGELOVIGEN]

- 148(149) Zij die [aan God] genoten geven
zullen zeggen:
Zo God wilde

1. Vgl. Leviticus 11.

zouden wij niet genoten gegeven hebben
en evenmin onze vaderen
en wij zouden niets
voor verboden gehouden hebben.
Zij die voor hen waren
hebben evenzo voor leugen gehouden²
totdat zij Onze teistering smaakten.

Zeg:

Is er kennis daarover bij u?
Brengt die dan uit voor ons.
Niet volgt gij anders dan blote gissing
en niets anders doet gij dan gissen.

- 149(150) Zeg:

Want aan God behoort
de doeltreffende bewijskracht
en zo Hij wilde zou Hij u rechtleiden
altezamen.

- 150(151) Zeg:

Hier met uw getuigen
die getuigen dat God
dit verboden heeft gesteld!
Maar indien zij getuigen
getuig dan niet met hen
en volg niet de lusten van hen
die Onze tekenen voor leugen verklaren
en die niet geloven aan het latere leven
en die in afwijking zijn van hun Heer.

[GODSDIENSTIGE PLICHTEN]

- 151(152) Zeg:

Komt
laat ik voordragen
wat God voor u verboden heeft gesteld:
dat gij Hem niets tot genoot geeft
en goed gedrag ten aanzien van de ouders
en doodt niet uw kinderen uit verarming.
Wij zijn het

2. Galālayn: Vroegere generaties hebben evenzeer de tot hen
gezonden profeten voor leugenaar gehouden.

die u onderhoud zullen geven en hun
 en laat u niet in met zedeloosheden
 zowel uiterlijk als innerlijk
 en doodt niet de ziel
 die God onaantastbaar heeft verklaard
 tenzij met wezenlijk recht.
 Dat is het wat Hij u heeft opgedragen.
 Wellicht zult gij verstandig worden.
 152(153) Laat u niet in met het bezit van de wees
 tenzij op een voortreffelijke wijze
 totdat hij zijn mondigheid bereikt
 en houdt u trouw
 aan de maat en het gewicht
 met rechtmatigheid.
 Niet belasten Wij een ziel
 dan naar de ruimte van haar vermogen.
 Wanneer gij spreekt¹
 betracht dan billijkheid
 zelfs al geldt het een aanverwant.²
 Vervult trouw het verbond met God.
 Dat is het wat Hij u heeft opgedragen.
 Wellicht zult gij u laten manen.
 153(154) En dit hier is Mijn pad
 dat rechtgebaand is
 volgt het dan
 en volgt niet de vele wegen
 zodat die u doen afsplitsen van Zijn weg.
 Dat is het wat Hij u heeft opgedragen
 wellicht zult gij vrezend worden.

[DE SCHRIFT VAN MOZES EN
 DE NIEUWE OPENBARINGEN]

154(155) Toen gaven Wij aan Mūsā de Schrift
 ter volmaking voor wie wél-handelt
 en tot duidelijke uiteenzetting
 van alle ding
 en rechte leiding en barmhartigheid

1. Rechtspreekt.

2. Een bloedverwant zou immers van de rechter eerder
 clementie verwachten.

opdat zij wellicht zouden geloven
 aan de ontmoeting van hun Heer.
 155(156) En dit is een Schrift
 die Wij hebben nedergezonden
 een gezegende.
 Volgt haar dan en vreest.
 Wellicht zal u barmhartigheid geschieden.
 156(157) Voor het geval dat zij zeggen:
 De Schrift is slechts nedergezonden
 over twee groepen³
 die eerder waren dan wij
 en wij hebben geen acht geslagen
 op hun lering.
 157(158) Of dat zij zeggen:
 Zo over ons de Schrift
 ware nedergezonden
 zouden wij beter geleid zijn dan zij.
 Doch nu is tot u gekomen een bewijsteken
 vanwege uw Heer
 en rechte leiding en barmhartigheid.
 Wie doet dan meer onrecht
 dan wie de tekenen Gods
 voor leugen verklaart
 en er zich van afkeert?
 Eens zullen Wij
 die zich van Onze tekenen afkeren
 het met een kwade bestraffing vergelden
 dat zij zich afkeerden.
 158(159) Kunnen zij soms iets anders verwachten
 dan dat de engelen tot hen komen
 of dat uw Heer komt
 of dat enig teken van uw Heer komt?
 Op de dag
 dat enig teken van uw Heer komt
 zal een ziel niet gebaat worden
 door haar geloof
 dat zij niet van tevoren had beleden
 of in de belijding waarvan

3. Ġalālayn: De joden en de christenen.

zij niet iets goeds had verdiend.

Zeg:

Wacht!

Ook wij zijn wachtende.

[DE LEER VAN ABRAHAM]

159(160) Zij die hun godsdienst gesplitst hebben¹

en verspreide groepen geworden zijn
met hen hebt gij niets gemeen.

De beslissing over hen

staat slechts aan God

daarna zal Hij hun aanzeggen

wat zij bedreven.

160(161) Wie een goede daad bijbrengt

in diens voordeel is het tienvoud daarvan

en wie een slechte daad bijbrengt

aan die wordt niet meer vergolden

dan het gelijke daarvan.

En niet zal hun onrecht gedaan worden.

161(162) Zeg:

Mij heeft mijn Heer geleid

langs een rechtgebaand pad

een vaststaande godsdienst

de lering van Ibrāhīm

de godzoeker

die niet behoorde tot de genotengevers.

162(163) Zeg:

Mijn salat en mijn vrome oefening

en mijn leven en mijn sterven

zijn voor God

de Heer der wereldwezens.

163 Geen genoot heeft Hij.

Aldus is mij bevolen

en ik ben de eerste

der [aan God] overgegevenen.

164(164) Zeg:

Zal ik naar een ander dan God begerig zijn
als Heer

daar Hij toch de Heer is van alle ding?

Niets vergaart elke ziel

dan voor zichzelf alleen

en niet heeft een torsende ziel

de last van een andere te torsen.

Daarna is uw terugkeer tot uw Heer

en dan zal Hij u kond doen

omtrent dat waarin gij verschilde.

165(165) En Hij is het die u gesteld heeft

als stehouders op de aarde

en sommigen uwer

in rangen verheven heeft

boven anderen

om u te beproeven

in wat Hij u gegeven heeft.

Uw Heer is snel in kastijding

en Hij is waarlijk

vergevend en barmhartig.

1. Ġalālayn: Dit slaat op de joden en de christenen.

ZEVENDE SŪRA
AL-A‘RĀF (DE WALLEN)

*Mekkaans, behalve verzen 163 tot en met 170 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 46.*

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Alif Lām Mīm Ṣād.¹</p> <p>2 Een Schrift die is nedergezonden tot u
geen beklemming zij er dus deswege
in uw borst
opdat gij daarmee waarschuwt
en een maning voor de gelovigen.</p> <p>3(2) Volgt wat tot u is nedergezonden
vanwege uw Heer
en volgt niet verbondenen buiten Hem.
Weinig laat gij u vermanen.</p> <p>4(3) Hoe menige stede hebben Wij verdelgd
tot welke Onze teistering kwam overdag
of terwijl zij sluimerden.</p> <p>5(4) Geen ander was hun roep
toen Onze teistering tot hen kwam
dan dat zij zeiden:
Wij waren onrechtdoeners.</p> <p>6(5) Doch zekerlijk
zullen Wij ondervragen hen
tot wie gezonden is²
en ook de uitgezondenen³
zullen Wij ondervragen.</p> <p>7(6) Dan zullen Wij hen inlichten met kennis
immers niet waren Wij afwezig.</p> <p>8(7) En de afweging op die dag⁴
is de wezenlijke
wiens weegschalen dan zwaar zijn⁵</p> | <p>dat zullen de wél-varenden zijn.</p> <p>9(8) Maar wiens weegschalen licht zijn
dat zijn
die zichzelf verlies berokkend hebben
doordat zij onrecht deden
aan Onze tekenen.</p> <p style="text-align: center;">[HET SCHEPPINGSVERHAAL]</p> <p>10(9) En Wij hadden u toch macht gegeven
op de aarde
en voor u op haar leeftocht bereid.
Gering is de dankbaarheid die gij toont.</p> <p>11(10) En Wij hadden u geschapen
en daarna u gevormd
en daarna zeiden Wij tot de engelen:
Werpt u neder voor Adam.
Toen knielden zij
behalve Iblis die niet behoorde
tot wie zich nederwierpen.</p> <p>12(11) Hij⁶ zeide:
Wat weerhoudt u u neder te werpen
wanneer Ik het u bevolen heb?
Hij⁷ zeide:
Ik ben beter dan hij
Gij hebt mij van vuur geschapen
en Gij hebt hem van leem geschapen.</p> <p>13(12) Hij⁸ zeide:
Stijg dan af vandaar⁹
want niet is het aan u
dat gij u groot maakt daarin</p> |
|--|--|

1. Zie de voetnoot bij Koran 2:1.

2. Tot wie profeten gezonden zijn.

3. Ġalālayn: De profeten.

4. Ġalālayn: De Dag van de Opstanding.

5. Ġalālayn: Vanwege hun goede daden.

6. Ġalālayn: God.

7. De Satan.

8. God spreekt de Satan toe.

9. Ġalālayn: Vanuit het Paradijs of vanuit de Hemel.

- trek dus uit
gij behoort tot de machtelozen.
- 14(13) Hij¹ zeide:
Ontzie mij tot de dag
waarop zij² worden opgewekt.
- 15(14) Hij³ zeide:
Gij behoort tot hen die ontzien worden.
- 16(15) Hij⁴ zeide:
Dan, doordat Gij mij misleid hebt
zal ik voor hen⁵ op de loer staan
op Uw rechtgebaand pad.
- 17(16) Daarna zal ik tot hen komen
van voor hen
en van achter hen
en van hun rechterkant
en van hun linkerkant
en niet zult Gij de meesten hunner
dankbaar⁶ vinden.
- 18(17) Hij⁷ zeide:
Trek uit vandaar
veracht en verstoten
zo iemand hunner u volgt
zal ik waarlijk het Hellevuur vullen met u
altegader.
- 19(18) En:⁸
O Adam
bewoont gij en uw echtgenoot de Gaarde
eet gij dan van waar gij wilt
maar nadert niet deze boom⁹
want dan zult gij behoren
tot de onrechtdoenden.
- 20(19) Toen fluisterde de Satan hun in
om hun openbaar te maken
wat hun verborgen was
van hun slechtheden
en hij zeide:
Niet heeft Uw Heer
- u afgehouden van deze boom
dan om te voorkomen
dat gij beiden engelen zoudt worden
of zoudt gaan behoren
tot de eeuwig-levenden.
- 21(20) En hij bezwoer hen:
Ik behoer voor u beiden waarlijk
tot de goede raadgevers.
- 22(21) Zo verleidde hij hen met bedrieglijkheid.
En toen zij van de boom gesmaakt hadden
werden hun hun slechtheden openbaar
en zij begonnen een bedekking te naaien
van het gebladerte der Gaarde.¹⁰
En hun Heer riep tot hen:
Heb Ik u niet afgehouden van die boom
en tot u gezegd:
De Satan is voor u
een klaarblijkende vijand?
- 23(22) Zij zeiden:
Onze Heer
wij hebben onszelf onrecht gedaan
en indien Gij ons niet vergeeft
en erbarmen met ons hebt
zullen wij behoren tot de verliezenden.
- 24(23) Hij zeide:
Stijgt af
de een de ander een vijand.¹¹
En voor u is op de aarde
verblijf en verbruiksgenot
tot een bepaalde tijd.
- 25(24) Hij zeide:
Op haar zult gij leven
en op haar zult gij sterven
en van haar zult gij
heengevoerd¹² worden.

1. Satan antwoordt God.

2. Ġalālayn: De mensen, op de Laatste Dag.

3. God antwoordt Satan.

4. Satan spreekt tot God.

5. De mensen.

6. Ġalālayn: Gelovig.

7. God spreekt tot de Satan.

8. God wendt zich nu tot Adam.

9. Vgl. Genesis 2:16.

10. Vgl. Genesis 3:7.

11. Vgl. Genesis 3:15.

12. Ġalālayn: Bij de opstanding uit de doden.

[STREKKING VAN HET
SCHEPPINGSVERHAAL]

- 26(25) O zonen Adams
Wij hebben op u nedergezonden kleding¹
die uw slechtheden bedekt
en vederen.²
Maar dié kleding
die de vreze is
is beter.
Dat behoort tot de tekenen van God
wellicht dat gij u laat vermanen.
- 27(26) O zonen Adams
laat de Satan u niet in verzoeking brengen
zoals hij uw ouders heeft uitgedreven
uit de Gaarde
hun hun klederen ontnemende
om hun hun slechtheden te tonen.
Hij ziet u
hij en zijn bende
van waar gij hem niet ziet.
Wij hebben de satans gemaakt
tot verbondenen van hen die niet geloven.
- 28(27) En wanneer zij zedeloosheid bedrijven
zeggen zij:
Wij hebben bevonden
dat onze vaders zich daaraan hielden
en God heeft het ons bevolen.
Zeg:
God beveelt niet zedeloosheid
zult gij soms over God zeggen
wat gij niet weet?
- 29(28) Zeg:
Mijn Heer
heeft de rechtmatigheid bevolen.
En neemt de rechte richting aan
bij ieder bedoord

- en roept Hem aan
Hem de godsdienst rein toewijdende.
Zoals Hij u in het begin gemaakt heeft
zult gij terugkeren.
- 30 Een groep heeft Hij rechtgeleid
en voor een andere groep
is terecht dwaling beschikt
zij zijn het
die de satans
tot verbondenen genomen hebben
buiten God
terwijl zij menen dat zij rechtgeleiden zijn.
- 31(29) O zonen Adams
neemt uw tooi³ mede bij ieder bedoord
en eet en drinkt
maar weest niet overmatig
Hij bemint niet de overmatigen.
- 32(30) Zeg:
Wie heeft verboden verklaard
de tooi van God
die Hij voortgebracht heeft
voor zijn dienaren
en de deugdelijke dingen
die tot levensonderhoud dienen?
Zeg:
Op de Dag der Opstanding
is dat alleniglijk bestemd
voor hen die geloofd hebben
tijdens het nabije leven.
Aldus zetten Wij de tekenen
duidelijk uiteen
voor lieden die weten.
- 33(31) Zeg:
Slechts heeft mijn Heer
verboden verklaard de zedeloosheden
de uiterlijke en de innerlijke
en de zonde

1. Vgl. Genesis 3:21.

2. Ġalālayn: De veren dienen om de kleding te verfraaien.

3. Ġalālayn: Wat uw schaamte bedekt, dus: kleding.

en de ongerechtvaardigde begeerte
en dat gij tot genoot geeft aan God
dat waarvoor Hij geen gezag nederzendt
en dat gij over God zegt wat gij niet weet.

[H E T L A A T S T E O O R D E E L]

- 34(32) Voor iedere gemeente is een termijn.
Doch wanneer hun termijn gekomen is
wordt hun geen uur uitstel verleend
en niet wordt hun termijn vervroegd.
- 35(33) O zonen Adams
indien er tot u boodschappers komen
uit uw midden
die u wijzen op Mijn tekenen
wie dan vrezen en zich beteren
voor die is er geen vrees
en niet zullen zij bedroefd zijn.
- 36(34) Maar zij die Onze tekenen
voor leugen verklaren
en zich daarboven verhovaardigen
diegenen zijn de lieden van het Vuur
eeuwig-levend daarin.
- 37(35) Doch wie doet meer onrecht dan hij
die leugenachtigs verzint over God
of Zijn tekenen voor leugen verklaart?
Aan hen zal toevallen
hun aandeel in de Schrift.¹
Wanneer tenslotte Onze boodschappers²
hun doodschuld komen vorderen
zeggen zij:
Waar is dat wat gij placht aan te roepen
buiten God?
Zij zeggen:
Zij zijn van ons afgedwaald.
En zij getuigen tegen zichzelf
dat zij ongelovigen waren.
- 38(36) Hij³ zal zeggen:

- Gaat binnen
te midden van gemeenschappen
van ġinn⁴ en van mensenkinderen
die reeds voor u waren ingegaan
in het Vuur.
Telkens
wanneer een gemeenschap binnentreedt
vervloekt zij haar zuster⁵
wanneer zij ten slotte
elkander daarin altezamen aantreffen
zegt de laatste hunner
doelend op de eerste hunner:
Onze Heer
dezen hebben ons doen dwalen
geef hun dus
een dubbele bestraffing van het Vuur.
Hij zal zeggen:
Voor ieder dubbel!
Maar niet weten zij het.
- 39(37) En de eerste hunner zegt
tot de laatste hunner:
Gij hadt geen enkele voortreffelijkheid
boven ons voor
smaakt dus de bestraffing
die gij verdiend hebt.
- 40(38) Zij die Onze tekenen
voor leugen verklaren
en zich erboven verhovaardigen
niet zullen voor hen
de poorten des hemels geopend worden
en niet zullen zij de Gaarde binnengaan
zolang niet een kameel gaat
door het oog van een naald.⁶
En aldus bestraffen Wij de boosgezinden.
- 41(39) Zij hebben in Ġahannam een ligplaats
en boven zich hebben zij dekken⁷
en aldus bestraffen Wij

1. Ġalālayn: Wat er over de mens in het Boek van God staat
opgetekend (zijn levensonderhoud, zijn doodsuur, enz.)
zal hij ontvangen.

2. Ġalālayn: De engelen.

3. Ġalālayn: God zal dit zeggen tot de mens bij het Laatste
Oordeel.

4. Ġinn is het Arabische woord voor 'demonen'.

5. Haar lotgenoten.

6. Vgl. Mattheüs 19:24 en Marcus 10:25.

7. Ġalālayn: Dekens van vuur.

- de onrecht-doeners.
- 42(40) Maar zij die geloven
en heilzame werken bedrijven
niet belasten Wij een ziel
dan naar de ruimte van haar vermogen
diegenen zijn de lieden van de Gaarde
eeuwig-levend daarin.
- 43(41) Wij nemen weg de wrok
die er in hun borsten was
terwijl onder hen door rivieren stromen.
En zij zeggen:
Lof aan God
die ons tot dit geleid heeft
en niet zouden wij
de rechte leiding gevonden hebben
zo niet God ons geleid had.
De boodschappers van onze Heer
hebben waarlijk het wezenlijke gebracht.
En hun wordt toegeroepen:
Die Gaarde waarin gij zijt
is u tot erfdeel geschonken
voor wat gij bedreeft.
- 44(42) En de lieden van de Gaarde
roepen tot de lieden van het Vuur¹
Wij hebben bevonden als wezenlijk
dat wat onze Heer ons had aangezegd
hebt ook gij als wezenlijk bevonden
dat wat uw Heer u had aangezegd?
Zij zeggen:
Ja!
Dan roept een aankondiger onder hen:
De vloek van God
over de onrechtdoenden
- 45(43) die afwijken van de weg Gods
wensende dat het een kronkelweg ware
terwijl zij ongelovig zijn
aan het latere leven.
- 46(44) En tussen beiden² is een afscheiding
en op de wallen³ zijn mannen
die elkeen kennen aan hun kenteken⁴
en zij roepen tot de lieden van de Gaarde:
Heil over u!
Niet zijn zij⁵ daar⁶ binnengegaan
ook al verlangden zij.
- 47(45) En wanneer hun blikken zich wenden
naar de lieden van het Vuur
zeggen zij:
Onze Heer
plaats ons niet samen
met de onrecht-doende lieden.
- 48(46) De lieden van de wallen
roepen tot mannen
die zij kennen aan hun kenteken:
Niet heeft wat u vergaard hebt
u baat gegeven
noch de hovaardigheid die gij toonde.
- 49(47) Zijn deze degenen
van wie gij⁷ gezworen hebt
dat God hen
niet in Zijn barmhartigheid zal opnemen?
Treedt⁸ de Gaarde binnen
geen vrees is er voor u
en niet zult gij bedroefd zijn.
- 50(48) En de lieden van het Vuur
roepen tot de lieden van de Gaarde:
Stort water over ons
of iets van dat
waarmede God u onderhoudt.
Zij zeggen:
God heeft beide verboden verklaard
voor de ongelovigen
- 51(49) die zich hun godsdienst
tot scherts en beuzeling nemen
en welke het nabije leven heeft verleid.

1. Vgl. Lucas 16:19-31.

2. Ġalālayn: Tussen hen die in het Vuur zijn en tussen hen die in de Paradijstuin verblijven. Vgl. Lucas 16:26!

3. Ġalālayn: De muur van de Paradijstuin.

4. Ġalālayn: De gelaatskleur der gelovigen is blank.

5. De ongelovigen.

6. De Paradijstuin.

7. Baydāwi: De heidenen hebben gezworen dat de onaanzienlijken in deze wereld die door hen veracht werden, het Paradijs niet zullen binnengaan.

8. Dit wordt tot de gelovigen gezegd.

Maar op deze Dag vergeten Wij hen
zoals zij zelf vergeten hebben
de ontmoeting van deze Dag
en zij Onze tekenen ontkend hebben.

[DE OPENBARING]

- 52(50) Wij hebben hun¹ een Schrift² gebracht
waarin Wij kennis hebben uiteengezet
tot rechte leiding en barmhartigheid
voor lieden die geloven.
- 53(51) Kunnen zij soms iets anders verwachten
dan de uitlegging daarvan?
Op de dag waarop haar uitlegging komt
zullen zij
die haar tevoren vergeten hadden
zeggen:
De boodschappers van onze Heer
zijn gekomen met het wezenlijke
hebben wij nu voorsprekers
die ons voor kunnen spreken
of zullen wij teruggezonden worden
zodat wij iets anders kunnen bedrijven
dan wat wij plachten te bedrijven?
Zij hebben zichzelf verlies berokkend
en van hen is afgedwaald
wat zij in leugenachtigheid verzonnen.³

[GODS TEKENEN]

- 54(52) Uw Heer is God
die geschapen heeft
de hemelen en de aarde
in zes dagen
daarna heeft Hij zich gevestigd
op de troon
Hij doet de nacht de dag bedekken

1. Ġalālayn: Aan de Mekkanen.

2. Ġalālayn: De Koran.

3. Wat zij in leugenachtigheid verzonnen: hun
afgodendienst (Ġalālayn).

terwijl hij hem haastig najaagt.⁴
En ook de zon en de maan en de sterren
dienstbaar gemaakt door Zijn bevel.
Is het niet aan Hem
te scheppen en te bevelen?
Gezegend is God
de Heer der wereldwezens.

- 55(53) Roept uw Heer aan in verootmoediging
en in het verborgene.
Hij bemint niet de overtredenden.
- 56(54) En brengt geen verderf in het land
nadat het tot heil gebracht is.
En roept Hem aan in vrees en verlangen.
De barmhartigheid Gods
is dicht bij de wél-handelenden.
- 57(55) Hij is het die de winden vooruit zendt
als verkondigers van Zijn barmhartigheid
daarna
wanneer zij
zware wolken hebben opgeheven
drijven Wij die naar een dode streek
en daaruit doen Wij dan water nederdalen
waarmede Wij
allerlei vruchten uitbrengen.
Aldus doen Wij ook de doden uitgaan.
Wellicht laat gij u vermanen.
- 58(56) En de goede streek
daarvan komen de planten uit
met verlof van haar Heer
maar die welke ondeugdelijk is
komt slechts schaars op.
Aldus bedienen Wij Ons van de tekenen
voor lieden die dankbaar zijn.

[PROFETENGESCHIEDENISSEN]

- 59(57) Vroeger hebben Wij Nūḥ⁵

4. Ġalālayn: De dag en de nacht jagen elkander na.

5. De geschiedenis van Noach: Genesis 6-9.

gezonden tot zijn volk.
 Hij zeide:
 O mijn volk
 dient God
 geen ander god hebt gij dan Hem
 ik vrees voor u de bestraffing
 van een ontzaglijke dag.
 60(58) De aanzienlijken van zijn volk zeiden:
 Wij zien dat gij
 in klaarblijkende dwaling zijt.
 61(59) Hij zeide:
 O mijn volk
 niet is er dwaling bij mij
 maar ik ben een boodschapper
 van de Heer der wereldwezens.
 62(60) Ik breng u over de boodschappen
 van mijn Heer
 en ik geef u goede raad
 en ik weet vanwege God wat gij niet weet.
 63(61) En zijt gij soms verbaasd
 dat tot u komt een maning van uw Heer
 door een man uit uw midden
 opdat hij u waarschuwe
 en gij vrezend wordt
 en opdat u
 wellicht barmhartigheid geschiede?
 64(62) Toen verklaarden zij hem voor leugenaar
 doch Wij redden hem
 en hen die met hem waren in het schip
 en Wij deden verdrinken hen
 die Onze tekenen
 voor leugen hadden verklaard.
 Zij waren blinde lieden.
 65(63) En tot 'Ād¹
 zonden Wij hun broeder Hūd.
 Hij zeide:
 O mijn volk

dient God
 geen andere god hebt gij dan Hem
 zult gij dan niet vrezen?
 66(64) De aanzienlijken van zijn volk
 die ongelovig waren
 zeiden:
 Wij zien waarlijk
 dat gij in dwaasheid verkeert
 en wij menen
 dat gij behoort tot de leugenaars.
 67(65) Hij zeide:
 O mijn volk
 niet is er dwaasheid in mij
 maar ik ben een boodschapper
 van de Heer der wereldwezens.
 68(66) Ik breng u over de boodschappen
 van mijn Heer
 en ik ben voor u
 een welbetrouwd raadgever.
 69(67) En zijt gij soms verbaasd
 dat tot u komt een maning van uw Heer
 door een man uit uw midden
 opdat hij u waarschuwe?
 En gedenkt hoe Hij u heeft ingezet
 als stedehouders² na het volk van Nūh
 en u reusachtige gestalte³ heeft gegeven.
 Gedenkt toch de gaven van God
 wellicht zult gij wél-varen.
 70(68) Zij zeiden:
 Zijt gij tot ons gekomen
 opdat wij God alleen zouden dienen
 en aflaten van wat onze vaders dienden?
 Breng ons dan wat gij ons belooft⁴
 indien gij behoort tot de oprechten.
 71(69) Hij zeide:
 Op u is vanwege uw Heer gruwel gevallen
 en toorn
 zult gij soms met mij twisten over namen

1. Het verhaal van de stam 'Ād en hun profeet Hūd is niet bekend uit de bijbelse overlevering.

2. Als plaatsvervangers.

3. Vgl. Genesis 6:4.

4. Galālayn: De straf van het Goddelijke Oordeel.

- die gij en uw vaderen gegeven hebben¹
 maar waarvoor God
 geen gezag heeft nedergezonden?
 Wacht dan!
 Ik zal met u samen
 behoren tot de wachtenden.
- 72(70) Toen redden Wij hem
 en hen die met hem waren
 door Onze barmhartigheid.
 En Wij delgden tot de laatste toe uit
 die Onze tekenen
 voor leugens verklaarden
 en niet gelovig waren.
- 73(71) En tot Thamūd²
 zonden Wij hun broeder Šālih.³
 Hij zeide:
 O mijn volk
 dient God
 geen andere god hebt gij dan Hem.
 Tot u is gekomen
 een bewijsteken van uw Heer.
 Deze is de kamelin van God
 als teken voor u.
 Laat haar dan eten op de aarde Gods.
 En doet haar geen kwaad wedervaren
 want dan
 zal een pijnlijke bestraffing u grijpen.
- 74(72) En gedenkt hoe Hij u heeft ingezet
 als stedehouders na ‘Ād
 en u heeft gevestigd op de aarde
 in welker vlakten gij u burchten maakt
 terwijl gij de bergen uithouwt tot huizen.
 Gedenkt dan de gaven Gods
 en bedrijft geen kwaad op de aarde
 door verderf te brengen.
- 75(73) De aanzienlijken van zijn volk
 die zich verhovaardigden
- zeiden tot hen die onderdrukt werden
 tot wie geloofden onder hen:
 Weet gij zeker dat Šālih is
 een uitgezondene van zijn Heer?
 Zij zeiden:
 Wij zijn gelovig aan datgene
 waarmee hij gezonden is.
- 76(74) Zij die zich verhovaardigden zeiden:
 Wij zijn ongelovig
 aan dat waaraan gij gelooft.
- 77(75) Toen sneden zij door
 de hielpezen van de kamelin
 en minachtten het bevel van hun Heer
 en zij zeiden:
 O Šālih
 breng ons wat gij ons aanzegt³
 indien gij behoort tot de gezondenen.
- 78(76) Toen greep hen de aardbeving
 en zo vond de morgen hen
 roerloos liggend in hun verblijf.
- 79(77) Toen wendde hij zich van hen af
 en zeide:
 O mijn volk
 ik had u overgebracht
 de boodschap van mijn Heer
 en u goede raad gegeven
 maar gij bemint niet de raadgevendenden.
- 80(78) En Lūt⁴
 toen hij zeide tot zijn volk:
 Zult gij zedeloosheid begaan
 waarin nog geen enkel der wereldwezens
 u is voorgegaan?
- 81(79) Gij nadert immers de mannen
 in wellustige begeerte
 in plaats van de vrouwen.⁵
 Neen, gij zijt overmoedige lieden.
- 82(80) En niet

1. Ġalālayn: Namen door u aan uw afgoden gegeven.

2. Het verhaal van de stam Thamūd en hun profeet Šālih is niet uit de bijbelse overlevering bekend.

3. Nl. het oordeel en de straf.

4. Het verhaal van Lot wordt verteld in Genesis 19.

5. Dit fragment wordt in het algemeen beschouwd als een veroordeling van homoseksualiteit.

- was het antwoord van zijn volk
anders
dan dat zij zeiden:
Verdrijft hen¹ uit uw stede
zij zijn mensen die zich rein houden.
- 83(81) Toen redden Wij hem
en zijn huisverwanten
doch niet zijn vrouw²
die behoorde tot de talmenden.
- 84(82) En Wij deden regen³ vallen op hen.
Zie dus aan hoe het einde was
der boosgezinden.
- 85(83) En tot Madyan⁴ zonden Wij
hun broeder Shu‘ayb.
Hij zeide:
O mijn volk
dient God
geen ander god hebt gij dan Hem.
Tot u is gekomen
een bewijsteken van uw Heer.
Houdt u dus trouw aan de maat
en het gewicht
en benadeelt niet de mensen in hun zaken
en brengt geen verderf in het land
nadat het tot heil gebracht is.
Dat is beter voor u indien gij gelovig zijt.
- 86(84) En sta niet op de loer op ieder pad
terwijl gij beloften doet
en van de weg Gods afhoudt
wie in Hem geloven
en terwijl gij wenst
dat het een kronkelweg ware.
En gedenkt hoe gij weinigen waart⁵
en Hij u velen maakte.
En ziet hoe het einde was
der verderfbrengers.
- 87(85) En indien er een groep onder u is

- die geloven in dat
waarmede ik gezonden ben
en een groep die niet geloven
hebt dan geduld
totdat God tussen ons oordeelt.
Hij is de beste der oordeelvellers.
- 88(86) De aanzienlijken van zijn volk
die zich verhovaardigden
zeiden:
Wij zullen u uitdrijven
O Shu‘ayb
en ook hen die met u geloven
uit onze stede
tenzij gij zult terugkeren in onze lering.
Hij zeide:
Soms ook al zijn wij onwillig?
- 89(87) Wij zouden
over God leugenachtigs verzinnen
indien wij terugkeerden in uw lering
nadat God ons daaruit gered heeft
en niet is het aan ons
dat wij daarin terugkeren
tenzij dat God, onze Heer, het wil.
Onze Heer omvat alle ding met kennis
op God hebben wij
ons vertrouwen gesteld.
Onze Heer
geef uitkomst⁶ tussen ons en ons volk
overeenkomstig het wezenlijke.
Gij zijt de beste der uitkomst-gevers.
- 90(88) En de aanzienlijken van zijn volk
die ongelovig waren
zeiden:
Indien gij Shu‘ayb volgt
dan zult gij waarlijk verliezers worden.
- 91(89) Toen greep de aardbeving hen
en zo vond de morgen hen
roerloos liggend in hun verblijf.

1. Ġalālayn: Lot en zijn familie.

2. Vgl. Genesis 19:26.

3. Ġalālayn: Een regen van stenen.

4. Het verhaal van de stam Midian en hun profeet Shu‘ayb is niet bekend uit de bijbelse overlevering.

5. Ook Mohammed en zijn volgelingen waren in het begin in Mekka met zeer weinigen.

6. Ġalālayn: Geef Uw oordeel.

- 92(90) Zij die Shu‘ayb tot leugenaar verklaarden
werden alsof zij daar
nooit welvaart genoten hadden.
Zij die Shu‘ayb tot leugenaar verklaarden
dat waren de verliezers.
- 93(91) Toen wendde hij zich van hen¹ af
en zeide:
O mijn volk
ik heb u de boodschappen van mijn Heer
overgebracht
en ik heb u goede raad gegeven.
Hoe zal ik mij dan bekommeren
over ongelovige lieden?
- 94(92) En niet hebben Wij ooit in een stede
een profeet gezonden
of Wij grepen hen met rampspoed
en ongeluk
opdat zij wellicht
zich zouden verootmoedigen.
- 95(93) Daarna verwisselden Wij
het slechte voor het goede
zodat zij² veel in aantal werden³
en zeiden:
Ook onze vaderen
is wel eens
rampspoed en ongeluk overkomen.
Daarop grepen Wij hen onverhoeds
terwijl zij er niet op verdacht waren.
- 96(94) Maar zo de bewoners der steden
geloofd hadden
en gevreesd
zouden Wij over hen
zegeningen geopend hebben
uit de hemel en de aarde.
Doch zij verklaarden voor leugen
waarop Wij hen grepen
voor wat zij verdiend hadden.
- 97(95) Achten dan de bewoners der steden
er zich tegen verzekerd
dat Onze teistering tot hen komt
overnacht
terwijl zij slapen?
- 98(96) Achten dan de bewoners der steden
er zich tegen verzekerd
dat Onze teistering tot hen komt
op lichte dag
terwijl zij hun spel drijven?
- 99(97) Achten zij zich dan verzekerd
tegen de door God beraamde aanslag?
Maar geen waant zich veilig
tegen Gods aanslag
dan de verliezenden.
- 100(98) Is het soms niet duidelijk geworden
aan hen die de aarde beërven
na haar vroegere bewoners
dat zo Wij willen
Wij hen treffen
om hun boosheden?
Maar Wij verzegelen hun harten
zodat zij niet horen.
- 101(99) Die steden
wij wijzen u op de berichten over haar.
En tot hen waren gekomen
Onze boodschappers
met de bewijstekenen
doch niet kwamen zij ertoe te geloven
aan wat zij tevoren
voor leugen hadden verklaard.
Aldus verzegelt God
de harten der ongelovigen.
- 102(100) En niet vonden Wij verbondstrouw
bij de meesten hunner
maar Wij vonden de meesten hunner
als kwaadgezinden.

1. Van de aanzienlijken van zijn volk.

2. De ongelovigen.

3. Aldus Bayḍāwī.

[MOZES EN DE KINDEREN ISRAËLS]

- 103(101) Toen zonden Wij na hen Mūsā met Onze tekenen tot Fir‘awn en zijn aanzienlijken doch zij bejegenden ze met onrecht. Zie nu hoe het einde was der verderfbrengers.
- 104(102) En Mūsā zeide:
O Fir‘awn ik ben een boodschapper van de Heer der wereldwezens
- 105(103) naar waarachtigheid gebonden dat ik over God niets zeg dan het wezenlijke. Ik ben tot u gekomen met een bewijsteken vanwege uw Heer. Laat dus de zonen Isrā’ils met mij uittrekken.
- 106 Hij zeide:
Indien gij gekomen zijt met een teken toon het dan indien gij behoort tot de oprechten.
- 107(104) Toen wierp hij zijn staf neer en zie deze werd een klaarblijkende slang.²
- 108(105) En hij trok zijn hand uit en zie deze was wit voor de toezinders.
- 109(106) De aanzienlijken van het volk van Fir‘awn zeiden:
Deze is waarlijk een kundig tovenaars.
- 110(107) Hij beoogt u uit uw land te verdrijven wat raadt gij nu?
- 111(108) Zij zeiden:
Maak uitstel met hem en zijn broeder en zend in de steden verzamelaars rond
- 112(109) die u moeten brengen

- iedere kundige tovenaars.
- 113(110) En de tovenaars kwamen tot Fir‘awn. Zij zeiden:
Zeker is er voor ons een loon indien wij de zegevierenden zijn.
- 114(111) Hij³ zeide:
Ja en gij zult behoren tot de naastbijgestelden.
- 115(112) Zij zeiden:
O Mūsā of gij zult werpen of wel wij zullen de werpers zijn.
- 116(113) Hij zeide:
Werp!
Toen zij nu wierpen betoverden zij de ogen der mensen en joegen hun angst aan en zij bedreven machtige toverij.
- 117(114) En Wij openbaarden aan Mūsā:
Werp uw staf.
En zie hij verslond de bedriegerij die zij maakten.
- 118(115) Toen voltrok zich het wezenlijke en ijdel werd wat zij bedreven.
- 119(116) Zo werden zij overwonnen en zij wendden zich machteloos om.
- 120(117) En de tovenaars wierpen zich neder met het hoofd ter aarde.
- 121(118) Zij zeiden:
Wij geloven in de Heer der wereldwezens de Heer van Mūsā en Hārūn.
- 122(119) Fir‘awn zeide:
123(120) Geloofst gij in Hem voordat ik het u toesta?
Dit is waarlijk een listige aanslag die gij in de stad beraamd hebt om haar bewoners eruit te verdrijven.

1. Vgl. het boek Exodus.

2. Vgl. Exodus 4.

3. Faraos.

- Doch gij zult het weten.
 124(121) Ik zal uw handen afkappen en uw voeten
 van weerszijden
 en daarna zal ik u kruisigen altezamen.
 125(122) Zij zeiden:
 Wij zullen tot onze Heer
 teruggevoerd worden.
 126(123) En niet koelt gij uw woede aan ons
 dan omdat wij geloofden
 in de tekenen van onze Heer
 toen zij tot ons kwamen.
 Onze Heer
 stortuldiging over ons uit
 en vorder onze doodschuld in
 als overgegevenen.¹
- 127(124) En de aanzienlijken van het volk
 van Fir'awn zeiden:
 Zult gij toelaten
 dat Mūsā en zijn volk
 verderf brengen in het land
 en dat hij aflaat van u en van uw goden?
 Hij zeide:
 Wij zullen hun zonen ter dood brengen
 en hun vrouwen² in leven laten.
 En wij zullen boven hen
 oppermachtig zijn.
 128(125) Mūsā zeide tot zijn volk:
 Vraagt God om bijstand
 en houdt geduldig uit.
 De aarde behoort aan God.
 Hij doet haar beërven
 wie Hij wil van Zijn dienaren.
 En de uitslag zal zijn voor de vrezenden.
 129(126) Zij zeiden:
 Wij hebben krenking geleden
 voordat gij tot ons kwaamt
 en nadat gij tot ons gekomen zijt.³

1. Als moslims.

2. Vgl. Exodus 1:22.

- Hij zeide:
 Wellicht dat uw Heer uw vijand vernietigt
 en u tot hun opvolgers maakt op de aarde
 waarna Hij zal toezien hoe gij handelt.
 130(127) En Wij grepen het geslacht van Fir'awn
 met de hongerjaren
 en met schaarste van vruchten
 opdat zij zich wellicht
 zouden laten manen.
 131(128) Wanneer dan iets goeds tot hen kwam
 zeiden zij:
 Die is voor ons!
 Maar als iets slechts hen trof
 verweten zij dat aan Mūsā
 en wie met hem waren.
 Doch is hun lotsbeschikking
 niet slechts bij God?
 Maar de meesten hunner weten niet.
 132(129) En zij zeiden:
 Wat voor teken gij ons ook brengt
 om ons te betoveren
 wij zullen niet gelovig aan u worden.
 133(130) Toen zonden Wij over hen de watervloed
 en de sprinkhanen
 en de luizen
 en de kikvorsen
 en het bloed⁴
 als nadrukkelijke tekenen
 doch zij verhovaardigden zich
 en waren boosgezinde lieden.
 134(131) En toen hun de plaag overviel
 zeiden zij:
 O Mūsā
 roep voor ons uw Heer aan
 bij het verdrag
 dat Hij met u gesloten heeft
 indien gij de plaag van ons wegneemt
 zullen wij ons geloof stellen in u

3. M.a.w. zowel voor als na u zullen wij wel eens door
 rampen getroffen worden; dat bewijst nog niets over de
 plannen van God.

4. Vgl. Exodus 7:14 tot 10:29.

en de zonen Isrāʿīls
vrij met u laten wegtrekken.

¹³⁵ Doch toen Wij van hen
de plaag hadden weggenomen
tot een termijn die zij moesten bereiken
zie, toen braken zij hun woord.

¹³⁶⁽¹³²⁾ Toen tuchtigden Wij hen
en deden hen verdrinken in de vloed¹
omdat zij Onze tekenen
voor leugen verklaarden
en daarop onachtzaam waren.

¹³⁷⁽¹³³⁾ En Wij gaven aan het volk
dat onderdrukt was geweest
tot erfdeel
het oosten en het westen van het land
dat Wij gezegend hadden.²
En vervuld werd het heerlijke woord
van uw Heer
aan de zonen Isrāʿīls
voor de dulding die zij betoond hadden
en Wij verdelgden wat Firʿawn
en zijn volk
hadden gewrocht
en wat zij hadden opgetrokken.

¹³⁸⁽¹³⁴⁾ En Wij voerden de zonen Isrāʿīls
over de zee³
waarop zij kwamen bij een volk⁴
die aanbidders waren
van afgoden
die zij hadden.
Zij zeiden:
O Mūsā
maak voor ons een god
zoals de goden die zij hebben.
Hij zeide:
Gij zijt lieden die onwetend zijn.

¹³⁹⁽¹³⁵⁾ Deze mensen
verbrekkelijk is de toestand waarin zij zijn

1. Vgl. Exodus 14:28.

2. Palestina.

3. Vgl. Exodus 15:1.

en ijdel is wat zij bedreven.

¹⁴⁰⁽¹³⁶⁾ Hij zeide:
Zal ik soms een ander god voor u
begeren dan God
waar Hij toch u hoog begenadigd heeft
boven de wereldwezens?

¹⁴¹⁽¹³⁷⁾ En zo was het dat Wij u redden
van Firʿawn en zijn geslacht
die u kwade pijniging oplegden
doordat zij uw zonen ter dood brachten
en uw vrouwen in leven lieten
en daarin was een ontzaglijke beproeving
vanwege Uw Heer.

¹⁴²⁽¹³⁸⁾ En Wij zegden Mūsā toe
dertig nachten tijd
en Wij vulden die aan met tien
zodat de gezette tijd van zijn Heer
volle veertig⁵ nachten was.
En Mūsā zeide tot zijn broeder Hārūn:
Wees mijn opvolger
te midden van mijn volk
en sticht heilzaams
en volg niet de weg der verderfbrengers.

¹⁴³⁽¹³⁹⁾ En toen Mūsā op Onze gezette tijd kwam
en zijn Heer tot hem sprak
zeide hij:
Mijn Heer
doe mij zien
dat ik U aanschouwe.⁶
Hij zeide:
Niet zult gij Mij zien
maar zie naar de berg
indien hij vast blijft staan
dan zult gij Mij zien.
Doch toen zijn Heer zich in Zijn glans
vertoonde aan de berg
maakte Hij deze tot gruis
en Mūsā zeeg als bliksemgetroffen neder.

4. Baydāwī: De Amalekieten; vgl. Exodus 17:8.

5. Vgl. Exodus 24:18.

6. Vgl. Exodus 33:18-23.

- (140) En toen hij opgerezen was
zeide hij:
Geprezen zijt Gij.
Ik ben berouwvol tot U gewend
en ik ben de eerste der gelovigen.
- 44(141) Hij zeide:
O Mūsā
Ik heb u uitverkoren boven de mensen
door Mijn boodschap te verkondigen
en door Mijn woorden.
Neem dus wat Ik u gegeven heb
en behoort tot de dankbaren.
- 45(142) En Wij schreven voor hem in de tafelen¹
voor alle ding een vermaning
en een duidelijke uiteenzetting
van alle ding:
Neem ze dus met krachtig besluit
en beveel uw volk
aan te nemen het beste daarvan.
Ik zal u tonen
het verblijf der kwaadgezinden.
- 46(143) Ik zal afwenden van Mijn tekenen hen
die zich verhoovardigen op de aarde
zonder wezenlijke grond.
En welke tekenen zij ook zagen
zij zouden er niet in geloven
en ook al zagen zij
de weg van de rechtgerichtheid
zij zouden die niet tot hun weg nemen
en ook al zagen zij de weg der verdoling
zij zouden hem tot hun weg nemen.
- (144) Dat omdat zij Onze tekenen
voor leugen verklaarden
en daarop onachtzaam waren.
- 47(145) En zij die Onze tekenen
voor leugen verklaren
en ook de ontmoeting van het latere leven
hun daden zijn vruchteloos.
- Zal hun soms vergolden worden
iets anders dan wat zij bedreven?
- 148(146) En het volk van Mūsā maakte zich
na zijn heengaan
van hun sieraden² een lijfelijk kalf
met geloei.
Zagen zij niet
dat het niet tot hen kon spreken
en hen niet op de rechte weg kon leiden?
- (147) Zij maakten het zich toch
en werden onrecht-doeners.
- 149(148) Maar toen schuldbesef hen overviel
en zij zagen dat zij gedwaald hadden
zeiden zij:
Indien onze Heer
niet barmhartigheid met ons heeft
en ons vergeeft
dan zullen wij waarlijk behoren
tot de verliezenden.
- 150(149) En toen Mūsā
teruggekeerd was tot zijn volk
vertoorned en bedroefd
zeide hij:³
Slecht is voorwaar de wijze
waarop gij mij opgevolgd hebt
na mijn heengaan:
Zijt gij haastig vooruitgelopen
op Gods beschikking?
En hij wierp de tafelen neder
en hij vatte het hoofd van zijn broeder
hem tot zich trekkende.
Hij zeide:
Zoon van moeder
de lieden hebben mij overweldigd
en mij bijna gedood
laat dus de vijanden
geen leedvermaak over mij hebben

1. Vgl. Exodus 32:15-16.

2. Vgl. Exodus 32:2.

3. Baydāwī: Tot Aāron en het volk.

en stel mij niet samen
met de onrechtdoende lieden.

151(150) Hij zeide:
Mijn Heer
vergeef mij en mijn broeder
en doe ons binnengaan
in Uw barmhartigheid
Gij zijt
de barmhartigste der barmhartigen.

152(151) Zij die het kalf maakten
hen zal toorn overvallen
vanwege hun Heer
en vernedering in het nabije leven.
En aldus straffen Wij de leugenverzinnings.

153(152) Maar zij die slechtheden bedrijven
wanneer die zich daarna bekeren
en geloven
dan is uw Heer daarna waarlijk vergevend
en barmhartig.

154(153) En toen de toorn van Mūsā bedaald was
nam hij de tafelen
en in het beschrevene daarvan
was rechte leiding
en barmhartigheid
voor hen die in vreze zijn voor hun Heer.

155(154) En Mūsā koos uit zijn volk
zeventig¹ mannen
voor de met Ons vastgezette tijd.
Toen dan de aardbeving hen greep
zeide hij:
Mijn Heer
zo Gij gewild hadt
zoudt Gij hen tevoren verdelgd hebben
en ook mij
zult Gij ons nu verdelgen
voor wat de dwazen onder ons
hebben bedreven?
Niet is dit iets anders dan Uw verzoeking

waarmede Gij doet dwalen wie Gij wilt
en rechtleidt wie Gij wilt.
Gij zijt onze verbondene.
Vergeef ons dus
en heb erbarmen met ons.
Gij zijt de beste
der vergeving-schenkenden.

155(155) En schrijf ons goeds toe in het nabije leven
en ook in het latere.
Wij zijn tot u teruggekeerd.²
Hij zeide:
Mijn bestraffing
daarmede tref Ik wie Ik wil
en Mijn barmhartigheid
zijt omvat alle ding.
Zo zal Ik haar dan toeschrijven
aan wie vrezen
en de zakāt opbrengen
en aan hen die in Onze tekenen geloven

157(156) en die volgen de boodschapper³
de ongeleerde⁴ profeet
over wie zij geschreven vinden
bij zich
in de Tawrāh⁵ en de Inġil.⁶
Hij spoort hen aan tot het behoorlijke
en houdt hen terug van het verwerpelijke
en hij verklaart voor hen geoorloofd
de deugdelijke dingen
en de weerzinwekkende verboden
en hij verlicht hen van hun last
en van de boeien die op hen waren.
Zij dan die geloven
en hem sterken en hem helpen
en volgen het licht
dat met hem is nedergezonden
diegenen zullen de wél-varenden zijn.

1. Vgl. bijv. Numeri 11:24-25.

2. Zo Tabarī, Ġalālayn en Baydawī. Echter, elders in de Koran betekent het woord dat hier met 'terugkeren' wordt vertaald in het algemeen 'terugkeren tot het jodendom, het jodendom belijden'. Ook hier zou die betekenis volgens sommigen goed passen.

3. Mohammed.

4. 'Ongeleerd' is een weergave van het Arabische *ummi* dat volgens de moslimse geleerden hier betekent dat Mohammed niet kon lezen of schrijven.

5. De Thora. Deuteronomium 18:15-19?

6. Het Evangelie. Johannes 14:16 en 26?

- 158(157) Zeg:¹
 O gij mensen
 ik ben de boodschapper Gods
 tot u altgeder
 (158) van Hem aan wie behoort
 het koningschap van de hemelen
 en van de aarde.
 Geen god is er dan Hij.
 Hij doet leven en Hij doet sterven.
 Geloof dan in God en Zijn boodschapper
 de ongeleerde profeet
 die gelooft in God en Zijn woorden.
 En volgt hem
 opdat gij wellicht rechtgeleid wordt.
- 159(159) En tot het volk van Mūsā
 behoort een gemeente
 die leiding geven naar het wezenlijke
 en dit tot zijn recht doen komen.
 160(160) En Wij splitsen hen in twaalf stammen
 als gemeenten.
 En Wij openbaarden aan Mūsā
 toen zijn volk hem drenking vroeg:
 Sla met uw staf op de rots
 waarop daaruit ontsprongen
 twaalf bronnen²
 van welke alle mensen
 reeds hun drinkplaats kenden.
 En Wij maakten de wolk³
 tot beschaduwing over hen
 en Wij zonden over hen neder
 het manna en de kwartelen.⁴
 Eet van de deugdelijke dingen
 die Wij u tot onderhoud schonken.
 En niet deden zij onrecht aan Ons
 maar zij deden onrecht aan zichzelf.
- 161(161) En toen tot hen gezegd werd:
- Bewoont deze stede⁵
 en eet van wat daar is zoveel gij maar wilt.
 En zegt:
 Vergeving!
 en treedt de poort binnen
 terwijl gij u nederwerpt.
 Dan zullen Wij u uw misstappen vergeven
 en Wij zullen doen gedijen
 de wél-handelenden.
- 162(162) Toen stelden zij die onrecht deden
 andere rede
 in de plaats van de tot hen gesprokene
 waarop Wij op hen een plaag
 uit de hemel neerzonden
 voor het onrecht dat zij bedreven.
- 163(163) En ondervraag hen over de stede
 die nabij de zee was⁶
 hoe zij overtreding begingen
 op de sabbat
 hoe hun vissen tot hen kwamen
 op de sabbatdag
 vanzelf opduikend
 terwijl op de dag
 dat zij niet sabbat vierden
 zij niet kwamen.
 Aldus legden Wij hun beproeving op
 voor het kwaad dat zij bedreven.
- 164(164) En toen een gemeenschap van hen zeide:
 Waarom vermaant gij een volk
 dat God toch zal doen omkomen
 of straffen met strenge bestraffing
 zeiden zij:
 Tot rechtvaardiging jegens uw Heer
 en opdat zij
 wellicht zullen vrezend worden.
- 165(165) Toen zij dan vergeten hadden
 dat waartoe zij gemaand waren
 redden Wij degenen

1. Ġalālayn: Gericht tot Mohammed.

2. Vgl. Exodus 15:27 en Numeri 33:9; en Exodus 17:1-7.

3. Vgl. bijv. Deuteronomium 1:33.

4. Vgl. Exodus 16.

5. Ġalālayn: Jeruzalem.

6. Baydāwi: Tiberias; Ġalālayn: Elath.

die afhielden van het kwade
en Wij grepen hen die onrecht deden
met een boze bestraffing
voor het kwaad dat zij begaan hadden.

166(166) Toen zij aldus minachtten het verbod
dat hun geworden was
zeiden Wij tot hen:

Weest opgejaagde apen.¹

167 En toen uw Heer zich deed horen
zeggende dat Hij tot hen² zou zenden
lieden³ die hen zouden opleggen
kwade bestraffing
tot aan de Dag der Opstanding.
Uw Heer is waarlijk snel in kastijding
en Hij is waarlijk vergevend
en barmhartig.

168(167) En Wij splitsten hen⁴ op aarde
in gemeenten

sommige daarvan bewerkten heil
andere niet.

En Wij beproefden hen
met goede dingen en slechte dingen
opdat zij wellicht zouden terugkeren.

169(168) En na hen volgde een volgend geslacht
dat de Schrift⁵ beërfde
en dat aangreep
het aanbod van dit nabije leven
zeggende:
Ons zal vergeving geschonken worden.

En indien hetzelfde aanbod
nog eens tot hen komt
dan grijpen zij het ook weer aan.

Zijn zij niet gehouden
aan het verbond van de Schrift
dat zij niets anders over God zullen zeggen
dan het wezenlijke

en lering putten uit wat daarin is?
Maar het latere verblijf is beter
voor hen die vrezen.

Zult gij dan niet verstandig worden?

170(169) [Het latere verblijf is beter]
voor diegenen die zich vasthouden
aan de Schrift
en de ṣalāt verrichten.

Wij zullen niet verloren doen gaan
het loon der heilbrengers.

171(170) En toen Wij
de berg boven hen schudden⁶
alsof hij een wolken scherm was
en zij meenden dat hij op hen zou vallen:
Neemt wat Wij u gegeven hebben⁷
met krachtig besluit
en gedenkt wat daarin is
opdat gij wellicht vrezend wordt.

172(171) En toen uw Heer van de zonen Adams
uit hun lendenen hun nageslacht nam
en hen deed getuigen over zichzelf:
Ben Ik niet uw Heer?

Zij zeiden:

Ja, wij getuigen.

[Dit] opdat ge op de Dag der Opstanding
niet zegt:

Wij hebben hiervan⁸ niet geweten.

173(172) Of dat gij zegt:
Onze vaders hadden immers [aan God]
genoten gegeven tevoren
en wij zijn hun nageslacht
zult Gij ons dan verderven
voor wat gedaan hebben
degenen die onwaarheid zochten?

174(173) En aldus zetten Wij de tekenen
duidelijk uiteen
en wellicht zullen zij terugkeren.⁹

1. Vgl. Koran 2:65.

2. Ġalālayn: Tot de joden.

3. Ġalālayn: Mannen als Nebukadnezar, vgl. bijv. II
Koningen 24:1.

4. De joden.

5. Ġalālayn: De Thora.

6. Vgl. Exodus 19:16-19.

7. Ġalālayn: 'Wat Wij gegeven hebben'; de Thora.

8. Ġalālayn: Van het monotheïsme.

9. Ġalālayn: Terugkeren van hun ongelooft.

[BILEAM]¹

175(174) En draag hun voor de konde van hem
aan wie Wij onze tekenen gegeven hadden
en die zich toen daaraan onttrok²
waarop de Satan hem vervolgde
zodat hij werd tot een der verdoolden.

176(175) En zo Wij gewild hadden
zouden Wij daardoor
hem verhoogd hebben
maar hij neigde naar de aarde
en volgde zijn lust.
Zijn gelijkenis is als die van een hond
die zijn tong laat hangen
om het even
of men hem wegjaagt
of wel met rust laat
dat is de gelijkenis van de lieden
die Onze tekenen voor leugen verklaren.
Houd hun dus de vertelling voor
opdat zij wellicht tot nadenken komen.

[GOD, LEIDER DER MENSEN]

177(176) Slecht is de gelijkenis der lieden
die Onze tekenen voor leugen verklaren
en zichzelf onrecht doen.

178(177) Wie God leidt
die is de rechtgeleide
maar wie Hij doet dwalen
diegenen zijn de verliezers.

179(178) En voor het Hellevuur
hebben Wij geschapen
velen van de ġinn³ en mensenkinderen
die harten hebben
waarmee zij niet verstandig denken
en die ogen hebben
waarmee zij niet zien

en die oren hebben
waarmee zij niet horen.⁴
Diegenen zijn als de kuddedieren
neen, zij dwalen nog erger.
Diegenen
dat zijn de onachtzamen.

[DE NAMEN VAN GOD]

180(179) En aan God behoren de schoonste namen.
Roept Hem dan aan daarmee
en laat af van hen
die Zijn namen verkeerdelijk gebruiken.
Eens zullen zij gestraft worden
voor wat zij bedreven.

181(180) En onder degenen
die Wij geschapen hebben
bevindt zich ook een gemeente⁵
die rechte leiding geven
naar het wezenlijke
en dit tot zijn recht doen komen.

182(181) Maar zij die Onze tekenen
voor leugen verklaren
hen zullen Wij benaderen
van waar zij niet weten.

183(182) En Ik zal hun uitstel geven.
Mijn belaging is werkzaam.

184(183) Zijn zij dan niet indachtig geworden?
Er is geen bezetenheid in hun vriend.⁶
Niet is hij anders

dan een duidelijk sprekend waarschuwer.
185(184) Hebben zij dan niet gezien
naar de koningsmacht van de hemelen
en de aarde
en wat al dingen God heeft geschapen
en dat hun termijn
wellicht nabij is gekomen?

1. Vgl. Numeri 22-24.

2. Ġalālayn: Dit vers handelt over Bileam.

3. De ġinn zijn de demonen.

4. Vgl. bijv. Psalm 115:4-5.

5. Ġalālayn: Dit zijn de moslims.

6. Ġalālayn: Mohammed.

Aan welke verkondiging
zullen zij daarna dan nog geloven?

[SCHEPPING VAN DE MENS EN VAL]

186(185) Wie God doet dwalen
voor die is er geen rechtleider
en Hij laat hen
in hun overmoed ronddolen.

189(189) Hij is het die u geschapen heeft uit één ziel
en die uit deze
haar echtgenoot heeft gemaakt¹
opdat hij bij haar zijn rust zou vinden.
En toen hij haar overdekt had
kreeg zij een lichte last te dragen²
en ging zij daarmede voort.

[HET LAATSTE OORDEEL]

187(186) Zij zullen u ondervragen over de Ure
wanneer haar verankering is.
Zeg:
De kennis omtrent haar
is slechts bij mijn Heer.
Geen ander zal haar openbaar maken
op haar tijd
dan Hij.
Zij weegt zwaar in de hemelen
en op de aarde.
Niet zal zij tot u komen dan onverhoeds.

En toen zij de zwaarte bespeurden
riepen zij beiden God hun Heer aan:
Indien Gij ons een gave zoon schenkt
dan zullen wij zekerlijk behoren
tot de dankbaren.
190(190) Toen Hij hun nu
een gave zoon gegeven had
kenden zij aan Hem genoten toe
in wat Hij hun geschonken had.
Doch hoog verheven is God
boven het genoten-geven dat zij doen.

[DE DWAASHEID DER ONGELOVIGEN]

(187) Zij zullen u ondervragen
alsof gij welbekend waart met haar.
Zeg:
De kennis omtrent haar is slechts bij God.
Maar de meesten der mensen weten niet.

191(191) Geven zij tot genoten [aan God]
iets wat niets kan scheppen
omdat het zelfgeschapen is?
192 En niet vermogen zij³
hun⁴ hulp te geven
en evenmin kunnen zij zichzelf helpen.

188(188) Zeg:
Ik vermag niet
voor mijzelf baat of schade te bewerken
tenzij dat God dat wil.
En zo ik de verborgenheid kende
zou ik veel goed hebben vergaard
en zou geen kwaad mij getroffen hebben.
Niet ben ik anders dan een waarschuwer
en een verkondiger
voor lieden die geloven.

193(192) En indien gij
hen roept tot de rechte leiding
volgen zij u niet.
Het is gelijk voor hen of gij hen roept
of dat gij zwijgt.
194(193) Zij die gij aanroept buiten God
zijn dienaren zoals gij.
Roept hen dan maar aan
en laten zij u dan gehoor schenken

1. Vgl. Koran 6:98.

2. Haar zwangerschap

3. Ġalālayn: De afgoden.

4. Ġalālayn: Aan wie hen aanbieden.

indien gij oprecht zijt.
 195(194) Hebben zij soms voeten
 waarmee zij kunnen lopen
 of hebben zij handen
 waarmee zij kunnen grijpen
 of hebben zij ogen
 waarmee zij kunnen zien
 of hebben zij oren
 waarmee zij kunnen horen?¹
 Zeg:
 Roept uw genoten aan
 en belaagt mij dan
 en ontziet mij niet.
 196(195) Mijn verbodene is God
 die de Schrift heeft nedergezonden
 en Hij verbindt zich met de deugdzaam.
 197(196) Maar zij die gij aanroept buiten Hem
 niet vermogen zij u te helpen
 en ook niet kunnen zij zichzelf helpen.
 198(197) En indien gij hen oproept
 tot de rechte leiding
 horen zij niet
 en gij ziet hen kijken naar u
 zonder dat zij zien.

[HOUDING VAN DE GEZANT GODS
 TEGENOVER ONGELOVIGEN]

199(198) Berust in wat vergeven kan worden²
 en spoor aan tot goed gedrag
 en wend u af van de onwetenden.
 200(199) En indien u soms
 een aanstoking van de Satan overkomt
 neem dan uw toevlucht tot God.
 Hij is horend en wetend.

1. Vgl. hiervoor vers 179, en Psalm 115.

2. De betekenis is niet geheel duidelijk. Bayḏāwī: 'Eis van de mensen geen zaken die moeilijk te vergeven zijn', maar hij vermeldt ook andere opvattingen.

3. Ġalālayn: Aan de straf die God in het vooruitzicht heeft gesteld.

201(200) Zij die vrezen
 wanneer een bezoeking van de Satan
 hen aanraakt
 worden zij indachtig³
 en dan worden zij plots scherp ziende.
 202(201) Maar hun broeders⁴
 die leiden zij⁵ verder in de verdoling
 en dan schieten zij⁶ daarin niet tekort.
 203(202) En indien gij hun⁷ niet een teken brengt
 zeggen zij:
 Hadt gij er niet één kunnen uitkiezen?
 Zeg:
 Ik volg slechts wat mij geopenbaard wordt
 vanwege mijn Heer
 dit zijn heldere bewijzen
 vanwege uw Heer
 en rechte leiding en barmhartigheid
 voor lieden die geloven.
 204(203) En wanneer
 de Oplezing⁸ wordt opgelezen
 luistert er dan naar
 en hoort in stilzwijgen
 opdat u wellicht
 barmhartigheid geschiede.
 205(204) En gedenkt uw Heer in uw binnenste
 in verootmoediging en vreze
 en zonder de woorden luid te spreken
 in de morgen en in de avondstond.
 Behoor niet tot de onachtzamen.
 206(205) Zij die bij uw Heer zijn⁹
 verhovaardigen zich niet
 boven de dienst van Hem
 en zij lofprijzen Hem
 en voor Hem werpen zij zich neder.

4. Ġalālayn: De ongelovige broeders van de satans.

5. Ġalālayn: De satans.

6. De satans.

7. Ġalālayn: Aan de Mekkanen.

8. De Koran.

9. Ġalālayn: De engelen.

ACHTSTE SURA
AL-ANFĀL (DE BUITVOORDELEN)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[OORLOGSBUIT]

- 1(1) Zij zullen u ondervragen
over de buitvoordelen.
Zeg:
de buitvoordelen behoren aan God
en de boodschapper.
Vreest dan God
en verbetert uw onderlinge betrekkingen
en gehoorzaamt God
en Zijn boodschapper
indien gij gelovig zijt.

[KENTEKENEN VAN DE WARE GELOVIGEN]

- 2(2) De gelovigen
dat zijn slechts zij wier harten sidderen
wanneer God vermeld wordt
en die wanneer hun
Zijn tekenen¹ worden voorgedragen
daardoor vermeerderd worden in geloof
en die hun vertrouwen stellen
op hun Heer
- 3(3) die de ṣalāt verrichten
en van het onderhoud
dat Wij hun hebben geschonken
bijdragen geven.
- 4(4) Diegenen zijn de wezenlijk gelovigen.

1. De verzen van de Koran.

2. Een slag tussen de moslims en de Mekkanen bij Badr in maart 624, dat is Ramaḍān van het jaar 2 na de *hiġra*.

Voor hen zijn rangen bij hun Heer
en vergeving
en grootmoedige voorziening.

[DE SLAG BIJ BADR]²

- 5(5) Zoals uw Heer u deed uittrekken
uit uw huis
naar de eis van het wezenlijke
terwijl toch een groep van de gelovigen
wederstrevend was.
- 6(6) Zij twistten met u over het wezenlijke
nadat dit duidelijk was gebleken
alsof zij zienderogen
naar de dood gedreven werden.
- 7(7) En toen God u beloofde
dat één der twee troepen³ u toe zou vallen
maar gij liever wenste
dat de niet weerbare troep⁴
u toe zou vallen
doch God bedoelde
het wezenlijke vast te leggen
door Zijn woorden
en de ongelovigen
tot de laatste toe te vernietigen
- 8(8) opdat Hij het wezenlijke zou vastleggen
en het ijdele doen blijken
ook al waren de booswilligen
wederstrevend.
- 9(9) Toen gij uw Heer aanriep om hulp

3. Bayḍāwi: Hetzij de Mekkaanse karavaan die uit Syrië terugkwam, hetzij het Mekkaanse leger dat hen kwam beschermen tegen de moslims.

4. Dus de karavaan.

- en Hij, u verhorende, sprak:
Ik zal u versterken
met duizend van de engelen achter u aan.
- 10(10) En niet maakte God het anders
dan tot een goede boodschap
en opdat uw harten daardoor gerust
zouden worden.
En niet komt de hulpe van een ander
dan van God.
God is geweldig en wijs.
- 11(11) Toen Hij u deed bevangen
door slaperigheid
als beveiliging vanwege Hem
en Hij uit de hemel
op u water deed nederdalen¹
om u daarmee te reinigen
en van u weg te nemen
de plaag van de Satan
en om uw harten te bemoedigen
en daardoor de voeten te stevigen.
- 12(12) Toen uw Heer openbaarde
aan de engelen:
Ik ben met u
stevigt dus hen die geloven.
Wij zullen schrik werpen
in de harten van hen
die ongelovig zijn.
Slaat dan op de nekken
en slaat op al hun vingertoppen.
- 13(13) Dat omdat zij zich afscheiden
van God en Zijn boodschapper.
En zo iemand zich afscheidt
van God en Zijn boodschapper
dan is God hevig in kastijding.
- 14(14) Dat is voor u!
Smaakt het dus
- en weet
dat voor de ongelovigen is
de bestraffing van het Vuur.
- 15(15) O gij die gelooft
wanneer gij hen die ongelovig zijn
ontmoet
optrekkende ten strijde
wendt hun dan niet de ruggen toe.
- 16(16) En wie hun op die dag zijn rug toewendt
anders dan omtrekkende om te strijden
of terugwijkende
naar een verbonden schare
die berokkent zich toorn van God
en zijn bestemmingsoord is Ġahannam
en een kwade gang is dat.
- 17(17) Doch niet gij hebt hen gedood
maar God heeft hen gedood.
En niet gij² hebt geworpen toen gij wierpt
maar God heeft geworpen
en wel om de gelovigen
van Zich te doen ondergaan
een heilzame beproeving.
God is horend en wetend.
- 18(18) Dat is voor u!
En God zal waarlijk
de list der ongelovigen verzwakken.
- [GERICHT TOT DE MEKKANEN,
NA HUN NEDERLAAG BIJ BADR]
- 19(19) Indien gij een weg tot uitkomst zoekt
komt de uitkomst zekerlijk tot u
en indien gij ophoudt
is dat beter voor u.
En indien gij weer terugkeert³
keren ook Wij terug

1. Vgl. Koran 3:154. Volgens veel commentatoren werd bij de slag bij Badr het terrein door regen slecht begaanbaar voor de Mekkanen. Dit was de moslims tot voordeel.

2. Ġalālayn: Mohammed. Volgens de ook bij Ġalālayn vermelde overlevering wierp Mohammed op een kritiek moment in de strijd bij Badr een handvol grind in de richting van de vijand.

3. Ġalālayn: Om tegen de profeet te strijden.

en niet zal uw schare u iets baten
ook al was zij talrijk.
God is waarlijk met de gelovigen.

[VAN DE GELOVIGEN GEHOORZAAMHEID
GEVRAAGD]

- 20(20) O gij die gelooft
gehoorzaamt God en Zijn boodschapper
en wendt u niet al horende van Hem af.
- 21(21) En weet niet als zij die zeiden:
Wij hebben gehoord
terwijl zij toch niet hoorden.
- 22(22) De slechtste dieren bij God
zijn de doven en de stommen
die geen begrip hebben.
- 23(23) En zo God in hen enig goeds kende
zou Hij hen horende maken
maar zo Hij hen horende maakte
zouden zij ter zijde gaan
en zich afwenden.
- 24(24) O gij die gelooft
leent gehoor aan God
en aan de boodschapper
wanneer Hij u oproept
tot wat u levend maakt.
En weet dat God zich stelt
tussen de man en zijn hart
en dat het tot Hem is
dat gij vergaderd zult worden.
- 25(25) En vreest een verzoeking
die niet bijzonderlijk hen zal treffen
die onrecht onder u doen
en weet dat God is hevig in kastijding.
- 26(26) En gedenkt hoe gij¹
gering en onderdrukt waart op de aarde
vrezende dat de mensen

u zouden wegrukken.
Toen heeft Hij u toevlucht verleend²
en u gesterkt met Zijn hulp³
en u tot onderhoud
de deugdelijke dingen⁴ gegeven
opdat gij wellicht dankbaar zult worden.

- 27(27) O gij die gelooft
schendt niet de trouw aan God
en de boodschapper
en schendt niet wat u is toevertrouwd
terwijl gij beter weet.
- 28(28) En weet dat uw bezittingen
en uw kinderen
een verzoeking zijn
en dat bij God een ontzaglijk loon is.
- 29(29) O gij die gelooft
indien gij God vreest
bewerkt Hij voor u een Onderscheiding⁵
en scheldt Hij u uw slechte daden kwijt
en vergeeft Hij u.
God is schenker
van ontzaglijke genade.

[MOHAMMED HERINNERD AAN DE
WANDADEN VAN DE MEKKANEN]

- 30(30) En toen zij die ongelovig zijn
een aanslag tegen u beraamden
om u vast te houden
of u te doden
of u uit te drijven.
Maar zij beraamden
en God beraamde
en God is de beste der beramers.
- 31(31) En wanneer Onze tekenen⁶
hun voorgedragen werden

1. In Mekka, voor de *hiġra*.

2. Ġalālayn: In Medina.

3. Ġalālayn: Bij de slag bij Badr.

4. Ġalālayn: De krijgsbuit.

5. Bayḍāwī meent dat 'Onderscheiding' (Arabisch: *Furqān*) hier ook kan betekenen: 'Redding van datgene dat gij vreest in deze en de komende wereld'. Deze betekenis sluit goed aan bij de oorspronkelijke grondbetekenis van *Furqān*.

6. Ġalālayn: Verzen van de Koran.

- zeiden zij:
 Wij hebben het gehoord
 zo wij wilden
 zouden ook wij zoiets kunnen zeggen
 niets anders zijn dit
 dan vertelsels der ouden.
- 32(32) En toen zij zeiden:
 O God
 indien dit het wezenlijke is
 van Uwentwege
 doe dan op ons stenen regenen
 uit de hemel
 of geef ons een pijnlijke bestraffing.
- 33(33) Maar niet is God zo
 dat Hij hen zou straffen
 terwijl gij nog in hun midden zijt¹
 en niet zou God ertoe overgaan
 hen te straffen
 terwijl zij om vergeving vragen.
- 34(34) Maar wat doet hun menen
 dat God hen niet zal straffen
 daar zij toch afhouden
 van het Gewijde Bedehuis²
 zonder dat zij daarvan de bezorgers zijn?
 Geen anderen zijn daarvan de bezorgers
 dan de vrezenden³
 maar de meesten hunner weten het niet.
- 35(35) En niet was hun salat bij het Huis⁴
 anders dan gefluit en handgeklap.
 Smaakt dan de bestraffing
 voor het ongeloof dat gij bedreeft.
- 36(36) Zij die ongelovig zijn
 geven bijdragen van hun bezittingen
 om te doen afwijken van de weg Gods.
 Zij zullen bijdragen geven
 maar daarna
 zal over hen beklemming komen
- en dan zullen zij overweldigd worden.
- (37) En zij die ongelovig zijn
 zullen tot Ġahannam
 samengedreven worden
- 37(38) opdat God onderscheide
 het weerzinwekkende van het deugdelijke
 en al het weerzinwekkende
 op elkander plaatse
 en het dan altezamen opstapele
 en in Ġahannam brenge.
 Diegenen, dat zijn de verliezenden.
- 38(39) Zeg tot hen die ongelovig zijn:
 Indien zij ophouden⁵
 wordt hun vergeven wat vooraf is gegaan
 maar indien zij weer terugkeren:
 de gebruikelijke behandeling
 der vroegere geslachten
 heeft al reeds plaatsgehad.
- 39(40) En bestrijd hen
 totdat er geen verzoeking meer is
 en de godsdienst geheel aan God behoort.
 Indien zij dan ophouden
 dan is God scherp ziende
 op wat zij bedrijven.
- 40(41) En indien zij zich afwenden
 weet dan dat God uw beschermheer is
 een voortreffelijk beschermheer
 en een voortreffelijk helper!
- [DE VERDELING VAN BUIT]
- 41(42) En weet dat het vijfde deel
 van wat gij buit maakt
 toekomt aan God en de boodschapper
 en de aanverwant en de wezen
 en de behoeftigen en de zoon des wegs⁶
 indien gij gelovig zijt in God

1. De straf over Mekka zou niet hebben kunnen plaatsvinden zolang Mohammed nog in Mekka verbleef, zoals ook de straf over Sodom eerst plaats had na het vertrek van Lot.

2. Het heiligdom rond de Ka'ba.

3. De moslims.

4. De Ka'ba.

5. Ġalālayn: Ophouden de profeet te bestrijden.

6. Meestal begrepen als 'reiziger'.

en wat Wij nedergezonden hebben
op Onze dienaar
op de dag der Onderscheiding¹
de dag waarop
de beide menigten samenstieten.
God is over alle ding machtig.

[DE VELDSLAG BIJ BADR]

- 42(43) Toen gij waart op de nabije rand
en zij op de verder gelegen rand
terwijl de ruitertroep² lager was dan gij.
En zo gij met elkander
een afspraak gemaakt hadt
zoudt gij daarna zeker
de afspraak verzaakt hebben.
Maar het gebeurde
opdat God een beschikking zou treffen
die reeds bestemd was volvoerd te worden
(44) opdat zouden sneuvelen
wie gesneuveld zijn
blijkens een duidelijk teken
en opdat zouden leven wie in leven bleven
blijkens een duidelijk teken.
God is waarlijk horend en wetend.
43(45) Toen God hen in uw slaap aan u toonde
als gering in aantal
en zo Hij hen aan u als talrijk had getoond
zoudt gij versaaagd hebben
en in tegenstrijd gekomen zijn
over het beleid.³
Maar God heeft heil gegeven.
Hij is waarlijk wetend
omtrent wat in de borsten is.
44(46) En toen Hij hen aan u toonde
ten tijde dat gij samentrof
als gering in uw ogen
terwijl Hij u gering maakte in hun ogen

opdat God een beschikking zou treffen
die reeds bestemd was
volvoerd te worden.
En tot God is het
dat de beschikkingen
teruggevoerd worden.

[GEDRAG IN DE STRIJD]

- 45(47) O gij die gelooft
wanneer gij een schare ontmoet
houdt dan stand
en gedenkt God veelmaals
opdat gij wellicht zult welvaren.
46(48) En gehoorzaamt God en de boodschapper
en komt niet in twist met elkander
zodat gij versaaagt
en uw gelukswind weggaat.
En betrachtuldigheid:
God is met de duldenden.
47(49) En weest niet als zij
die uit hun woonplaatsen uittrokken
in verwatenheid
en om van de mensen gezien te worden
terwijl zij afhielden van de weg Gods.
God omvat met Zijn weten
wat zij bedrijven.
48(50) En toen de Satan aan hen
hun handelingen schoon deed schijnen
en zeide:
Geen der mensen is er
die u heden zal overwinnen⁴
want ik ben een nabuur voor u.
Doch toen de beide scharen
in elkanders gezicht kwamen
week hij terug op zijn hielen
en zeide:
Ik ben los van u

1. Ġalālayn: De dag van de Slag bij Badr.

2. Ġalālayn: De Mekkaanse karavaan.

3. Ġalālayn: Dan zoudt ge getwist hebben over de vraag of ge
wel of niet ten strijde moest trekken.

4. Maar de Mekkanen streden tegen God!

ik zie wat gij niet ziet
ik ducht God
en God is hevig in kastijding.

49(51) Toen de huichelaars
en zij in wier harten krankheid was
zeiden:
Hun godsdienst
heeft deze lieden¹ bedrogen.
Maar als iemand
zijn vertrouwen stelt op God
dan is God geweldig en wijs.

50(52) En als gij eens zaagt
wanneer de engelen
de doodschuld invorderen
van hen die ongelovig zijn
hoe zij hen slaan op hun gezichten
en hun ruggen:
Smaakt de bestraffing van de brand.

51(53) Dat is wegens wat uw handen
tevorens gedaan hebben
en God is waarlijk niet een
die onrecht doet aan de dienaren.

[VROEGERE GESLACHTEN]

52(54) Zoals het was met het geslacht van Fir‘awn
en hen die voor hen waren
zij waren ongelovig aan de tekenen Gods
waarop God hen greep
wegens hun boosheden.
God is sterk en hevig in kastijding.

53(55) Dat omdat God niet zal veranderen
een weldaad
die Hij aan een volk heeft geschonken
zolang zij niet veranderen
wat in hun zielen is

en omdat God is horend en wetend.

54(56) Zoals het was met het geslacht van Fir‘awn
en hen die voor hen waren
zij verklaarden de tekenen van hun Heer
voor leugen
toen vernietigden Wij hen
wegens hun boosheden
en deden Wij het geslacht van Fir‘awn
verdrinken.²
En allen waren zij onrechtdoeners.

[BEHANDELING VAN HEN DIE
HET VERBOND BREKEN]

55(57) De slechtste dieren bij God
zijn zij die ondankbaar zijn³
en alzo niet geloven:

56(58) Zij
met wie gij een verbond hebt aangegaan
en daarna hun verbond
telkenmale verbreken
terwijl zij niet vrezend zijn.

57(59) Indien gij dan hen aantreft in de krijg
breng dan door hen verwarring
onder wie na hen komen
opdat zij zich wellicht laten vermanen.

58(60) En indien gij soms trouwbreuk vreest
van zekere lieden⁴
werpt het dan
op gelijke wijze terug op hen.
God bemint niet de trouwbrekers.

59(61) En laat iemand niet menen
dat zij die ongelovig zijn
ontkomen zijn
zij zijn niet in staat iets uit te richten.

1. Ġalālayn: De moslims.

2. Zie Exodus 14:28.

3. Jegens de weldaden en de openbaringen van God.

4. Ġalālayn: De joden in Medina.

[VOORBEREIDING TOT DE STRIJD]

- 60(62) En maakt voorbereiding tegen hen met wat gij kunt aan weerstandskracht en uitrusting van paardenvolk om daarmee te verschrikken Gods vijand en uw vijand en anderen buiten hen die gij niet kent maar die God kent. En al wat gij als bijdrage geeft op de weg Gods dat zal God u volledig kwijten en u zal geen onrecht geschieden.
- 61(63) En indien zij neigen naar de vrede neigt gij dan ook daartoe en stel uw vertrouwen op God. Hij is waarlijk de Horende, de Wetende.
- 62(64) En indien zij voorhebben u te bedriegen dan is het God op wie gij rekenen kunt. Hij is het die u gesterkt heeft met Zijn hulp en met de gelovigen.
- 63 Hij heeft hun harten in genegenheid verenigd. Zo gij daartoe al wat op de aarde is zoudt bijdragen zoudt gij hun harten niet kunnen verenigen maar God heeft hen verenigd. Hij is geweldig en wijs.
- 64(65) O gij profeet waarop gij rekenen kunt dat is God en de gelovigen die u volgen.

[AANSPORING TOT DE STRIJD]

- 65(66) O gij profeet spoor de gelovigen aan tot de strijd indien er onder u twintig zijn die stand houden zullen zij er tweehonderd overwinnen en indien er honderd van u zijn zullen zij er duizend overwinnen van de ongelovigen immers zij zijn lieden die geen inzicht hebben.
- 66(67) Thans¹ heeft God uw last verlicht en weet Hij dat er zwakheid in u is. Doch indien er onder u een honderdtal standhoudenden zijn zullen zij er tweehonderd overwinnen en indien er duizend van u zijn zullen zij er tweeduizend overwinnen met verlof van God. God is met de standhoudenden.

[BEHANDELING VAN GEVANGENEN]

- 67(68) Niet staat het aan een profeet dat hij gevangenen zou hebben om daarmee bloedbaden aan te richten op aarde.² Gij hebt het oog op het aanbod van het nabije leven maar God heeft het oog op het latere leven. God is geweldig en wijs.
- 68(69) Ware er niet een schriftwoord vanwege God voorafgegaan dan zou u terzake van wat gij genomen hebt³

1. Bij de slag bij Badr?

2. Ġalālayn: Geopenbaard naar aanleiding van een aanbod om de gevangenen van Badr door de heidense Mekkanen te laten loskopen.

3. Ġalālayn: Door een Koranvers te openbaren heeft God aan Mohammed toestemming gegeven de gevangenen van Badr te laten loskopen.

een ontzaglijke bestraffing
getroffen hebben.

69(70) Eet dan van wat gij buitgemaakt hebt
als iets geoorloofds en deugdelijks.
En vreest God.
God is vergevend en barmhartig.

70(71) O gij profeet
zeg tot de gevangenen
die in uw handen zijn:
Indien God in uw harten enig goed kent
zal Hij u iets beters¹ geven
dan wat van u genomen is²
en zal Hij u vergeven.
God is vergevend en barmhartig.

71(72) Maar indien zij³ voorhebben
de trouw jegens U te breken
welnu
zij hebben tevoren
de trouw met God gebroken
waarop Hij over hen macht gegeven heeft.
God is wetend en wijs.

[VERHOUDING TUSSEN GELOVIGEN UIT
MEKKA EN MEDINA]

72(73) Zij die geloven en uitgeweken zijn⁴
en zich met hun bezittingen
en hun persoon
beijverd hebben op de weg Gods
en zij die toevlucht verleend hebben
en geholpen⁵
diegenen zijn elkanders verbondenen.
Maar zij die geloven

en niet uitgeweken zijn
met hen hebt gij
in geen opzicht verbondenheid
zolang zij niet uitwijken.
En indien zij u om hulp vragen
in de godsdienst
dan rust de hulp op u als plicht
tenzij tegen lieden
tussen welke en u er een verbond is.
God is scherp toeziende
op wat gij bedrijft.

73(74) En zij die ongelovig zijn
zijn elkanders verbondenen.
Indien gij zo niet handelt
zal er verzoeking zijn in het land
en groot verderf.

74(75) Maar zij die geloven en uitgeweken zijn
en zich beijverd hebben op de weg Gods
en zij die toevlucht verleend hebben
en geholpen
die zijn de gelovigen in wezenlijkheid.
Voor hen is vergiffenis
en grootmoedige voorziening.

75(76) En zij die naderhand
gelovig zijn geworden
en uitgeweken zijn
en zich mét u hebben beijverd⁶
die behoren tot u
maar de bloedverwanten
zijn elkander nader
in de Schrift van God.
God is wetend omtrent alle ding.

1. Ġalālayn: Het geloof.

2. Ġalālayn: De losprijs.

3. Ġalālayn: De gevangenen, door hun losprijs toch niet te betalen.

4. Ten tijde van de *hiġra* uit Mekka, 622.

5. Door het de moslims mogelijk te maken zich in Medina te vestigen.

6. In de strijd tegen de ongelovigen.

NEGENDE SŪRA

AL-TAWBA (HET BEROUW)

Medinensisch, behalve de twee laatste verzen die Mekkaans zijn; titel ontleend aan vers 3.

Dit is de enige sūra die niet begint met 'In de naam van God, de Barmhartige Erbarmer'.

[BEPALINGEN OMTRENT DE MET DE
ONGELOVIGEN IN MEKKA GESLOTEN
OVEREENKOMSTEN]

- 1(1) Een losspreking¹
vanwege God en Zijn boodschapper
jegens diegenen der genotengevers
met wie gij²
een verbond³ hebt aangegaan.
- 2(2) Gaat dan rond op de aarde
gedurende vier maanden⁴
en weet dat gij niets tegen God vermoogt
en dat God de ongelovigen zal vernederen.
- 3(3) En een afkondiging
vanwege God en Zijn boodschapper
tot de mensen
op de dag van de grote Bedevaart⁵
dat God los is van de genotengevers
en ook Zijn boodschapper.
Doch indien gij u berouwvol bekeert
dan is dat beter voor u.
En indien gij u afwendt
weet dan
dat gij niets vermoogt uit te richten
tegen God.
En verkondig aan hen die ongelovig zijn
een pijnlijke bestraffing
- 4(4) behalve diegenen van de genotengevers
met wie gij een verbond hebt aangegaan
en die u daarna
in niets te kort hebben gedaan

en niemand tegen u hebben bijgestaan.
Vervult dus jegens hen
uw bondsverplichting
tot het einde van de hun gegeven tijd.
God bemint de vrezenden.

- 5(5) Doch wanneer
de gewijde maanden zijn verstreken
doodt dan de genotengevers
waar gij hen aantreft
en grijpt hen en belemmert hen
en bezet elke uitkijkpost tegen hen.
Doch indien zij zich berouwvol bekeren
en de ṣalāt verrichten
en de zakāt opbrengen
laat hen dan vrij huns weegs gaan.
God is vergevend en barmhartig.
- 6(6) En indien een van de genotengevers
bij u bescherming zoekt
geef hem dan die bescherming
zodat hij Gods woorden kan horen
en doe hem daarna
een plaats van veiligheid bereiken.
Dat omdat zij lieden zijn die niet weten.
- 7(7) Hoe kan er voor de genotengevers
een bondsverplichting zijn bij God
en Zijn boodschapper
behalve voor hen
met wie gij een verbond hebt aangegaan⁶

1. 'Losspreking' is een vertaling van het Arabische woord *barā'ā*, dat duidt op het verbreken van de banden, het zich los en vrij verklaren, ten opzichte van een groep waar men wellicht verondersteld kan worden deel van uit te maken.

2. Gericht tot de moslims.

3. Wellicht het verdrag tussen Mohammed en de heidense Mekkanen van Ḥudaybiyya, gesloten in maart 628.

4. Ḡalālayn: Gericht tot de heidenen.

5. Waarschijnlijk de bedevaart in 630 of 631, na de verovering van Mekka, die in 630 had plaatsgehad.

6. Ḡalālayn: Bij het verdrag van Ḥudaybiyya.

- bij het Gewijde Bedehuis?¹
 Zolang zij dan
 het rechte jegens u betrachten
 betracht ook gij het rechte jegens hen.
 God bemint de vrezenden.
- 8(8) Hoe zou dat kunnen
 daar toch
 indien zij de overhand over u hebben
 zij jegens u niet in acht nemen
 verbondenheid door bloedverwantschap
 of enige afspraak?
 Zij stemmen u welgezind
 met hun monden
 maar hun harten weigeren.
 En de meesten hunner
 zijn kwaadbedrijvers.
- 9(9) Zij kopen voor de tekenen Gods
 iets van geringe waarde
 en houden af van Zijn weg.
 Kwaad is het waarlijk wat zij bedreven.
- 10(10) Niet nemen zij in acht jegens een gelovige
 verbondenheid door bloedverwantschap
 of afspraak.
 En diegenen, dat zijn de overtredenden.
- 11(11) Doch indien zij zich berouwvol bekeren
 en de ṣalāt verrichten
 en de zakāt opbrengen
 dan zijn zij uw broeders in de godsdienst.
 Wij zetten de tekenen duidelijk uiteen
 voor lieden die weten.
- 12(12) En indien zij hun eden breken
 nadat zij bondsplicht hebben aangegaan
 en uw godsdienst aanvallen
 bestrijdt dan de leiders van het ongelooft.
 Voor hen bestaan er geen eden
 wellicht zullen zij ophouden.

[AANSPORING TOT HERVATTING VAN DE
 OORLOG TEGEN DE ONGELOVIGEN]

- 13(13) Zult gij niet strijden tegen lieden
 die hun eden gebroken hebben
 en het erop aangelegd hebben de
 boodschapper te verdrijven
 en die van begin af aan
 tegen u zijn opgetreden?
 Hebt gij dan soms vrees voor hen
 terwijl toch God
 er meer aanspraak op kan maken
 dat gij Hem vreest
 indien gij gelovigen zijt?
- 14(14) Strijdt tegen hen
 God zal hen straffen door uw handen
 en hen vernederen
 en Hij zal u hulp verlenen tegen hen
 en genezing brengen
 aan de borsten van lieden die geloven
- 15(15) en Hij zal de woede
 van hun harten uitdrijven.
 God neemt het berouw aan
 van wie Hij wil.
 God is wetend en wijs.
- 16(16) Of hebt gij² soms gerekend
 dat gij met rust gelaten zoudt worden
 en dat God nog niet heeft leren kennen
 diegenen uwer
 die zich beijveren
 en die geen vriendschapsbanden aangaan
 buiten God
 noch buiten Zijn boodschapper
 noch buiten de gelovigen.
 Maar God is wél-onderricht
 van wat gij bedrijft.

1. Het heiligdom rond de Ka'ba.

2. Baḍāwī: Dit is gericht tegen volgelingen van Mohammed
 die niet ten strijde wensten te trekken.

[DE ONGELOVIGEN GEEN AANDEEL MEER
IN HET HEILIGDOM TE MEKKA]

- 17(17) Niet staat het aan de genotengevers
dat zij de bedoorden Gods omwonen
getuigenis gevend over zichzelf
van ongelooft.
Diegenen
hun daden zijn vruchteloos
en in het Vuur zijn zij, eeuwig-levend.
- 18(18) Slechts zij
zullen de bedoorden Gods omwonen
die geloven aan God en de Laatste Dag
en die ṣalāt verrichten
en de zakāt opbrengen
en geen ander vrezen dan God.
Diegenen zullen mogelijk behoren
tot de rechtgeleiden.
- 19(19) Stelt gij soms
het drinken van de bedevaartgangers
en het omwonen
van het Gewijde Bedehuis
gelijk aan de gedragingen van wie geloven
in God en de Laatste Dag
en zich beijveren op de weg Gods?
Niet zijn zij gelijk bij God
en niet leidt God recht
de ongelovige lieden.
- 20(20) Zij die geloven en zijn uitgeweken¹
en zich beijveren op de weg Gods
met hun bezittingen en hun persoon
zijn hoger in rang bij God.
En diegenen dat zijn de gelukzaligen.
- 21(21) Hun zal hun Heer aankondigen
barmhartigheid van Zijnentwege
en welgevallen
en Gaarden waarin voor hen
blijvend geneucht is

1. Uitgeweken uit Mekka naar Medina samen met
Mohammed in het jaar 622.

- 22(22) eeuwig-levend daarin voor immer.
God, bij Hem is waarlijk ontzaglijk loon.

[ISLAM GAAT BOVEN FAMILIEBANDEN]

- 23(23) O gij die gelooft
neemt niet uw vaders en uw broeders
tot verbondenen²
indien zij het ongelooft
hoger schatten dan het geloof.
En wie uwer zich afwenden
dat zijn de onrecht-doeners.
- 24(24) Zeg:
Indien uw vaders
en uw zoons en uw broeders
en uw echtgenoten en uw stamgenoten
en bezittingen die gij verworven hebt
en koophandel
waarvan gij mislukking vreest
en woningen die u behagen
u liever zijn dan God
en Zijn boodschapper
en beijvering op Zijn weg
wacht dan af
totdat God met Zijn beschikking komt.
Maar God leidt niet recht
de kwaadbedrijvers.

[VROEGERE HULP VAN GOD IN DE STRIJD]

- 25(25) God heeft u immers reeds geholpen
op vele trefplaatsen
en op de dag van Ḥunayn³
toen uw aantal
u indrukwekkend voorkwam
maar dat baatte u toen niets
en de aarde in al haar ruimheid
was te nauw voor u

2. Vgl. Mattheüs 10:37.

3. Een veldslag in het jaar 630.

en daarop wendde gij u af in vlucht.
 26(26) Toen zond God Zijn Godsrust neder
 op Zijn boodschapper
 en op de gelovigen
 en Hij zond legerscharen¹ neder
 die gij niet zag.
 Hij bestrafte hen die ongelovig waren
 en dat is de vergelding der ongelovigen.
 27(27) En daarop neemt God weder
 het berouw aan van wie Hij wil.
 God is vergevend en barmhartig.

[DE POLYTHEÏSTEN UITGESLOTEN VAN
 DE BEDEVAART]

28(28) O gij die geloof
 de genotengevers zijn slechts onreinheid
 laten zij dus niet
 het Gewijde Bedehuis naderen
 na dit jaar.
 En indien gij verarming² vreest
 eens zal God u rijk maken
 van Zijn genade
 zo Hij wil.
 God is wetend en wijs.

[BEHANDELING VAN DE BEZITTERS VAN
 VROEGERE OPENBARINGEN]

29(29) Bestrijdt hen die niet geloven in God
 noch in de Laatste Dag
 en die niet verboden stellen
 wat God en Zijn boodschapper
 verboden hebben gesteld
 en die niet zich voegen
 naar de wezenlijke godsdienst
 onder degenen
 aan wie de Schrift gegeven is

1. Ġalālayn: Legerscharen van engelen.

2. Ġalālayn: Armoede doordat er geen handel meer
 gedreven kan worden met pelgrims.

totdat zij uit de hand
 de schatting opbrengen
 in onderdanigheid.
 30(30) En de joden zeggen:
 ‘Uzayr³ is Gods zoon
 en de christenen zeggen:
 De Masīh⁴ is Gods zoon.
 Dat is wat zij zeggen met hun monden
 in aanpassing aan de woorden van hen
 die in vroeger tijd ongelovig waren.
 God moge hen bestrijden!
 Hoezeer zijn zij in leugen verstrikt.
 31(31) Zij hebben zich hun schriftgeleerden
 en hun monniken
 tot heren genomen, buiten God
 en ook de Masīh, de zoon van Maryam
 terwijl hun toch niets anders bevolen is
 dan dat zij een Enig God dienen
 buiten Wie er geen god is.
 Geprezen is Hij die verheven is
 boven hun genoten-geverij.
 32(32) Zij beogen het licht Gods uit te doven
 met hun monden
 maar God bedoelt niets anders
 dan Zijn licht volledig te maken
 ook al wederstreven de ongelovigen.
 33(33) Hij is het
 die Zijn boodschapper heeft gezonden
 met de rechte leiding
 en de wezenlijke godsdienst
 om haar te doen triomferen
 over alle godsdienst
 ook al wederstreven de genotengevers.
 34(34) O gij die geloof
 velen van de schriftgeleerden
 en de monniken
 verteren de bezittingen der mensen

3. Wellicht een verwijzing naar Ezra?

4. Masīh is de Arabische vorm van het woord Messias.

in ijdelheid
 en houden af van de weg Gods.
 Maar zij die zich schatten vergaren
 van goud en zilver
 en daarvan geen bijdragen geven
 op de weg Gods
 kondig hun een pijnlijke bestraffing aan.

35(35) Op de dag
 waarop die schatten verhit worden
 in het vuur van Ġahannam
 zodat daarmee aangebrand worden
 hun voorhoofden
 en hun zijden en hun ruggen.
 Dit is wat gij vergaard hebt voor uzelf
 smaakt dan wat gij vergaard hadt!

[INDELING VAN HET JAAR IN MAANDEN]

36(36) Het aantal der maanden bij God
 is twaalf maanden
 in Gods Schriftwoord
 op de dag waarop Hij
 de hemelen en de aarde schiep.
 Vier daarvan zijn gewijd
 dat is de vaststaande godsdienst.
 Doet in die tijd dus geen onrecht aan uzelf
 maar bestrijdt de genotengevers tezamen
 zoals zij u tezamen bestrijden.
 En weet dat God is met de vrezenden.

37(37) Schrikkelmaanden¹ zijn slechts
 toevoeging aan het ongelooft
 waardoor zij die ongelovig zijn
 in dwaling worden gebracht.
 Zij verklaren haar
 een jaar voor geoorloofd
 en een ander jaar voor ongeoorloofd
 om gelijk te komen
 met het aantal

1. Voor de islam was het gebruikelijk het maanjaar door een schrikkelmaand aan het zonnejaar gelijk te laten lopen.

Het moslimse jaar is een jaar van twaalf maanmaanden.

2. Ġalālayn: Mohammed.

van wat God gewijd heeft verklaard
 en dan ongewijd te verklaren
 wat God gewijd heeft verklaard.
 Voor hen is schoonschijnend gemaakt
 de slechtheid van hun bedrijf.
 Maar God leidt niet recht
 de ongelovige lieden.

[AFKEER VAN DE STRIJD BIJ DE GELOVIGEN]

38(38) O gij die gelooft
 wat is er met u?
 Wanneer tot u gezegd wordt:
 Rukt uit op de weg Gods
 zit gij bedrukt neer ter aarde.
 Hebt gij dan meer welgevallen
 aan het nabije leven
 dan aan het latere?
 Doch niet is de bate van het nabije leven
 in het latere
 anders dan gering.

39(39) Indien gij niet uitrukt
 zal Hij u straffen met pijnlijke bestraffing
 en zal Hij een ander volk
 voor u in de plaats stellen
 maar niet zult gij Hem in iets schaden.
 God is over alle dingen machtig.

40(40) Indien gij hem² al niet geholpen hebt
 zo heeft God hem toch geholpen
 toen zij die ongelovig waren³
 hem verdreven⁴
 als tweede van twee⁵
 toen zij beiden in het hol waren
 en hij zeide tot zijn gezelt:⁶
 Wees niet bekommerd
 God is met ons.
 Toen zond God
 Zijn Godsrust over hem neder

3. De Mekkanen ten tijde van de *hiġra*.

4. Uit Mekka.

5. Volgens de overlevering verborg Mohammed zich samen met Abū Bakr (de latere eerste Khalief) in een grot.

6. Ġalālayn: Abū Bakr.

- en sterkte hem met legerscharen
die gij niet zaagt
en Hij maakte het woord
dergenen die ongelovig zijn
het laagste
en het woord van God
het hoogste.
God is geweldig en wijs.
- 41(41) Rukt uit lichtbeladen en zwaarbeladen
en beijvert u met uw bezittingen
en uw persoon
op de weg Gods.
Dat is beter voor u
indien gij kennis hebt.
- 42(42) Indien het was een dichtbijliggende kans
en een doelgewisse tocht
zouden zij u¹ volgen
maar de afstand schijnt hun te ver.
En zij zullen zweren bij God:
Zo wij in staat waren
zouden wij met u uittrekken
terwijl zij zichzelf te gronde richten.
Doch God weet dat zij leugenaars zijn.
- 43(43) Moge God het u² kwijtschelden!
Waarom geeft gij hun verlof³
zolang u niet duidelijk bleek
wie oprecht waren
en gij kennen leerde de leugenaars?
- 44(44) Niet vragen u om verlof
zij die geloven in God en de Laatste Dag
dat zij zich niet behoeven te beijveren
met hun bezittingen
en hun persoon.
God is welbekend met de vrezenden.
- 45(45) Om verlof vragen u slechts zij
die niet geloven in God en de Laatste Dag
en wier harten in twijfel zijn
zodat zij heen en weer gedreven worden
- in hun twijfeling.
- 46(46) En zo zij hadden willen uittrekken
zouden zij
voorbereiding daarvoor getroffen hebben.
Doch God wenste niet
dat zij zich opmaakten
en hield hen traag.
En er werd gezegd:
Blijf stilzitten met de stilzittenden.
- 47(47) Zo zij waren uitgetrokken in uw midden⁴
zouden zij uw onzekerheid
slechts vermeerderd hebben
en zij zouden onrust gebracht hebben
in uw gelederen
doordat zij ernaar streefden
verzoeking onder u te brengen
en er onder u zouden zijn
die hen aanhoorden.
God is welbekend
met de onrecht-doeners.
- 48(48) Reeds vroeger hebben zij gestreefd
naar verzoeking
en hebben zij uw bedoelingen verdraaid
totdat het wezenlijke kwam
en de beschikking Gods
duidelijk kwam te blijken
ofschoon zij tegenstreefden.
- 49(49) En onder hen zijn er die zeggen:
Schenk mij verlof⁵
en breng mij niet in verzoeking.
Zijn zij niet reeds
in de verzoeking vervallen?
En Ġahannam zal waarlijk
de ongelovigen omvatten.
- 50(50) Indien u iets goeds overkomt
mishaagt het hen
maar indien u een ramp overkomt

1. Mohammed.

2. Ġalālayn: Mohammed.

3. Ġalālayn: Om achter te blijven.

4. Ġalālayn: Te midden van de gelovigen.

5. Ġalālayn: Om achter te blijven, en niet ten strijde te trekken.

zeggen zij:
Wij hebben reeds te voren
onze houding bepaald
en wenden zij zich af in leedvermaak.

51(51) Zeg:
Niet zal ons iets anders treffen
dan wat God voor ons beschreven heeft
Hij is onze beschermheer
en dus is het op God
dat de gelovigen
hun vertrouwen moeten stellen.

52(52) Zeg:
Wacht gij voor ons op iets anders
dan een van de beide goede dingen?¹
Maar wij wachten voor u erop
dat God u zal treffen
met een bestraffing
van Zijnentwege
of door onze handen.
Wacht dus af
wij behoren met u tot de wachtenden.

[VEROORDELING VAN DE HOUDING
DER HUICHELAARS]

53(53) Zeg:
Schenkt bijdragen
willig of onwillig
niet zal het van u aangenomen worden.
Gij waart kwaadbedrijvende lieden.

54(54) En niets anders heeft verhinderd
dat hun bijdragen
van hen aangenomen werden
dan dat zij ongelovig waren aan God
en Zijn boodschapper
terwijl zij niet de ṣalāt vervulden
dan in onachtzaamheid

en geen bijdragen schenken
dan met tegenzin.

55(55) Laten dan noch hun bezittingen
noch hun kinderen
indruk op u maken.
God bedoelt slechts
hen daarmede te straffen
in het nabije leven
en dat zijzelf aan hun eind komen
terwijl zij ongelovigen zijn.

56(56) Zij zweren bij God
dat zij tot u behoren.
Doch niet behoren zij tot u
maar zij zijn lieden die angstig zijn.

57(57) Zo zij een toevluchtsoord vonden
of holen of een schuilplaats
zouden zij zich daarheen wenden
in overhaaste vlucht.

58(58) En onder hen zijn er
die aanmerking op u maken
ten aanzien van de liefdegaven.
Doch indien hun daarvan gegeven wordt
zijn zij tevreden
en indien hun niet daarvan gegeven wordt
dan zijn zij vertoornd.

59(59) Mochten zij toch tevreden zijn
met wat God en Zijn boodschapper
hun gegeven hebben
en zeggen:
Waarop wij rekenen is God.

God zal ons geven van Zijn genade
en ook Zijn boodschapper.
Wij zijn naar God begerig.

60(60) De liefdegaven zijn slechts voor de armen
en de behoeftigen
en hen die er werk voor verrichten²
en hen wier harten geneigd gemaakt zijn³

1. Ḡalālayn: De overwinning of Paradijs.

2. Ḡalālayn: Wie met de inning ervan belast zijn.

3. Ḡalālayn: Opdat zij moslim zullen worden.

en ten aanzien van de geknechten
 en de schuldenaars
 en op de weg Gods²
 en de zoon des wegs³
 als verplichting vanwege God.
 God is wetend en wijs.

[DE PROFEET VAN AFLUISTERPRAKTIJKEN
 BETICHT]

- 61(61) En onder hen⁴ zijn er
 die de profeet krenken
 en zeggen:
 Hij is een oor.⁵
 Zeg:
 Een oor [dat hoort] wat goed is voor u
 want hij gelooft in God
 en gelooft de gelovigen
 (62) en een barmhartigheid
 voor diegenen die geloven onder u.
 Maar zij
 die de boodschapper Gods krenken
 voor hen is een pijnlijke bestraffing.

[DE HUICHELAARS VEROORDEELD]

- 62(63) Zij zweren jegens u⁶ bij God
 opdat zij u tevreden stellen.
 Maar God en Zijn boodschapper
 hebben meer aanspraak erop
 dat zij door hen tevreden gesteld worden
 indien zij gelovigen zijn.
 63(64) Hebben zij dan niet ervaren
 dat voor hem die zich verzet tegen God
 en Zijn boodschapper
 het vuur van Ġahannam is weggelegd
 eeuwig-levend daarin.

1. Ġalālayn: Voor het loskopen van slaven.
 2. Ġalālayn: Diegenen die deelnemen aan de strijd tegen de
 ongelovigen en geen aandeel in de buit hebben verkregen.
 3. Ġalālayn: De reiziger.
 4. Ġalālayn: Onder de ongelovigen.
 5. Bayḏāwī: Hij hoort alles wat er wordt gezegd en gelooft
 dat. M.a.w. hij bedient zich van verklikkers.

- Dat is de ontzaglijke vernedering.
 64(65) De huichelaars zijn verontrust
 dat over hen wordt nedergezonden
 een sūra
 die hun verkondigt wat in hun harten is.
 Zeg:
 Spot maar
 God zal uitbrengen
 dat waarover gij u verontrust.
 65(66) En indien gij⁷ hen⁸ vraagt
 zullen zij zeggen:
 Wij waren slechts
 in besprekingen verdiept
 en schertsten.
 Zeg:
 Waart gij dan aan het spotten met God
 en Zijn tekenen
 en Zijn boodschapper?
 66(67) Verontschuldigt u niet.⁹
 Gij zijt ongelovig geworden
 na geloofd te hebben.
 Indien Wij al een groep uwer vergeven
 zo straffen Wij een andere groep
 omdat zij boosgezinden waren.
 67(68) De huichelaars en de huichelaarsters
 behoren tot elkander
 zij sporen aan tot het verwerpelijke
 en houden af van het behoorlijke
 en knijpen hun handen dicht.¹⁰
 Zij hebben God vergeten
 en nu heeft Hij hen vergeten.
 De huichelaars
 dat zijn de kwaadbedrijvers.
 68(69) Aangezegd heeft God aan de huichelaars
 en de huichelaarsters
 en de ongelovigen

6. Ġalālayn: Jegens de gelovigen.
 7. Mohammed.
 8. De huichelaars.
 9. Gericht tot de huichelaars.
 10. Ġalālayn: Zij leveren geen bijdragen.

het vuur van Ğahannam
 eeuwig-levend daarin
 dit is waarop zij kunnen rekenen.
 God heeft hen vervloekt
 en voor hen is een duurzame bestraffing
 69(70) gelijk zij die voor uw tijd leefden
 die nog heviger in kracht waren
 en nog rijker aan bezittingen en kinderen
 en die genoten van hun geluksdeel.
 Gij nu hebt genoten van uw geluksdeel
 zoals zij die voor u waren
 genoten van hun geluksdeel
 en gij hebt u in besprekingen verdiept
 zoals zij zich verdiepten.
 Hun daden zijn vruchteloos geweest
 in het nabije leven en het latere
 en diegenen
 dat zijn de verliezers.

70(71) Is tot hen niet gekomen
 de konde van hen die voor hen waren¹
 het volk van Nūḥ
 en ʿĀd en Thamūd
 en het volk van Ibrāhīm
 en die van Madyan
 en de Omgewentelde Steden?²
 Tot hen brachten onze boodschappers
 de bewijstekenen
 doch niet was God zo
 dat Hij hun onrecht deed
 maar zij deden onrecht aan zichzelf.³

[VERDIENSTEN VAN DE GELOVIGEN]

71(72) Maar de gelovige mannen en vrouwen
 zijn elkanders verbonden
 zij sporen aan tot het behoorlijke
 en houden af van het verwerpelijke
 en zij verrichten de ṣalāt

en brengen op de zakāt
 en gehoorzamen God
 en Zijn boodschapper.
 Zij zijn het
 aan wie God barmhartigheid zal oefenen.
 God is geweldig en wijs.
 72(73) Beloofd heeft God
 aan de gelovige mannen en vrouwen
 Gaarden
 waar onder door rivieren stromen
 eeuwig-levend daarin
 en heerlijke woningen
 in de Gaarden van ʿAdn
 maar het welgevallen vanwege God
 is nog groter in waarde.
 Dat is de grote gelukzaligheid.

[DE ONGELOVIGEN EN DE HUICHELAAERS]

73(74) O gij profeet
 beijver u tegen de ongelovigen⁴
 en de huichelaars
 en treed fors tegen hen op.
 En hun bestemmingsoord is Ğahannam
 en een kwade gang is dat.
 74(75) Zij zweren bij God
 dat zij het niet gezegd hebben
 terwijl zij toch gesproken hadden
 het woord van het ongeloof
 en ongelovig waren geworden
 na overgave te hebben gedaan⁵
 en getracht hadden
 naar wat zij niet bereikten⁶
 en om niets anders wraakzuchtig waren
 dan omdat God en Zijn boodschapper
 hen rijk hadden gemaakt van Zijn genade.
 Indien zij dan
 tot berouwvolle inkeer komen

1. Vgl. Koran 11:25-95.

2. Sodom en Ghomorra, de steden van Lot.

3. Ğalālayn: Door te zondigen.

4. Ğalālayn: Met het zwaard.

5. Ğalālayn: Nadat zij zich als moslim hadden voorgedaan.

6. Ğalālayn: Zij hadden getracht de profeet te doden bij zijn terugkomst van de expeditie van Tabūk, eind 630.

is dat beter voor hen
 maar indien zij zich afwenden
 zal God hen straffen
 met pijnlijke bestraffing
 in dit nabije leven en het latere
 en niet zullen zij op aarde
 een verbondene noch een helper hebben.

[TERUGHOUDENDHEID VAN DE GELOVIGEN
 TEN AANZIEN VAN DE LIEFDEGAVEN]

- 75(76) En onder hen zijn er
 die jegens God
 een verbond hebben aangegaan:
 Indien Hij ons van Zijn genade geeft
 zullen wij waarlijk liefdegaven schenken
 en behoren tot de deugdzaam.
- 76(77) Doch wanneer tot hen komt
 van Zijn genade
 zijn zij er gierig mede
 en wenden zij zich af
 terwijl zij ter zijde gaan.
- 77(78) Zo heeft Hij als vergelding
 huichelarij in hun harten gelegd
 tot de dag waarop zij
 Hem tegemoet zullen treden
 met hetgeen zij achtergehouden hadden
 voor God
 van wat zij Hem toegezegd hadden
 en met de leugenachtigheid
 die zij bedreven.
- 78(79) Hebben zij niet ervaren
 dat God kent hun heimelijkheid
 en hun vertrouwelijkheid
 en dat God is
 de Kenner der verborgenheden?
- 79(80) Zij die aanmerking maken

op de gewillig gehoorzamenden
 van de gelovigen
 inzake de liefdegaven
 en degenen die niets te geven vinden
 dan hun ijver alleen
 en hen dan bespotten
 met hen spot God
 en voor hen is een pijnlijke bestraffing.

80(81) Vraag vergeving voor hen
 of vraag niet om vergeving voor hen.¹
 Ook al vraagt gij voor hen om vergeving
 zeventig² malen
 toch zal God hun geen vergeving
 schenken.
 Dat omdat zij ongelovig zijn aan God
 en Zijn boodschapper.
 God leidt niet recht
 de kwaadbedrijvende lieden.

[BEHANDELING VAN HEN DIE
 NIET MEDE GINGEN TEN OORLOG]

- 81(82) De teruggeblevenen verheugden zich
 op de plaats waar zij zaten
 over de tegenspoed
 van Gods boodschapper
 en hadden geen lust
 zich op de weg Gods te beijveren
 met hun bezittingen en hun persoon
 en zeiden:
 Rukt niet uit in de hitte.
 Zeg:
 Het vuur van Ğahannam
 is heviger in hitte.
 Zo zij slechts tot inzicht kwamen.
- 82(83) Mogen zij dan weinig lachen³
 en veel wenen⁴ als vergelding
 van wat zij verdiend hebben.

1. Ğalālayn: Gericht tot Mohammed.

2. Vgl. Mattheüs 18:22.

3. Ğalālayn: In deze wereld.

4. Ğalālayn: In de komende wereld.

- 83(84) Indien God u¹ dan terugbrengt
naar een groep hunner
en zij u om verlof vragen
om uit te trekken
zeg dan:
Niet zult gij ooit weer met mij uittrekken
en niet zult gij met mij
enige vijand bestrijden.
Gij hebt behagen gehad
aan stilzitten de eerste maal
blijft dan stilzitten
met de achterblijvenden.
- 84(85) En doe nimmer de ṣalāt²
over een hunner die dood is
en stel u niet over zijn graf.
Zij zijn ongelovig geweest aan God
en Zijn boodschapper
en zijn gestorven
terwijl zij kwaadbedrijvers waren.
- 85(86) En laten hun bezittingen en hun kinderen
geen indruk op u maken.
God bedoelt slechts
hen daarmee te straffen
in het nabije leven
en dat zijzelf aan hun eind komen
terwijl zij ongelovigen zijn.
- 86(87) En wanneer een sūra
wordt nedergezonden:
Gelooft in God en beijvert u
samen met Zijn boodschapper
vragen de vermogenden onder hen
u om verlof en zeggen:
Laat ons blijven met de stilzittenden.
- 87(88) Zij zijn er tevreden mede
te behoren tot de achterblijvers
en hun harten zijn verzegeld
zodat zij niet tot inzicht komen.

- 88(89) Maar de boodschapper
en zij die met hem geloven
beijveren zich met hun bezittingen
en hun persoon
en voor diegenen zijn de goede dingen
en diegenen, dat zijn de wél-varenden.
- 89(90) Voor hen heeft God bereid Gaarden
waar onder door rivieren stromen
eeuwig-levend daarin.
Dat is de grote gelukzaligheid.
- 90(91) En van de Arabieren³ zijn er gekomen
met verontschuldigen
opdat hun verlof worde geschonken⁴
en zij die God en Zijn boodschapper
beliegen⁵
blijven achter.
Hen die ongelovig zijn onder hen
zal eens een pijnlijke bestraffing treffen.

[UITZONDERINGEN]

- 91(92) Niet is er voor de hulpbehoevenden
noch voor de zieken
noch voor hen die niets vinden
om als bijdrage te schenken
iets bezwaarlijks
wanneer zij oprecht zijn jegens God
en Zijn boodschapper.
Niet is er een weg
tegen de wél-handelenden.
God is vergevend en barmhartig.
- 92(93) En evenmin is er iets tegen hen
tot wie gij zeide
toen zij tot u kwamen om te vragen
dat gij hen bereden zoudt maken:
Ik vind niets
waarmede ik u bereden kan maken
en die zich daarna afwendden

1. Mohammed.

2. Ġalālayn: Gericht tot Mohammed.

3. Het koranische *A'arāb*, 'Arabieren', wordt meestal begrepen als 'bedoeïenen', een woord dat is afgeleid van *badw*, 'woestijn'.

4. Om niet ten strijde te hoeven trekken.

5. Ġalālayn: Door te beweren dat zij moslim zijn.

terwijl hun ogen overliepen van tranen
uit droefheid

daar zij niets vonden
om als bijdrage te schenken.

93(94) Er is slechts één weg
tot optreden tegen hen
die u om verlof vragen en die rijk zijn.
Zij zijn er tevreden mede
te behoren tot de achterblijvers
en God heeft hun harten verzegeld
zodat zij niet tot kennis kunnen komen.

94(95) Zij verontschuldigen zich jegens u
wanneer gij terugkeert tot hen.
Zeg:

Verontschuldigt u niet
wij zullen u niet geloven.
God heeft ons reeds
berichten over u gegeven.
God zal uw bedrijf zien
en ook Zijn boodschapper
daarna zult gij teruggevoerd worden
tot de kenner van de verborgenheid
en van de aanschouwelijkheid
en dan zal Hij u aanzeggen
wat gij bedreeft.

95(96) Zij zullen u bij God bezweren
wanneer gij u tot hen wendt
dat gij u van hen afwendt.
Wendt u dan van hen af
zij zijn een gruwel
en hun bestemmingsoord is Ğahannam
als vergelding van wat zij verdienden.

96(97) Zij bezweren u
dat gij welgevallen aan hen hebt
doch indien gij¹ al welgevallen hebt
aan hen
God heeft geen welgevallen
aan de kwaadbedrijvende lieden.

[DE HOUDING VAN DE BEDOEÏENEN]

97(98) De Arabieren² zijn het ergst in ongeloof
en huichelarij
en het meest geneigd
om geen kennis te nemen
van inzettingen
die God heeft nedergezonden
op Zijn boodschapper.
God is wetend en wijs.

98(99) Onder de Arabieren zijn er
die wat zij aan bijdrage schenken
als oplegging van een boete beschouwen
en die wachten op tegenslagen voor u:
hen zelf moge treffen
weerslag van het kwade.
God is horend en wetend.

99(100) En onder de Arabieren zijn er
die geloven in God en de Laatste Dag
en die wat zij aan bijdragen geven
als toenaderingen tot God beschouwen
en zo ook de ṣalāts van de boodschapper.
Zijn die dan ook niet
toenadering voor hen?
God zal hen doen binnengaan
in Zijn barmhartigheid.
God is vergevend en barmhartig.

100(101) De eerste voortrekkers
van de Uitgewekenen³
en de Helpers⁴
en zij die hen gevolgd hebben in wél-doen
aan hen heeft God welgevallen
en zij hebben welgevallen aan Hem.
Hij heeft voor hen bereid Gaarden
waar onder door rivieren stromen
eeuwig-levend daarin voor immer.
Dat is de grote gelukzaligheid.

101(102) Onder de Arabieren om u heen

1. Mohammed.

2. Zie vers 90.

3. Degenen die samen met Mohammed Mekka verlieten en
in 622 naar Medina gingen.

4. Die inwoners van Medina die Mohammed steunden.

[ONRUST OVER EEN RIVALITEITSMOSKEE]

- zijn er huichelaars
en evenzo
onder de mensen van al-Madīna:
zij volharden in huichelarij.
Gij¹ kent hen niet.
Wij kennen hen.
Wij zullen hen twee malen bestraffen
daarna zullen zij teruggezonden worden
tot een ontzaglijke bestraffing.
- 102(103) Anderen erkennen hun boosheden
zij mengen zo een deugdzame handeling²
met een andere die slecht is.³
Mogelijk zal Hij hun berouw aannemen.
God is vergevend en barmhartig.
- 103(104) Neem van hun bezittingen een liefdegave
waardoor gij hen reinigt en loutert.
En doe de ṣalāt over hen
uw ṣalāts zijn rust voor hen.
God is horend en wetend.
- 104(105) Hebben zij niet ervaren dat het God is
die berouw van Zijn dienaren aanneemt
en de liefdegaven tot zich neemt
en dat God is de Berouwaannemer
de Barmhartige?
- 105(106) En zeg:
Verricht uw bedrijf
dan zal God uw bedrijf zien
en ook Zijn boodschapper en de gelovigen
en gij zult teruggevoerd worden
tot de kenner van de verborgenheid
en van de aanschouwelijkheid
en dan zal Hij u aanzeggen
wat gij bedreeft.
- 106(107) Anderen worden in afwachting gehouden
van Gods beschikking
of Hij zal hen bestraffen
of Hij zal hun berouw aannemen.
God is wetend en wijs.
- 107(108) En zij die zich een bedehuis maakten⁴
met boze bedoeling
en in ongelooft
en verdeling brengend onder de gelovigen
en tot belaging van wie tevoren streden
tegen God en Zijn boodschapper
en zij zwoeren plechtig:
Niet bedoelden wij iets anders
dan het beste.
Maar God getuigt dat zij leugenaars zijn.
- 108(109) Stel u nimmer op daarin.⁵
Een bedehuis dat gevestigd is op de vreze
vanaf de eerste dag
is in waarheid passender
om u in op te stellen.
Daarin zijn mannen
wie het lief is zich te reinigen
en God bemint de zich reinigenden.
- 109(110) Is dan hij beter
die zijn bouwwerk vestigt
op vreze en welgevallen van God
of hij die zijn bouwwerk vestigt
op de afbrokkelende rand van een ravijn
zodat hij daarmee wordt meegesleurd
in het vuur van het Ġahannam?
God leidt niet recht
de onrechtdoende lieden.
- 110(111) Steeds zal hun bouwwerk dat zij bouwden
een grond voor twijfel in hun harten zijn
tenzij dat hun harten
in stukken worden gebroken.
God is wetend en wijs.

1. Ġalālayn: Mohammed.

2. Nl. hun berouw.

3. Nl. hun huichelarij.

4. Volgens de overlevering is er in de Medinensische periode ooit sprake geweest van een concurrerend heiligdom in Qubā' waar Mohammed geen gebeden wenste te verrichten.

5. D.w.z. verricht in dit heiligdom geen gebeden.

[BELOFTE VAN GOD AAN DE GELOVIGEN]

- 111(112) God heeft van de gelovigen daarmede hun persoon en hun bezittingen gekocht dat voor hen de Gaarde zal zijn zodat zij strijden op de weg Gods en doden en gedood worden zoals daarvan wezenlijke aanzegging is gedaan in de Tawrāh¹ en de Inġil² en de Oplezing.³ En wie vervult zijn verbondsplicht beter dan God? Verheugt u dan over de handel die gij met Hem hebt aangegaan. Dat is de grote gelukzaligheid.
- 112(113) De berouwenden de dienenden de lofprijzenden de vastend rondgaanden de buigenden de zich nederwerpenden de aansporenden tot het behoorlijke en de afhoudenden van het verwerpelijke en de behoeders van de bepalingen Gods. Breng de gelovigen goede tijding.

[GEEN GEBED VOOR DE AFGODENDIENAREN]

- 113(114) Niet staat het aan de profeet en aan hen die geloven dat zij vergeving vragen voor de genotengevers ook al zijn zij verwanten nadat hun duidelijk is gebleken dat zij de lieden van het Hellevuur zijn.

1. De Thora, de vijf boeken van Mozes.
 2. Het Evangelie, het Nieuwe Testament.
 3. De Koran.
 4. Hierover wordt verteld in Koran 19:41-50, in het bijzonder vers 47.
 5. Bayḏāwī: Abraham had dit zijn vader beloofd.
 6. Abraham.
 7. De vader van Abraham.

- 114(115) En niet was dat Ibrāhīm vergeving vroeg voor zijn vader⁴ anders dan wegens een belofte die hij⁵ hem gedaan had doch toen hem⁶ duidelijk bleek dat hij⁷ vijandig was aan God verklaarde hij⁸ zich los van hem. Ibrāhīm was waarlijk gevoelvol en zachtmoedig.
- 115(116) En niet is God zo dat Hij lieden laat dwalen na hen te hebben rechtgeleid zolang Hij hun niet duidelijk maakt waarvoor zij moeten vrezen. God is omtrent alle ding wetend.
- 116(117) God aan Hem behoort het Koningschap van de hemelen en van de aarde Hij doet leven en Hij doet sterven en niet hebt gij buiten God een verbodene noch een helper.

[MEDEDOGEN VAN GOD
TEN AANZIEN VAN DE GELOVIGEN]

- 117(118) God heeft zich genadig gewend tot het berouw van de profeet en de Uitgewekenen⁹ en de Helpers¹⁰ die hem volgden in het uur van de nood¹¹ nadat de harten van een gedeelte hunner bijna waren afgeweken. Daarna wendde Hij zich weer tot hen. Hij is jegens hen goedertieren en barmhartig
- 118(119) en ook tot de drie die achtergelaten waren.¹² Immers, toen de aarde in al haar ruimheid

8. Abraham.
 9. Diegenen die met de profeet megingen van Mekka naar Medina in 622.
 10. Diegenen in Medina die de moslims hielpen zich aldaar te vestigen.
 11. De zogenoemde *hiġra*, weg uit Mekka in 622.
 12. Bayḏāwī: Het gaat hier over drie mannen die achtergebleven waren bij de expeditie van Tabūk (630).

te nauw voor hen werd
 en hun zielen hun te nauw werden
 en zij meenden
 dat er geen ontkomen aan God was
 dan door tot Hem te gaan
 toen wendde Hij zich weder tot hen
 opdat zij zich zouden bekeren.
 God is de Berouw-aannemer
 de Barmhartige.

119(120) O gij die gelooft
 vreest God en weet met de oprechten.

[PLICHT TOT DEELNEMING AAN DE OORLOG
 TEGEN DE ONGELOVIGEN]

120(121) Niet staat het
 aan de mensen van al-Madīna
 en aan de Arabieren¹ die om hen wonen
 dat zij achterblijven
 en niet meegaan
 met de boodschapper van God
 noch dat zij hun eigen persoon
 verkiezen boven Zijn persoon.
 Dat omdat hen op de weg Gods
 noch dorst treft
 noch vermoeienis
 noch hongersnood
 en zij doen geen uitval
 die de ongelovigen vertoornt
 noch behalen zij op de vijand
 enig voordeel
 of het wordt hun tegoedgeschreven
 als een heilbrengend bedrijf.
 God doet niet teloorgaan
 het loon der wél-handelenden.
 121(122) En niet schenken zij een bijdrage
 klein of groot
 en niet steken zij een vallei over

of het wordt hun tegoedgeschreven
 opdat God hun vergelde
 het beste van wat zij bedreven.

[DE GELOVIGEN MOETEN BIJ GEDEELTEN
 TEN OORLOG UITRUKKEN]

122(123) En niet staat het aan de gelovigen
 dat zij allen tezamen uitrukken.
 Zou dan niet van ieder onderdeel hunner
 een groep kunnen uitrukken
 opdat zij zich
 inzicht in de godsdienst verschaffen
 en hun volksgenoten waarschuwen
 wanneer zij tot hen terugkeren
 opdat zij wellicht op hun hoede zijn?
 123(124) O gij die gelooft
 bestrijdt de ongelovigen die u na staan
 en laat hen strengheid in u vinden.
 Weet dat God is met de vrezenden.

[HOUDING TEGENOVER DE OPENBARING]

124(125) En wanneer een sūra
 wordt nedergezonden
 dan zijn er onder hen die zeggen:²
 Wie uwer is door deze
 vermeerderd in geloof?
 Doch wat hun aangaat die geloven
 hen vermeerdert zij in geloof
 terwijl zij zich verheugen.
 125(126) Doch zij in wier harten krankheid is
 aan hen brengt zij
 nog meer gruwel bij hun gruwel.
 En zij sterven terwijl zij ongelovigen zijn.
 126(127) Zien zij dan niet dat zij in verzoeking
 gebracht worden³
 in ieder jaar éénmaal of twee malen?

1. Zie vers 90.

2. Ġalālayn: Dit wordt spottend tegen de gelovigen gezegd.

3. Ġalālayn: Door hongersnood of ziekte. Bayḏāwī: Door rampen of doordat zij worden opgeroepen deel te nemen aan de oorlog tegen de ongelovigen.

Doch daarna
komen zij niet tot berouwvolle inkeer
en laten zij zich niet vermanen.

- 127(128) En wanneer een sūra
wordt nedergezonden
ziet de een de ander aan:
Is er iemand die u ziet?
en dan wenden zij zich af.
God heeft hun harten afgewend
omdat zij lieden zijn
die geen begrip hebben.
- 128(129) Tot u is toch een boodschapper gekomen

uit uw eigen midden
die uw verkeerdheden zeer ter harte gaan
van vurige wens voor u vervuld
en voor de gelovigen
goedertieren en barmhartig.

- 129(130) Doch indien zij zich afwenden¹
zeg dan:
God is het op wie ik kan rekenen
geen god is er dan Hij
op Hem heb ik mijn vertrouwen gesteld
Hij is de Heer van de ontzaglijke troon.

1. Ġalālayn: Van het geloof in wat Mohammed verkondigt.

TIENDE SŪRA
YŪNUS (JONAH)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 98.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

¹⁽¹⁾ Alif Lām Rā'.¹

Dat zijn de tekenen van de wijze Schrift.

[WAARHEID VAN DE NIEUWE OPENBARING]

²⁽²⁾ Is het voor de mensen iets verwonderlijks
dat Wij openbaring gegeven hebben
aan een man onder hen?²
Waarschuw de mensen
en verkondig aan hen die geloven
dat zij
een betrouwbare voetsteun³ hebben
bij hun Heer.
De ongelovigen hebben gezegd:
Deze is waarlijk
een klaarblijkend tovenaars.

[DE TEKENEN GODS]

³⁽³⁾ Uw Heer is God
die geschapen heeft de hemelen
en de aarde
in zes dagen
en zich daarna gevestigd heeft op de troon
waar Hij het bestier voert.
Geen voorspreker is er dan na Zijn verlof.
Dat nu is God, uw Heer

dient hem dus.

Zult gij u dan niet laten manen?

⁴⁽⁴⁾ Tot Hem is uw terugkeer altgeder
volgens de wezenlijke belofte van God.
Hij brengt voor de eerste maal
de schepping in aanzijn
en doet haar daarna wederkomen
om vergelding te oefenen
aan hen die geloven
en heilzame werken bedrijven
met rechtmatigheid.
Maar zij die ongelovig zijn
voor hen is een drank van hellekooksel
en een pijnlijke bestraffing
voor het ongelooft dat zij bedreven.

⁵⁽⁵⁾ Hij is het
die de zon heeft gesteld tot een schijnsel
en de maan tot een licht
en haar standen heeft voorbeschikt
opdat gij zoudt kennen
het aantal der jaren en de rekening.
Niet heeft God dat geschapen
dan naar het wezenlijke.
Hij zet de tekenen duidelijk uiteen
voor lieden die weten.

⁶⁽⁶⁾ Er zijn in de opeenvolging
van de nacht en de dag
en in wat God geschapen heeft
in de hemelen en op aarde
tekenen voor lieden die vrezen.

1. Zie Koran 2:1.

2. Ġalālayn: Mohammed.

3. Ġalālayn: De gelovigen hebben voorrang bij hun Heer.

[LOON NAAR WERKEN]

- 7(7) Zij die niet hopen
op de ontmoeting met Ons
en zich tevreden stellen
met het nabije leven
en daarin berusting vinden
en ook zij
die onachtzaam zijn voor Onze tekenen
- 8(8) diegenen
hun bestemmingsoord is het Vuur
voor wat zij vergaarden.
- 9(9) Zij die geloven
en heilzame werken bedrijven
hen zal hun Heer recht leiden
door hun geloof
onder hen door zullen rivieren stromen
in de Gaarden van het geneucht.
- 10(10) Hun roep daarin is:
Geprezen zijt Gij!
en hun groet daarin is:
Heil!
- (11) En het eind van hun roep is:
Lof aan God
de Heer der wereldwezens!

[DE MENSELIJKE WANKELMOEDIGHEID]

- 11(12) En zo God voor de mensen
het kwaad bespoedigde
even haastig als zij verlangen
naar het aardse goed
zou de beschikking van hun termijn
reeds voltrokken zijn.
Doch Wij laten hen die niet hopen
op de ontmoeting met Ons
in hun overmoed ronddolen.
- 12(13) En wanneer een mens

rampspoed overkomt
roept Hij Ons aan
liggend op zijn zijde
of zittend of staande.
Doch wanneer Wij zijn tegenspoed
van hem wegnemen
gaat hij voort
alsof hij Ons niet had aangeroepen
voor een tegenspoed die hem overkwam.
Aldus is voor de overmatigen
schoonschijnend gemaakt
wat zij bedreven.

- 13(14) En Wij hebben toch
de geslachten voor uw tijd verdelgd
toen zij onrecht deden
hoewel toch de boodschappers
met de bewijstekenen
tot hen waren gekomen
maar zij niet gezind waren te geloven.
Aldus vergelden wij
aan de booshandelende lieden.
- 14(15) Daarna maakten Wij u¹ na hen²
tot stedehouders op de aarde
opdat Wij zouden toezien hoe gij handelt.

[DE KORAN BESPOT]

- 15(16) Wanneer hun voorgedragen worden
Onze duidelijke bewijstekenen³
zeggen zij die niet hopen
op de ontmoeting met Ons:
Breng een andere Oplezing dan deze
of vervang haar door iets anders.
Zeg:
Het staat niet aan mij
dat ik hem vervang vanuit mijzelf
niet volg ik

1. Ġalālayn: De Mekkanen.

2. Ġalālayn: Na de naties die God in vroeger eeuwen voor
hun ongeloof gestraft heeft.

3. Ġalālayn: De verzen van de Koran.

dan wat aan mij geopenbaard wordt
ik vrees indien ik ongehoorzaam ben
aan mijn Heer
de bestraffing van een ontzaglijke dag.

16(17) Zeg:

Zo God wilde
zou ik u haari niet voordragen
en niet zou ik haar u bekend maken
ik heb immers een leven lang²
in uw midden vertoefd
voor dat zij [tot u] kwam.
Zult gij dan niet verstandig worden?
17(18) Wie doet dan meer onrecht
dan wie over God leugenachtig verzint
of Zijn tekenen voor leugen verklaart?
Niet zullen de boos-handelenden
wél-varen.

[ONNUT VAN AFGODEN]

18(19) En zij dienen buiten God
wat hen noch kan schaden noch baten
en zij³ zeggen:
Dezen⁴ zijn onze voorsprekers bij God.
Zeg:
Zult gij God kond doen van iets
wat Hij niet kent
in de hemelen noch op de aarde?
Geprezen zij Hij
en verheven boven het genoten-geven
dat gij bedrijft.

19(20) En niet waren de mensen anders
dan één enkele gemeente⁵
doch zij gingen van mening verschillen.
En ware het niet
dat een machtwoord van uw Heer
vooraf was gegaan

1. De openbaring.

2. Ġalālayn: Mohammed had voorafgaand aan de openbaring van de Koran veertig jaar te midden van de Mekkanen vertoefd.

3. De ongelovigen.

4. De afgoden.

er zou tussen hen
reeds een beslissing zijn geveld
ten aanzien van dat waarin zij verschilden.

[EEN WONDER GEVRAAGD]

20(21) En zij zeggen:

Had er niet over hem⁶
nedergezonden kunnen worden
een teken vanwege zijn Heer?
Zeg dan:
De verborgenheid
behoort slechts aan God
wacht dus af
ik behoer met u tot de afwachtenden.

[WANKELMOEDIGHEID VAN DE MENS]

21(22) En wanneer Wij de mensen
een barmhartigheid doen smaken
na een ramspoed die hun overkwam
ziet, dan komen zij
met een listige aanslag op Onze tekenen.⁷
Zeg:
God is sneller in aanslag.
Onze boodschappers⁸ schrijven op
de aanslag die gij beraamt.
22(23) Hij is het die u doet rondreizen
op het land en op de zee
dan, wanneer gij in de schepen zijt
en deze hen medevoeren
met voorspoedige wind
en zij zich daarin verheugen
overvalt hen een stormwind
en komen de golven
van alle kanten op hen aan
en menen zij dat zij ingesloten zijn
dan roepen zij God aan

5. Ġalālayn: Oorspronkelijk was iedereen moslim; Bayḏāwī: Oorspronkelijk was iedereen monotheïst.

6. Ġalālayn: Mohammed.

7. Ġalālayn: De ongelovigen spotten met de openbaring en houden deze voor leugen.

8. Bayḏāwī en Ġalālayn: De beschermengelen houden bij wat de mens aan kwaads verricht.

Hem de godsdienst rein toewijdende:
Indien Gij ons hieruit redt

zullen wij behoren tot de dankbaren.

23(24) Doch wanneer Hij hen gered heeft
zie, dan volgen zij

hun begeerte op de aarde
zonder wezenlijke rechtvaardiging.

O gij mensen

uw zelfzuchtigheid

is slechts de bate van het nabije leven

daarna is uw terugkeer tot Ons

en dan zullen Wij u aankondigen

wat gij bedreeft.

[DE IJDELHEID VAN HET AARDSE LEVEN]

24(25) De gelijkenis van het nabije leven
is slechts gelijk water

dat Wij nederzenden uit de hemel

waardoor gedijt het gewas van de aarde

dat de mensen en het vee eten

dan, wanneer de aarde

de tooi daarvan heeft aangenomen

en zich gesierd heeft

en haar bewoners menen

daarover macht te hebben

grijpt Onze beschikking haar aan

des nachts of des daags

waarop Wij haar maken

tot een stoppelveld

alsof zij gisteren niet

in rijke bloei had gestaan.

Aldus zetten wij de tekenen

duidelijk uiteen

voor hen die indachtig zijn.

[HET TOEKOMSTIG LEVEN]

25(26) God roept op tot het verblijf des heils
en leidt wie Hij wil
langs een rechtgebaand pad.

26(27) Voor hen die wél-handelen
is het heerlijkste

en nog meer

en niet zullen hun gezichten worden

overtogen met grauwheid

noch vernedering.

Diegenen zijn de lieden van de Gaarde
waarin zij zijn eeuwig-levend.

27(28) Maar zij

die slechte daden vergaard hebben

de vergelding van een slechte daad

is het gelijke daarvan

en hen zal vernedering overstelpen.

Niet zullen zij vanwege God

een verdediger hebben.

Het is of hun gezichten bedekt zijn

met stukken van de nacht

stikdonker.

Diegenen zijn de lieden van het Vuur

waarin zij zijn eeuwig-levend.

[HET LAATSTE OORDEEL]

28(29) En op de dag dat Wij hen zullen
vergaderen altezamen

en daarna zeggen tot hen

die genoten¹ gegeven hebben:

Op uw plaats

gij en uw genoten!

dan maken Wij scheiding tussen hen.

En hun genoten zeggen:

Niet waren wij het die gij diende.

29(30) Doch God is voldoende

1. Aan God. Ġalālayn: De afgoden.

als getuige tussen ons en u
wij sloegen waarlijk geen acht
op uw eredienst.¹

30(31) Daar² zal iedere ziel
de beproeving ondervinden
van wat zij vroeger heeft gedaan
en zij worden teruggevoerd tot God
hun wezenlijke beschermheer
en van hen dwaalt af
wat zij leugenachtig verzonnen.³

[BEWIJZEN VOOR DE ENIGE GOD]

31(32) Zeg:
Wie zorgt voor uw onderhoud
uit de hemel en de aarde
of wie heeft macht
over het gehoor en het gezicht
en wie doet de levende uitgaan uit de dode
en doet de dode uitgaan uit de levende
en wie voert het bestier?
Dan zeggen zij:
God.

Zeg dan:
Zult gij dan niet vrezend worden?

32(33) Dat nu is God
uw wezenlijke Heer.
Wat is er dan na het wezenlijke
anders dan de dwaling?
Hoe kunt gij u dan afwenden?

33(34) Aldus is verwezenlijkt
het machtwoord van uw Heer
jegens hen die goddeloosheid bedrijven
dat zij niet geloven.

34(35) Zeg:
Zijn er onder uw genoten⁴
die voor de eerste maal
de schepping in aanzijn brengen

en haar dan weer doen terugkomen?

Zeg:

God is het
die voor de eerste maal
de schepping in aanzijn brengt
en haar dan weer terug doet komen.
Hoe kunt gij dan in leugen verstrikt zijn?

35(36) Zeg:

Zijn er onder uw genoten
die leiden naar het wezenlijke?

Zeg:

God is het die leidt tot het wezenlijke.
Heeft dan hij die naar het wezenlijke leidt
niet meer recht gevolgd te worden
dan hij die niet leidt
maar die zelf geleid wordt?
Wat is er dan met u dat gij zo oordeelt?

36(37)

En niet volgen de meesten hunner
anders dan blote gissing.
De gissing maakt niet
het wezenlijke overbodig.
God is wetend omtrent wat gij bedrijft.

[GODDELIJKE AFKOMST VAN
DE OPENBARING]

37(38) En niet is deze Oplezing⁵ zodanig
dat hij buiten God
leugenachtig verzonnen kan worden
maar wel is zij een bevestiging
van wat voor haar was
en een uiteenzetting van de Schrift
waaraan geen twijfel is
vanwege de Heer der wereldwezens.

38(39)

Of zeggen zij soms:
Hij⁶ heeft hem leugenachtig verzonnen?

Zeg:

Komt dan aan met een sūra

1. Bedoeld wordt de heidense eredienst.

2. Ġalālayn: Bij het Laatste Oordeel.

3. Ġalālayn: De afgoden.

4. Onder uw afgoden.

5. De Koran.

6. Ġalālayn: Mohammed.

- die daaraan gelijk is
en roept aan wie gij maar kunt buiten God
indien gij oprecht zijt.
- 39(40) Neen, zij hebben [de Koran]¹ voor leugen
verklaard
zonder dat zij daarvan kennis hadden
zonder dat de uitlegging ervan
tot hen gekomen was²
Zo ook hebben zij die voor hen waren
[de tot hen gezonden boodschappers]³
voor leugenaar verklaard.
Zie dan hoe het einde was
der onrechtdoeners.
- 40(41) En onder hen zijn er die in haar⁴ geloven
en onder hen zijn er
die niet in haar geloven.
Maar uw Heer kent het best
de verderfbrengers.
- 41(42) En indien zij u⁵ voor leugenaar verklaren
zeg dan:
Aan mij mijn bedrijf
en aan u uw bedrijf
gij zijt los van wat ik bedrijf
en ik ben los van wat gij bedrijft.
- 42(43) En onder hen zijn er die naar u luisteren.
Doch kunt gij de doven doen horen
als zij zonder begrip zijn?
- 43(44) En onder hen zijn er die naar u zien.
Doch kunt gij de blinden rechtleiden
als zij zonder gezichtsvermogen zijn?
maar de mensen
doen onrecht aan zichzelf.
- 45(46) En op de dag
waarop Hij hen zal vergaderen
is het alsof zij niet langer
verbleven hebben⁶
dan een uur van de dag
terwijl zij elkander onderling herkennen.⁷

Verliezen zullen zij
die de ontmoeting met God
voor leugen verklaarden
en die niet rechtgeleid waren.

[ZAL DE PROFEET ZIJN PREDIKING
IN VERVULLING ZIEN KOMEN?]

- 46(47) En of Wij u⁸ iets tonen
van hetgeen Wij hun aanzeggen
of wel uw doodschuld invorderen
zo zal toch hun terugkeer tot Ons zijn.
Dan is God getuige van wat zij bedrijven.
- 47(48) Voor iedere gemeente
is er een boodschapper.
Wanneer dan hun boodschapper komt
wordt er tussen hen beslist
naar rechtmatigheid
maar niet wordt hun onrecht gedaan.

[DE AANGEKONDIGDE BESTRAFFING]

- 48(49) En zij zeggen:
Wanneer komt deze aanzegging
indien gij oprecht zijt?
- 49(50) Zeg:
Niet vermag ik voor mijzelf
schade noch baat te bewerken
dan wat God wil.
Voor iedere gemeente is een termijn.
Doch wanneer hun termijn gekomen is
wordt hun geen uur uitstel verleend
en niet wordt hun termijn vervroegd.
- 50(51) Zeg:
Wat meent gij?
Indien Zijn bestraffing tot u komt
overnacht of des daags
wat zullen de boos-handelenden

1. Zo Ġalālayn.
2. Vgl. Koran 27:84.
3. Zo Ġalālayn.
4. De openbaring.

5. Mohammed.
6. Ġalālayn: In het graf of op aarde.
7. Ġalālayn: Bij de Verrijzenis herkennen zij elkaar.
8. Ġalālayn: Tijdens uw leven; gericht tot Mohammed.

daarvan dan willen verhaasten?
 51(52) Zult gij er soms eerst dan in geloven
 wanneer het gebeurt?
 Thans eerst?
 En gij wilde het immers verhaasten.
 52(53) Dan wordt gezegd
 tot hen die onrecht deden:
 Smaakt de bestraffing der eeuwigheid.
 Wordt u soms iets anders vergolden
 dan wat gij verdiend hadt?
 53(54) En zij zullen u om konde vragen
 of dit wezenlijk is.
 Zeg:
 Ja, bij mijn Heer, het is wezenlijk
 en niet vermoogt gij iets uit te richten.
 54(55) En zo iedere ziel die onrecht deed
 bezat al wat op de aarde is
 dan zou zij zich
 daarmee willen loskopen.
 En zij zijn van innerlijk berouw vervuld
 wanneer zij de bestraffing zien.
 En er wordt onder hen
 met rechtmatigheid beslist
 en niet wordt hun onrecht gedaan.
 55(56) Welaan dan!
 Aan God behoort wat in de hemelen is
 en op de aarde.
 Welaan dan!
 De belofte van God is wezenlijk
 maar de meesten hunner weten niet.
 56(57) Hij doet leven en doet sterven
 en tot Hem zult gij teruggevoerd worden.
 57(58) O gij mensen
 tot u is gekomen een vermaning¹ vanwege
 uw Heer
 en een genezing voor wat in de borsten is
 en een rechte leiding en barmhartigheid
 voor de gelovigen.

1. Ġalālayn: De Koran.

2. Ġalālayn: De islam.

[GODS GENADE]

58(59) Zeg:
 In de genade van God²
 en Zijn barmhartigheid³
 laat hen zich daarin dan verheugen
 dat is beter dan wat zij bijeengaren.
 59(60) Zeg:
 Hebt gij gezien wat al levensonderhoud
 God voor u heeft nedergezonden
 waarvan gij daarop
 verboden en geoorloofde dingen
 hebt gemaakt?
 Zeg:
 Heeft God u verlof gegeven
 of verzint gij over God leugenachtigs?
 60(61) En wat zullen zij denken
 die over God het leugenachtige verzinnen
 op de Dag der Opstanding?
 God is gever van genade aan de mensen
 maar de meesten hunner
 zijn niet dankbaar.

[GODS KENNIS]

61(62) En niet zijt gij⁴ in enige bemoeienis
 en niet draagt gij daarover voor
 enige Oplezing
 en niet bedrijft gij⁵ enig werk
 of Wij zijn getuigen over u
 wanneer gij u daarin begeeft.
 En niet ontgaat aan uw Heer
 het gewicht van een grein op de aarde
 en evenmin in de hemel
 noch iets dat kleiner is dan dat
 noch groter
 maar het is in een klaarblijkende Schrift.

3. Ġalālayn: De Koran.

4. Ġalālayn: Mohammed.

5. Meervoud. Ġalālayn: Mohammed en de moslims.

[HET GELUK VAN DE GELOVIGEN]

- 62(63) Welaan dan!
De met God verbonden
geen vrees is er voor hen
en niet zijn zij bedroefd.
- 63(64) Zij die geloven en vrezend zijn
- 64(65) voor hen is de goede tijding
in het nabije leven
en in het latere.
Geen vervanging bestaat er
voor de woorden Gods.
Dat is de grote gelukzaligheid.
- 65(66) En laat wat zij¹ zeggen
u² niet bedroeven.
De machtsvolkomenheid
behoort aan God geheel en al.
Hij is de Horende, de Wetende.

[GODEN BUITEN GOD]

- 66(67) Welaan dan!
Aan God behoort
al wie in de hemelen is
en al wie op de aarde is.
Maar datgene wat zij volgen
die buiten God genoten aanroepen
niet volgen zij anders dan de blote gissing
en niet doen zij anders dan gissen.
- 67(68) Hij is het
die voor u de nacht gemaakt heeft
om daarin te rusten
en de dag
om zichtbaarheid te geven.
Daarin zijn waarlijk tekenen
voor lieden die horen.

1. De ongelovigen.
2. Mohammed.
3. De christenen.

[GOD HEEFT GEEN ZONEN OF DOCHTERS]

- 68(69) Zij³ zeggen:
God heeft zich een zoon genomen.
Geprezen zij Hij!
Hij is de zelfgenoegzame.
Aan Hem behoort
wat in de hemelen is en op de aarde.
Niet hebben zij een gezagsgrond daarvoor.
Zegt gij soms over God wat gij niet weet?
- 69(70) Zeg:
Zij die over God leugenachtigs verzinnen
zullen niet wél-varen.
- 70(71) Verbruiksgenot in het nabije leven
daarna is tot Ons hun terugkeer
daarna zullen Wij hen doen smaken
hevige bestraffing
voor het ongelooft dat zij bedreven.

[DE GESCHIEDENIS VAN NOACH]⁴

- 71(72) En draag voor de konde van Nūḥ
toen hij zeide tot zijn volk:
O mijn volk
zo mijn optreden
en mijn herinneren aan de tekenen Gods
u bezwaren
dan heb ik op God
mijn vertrouwen gesteld.
Komt dan tot overeenstemming
over uw besluit
met uw genoten⁵
en laat uw besluit
geen bekommernis op u zijn
en brengt daarna de beslissing tot mij
zonder mij te ontzien.
- 72(73) Indien gij⁶ u dan afwendt
zo heb ik⁷ u geen loon gevraagd

4. Genesis 5-9.
5. Uw afgoden.
6. De ongelovigen ten tijde van Noach.
7. Noach.

niet rust mijn loon op een ander dan God.
 En mij is bevolen
 dat ik behoer tot de overgegevenen.¹
 73(74) Zij dan verklaarden hem voor leugenaar
 waarop Wij hem
 en hen die met hem waren
 redden in het schip
 en Wij maakten hen tot stedehouders²
 en Wij deden verdrinken
 hen die Onze tekenen
 voor leugen verklaarden.
 Zie dus hoe het einde was
 der gewaarschuwden.

[ANDERE BOODSCHAPPERS]

74(75) Daarop zonden Wij na hem
 boodschappers tot hun volk
 welke hun de bewijstekenen brachten.
 Doch zij waren niet zo
 dat zij geloofden
 aan dat wat zij tevoren
 voor leugen verklaard hadden.
 Aldus verzegelen Wij
 de harten der overtredenden.

[MOZES EN AÄRON]³

75(76) Daarop zonden Wij na hen
 Mūsā en Hārūn
 tot Fir‘awn en zijn aanzienlijken
 met Onze tekenen
 doch zij verhovaardigden zich
 en werden booshandelende lieden.
 76(77) Toen dan het wezenlijke tot hen kwam
 van Onzentwege
 zeiden zij:
 Dit is klaarblijkende toverij.

77(78) Mūsā zeide:
 Zegt gij van het wezenlijke
 wanneer het tot u gekomen is:
 Is dit soms toverij?
 terwijl toch de toverij-bedrijvenden
 niet wél-varen?

78(79) Zij zeiden:
 Zijt gij gekomen om
 ons af te brengen van datgene
 waaraan wij bevonden
 dat onze vadersen zich hielden
 en opdat aan u beiden
 de grootmachtigheid⁴ over het land
 zou toevallen?
 Maar wij zullen niet gelovig worden
 aan u beiden.

79(80) En Fir‘awn zeide:
 Brengt mij elke kundig tovenaar.
 80 Toen nu de tovenaars gekomen waren
 zeide Mūsā tot hen:
 Werpt wat gij te werpen hebt.
 81(81) Toen zij nu geworpen hadden
 zeide Mūsā:
 Wat gij gebracht hebt
 dat is toverij
 God zal haar ijdel maken
 God maakt waarlijk niet heilzaam
 het bedrijf der verderfbrengers.
 82(82) En God legt het wezenlijke vast
 door Zijn machtswoorden
 ook al wederstreven
 de boos-handelenden.

83(83) En geen anderen geloofden aan Mūsā
 dan sommigen
 van de afstammelingen van zijn volk
 uit vrees voor Fir‘awn
 en zijn aanzienlijken

1. De moslims.

2. Bayḏāwī: Wij stelden degenen die in de Ark behouden
 bleven in de plaats van degenen die door de zondvloed
 ten onder gingen.

3. Exodus 6:28 tot 7:13.

4. Ġalālayn: Koningschap.

- dat hij hun verzoeking zou aandoen
want Fir'awn was waarlijk
oppermachtig in het land
en hij behoorde tot de overmatigen.
- 84(84) En Mūsā zeide:
O mijn volk
indien gij gelovig zijt geworden in God
stelt dan uw vertrouwen op Hem
indien gij overgegevenen¹ zijt.
- 85(85) Toen zeiden zij:
Op God hebben wij
ons vertrouwen gesteld
onze Heer
maak ons dan niet
tot een voorwerp van verzoeking
voor de onrecht-doende lieden.
- 86(86) En red ons door Uw barmhartigheid
van de ongelovige lieden.
- 87(87) En Wij openbaarden aan Mūsā
en zijn broeder:
Richt voor u beider volk
in Egypte huizen in
en maakt uw huizen
tot plaatsen van richtingname²
en verricht de ṣalāt
en brengt goede tijding aan de gelovigen.
- 88(88) En Mūsā zeide:
Onze Heer
Gij hebt aan Fir'awn en zijn aanzienlijken
schitterende tooi en bezittingen gegeven
in het nabije leven
onze Heer
opdat zij af doen dwalen van Uw weg³
onze Heer
vaag hun bezittingen weg
en breng verstoktheid over hun harten
zodat zij niet geloven
- totdat zij de pijnlijke bestraffing zien.
- 89(89) Hij⁴ zeide:
U beider bede is verhoord
gaat dus rechtuit
en volgt niet
de weg dergenen die niet weten.
- 90(90) En Wij voerden de zonen Isrā'īls
over de zee
waarop Fir'awn en zijn legerscharen
hen vervolgden
in begeerte en vijandschap
eindelijk
toen de verdrinking hem bereikte
zeide hij:
Ik geloof dat er geen god is dan Hij
in wie de zonen Isrā'īls geloven
en ik behoor tot de overgegevenen.⁵
- 91(91) Thans eerst?
Terwijl gij toch tevoren
ongehoorzaam waart
en behoorde tot de verderfbrengers?
- 92(92) Heden dan zullen Wij u redden
met uw lichaam⁶
opdat gij voor wie na u komen
een teken zult zijn.
Maar velen der mensen
zijn waarlijk
onachtzaam op Onze tekenen.
- 93(93) Wij hebben de zonen Isrā'īls
ondergebracht
in een betrouwbare woonplaats
en hun deugdelijke dingen
tot onderhoud gegeven.
Zo waren zij niet in geschil
totdat de kennis⁷ tot hen kwam.
Uw Heer zal tussen hen beslissen
op de Dag der Opstanding
ten aanzien van dat

1. Moslims.

2. Ġalālayn: Laat niet na in uw huizen te bidden.
'Richtingname' is de vertaling die Kramers steeds gebruikt
voor het Arabische woord *qibla*, 'gebedsrichting'.

3. Opdat Farao en zijn aanzienlijken de Egyptenaren laten
afdwalen van Gods voorschriften.

4. God.

5. Overgegeven aan God, d.w.z. moslim.

6. D.w.z. uw (gebalsemd?) lijk zal een waarschuwing zijn.

7. Van de openbaring.

waarover zij in geschil waren.

[DE PROFEET GERUSTGESTELD]

94(94) Indien gij dus in twijfel zijt
over wat Wij tot u hebben nedergezonden
vraag dan hun

die de Schrift lazen voor uw tijd.¹

Gekomen is tot u het wezenlijke
vanwege uw Heer

behoor dus niet tot de twijfelaars.

95 En evenmin moogt gij behoren tot hen
die de tekenen Gods
voor leugen verklaren
want dan behoort gij tot de verliezenden.

96(96) Diegenen
tegen wie het woord van uw Heer
verwezenlijkt is geworden
geloven niet

97(97) welk teken er ook tot hen kwam
totdat zij de pijnlijke bestraffing zien.

[JONA]²

98(98) Had er dan geen andere stede kunnen zijn
die gelovig werd
en aan wie haar geloof baat bracht
dan het volk van Yūnus?

Toen zij gelovig werden³
namen Wij van hen weg
de bestraffing der vernedering
in het nabije leven
en deden Wij hen genieten
tot een bepaalde tijd.

99(99) En zo uw Heer gewild had
zouden allen die op aarde zijn
gezamenlijk tot geloof gekomen zijn
zult gij dan de mensen dwingen

opdat zij gelovigen worden?

100(100) En niet staat het aan een ziel
dat zij gelovig wordt
tenzij met verlof van God
maar Hij legt de gruwel op hen
die geen begrip hebben.

[DE TEKENEN GODS HELPEN NIET]

101(101) Zeg:
Ziet wat er is in de hemelen
en op de aarde.
Maar de tekenen
en de waarschuwingen
vermogen niets
tegen lieden die niet geloven.

102(102) Kunnen zij dan iets anders verwachten⁴
dan het gelijke van de dagen dergenen
die voor hun tijd zijn heengegaan?

Zeg:
Wacht maar af
ik behoor met u tot de wachtenden.

103(103) Daarna redden Wij Onze boodschappers
en hen die geloven
aldus
als een wezenlijke verplichting op Ons
redden Wij de gelovigen.

[DE GODSDIENST VAN MOHAMMED]

104 Zeg:
O gij mensen⁵
indien gij in twijfel zijt
over mijn⁶ godsdienst:
niet dien ik hen die gij dient buiten God
maar ik dien de God
die uw doodschuld invordert
en mij is bevolen

1. Ġalālayn: De Thora.

2. Vgl. het boek Jona.

3. Vgl. Jonas.

4. Kunnen zij iets anders verwachten dan de straffen die
God vroeger over andere volken die ongelovig waren
voltrokken heeft?

5. Ġalālayn: Gericht tot de Mekkanen.

6. Noch Bayḏawī, noch Ġalālayn leggen uit wie de 'ik' is
die hier spreekt over 'mijn godsdienst'. Zij achten het
duidelijk dat het God is die deze woorden de profeet
Mohammed in de mond legt.

dat ik behoer tot de gelovigen
 105 en dat ik uw gezicht
 opricht tot de godsdienst
 als godszoeker.
 Behoor dan niet tot de genotengevers
 106 en roep niet aan buiten God
 wat u niet baten kan
 en u niet schaden kan
 want indien gij dat doet
 dan behoort gij tot de onrechtdoeners.
 107 En indien God u treft met tegenspoed
 dan is er geen die hem weg neemt
 tenzij Hij
 en indien Hij goed met u voor heeft
 dan is er geen
 die Zijn genade kan terughouden.

Hij doet die deelachtig worden
 aan wie Hij wil van Zijn dienaren
 en Hij is de Vergevende, de Barmhartige.
 108 Zeg:
 O gij mensen
 tot u is gekomen het wezenlijke
 vanwege uw Heer.
 Wie zich dan recht laat leiden
 die wordt rechtgeleid ten bate van zichzelf
 en wie in dwaling komt
 die dwaalt ten nadele van zichzelf.
 En niet ben ik een zaakbezorger voor u.¹
 109 En volg wat u geopenbaard is
 en houd geduldig uit
 totdat God oordeelt.
 Hij is de beste der oordeelvellers.

1. Bayḍāwī: Geen 'zaakbezorger', maar iemand die namens
 God moet waarschuwen voor het Laatste Oordeel.

ELFDE SŪRA

HŪD

*Mekkaans, behalve de verzen 12, 17 en 114 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 50.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[INLEIDING]

1(1) Alif Lām Rā'.¹

Een Schrift
waarvan de tekenen²
wélgevoegd zijn
en daarna duidelijk uiteengezet
vanwege een Wijze en Welonderrichte

2(2) dat gij geen ander dient dan God.

Ik ben voor u van Zijntwege
een waarschuwer en een verkondiger.

3(3) En dat gij uw Heer om vergeving vraagt.

Daarna, keert u berouwvol tot Hem
dan zal Hij u heerlijke bate doen genieten
tot een gezette termijn
en zal Hij aan ieder begenadigd mens
Zijn genade geven.

Maar indien gij u afwendt
dan vrees ik voor u

de bestraffing van een grote dag.

4(4) Tot God is uw terugkeer

en Hij is over alle ding machtig.

5(5) Welaan dan!

Zij vouwen hun borsten dicht
opdat zij zich voor Hem verbergen.

Welaan dan!

(6) Ten tijde dat zij zich overdekken

met hun klederen
weet Hij wat zij verheimelijken
en wat zij openbaar maken.

(7) Hij is wetend

omtrent wat in de borsten is.

6(8) En geen dier is er op de aarde
of op God rust zijn onderhoud
en Hij kent de plaats waar het staat en ligt.
Alles is het in een klaarblijkende Schrift.

[DE ONGELOVIGEN]

7(9) En Hij is het die geschapen heeft
de hemelen en de aarde in zes dagen
terwijl Zijn troon op het water³ was
opdat Hij u zou beproeven
wie uwer het schoonst is in bedrijf.

(10) En indien gij⁴ zegt:
Gij zult opgewekt worden na de dood
dan zeggen zij die ongelovig zijn:
Niet is dit iets anders
dan klaarblijkende toverij.

8(11) En indien Wij
de bestraffing voor hen uitstellen
tot een afgeteld tijdsverloop
dan zeggen zij nog:
Wat houdt haar⁵ tegen?
Welaan
op de dag waarop zij tot hen komt
zal zij niet van hen af te wenden zijn
en zal hen overweldigen

1. Zie Koran 2:1.

2. Koranverzen.

3. Vgl. Genesis 1:2, Psalm 104:3, Openbaring 4:6.

4. Ġalālayn: Mohammed.

5. De Goddelijke bestraffing van het Laatste Oordeel.

- dat waarmede zij de spot dreven.
- 9(12) En indien Wij de mens
barmhartigheid van Ons doen smaken
en haar dan aan hem onttrekken
dan is hij waarlijk wanhopend
en ondankbaar.
- 10(13) En indien Wij hem
geneucht doen smaken
na een rampspoed
die hem overkomen was
dan zegt hij nog:
De kwade dingen
zijn van mij heengegaan.
Dan is hij vrolijk en pochend.
- 11(14) Niet alzo degenen die geduldig uithouden
en heilzame werken verrichten.
Voor hen is vergeving en een groot loon.

[DE PROFEET AANGEMOEDIGD]

- 12(15) Misschien zoudt gij¹ willen opgeven
een deel van wat u geopenbaard is
terwijl uw borst beklemd is
doordat zij zeggen:
Had dan niet
nedergezonden kunnen worden
tot hem een schat
of had dan niet een engel
met hem mede kunnen komen?
Doch gij zijt slechts een waarschuwer
en God is zaakbezorger voor alle ding.
- 13(16) Of zij zeggen:
Hij heeft het verzonnen.
Zeg:
Komt dan aan
met tien sūrā's daaraan gelijk
die verzonnen zijn
en roept aan wie gij kunt buiten God

1. Ġalālayn: Mohammed.

2. 'Overgegevenen' is de vertaling die Kramers gebruikt
voor het Arabische woord *muslim*.

- indien gij oprecht zijt.
- 14(17) Indien zij u dan niet van antwoord dienen
weet dan dat het nedergezonden is
met de kennis van God
en dat er geen god is dan Hij.
Zult gij dan overgegevenen² worden?

[DE LIEFDE VOOR HET AARDSE LEVEN]

- 15(18) Wie het nabije leven en zijn tooi nastreven
aan hen kwijten wij de vergelding
voor hun daarin verrichte werken.
En zij zullen daarin
niet benadeeld worden.
- 16(19) Dat zijn degenen
voor wie in het latere leven
niets anders is dan het Vuur
en vruchteloos is daarin
wat zij gewrocht hebben
en ijdel is wat zij bedreven.

[DE AUTORITEIT VAN DE PROFEET]

- 17(20) Doch hoe is het met iemand
die steunt
op een bewijsteken van zijn Heer³
en die gevolgd wordt
door een getuige⁴ vanwege Hem
en voor wiens tijd er reeds was
de Schrift van Mūsā
als leiding en barmhartigheid?
Diegenen geloven erin.
Doch de partijen die er ongelovig aan zijn
de hun aangezegde plaats is het Vuur.
Wees dus niet in twijfeling daarover.
Dat is het wezenlijke vanwege uw Heer
maar de meesten der mensen geloven niet.
- 18(21) En wie doet meer onrecht

3. Ġalālayn: De Koran.

4. Kramers: De openbaringsengel Gabriël;
Baydāwī: De Koran.

- dan wie over God leugenachtig verzint?
Diegenen
zullen voor hun Heer gevoerd worden
en de getuigen¹ zullen zeggen:
Dezen zijn het
die leugens spraken over hun Heer.
Welaan dan
de vervloeking Gods
over de onrechtdoeners
19(22) die afhouden van de weg Gods
en wensen dat het een kronkelweg was
terwijl zij ongelovig zijn
aan het latere leven.
20 Diegenen zijn niet in staat geweest
iets uit te richten op de aarde
en niet hebben zij verbondenen gehad
buiten God.
Voor hen
zal de bestraffing verdubbeld worden.
Niet vermochten zij te horen
en niet waren zij ziende.
21(23) Diegenen zijn het
die zichzelf verlies berokkend hebben
en van wie
wat zij leugenachtig verzonnen²
is afgedwaald.
22(24) Geen twijfel is eraan
dat zij in het latere leven
de ergste verliezers zijn.
23(25) Zij die geloven
en heilzame werken verrichten
en zich verootmoedigen voor hun Heer
diegenen zijn de lieden van de Gaarde
eeuwig-levend daarin.
24(26) De gelijkenis van de twee groepen
is als de blinde en dove
en de ziende en horende.

Is de gelijkenis van die twee
soms dezelfde?
Zult gij u dan niet laten manen?

[DE GESCHIEDENIS VAN NOACH]³

- 25(27) En Wij hebben Nūḥ gezonden
tot zijn volk:
Ik ben voor u
een duidelijk sprekend waarschuwer
26(28) dat gij geen ander dient dan God.
Ik vrees voor u de bestraffing
van een pijnlijke dag.
27(29) Toen zeiden de aanzienlijken van zijn volk
die ongelovig waren:
Niet zien wij u anders
dan als een mensenkind zoals wij
en niet zien wij dat anderen u volgen
dan wie de verachtelijksten onder ons zijn
zoals duidelijk blijkt
en niet zien wij in u
enige voortreffelijkheid boven ons
maar wij menen dat gij⁴ leugenaars zijt.
28(30) Hij zeide:
O mijn volk
wat meent gij?
Indien ik steun
op een bewijsteken van mijn Heer
en Hij mij barmhartigheid
van Zijnentwege gegeven heeft
en gij daar blind voor gemaakt zijt
zullen wij die u dan opdringen
terwijl gij tegenstrevend zijt?
29(31) En:
O mijn volk
niet vraag ik u daarvoor rijkdom.
Niet rust mijn loon dan op God
en niet zal ik terugstoten hen die geloven

1. Ġalālayn: De engelen.

2. Hun heidense godsdienstige opvattingen.

3. Vgl. Genesis 6-9.

4. Bayḏawī: De gelovigen, de volgelingen van Noach.

zij zullen hun Heer ontmoeten.
 Maar ik zie dat gij lieden zijt
 die onwetend zijn.

30(32) En:
 O mijn volk
 wie zal mij redden voor God
 indien ik hen terugstoot?
 Zult gij u dan niet laten manen?

31(33) En niet zeg ik tot u:
 Bij mij zijn de schatten Gods
 en niet ken ik de verborgenheid.
 En niet zeg ik:
 Ik ben een engel
 en niet zeg ik tot hen
 die uw ogen minachtend aanzien
 dat God hun geen goeds zal geven.
 God kent het best wat in hun zielen is.
 Dan zou ik behoren
 tot de onrechtdoeners.

32(34) Zij zeiden:
 O Nūḥ
 gij hebt met ons getwist
 en die twist met ons vaak herhaald
 breng ons dan wat gij ons aanzegt
 indien gij behoort tot de oprechten.

33(35) Hij zeide:
 Slechts God zal het u brengen
 indien Hij wil
 en niet kunt gij iets uitrichten.

34(36) En niet zal mijn raad u baten
 indien ik al u raad zou willen geven
 zo het Gods bedoeling is
 u verkeerd te leiden.
 Hij is uw Heer
 en tot Hem zult gij teruggevoerd worden.

35(37) Of zij zeggen:
 Hij heeft het verzonnen.
 Zeg:

Als ik het verzonnen heb
 dan komt mijn boosheid op mij.¹
 Maar ik ben los van de boosheid
 die gij bedrijft.

36(38) En er werd aan Nūḥ geopenbaard:
 Van uw volk zullen niet geloven
 behalve wie reeds geloofd hebben.
 Heb dus geen droefenis
 over wat zij bedreven.

37(39) En bouw het schip onder Onze ogen
 en naar Onze openbaring
 en richt tot Mij geen vertoog
 over hen die onrecht doen.
 Zij zijn bestemd te verdrinken.

38(40) En hij ging het schip bouwen
 en telkens wanneer
 aanzienlijken van zijn volk
 aan hem voorbij kwamen
 spotten zij met hem.
 Hij zeide:
 Zo gij al met mij spot
 eens zullen wij met u spotten
 zoals gij nu spot.

39(41) Dan zult gij weten tot wie zal komen
 een straf die hem vernedert
 en op wie een duurzame bestraffing
 zal loskomen.

40(42) Daarna, toen Onze beschikking kwam
 en de oven kookte²
 zeiden Wij:
 Laad daarin van ieder wezen één paar
 getweeën
 en ook uw huisverwanten
 behoudens hen
 over wie de uitspraak
 reeds is voorgegaan
 en ook wie geloven.

1. 'Wanneer de Openbaringstekst door mij is verzonnen,
 zal ik daarvoor gestraft worden'.

2. Ook volgens een joodse overlevering kookte het water
 van de zondvloed.

Doch geen anderen geloofden met hem
tenzij weinigen.

41(43) En hij zeide:
Scheept u in.
In de naam van God is zijn varen
en zijn ankeren.
Mijn Heer is waarlijk vergevend
en barmhartig.

42(44) En het begon met hen te varen
in een golfslag als bergen.
En Nūḥ riep tot zijn zoon
die afzijdig stond:
O mijn zoon
scheep u in met ons
en behoer niet tot de ongelovigen.

43(45) Hij zeide:
Ik zal toevlucht zoeken bij een berg
die mij zal verdedigen tegen het water.
Hij zeide:
Geen verdediger is er heden
tegen de beschikking Gods
tenzij voor degene
met wie Hij erbarmen heeft.
En de golven kwamen tussen hen beiden
zodat hij behoorde tot de verdrinkenen.

44(46) En er werd gezegd:
O aarde, slik uw water in
en: O hemel, staak.
En het water daalde
en de beschikking was volvoerd.
En het' zette zich vast op al-Ġūdi.²
En er werd gezegd:
Weg met de onrecht-doende lieden.

45(47) En Nūḥ riep tot zijn Heer en zeide:
Mijn Heer
mijn zoon
behoort tot mijn huisverwanten
en Uw belofte is toch wezenlijk.

1. Het schip.

2. Ġalālayn: Een berg niet ver van Mosul.

Maar Gij zijt de beste der oordeelvellers.

46(48) Hij zeide:
O Nūḥ
hij behoort niet tot uw huisverwanten
dat is een ondeugdzaame daad³
vraag Mij dus niet iets
waaromtrent gij geen kennis hebt.
Ik geef u vermaning
voor het geval dat gij behoort
tot de onwetenden.

47(49) Hij zeide:
Mijn Heer
ik neem mijn toevlucht tot U
daarvoor dat ik iets zou vragen
waaromtrent ik geen kennis heb.
En indien Gij mij niet vergeeft
en erbarmen met mij hebt
zal ik behoren tot de verliezenden.

48(50) Er werd gezegd:
O Nūḥ
stijg af⁴ in behoudenis
vanwege Ons
en zegeningen over u
en over gemeenschappen
voortkomend uit wie met u zijn.
En er zijn gemeenschappen
die Wij zullen doen genieten
en die daarna vanwege Ons
een pijnlijke bestraffing zal treffen.⁵

49(51) Dat behoort
tot de verkondiging van de verborgenheid
die Wij aan u openbaren
niet kende gij haar
noch uw volk
tevoren.
Houd dus geduldig uit
de uitkomst
is ten voordele van de vrezenden.

3. Ġalālayn: Dat ge om zijn behoudenis vraagt.

4. Ġalālayn: Daal af uit het schip.

5. Ġalālayn: Dit betreft de ongelovigen.

[DE GESCHIEDENIS VAN DE PROFEET HUD]¹

- 50(52) En tot 'Ād zonden Wij hun broeder Hūd.
Hij zeide:
O mijn volk
dient God:
niet hebt gij een ander god dan Hem.
Niet zijt gij anders dan leugenverzimmers.
- 51(53) O mijn volk
niet vraag ik u daarvoor loon.
Niet rust mijn loon dan op hem
die mij geschapen heeft.
Zult gij dan niet tot inzicht komen?
- 52(54) En: O mijn volk
vraagt uw Heer om vergeving
en keert u dan berouwwol tot Hem.
Hij zal dan de hemel
overvloedige regen op u doen storten
(55) en u nog meer kracht geven bij uw kracht.
En wendt u niet af in boosheid.
- 53(56) Zij zeiden:
O Hūd
niet zijt gij tot ons gekomen
met een bewijsteken
en niet zullen wij aflaten van onze goden
op gezag van uw woorden
en niet zullen wij aan u geloven.
- 54(57) Niet anders zeggen wij
dan dat één van onze goden
u kwaad heeft aangedaan.
Hij zeide:
Ik neem God tot getuige
en getuigt gij ook
dat ik los ben
van het genoten-geven²
dat gij bedrijft
- 55(58) buiten Hem.
Belaagt mij dan allen tezamen

1. De geschiedenis van de profeet Hūd en zijn volk 'Ād is niet bekend uit de bijbelse overlevering. De strekking van het verhaal van Hūd lijkt op de strekking van het verhaal van Noach.

- en ontziet mij daarna niet.
- 56(59) Ik heb mijn vertrouwen gesteld op God
mijn Heer en uw Heer.
Er is geen dier
of Hij grijpt het bij zijn voorhoofdslok.
Mijn Heer is op een rechtgebaand pad.
- 57(60) Indien gij u dan al afwendt
zo heb ik u toch overgebracht
dat waarmede ik tot u gezonden ben.
En mijn Heer zal een ander volk dan gij
tot opvolgers inzetten
en niet zult gij Hem in iets
schade kunnen toevoegen.
Mijn Heer is over alle ding behoeder.
- 58(61) En toen Onze beschikking kwam
redden Wij Hūd
en hen die met hem geloofden
door barmhartigheid van Ons.
En Wij redden hen
van een strenge bestraffing.
- 59(62) En dat waren de 'Ād
die de tekenen van hun Heer ontkenden
en opstandig waren
tegen Zijn boodschappers
en het bevel volgden
van iedere verstokte geweldenaar.
- 60(63) En zij werden in dit nabije leven
belast met een vloed
en op de Dag der Opstanding zal het zijn:
Ha!
'Ād is ongelovig geweest aan hun Heer
Ha! Weg met 'Ād, het volk van Hūd!

[GESCHIEDENIS VAN DE PROFEET SALIM]³

- 61(64) En tot Thamūd
zonden Wij hun broeder Šāliḥ.

2. Ook de ongelovigen wordt gevraagd er getuige van te zijn dat de profeet zich heeft losgemaakt van de afgoden.

3. Ook de profeet Šāliḥ en zijn volk Thamūd zijn niet uit de bijbelse overlevering bekend.

- Hij zeide:
 O mijn volk
 dient God
 niet hebt gij een ander god dan Hem.
 Hij is het
 die u heeft doen ontstaan uit de aarde
 en u woonplaats op haar heeft gegeven.
 Vraagt Hem dus om vergeving
 en wendt u berouwvol tot hem
 mijn Heer is nabij en verhorend.
- 62(65) Zij zeiden:
 O Ṣāliḥ
 gij waart vroeger in ons midden een
 op wie onze hoop gevestigd was
 zult gij ons verbieden te dienen
 wat onze vaders dienden?
 Wij zijn waarlijk in verontrustende twijfel
 over datgene waartoe gij ons roept.
- 63(66) Hij zeide:
 O mijn volk
 wat dunkt u?
 Indien ik steun
 op een bewijsteken van mijn Heer
 en Hij mij van Zijnentwege
 barmhartigheid doet geworden
 wie zal mij dan helpen tegen God¹
 zo ik Hem ongehoorzaam ben?
 Gij doet dus niets anders
 dan mij meer verlies bezorgen.
- 64(67) En:
 O mijn volk
 deze hier is de kamelin van God
 als een teken voor u.
 Gedoogt haar dus te eten op Gods aarde
 en doet haar geen kwaad aan
 want dan zal u
 een nabije bestraffing grijpen.
- 65(68) Toen sneden zij haar hielpezen door

1. M.a.w. de profeet acht zich niet vrij van de geboden van God, die hij reeds ontvangen heeft, af te wijken.

- waarop hij zeide:
 Leeft in genot in uw woning drie dagen.
 Dat is een aanzegging
 die niet is gelogen.
- 66(69) Toen nu Onze beschikking kwam
 redden Wij Ṣāliḥ
 en hen die met hem geloofden
 door barmhartigheid van Onzentwege
 van de vernedering van die dag.
 Uw Heer is de Sterke, de Geweldige.
- 67(70) En hen die onrecht deden
 overviel de kreet
 en zo vond de morgen hen
 roerloos in hun verblijf liggend
- 68(71) alsof zij daar
 niet welvaart genoten hadden.
 Ha!
 Thamūd is ongelovig geweest
 aan hun Heer!
 Ha! Weg met Thamūd!
- [DE GESCHIEDENIS VAN ABRAHAM]²
- 69(72) En Onze boodschappers
 waren tot Ibrāhīm gekomen
 met de goede tijding.
 Zij zeiden:
 Heil!
 en hij zeide:
 Heil!
 En niet duurde het lang
 of hij kwam met een gebraden kalf.
- 70(73) Toen hij nu zag
 dat hun handen er niet naar reikten
 kreeg hij argwaan tegen hen
 en werd hij bevangen door vrees voor hen.
 Zij zeiden:
 Vrees niet

2. Vgl. Genesis 18.

wij zijn gezonden tot het volk van Lūt.
 71(74) En zijn vrouw die daarbij stond lachte¹
 waarop Wij haar aankondigden Ishāq
 en, na Ishāq, Ya'qūb.
 72(75) Zij zeide:
 O wee mij
 zal ik baren
 terwijl ik toch een oude vrouw ben
 en deze mijn echtgenoot een oude man?
 Dit is waarlijk een wonderbaarlijk ding.
 73(76) Zij zeiden:
 Verwondert gij u
 over de beschikking van God?
 De barmhartigheid Gods
 en Zijn zegeningen
 zijn over u
 o lieden van het huis.
 Hij is lofwaardig en roemvol.
 74(77) Toen nu de angst
 van Ibrāhīm was weggegaan
 en de goede tijding tot hem gekomen was
 begon hij met ons te twisten
 over het volk van Lūt.²
 75 Ibrāhīm was waarlijk zachtmoedig
 en gevoelvol en verzoenlijk.
 76(78) O Ibrāhīm
 wend u af hiervan
 reeds is gekomen
 de beschikking van uw Heer
 en tot hen zal komen
 een onafwendbare bestraffing.
 77(79) En toen Onze boodschappers
 tot Lūt kwamen
 was hij bekommerd wegens hen
 en gevoelde hij zich machteloos voor hen
 en hij zeide:
 Dit is een hachelijke dag.
 78(80) En zijn volk

kwam in haast tot hem gelopen³
 immers reeds tevoren
 plachten zij slechtheden te bedrijven.
 Hij zeide:
 O mijn volk
 deze hier
 mijn dochters
 zijn reiner voor u
 zo vreest dan God
 en vernedert mij niet
 tegenover mijn gasten.
 Is er onder u geen rechtschapen man?
 79(81) Zij zeiden:
 Gij weet wel
 dat het ons niet om uw dochters te doen is
 en gij weet waarlijk wel wat wij willen.
 80(82) Hij zeide:
 Ware het toch dat ik kracht had tegen u
 of dat ik mijn toevlucht kon nemen
 bij een stevige stut!
 81(83) Zij zeiden:
 O Lūt
 wij zijn boodschappers van uw Heer
 niet zullen zij u genaken.
 Vertrek dan met uw huisverwanten
 in een deel van de nacht
 en laat geen uwer zich omwenden.
 Alleen niet uw vrouw
 haar zal treffen wat ook hen treft.
 De hun aangezegde tijd is de morgen.
 Is de morgen niet nabij?
 82(84) Toen nu Onze beschikking kwam
 keerden Wij haar⁴ onderst boven
 en deden Wij over haar stenen regenen
 van stapels kleiblokken
 83 gemerktekend bij uw Heer.
 En niet zijn zij⁵
 ver van de onrechtdoeners.

1. Zie Genesis 18:12.

2. Vgl. Genesis 18:16-33. Ġalālayn: Abraham richtte zich tot de boodschappers.

3. Om de boodschappers/engelen kwaad te doen.

4. De stad Sodom.

5. Ġalālayn: Zulke stenen zijn niet ver weg meer van ongelovigen als die in Mekka.

[DE PROFEET SHU‘AYB]¹

- 84(85) En tot Madyan²
zonden Wij hun broeder Shu‘ayb.
Hij zeide:
O mijn volk
dient God
niet hebt gij een ander god dan Hem.
En vermindert niet de maat
en het gewicht.
Ik zie u in voorspoed
maar ik vrees voor u
de bestraffing van een alomvattende dag.
- 85(86) En: O mijn volk
houdt u trouw aan de maat en het gewicht
in rechtmatigheid
en benadeelt niet de mensen in hun zaken
en bedrijft geen kwaad in het land door
verderf te brengen.
- 86(87) Het blijvende³
dat van God
is beter voor u
indien gij gelovig zijt.
- (88) Maar niet ben ik over u een hoeder.
- 87(89) Zij zeiden:
O Shu‘ayb
bevelen uw ṣalāts u
dat wij aflaten van dat
wat onze vaderen plachten te dienen
of dat wij niet
met onze bezittingen mogen doen
wat wij willen?
Gij zijt waarlijk de zachtmoedige
en de rechtschapene.
- 88(90) Hij zeide:
O mijn volk
wat dunkt u?
Indien ik toch steun

- op een bewijsteken van mijn Heer
en Hij mij heerlijk onderhoud geeft
van Zijnentwege.
Niet wil ik
mijn houding jegens u veranderen
en mij inlaten met dat
waarvan ik u afhoud. ⁴
Niet wil ik iets anders
dan bewerking van heil
zoveel ik vermag.
En niet is mijn bijstand
bij een ander dan God.
Op Hem heb ik mijn vertrouwen gesteld
en tot Hem neem ik inkeer.
- 89(91) En: O mijn volk
laat een breuk met mij niet bewerken
dat u hetzelfde treft
als getroffen heeft het volk van Nūh
of het volk van Hūd of het volk van Ṣalīḥ
en niet is het volk van Lūt
van u verwijderd.
- 90(92) En vraagt uw Heer om vergeving
en wendt u daarna berouwvol tot Hem.
Mijn Heer is barmhartig en liefderijk.
- 91(93) Zij zeiden:
O Shu‘ayb
wij begrijpen niet veel van wat gij zegt.
Maar wij zien
dat gij machteloos in ons midden zijt.
En zo uw aanhang er niet was
zouden wij u stenigen
en niet hebt gij over ons gezag.
- 92(94) Hij zeide:
O mijn volk
is mijn aanhang
indrukwekkender voor u dan God
en stelt gij Hem
als onbelangrijk achter uw rug?

1. Net als Hūd en Ṣalīḥ een niet in de Bijbel genoemde profet.

2. Midian.

3. Ḡalālayn: Wat u aan levensonderhoud overblijft wanneer ge eerlijk afweegt.

4. De aanbidding van andere goden.

Mijn Heer omvat met Zijn kennis
wat gij bedrijft.

93(95) En: O mijn volk

handelt naar uw gesteldheid
ik zal handelen van mijn kant.

(96) Eens zult gij weten tot wie komt
een bestraffing die hem vernedert
en wie er leugenaar is.

En wacht af
met u wacht ook ik af.

94(97) En toen Onze beschikking kwam

redden Wij Shu‘ayb
en hen die met hem geloofden
door barmhartigheid van Onzentwege.
Maar hun die onrecht deden
overviel de kreet
en zo vond de morgen hen
roerloos liggend in hun verblijf.

95(98) Alsof zij daar

niet welvaart genoten hadden.
Ha! weg met Madyan
zoals Thamūd wegverwenst is!

[MOZES EN FARAO]

96(99) En Wij hebben Mūsā gezonden
met Onze tekenen

en een klaarblijkend gezag

97 tot Fir‘awn en zijn aanzienlijken.

Doch zij volgden het bevel van Fir‘awn
en niet was het bevel van Fir‘awn
rechtschapen.

98(100) Hij' zal zijn volk voorgaan

op de Dag der Opstanding
en hen dan neerleiden naar het Vuur.
En kwaad is de neerleiding
die zij ondergaan.

99(101) En zij werden in dit leven

en op de Dag der Opstanding
belast met een vloek.

Kwaad is de hun geboden gave.

[COMMENTAAR OP DE VOORAFGAANDE
GESCHIEDENISSEN]

100(102) Dat behoort tot de berichten der steden
die Wij u vertellen.

Sommige daarvan staan nog
en andere zijn weggemaaid.

101(103) En niet hebben Wij hun onrecht gedaan
maar zij hebben onrecht gedaan
aan zichzelf.

En niet zijn hun van enig nut geweest
hun goden

die zij aanriepen buiten God
toen de beschikking van uw Heer kwam
maar zij vermeerderden slechts
hun verlorenheid.

102(104) En aldus is de greep van uw Heer
wanneer Hij de steden grijpt
terwijl zij onrecht bedrijven.²
Zijn greep is pijnlijk en hevig.

[HET LAATSTE OORDEEL]

103(105) Daarin is waarlijk een teken
voor wie vreest
de bestraffing van het latere leven.

Dat is een dag
waarvoor de mensen
verzameld zullen worden
en dat is een dag die wordt bijgewoond.

104(106) En niet stellen Wij hem uit
dan tot een uitgetelde termijn.

105(107) Ten dage dat het komt
zal geen ziel spreken

1. Farao.

2. Door sommige moderne fundamentalisten wordt dit vers
gelezen als een bedreiging jegens overheden die de
moslimse wet niet toepassen.

dan met Zijn verlot.
 Dan zijn er onder hen
 rampzaligen en gelukzaligen.
 106(108) Zij dan die rampzalig zijn
 voor hen is in het Vuur
 gekerm en gereutel.
 107(109) Eeuwig-levend daarin
 zolang de hemelen en de aarde
 zullen duren
 tenzij dat uw Heer het anders wil.
 Uw Heer is een die doet
 wat Hij voor heeft.
 108(110) En zij die gelukzalig gemaakt worden
 zij komen in de Gaarde
 eeuwig-levend daarin
 zolang de hemelen en de aarde
 zullen duren
 tenzij dat uw Heer het anders wil
 als een ongebroken gave.
 109(111) Wees dan niet in twijfel
 over wat deze lieden dienen.¹
 Niet dienen zij anders
 dan zoals hun vaders tevoren dienden.
 Maar Wij zullen hun waarlijk
 hun deel voldoen
 onbekort.

[AANBEVELINGEN AAN DE PROFEET]

110(112) En Wij hadden reeds
 aan Mūsā de Schrift gegeven
 doch er kwam geschil daarover.
 En zo er niet een machtwoord
 van Uw Heer
 vooraf ware gegaan
 zou er reeds tussen hen beslist zijn.
 Maar zij zijn waarlijk
 in verontrustende twijfeling daarover.

1. D.w.z. wees er zeker van dat de afgoden niet baten.

111(113) Maar nog niet van allen
 zal uw Heer
 thans de daden vergelden
 Hij is wél-onderricht
 van wat zij bedrijven.
 112(114) Hoed dus de rechte richting
 zoals u bevolen is
 en ook wie met u tot berouw komen
 en wees niet overmoedig.
 Hij is scherp toezieende op wat gij bedrijft.
 113(115) En leunt niet op hen die onrecht doen
 want dan zal u het Vuur aanroeren
 terwijl gij geen verbondenen zult hebben
 buiten God
 daarna zult gij niet geholpen worden.
 114(116) En verricht de ṣalāt
 aan de twee einden van de dag
 en bijbehorende delen van de nacht.²
 De schone daden
 doen de slechte daden weggaan.
 Dat is een maning voor de indachtigen.
 115(117) En houd geduldig uit
 want God doet niet verloren gaan
 het loon der wél-handelenden.
 116(118) Hadden er dan niet
 onder de u voorafgaande geslachten
 meer ernstige lieden kunnen zijn
 welke afhielden
 van het verderf brengen in het land
 behalve de weinigen hunner
 die Wij gered hebben?
 Maar zij die onrecht deden
 volgden het levensgenot
 waarin zij verkeerden
 en waren boos-handelenden.
 117(119) Maar niet is uw Heer zo
 dat Hij de steden zou vernietigen
 waarvan de inwoners heilbewerkeren zijn.

2. Ḡalālayn: Dit duidt op de vijf dagelijkse gebedsoefeningen die de islam voorschrijft. Volgens anderen gaat het in dit vers om drie gebeden.

118(120) En zo uw Heer gewild had
 zou Hij de mensen
 tot één gemeente gemaakt hebben
 maar zij houden niet op onenig te zijn
 119 behalve zij die ondervinden
 de barmhartigheid van uw Heer.
 En daartoe heeft Hij hen geschapen
 en vervuld is
 het machtwoord van uw Heer:
 Ik zal eens Ğahannam vullen
 met de ğinn¹ en de mensen altogader.

120(121) En alles wat Wij u vertellen
 van de berichten der boodschappers
 daarmee verstevigen Wij uw gemoed
 en daarin komt tot u het wezenlijke

1. De demonen.

en een vermaning
 en een indachtigmaking
 voor de vrezenden.

121(122) En zeg tot hen die niet geloven:
 Handelt naar uw gesteldheid
 ook Wij zullen handelen.

122 En wacht af
 ook Wij zullen afwachten.

123(123) En aan God behoort het onzienlijke
 van de hemelen en de aarde
 en tot Hem
 wordt het ganse bestier teruggevoerd.
 Dien Hem dus
 en stel uw vertrouwen op Hem.
 En niet is uw Heer achteloos
 op wat gij bedrijft.

TWAALFDE SŪRA

YŪSUF (JOZEF)

Mekkaans, behalve de verzen 1 tot 3 en 7 die Medinensisch zijn; de titel is ontleend aan het verhaal van Jozef dat bij vers 4 begint.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

1(1) Alif Lām Rā'.¹

Dat zijn de tekenen
van de duidelijk sprekende Schrift.

2(2) Wij hebben haar nedergezonden
als een Arabische Oplezing
opdat gij verstandig moogt worden.

3(3) Wij zullen u
de allerschoonste vertelling vertellen
doordat Wij
deze Oplezing aan u openbaren
ook al behoordet gij tevoren
tot de achtelozen.

[DE GESCHIEDENIS VAN JOZEF]²

4(4) Toen Yūsuf zeide tot zijn vader:
O vader
ik heb elf sterren gezien
en de zon en de maan
ik zag ze zich nederwerpen voor mij.

5(5) Hij zeide:
O mijn zoon
vertel uw gezicht niet aan uw broeders
zodat zij tegen u
list zouden kunnen beramen.
De Satan is voor de mens
een klaarblijkende vijand.

6(6) En aldus zal uw Heer u uitverkiezen
en u onderwijzing geven
in de uitlegging der berichten
en Zijn weldaad vol maken over u
en over het geslacht van Ya'qūb
zoals Hij haar vol heeft gemaakt
over uw beide vaders tevoren
Ibrāhīm en Ishāq.

Uw Heer is wetend en wijs.

7(7) Er waren waarlijk in Yūsuf
en zijn broeders
tekenen voor hen die navragen.

8(8) Toen zij³ zeiden:
Yūsuf en zijn broeder⁴
zijn waarlijk meer geliefd
bij onze vader dan wij
terwijl wij toch
een aaneengesloten schare zijn.
Onze vader is waarlijk
in klaarblijkende dwaling.

9(9) Doodt Yūsuf
of werpt hem uit het land
dan zal het gelaat van uw vader
alleen voor u zijn
en na zijn heengaan
zult gij deugdzaam lieden zijn.

10(10) Eén onder hen zeide:
Doodt Yūsuf niet
maar werpt hem in de diepte van de put
zodat enig reisgezelschap hem kan vinden

1. Zie Koran 2:1.

2. Vgl. Genesis 37-47.

3. De broers van Jozef.

4. Benjamin.

- indien gij wilt handelen.
- 11(11) Zij zeiden:
O onze vader
wat is er met u
dat gij ons niet vertrouwt met Yūsuf?
Wij zijn voor hem
waarlijk goede raadgevers.
- 12(12) Zend hem met ons morgen
zodat hij zich kan vermeien en spelen
en wij zullen voor hem behoeders zijn.
- 13(13) Hij zeide:
Het bekommert mij waarlijk
dat gij hem medeneemt
en ik vrees dat de wolf hem zal eten
terwijl gij achteloos op hem zijt.
- 14(14) Zij zeiden:
Indien de wolf hem eet
terwijl wij een aaneengesloten schare zijn
dan zullen wij waarlijk verliezers zijn.
- 15(15) Toen zij nu met hem heengegaan waren
en overeengekomen waren
hem te plaatsen in de diepte van de put.
Wij openbaarden hem:¹
Eens zult gij hen
van dit besluit van hen onderrichten
wanneer zij het niet bevroeden.
- 16(16) En zij kwamen tot hun vader in de avond
wenende.
- 17(17) Zij zeiden:
O onze vader
wij gingen heen
om een wedloop te houden
en wij lieten Yūsuf achter bij onze waren
toen heeft de wolf hem gegeten.
Maar niet zult gij ons geloven
ook al zijn wij oprecht.
- 18(18) En zij brachten bloed op zijn hemd
leugenachtig.
- Hij zeide:
Neen
uw zielen hebben u
lichtvaardig een besluit doen nemen.
Dus passende duldning
en God is het
wiens hulp wordt ingeroepen
tegen uw gepraat.
- 19(19) En er kwam een reisgezelschap
dezen zonden iemand om water te halen
die zijn emmer neerliet.
Hij zeide:
Goede tijding!
Hier is een jonge man.
En zij hielden hem verborgen
als koopwaar.
Maar God wist wat zij bedreven.
- 20(20) En zij verhandelden hem
voor een nadelige prijs
voor getelde zilverstukken.
Zij hechtten weinig waarde aan hem.
- 21(21) Hij die hem gekocht had uit Egypte
zeide tot zijn vrouw:
Bezorg hem een passend verblijf
mogelijk zal hij ons baat brengen
of zullen wij hem als kind aannemen.
En aldus gaven Wij aan Yūsuf
vestiging in het land
en ook opdat Wij
hem zouden onderwijzen
in de uitlegging van berichten.
God is meester over Zijn beschikking
maar de meesten der mensen weten niet.
- 22(22) Toen hij zijn mondigheid bereikt had
gaven Wij hem oordeel en kennis.

1. Jozef.

- En aldus belonen Wij
de wél-handelenden.
- 23(23) En zij in wier huis hij was
vatte begeerte op voor hem
en zij sloot de deuren en zeide:
Komaan met u!
Hij zeide:
Toevlucht bij God!
Hij is mijn Heer
die mij een goed verblijf heeft gegeven.
Niet varen wél de onrechtdoeners.
- 24(24) Maar zij was vervuld van liefde voor hem
en hij voor haar
zo hij niet
de voorlichting van zijn Heer had gezien.
Alzo, opdat Wij hem zouden afwenden
van slechtheid en zedeloosheid.
Hij behoorde
tot Onze rein-toegewijde dienaren.
- 25(25) En zij liepen in wedloop naar de deur
en zij scheurde zijn hemd van achteren.
En zij troffen haar heer aan bij de deur.
Zij zeide:
Wat is de vergelding
van wie kwaad voor heeft
met uw huisverwanten
anders dan dat hij gevangen wordt gezet
of een pijnlijke bestraffing?
- 26(26) Hij zeide:
Zij was vervuld van liefde voor mij.
En een van haar huislieden getuigde:
Indien zijn hemd
gescheurd is van voren
dan spreekt zij waarheid
en behoort hij tot de leugenaars.
- 27(27) Maar indien zijn hemd
gescheurd is van achteren
dan spreekt zij leugen
en behoort hij tot de oprechten.
- 28(28) Toen hij¹ nu zag dat zijn hemd
gescheurd was van achteren
zeide hij:
Dat is een van de listen van u vrouwen
uw listen zijn verschrikkelijk.
- 29(29) Yūsuf, wend u af hiervan.
En gij, vrouw
vraag vergeving voor uw boosheid
gij behoort tot de zondaren.
- 30(30) Enige vrouwen in de stad zeiden:
De vrouw van de Overste
heeft begeerte opgevat voor haar knecht
hij heeft haar liefde ingeboezemd.
Wij zien haar waarlijk
in klaarblijkende dwaling.
- 31(31) Toen zij nu
van hun achterklap vernomen had
ontbood zij hen
en bereidde hun een aanligmaal
en gaf een mes aan ieder harer.
En zij zeide:²
Kom voor hen tevoorschijn.
Toen zij hem nu zagen
maakte hij grote indruk op hen
en zij sneden in hun handen.
En zij zeiden:
Met alle eerbied voor God
dit is geen menselijk wezen
niet is deze anders
dan een eerwaardig engel.
- 32(32) Zij zeide:
Daar hebt gij nu hem
wegens wie gij mij gesmaad hebt.
En ik heb inderdaad
begeerte voor hem opgevat

1. Potifar.

2. Tot Jozef.

doch hij heeft zich verweerd.
 Maar zo hij niet doet
 wat ik van hem verlang
 zal hij gevangen gezet worden
 en zal hij gaan behoren tot de verdrukten.
 33(33) Hij¹ zeide:
 Mijn Heer
 de kerker is mij liever
 dan dat waartoe zij mij opvorderen.
 En indien Gij hun listen niet afwendt
 zal ik mij lichtzinnig jegens hen gedragen
 en behoren tot de dwazen.
 34(34) Toen verhoorde zijn Heer hem
 en wendde hun list van hem af.
 Hij is waarlijk de Horende, de Wetende.
 35(35) Toen, nadat zij² de tekenen gezien hadden
 werd hun het inzicht duidelijk:
 Laat hem gevangen zetten
 tot een zekere tijd.
 36(30) En met hem
 traden twee knechten
 de kerker binnen.
 De een zeide:
 Ik zag mijzelf wijn persen.
 En de ander zeide:
 Ik zag mijzelf
 boven mijn hoofd brood dragen
 waarvan de vogels aten.
 Verkond ons de uitlegging daarvan
 wij zien dat gij behoort
 tot de wél-handelenden.
 37(37) Hij³ zeide:
 Niet zal er voedsel
 voor uw onderhoud tot u komen
 of ik zal u beiden
 de uitlegging daarvan verkonden
 voordat dat tot u komt.

1. Jozef.

2. Bayḏāwī: De overste [Potifar] en zijn huishouding.

3. Jozef.

Dat behoort immers
 tot wat mijn Heer mij onderwezen heeft.
 Ik heb de lering verlaten van een volk
 dat niet in God gelooft
 en die ongelovig zijn aan het latere leven.
 38(38) En ik heb gevolgd
 de lering van mijn vaders
 Ibrāhīm en Ishāq en Ya‘qūb.
 Niet staat het aan ons
 dat wij aan God iets tot genoot geven.
 Dat behoort tot de genade Gods
 jegens ons en jegens de mensen
 maar de meesten der mensen
 zijn niet dankbaar.
 39(39) O mijn beide kerkergenoten!
 Zijn verschillende Heren beter
 of God, de Enige, de Grootmachtige?
 40(40) Niet dient gij buiten Hem
 anders dan namen
 die gijzelf gegeven hebt
 en uw vaders.
 Niet heeft God
 daarvoor gezag nedergezonden.
 Niet staat het oordeel dan aan God.⁴
 Hij beveelt
 dat gij geen ander dient dan Hem
 dat is de vaststaande godsdienst.
 Maar de meesten der mensen weten niet.
 41(41) O mijn beide kerkergenoten!
 Wat de een van u beiden betreft
 die zal voor zijn heer wijn schenken.
 Maar de ander
 die zal gekruisigd worden
 zodat de vogels van zijn hoofd zullen eten.
 Geveld is reeds de beslissing
 waarover gij mij ondervraagt.

4. Dit fragment van dit vers, 'Alleen God is de ware heerser', wordt door de moderne Egyptische extremisten veel geciteerd. Net als Jozef bevinden zij zich immers bij tijden in Egypte in gevangenschap.

- 42(42) En hij zeide tot degene hunner
die hij meende dat gered zou worden:
Maak melding van mij bij uw heer.
Doch de Satan deed hem vergeten
de melding aan zijn heer.
Zo bleef hij in de kerker een aantal jaren.
- 43(43) En de koning zeide:
Ik zag zeven vette koeien
die werden gegeten
door zeven magere
en zeven groene aren
en andere
droog.
O gij aanzienlijken
geeft mij een uitspraak over mijn gezicht
indien gij mijn droom kunt verklaren.
- 44(44) Zij zeiden:
Warboel van dromen!
En niet zijn wij kundig
in de uitlegging der dromen.
- 45(45) En diegene van beiden
die vrij gekomen was
en na lang tijdsverloop zich herinnerde
zeide:
Ik zal u bericht geven
omtrent de uitlegging ervan
zend mij dus [tot Yūsuf].
- 46(46) Yūsuf
O gij getrouwe
geef ons uitspraak over zeven vette koeien
die gegeten worden door zeven magere
en zeven groene aren en andere droog
opdat ik wellicht
kan terugkeren tot de mensen
en zij het ervaren.
- 47(47) Hij zeide:
Gij zult het land bebouwen zeven jaren
- als naar gewoonte
wat gij dan oogst
laat dat in de aren
tenzij een kleine hoeveelheid
die gij zult eten.
- 48(48) Dan zullen er daarna
zeven moeilijke [jaren] komen
die zullen opeten
wat gij tevoren
daarvoor hebt gereedgemaakt
tenzij een kleine hoeveelheid
die gij zult bewaren.
- 49(49) Dan zal er daarna een jaar komen
waarin de mensen regen zullen krijgen
en waarin zij zullen persen.
- 50(50) En de koning zeide:
Brengt mij hem!
Toen nu de bode tot hem kwam
zeide hij:¹
Keer terug tot uw heer²
en vraag hem wat het geval is
met de vrouwen
die in hun handen gesneden hebben.
Mijn heer is kundig omtrent hun listen.
- 51(51) Hij zeide:³
Wat was er met u
toen gij begeerte koesterde voor Yūsuf?
Zij zeiden:
Met alle eerbied voor God
wij weten geen kwaad over hem.
De vrouw van de Overste zeide:
Nu het wezenlijke aan het licht komt
ik ben het
die begeerte heb opgevat voor hem.
Maar hij behoort tot de oprechten.
- 52(52) [Yūsuf zeide:

1. Jozef.

2. De overste Potifar.

3. Farao zei tot de vrouwen in de stad, zie verzen 30-31.

- Dit is] opdat hij¹ wete
dat ik² niet
trouweloos jegens hem ben geweest
in het geheim
en dat God niet recht leidt
de list der trouwelozen.
- 53(53) En niet pleit ik mijn ziel vrij
de ziel toch
is een gebiedster van het slechte
tenzij dat mijn Heer
barmhartigheid bewijst.
Mijn Heer is vergevend en barmhartig.
- 54(54) En de koning zeide:
Brengr mij hem
dan zal ik hem aan mij verbinden.
Toen hij hem nu toesprak zeide hij:
Gij zijt heden bij ons wél-gevestigd
en wél-betrouwd.
- 55(55) Hij³ zeide:
Stel mij aan
over de voorraadschuren van het land
ik ben een kundig beheerder.
- 56(56) En aldus gaven Wij Yūsuf
vestiging in het land
zodat hij zich daarin kon richten
naar waar hij wilde.
Wij verlenen Onze barmhartigheid
aan wie Wij willen
en niet laten Wij verloren gaan
het loon der wél-handelenden.
- 57(57) Maar het loon van het latere leven
is waarlijk beter voor hen
die geloven
en vreesden.
- 58(58) En de broeders van Yūsuf kwamen
en zij traden bij hem binnen
- en hij herkende hen
terwijl zij hem niet herkenden.
- 59(59) Toen hij hen nu
voorzien had van hun rantsoen
zeide hij:
Brengr mij een broeder van u
bij uw vader vandaan:
ziet gij niet dat ik de volle maat geef
en dat ik de beste der herbergers ben?
- 60(60) Doch indien gij mij hem niet brengt
dan is er geen maat voor u bij mij
en zult gij mij niet nader komen.
- 61(61) Zij zeiden:
Wij zullen zijn⁴ vader
de wens naar hem te kennen geven
en wij zullen het doen.
- 62(62) En hij⁵ zeide tot zijn knechten:
Doet hun waren in hun reispakken⁶
wellicht zullen zij ze herkennen
wanneer zij teruggekomen zijn
bij hun verwanten.
Wellicht zullen zij terugkeren.
- 63(63) Toen zij nu teruggekeerd waren
bij hun vader
zeiden zij:
O onze vader
de maat is ons ontzegd geworden
zend dus met ons onze broeder
zodat wij de maat kunnen verkrijgen.
En wij zullen hem behoeden.
- 64(64) Hij zeide:
Zal ik u op andere wijze
met hem vertrouwen
dan zoals ik u vertrouwd heb
met zijn broeder voor dezen?
Doch God is de beste behoeder

1. De overste Potifar.

2. Jozef.

3. Jozef.

4. Dus Jacob, de vader van Jozefs broer Benjamin.

5. Jozef.

6. D.w.z. dat ondanks zijn weigering Jozef zijn broers toch voedsel meegaf.

en Hij is de barmhartigste der erbarmers.
 65(65) En toen zij hun reisgoed openden
 bevonden zij dat hun waren
 hun waren teruggegeven.
 Zij zeiden:
 O onze vader
 wat kunnen wij meer verlangen?
 Deze onze waren zijn ons teruggegeven.
 En wij zullen voorzien
 onze huisverwanten
 en onze broeder behoeden
 en meer ontvangen
 de maat van een kameellast.
 Dat is een gemakkelijke maat.
 66(66) Hij zeide:
 Ik zal hem niet met u laten gaan
 zolang gij mij niet geeft
 een verzekering vanwege God
 dat gij hem mij zult terugbrengen
 tenzij gij door overmacht belet wordt.
 Toen zij hem nu
 hun verzekering gegeven hadden
 zeide hij:
 God is zaakbezorger over wat wij zeggen.
 67(67) En hij zeide:
 O mijn zonen
 gaat niet binnen door één poort
 maar gaat binnen
 door verschillende poorten.¹
 Maar ik vermag niets voor u te doen
 tegen God.
 Niet staat het oordeel dan alleen aan God.
 Op hem heb ik mijn vertrouwen gesteld
 en laten de vertrouwenden
 dan op Hem vertrouwen.
 68(68) En toen zij binnengegaan waren

langs de weg die hun vader hun gelast had
 vermocht dit hen
 in niets tegen God te helpen
 maar het was een behoefte
 in de ziel van Ya‘qūb
 die hij vervulde.
 En hij was wél-bekend
 met wat Wij hem onderwezen hadden
 maar de meesten der mensen weten niet.

69(69) En toen zij binnen traden bij Yūsuf
 verleende hij zijn broeder
 opname bij zich.
 Hij zeide:
 Ik ben uw broeder
 wees dus niet bekommerd
 over wat zij bedreven.
 70(70) Toen hij hen nu voorzien had
 van hun rantsoen
 deed hij het drinkvat
 in het reispak van zijn broeder.
 Daarop riep een omroeper rond:
 O gij reistroep
 gij zijt dieven.
 71(71) Zij² zeiden
 hen naderende:
 Wat mist gij?
 72(72) Zij³ zeiden:
 Wij missen de drinkbeker van de koning
 en voor wie hem brengt is een kameellast.
 En ik ben verantwoordelijk ervoor.
 73(73) Zij⁴ zeiden:
 Bij God
 gij weet dat wij niet gekomen zijn
 om verderf in het land te brengen
 en dat wij geen dieven zijn.
 74(74) Zij⁵ zeiden:
 Wat is dan de vergelding daarvoor

1. Ġalālayn: Als bescherming tegen het Boze Oog.

2. De broers van Jozef.

3. De dienaren van Jozef.

4. De broers van Jozef.

5. De dienaren van Jozef.

- indien gij leugenachtig zijt?
 75(75) Zij¹ zeiden:
 De vergelding ervoor is
 dat hij
 in wiens reispak hij gevonden wordt
 zelfde vergelding zal zijn.
 Aldus vergelden wij
 aan de onrechtdoeners.
 76(76) Toen begon hij met hun zakken
 voor de zak van zijn broeder
 daarop bracht hij hem tevoorschijn
 uit de zak van zijn broeder.
 Aldus bewerkten Wij
 een listig plan voor Yūsuf.
 Niet zou hij zijn broeder
 in de rechtsmacht van de koning
 hebben kunnen nemen
 als God het niet gewild had.
 Wij verhogen in rangen wie Wij willen
 en boven iedere kennisdrager
 is er één die beter weet.
 77(77) Zij zeiden:
 Indien hij al gestolen heeft
 zo heeft tevoren
 een broeder van hem gestolen.
 Doch Yūsuf hield het heimelijk voor zich
 en maakte het niet aan hen bekend.
 Hij zeide:
 De toestand van u is kwaad
 maar God weet het best wat gij beweert.
 78(78) Zij zeiden:
 O overste
 hij heeft een oude bejaarde vader
 neem dus één van ons in zijn plaats.
 Wij zien
 dat gij behoort tot de wél-handelenden.
 79(79) Hij zeide:

1. De broers van Jozef.

- Toevlucht bij God
 dat wij een ander zouden nemen dan hem
 bij wie wij ons goed hebben gevonden
 dan zouden wij waarlijk
 onrecht-doeners zijn.
 80(80) Toen zij nu
 geen hoop meer voor hem hadden
 trokken zij zich terug
 in vertrouwelijkheid.
 De oudste hunner zeide:
 Weet gij niet dat uw vader
 van u genomen heeft
 de verzekering vanwege God
 en ook dat gij tevoren
 ten aanzien van Yūsuf
 verzuim gepleegd hebt?
 Dus zal ik het land niet verlaten
 zolang mijn vader geen verlof geeft
 of God een mij gunstig oordeel velt.
 Hij is de beste der oordeelvellers.
 81(81) Keert terug tot uw vader en zegt:
 O onze vader
 uw zoon heeft gestolen
 en niet hebben wij getuigenis gegeven
 dan naar wat wij wisten
 en niet zijn wij
 de behoeders der verborgenheid.
 82(82) En ondervraag de stede
 waarin wij waren
 en de reistroep
 in welker midden wij gekomen zijn.
 Wij zijn waarheidsprekers.
 83(83) Hij² zeide:
 Neen
 uw zielen hebben u
 lichtvaardig een besluit doen nemen.
 Dus passende duldning.

2. Jacob.

- Wellicht zal God
hen samen tot mij brengen.
Hij is de Wetende, de Wijze.
- 84(84) En hij wendde zich van hen af en zeide:
O droefenis over Yūsuf!
En zijn ogen werden wit van droefheid
zo bedrukt als hij was.
- 85(85) Zij zeiden:
Bij God
gij zult eerst ophouden
aan Yūsuf te denken
wanneer gij gebrekkig wordt
of gaat behoren tot hen die omkomen.
- 86(86) Hij zeide:
Ik klaag slechts mijn treurigheid
en droefenis
aan God
en ik weet vanwege God wat gij niet weet.
- 87(87) O mijn zonen
gaat heen en doet onderzoek naar Yūsuf
en zijn broeder.
En wanhoopt niet
aan de bemoediging van God.
Geen anderen wanhopen
aan de bemoediging van God
dan de ongelovige lieden.
- 88(88) Toen zij nu bij hem binnentraden
zeiden zij:
O overste
ons en onze verwanten
heeft tegenspoed getroffen
en wij zijn gekomen
met licht vervoerbare koopwaar.
Geef ons dus de volle maat
en verschaf ons een liefdegave
God beloont hen die liefdegaven geven.
- 89(89) Hij zeide:
Weet gij wat gij gedaan hebt
- met Yūsuf en zijn broeder
toen gij onwetenden waart?
- 90(90) Zij zeiden:
Zijt gij waarlijk Yūsuf?
Hij zeide:
Ik ben Yūsuf en deze is mijn broeder.
God is ons goedgunstig geweest.
Zo iemand vreest en geduldig uithoudt
dan doet God
het loon der wél-handelenden
niet te loor gaan.
- 91(91) Zij zeiden:
Bij God
God heeft u voorrang gegeven boven ons
en wij waren waarlijk zondaren.
- 92(92) Hij zeide:
Geen verwijt jegens u heden.
God zal u vergeven
en Hij is de barmhartigste der erbarmers.
- 93(93) Neemt dit mijn hemd
en werpt het
over het gelaat van mijn vader
zodat hij scherp ziende wordt.
En komt tot mij
met uw verwanten
altezamen.
- 94(94) En toen de reistroep heentrok
zeide hun vader:
Ik bespeur waarlijk de geur van Yūsuf
ware het niet dat gij meent dat ik raaskal.
- 95(95) Zij zeiden:
Bij God
gij zijt weer in uw oude dwaling.
- 96(96) Toen nu de boodschapbrenger¹ kwam
wierp hij het over zijn gelaat
zodat hij weder scherp ziende werd.
- (97) Hij zeide:

1. Ġalālayn: Juda, een van de zonen van Jacob.

- Heb ik u niet gezegd dat ik weet
 vanwege God
 wat gij niet weet?
 97(98) Zij zeiden:
 O onze vader
 vraag vergeving voor onze boosheden
 wij waren zondaars.
 98(99) Hij zeide:
 Ik zal mijn Heer
 voor u om vergeving vragen
 Hij is de Vergever, de Barmhartige.
- 99(100) Toen zij nu bij Yūsuf binnenkwamen
 verleende hij zijn ouders opname bij zich.
 En hij zeide:
 Gaat Egypte binnen
 zo God wil
 in veiligheid.
 100(101) En hij deed zijn ouders
 opgaan op de troon
 en zij wierpen zich in onderdanigheid
 voor hem neder.
 En hij zeide:
 O mijn vader
 dit is de uitlegging van mijn gezicht
 dat ik tevoren had.
 God heeft het nu verwezenlijkt
 en Hij heeft aan mij wél-gedaan
 daar Hij mij uit de kerker heeft gevoerd
 en u gebracht heeft
 uit de open vlakte
 nadat de Satan
 verwijdering had aangestookt
 tussen mij en mijn broeders.
 Mijn Heer is teder voor wie Hij wil
 Hij is de Wetende, de Wijze.
 101(102) Mijn Heer
 Gij hebt mij koningschap gegeven
- en Gij hebt mij onderwezen
 de uitlegging der berichten
 Schepper van de hemelen en de aarde
 Gij zijt mijn verbodene
 in het nabije leven en het latere.
 Vorder mijn doodschuld in
 als overgegevene¹
 en verenig mij met de zaligen.
- [GEVOLGTREKKING UIT HET VERHAAL
 VAN JOZEF]
- 102(103) Dat behoort tot de verkondiging
 van de verborgenheid
 die Wij aan u openbaren
 en niet waart gij met hen
 toen zij gezamenlijk hun besluit namen
 bij het beramen van hun aanslag.
 103 En niet zijn de meeste der mensen
 ook al zoudt gij het wensen
 gelovigen.
 104(104) En niet vraagt gij daarvoor loon
 het is niets dan een maning
 voor de wereldwezens.
 105(105) En hoe menig teken is er
 in de hemelen en de aarde
 waaraan zij voorbijgaan
 terwijl zij zich afwenden?
 106(106) En niet geloven de meesten hunner
 in God
 maar zij zijn veeleer genotengevers.
 107(107) Voelen zij zich er dan veilig tegen
 dat tot hen van God zal komen
 een overweldigende bestraffing
 of dat de Ure
 onverhoeds tot hen zal komen
 terwijl zij het niet bevroeden?
 108(108) Zeg:

1. 'Overgegevene' is het woord dat Kramers steeds gebruikt om het Arabische woord *muslim* te vertalen.

Dit is mijn weg.
Ik doe aanroeping tot God
op grond van helder bewijs
ik en wie mij volgen.
En lofprijzing aan God!
Ik behoor niet tot de genotengevers.

109(109) En geen anderen
hebben Wij voor uw tijd uitgezonden
dan mannen
aan wie Wij openbaring gaven
behorende tot de bewoners der steden.
Hebben zij dan niet rondgereisd
op de aarde
zodat zij zagen
hoe de eindbestemming was
dergenen die voor hun tijd waren?
En het verblijf van het latere leven
is waarlijk beter voor hen die vrezen.

Zult gij dan niet verstandig worden?

110(110) Daarna
wanneer de boodschappers wanhoopten
en meenden
dat zij voor leugenaars gehouden werden¹
kwam Onze hulpe tot hen
waarop gered werden zij die Wij wilden
maar niet werd Onze teistering
weggenomen van de booswillige lieden.
111(111) Er was waarlijk in het verhaal over hen
een les voor de inzichtsvollen
niet was het een verzonnen bericht
maar een waarmaking
van wat eraan voorafging
en een duidelijke uiteenzetting
van alle ding
en een rechte leiding
en een barmhartigheid
voor lieden die geloven.

1. Zo Bayḍāwi. Er bestaan andere opvattingen.

DERTIENDE SŪRA

AL-RĀ‘D (DE DONDER)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 13.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

1(1) Alif Lām Mīm Rā'.¹

Dat zijn de tekenen van de Schrift
en wat tot u is nedergezonden
vanwege uw Heer
is het wezenlijke
maar de meesten der mensen geloven niet.

[DE TEKENEN VAN GOD]

2(2) God is het
die de hemelen heeft opgeheven
zonder stutsel dat gij kunt zien.
Daarna
heeft Hij zich gevestigd op de troon
en heeft Hij de zon en de maan
dienstbaar gemaakt
een ieder lopende
tot een vastgenoemde termijn.
Hij voert het bestier
en zet de tekenen duidelijk uiteen
opdat gij wellicht zult verzekerd worden
van de ontmoeting van uw Heer.

3(3) Hij is het die de aarde heeft uitgestrekt
en die pijlers in haar heeft gesteld
en rivieren
en die op haar gesteld heeft
van alle vruchten een tweevoud

1. Vgl. Koran 2:1.

en die de nacht de dag doet bedekken.
Daarin zijn waarlijk tekenen
voor lieden die indachtig zijn.

4(4) En op de aarde
zijn aaneengrenzende stukken
en gaarden van wijnranken
en zaadvelden
en samengroeiende palmbomen
en niet samengroeiende
besproeid door één water
maar wij stellen sommige daarvan
boven andere in de voeding.
Daarin zijn waarlijk tekenen
voor lieden die verstandig zijn.

[DE ONGELOVIGEN]

5(5) Indien gij² u verwondert
dan is verwonderlijk dat zij³ zeggen:
Zullen wij soms
wanneer wij stof zijn geworden
ons bevinden in een nieuwe schepping?

6(6) Diegenen zijn het
die ongelovig zijn in hun Heer
en diegenen zijn het
op wier nekken boeien zijn
en diegenen zijn de lieden van het Vuur
eeuwig-levend daarin.

6(7) En zij zullen vragen
het kwade voor het goede te verhaasten
doch voor hun tijd

2. Ġalālayn: Mohammed.

3. De ongelovigen.

zijn reeds waarschuwend voorbeelden
voorafgegaan.
En uw Heer is een die de mensen vergeeft
ondanks al hun onrecht
maar uw Heer is hevig in kastijding.

- 7(8) Zij die ongelovig zijn zeggen:
Had dan niet
op hem een teken
nedergezonden kunnen worden
vanwege zijn Heer?
Gij¹ zijt slechts een waarschuwer
en voor ieder volk is er een recht-leider.

[GODS ALOMVATTENDE KENNIS EN MACHT]

- 8(9) God kent
wat ieder vrouwelijk wezen draagt
en hoeveel de moederschoten
af- en toenemen.
En alle ding is bij Hem naar maat.
9(10) De kenner van de verborgenheid
en van de aanschouwelijkheid
de Grote, de Verhevene.
10(11) Gelijk onder u zijn²
wie woorden verheimelijkt
en wie ze openbaar maakt
wie zich verbergt bij nacht
en wie rondloopt bij dag.

[BESCHERMENGELEN]

- 11(12) Zo een heeft wezens die hem volgen
voor hem uit en achter hem aan
die hem behoeden
krachtens Gods beschikking.

God verandert niet wat er in een volk is

zolang zij niet veranderen
wat in hun zielen is.³
En wanneer God
met een volk kwaads voor heeft
dan is er geen afwending daarvan
en niet hebben zij buiten Hem
een bezorger.

[ONWEER]

- 12(13) Hij is het die u de bliksem doet zien
in vrees
en in begeerte⁴
en die de zware wolken doet opkomen.
13(14) En de donder lofprijst met Zijn roem
en ook de engelen
in ontzag voor Hem
en Hij zendt de donderslagen
om daarmee te treffen wie Hij wil
terwijl zij twisten over God.
Maar Hij is hevig in machtsmiddelen.
14(15) Tot Hem is de aanroep der wezenlijkheid.
Maar zij⁵ die zij⁶ aanroepen buiten Hem
verhoren hen in niets
doch zij⁷ zijn als één
die zijn beide handen
uitstrekt naar het water
opdat het zijn mond bereike
maar niet bereikt het hem.
En niet is de aanroep der ongelovigen
anders dan in dwaling.
15(16) En voor God werpen zich neder
wie in de hemelen zijn en op de aarde
vrijwillig en onvrijwillig
en ook hun schaduwen
in de morgen en in de avondstonden.

1. Ġalālayn: Mohammed.

2. Ġalālayn: In de ogen van God.

3. Dit fragment wordt sinds Ġamāl al-Dīn Al-Afghānī (1839-1897) veel gebruikt om de moslims aan te sporen tot hervormingen van politieke en andere aard.

4. Begeerte vanwege de regen die met bliksem gepaard gaat.

5. Ġalālayn: De afgoden.

6. De heidenen.

7. De heidenen.

[DE AFGODENDIENAREN]

- 16(17) Zeg:
Wie is de Heer der hemelen en der aarde?
Zeg:
God.
Zeg:
Neemt gij u dan buiten Hem verbondenen
die niet bij machte zijn
voor zichzelf baat en schade te bewerken?
Zeg:
Zijn de blinde en de ziende gelijk
of zijn de duisternissen en het licht gelijk?
Of geven zij God genoten
die een schepping
als Zijn schepping
hebben voortgebracht
zodat de schepping
hun meervoudig voorkomt?
Zeg:
God is de Schepper van alle ding
en Hij is de Enige, de Grootmachtige.

[DE TEKENEN GODS EN DE GELOVIGEN]

- 17(18) Hij heeft uit de hemel
water doen nederdalen
zodat de valleien
stromen naar haar omvang
en de stroom
opspattend schuim medevoert
en ook van wat zij doen smelten
in het vuur
in begeerte naar sieraad of nut
komt daaraan gelijkend schuim.
Aldus stelt God voor
het wezenlijke en het ijdele:
het schuim¹ gaat te loor

1. Ook in de Bijbel worden de goddelozen een aantal malen met schuim vergeleken. Zie bijv. Psalm 119:119.

- maar wat de mensen baat
dat blijft op de aarde.
Aldus stelt God de gelijkenissen.
18 Voor hen die aan hun Heer gehoor geven
is het heerlijkste.
Maar zij die Hem niet gehoor geven
ook al bezaten zij wat op de aarde is
altezamen
en nog eens zoveel daarbij
zij zouden zich daarmee willen loskopen.
Voor diegenen is de kwade afrekening
en hun bestemmingsoord is Ġahannam
en een kwade ligplaats is dat.

[DE GELOVIGEN]

- 19(19) Is dan soms gelijk aan wie blind is
hij die weet
dat wat tot u² is nedergezonden
vanwege uw Heer
het wezenlijke is?
Slechts de inzichtsvollen worden indachtig
20(20) die trouw de verplichting jegens God
vervullen
en het verbond niet schenden
21(21) en die bijeenhouden datgene
wat God bevolen heeft bijeen te houden
en hun Heer duchten
en de kwade afrekening vrezen.
22(22) en die geduldig uithouden
in verlangen
naar het aangezicht van hun Heer
en de ṣalāt verrichten
en bijdragen geven
van wat Wij als onderhoud
hun gegeven hebben
in het geheim en openlijk
en met het goede het slechte afweren.

2. Mohammed.

Diegenen

voor hen is het verblijf der
eindbestemming.

- 23(23) De Gaarden van 'Adn zijn het
die zij zullen binnengaan
en ook van hun vaderen
en hun echtgenoten
en hun nageslacht
wie deugdzaam waren
terwijl de engelen
door iedere poort
bij hen binnentreden.¹
- 24(24) Heil over u voor de dulding
die gij betracht hebt
want heerlijk
is het verblijf der eindbestemming.
- 25(25) Maar zij die schenden
de verplichting jegens God
na met Hem te hebben aangegaan
een verbond
en die in stukken maken datgene
wat God bevolen heeft bijeen te houden
en die verderf brengen op de aarde
diegenen
voor hen is de vervloeking
en voor hen is het kwade verblijf.

[DE VERGANKELIJKE WERELD EN
HET HIERNAMAALS]

- 26(26) God geeft ruim levensonderhoud
aan wie Hij wil
en meet het toe
en zij² verheugen zich in het nabije leven.
Maar niet is het nabije leven
ten aanzien van het latere
anders dan genotsverbruik.

[DE ONGELOVIGEN VRAGEN EEN TEKEN]

- 27(27) En zij die ongelovig zijn zeggen:
Had dan niet een teken vanwege zijn Heer
op hem nedergezonden kunnen worden?
Zeg:
God laat dwalen wie Hij wil
en leidt recht wie tot Hem inkeren.
- 28(28) Zij die geloven
en wier harten tot rust komen
door de vermelding Gods.

Is het niet door de vermelding³ Gods
dat de harten tot rust komen?

- 29(29) Zij die geloven
en heilzame werken verrichten
zaligheid voor hen
en heerlijke bestemming!

[DE GEZANT GODS ALS OVERBRENGER
VAN DE OPENBARING]

- 30(29) Aldus hebben Wij u uitgezonden
te midden van een gemeente
voor welke reeds andere gemeenten
waren heengegaan
opdat gij hun zoudt voordragen
wat Wij u openbaren
maar toch zijn zij aan de Erbarmer
ongelovig.
Zeg:
Hij is mijn Heer
geen god is er dan Hij
op Hem stel ik mijn vertrouwen
en tot Hem is mijn berouwvolle inkeer.
- 31(30) En zo er een Oplezing ware
waardoor de bergen in beweging kwamen

1. De engelen voegen zich bij de gelukzaligen in de
Paradijs tuin.

2. Ġalālayn: De heidense Mekkanen.

3. De mystici van de islam, de zogenoemde Šūfī's, beroepen
zich op dit vers wanneer zij bijeenkomsten beleggen
waarop zij de naam van God 'vermelden', de *dhikr*-
bijeenkomsten.

en waardoor de aarde
in stukken gespleten werd
en waardoor de doden
tot spreken gebracht werden...

Neen

aan God behoort het bestier
algeheel.

Moeten dan zij die geloven
niet gewanhoopt hebben
wetende dat
zo God wilde
Hij de mensen recht zou leiden
altegader?

(31) Maar steeds zal hen die ongelovig zijn
een daverende slag treffen
voor wat zij bedreven
of zal die plaats grijpen
dicht bij hun woonplaats
totdat de aanzegging van God komt.

God verschuift niet naar later
het tijdstip der aanzegging.

32(32) En reeds is er spot gedreven
met boodschappers
voor uw tijd
toen heb Ik uitstel verleend aan hen
die ongelovig waren
daarop heb Ik hen gegrepen
en hoe was mijn kastijding!

[DE AFGODENDIENAREN]

33(33) Wie dan is hij
die de zorg op zich neemt voor iedere ziel
voor wat zij vergaard heeft?
En toch hebben zij
aan God genoten toegekend.
Zeg:

1. Ġalālayn: De namen van de afgoden.

Noemt hun namen¹
of zult gij Hem soms onderrichten
van iets wat Hij niet weet
op de aarde
of van wat openlijk uitgesproken is?
Neen, voor hen die ongelovig zijn
is hun toeleg schoonschijnend gemaakt
en zij zijn afgehouden van de weg.
Maar hij die God laat dwalen
voor hem zal er geen rechtleider zijn.
34(34) Voor hen is een bestraffing
in het nabije leven
maar de straf van het latere leven
is waarlijk gruwelijker.
En niet zullen zij
vanwege God
een behoeder hebben.

[DE BELONING VAN DE GELOVIGEN]

35(35) Er is de gelijkenis van de Gaarde
die beloofd is aan de vrezenden
waar onder door rivieren stromen
en waarvan de voeding duurzaam is
en ook haar schaduw.
Dat is de eindbestemming
van hen die vrezen
maar de eindbestemming der ongelovigen
is het Vuur.

[DE OPENBARING, DE ARABIËREN, JODEN
EN CHRISTENEN]

36(36) Maar zij
aan wie Wij de Schrift gegeven hebben²
verheugen zich
over wat tot u is nedergezonden.
En onder de partijen zijn er

2. Ġalālayn: Joden die geloofden in Mohammeds zending.

die een deel ervan afkeuren.

Zeg:

Mij is slechts bevolen dat ik God dien
en Hem geen genoten geef.

Tot Hem is mijn aanroep
en tot Hem is mijn bestemming.

37(37) En aldus

hebben Wij haar¹ nedergezonden
als een Arabische oordeelvelling.

En indien gij² hun lusten volgt
na de kennis die tot u gekomen is
zult gij van Gods wege
noch een verbondene hebben
noch een behoeder.

38(38) En reeds hebben Wij boodschappers
voor uw tijd uitgezonden
en hebben Wij hun echtgenoten
en nageslacht gegeven.

Maar niet stond het
aan een boodschapper
een teken te brengen
anders dan met verlot van God.
Voor iedere termijn is er een Schrift.

39(39) God vernietigt wat Hij wil
en bevestigt het.

Bij Hem is de moeder van de Schrift.

1. Ġalālayn: De Koran.

2. Mohammed.

[DE TAAK VAN DE GEZANT GODS]

40(40) En of Wij u al iets doen zien
van wat Wij hun aanzeggen
of uw doodschuld invorderen
zo rust toch op u slechts de verkondiging
en op Ons de rekenschapvordering.

41(41) Hebben zij soms niet gezien
dat Wij tot het land komen
om daarvan de uiteinden te verkleinen?³
En God oordeelt
en geen is er die Zijn oordeel achterhaalt.
Hij is snel in rekenschapvordering.

42(42) Zij die voorafgingen
hebben aanslagen beraamd
doch aan God behoort alle beraming.
Hij kent wat iedere ziel vergaart
en eens zullen de ongelovigen weten
aan wie er toe zal vallen
het verblijf der eindbestemming.

43(43) Zij die ongelovig zijn zeggen:
Gij⁴ zijt geen uitgezondene.
Zeg:
God is voldoende
als getuige tussen mij en u
en hen bij wie de kennis van de Schrift is.

3. Ġalālayn: Een verwijzing naar de veroveringen van
Mohammed waardoor het territorium van de Mekkanen
kleiner werd.

4. Mohammed.

VEERTIENDE SŪRA
IBRĀHĪM (ABRAHAM)

*Mekkaans, behalve de verzen 28 en 29 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 35.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[INLEIDING]

1(1) Alif Lām Rā'.¹

Een Schrift
die Wij tot u nedergezonden hebben
opdat gij de mensen zoudt uitvoeren
uit de duisternissen naar het licht
met verlof van hun Heer
naar het pad van de Geweldige
de Lofwaardige.

2(2) God is het aan wie behoort
wat in de hemelen is
en wat op aarde is.

En wee aan de ongelovigen
voor een hevige bestraffing

3(3) [de ongelovigen]
die het nabije leven liefhebben
boven het latere
en afhouden van de weg Gods
en wensen dat hij gekronkeld ware.
Diegenen zijn in vergaande dwaling.

[MOZES]

4(4) En niet hebben Wij
een boodschapper gezonden

anders dan met de taal van zijn volk
opdat hij voor hen zou verduidelijken
waarop dan God laat dwalen wie Hij wil
en rechtleidt wie Hij wil.
Hij is de Geweldige, de Wijze.

5(5) Wij hebben Mūsā gezonden
met Onze tekenen:
Voer uw volk
uit de duisternissen naar het licht
en doe hen indachtig zijn
aan de tekenen Gods.
Daarin zijn waarlijk tekenen
voor ieder die duldzaam en dankbaar is.

6(6) En toen Mūsā tot zijn volk zeide:
Gedenkt de weldaad van God aan u
toen Hij u redde
van het geslacht van Fir'awn
die u kwade pijniging oplegden
en die slachtten uw zonen
en in leven lieten uw vrouwen²
en daarin was een ontzaglijke beproeving
vanwege uw Heer.

7(7) En toen uw Heer zich deed horen:
Indien gij dankbaar zijt
zal Ik u doen toenemen
maar indien gij ondankbaar zijt
dan zal Mijn bestraffing hevig zijn.

8(8) En Mūsā zeide:
Indien gij al ongelovig zijt
gij en wie op de aarde zijn altogader

1. Vgl. Koran 2:1.

2. Vgl. Exodus 1:22.

dan is God toch behoefteloos
en lofwaardig.

[VROEGERE BOODSCHAPPERS]

- 9(9) Is niet tot u gekomen
de konde van hen
die voor u waren
het volk van Nūḥ
en 'Ād en Thamūd'¹
en hen die na hen kwamen
die geen kent dan God?
- (10) Tot hen kwamen hun boodschappers
met de bewijstekenen
doch zij
brachten hun handen naar hun monden
en zeiden:
Wij zijn ongelovig in dat
waarmede gij gezonden zijt
en wij zijn in ernstige twijfel
over dat waartoe gij ons oproept.
- 10(11) Hun boodschappers zeiden:
Is er soms twijfel omtrent God
de Schepper der hemelen en der aarde?
Hij roept u op
om u vergeving te kunnen schenken
voor uw boosheden
en u uitstel te verlenen
tot een vastgenoemde termijn.²
- (11) Zij zeiden:
Gij³ zijt niet anders dan mensenkinderen
zoals wij
gij wilt ons afbrengen
van dat wat onze vaders
plachten te dienen
brengt ons dus een klaarblijkend gezag.⁴
- 11(13) Hun boodschappers zeiden tot hen:
Niet zijn wij anders

dan mensenkinderen zoals gij
maar God is goedgunstig
jegens wie Hij wil van Zijn dienaren.
En niet staat het aan ons
dat wij enig gezag⁵ brengen
anders dan met verlov van God.
Op God is het dus
dat de gelovigen
vertrouwen moeten stellen.

- 12(15) En waarom zouden wij niet
ons vertrouwen op God stellen
daar Hij toch ons rechtgeleid heeft
op onze wegen?
En wij zullen dulden de krenking
die gij ons toevoegt.
En op God is het
dat de vertrouwenden
hun vertrouwen moeten stellen.
- 13(16) En zij die ongelovig waren
zeiden tot hun boodschappers:
Wij zullen u uitdrijven uit ons land
of gij zult terugkeren in onze lering.
Toen openbaarde hun hun Heer:
Wij zullen waarlijk
de onrechtdoeners verdelgen.
- 14(17) En Wij zullen u⁶ de aarde doen bewonen
na hen.
Dat is voor wie duchten Mijn optreden
en Mijn toedreiging.

[HET LOT DER ONGELOVIGEN]

- 15(18) En zij vroegen om uitkomst
en bedrogen kwam uit
iedere verstokte geweldenaar.
- 16(19) Achter hem⁷ is Ġahannam
en hem wordt stinkend vocht
te drinken gegeven.

1. Zie Koran 7:65-72.

2. Ġalālayn: Tot aan de dood.

3. Bayḏāwi: De boodschappers, de profeten.

4. Ġalālayn: Bewijs ons dat God u gezonden heeft.

5. Bewijs.

6. De profeten, de gelovigen.

7. 'Achter hem' moet begrepen worden als een verwijzing
naar de toekomst die in het Nederlandse taalgebruik niet
achter maar voor de mens ligt. Zo ook Ġalālayn.

17(20) Hij slurpt het
 maar kan het
 nauwelijks door de keel krijgen
 en de dood komt tot hem van alle kanten
 maar niet is hij dood
 en achter hem is een strenge bestraffing.

18(21) De gelijkenis van hen
 die ongelovig zijn in hun Heer
 hun daden zijn als as
 die de wind op een stormdag
 doet verstuiven
 niet hebben zij macht
 over iets van wat zij vergaarden.
 Dat is de vergaande dwaling.

[DE ALMACHT VAN GOD]

19(22) Hebt gij niet gezien
 dat God de hemelen en de aarde
 geschapen heeft
 in wezenlijkheid
 indien Hij wil
 doet Hij u verdwijnen
 en brengt Hij een nieuwe schepping.
 20(23) Niet is dat voor God iets geweldigs.

[DE ONMACHT VAN SATAN]

21(24) En zij komen altezamen bij God voor.
 Dan zeggen de onderdrukten¹
 tot hen die zich verhovaardigen:
 Wij waren u onderdanig
 zult gij nu voor ons iets vermogen te doen
 tegen de bestraffing van God?
 (25) Zij² zeggen:
 Zo God ons rechtgeleid had
 zouden wij u³ rechtgeleid hebben.

1. Ġalālayn en Baydawī: De zwakken onder de ongelovigen spreken hier tot hun leiders.

2. De hovaardigen onder de ongelovigen.

3. De onderdrukten.

Gelijk is het voor ons
 of wij klagen
 of berusten
 wij hebben geen plaats van ontkomen.

22(26) En de Satan zegt
 wanneer de beslissing geveld is:
 God heeft u wezenlijk toezegging gedaan
 en ook ik heb toezegging gedaan
 doch toen heb ik u in de steek gelaten.

(27) Maar niet had ik ander gezag over u
 dan dat ik u toeriep
 waarop gij mij gehoor gaaft.
 Verwijt mij dus niets
 maar verwijt uzelf
 Niet zal ik u te hulp komen
 noch zult gij mij te hulp komen.
 Ik was ongelovig in het genootschap⁴
 dat gij mij tevoren toedichtte.

De onrechtdoeners
 voor hen is een pijnlijke bestraffing.
 23(28) Maar zij die geloven
 en heilzame werken verrichten
 worden binnengevoerd in Gaarden
 waar onderdoor rivieren stromen
 eeuwig-levend daarin
 met verlof van hun Heer.
 En hun begroeting aldaar is: Heil!

[DE GELIJKENIS VAN HET GOEDE EN
 HET SLECHTE WOORD]

24(29) Hebt gij niet gezien
 hoe God een deugdelijk woord⁵
 tot gelijkenis stelt
 als een deugdelijke boom
 waarvan de wortel vaststaat
 en waarvan de top in de hemel is?
 25(30) Deze verstrekt zijn voeding te allen tijde

4. De Satan stelt hier dat hij zelf niet heeft geloofd in wat de heidenen hebben geloofd, nl. dat hij met God een bondgenootschap vormde en dat hij even machtig was als God.

5. Ġalālayn: Het 'deugdelijke woord' is de islamitische geloofsbelijdenis 'Er is slechts Eén God'.

met verlof van zijn Heer.
God stelt de gelijkenissen voor de mensen
opdat zij wellicht indachtig worden.

- 26(31) En de gelijkenis
van een kwaadaardig woord
is als een kwaadaardige boom
die weggerukt wordt uit de aarde
en geen vastheid heeft.
- 27(32) God maakt hen die geloven hecht
door hechte toespraak
in het nabije leven en in het latere.
Maar dwalen laat God de onrechtdoeners.
God doet wat Hij wil.

[DE AFGODENDIENAREN]

- 28(33) Hebt gij niet gezien naar hen
die de weldaad Gods inruilden
voor ongeloof
en hun volk terechtbrachten
in het verblijf der vernietiging?
- 29(34) Ġahannam
waarin zij braden
en een kwade verblijfplaats is dat.
- 30(35) En zij hebben
aan God gelijke wezens ingesteld
om van Zijn weg te doen afdwalen.
Zeg:
Leeft in tijdelijk genot
doch uw gang is naar het Vuur.

[DE PLIJCHT DER GELOVIGEN]

- 31(36) Zeg tot Mijn dienaren die geloven
dat zij de ṣalāt verrichten
en bijdragen schenken van het onderhoud
dat Wij hun gegeven hebben
in het verborgene en openlijk

1. Ġalālayn: Bij het Laatste Oordeel kunnen de ongelovigen
niet meer worden losgekocht.

voordat een dag komt
waarop er geen handel¹ is
en geen vriendschap.

[DE TEKENEN GODS]

- 32(37) God is het die de hemelen geschapen heeft
en de aarde
en uit de hemel
water heeft doen nederdalen
waarmede Hij vruchten
heeft doen ontspruiten
als onderhoud voor u.
En Hij heeft voor u
de schepen dienstbaar gemaakt
om te varen op zee
naar Zijn bevel
en Hij heeft voor u
de rivieren dienstbaar gemaakt.
- 33 Hij heeft voor u
de zon en de maan dienstbaar gemaakt
als twee zwoegers²
en Hij heeft voor u
de nacht en de dag dienstbaar gemaakt.
- 34 Hij heeft u gegeven
van alles wat gij Hem gevraagd hebt
en indien gij
de weldaden van God opsomt
kunt gij die niet tellen.
De mens is waarlijk ongerecht
en ondankbaar.

[ABRAHAM]

- 35(38) En toen Ibrāhīm zeide:
Mijn Heer
maak deze streek³ veilig
en houd mij en mijn zonen ervan af

2. Dit fragment wordt in aansluiting aan het dagelijks
Arabische spraakgebruik wel vertaald als 'in hun beider
vaste banen'; de woordenboeken voor het klassiek
Arabisch steunen de vreemd klinkende vertaling van
Kramers.

3. Ġalālayn: Mekka.

- dat wij de afgoden dienen.
- 36(39) Mijn Heer
zij¹ hebben
velen der mensen doen dwalen
zo nu iemand mij volgt
dan behoort hij tot mij
en zo iemand mij ongehoorzaam is
dan zijt Gij vergevend en barmhartig.
- 37(40) Onze Heer
ik heb nakomelingen van mij²
doen wonen in een vallei
zonder veldgewas³
bij Uw gewijd Huis.
Onze Heer
laten zij de ṣalāt verrichten
en doet Gij iets
in de gemoederen der mensen
tot hen neigen
en schenk hun vruchten tot onderhoud
opdat zij wellicht dankbaar worden.
- 38(41) Onze Heer
Gij kent wat wij verborgen houden
en wat wij openbaar maken
en niets is er dat aan God verborgen blijft
op de aarde
noch in de hemel.
- 39 Lof aan God
die mij begiftigd heeft
ondanks mijn ouderdom
met Ismā'īl en Ishāq
mijn Heer is waarlijk
horend op de aanroep.
- 40(42) Mijn Heer
maak mij tot één die de ṣalāt verricht
en ook die van mijn nageslacht
onze Heer
aanvaard mijn aanroep.
- 41 Onze Heer

vergeef mij en mijn ouders
en de gelovigen
op de dag
wanneer de rekenschapvordering daar is.

[HET LAATSTE OORDEEL]

- 42(43) En meen niet dat God achteloos is
op wat de onrechtdoeners bedrijven.
Hij verleent hun slechts uitstel tot een dag
waarop de blikken zullen uitpuilen.
- 43(44) Haastig voortrennend⁴
en hun hoofden opstekend
terwijl hun blik
zich niet naar henzelf keert
en hun harten ledigheid.⁵
- 44 Waarschuw de mensen voor een dag
waarop de bestraffing tot hen zal komen
- (45) en waarop zij die onrecht deden
zullen zeggen:
Onze Heer
geef ons uitstel tot een spoedige termijn
- (46) dan zullen wij
gehoor geven aan Uw oproep
en de boodschappers volgen.
- Hadt gij⁶ niet gezworen
dat er voor u geen nedergang zou zijn?
- 45(47) En gij⁷ hebt toch gewoon
in de woonplaatsen dergenen
die zichzelf onrecht deden
en u is toch duidelijk gemaakt
hoe Wij met hen gehandeld hebben
en Wij hebben toch
voor u gelijkenissen⁸ gesteld.
- 46 Zij hebben listige toeleg beraamd
maar hun toeleg is bij God bekend

1. Ġalālayn: De afgoden.

2. Ġalālayn: Zijn zoon Ismaël met diens moeder Hagar.

3. Ġalālayn: Mekka.

4. Dit is een beschrijving van de verdoemden op de Dag des Oordeels.

5. Ġalālayn: Leeg vanwege de angst die hen bevangt.

6. God zegt dit tot degenen die onrecht deden.

7. De gelovigen.

8. De bestraffingsverhalen als die van Lot enz.

ook al was hun toeleg zo
dat de bergen daardoor zouden omvallen.

47(48) Meen dan niet
dat God
Zijn toezegging aan de boodschappers
zal verzaken.
God is geweldig
en een die wraak oefent.

48(49) Op de dag
waarop de aarde zal worden vervangen
door iets anders dan de aarde
en ook de hemelen¹
en waarop zij voorkomen bij God
de Enige, de Grootmachtige.

49(50) Gij ziet op die dag de boosgezinden
gekoppeld in boeien.

50(51) Hun kleding van teer
en terwijl het Vuur
hun gezichten overdekt.

51 Opdat God aan iedere ziel vergeldt
wat zij vergaard heeft.
God is snel in rekenschapvordering.

52(52) Dit is een verkondiging voor de mensen
en opdat zij zich daardoor
laten waarschuwen
en weten
dat Hij slechts is een enig God
en opdat de inzichtsvollen
zich zullen laten manen.

1. Openbaring 21:1.

VIJFTIENDE SŪRA

AL-ḤIĠR

*Mekkaans, behalve vers 87 dat Medinensisch is;
de titel is ontleend aan vers 80.*

- In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.
- 1(1) Alif Lām Rā'.¹
- Dat zijn de tekenen van de Schrift
en van een duidelijk sprekende Oplezing.
- [GERICHT TOT DE ONGELOVIGE MEKKANEN]
- 2(2) Zij die ongelovig zijn
zouden wel eens kunnen wensen
dat zij overgegevenen² waren.
- 3(3) Laat hen maar eten en genieten
en laat de hoop hen verschalken
doch eens zullen zij het weten.
- 4(4) En niet hebben Wij
enige stede te gronde gericht
of zij was in bezit
van een welgekende Schrift.
- 5(5) Geen gemeente
bereikt haar termijn te vroeg
noch geraken zij daarbij ten achter.
- 6(6) En zij³ zeggen:
O gij op wie
de Maning is nedergezonden⁴
gij zijt waarlijk een bezetene.
- 7(7) Hadt gij ons niet
de engelen kunnen brengen
- indien gij behoort tot de oprechten?
- 8(8) Niet doen Wij⁵ de engelen nederdalen
dan met wezenlijk doel
maar niet zouden zij dan ontzien worden.
- 9(9) Wij zijn het
die de Maning hebben nedergezonden
en Wij zijn het
die haar zullen behoeden.
- 10(10) En reeds voor uw tijd
hebben Wij uitzending⁶ gedaan
onder verspreide groepen
van het voorgeslacht.
- 11(11) Maar niet kwam er ooit tot hen
een boodschapper
of zij dreven met hem de spot.
- 12(12) Aldus geven Wij daaraan ingang
in de harten der boosgezinden.
- 13(13) Zij geloven er niet in
terwijl toch reeds heeft plaatsgehad
de gebruikelijke behandeling
der vroegeren.
- 14(14) Maar al openden Wij voor hen
een poort van de hemel
en al konden zij
voortdurend daarheen opklimmen
- 15(15) dan nog zouden zij zeggen:
Onze blikken zijn slechts bedwelmd
neen, wij zijn betoverde lieden.

1. Zie Koran 2:1.

2. Aan God.

3. Ġalālayn: De heidenen van Mekka.

4. Ġalālayn: Mohammed.

5. Ġalālayn: God.

6. Ġalālayn: Van profeten en boodschappers.

[DE WELDADEN GODS]

- 16(16) Wij hebben in de hemel
lichttorens¹ gesteld
en Wij hebben ze schoon gesierd
voor de schouwenden.
- 17(17) Wij hebben ze behoord
voor iedere vervloekte satan
- 18(18) behalve wie² steeds meeluistert
en wie dan volgt een heldere flits.³
- 19(19) En de aarde hebben Wij uitgespreid
en in haar hebben Wij pijlers geslagen
en Wij hebben op haar doen ontspruiten
van allerlei wél-afgewogen dingen.
- 20(20) Wij hebben voor u op haar
voedingsmiddelen bereid
en ook voor hen wie gij niet onderhoudt.
- 21(21) Geen ding is er
of bij Ons zijn de schatkamers daarvan
en niet zenden Wij het neder
dan naar bepaalde toemeting.
- 22(22) Wij hebben de winden uitgezonden
als vruchtbaarheidbrengers
en Wij hebben uit de hemel
water doen nederdalen
waarmede Wij u drenken
zonder dat gij zelf
er voorraden van aanlegt.
- 23(23) Wij zijn het die doen leven
en doen sterven
en Wij zijn de beërvenden.⁴
- 24(24) Wij kennen waarlijk diegenen onder u
die naar voren streven
en Wij kennen hen die achter blijven.
- 25(25) Uw Heer is het die hen zal vergaderen
Hij is wijs en wetend.
- 26(26) Wij hebben de mens geschapen

- van vormklei
van vergruizeld slijk.
- 27(27) En de ġinn⁵
die hebben Wij tevoren geschapen
van het vuur der gloeihitte.

[SATAN EN DE SCHEPPING VAN DE MENS]

- 28(28) En toen uw Heer zeide tot de engelen:
Ik ga mensengeslacht scheppen
van vormklei
van vergruizeld slijk.
- 29(29) En wanneer Ik hem gevoegd heb
en daarin geblazen heb van Mijn geest
valt dan neer voor hem
u nederwerpend.
- 30(30) Toen wierpen alle engelen zich neder
altezamen.
- 31(31) Behalve Iblis
die weigerde te behoren
tot de zich nederwerpenden.
- 32(32) Hij⁶ zeide:
O Iblis
wat is er met u
dat gij niet behoort
tot de zich nederwerpenden?
- 33(33) Hij⁷ zeide:
Ik ben niet zo
dat ik mij nederwerp voor mensengeslacht
dat Gij geschapen hebt
van vormklei en vergruizeld slijk.
- 34(34) Hij⁸ zeide:
Ga dan uit vandaar⁹
gij zijt vervloekt.
- 35(35) En op u is de vervloeking
tot de Dag des Gerichts.
- 36(36) Hij¹⁰ zeide:
Mijn Heer

1. Bayḏāwī: Sterrenbeelden.

2. Bayḏāwī: Van de satans.

3. Ġalālayn: Een vallende ster.

4. Ġalālayn: Van de gehele schepping.

5. De ġinn (het woord is een collectief) zijn de demonen.

6. Ġalālayn: God.

7. Iblis, de Duivel.

8. God.

9. Ġalālayn: Uit de hemel, of uit het Paradijs.

10. Iblis.

ontzie mij dan tot de dag
dat zij¹ worden opgewekt.

37(37) Hij² zeide:
Dan behoort gij
tot hen die ontzien worden

38(38) tot de dag van de wél-gekende tijd.

39(39) Hij³ zeide:
Mijn Heer
doordat Gij mij misleid hebt
zal ik schone schijn voor hen maken
op de aarde
en zal ik hen misleiden

40(40) behalve Uw dienaren onder hen
de gans toegewijden.

41(41) Hij⁴ zeide:
Dit is een pad
waarvoor ik de zorg heb
een rechtgebaand.

42(42) Mijn dienaren
over hen hebt gij geen gezag
behalve over de verdoelden die u volgen.

[HEL EN HEMEL]

43(43) En Ġahannam
is waarlijk de aangezegde plaats voor hen
altegader.

44(44) Zeven poorten heeft zij⁵
aan iedere poort
is een deel hunner⁶ toegedeeld.

45(45) De vrezenden zijn te midden van gaarden
en bronnen.

46(46) Treedt haar⁷ binnen met:
Heil!
en in veiligheid.

47(47) Wij nemen de wrok weg
die in hun borsten was

1. Ġalālayn: De mensheid.

2. God.

3. Ibis.

4. God.

5. Bayḏāwī: Ġahannam, het Hellevuur.

als broeders zijn zij
op rustbanken tegenover elkaar gelegerd.

48(48) Niet overkomt hen daar vermoeden
en niet zullen zij vandaar
verdreven worden.

[DE GASTEN VAN ABRAHAM]⁸

49(49) Verkondig Mijn dienaren
dat Ik ben de Vergevende, de Barmhartige

50(50) en dat Mijn bestraffing is
de pijnlijke bestraffing.

51(51) Verkondig hun
over de gasten van Ibrahim.

52(52) Toen zij bij hem binnentraden en zeiden:
Heil!
Hij zeide:
Wij zijn voor u bevreesd.

53(53) Zij zeiden:
Wees niet bevreesd
wij kondigen u aan een wetende knaap.⁹

54(54) Hij zeide:
Doet gij mij aankondiging
terwijl toch de ouderdom
over mij gekomen is?
Wat hebt gij mij dan aan te kondigen?

55(55) Zij zeiden:
Wij kondigen u aan het wezenlijke
behoor dus niet tot hen die wanhopen.

56(56) Hij zeide:
En wie zou er wanhopen
aan de barmhartigheid van zijn Heer
tenzij de dwalenden?

57(57) Hij zeide:
Wat is dan uw aangelegenheid
o gezondenen?

58(58) Zij zeiden:
Wij zijn gezonden tot een boosgezind volk

6. Een deel, een groep, van de verdoemden.

7. Het Paradijs.

8. Vgl. Genesis 18: Abraham krijgt bezoek van drie mannen.

9. Ġalālayn: Izaak. Vgl. Genesis 21:1-7.

- 59(59) behalve het geslacht van Lūt¹
hen zullen wij redden altezamen
- 60(60) behalve zijn vrouw.²
Wij hebben beschikt dat zij
zal behoren tot de talmenden.
- [LOT EN DE ZIJNEN]
- 61(61) Toen nu de gezondenen kwamen
tot het geslacht van Lūt
- 62(62) zeide hij:³
Gij zijt onbekende lieden.
- 63(63) Zij zeiden:
Neen, wij zijn tot u gekomen
met dat waarover zij in twijfel waren.
- 64(64) Wij zijn tot u gekomen met het wezenlijke
en wij zijn waarlijk oprechten.
- 65(65) Vertrek dan met uw huisverwanten
in een deel van de nacht
en volg achter hen aan.
En laat geen uwer zich omwenden
en gaat voort waarheen u bevolen wordt.
- 66(66) En Wij brachten hem
de vastgestelde beschikking
opdat deze lieden in de morgen
tot de laatsten zouden zijn uitgeroeid.
- 67(67) De bewoners der stad⁴ kwamen
toegelopen in verheugenis.
- 68(68) Hij⁵ zeide:
Dezen zijn mijn gasten
maakt mij dus niet te schande.
- 69(69) En vreest God en vernedert mij niet.
- 70(70) Zij zeiden:
Hebben wij u soms niet verboden
u in te laten met de wereldwezens?
- 71(71) Hij zeide:
Hier zijn mijn dochters

1. Lot, vgl. Genesis 19.

2. Genesis 19:26.

3. Ġalālayn: Lot.

4. Ġalālayn: De stad Sodom, vgl. Genesis 19.

5. Lot.

- indien gij uw bedrijf wilt doen.
- 72(72) Bij uw⁶ leven
zij, in hun bedwelming, doolden.
- 73(73) Toen overviel hen de kreet
bij het opgaan der zon.
- 74(74) Toen keerden Wij haar⁷ ondersteboven
en deden Wij op hen stenen regenen
van kleiblokken.
- 75(75) Daarin zijn waarlijk tekenen
voor wie ze zich willen inprenten.
- 76(76) En dezen zijn waarlijk
op een blijvende weg.
- 77(77) Daarin is waarlijk
een teken voor de gelovigen.

[DE LIEDEN VAN DE PLANTING]⁸

- 78(78) En ook de lieden van de Planting
waren onrechtdoeners.
- 79(79) Toen tuchtigden Wij hen.
En het verging beiden⁹ waarlijk
volgens een klaarlijkende leiding.

[DE LIEDEN VAN AL-ĤIĠR]

- 80(80) En ook de lieden van al-Ĥiġr
hebben de uitgezondenen
voor leugenaars verklaard.
- 81(81) Wij hadden hun Onze tekenen gegeven
maar zij wendden zich daarvan af.
- 82(82) Zij hadden huizen uitgehouwen
in de bergen
waarin zij zich veilig waanden.
- 83(83) Toen overviel hen de kreet in de morgen.
- 84(84) En niet baatte hun
wat zij vergaard hadden.

6. Bayḍāwī: Gericht tot Lot of Mohammed.

7. De stad Sodom.

8. Vgl. Koran 26:176-191.

9. Ġalālayn: Het volk van Lot en de lieden van de Planting.

[DE NADERENDE AFREKENING]

- 85(85) En niet hebben Wij de hemelen
en de aarde
en wat tussen beide is
geschapen dan in wezenlijkheid.
De Ure is waarlijk komende.
Vergoelijk dus op passende wijze.
86(86) Uw Heer is waarlijk de Schepper
de Wetende.

[DE OPENBARING]

- 87(87) En Wij hebben u gegeven
zeven Herhalingen¹
en de geweldige Oplezing.²
88(88) Laat niet uw ogen gaan over de baten
die Wij gegeven hebben
aan enkele groepen onder hen
en wees niet bedroefd over hen
maar strijk uw vleugel voor de gelovigen.
89(89) En zeg:
Ik ben
de duidelijk sprekende waarschuwer.

1. Over de betekenis van *Mathānī*, 'Herhalingen' of 'Vertellingen' (?), bestaan tal van opvattingen. Worden de steeds te herhalen zeven verzen van de eerste sūra bedoeld? Of de steeds in de Koran terugkomende bestraffingsgeschiedenissen zoals die van Lot?
2. De Koran.

[DE HEIDENSE MEKKANEN]

- 90(90) Ook hebben Wij nedergezonden
over hen die verdeling zochten
91(91) die de Oplezing in stukken deelden.³
92(92) Maar
bij uw Heer
Wij zullen hen ondervragen altgedader
93(93) over dat wat zij bedreven.
94(94) Predik dan wat u⁴ bevolen wordt
en wend u af van de genotengevers.
95(95) Wij geven u hulp tegen de spotters
96(96) die naast God een andere god stellen.
Doch eens zullen zij weten.
97(97) Wij weten wel dat uw borst benauwd is
door wat zij zeggen.
98(98) Lofprijs dan de roem van uw Heer
en behoort tot hen die zich nederwerpen.
99(99) En dien uw Heer
tot dat de zekerheid⁵ tot u komt.

3. Zo Ġalālayn. Sommige delen van de Koran en de Bijbel zouden voor de heidense Mekkanen acceptabel zijn geweest, andere niet.
4. Ġalālayn: Mohammed.
5. Bayḍawī en Ġalālayn: De dood.

ZESTIENDE SŪRA
AL-NAḤL (DE BIJEN)

*Mekkaans, behalve de drie laatste verzen die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 70.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[GODS ÉÉNHEID]

- 1(1) Gekomen is de beschikking van God
tracht gij haar dus niet te verhaasten.
Geprezen zij Hij
en verheven boven het genoten-geven
dat zij bedrijven.
- 2(2) Hij doet de engelen nederdalen
met de Geest
krachtens Zijn beschikking
over wie Hij wil van zijn dienaren:
Geeft waarschuwing dat er geen god is
dan Ik
zo vreest Mij dan.
- [GODS SCHEPPING]
- 3(3) Hij heeft de hemelen geschapen
en de aarde
in wezenlijkheid
verheven is Hij boven het genoten-geven
dat zij bedrijven.
- 4(4) Hij heeft de mens geschapen
uit een druppel
doch zie
hoe hij een openlijk wederstrever is.
- 5(5) En kuddedieren heeft Hij geschapen
waarin gij warmte en nuttigheden hebt

en waarvan gij eet

- 6(6) en waarvan gij de schoonheid geniet
wanneer gij ze naar hun rustplaats voert
en wanneer gij ze doet weiden.
- 7(7) En zij dragen uw lasten naar een streek
die gij niet zoudt bereiken
dan met vermoeienis
van uw eigen lichaam.
Uw Heer is waarlijk goedertieren
en barmhartig.
- 8(8) En ook paarden, muilieren en ezels
opdat gij ze kunt berijden
en om daarmede sier te maken.
En ook scheidt Hij wat gij niet weet.
- 9(9) Aan God is de zorg
voor de doelzekere weg
maar er zijn die van hem afdwalen.
En zo Hij wilde
zou Hij u rechtleiden
altogader.
- 10(10) Hij is het die uit de hemel
water heeft doen nederdalen
waarvan gij drank hebt
en geboomte
waarin gij doet weiden.
- 11(11) Daarmede doet Hij voor u ontspruiten
veldgewas
en olijfbomen en dadelpalmen
en wijnranken en allerlei vruchten.
Daarin is waarlijk een teken

- voor lieden die indachtig zijn.
- 12(12) En Hij heeft voor u dienstbaar gemaakt
de nacht en de dag
en de zon en de maan
en de sterren zijn dienstbaar gemaakt
aan Zijn bestier.
Daarin zijn waarlijk tekenen
voor lieden die verstandig zijn.
- 13(13) En wat Hij voor u geteeld heeft
op de aarde
in verschillende soorten
daarin is waarlijk een teken
voor lieden die zich laten manen.
- 14(14) Hij is het
die de zee heeft dienstbaar gemaakt
opdat gij uit haar zoudt eten fris vlees
en opdat gij daaruit sier zoudt ophalen
om u daarmede te tooien
en gij ziet de schepen haar doorklieven
en opdat gij uw begeerte bevredigt
naar Zijn genadegaven¹
en opdat gij wellicht dankbaar wordt.
- 15(15) Hij heeft in de aarde pijlers geslagen
dat zij niet met u zou wankelen
en rivieren en wegen
opdat gij wellicht
u zoudt laten rechtleiden
- 16(16) en wegtekens
en door het gesternte laten zij zich leiden.
- 17(17) Is dan wie scheidt
gelijk aan wie niet scheidt?
Zult gij u dan niet laten manen?
- 18(18) En indien gij de weldaden Gods opsomt
kunt gij die niet tellen.
God is waarlijk vergevend en barmhartig.
- 19(19) God kent wat gij verborgen houdt
en wat gij openbaar maakt.

- 20(20) Maar zij die zij aanroepen buiten God
kunnen niets scheppen
doch zij worden zelf geschapen.
- 21(21) Doden
niet levenden
en niet vermoeden zij de tijd
(22) waarop zij worden opgewekt.
- 22(23) Uw god is een enig god
zij dan die niet geloven in het latere leven
hun harten zijn verloochenend
terwijl zij zich verhovaardigen.
- 23(24) Geen twijfel is er aan
dat God kent wat zij verborgen houden
en wat zij openbaar maken.
- (25) Hij bemint waarlijk niet de hovaardigen.

[DE AFGODENDIENAREN EN
DE OPENBARING]

- 24(26) En wanneer tot hen gezegd wordt:
Wat is het
dat uw Heer heeft nedergezonden?
dan zeggen zij:
Vertelsels der ouden.
- 25(27) Dat zij hun volle lasten mogen dragen
op de Dag der Opstanding
en ook iets van de lasten dergenen
die zij hebben doen dwalen
zonder kennis.
Hoe kwaad is het wat zij torsen.
- 26(28) Zij die voor hun tijd waren
hadden reeds boosheid beraamd
toen greep God hun bouwwerk
bij de grondvesten aan
zodat het dak boven hen nederzeeg
en de bestraffing tot hen kwam
vanwaar zij het niet vermoedden.
- 27(29) Daarna, op de Dag der Opstanding

1. Aardse goederen.

zal Hij hen vernederen en zeggen:
 Waar zijn Mijn genoten¹
 terwille van wie
 gij in afscheiding kwaamt?
 Zij aan wie kennis is geschonken
 zullen zeggen:
 De vernedering heden
 en het kwaad
 over de ongelovigen
 28(30) welke doodschuld de engelen invorderen
 terwijl zij 2 zichzelf onrecht doen.³
 Dan bieden zij vrede aan:⁴
 Niet bedreven wij iets kwaads.
 Ja zeker
 God is wetend omtrent wat gij bedreeft.
 29(31) Treedt dan binnen
 de poorten van Ġahannam
 eeuwig-levend daarin
 en kwaad is waarlijk
 het bestemmingsoord der hovaardigen.

[DE GELOVIGEN EN DE OPENBARING]

30(32) En er wordt gezegd tot hen die vrezen:
 Wat is het
 dat uw Heer heeft nedergezonden?
 Zij zeggen:
 Goeds.
 Voor hen die wél-handelen
 is er in het nabije leven goeds
 maar het verblijf van het latere leven
 is waarlijk beter.
 En heerlijk is het verblijf der vrezenden.
 31(33) De Gaarden van ‘Adn zijn het
 die zij binnegaan
 waar onder door rivieren stromen
 voor hen is daar wat zij willen.
 Aldus beloont God de vrezenden.

1. De afgoden.

2. De ongelovigen.

3. Volgens Bayḏāwi hebben zij zichzelf onrecht aangedaan door zich voor het Eeuwige Vuur aan te bieden, volgens Ġalālayn door ongelovig te zijn.

32(34) Zij wier doodschuld
 de engelen invorderen
 in deugdelijke staat
 tot hen⁵ zeggen zij:⁶
 Heil over u
 treedt de Gaarde binnen
 voor wat gij bedreeft.

[DE ONGELOVIGEN EN VROEGERE
 OPENBARINGEN]

33(35) Kunnen zij soms iets anders verwachten
 dan dat de engelen tot hen komen
 of dat de beschikking van uw Heer komt?
 Aldus handelden zij die voor hen waren.
 En niet deed God hun onrecht
 maar zij deden zichzelf onrecht.
 34(36) Zo troffen hen de boosheden
 van wat zij bedreven hadden
 en hen overweldigde
 dat waarmede zij gespot hadden.
 35(37) En zij die genoten geven zeggen:
 Zo God gewild had
 zouden wij buiten Hem
 niets gediend hebben
 noch wij noch onze vaderen
 en zouden wij, buiten Hem
 niets voor verboden verklaard hebben.
 Aldus handelden ook zij
 die voor hen waren.
 Rust dan op de boodschappers iets anders
 dan de duidelijke verkondiging?
 36(38) Wij hebben toch in iedere gemeente
 een boodschapper gezonden:
 Dient God en ontwijkt de Ṭāghūt.⁷
 Onder hen waren er toen
 die God rechtleidde
 en onder hen waren er

4. Ġalālayn: Zij wensten zich over te geven.

5. De gelovigen die het Paradijs binnegaan.

6. De engelen.

7. De afgoden en hun afbeeldingen.

voor wie
ten rechte dwaling beschikt werd.
Reist dan rond op de aarde
en aanschouwt
hoe het einde was der leugenbetichters.¹

37(39) Indien gij al uw wens gezet hebt
op hun rechtleiding
God leidt niet recht
hen die Hij laat dwalen
en niet hebben zij helpers.

[DE OPSTANDING]

38(40) Zij zweren de duurste eden bij God:
Niet zal God opwekken hen die sterven.
Jawel, het is een belofte
die Hij waarlijk zal houden.
Maar de meesten der mensen weten niet.

39(41) Het is opdat Hij hun duidelijk make
waarover zij onenig zijn²
en opdat zij die ongelovig zijn
weten dat zij leugenaars waren.

40(42) Wat Wij zeggen tot een ding
wanneer Wij het willen
is slechts:
Word!
en het wordt.

[DE UITGEWEKENEN OM DER WILLE
VAN HET GELOOF]

41(43) En zij die uitgeweken zijn om Gods wil
nadat zij onrecht geleden hadden
hun zullen Wij waarlijk in het nabije leven
schoon onderkomen verschaffen
maar het loon van het latere leven
is groter
als zij het wisten

42(44) die geduldig uithouden
en hun vertrouwen stellen op hun Heer.

[VROEGERE BOODSCHAPPERS]

43(45) En geen anderen
hebben Wij voor uw tijd uitgezonden
dan mannen
aan wie Wij openbaring gaven.
Vraagt dan de lieden van de Maning
indien gij niet wist.

44(46) Met de bewijstekenen en de Schrifturen
zonden Wij hen.
Wij hebben tot u nedergezonden
de Maning
opdat gij zoudt duidelijk maken
aan de mensen
wat tot hen was nedergezonden
en opdat zij wellicht
indachtig zouden worden.

[DE KOMENDE BESTRAFFING]

45(47) Achten dan zij
die slechte dingen beraamden
er zich veilig voor
dat God hen zal doen verzinken
in de aarde
of dat de bestraffing tot hen zal komen
vanwaar zij het niet vermoeden?

46(48) Of dat Hij hen zal aangrijpen
terwijl zij aan het rondtrekken³ zijn
zonder dat zij iets kunnen uitrichten?

47(49) Of dat Hij hen zal aangrijpen
in verschrikking?
Doch uw Heer is waarlijk
goedertieren en barmhartig.

1. De ongelovigen.

2. Nl. de Opstanding.

3. Galālayn: Tijdens hun handelsreizen.

[DE ONGELOVIGEN EN GODS SCHEPPING]

- 48(50) Hebben zij soms niet gezien
naar wat al dingen God geschapen heeft
waarvan schaduwen
naar rechts en links bewegen¹
zich nederwerpende voor God
in onderworpenheid?
- 49(51) Voor God werpen zich neder alle dieren
die in de hemelen zijn en op de aarde
en ook de engelen
terwijl zij zich niet verhovaardigen.
- 50(52) Zij vrezen hun Heer die boven hen is
en verrichten wat hun bevolen wordt.

[HET VEELGODENDOM]

- 51(53) En God heeft gezegd:
Neemt u niet twee goden.
Hij is slechts een enig god.
Hebt dus voor Mij² ontzag.
- 52(54) En aan Hem behoort
wat in de hemelen en de aarde is
en aan Hem is het Oordeel
duurzaam.
Zult gij dan een ander dan God vrezen?
- 53(55) En alle weldaad die u toevalt
die is van God.
Daarna
wanneer u tegenspoed overkomt
dan brult gij tot Hem.³
- 54(56) Daarna
wanneer Hij de tegenspoed
van u heeft weggenomen
zie, dan is er een groep onder u
die aan hun Heer genoten geven.
- 55(57) Laten zij maar ondankbaar zijn
voor wat Wij hun gegeven hebben.

Geniet maar
doch eens zult gij weten.

- 56(58) En zij⁴ geven
aan wat zij niet kennen⁵
een aandeel
uit wat Wij als onderhoud
hun gegeven hebben.
Bij God
gij zult ondervraagd worden
over wat gij leugenachtig verzonnen hebt.
- 57(59) En zij kennen aan God dochters toe.⁶
Geprezen zij Hij!
En voor henzelf houden zij
wat zij begeren.⁷
- 58(60) En wanneer aan een hunner
een vrouwelijk kind
wordt aangekondigd
wordt zijn gezicht verduisterd
zo bedrukt als hij is.
- 59(61) Hij schuwt de mensen
wegens de kwade boodschap
die hem gebracht is.
Zal hij het behouden
gedrukt door minachting
of zal hij het verbergen in het stof?⁸
Hoe kwaad is het oordeel dat zij vellen.
- 60(62) Op hen die niet geloven in het latere leven
past de gelijkenis des kwaads
maar op God past de hoogste gelijkenis.
Hij is de Geweldige, de Wijze.
- 61(63) Zo God de mensen hield aan hun onrecht
zou Hij op haar⁹ geen wezen overlaten
maar Hij verleent hun uitstel
tot een vastgenoemde termijn.
Doch wanneer hun termijn gekomen is
wordt hun geen uur uitstel verleend
en niet wordt hun termijn vervroegd.

1. Ġalālayn: Het op- en neergaan van de schaduwen van bijvoorbeeld bergen en bomen moet worden opgevat als een zich neerbuigen voor God.

2. God.

3. Ġalālayn: Ge schreeuwt dan om hulp.

4. Ġalālayn: De afgodendienaars.

5. Ġalālayn: De afgoden.

6. Bayḏāwī en Ġalālayn: De heidenen meenden dat de engelen de dochters van God zijn.

7. Nl. zonen (Ġalālayn en Bayḏāwī).

8. Ġalālayn: Zal hij haar levend begraven?

9. Ġalālayn: Op de aarde.

62(64) En zij kennen aan God toe
 wat hun zelf niet aanstaat¹
 terwijl hun tongen leugenachtig beweren
 dat voor hen het heerlijkste is weggelegd.
 Geen twijfel is eraan
 dat voor hen het Vuur is beschoren
 en dat zij zullen worden
 voortgedrongen.²

[VROEGERE BOODSCHAPPERS]

63(65) Bij God
 Wij hebben toch uitzending³ gedaan
 naar gemeenten voor uw tijd
 doch de Satan maakte voor hen
 hun werken schoonschijnend
 zo is hij heden hun verbondene.
 Voor hen is een pijnlijke bestraffing.
 64(66) En niet hebben Wij
 de Schrift op u nedergezonden
 dan opdat gij hun duidelijk zoudt maken
 dat waarover zij onenig waren
 en als een rechte leiding
 en een barmhartigheid
 voor lieden die geloven.

[GODS TEKENEN]

65(67) God heeft uit de hemel
 water doen nederdalen
 waarmede Hij de aarde
 levend heeft gemaakt
 nadat zij dood was.
 Daarin is waarlijk een teken
 voor lieden die horen.
 66(68) En voor u is waarlijk
 in de kuddedieren een les.
 Wij geven u tot drank

van het mengsel van kauwsel en bloed
 dat in hun buiken is
 zuivere melk
 volgenietbaar voor de drinkenden.

67(69) En van de vruchten der dadelpalmen
 en de wijnranken
 daarvan maken zij zich
 bedwelmende drank⁴
 en heerlijke voeding
 daarin is waarlijk een teken
 voor lieden die verstandig zijn.

[DE BIJEN EN DE HONING]

68(70) Uw Heer heeft ingegeven aan de bijen:
 Maakt u huizen in de bergen
 en ook in de bomen
 en in wat de mensen stutten.
 69(71) Eet⁵ daarna van alle vruchten
 en beschrijft de wegen van uw Heer
 in nederigheid.
 Uit haar buiken⁶ komt voort
 drank van verschillende kleur
 waarin is genezing voor de mensen.
 Daarin is waarlijk een teken
 voor lieden die indachtig zijn.

70(72) God is het die u geschapen heeft
 en daarna uw doodschuld invordert.
 En onder u zijn er
 die teruggebracht worden
 tot het minderwaardigste leven
 waardoor hij van niets meer kennis heeft
 na kennis te hebben gehad.⁷
 God is wetend en machtig.

71(73) God heeft sommigen uwer
 boven anderen begenadigd

1. Ġalālayn: Nl. dochters.

2. Het vuur in.

3. Ġalālayn: God heeft hun boodschappers gezonden.

4. Ġalālayn: Dit vers is geopenbaard voordat het wijnverbod
 werd afgekondigd.

5. Dit is nog tot de bijen gericht.

6. Van de bijen.

7. Ġalālayn: Dit slaat op de ouderdom.

in levensonderhoud
 doch niet geven zij die begenadigd zijn
 hun onderhoud weder
 aan wat hun rechterhanden bezitten¹
 zodat zij daarin gelijk zijn.
 Ontkennen zij dan de weldaden Gods?

- 72(74) God heeft u uit uw midden
 echtgenoten gegeven
 en Hij heeft u uit uw echtgenoten
 zonen en kleinzonen gegeven
 en Hij heeft u deugdelijke dingen
 tot onderhoud gegeven.
 Geloven zij dan aan het ijdele
 en zijn zij ondankbaar
 voor de weldaden van God?
 73(75) Zij dienen buiten God
 iets wat niet vermag
 hun enig levensonderhoud te schenken
 uit de hemelen en de aarde
 wezens die onmachtig zijn.

[GELIJKENISSEN]

- 74(76) Stelt dan niet gelijkenissen² voor God.
 God weet en gij weet niet.
 75(77) God heeft een gelijkenis gesteld:
 Een geknechte slaaf
 die over niets macht heeft
 en een
 aan wie Wij van Onzentwege
 heerlijk levensonderhoud hebben gegeven
 en die daarvan
 in het verborgene en openlijk
 bijdragen geeft
 zijn die aan elkaar gelijk?
 Lof aan God!
 Doch neen
 de meesten hunner weten niet.

1. Bayḏāwī: Hun slaven.

2. Bayḏāwī en Ġalālayn: Afgoden.

- 75(78) God heeft een gelijkenis gesteld:
 Twee mannen
 van wie één doof is en tot niets in staat
 en die een last is voor zijn meester
 waarheen hij hem ook zendt
 richt hij geen goed uit.
 Is deze dan gelijk aan hem
 die aanspoort tot billijkheid
 en die zich bevindt
 op een rechtgebaand pad?

[GODS MACHT]

- 77(79) Aan God behoort de verborgenheid
 van de hemelen en de aarde.
 En niet is de beschikking van de Ure
 anders dan als de flikkering van de blik
 of nog korter dan dat.
 God is over alle ding machtig.

[DE TEKENEN GODS]

- 78(80) God heeft u doen uitgaan
 uit de schoten uwer moeders
 terwijl gij niets wist
 en heeft u begiftigd
 met het gehoor en het gezicht
 en geesteskrachten³
 opdat gij wellicht dankbaar zoudt worden.
 79(81) Hebben zij niet gezien
 naar de vogelen
 die dienstbaar zijn gesteld
 in de lucht des hemels?
 Geen houdt ze in bedwang dan God.
 Daarin zijn waarlijk tekenen
 voor lieden die geloven.
 80(82) God heeft u uw huizen

3. Letterlijk: harten.

- tot een rustplaats gemaakt
 en Hij heeft u tot huizen gegeven
 de huiden van de kuddedieren
 die gij licht te dragen vindt
 op de dag van uw opbreken
 en op de dag van uw vestigen
 en uit hun wol en hun pels en hun haren
 voorziening en verbruiksgenot
 voor zekere tijd.
- 81(83) God heeft u van wat Hij heeft geschapen
 beschaduwing gegeven
 en Hij heeft u in de bergen
 schuilverblijven bezorgd
 en Hij heeft u kleding bezorgd
 die u behoedt tegen de hitte
 en kleding
 die u behoedt tegen uw eigen geweld.
 Aldus maakt Hij volkomen
 zijn weldaden aan u
 opdat gij wellicht overgave doet.¹
- 82(84) Doch indien zij zich afwenden
 dan rust op u²
 slechts de duidelijke verkondiging.
- 83(85) Zij erkennen de weldaden Gods
 daarna loochenen zij haar.
 Maar de meesten hunner
 zijn ongelovigen.

[HET LAATSTE OORDEEL]

- 84(86) En op de dag
 waarop Wij van iedere gemeente
 een getuige opwekken
 dan wordt niet het oor geleend
 aan hen die ongelovig zijn
 niet wordt hun nog gevraagd
 zich te bekeren.
- 85(87) En wanneer zij die onrecht doen

1. Zich overgeven aan God, meestal begrepen als 'moslim worden'.
 2. Ġalālayn: Mohammed.
 3. Door uitstel te verkrijgen van de voltrekking van hun straf.
 4. Deze genoten; Bayḏāwī: De afgoden, de satans.

- de bestraffing ondervinden
 wordt die voor hen niet verlicht
 en worden zij niet ontzien.³
- 86(88) En wanneer zij die genoten geven
 hun genoten zien
 zeggen zij:
 Onze Heer
 dezen zijn onze genoten
 die wij aanriepen buiten U.
 Doch zij⁴ werpen op hen⁵ terug
 de woorden:
 Gij zijt waarlijk leugenaars.
- 87(89) En op die dag
 bieden zij God vrede aan.⁶
 Maar van hen zal afdwalen
 wat zij leugenachtig verzonnen.
- 88(90) Zij die ongelovig zijn
 en afhouden van de weg van God
 hun straf doen Wij toenemen
 nog boven hun bestraffing
 wegens het verderf dat zij verspreidden.
- 89(91) En op de dag
 waarop Wij in iedere gemeente
 een getuige tegen hen opwekken
 uit hun eigen midden
 brengen Wij u⁷
 als getuige tegen dezen⁸
 en Wij hebben de Schrift
 op u nedergezonden
 tot een verduidelijking van alle ding
 en tot een rechte leiding
 en een barmhartigheid
 en een goede tijding
 voor de overgegevenen.⁹

[DE PLIJCHT VAN DE GELOVIGE]

- 90(92) God gelast billijkheid en wél-handelen

5. De afgodendienaars.
 6. Vgl. Koran 16:28.
 7. Ġalālayn: Mohammed.
 8. Ġalālayn en Bayḏāwī: Tegen de uwen.
 9. Ġalālayn: Monotheïsten in het algemeen; Bayḏāwī: De moslims in het bijzonder.

en het begiften van de verwant
en verbiedt zedeloosheid
en het verwerpelijke en begeerlijkheid.

Hij vermaant u
opdat gij wellicht indachtig wordt.

91(93) En vervult het verbond Gods
wanneer gij een verbond hebt aangegaan
en schendt niet de eden
na ze bekrachtigd te hebben
daar gij toch God
als bekrachtiger voor u hebt genomen.
God weet wat gij verricht.

92(94) En weest niet als zij
die haar spinsel
na het sterk te hebben gemaakt
in rafelingen scheurde¹
doordat gij uw eden maakt
tot een middel van bedrog tussen u
opdat er een gemeenschap ontstaat
die talrijker is
dan een andere gemeenschap.
God beproeft u slechts daarmee
en Hij zal u duidelijk maken
op de Dag der Opstanding
dat waarover gij onenig waart.

93(95) En zo God gewild had
zou Hij u gemaakt hebben
tot één gemeente
maar Hij laat dwalen wie Hij wil
en Hij leidt recht wie Hij wil.
Eens zult gij ondervraagd worden
over wat gij bedreeft.

94(96) En maakt uw eden
niet tot een middel van bedrog tussen u
zodat een voet uitglijdt
na stevig te hebben gestaan
en gij het kwade zult smaken
doordat gij afhielt van de weg Gods

en er voor u zal zijn
een ontzaglijke bestraffing.

95(97) En koopt niet voor het verbond met God
iets van geringe waarde
immers wat bij God is
is beter voor u
indien gij het slechts wist.

96(98) Wat bij u is vergaat
maar wat bij God is
is blijvend.
En Wij zullen aan hen
die geduldig uithouden
hun loon vergelden
voor het beste wat zij bedreven.

97(99) Wie een heilzaam werk verricht
hij zij man of vrouw
en hij is gelovig
die zullen Wij eens een zalig leven
als vergelding geven
en hun zullen Wij hun loon vergelden
voor het beste wat zij bedreven.

[DE DUIVEL]

98(100) En wanneer gij de Oplezing opleest
neem dan toevlucht bij God
tegen de vervloekte Satan.²

99(101) Hij³ heeft geen gezag
over hen die geloven
en hun vertrouwen stellen op hun Heer.

100(102) Zijn gezag is slechts over hen
die hem als verbondene nemen
en die aan Hem genoten geven.

[WIJZIGINGEN IN DE OPENBARING]

101(103) En wanneer Wij een teken⁴

1. Er is bij deze passage wel aan het verhaal van Penelope gedacht.

2. Wanneer ge de Koran gaat reciteren, begin dan met de formule: 'Ik neem mijn toevlucht tot God, de Barmhartige Erbarmer, tegen de vervloekte Satan'.

3. De Satan.

4. 'Tekenen' moet hier opgevat worden als 'een vers van de Koran'.

in plaats van een ander teken zetten
 en God weet toch het best
 wat Hij nederzendt
 zeggen zij:
 Gij¹ verzint maar wat.
 Neen, de meesten hunner weten niet.

102(104) Zeg:
 Het is nedergezonden
 door de geest der heiligheid
 vanwege uw Heer
 in wezenlijkheid
 om te bevestigen hen die geloven
 en als een rechte leiding
 en een goede boodschap
 voor de overgegevenen.

103(105) Wij weten wel dat zij zeggen:
 Het zijn slechts mensenkinderen
 die hem² onderrichten.
 De taal van degeen
 naar wie zij bedrieglijk verwijzen
 is een vreemde
 en dit³ is een Arabische taal
 een duidelijk sprekende.

[ONGELOOF IN DE TEKENEN GODS]

104(106) Zij die niet geloven in de tekenen Gods
 hen leidt God niet recht
 en voor hen is een pijnlijke bestraffing.

105(107) Leugenachtigs is het slechts
 wat zij verzinnen
 die niet geloven
 aan de tekenen Gods
 en diegenen zijn de leugenaars.

106(108) Wie ongelovig wordt aan God
 na geloofd te hebben
 tenzij wie gedwongen is
 terwijl zijn hart in het geloof

1. Mohammed.

2. Mohammed.

3. De taal van de Koran.

rustig verzekerd is
 maar wie zijn borst verruimt met ongelooft
 op hen is toorn vanwege God
 en voor hen is een ontzaglijke bestraffing.
 107(109) Dat doordat zij het nabije leven
 meer lief hadden dan het latere
 en omdat God niet recht leidt
 de ongelovige lieden.

108(110) Diegenen zijn het
 van wie God de harten
 en het gehoor en de blikken
 heeft verzegeld
 en diegenen zijn de achtelozen.

109 Geen twijfel is eraan dat zij het zijn
 die in het latere leven
 de verliezers zullen wezen.

110(111) Daarna is uw Heer
 voor hen die uitgeweken zijn⁴
 na verzoeking te hebben weerstaan
 en vervolgens zich beijverd hebben
 en geduldig uitgehouden
 na dat al is uw Heer waarlijk vergevend
 en barmhartig

111(112) op de dag
 waarop iedere ziel
 voor zichzelf zal moeten opkomen
 en van iedere ziel zal worden ingevorderd
 wat zij bedreven heeft
 zonder dat hun onrecht geschiedt.

[DE ONDANKBARE STAD]⁵

112(113) God heeft een gelijkenis gesteld:
 Een stede die veilige rust genoot
 en haar levensonderhoud in overvloed
 van alle zijden ontving
 doch die ondankbaar werd
 aan de weldaden Gods

4. Van Mekka naar Medina in 622.

5. Deze passage kan slaan op Mekka, de stad van Mohammed, maar ook op andere steden die hun profeet afwezen.

waarop God haar deed verduren
het kleed van de honger en de angst
wegens wat zij gewrocht hadden.

- 113(114) En tot hen was toch gekomen
een boodschapper uit hun midden
doch zij verklaarden hem voor leugenaar
waarop de bestraffing hen greep
terwijl zij onrecht deden.

[S P I J S G E B O D E N]

- 114(115) Eet dan van het onderhoud
dat God u gegeven heeft
als iets geoorloofds en deugdelijks
en weest dankbaar voor de weldaden Gods
indien Hij het is die gij dient.
- 115(116) Hij heeft voor u verboden verklaard
slechts het verstorvene en bloed
en zwijneveles
en dat waarover
een ander dan God is aangeroepen.
Zo iemand echter noodgedwongen is
zonder het te begeren
en zonder te overtreden
dan is God vergevend en barmhartig.
- 116(117) En zegt niet
door de leugenachtige toedichting
van uw tongen:
Dit is geoorloofd en dit is verboden
om over God leugenachtigs te verzinnen.
Zij die over God leugenachtigs verzinnen
varen niet wel.
- 117(118) Geringe bate
en voor hen is een pijnlijke bestraffing.
- 118(119) Voor hen die het jodendom aanhangen
hebben Wij verboden verklaard
wat Wij u tevoren meegedeeld hebben
en niet hebben Wij hun onrecht gedaan

maar zij deden onrecht aan zichzelf.

- 119(120) Daarna is uw Heer
voor hen die kwaad bedreven hebben
in onwetendheid
en daarna
tot berouwvolle inkeer zijn gekomen
en zich gebeterd hebben
na dat al is uw Heer waarlijk
vergevend en barmhartig.

[A B R A H A M]

- 120(121) Ibrāhīm was een gemeente¹
ootmoedig voor God
en een godzoeker
en niet behoorde hij tot de genotengevers
dankbaar voor Zijn weldaden.
- 121(122) Hij heeft hem uitverkoren
en geleid naar een rechtgebaand pad.
- 122(123) Wij hebben hem in het nabije leven
goeds gegeven
en in het latere behoort hij tot de zaligen.
- 123(124) Daarna hebben Wij aan u² geopenbaard:
Volg de lering van Ibrāhīm
die een godzoeker was
en niet behoorde hij
tot de genotengevers.
- 124(125) De Sabbat is slechts ingesteld voor hen
die onenig waren daarover
maar uw Heer zal oordelen tussen hen
op de Dag der Opstanding
over dat waarin zij onenig waren.

[T A A K V A N D E G E L O V I G E]

- 125(126) Roep op tot de weg van uw Heer
met wijsheid en schone vermaning
en bestrijd hen met een betoog

1. Bayḏāwī: Hij alleen was gelovig, alle anderen in zijn tijd
waren ongelovigen.

2. Ġalālayn: Mohammed.

dat schoner is.

Uw Heer is het die het best kent
wie afgedwaald is van Zijn weg
en Hij kent het best de rechtgeleiden.

¹²⁶⁽¹²⁷⁾ En indien gij vergeldt
vergeldt dan met wat gelijk is
aan dat waarmede u vergolden wordt
maar indien gij geduldig uithoudt
dan is dat waarlijk beter

voor de duldenden.

¹²⁷⁽¹²⁸⁾ Houdt geduldig uit
maar uw dulden
geschiedt niet dan door God.
En bedroef u niet over hen
en wees niet in benauwdheid
wegens de aanslag die zij beramen.

¹²⁸ God is met hen die vrezen
en die wél-handelenden zijn.

ZEVENTIENDE SŪRA
AL-ISRĀ' (DE NACHTREIZE)

*Mekkaans, behalve de verzen 26, 32-33, 57 en 73-80 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 1.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[DE NACHTREIS VAN DE PROFEET]

- 1(1) Lofprijzing aan Hem
die Zijn dienaar¹ des nachts deed reizen
van het Gewijde Bedehuis²
naar het Uiterste Bedehuis³
waarvan Wij de omtrek gezegend hebben
opdat Wij hem van Onze tekenen zouden
tonen.
Hij is de Horende, de Ziende.

[EEN WAARSCHUWING GERICHT TOT DE
JODEN]

- 2(2) Wij hebben Mūsā de Schrift gegeven
en Wij hebben haar gemaakt
tot een rechte leiding
voor de Zonen Isrā'īls:
Neemt u niet buiten Mij
een zaakbezorger.
- 3(3) Nakomelingschap van hen
die Wij met Nūḥ medevoerden.
Hij was een dankbaar dienaar.
- 4(4) Wij hebben aan de Zonen Isrā'īls
in de Schrift de beslissing gegeven:
Gij zult op de aarde
twee malen verderf verspreiden
en gij zult rijzen tot grote hoogte.

1. Ġalālayn: Mohammed.

2. Meestal opgevat als de Ka'ba in Mekka.

3. Ġalālayn: De tempel in Jeruzalem.

- 5(5) Wanneer dan de tijd komt
van de eerste der twee aanzeggingen
zenden Wij tegen u dienaren van Ons
toegerust met hevig geweld
die tussen de woningen door speuren
en het zal worden
een verwerklijkte aanzegging.⁴
- 6(6) Daarna geven Wij u weder
de overhand tegen hen
en versterken Wij u
met bezittingen en zonen
en maken Wij u talrijker in krijgerscharen.
- 7(7) Indien gij wél-handelt
dan handelt gij wél voor uzelf
en indien gij slecht handelt
dan is dat ook voor uzelf.
Wanneer dan de tijd komt
van de latere aanzegging
zal het gebeuren
dat zij⁵ uw gezichten schenden
en dat zij het bedehuis binnendringen
zoals zij het de eerste maal
binnengedrongen waren
en dat zij de plaats waarover zij komen
geheel verwoesten.
- 8(8) Mogelijk
dat uw Heer
u dan barmhartigheid zal betonen.
Maar indien gij terugkeert
keren ook Wij terug
en maken Wij Gahannam

4. Volgens sommigen een verwijzing naar de verovering van Jeruzalem door Nebukadnezar in 586 voor Christus, en de verovering door Titus en Vespasianus in 70 na Christus. Of is het een verwijzing naar de verdrijving van de joden uit Medina?

5. De veroveraars van Jeruzalem?

voor de ongelovigen tot een inperking.

[DE BOODSCHAP VAN DE KORAN]

- 9(9) Deze Oplezing leidt
naar de rechter gebaande weg
en verkondt aan de gelovigen
(10) die heilzame werken verrichten
dat voor hen is een groot loon
10(11) en dat Wij voor hen
die niet geloven in het latere leven
een pijnlijke bestraffing hebben bereid.
11(12) En de mens doet aanroeping om kwaad
zoals hij aanroeping doet om goed
de mens is haastig handelend.

[TEKENEN GODS]

- 12(13) Wij hebben de nacht en de dag
tot twee tekenen gemaakt
dan wisten Wij het teken van de nacht uit
en maakten Wij helder zichtbaar
het teken van de dag
opdat gij uw begeerte zoudt bevredigen
naar de genade van uw Heer
en opdat gij zoudt kennen
het aantal der jaren en de rekening.
Alle ding
hebben Wij duidelijk uiteengezet.

[IEDER MENS ZIJN LOTSBSCHIKKING]

- 13(14) En ieder mens
hebben Wij zijn lotsbeschikking
aan zijn nek bevestigd
en Wij brengen uit voor hem
op de Dag der Opstanding
een Schrift

die hij opengespreid aantreft.

- 14(15) Lees uw Schrift op
heden is uw eigen ziel voldoende
als rekenschapvorderaar tegen u.
15(16) Wie de rechte leiding volgt
die wordt slechts rechtgeleid
ten bate van zichzelf
en wie dwaalt
die dwaalt slechts
ten nadele van zichzelf.
En niet heeft een torsende ziel
de last van een andere te torsen
en niet gaan Wij tot bestraffing over
zolang Wij niet een boodschapper
hebben gezonden.

[VERGANE GESLACHTEN EN STEDEN]

- 16(17) En wanneer Wij voorhebben
een stede te doen vergaan
geven Wij een bevel aan hen
die daar genotvol leven
waarop zij toch weer kwaad bedrijven
waarop dan de uitspraak
tegen hen verwezenlijkt wordt
en Wij haar geheel verdelen.
17(18) En hoeveel geslachten hebben Wij doen
omkomen na Nūḥ!
God alleen
is omtrent de boosheden
van Zijn dienaren
voldoende onderricht
en scherp toeziende.

[HET LEVEN IN DE WERELD EN
HET HIERNAMAALS]

- 18(19) Wie tracht naar het kortstondige

voor hem bereiden Wij ook kortstondig
 wat Wij willen
 voor wie Wij bedoelen.
 Daarna bereiden Wij voor hem
 Ġahannam
 waarin hij braadt
 veracht en verstoten.
 19(20) Maar wie tracht naar het latere leven
 en zijn streven daarnaar richt
 terwijl hij gelovig is
 het streven van diegenen
 wordt dankbaar aangenomen.
 20(21) Een ieder sterken Wij
 nu eens dezen en dan weer dezen
 uit de gave van uw Heer
 en niet is de gave van uw Heer beperkt.
 21(22) Zie hoe Wij sommigen uwer
 boven anderen hebben begenadigd
 maar het latere leven
 biedt aanzienlijker rangen
 en grotere begenadiging.

[REGELS VOOR DE GELOVIGEN]

22(23) Stel niet aan Gods zijde een andere god
 zodat gij moet nederzitten
 veracht en verlaten.
 23(24) En uw Heer heeft beslist:
 Dient geen ander dan Hem.
 En jegens de ouders goed gedrag
 zo één hunner bij u hoge leeftijd bereikt
 of beiden
 zeg dan niet tot hen: Bah!
 en stoot hen niet terug
 en spreek hen eerbiedig toe.
 24(25) En strijk voor hen
 de vleugel der nederigheid
 uit barmhartigheid

en zeg:
 Mijn Heer
 erbarm U over hen
 zoals zij mij grootgebracht hebben
 toen ik jong was.

25(26) Uw Heer kent het best wat in uw zielen is
 indien gij deugdzaam zijt.
 (27) Want Hij is vergevend
 voor de inkerenden.

26(28) En geef aan de verwant wat hem toekomt
 en ook aan de behoeftige
 en de zoon des wegs.¹
 En bedrijf geen verkwisting.

27(29) De verkwisters
 zijn de broeders van de Satans
 en de Satan
 is ondankbaar jegens zijn Heer.

28(30) En indien gij u soms van hen² afwendt
 in verlangen naar een blijk
 van barmhartigheid van uw Heer
 waarop gij hoopt
 spreek dan tot hen welgevallige woorden.³

29(31) En houd uw hand niet gekluisterd
 aan uw nek⁴
 en spreid haar ook niet geheel open uit
 zodat gij neerzit beladen met verwijten
 en benepen.⁵

30(32) Uw Heer geeft ruim levensonderhoud uit
 aan wie Hij wil
 en meet het toe.
 Hij is waarlijk wél-onderricht
 over zijn dienaren
 en scherp toeziende.

31(33) En doodt niet uw kinderen
 uit vrees voor verarming.
 Wij zijn het die levensonderhoud geven
 aan hen en ook aan u.

1. De reiziger, de vreemdeling.

2. De behoeftigen enz.

3. Wie niets kan geven, dient in ieder geval vriendelijke woorden te spreken.

4. D.w.z. weest niet gierig (Ġalālayn).

5. Ġalālayn: Doordat u, vanwege uw vrijgevigheid, niets meer bezit.

- Hen te doden is een groot vergrijp.
 32(34) En laat u niet in met ontucht
 het is zedeloosheid
 en een kwade weg is dat.
 33(35) En doodt niet de ziel
 die God onaantastbaar verklaart
 tenzij met wezenlijk recht.
 En indien iemand in onrecht gedood is
 geven Wij aan zijn verbodene gezag.¹
 Doch niet zij hij overmatig in het doden
 hij² wordt toch geholpen.
 34(36) En laat u niet in met het bezit van de wees
 tenzij op voortreffelijke wijze
 tot hij zijn mondigheid bereikt.
 En komt de verplichting trouw na
 naar de verplichting
 wordt navraag gedaan.
 35(37) En houdt u trouw aan de maat
 wanneer gij meet
 en weegt met de rechtgestelde balans.
 Dat is beter en een schonere beslechting.
 36(38) En loopt niet aan
 achter datgene
 waarover gij geen kennis hebt
 immers het gehoor
 het gezicht en het gemoed
 over die alle wordt navraag gedaan.³
 37(39) En loopt niet overmoedig op de aarde
 gij zult niet de aarde kunnen doorboren
 en niet zult ge in hoogte
 de bergen bereiken.
 38(40) Al dat kwaad
 wordt door uw Heer verafschuwd.
 39(41) Dat behoort tot de wijsheid
 die uw Heer u geopenbaard heeft.
 En stel niet naast God een andere god in
 zodat gij in Ġahannam geworpen wordt
 beladen met verwijt en verstoten.

[DE AFGODEN]

- 40(42) Heeft uw Heer aan u dan
 alleen de zonen voorbehouden
 en heeft Hij Zich uit de engelen
 vrouwelijke wezens genomen?
 Gij zegt waarlijk vreselijke dingen.
 41(43) Wij hebben ons bediend
 van deze Oplezing
 opdat zij⁴ indachtig zouden worden.
 Maar hij⁵ doet hen slechts toenemen
 in afkerigheid.
 42(44) Zeg:
 Zo er nevens Hem andere goden waren
 zoals zij⁶ zeggen
 dan zouden zij⁷ waarlijk trachten
 zich een weg te banen
 naar de Bezitter van de troon.
 43(45) Lofprijzing aan Hem
 en hoogverheven is Hij
 boven wat zij zeggen.
 44(46) Hem lofprijzen
 de zeven hemelen en de aarde
 en wie daarin zijn
 en geen ding is er
 of het lofprijst Zijn roem.
 Maar gij verstaat hun lofprijzing niet.
 Hij is zachtmoedig en vergevend.

[DE OPSTANDING]

- 45(47) En wanneer gij de Oplezing opleest
 plaatsen Wij
 tussen u en hen
 die niet geloven in het latere leven
 een verhullende afscheiding
 46(48) en leggen Wij over hun harten sluiers
 die hen beletten het te verstaan

1. D.w.z. de bloedverwant heeft het recht op wedervergelding.

2. Bayḡāwī: De bloedverwant die de plicht heeft zijn verwant te wreken, of degene die onrechtmatig van zijn leven is beroofd.

3. Over alles wat ge hebt gezien enz. zal bij het Laatste Oordeel navraag worden gedaan.

4. De toehoorders van de Koran.

5. De Koran.

6. De heidenen.

7. Deze afgoden.

- en in hun oren zwaarte.
 (49) En wanneer gij
 uw Heer vermeldt in de Oplezing
 Hem alleen
 dan wenden zij hun rug in afkerigheid.
 47(50) Wij weten het best
 op welke wijze zij luisteren
 wanneer zij naar u luisteren
 en, terwijl zij vertrouwelijk bijeen zijn
 hoe dan de onrechtdoeners zeggen:
 Niet volgt gij anders
 dan een betoverd man.
 48(51) Zie hoe zij voor u gelijkenissen stellen
 doch zij dwalen
 en zijn niet in staat een weg te vinden.
 49(52) En zij zeggen:
 Wanneer wij zijn geworden
 beenderen en overschot
 zullen wij dan waarlijk worden opgewekt
 als een nieuwe schepping?
 50(53) Zeg:
 Zelfs al waren het brokken steen of ijzer
 51 of iets anders
 dat in uw voorstelling groot is.
 Dan zullen zij zeggen:
 Wie zal ons doen terugkeren?
 Zeg:
 Hij die u gewrocht heeft de eerste maal.
 Dan zullen zij tegen u
 hun hoofden schudden
 en zeggen:
 Wanneer dat?
 Zeg:
 Mogelijk dat het nabij is.
 52(54) Op de dag
 waarop Hij u zal oproepen
 en gij op Zijn roep zult antwoorden
 met lof aan Hem

en gij zult menen
 dat gij slechts weinig verbleven hebt.

[DE DUIVEL]

- 53(55) En zegt tot Mijn dienaren
 dat zij dat moeten zeggen
 wat het schoonste is.
 De Satan stookt onder hen
 de Satan is voor de mens waarlijk
 een klaarblijkende vijand.
 54(56) Uw Heer kent u het best.
 Indien Hij wil
 heeft Hij erbarmen met u
 of indien Hij wil
 bestraft Hij u.
 En niet hebben Wij u gezonden
 om zaakbezorger¹ over hen te zijn.
 55(57) En uw Heer kent het best
 wie in de hemelen en op de aarde zijn.
 Wij hebben sommigen der profeten
 boven anderen begenadigd
 en Wij hebben Dāwūd
 een Schriftuur gegeven.
 [DE AFGODEN]
- 56(58) Zeg:
 Roept hen aan
 welker bestaan gij beweert buiten Hem.
 Doch niet zullen zij vermogen
 de tegenspoed van u weg te nemen
 noch te wijzigen.
 57(59) Diegenen die zij aanroepen
 zijn zelve verlangend naar een middel
 om tot hun Heer te geraken.
 Wie hunner zal het naastbij zijn?
 Zij hopen op Zijn barmhartigheid

1. Die hen dwingt te geloven (Ġalālvn).

en duchten Zijn straf.
De straf van uw Heer
daarvoor moet men zich hoeden.

[GODS TEKENEN]

- 58(60) En geen stede is er
of Wij zullen haar verdelgen
voor de Dag der Opstanding
of haar bestraffen
met een hevige bestraffing.
Dat is in de Schrift opgetekend.
- 59(61) En niets anders heeft Ons verhinderd
de tekenen te zenden
dan dat de vroegere geslachten
ze voor leugen verklaarden.
Immers Wij gaven aan Thamūd
de kamelin
helder zichtbaar
doch toen bedreven zij onrecht aan haar.
En niet zenden Wij tekenen
anders dan tot afschrikking.
- 60(62) En toen Wij tot u zeiden:
Uw Heer houdt de mensen geheel omvat.
En niet hebben Wij het gezicht
dat Wij u hebben doen zien
gesteld dan tot een verzoeking
voor de mensen
en ook de boom¹
vervloekt in de Oplezing.
Wij schrikken hen af
doch dat doet hen slechts toenemen
in grote overmoed.

[DE DUIVEL]

- 61(63) En toen Wij zeiden tot de engelen:
Werpt u neder voor Adam

wierpen zij zich neder
behalve Iblīs.
Hij zeide:
Werp ik mij neder
voor wie Gij geschapen hebt uit leem?

- 62(64) Hij² zeide:
Wat dunkt u?
Deze is het die Gij boven mij geëerd hebt.
Indien Gij mij uitstel geeft
tot de Dag der Opstanding
wil ik zijn nageslacht uitroeien
tenzij weinigen.
- 63(65) Hij³ zeide:
Ga heen
en zo iemand hunner u volgt
dan is uw vergelding Ġahannam
een rijkelijke vergelding.
- 64(66) En jaag op wie van hen gij kunt
met uw stem
en trek op tegen hem
met uw bereden macht en uw voetgangers
en maak hen tot uw deelgenoten
in bezittingen en kinderen
en doe hun beloften.
Maar niet doet de Satan hun beloften
dan in bedrieglijkheid.
- 65(67) Mijn dienaren
over hen hebt gij geen gezag.
Uw Heer is voldoende als zaakbezorger.

[GODS TEKENEN]

- 66(68) Uw Heer is het
die voor u voortstuwt
de schepen op de zee
opdat gij uw begeerte bevredigt
naar zijn genadegaven.⁴
Hij is barmhartig jegens u.

1. Ġalālayn: De boom van Zaqqūm, genoemd in Koran
37:62-66, 44:43-44 en 56:52-53.

2. De Duivel, Iblīs.
3. God.
4. Aardse goederen.

- 67(69) En wanneer u op de zee
tegenspoed overkomt
dwalen af zij¹ die gij aanroept
maar niet Hij.
Doch wanneer Hij u
veilig aan land gebracht heeft
wendt gij u af.
Maar de mens is ondankbaar.
- 68(70) Acht gij u er dan tegen beveiligd
dat Hij u doet verzinken
in een stuk van de bodem
of dat Hij tegen u een stormwind zendt?
Dan zult gij
geen zaakbezorger voor u vinden.
- 69(71) Of acht gij er u veilig tegen
dat Hij u daar andermaal doet terugkeren
en dan tegen u zendt
een vlaag van de wind
en u doet verdrinken
voor het ongeloof dat gij bedreeft?
Daarna zult gij daarbij voor u
geen volgeling tegen Ons vinden.
- 70(72) En Wij hebben de zonen Adams
eer bewezen
en hen voortgedragen
op het land en op de zee
en hun tot onderhoud gegeven
deugdelijke dingen
en hen ruim begenadigd boven velen
die Wij geschapen hadden.

[DE DAG DER OPSTANDING]

- 71(73) Op de dag
waarop Wij zullen oproepen
ieder menskind
met hun leiding²

- wie dan zijn Schrift³ wordt gegeven
in zijn rechterhand
diegenen lezen hun Schrift op
zonder dat hun wordt gedaan
een vezeltje onrecht.
- 72(74) Maar wie in dit leven blind is
die is in het latere leven nog blinder⁴
en nog verder afdwalend van de weg.

[VERZOEKING VAN DE PROFEET DOOR DE
ONGELOVIGEN]

- 73(75) En bijna zouden zij u
in verzoeking gebracht hebben
om af te wijken
van hetgeen Wij u geopenbaard hadden
opdat gij over Ons
iets anders zoudt verzinnen
dan waarlijk zouden zij
u tot vriend genomen hebben.
- 74(76) En ware het niet
dat Wij u standvastig hadden gemaakt
dan zoudt gij u bijna
een weinig op hen verlaten hebben.
- 75(77) Dan waarlijk zouden Wij
u hebben doen smaken
het dubbele van het leven
en het dubbele van de dood.⁵
Daarna zoudt gij voor u niet tegen Ons
een helper gevonden hebben.
- 76(78) En bijna zouden zij⁶ u⁷
uit het land⁸ opgejaagd hebben
om u vandaar uit te drijven
maar dan zouden zij na uw vertrek
slechts weinig tijd nog
daar verbleven hebben
- 77(79) naar de gebruikelijke behandeling

1. De afgoden.

2. Ġalālayn: Bedoeld wordt 'hun profeet', of 'het boek waarin hun daden staan opgetekend'.

3. Het boek waarin zijn daden staan opgetekend.

4. De vertaling van Kramers volgt hier een uitleg die door Bayḏāwī wordt gegeven.

5. Ġalālayn en Bayḏāwī: Wanneer de profeet aan deze verleiding zou hebben toegegeven, zou hij zowel tijdens zijn leven als in het hiernamaals dubbel zo zwaar gestraft zijn als anderen.

6. De Mekkanen en/of de joden van Medina.

7. Mohammed.

8. Het Arabisch schiereiland.

van hen tot wie Wij
voor uw tijd
boodschappers van Ons gezonden hebben
en niet zult gij wijziging vinden
in Onze gewoonte.

[DE TIJDSTIPPEN VAN DE ṢALĀT]

78(80) Verricht de ṣalāt
bij de nedergang van de zon
tot de duisterwording van de nacht
en ook de Oplezing van de dageraad.¹
De Oplezing van de dageraad
is iets dat wordt bijgewoond.

79(81) En ook des nachts
houd dan daarin wake
als toegifthatandeling voor u.
Mogelijk dat uw Heer u zal doen opgaan
naar een eervolle standplaats.

80(82) En zeg:
Mijn Heer
doe mij binnengaan
een waarachtig binnengaan
en doe mij uitgaan
een waarachtig uitgaan.
En verschaf mij van Uwentwege
helpend gezag.

81(83) En zeg:
Het wezenlijke is gekomen
en het ijdele is vergaan.
Het ijdele is waarlijk vergankelijk.

[DE KORAN EN DE ONGELOVIGEN]

82(84) En Wij zenden neder van de Oplezing
wat genezing is
en barmhartigheid voor de gelovigen.
Maar het doet de onrechtdoeners

slechts toenemen in verlorenheid.

83(85) En wanneer Wij aan de mens
weldaden schenken
wendt hij zich af en wijkt hij ter zijde.
Maar wanneer hem kwaad overkomt
is hij wanhopend.

84(86) Zeg:
Een ieder handelt naar zijn eigen aard
doch uw Heer weet het best
wie het meest geleid is op de weg.

[GODS GEEST]

85(87) En zij zullen u ondervragen over de Geest.
Zeg:
De Geest behoort
tot het bestier van mijn Heer
maar aan u is van de kennis daarvan
niet meer dan weinig gegeven.

86(88) En indien Wij willen
zullen Wij waarlijk wegnemen
hetgeen Wij u geopenbaard hebben
daarna zult gij voor u daarin
geen zaakbezorger tegen ons vinden
87(89) tenzij door barmhartigheid van uw Heer.
Zijn genade voor u is groot.

[DE KORAN KAN NIET WORDEN
NAGEBOOTST]

88(90) Zeg:
Indien de mensen en ġinn²
zich verenigden om iets te brengen
dat gelijk is aan deze Oplezing
dan zouden zij toch niet
iets daaraan gelijks kunnen brengen
ook al zouden zij elkander bijstaan.

1. Ġalālayn: De ochtensalat, het ochtendgebed.

2. De demonen.

89(91) Wij hebben toch in deze Oplezing
voor de mensen
allerlei gelijkenissen aangewend
doch de meesten der mensen
willen niets anders dan ondankbaarheid.

[WONDEREN GEVRAAGD]

90(92) En zij zeggen:
Niet zullen wij aan u geloven
zolang gij niet voor ons uit de aarde
een bron doet uitkomen¹
91(93) of dat gij een gaarde hebt
met dadelpalmen en wijnranken
en gij te midden daarvan
waterstromen doet uitbreken
92(94) of dat gij over ons
de hemel in stukken doet nedervallen
zoals gij beweert te kunnen doen
of dat gij aankomt
met God en de engelen
in een stoet
93(95) of dat gij een rijk gesierd huis hebt
of dat gij opklimt in de hemel
maar niet zullen wij geloven
in uw opklimming
zolang gij niet voor ons nederbrengt
een schrift
die wij kunnen oplezen.

Zeg:

Lofprijzing aan mijn Heer!
Ben ik dan iets anders
dan een menselijk boodschapper?

[EEN MENS ALS BOODSCHAPPER]

94(96) En niets anders verhindert
de mensen te geloven

wanneer de rechte leiding tot hen komt
dan dat zij zeggen:
Heeft God een menskind als
boodschapper gezonden?

95(97) Zeg:

Zo er op de aarde engelen zouden zijn
die rustig rondwandelden
dan zouden Wij op hen uit de hemel
wel een engel als boodschapper zenden.

96(98) Zeg:

God alleen is voldoende
als getuige tussen mij en u.
Hij is over Zijn dienaren wél-onderricht
en scherp ziende.

97(99)

Maar wie God rechtleidt
die is de rechtgeleide
en wie Hij laat dwalen
voor hen vindt gij geen verbondenen
buiten Hem.

Wij zullen hen vergaderen
op de Dag der Opstanding
op hun gezichten
blind, doof, en stom.
Hun bestemming is Ġahannam
telkens wanneer zij dooft
vermeerderen Wij weer hun gloed.

98(100)

Dat is hun vergelding daarvoor
dat zij ongelovig waren aan Onze tekenen
en zeiden:

Wanneer wij zijn geworden
beenderen en overschot
zullen wij dan waarlijk worden opgewekt
als een nieuwe Schepping?

99(101)

En hebben zij soms niet gezien
dat God die geschapen heeft
de hemelen en de aarde
machtig is iets aan hen gelijks te scheppen

1. Vgl. Exodus 17:1-7.

en dat Hij voor hen
 een termijn heeft gesteld
 waaraan geen twijfel is?
 Doch de onrechtdoeners
 willen niets anders dan ondankbaarheid.

[GIERIGHEID VAN DE MENS]

100(102) Zeg:
 Zo gij kondt beschikken
 over de schatkamers
 van het erbarmen van mijn Heer
 dan zoudt gij het nog vasthouden
 uit vrees voor het geven van bijdragen.
 Maar de mens is gierig.

[DE TEKENEN GODS]

101(103) En Wij hebben aan Mūsā
 negen bewijstekenen¹ gegeven
 vraag dus de zonen Isrāʾīls.
 Toen hij² tot hen kwam
 en Firʿawn tot hem zeide:
 Ik meen dat gij, o Mūsā, betoverd zijt.
 102(104) Hij zeide:
 Gij weet wel
 geen ander heeft deze³ nedergezonden
 dan de Heer der hemelen en der aarde
 als heldere bewijzen.
 En ik meen dat gij, o Firʿawn
 verdoemd zijt.
 103(105) Toen nam hij zich voor
 hen op te jagen uit het land
 doch Wij deden hem verdrinken
 en wie met hem waren, altgader.
 104(106) En Wij zeiden na zijn heengaan⁴
 tot de zonen Isrāʾīls:

1. Zie het boek Exodus en Koran 27:12.

2. Mozes.

Bewoont het land
 wanneer dan vervuld wordt
 de aanzegging van het latere leven
 brengen Wij u tezamen in een drom.

[DE KORAN]

105 In wezenlijkheid
 hebben Wij haar nedergezonden
 en in wezenlijkheid is zij nedergedaald.
 En niet hebben Wij u gezonden
 dan als een verkondiger
 en een waarschuwer
 106(107) en een Oplezing [hebben Wij gezonden]
 die Wij in delen gesplitst hebben
 opdat gij haar zoudt oplezen
 voor de mensen
 met tussenpozen.
 Wij zijn het
 die haar hebben nedergezonden.
 107(108) Zeg:
 Gelooft erin
 of gelooft niet.
 Zij aan wie de kennis tevoren gegeven is
 wanneer zij hun wordt voorgedragen
 vallen zij op hun kinnen
 zich nederwerpemde.
 108 En zij zeggen:
 Lofprijzing aan onze Heer
 de aanzegging van onze Heer
 is er een die verwerkelijkt wordt.
 109(109) En zij vallen op hun kinnen
 wenende
 en het doet hen toenemen
 in verootmoediging.

3. Deze tekenen.

4. Bayḍāwī: Na de dood van Faraō.

[DE STEM IN DE ṢALĀT]

110 Zeg:
Roept God aan of roept de Erbarmer aan
Welke aanroep gij ook doet horen
aan Hem behoren de schoonste namen.
En spreek niet te luid in uw ṣalāt
en spreek ook niet te zacht daarin
maar streef naar een weg daartussen.

[DE ENIGE GOD]

111 En zeg:
Lof aan God
die zich geen zoon heeft genomen
en die geen genoot heeft
in het koningschap
en die niet tegen vernedering
een verbondene behoeft.
En verkondig Zijn grootheid.

ACHTTIENDE SŪRA
AL-KAHF (DE GROT)

*Mekkaans, behalve vers 28 en de verzen 83-101 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 9.*

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Lof aan God
die op Zijn dienaar
de Schrift heeft nedergezonden
en die daarin
geen kronkeling heeft gelegd.</p> <p>2(2) Vaststaand¹
om te waarschuwen
voor hevig geweld van Zijntwege
en om te verkondigen aan de gelovigen
die heilzame werken verrichten
dat voor hen is weggelegd
een schoon loon</p> <p>3 waarin² zij voor immer zullen toeven.</p> <p>4(3) En om te waarschuwen hen die zeggen:
God heeft zich een zoon genomen.</p> <p>5(4) Niet hebben zij daaromtrent kennis
noch hun vaderen.
Het is een groot woord
dat uit hun monden komt.
Niet zeggen zij iets anders dan leugen.</p> <p>6(5) Wellicht dan zult gij³
van smarten diep verslagen zijn
nadat zij zich van u hebben afgekeerd⁴
indien zij niet geloven
in deze bekendmaking.⁵</p> <p>7(6) Wij hebben wat op de aarde is</p> | <p>tot een tooisel voor haar gemaakt
opdat Wij hen zouden beproeven
wie hunner het best handelt.</p> <p>8(7) Maar Wij zullen waarlijk wat op haar is
tot een barre hoogte maken.</p> <p style="text-align: center;">[DE JONGELINGEN IN DE GROT]⁶</p> <p>9(8) Of meent gij
dat de lieden van de Grot en al-Raqīm⁷
iets verwonderlijks waren
van Onze tekenen?</p> <p>10(9) Toen de jongelingen
toevlucht zochten in de grot en zeiden:
Onze Heer
geef ons van Uwentwege barmhartigheid
en bereid ons wél-gerichtheid
in ons gedrag</p> <p>11(10) toen verdoofden Wij hun oren in de grot
een aantal jaren.</p> <p>12(11) Daarna wekten Wij hen op
opdat Wij zouden weten
welke van beide groepen
het best zou besommen de lange tijd
die zij verbleven hadden.</p> <p>13(12) Wij zullen u hun konde vertellen
naar wezenlijkheid.
Zij waren jongelingen
die geloofden aan hun Heer</p> |
|--|---|

1. Met 'vaststaand' wordt op de Koran bedoeld.

2. Ġalālayn: Het Paradijs.

3. Mohammed.

4. Aldus Ġalālayn.

5. Ġalālayn: De inhoud van de Koran.

6. Waarschijnlijk een verwijzing naar een christelijke legende over de Zeven Slapers uit Efese die ten tijde van achtervolgingen van de christenen door keizer Decius (249-251) zich in een grot hadden verborgen en daar jaren lang hebben geslapen.

7. Baydāwī: Al-Raqīm is de naam van de berg of de Wadi waar de grot zich bevond. Er worden in de commentaren ook andere mogelijkheden genoemd.

- en wier rechte leiding
Wij vermeerderd hadden.
- 14(13) Wij gaven hun harten kracht
toen zij zich opmaakten en zeiden:
Onze Heer is de Heer der hemelen
en der aarde
niet zullen Wij
buiten Hem een god aanroepen
dan toch zouden wij
grove lastering zeggen.
- 15(14) Deze onze volksgenoten
hebben zich buiten Hem goden genomen.
Hadden zij dan niet kunnen aanbrengen
een overtuigend bewijs tegen hen?¹
Doch wie doet meer onrecht
dan wie over God leugenachtigs verzint?
- 16(15) Maar nu gij u van hen hebt afgescheiden
en geen ander dient dan God
neemt nu uw toevlucht in de grot.
Dan zal uw Heer
van Zijn genade voor u uitbreiden
en voor u
verzorging bereiden in uw toestand.
- 17(16) En gij hadt de zon, bij haar opgaan,
kunnen zien afwijken
van hun grot naar de rechterzijde
en, bij haar ondergang, hen ontwijken
naar de linkerzijde
terwijl zij waren
in een ruimte daartussen.²
Dat behoort tot de tekenen van God.
Wie God rechtleidt
die is de rechtgeleide
en wie Hij laat dwalen
voor die vindt gij niet
een richtinggevend verbodene.
- 18(17) En gij hadt gemeend dat zij wakend waren
terwijl zij te slapen lagen

- en Wij hen omwentelden
naar rechts en naar links
en terwijl hun hond
zijn beide poten uitstrekte
op de drempel.
Zo gij hen hadt aangetroffen
zoudt gij u van hen afgewend hebben
in vlucht
en voor hen vervuld zijn geweest
met schrik.
- 19(18) En also wekten Wij hen op
opdat zij elkander zouden ondervragen.
Een hunner zeide:
Hoeveel hebt gij verbleven?
Zij zeiden:
Wij hebben een dag verbleven
of een deel van een dag.
Zij zeiden:
Uw Heer weet het best
hoelang gij verbleven hebt
zendt dan een uwer
met dit zilvergeld van u
naar de stad
en laat hem zien
op welke plaats van haar
het reinste voedsel te krijgen is
en u dan leeftocht daarvan brengen.
En laat hem zich vriendelijk gedragen
en geen mens over u inlichten.
- 20(19) Immers indien zij over u iets vernemen
zullen zij u stenigen
of u terugbrengen in hun lering
en dan zult gij nimmermeer wél-varen.

[LERING UIT HET BOVENSTAANDE]

- 21(20) En aldus maakten Wij op hen
opmerkzaam

1. De afgoden.

2. De grot lag dus met de opening naar het noorden
(Baydāwī).

- opdat de mensen zouden weten
dat de aanzegging van God wezenlijk is
en dat er aan de Ure geen twijfel is.
Daar zij¹ in onderlinge twist waren
over hun geval
zeiden zij:
Bouwt over hen een bouwwerk.
Hun Heer weet het best omtrent hen.
Zij die de overhand hadden
over hun besluit
zeiden:
Wij zullen over hen een bedehuis maken.
- 22(21) Zij zullen zeggen:
Drie, en de vierde is hun hond
en zij zullen zeggen:
Vijf, en de zesde is hun hond
gissende naar de verborgenheid.
En zij zullen zeggen:
Zeven, en de achtste is hun hond.
Zeg:
Mijn Heer kent het best hun aantal
geen anderen kennen hen dan weinigen.
- (22) Redetwist dus niet over hen
anders dan op zakelijke wijze
en ondervraag over hen
niemand hunner.²
- 23(23) En zeg niet met betrekking tot een ding:
Ik zal dat morgen doen³
- 24 tenzij dat God het wil.
En gedenk uw Heer
wanneer gij het vergeet.
En zeg:
Mogelijk dat mijn Heer
mij recht zal leiden
in een richting
die mij nog nader brengt dan deze.
- 25(24) Zij hebben verbleven in hun grot
driehonderd jaren
waarbij hun werden toegevoegd
nog negen.
- 26(25) Zeg:
God weet het best hoelang zij verbleven.
Aan Hem behoort de verborgenheid
van de hemelen en de aarde
zo scherpziende en horend is Hij!
Niet hebben zij buiten Hem
een verbondene
en niet maakt Hij één wezen tot genoot
in Zijn oordeelsbesluit.
- [GELOVIGEN EN ONGELOVIGEN,
HEMEL EN HEL]
- 27(26) Draag voor wat aan u is geopenbaard
van de Schrift van uw Heer.
Geen is er
die Zijn woorden kan veranderen
en niet zult gij buiten Hem
een wijkplaats vinden.
- 28(27) En leg uzelfuldiging op
tezamen met hen die hun Heer aanroepen
in de morgen en in de avond
strevende naar Zijn aangezicht
en laat uw ogen niet over hen weg dwalen
strevende naar de tooi van het nabije leven
en gehoorzaam niet aan hem
wiens hart Wij achteloos hebben gemaakt
voor de gedenking van Ons
en wie zijn lust volgt
en wiens gedrag losbandig is.
- 29(28) En zeg:
Het wezenlijke komt van uw Heer.
Wie dan wil laat hem geloven
en wie wil laat hem ongelovig zijn.

1. De gelovige en de ongelovige bewoners van de stad.

2. Joden of christenen aan wie deze legende immers in een andere versie bekend zou kunnen zijn.

3. Vgl. Jacobus 4:13-17.

Wij hebben voor de onrechtdoeners
 een vuur bereid
 het tentdek daarvan omhult hen.
 En indien zij om hulp roepen
 worden zij geholpen
 met water als gesmolten metaal
 dat de gezichten roostert.
 Een kwade dronk is dat
 en een slechte verpozingsplaats.
 30(29) Zij die geloven
 en heilzame werken verrichten
 niet zullen Wij doen teloor gaan
 het loon van hem wiens bedrijf schoon is.
 31(30) Diegenen
 voor hen zijn de Gaarden van ‘Adn
 onder hen stromen rivieren
 daarin¹ zullen zij gesierd worden
 met armrings van goud
 en gekleed worden in groene klederen
 van satijn en brokaat
 terwijl zij daar geleund liggen
 op rustbanken.
 Een heerlijke beloning is dat
 en een schone verpozingsplaats.

[DE GELIJKENIS VAN DE HOVAARDIGE
 RIJKE]

32(31) En stel voor hen een gelijkenis.
 Twee mannen
 aan één van welke Wij verschaft hadden
 twee gaarden van wijnranken
 die Wij omgaven met dadelpalmen
 en waartussen Wij bouwland plaatsten.
 33 Beide gaarden
 brachten haar voeding voort
 en deden daarvan niets teloor gaan.
 (32) Wij deden tussen beide

1. In de tuinen van het Paradijs.

een waterstroom uitkomen
 34 en hij verkreëg rijke opbrengst.
 Toen zeide hij tot zijn gezelschap
 hem toesprekende:
 Ik ben rijker aan bezit dan gij
 en machtiger in zielental.²
 35(33) En hij trad zijn gaarde binnen
 onrecht doende aan zichzelf.
 Hij zeide:
 Ik meen niet dat deze ooit zal vergaan.
 36(34) En ik meen niet dat de Ure zal aanbreken.
 En indien ik teruggevoerd word
 tot mijn Heer
 zal ik een betere dan haar³ vinden
 in weeromgave.
 37(35) Zijn gezelschap zeide tot hem
 hem toesprekende:
 Verloochent gij Hem
 die u geschapen heeft van stof
 daarna van een druppel
 en u daarna gevormd heeft tot mens?
 38(36) Maar ik [zeg:]
 Hij is God
 mijn Heer
 en niet zal ik aan mijn Heer
 enig wezen tot genoot geven.
 39(37) En toen gij uw gaarde binnentradt
 hadt gij toen niet kunnen zeggen:
 Zoals God wil!
 Geen kracht is er dan door God!
 Indien gij al ziet
 dat ik minder rijk ben
 aan bezit en kinderen
 40(38) zo zal toch mogelijk mijn Heer
 mij beters geven dan uw gaarde
 en over haar
 een afrekening uit de hemel zenden
 zodat zij een kale hoogte wordt.

2. Baydāwī: Hij heeft meer kinderen en meer bedienden.

3. Baydāwī: Beter dan deze tuin.

- 41(39) Of zodat haar water
naar diep onder haar gaat
en gij het nooit zult kunnen ophalen.
- 42(40) En zijn vruchtopbrengst
werd overweldigd
waardoor hij ertoe kwam
zijn handen te wringen
over wat hij voor haar had uitgegeven
nu zij vervallen op haar grondstaken lag
en te zeggen:
O had ik toch aan mijn Heer
geen wezen als genoot gegeven.
- 43(41) Maar niet had hij een schare
die hem hulp kon verlenen buiten God
en niet werd hem hulp verleend.
- 44(42) Daar geldt de verbondenheid met God
de Wezenlijke.
Hij geeft de beste beloning
en de beste eindbeslissing.

[IJDELHEID VAN HET LEVEN OP AARDE]

- 45(43) En stel voor hen de gelijkenis
van het nabije leven.
Het is als water
dat Wij uit de hemel nederzenden
waardoor het gewas der aarde gedijt
dan wordt dit weder dorre afval
die de winden wegvagen.
God is over alle ding vermogend.
- 46(44) De bezittingen en de zonen
zijn het tooisel van het nabije leven
maar de blijvende heilzame werken
bewerken bij uw Heer betere beloning
en betere belofte.

[HET LAATSTE OORDEEL]

- 47(45) En op de dag
waarop Wij
de bergen in beweging brengen
en gij de aarde naar voren ziet komen
en Wij hen bijeendrijven
dan zullen Wij
geen hunner doen achterblijven.
- 48(46) En zij worden ten overstaan van uw Heer
geschouwd in rijen:
Gij zijt nu tot Mij gekomen
zoals Wij u geschapen hebben
de eerste maal.
Maar toch beweerde gij
dat Wij zeker niet voor u zouden bepalen
een aanzegging.
- 49(47) En de Schrift wordt voorgelegd
zodat gij de boosgezinden
in beduchtheid ziet
voor wat daarin is
terwijl zij zeggen:
O wee ons!
Wat is er met deze Schrift
die geen kleine en geen grote zaak
onopgesomd laat.
En zij vinden daar voor zich
wat zij bedreven hadden
maar niet doet uw Heer
aan één enkel onrecht.

[DE ENGELN, DE DUIVEL, DE MENS]

- 50(48) En toen Wij tot de engelen zeiden:
Werpt u neder voor Adam.¹
Toen wierpen zij zich neder
behalve Iblis die tot de ġinn behoorde
en zo zich in boosheid verzette

1. Vgl. bijv. Koran 2:34.

tegen het bevel van zijn Heer.
Zult gij dan hem en zijn nageslacht
tot verbondenen nemen buiten Mij
terwijl zij toch aan u vijandig zijn?
Een kwade ruil is dat
voor de onrechtdoeners.

- 51(49) Niet heb Ik hen getuigen doen zijn
van de schepping der hemelen
en der aarde
noch van de schepping van henzelf
en niet nam Ik tot steun
hen die tot dwaling voeren.¹

[DE AFGODENDIENAREN]

- 52(50) En op de dag
waarop Hij zegt:
Roept tot Mijn genoten
waarvan gij het bestaan beweert.
Dan roepen zij hen aan
maar zij verhoren hen niet
en Wij plaatsen tussen hen²
een oord des verderfs.
- 53(51) En de boosgezinden zien het Vuur
en beseffen dan dat zij daarin zullen vallen
en niet vinden zij ontkomen daaraan.

[BESTRAFFING VAN DE ONGELOVIGEN]

- 54(52) En Wij hebben toch in deze Oplezing
voor de mensen
allerlei gelijkenissen aangewend.
Maar de mens is twistziek
meer dan wat dan ook.
- 55(53) En niets anders
verhindert de mensen te geloven
en hun Heer om vergeving te vragen
wanneer de rechte leiding tot hen komt

[niets anders]
dan dat nog tot hen moet komen
de gebruikelijke behandeling
der vroegeren³
of dat tot hen komt de bestraffing
voor hun ogen.

- 56(54) En niet zenden Wij de uitgezondenen
anders dan als verkondigers
en waarschuwers
maar zij die ongelovig zijn
brengen ijdele twistgronden bij
om daarmee
het wezenlijke ten val te brengen
terwijl zij de spot drijven
met Mijn tekenen
en met de hun geworden waarschuwing.
- 57(55) Maar wie doet meer onrecht
dan wie gemaand wordt
door de tekenen van zijn Heer
en dan zich daarvan afwendt
en vergeet
wat zijn handen tevoren bedreven.
Wij hebben sluiers over hun harten gelegd
die hen beletten het te verstaan
en in hun oren zwaarte.
- (56) En indien gij hen al oproept
tot de rechte leiding
dan zullen zij zich immer
nog niet recht laten leiden.
- 58(57) En uw Heer is de Vergevende
de Erbarmingsvolle.
Zo Hij hen hield
aan dat wat zij vergaard hebben
zou Hij voor hen verhaasten
de bestraffing.
Maar neen, zij hebben een aanzeggingstijd
waarbuiten zij
geen toevlucht zullen vinden.

1. De satans.

2. Ġalālayn: Tussen de afgodsbeelden en de
afgodendienaars.

3. Met de 'vroegeren' worden de ongelovigen bedoeld. Het
aanschouwen van de straf die zij krijgen zou de mens op
andere gedachten moeten brengen.

- 59(58) En die steden
Wij hebben haar verdelgd
toen zij onrecht deden
maar Wij stelden voor hun verdelging
een aanzeggingstijd.
- [IS GOD RECHTVAARDIG?]¹
- 60(59) En toen Mūsā tot zijn knecht zeide:
Niet zal ik ophouden
tot ik de vereniging der twee zeeën bereik
of anders zal ik nog tijden doorgaan.
- 61(60) Toen zij nu bereikt hadden
de vereniging tussen beide
vergaten zij hun vis
en deze
baande zich vrijelijk een weg in de zee.
- 62(61) Toen zij dan verder gegaan waren
zeide hij tot zijn knecht:
Breng ons ons maal
deze tocht heeft ons vermoeienis gebracht.
- 63(62) Hij² zeide:
Zie eens
toen wij beschutting zochten bij de rots
ben ik de vis vergeten
maar geen ander heeft mij doen vergeten
aan hem te denken
dan de Satan
en hij heeft zich wonderlijkerwijze
een weg in de zee gebaad.
- 64(63) Hij³ zeide:
Dat is het wat wij begeerden.
Toen keerden zij terug
hun sporen terugvervolgende.
- 65(64) Toen vonden zij
een dienaar van Onze dienaren
aan wie Wij van Onzentwege

- barmhartigheid hadden gegeven
en aan wie Wij hadden onderwezen
kennis van bij Ons.
- 66(65) Mūsā zeide tot hem:
Zal ik u volgen
opdat gij mij onderwijst
in de rechte Kennis
die u onderwezen is?
- 67(66) Hij zeide:
Gij zult niet in staat zijn
met mij geduld te oefenen.
- 68(67) En hoe kunt gij uw geduld houden
bij dat wat uw begrip niet kan bevatten?
- 69(68) Hij zeide:
Gij zult mij, zo God wil, geduldig vinden
en niet zal ik mij verzetten
tegen enige beschikking van u.
- 70(69) Hij zeide:
Indien gij mij nu volgt
ondervraag mij dan over niets
zolang ik daarvan jegens u
geen melding maak.
- 71(70) Toen gingen zij voort
daarop
toen zij aan boord
van de boot waren gegaan
vernielde hij deze.
Hij⁴ zeide:
Hebt gij haar vernield
zodat gij de schepelingen doet verdrinken?
Gij zijt waarlijk gekomen
tot een bedenkelijk ding.
- 72(71) Hij zeide:
Heb ik u niet gezegd
dat gij niet in staat zoudt zijn
met mij geduld te oefenen?
- 73(72) Hij zeide:
Houd mij niet ten kwade

1. Van het nu volgende verhaal (tot vers 82) is ook een versie
te vinden in de legenden rond Alexander de Grote.

2. Zijn knecht.

3. Mozes.

4. Mozes.

dat ik vergeten heb
 en leg mij in mijn toestand
 geen moeilijkheden op.
 74(73) Toen gingen zij voort
 daarop
 toen zij een knaap ontmoetten
 doodde hij hem.
 Hij zeide:
 Hebt gij een reine ziel gedood
 en dat niet voor een andere ziel? 1
 Gij zijt waarlijk gekomen
 tot een kwalijk ding.
 75(74) Hij zeide:
 Heb ik u niet gezegd
 dat gij niet in staat zoudt zijn
 met mij geduld te oefenen?
 76(75) Hij zeide:
 Indien ik u hierna over iets ondervraag
 neem mij dan niet meer als begeleider
 gij hebt van mijnentwege
 verontschuldiging ontvangen.
 77(76) Toen gingen zij voort
 daarop
 toen zij kwamen
 tot bewoners van een stede
 vroegen zij dezen om voedsel
 doch zij weigerden
 hun gastvrijheid te geven.
 Toen vonden zij daar een muur
 die stond op instorten
 doch hij² maakte hem recht.
 Hij³ zeide:
 Zo gij wilde
 zoudt gij daarvoor loon kunnen krijgen.
 78(77) Hij⁴ zeide:
 Dit is de scheiding tussen mij en u.
 Ik zal u de uitlegging verkonden
 van datgene

1. Zonder dat er sprake is van bloedwraak of een andere wettige grond.
 2. De dienaar, zie vers 65.
 3. Mozes.

waarmede gij geen geduld kon oefenen.
 79(78) Wat de boot betreft
 deze behoorde aan arme lieden
 die hun werk op zee hebben
 ik besloot haar te beschadigen
 omdat er aan gene zijde van hen
 een koning was
 die iedere boot met geweld wegnam.
 80(79) En wat de knaap betreft
 zijn ouders waren gelovige lieden
 doch wij vreesden
 dat hij⁵ hun⁶ zou doen beleven
 overmoed en ongelof.
 81(80) Dus wilden wij bewerken dat hun Heer
 hun in ruil zou geven
 een die beter in reinheid
 en nader in liefderijkheid zou zijn dan hij.
 82(81) En wat de muur betreft
 deze behoorde
 aan twee verweesde knapen in de stad
 en onder hem
 lag een aan beiden behorende schat
 en hun vader
 was een deugdzaam man geweest.
 Uw Heer wilde nu
 dat zij hun mondigheid zouden bereiken
 en hun schat ophalen
 door barmhartigheid van hun Heer
 en niet heb ik het gedaan
 uit mijn eigen besluit.
 Dat is de uitlegging van datgene
 waarbij gij geen geduld kon oefenen.

[ALEXANDER DE GROTE]

83(82) En zij zullen u ondervragen
 over de Hoornenman.
 Zeg:

4. De dienaar.
 5. De knaap.
 6. Zijn ouders.

- Ik zal u over hem een verslag voordragen.
- 84(83) Wij hadden hem
op de aarde machtig gemaakt
en hem gegeven
wegen tot macht over alle ding.
- 85 Toen volgde hij verdere toegangen.
- 86(84) Daarop
toen hij de ondergang der zon bereikte
bevond hij dat zij onderging
in een modderhoudende bron
en bij deze vond hij een volk.
- (85) Wij zeiden:
O Hoornenman
gij moet óf bestraffen
óf wel hun doen wedervaren
goede behandeling.
- 87(86) Hij zeide:
Wie er onrecht doet die zullen wij straffen
en daarna zal hij teruggevoerd worden
tot zijn Heer
die hem zal aandoen
een kwalijke bestraffing.
- 88(87) Maar wie er gelovig is
en heilzaams bedrijft
die ontvangt als vergelding het heerlijkste
en wij zullen hem verlichting
toebeschikken.
- 89(88) Daarop volgde hij verdere toegangen.
- 90(89) Daarop
toen hij de opgang van de zon bereikte
bevond hij dat zij opging over een volk
dat Wij niet voor haar beschermd hadden
met een beschutting.
- 91(90) Zo is het
maar Wij hadden omvattende kennis
van wat met hem was.
- 92(91) Daarop volgde hij verdere toegangen.
- 93(92) Daarop
toen hij was aangekomen
tussen de beide wallen¹
vond hij aan deze zijde van beide
een volk
dat nauwelijks spraak verstond.
- 94(93) Zij zeiden:
O Hoornenman
Yāğūğ en Māğūğ²
verspreiden verderf in het land.
Zullen wij u schatting geven
opdat gij tussen ons en hen een wal stelt?³
- 95(94) Hij zeide:
De macht die mijn Heer mij gegeven heeft
is beter.
Helpt mij dus met kracht
dan zal ik tussen u en hen
een versperring maken.
- 96(95) Brengt mij brokken ijzer.
Daarop
toen hij gelijk gemaakt had
wat tussen de beide flanken was
zeide hij:
Blaast!
Daarop
toen hij het tot vuur gemaakt had
zeide hij:
Brengt mij gesmolten koper
dat ik het erop giете.
- 97(96) Zo waren zij onmachtig erover te komen
en onmachtig het te doorboren.
- 98(97) Hij zeide:
Dit is een barmhartigheid
vanwege mijn Heer.
- (98) Doch wanneer komt
de aanzegging van mijn Heer
zal Hij hem plat maken
en de aanzegging van mijn Heer
is wezenlijk.

1. Volgens Bayḍāwī en andere commentatoren een verwijzing naar de zogenoemde IJzeren Poort, een bergpas aan de oostoever van de Kaspische Zee die in de Alexanderlegenden een belangrijke rol speelt.

2. Gog en Magog, vgl. Ezechiël 38 en 39, en Openbaring 20:8.

3. De Leidse arabist M.J. de Goeje vermoedde in 1888 dat dit een toespeling is op de Chinese Muur.

[HET LAATSTE OORDEEL]

- 99(99) En Wij laten hen op die dag
door elkander heen golven
er wordt op de bazuin geblazen
waarop Wij hen samen zullen vergaderen.
- 100(100) En Wij brengen op die dag
Ĝahannam te voorschijn
voor de ongelovigen
- 101(101) wier ogen
door een omhulling zijn afgesloten
voor Mijn Maning
en die niet in staat zijn te horen.
- 102(102) Menen zij die ongelovig zijn dan
dat zij Mijn dienaren buiten Mij
tot verbondenen kunnen nemen?
Wij hebben Ĝahannam
voor de ongelovigen
bereid als gastonthaal.

[ONGELOOF AAN DE TEKENEN GODS]

- 103(103) Zeg:
Zullen wij u verkonden
omtrent hen
die de ergste verliezers zijn
door hun werken?
- 104(104) Wier inspanning misleid is
in het nabije leven
terwijl zij menen
dat zij goede daden bedreven?
- 105(105) Diegenen zijn het
die ongelovig waren
aan de tekenen van hun Heer
en aan de ontmoeting met Hem.
Zo zijn hun werken vruchteloos geweest
en zullen Wij hun

op de Dag der Opstanding
geen gewicht toekennen.

- 106(106) Dat is hun vergelding
Ĝahannam
omdat zij ongelovig waren
en Mijn tekenen en Mijn boodschappers
als scherts genomen hadden.
- 107(107) Zij die geloven
en heilzame werken verrichten
voor hen zijn de Gaarden van het Paradijs
tot gastonthaal.
- 108(108) Eeuwig-levend daarin
zonder dat zij ooit
verandering daarvan wensen.

[DE ONUITPUTTELIJKHEID VAN
GODS WOORD]

- 109(109) Zeg:
Zo de zee inkt ware
voor de woorden van mijn Heer
zou de zee uitgeput raken
voordat de woorden van mijn Heer
waren uitgeput
ook al brachten wij als aanvulling
nog eens zoveel.

[MOHAMMED IS EEN PROFEET]

- 110(110) Zeg:
Ik ben slechts een mensenkind zoals gij
doch aan mij is geopenbaard
dat uw God is een enig God.
Wie dan hoopt
op de ontmoeting met zijn Heer
laat die heilzaam werk bedrijven
en geen wezen deelgenoot maken
in de eredienst van zijn Heer.

NEGENTIENDE SŪRA

MARYAM (MARIA)

*Mekkaans, behalve de verzen 58 en 71 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 16 v.v.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

1(1) Kāf Hā' Yā' 'Ayn Šād.¹

[ZACHARIAS]

2 Melding
van de barmhartigheid van uw Heer
aan Zijn dienaar Zakariyya.

3(2) Toen hij tot zijn Heer riep
in verborgen aanroeping.

4(3) Hij zeide:
Mijn Heer
mijn beenderen zijn zwak geworden
mijn hoofd is glanzend wit geworden.²

4(3) En ik ben in mijn aanroep tot U
mijn Heer
niet ongelukkig geweest.

5(5) Maar ik vrees mijn verwanten
na mijn dood
mijn vrouw is immers onvruchtbaar.
Schenk mij dan van Uwentwege
een bloedverbondene³

6(6) die van mij zal erven
en die zal erven
van het geslacht van Ya'qūb
en maak hem, mijn Heer
een welgevallige.

7(7) O Zakariyyā

1. Zie Koran 2:1.

2. Van ouderdom.

3. Ġalālayn: Een zoon.

Wij kondigen u aan een knaap
wiens naam is Yaḥyā

(8) niet hebben Wij ooit tevoren een
naamgenoot van hem ingesteld.⁴

8(9) Hij zeide:

Mijn Heer

hoe zou ik een knaap kunnen verkrijgen
daar toch mijn vrouw onvruchtbaar is
en ik bereikt heb
een verre staat van ouderdom?⁵

9(10) Hij zeide:

Zo is het!

Uw Heer heeft gezegd:

Voor mij is het gemakkelijk.

Ik heb u immers tevoren al geschapen
toen gij nog niets waart.

10(11) Hij zeide:

Mijn Heer

stel voor mij een teken.

Hij zeide:

Uw teken is

dat gij niet tot de mensen zult spreken⁶
gedurende drie nachten aaneen.

11(12) Toen ging hij uit tot zijn volk

vanuit de kapel

en openbaarde aan hen:

Lofprijst des morgens en des avonds.

[JOHANNES]

12(13) O Yaḥyā

4. Lucas 1:61; niemand had tevoren ooit de naam Johannes
gedragen.

5. Lucas 1:18.

6. Lucas 1:20.

neem de Schrift met krachtig besluit.
 Wij gaven hem oordeelskracht als kind
 13(14) en tederheid vanwege Ons en reinheid
 en hij werd vrezend
 14 en liefderijk jegens zijn ouders.
 En niet werd hij
 een opstandig geweldenaar.
 15(15) Heil over hem
 op de dag dat hij geboren werd
 en de dag dat hij zal sterven
 en de dag
 dat hij tot leven wordt opgewekt!

[MARIJA]

16(16) En vermeld ook in de Schrift Maryam
 toen zij haar huisverwanten ontweek
 naar een oostelijke plaats
 17(17) en een afscheiding plaatste
 tussen hen en haar.
 Toen zonden Wij tot haar Onze Geest
 die voor haar de gelijkenis aannam
 van een welgevormd menselijk wezen.
 18(18) Zij zeide:
 Ik neem voor u mijn toevlucht
 bij de Erbarmer
 indien gij vrezend zijt.
 19(19) Hij zeide:
 Ik ben slechts
 de boodschapper van uw Heer
 opdat ik u een reine knaap schenke.
 20(20) Zij zeide:
 Hoe zou ik een knaap kunnen verkrijgen
 daar toch geen menselijk wezen
 mij heeft aangeroerd¹
 en ik geen hoer ben.
 21(21) Hij zeide:
 Zo is het!

1. Lucas 1:34.

Uw Heer heeft gezegd:
 Voor Mij is het gemakkelijk.
 En het geschiedde
 opdat Wij het zouden maken
 tot een teken voor de mensen
 en een barmhartigheid vanwege Ons.
 En het werd een vastgevelde beschikking.

22(22) Toen werd zij zwanger van hem
 waarop zij zich met hem terugtrok
 naar een afgelegen plaats.
 23(23) Toen deden haar komen
 de geboorteweëen
 tot de tronk van de dadelpalm.
 Zij zeide:
 O ware ik tevoren toch gestorven
 en ware ik een vergeten ding gebleven.
 24(24) Toen riep hij² tot haar van onder haar:
 Wees niet bedroefd
 uw Heer heeft onder u
 een stroombed³ geplaatst.
 25(25) En schud naar u toe
 de tronk van de dadelpalm
 dan zal hij verse dadels op u werpen.
 26(26) Zo eet dan en drink en wees goedsmoeds.
 Indien gij dan enig mensenkind ziet
 (27) zeg dan:
 Ik heb de gelofte van onthouding gedaan
 aan de Erbarmer
 dus zal ik heden
 geen menselijk wezen toespreken.

[JEZUS]

27(28) Toen bracht zij hem tot haar verwanten
 hem dragende.
 Zij zeiden:
 O Maryam

2. Baydāwi: Jezus of Gabriël.

3. Ġalālayn: Een beek met water.

- gij zijt waarlijk tot iets ontstellends gekomen.
- 28(29) O zuster van Hārūn¹
niet was uw vader een slecht man
noch was uw moeder een hoer.
- 29(30) Toen wees zij op hem.²
Zij zeiden:
Hoe zullen wij spreken tot een
die een kind in de wieg is?
- 30(31) Hij zeide:
Ik ben Gods dienaar
Hij heeft mij de Schrift gegeven
en Hij heeft mij tot profeet gemaakt.
- 31(32) Hij heeft mij gezegend gemaakt
waar ik ook ben
en Hij heeft mij opgedragen
de ṣalāt en de zakāt
zolang ik in leven blijf.
- 32(33) En liefderijk jegens mijn moeder
en niet heeft Hij mij gemaakt
tot een rampzalige geweldenaar.
- 33(34) En heil over mij
op de dag dat ik geboren werd
en de dag dat ik zal sterven
en de dag dat ik tot leven word opgewekt.
- 34(35) Dat is ʿĪsā, de zoon van Maryam
naar de woorden der wezenlijkheid
waarover gij in twijfel zijt.
- 35(36) Niet is het aan God
dat Hij zich een zoon zou nemen.
Lofprijzing aan Hem!
Wanneer Hij besloten is
een zaak te beschikken
zegt Hij slechts tot deze: Word!
en zij wordt.
- 36(37) En God is mijn Heer en uw Heer³
dient Hem dus.

Dit is een rechtgebaand pad.

[HET LAATSTE OORDEEL]

- 37(38) Doch de partijen⁴
werden onenig onderling.
Wee dan aan hen die niet geloven
aan de bijwoning van een ontzaglijke dag.
- 38(39) Hoe goed zullen zij horen en zien
op de dag
waarop zij tot Ons komen!
Maar de onrechtdoeners
zijn heden in klaarlijkende dwaling.
- 39(40) En waarschuw hen
voor de dag der beklemming
wanneer de beslissing geveld zal zijn
terwijl zij in achteloosheid verkeren
en zij geloven niet.
- 40(41) Wij zijn het die de aarde zullen beërven
en al wie op haar is.
En tot Ons
zullen zij worden teruggevoerd.

[ABRAHAM]

- 41(42) En vermeld in de Schrift Ibrāhim.
Hij was een getrouwe en een profeet.
- 42(43) Toen hij zeide tot zijn vader:
O mijn vader
waarom dient gij wat niet kan horen
en niet kan zien
en u in niets kan baten?
- 43(44) O mijn vader
tot mij is kennis gekomen
die niet tot u is gekomen.
Volg mij dan
en ik zal u recht leiden
langs een effen pad.

1. Volgens de Koran is Maria de zuster van Aäron. Ġalālayn: Maria leek door haar deugdzzaamheid op Aaron en wordt daarom zijn zuster genoemd. Er zijn talrijke andere verklaringen.

2. Haar zoon.

3. Vgl. Johannes 20:17.

4. Baydāwi: De joden en de christenen, of de verschillende richtingen binnen het christendom.

- 44(45) O mijn vader
dien niet de Satan.
De Satan is tegen de Erbarmer opstandig.
- 45(46) O mijn vader
ik vrees dat u zal overkomen
een bestraffing van de Erbarmer
zodat gij wordt
een verbodene van de Satan.
- 46(47) Hij zeide:
Zult gij u afkeren van mijn goden
O Ibrāhīm?
Indien gij niet ophoudt
zal ik u waarlijk stenigen.
Ontwijk mij dus voor lange tijd.
- 47(48) Hij zeide:
Heil over u.
Ik zal mijn Heer
voor u om vergeving vragen.
Hij is met mij welvertrouwd.
- 48(49) En ik zal mij afscheiden van u
en van wat gij dient buiten God
en ik zal mijn Heer aanroepen:
mogelijk zal ik niet ongelukkig zijn
in de aanroep van mijn Heer.
- 49(50) Toen hij zich nu had afgescheiden van hen
en van wat zij dienden buiten God
schonken Wij hem Iṣḥāq en Ya‘qūb.
En beiden maakten Wij tot profeet.
- 50(51) Wij schonken hun
van Onze barmhartigheid
en Wij verschaften hun
een hoge roep van waarachtigheid.
- [MOZES EN DE ANDERE PROFETEN]
- 51(52) En vermeld in de Schrift Mūsā.
Hij was een zuiver toegewijde
en hij was een boodschapper en profeet.
- 52(53) En Wij riepen hem toe
van de rechterzijde van de Berg¹
en lieten hem Ons nabij komen
in vertrouwelijkheid.
- 53(54) En Wij schonken hem
van Onze barmhartigheid
zijn broeder Hārūn als profeet.
- 54(55) En vermeld in de Schrift Ismā‘īl
hij was de trouwe vervuiler der belofte
en hij was een boodschapper en profeet.
- 55(56) En hij spoorde zijn lieden steeds aan
tot de ṣalāt en de zakāt
en hij was welgevallig bij zijn Heer.
- 56(57) En vermeld in de Schrift Idrīs²
hij was een getrouwe en een profeet.
- 57(58) En Wij verhoogden hem
tot een hoge plaats.³
- 58(59) Diegenen zijn de profeten
aan wie God heeft geschonken
Zijn weldaden
uit het nageslacht van Adam
en van hen die Wij medevoerden⁴
met Nūḥ
en uit het nageslacht
van Ibrāhīm en Isrā‘īl
en van hen die Wij hebben rechtgeleid
en uitverkoren.
Wanneer hun de tekenen
van de Erbarmer
worden voorgedragen
zijgen zij ter aarde
zich nederwerpende en wenende.
- 59(60) Toen volgde na hen
een opvolgend geslacht
die de ṣalāt te loor deden gaan

1. Sinai.

2. Idris wordt wel gelijkgesteld met Ezra, Henoch of Andreas.

3. Vgl. Genesis 5:24, dat over Henoch handelt.

4. In de ark, zie Genesis 8.

en de begeerlijkheden volgden.

Doch zij zullen tot verdoling geraken

60(61) behalve wie tot inkeer komen en geloven
en heilzaams bedrijven
want diegenen
zullen de Gaarde binnengaan
en hun zal in niets
onrecht gedaan worden.

61(62) De Gaarden van 'Adn
die de Erbarmer heeft beloofd
aan Zijn dienaren
in de verborgenheid.
Zijn belofte is iets wat in vervulling gaat.

62(63) Niet zullen zij daar horen ijdele praat
doch slechts:
Heil!
En voor hen is daar hun levensonderhoud
des morgens en des avonds.

63(64) Dat is de Gaarde
die Wij doen beërven
door diegenen van onze dienaren
die vrezend waren.

[DE ENGELĒN]

64(65) En niet dalen wij neder
dan met de beschikking van uw Heer.
Aan Hem behoort wat voor ons is
en wat achter ons is
en wat daartussen is.
En niet is uw Heer vergetend.

65(66) De Heer der hemelen en der aarde
en wat tussen beide is.
Dien dus Hem
en betracht duldig tot Zijn dienst.
Kent gij van Hem soms een naamgenoot?

[HET LAATSTE OORDEEL]

66(67) En de mens zegt:
Wanneer ik gestorven ben
zal ik dan waarlijk
weder levend uitgebracht worden?
67(68) Bedenkt de mens soms niet
dat Wij hem tevoren geschapen hebben
toen hij nog niets was?
68(69) Doch bij uw Heer!
Wij zullen hen waarlijk bijeen drijven
en ook de satans.
Dan zullen Wij hen voor laten komen
rondom Ĝahannam geknield.
69(70) Dan zullen Wij uit iedere groep uitlichten
al wie hunner het hevigst te keer ging
tegen de Erbarmer.
70(71) Dan waarlijk zijn Wij
het best onderricht over hen
die het meest verdienen daarin te braden.
71(72) En geen is er onder u
of hij zal in haar¹ neergaan
dat is voor uw Heer een afgedaan besluit.
72(73) Daarna zullen Wij verlossen
hen die vrezen
en de onrechtdoeners
in haar geknield laten.

[WERELDLIJKE VOORSPOED VAN
DE ONGELOVIGEN]

73(74) En wanneer hun Onze tekenen
duidelijk worden voorgedragen
zeggen zij die ongelovig zijn
tot hen die geloven:
Welke der beide groepen
is op de beste standplaats
en in het schoonste gezelschap?

1. Ĝahannam.

74(75) Maar hoe menig geslacht hebben Wij voor hun tijd doen omkomen die nog schoner stonden in voorziening en roem.

75(76) Zeg:
Wie in dwaling is
laat de Erbarmer hun ruime tijd geven

(77) daarna
wanneer zij ervaren wat hun is aangezegd
hetzij de bestraffing
hetzij de Ure
zullen zij weten
wie het slechtst gesteld zijn
en wie de zwakste legerschaar hebben.

76(78) En God vermeerdert voor hen die zich recht laten leiden de rechte leiding.

(79) De blijvende dingen
de heilzame werken
zijn beter bij uw Heer in beloning
en beter in opbrengst.

[VALS GEVOEL VAN ZEKERHEID BIJ
DE ONGELOVIGEN]

77(80) Doch hebt gij wel hem gezien die ongelovig was aan Onze tekenen en zeide:

Mij zullen zeker gegeven worden bezit en kinderen?

78(81) Heeft hij dan kennis genomen van de verborgenheid of heeft hij bij de Erbarmer een verbond aangegaan?

79(82) Niets daarvan!
Wij zullen optekenen wat hij zegt
en Wij zullen hem geven
ruime bestraffing.

1. Bij zijn dood zal hij zijn kinderen en zijn rijkdom moeten achterlaten.

2. Ġalālayn: De heidenen in Mekka.

80(83) En Wij zullen van hem erven dat waarvan hij spreekt¹ en hij zal alleen tot Ons komen.

[DE ONGELOVIGEN MISLEID DOOR
DE DUIVEL]

81(84) En zij² nemen zich buiten God goden opdat die hun aanzien mogen verschaffen.

82(85) Niets daarvan!
Zij³ zullen geen dank geven voor hun erediensdienst en hun tegenstanders worden.

83(86) Hebt gij niet gezien dat Wij tegen de ongelovigen de satans gezonden hebben om hen aan te stoken?

84(87) Treed dus niet overijld tegen hen op immers Wij tellen slechts op voor hen een aantal.⁴

[VOORSPRAAK BIJ GOD]

85(88) Op de dag waarop Wij de vrezenden zullen bijeenbrengen tot de Erbarmer in statige optocht

86(89) en waarop Wij de booswilligen drijven naar Ġahannam in nederleiding

87(90) zullen geen anderen de voorspraak deelachtig worden dan wie bij de Erbarmer een verbond hebben aangegaan.

3. Ġalālayn: De afgoden.

4. Ġalālayn: Het aantal dagen tot het tijdstip van hun bestraffing.

[GOD HEEFT ZICH GEEN ZOON GENOMEN]

- 88(91) En zij zeggen:
De Erbarmer
heeft zich een zoon genomen.
- 89 Gij zijt waarlijk gekomen
tot een heilloos ding.
- 90(92) Haast zouden daardoor gespleten worden
de hemelen
en de aarde gekliefd
en de bergen tot gruis vervallen
- 91(93) doordat zij een zoon toekennen
aan de Erbarmer
- 92 terwijl het voor de Erbarmer
toch niet van node is
dat Hij Zich een zoon neemt.
- 93(94) Niet is er een enkel wezen
in de hemelen en de aarde
of hij komt tot de Erbarmer als dienaar.
- 94 Hij heeft hen waarlijk besomd
- en naar aantal geteld.
- 95(95) En elk hunner zal tot Hem komen
op de Dag der Opstanding, alleen.
- 96 Zij die geloven
en heilzame werken verrichten
voor hen zal de Erbarmer
liefderijkheid bereiden.
- 97 Zo hebben Wij hem¹ begrijpelijk gemaakt
door uw tong
opdat gij daarmede aan de vrezenden
verkondiging zoudt doen
en waarschuwing brengen
aan twistzieke lieden.
- 98 En hoe menig geslacht
hebben Wij
voor hun tijd doen omkomen.
Kunt gij van één hunner
ooit nog iets ervaren
of van hen enig gerucht vernemen?

1. Ġalālayn: De Koran.

TWINTIGSTE SŪRA

ṬĀHĀ

*Mekkaans, behalve de verzen 130-131 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 1.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.	(10) ik heb een vuur bemerkt
	10 mogelijk dat ik u daarvan
een flambouw breng
of dat ik door het vuur leiding vind.
1(1) Ṭā' Hā'. ¹	11(11) Toen hij het nu bereikte
werd hij toegeroepen:
O Mūsā!
2 Niet hebben Wij de Oplezing
op u nedergezonden
om u ongeluk aan te doen	12(12) Ik ben het
uw Heer.
3(2) doch tot maning voor wie er vrezin	Trek dus uw schoenen uit
4(3) als nederzending van wie geschapen heeft
de aarde en de hoogste hemelen.	gij zijt in de geheiligde vallei Ṭuwā
en Ik heb u uitverkoren.
5(4) De Erbarmer
heeft Zich gevestigd op de Troon.	13(13) Luister dus naar wat geopenbaard wordt.
6(5) Aan Hem behoort wat in de hemelen is
en wat op de aarde is
en wat tussen beide is
en wat is onder de grond.	14(14) Ik ben God
geen ander god is er dan Ik.
Dien dus Mij
en verricht de ṣalāt
om Mij te gedenken.
7(6) En al spreekt gij ook met luide stem
Hij kent het heimelijke
en wat nog verborgener is.	15(15) De Ure is komende.
Nauwelijks houdt Ik haar verborgen
8(7) God
geen god is er dan Hij.
Aan Hem behoren de schoonste namen.	(16) opdat aan iedere ziel vergolden worde
wat zij nastreeft.
	16(17) Laat u dus niet van haar afhouden
door wie niet in haar gelooft
en zijn lust volgt
zodat gij vergaat.
[MOZES]	17(18) En wat is dat in uw rechterhand
o Mūsā?
9(8) En is tot u gekomen
het verhaal van Mūsā?	18(19) Hij zeide:
Het is mijn staf waarop ik steun
en waarmede ik [bladeren] afsla
10(9) Toen hij een vuur zag ²
en zeide tot zijn lieden:
Blijft staan	

1. Zie Koran 2:1.

2. Exodus 3:2.

- voor mijn kudde
en ik heb voor hem
nog andere toepassingen.
- 19(20) Hij zeide:
Werp hem neer, o Mūsā.
- 20(21) Toen wierp hij hem neer
en zie
het werd een slang die voortkroop.
- 21(22) Hij zeide:
Vat hem aan en wees onbevreesd
Wij zullen hem terugbrengen
in zijn eerste staat.
- 22(23) En druk uw hand tegen uw zijde
dan zal zij wit te voorschijn komen
zonder kwaad
als wederom een teken
- 23(24) opdat Wij van Onze tekenen
u de allergrootste tonen.
- 24(25) Ga heen tot Fir'awn
hij is overmoedig.
- 25(26) Hij zeide:
Mijn Heer
verruim mij mijn borst
- 26(27) en maak mij mijn taak gemakkelijk
- 27(28) en maak los een knoop van mijn tong
- 28(29) dat zij mijn spreken begrijpen
- 29(30) en bezorg mij een lastgenoot
uit mijn verwanten:
- 30(31) Hārūn' mijn broeder.
- 31(32) Gord door hem mijn middel
- 32(33) en maak hem deelgenoot in mijn taak
- 33(34) opdat wij U lofprijzen
veelmaals
- 34 en U gedenken
veelmaals.
- 35(35) Gij toch zijt scherpziende op ons.
- 36(36) Hij zeide:
Wat gij vraagt is u gegeven, o Mūsā.
- 37(37) En reeds zijn Wij voor u
een andermaal goedgunstig geweest
- 38(38) toen Wij aan uw moeder
openbaring gaven:
- 39(39) Werp hem in de kist
en werp hem dan in de stroom
en laat de stroom
hem dan aan de oever werpen
zodat hem opneme
een vijand van hem en een vijand van mij.
En Ik stortte over u liefde van Mij
- (40) en dat gij opgebracht zoudt worden
onder Mijn oog.
- 40(41) Toen uw zuster nadertrad en zeide:
Zal ik u wijzen
naar iemand
die zich met hem wil belasten?
En zo deden Wij u naar uw moeder
terugkeren
opdat zij goedsmoeds zou zijn
en zij niet zou treuren.
En gij doodde een ziel²
waarop Wij u redden
van de bekommernis
en Wij u verzoeking deden doorstaan.
- (42) Toen verbleeft gij jaren
onder de lieden van Madyan
en daarop kwaamt gij [nu hier bij Mij]
krachtens een vastgestelde bestemming
o Mūsā.
- 41(43) En Ik bezorgde voor Mijzelf
uw grootbrenging.
- 42(44) Brengt gij
en uw broeder
Mijn tekenen
en aarzelt niet Mij te gedenken.
- 43(45) Gaat tot Fir'awn
hij is overmoedig.

1. Aäron.

2. Exodus 2:11-15.

- 44(46) En spreekt tot hem zachte taal
opdat hij zich wellicht laat manen
of [Mij] vreest.
- 45(47) Zij zeiden:
Onze Heer
wij zijn bevreesd dat hij ons zal aanranden
of dat hij overmoedig zal zijn.
- 46(48) Hij zeide:
Weest niet bevreesd
Ik ben met u beiden
Ik hoor en zie.
- 47(49) Gaat dan tot hem en zegt:
Wij beiden
zijn de boodschappers van uw Heer
zend dus de zonen Isrāʿils met ons heen
en kwel hen niet.
Wij zijn tot u gekomen
met een teken vanwege uw Heer.
En heil over wie de rechte leiding volgt.
- 48(50) Aan ons is geopenbaard
dat er bestraffing is
voor wie tot leugen verklaart
en zich afwendt.
- 49(51) Hij zeide:
Wie is dan u beider Heer
o Mūsā?
- 50(52) Hij zeide:
Onze Heer is het
die aan alle ding
zijn geschapenheid gegeven heeft
en daarop heeft rechtgeleid.
- 51(53) Hij zeide:
Hoe staat het dan
met de vroegere geslachten?
- 52(54) Hij zeide:
De kennis daarvan
is bij mijn Heer in een Schrift.
Niet dwaalt mijn Heer en niet vergeet Hij.
- 53(55) Hij die voor u de aarde gemaakt heeft
tot een wiegekleed
en voor u op haar wegen heeft gebaand
en uit de hemel
water heeft doen nederdalen
waarmede Wij hebben doen uitkomen
soorten van gewas
in verscheidenheid.
- 54(56) Eet, en doet uw kuddedieren weiden.
Daarin zijn waarlijk tekenen
voor lieden van bezonnenheid.
- 55(57) Uit haar hebben Wij u geschapen
en in haar zullen Wij u doen terugkeren
en uit haar zullen Wij u uitbrengen
een tweede maal.
- 56(58) En Wij toonden aan hem¹
al Onze tekenen
doch hij hield ze voor leugen
en was weigerachtig.
- 57(59) Hij zeide:
Zijt gij soms tot ons gekomen
om ons uit ons land te drijven
met uw toverij, o Mūsā?
- 58(60) Dan zullen wij waarlijk tot u komen
met een even grote toverij
bepaal dus tussen ons en u een afspraak
die noch wij zullen verzuimen
noch gij
op een plaats van gelijkheid.
- 59(61) Hij zeide:
Uw afspreektijd is de dag der optooiing²
wanneer de mensen bijeenkomen
in de ochtendstond.
- 60(62) Toen wendde Firʿawn zich af
en beraamde zijn plan
daarop kwam hij weder.
- 61(63) Mūsā zeide tot hen:

1. Aan Farao.

2. Ġalālayn: 'Een feestdag'.

- Wee u
verzint niet over God leugenachtigs
(64) zodat Hij u zal uitroeien
met een bestraffing.
Immers bedrogen komt uit
wie verzinsels bedenkt.
- 62(65) Toen twistten zij onderling
over hun toestand
en zij overlegden heimelijk.
- 63(66) Zij zeiden:
Deze beiden zijn waarlijk tovenaars
die beogen u uit uw land te verdrijven
door hun toverij
en uw voorbeeldige wandel uit te roeien.
- 64(67) Beraamt dus gezamenlijk uw plan
en komt dan aan in slagorde
en zekerlijk zal heden wél-varen
wie de overhand verkrijgt.
- 65(68) Zij zeiden:
O Mūsā, óf gij werpt
óf wel wij zijn de eersten die werpen.
- 66(69) Hij zeide:
Neen, werpt!
En zie
toen schenen hem toe
hun koorden en hun staven
door hun toverij
alsof zij voortkropen.¹
- 67(70) Toen werd Mūsā
in zijn ziel door angst bevangen.
- 68(71) Wij zeiden:
Vrees niet, gij zijt de winnaar.
- 69(72) En werp neer wat in uw rechterhand is
dan zal het verslinden
wat zij gemaakt hebben.
Wat zij gemaakt hebben
is slechts de list van een tovenaar.
Maar niet vaart de tovenaar wél
- waar hij ook komt.
- 70(73) Toen werden de tovenaars neergeworpen
met het hoofd ter aarde.
Zij zeiden:
Wij geloven
in de Heer van Hārūn en Mūsā.
- 71(74) Hij² zeide:
Geloof gij aan hen
voordat ik u verlof geef?
Hij is waarlijk uw meester
die u de toverij geleerd heeft.
Dus zal ik
uw handen en uw voeten afkappen
van weerszijden
en ik zal u kruisigen
op de tronken der dadelpalmen
en gij zult ervaren
wie onzer heviger is in bestraffing
en blijvender.
- 72(75) Zij zeiden:
Niet zullen wij u de voorkeur geven
boven de duidelijke tekenen
die tot ons gekomen zijn
of boven Hem Die ons gewrocht heeft.
Vel dan de beslissing die gij³ wilt
gij kunt slechts beslissen
over dit nabije leven.
- 73 Wij geloven in onze Heer
opdat Hij ons onze misstappen vergeve
en de toverij
waartoe gij ons gedwongen hebt.
God is beter en blijvend.
- 74(76) Hij die tot zijn Heer komt als boosgezinde
voor die is Ġahannam
niet sterft hij in haar noch leeft hij.
- 75(77) Maar wie tot Hem komt als gelovige
nadat hij heilzame werken bedreven heeft
voor diegenen zijn de hoogste rangen:⁴

1. Exodus 7:8-13.

2. Farao.

3. Farao.

4. Nl. in het Paradijs.

76(78) De Gaarden van 'Adn
 waar onder door rivieren stromen
 eeuwig-levend daarin.
 Dat is de vergelding
 van wie zich rein houden.

[DOORTOCHT DOOR DE RODE ZEE]

77(79) En Wij openbaarden aan Mūsā:¹
 Doe Mijn dienaren des nachts optrekken
 en baan dan voor hen
 een droge doorgang in de zee
 (80) zonder inhaling te duchten
 en zonder bevreesd te zijn.
 78(81) Toen achtervolgde Fir'awn hen
 met zijn legerscharen
 waarop hen van de stroom bedekte
 wat hen bedekte.
 79 Fir'awn deed zijn volk dwalen
 en leidde niet recht.

[OPROEP TOT DE JODEN]

80(82) O zonen Isrā'īls
 Wij hebben u gered van uw vijand
 en u als samenkomst aangezegd
 de rechterzijde van de Berg [Sinai]²
 en op u doen nederdalen het manna
 en de kwartelen.³
 81(83) Eet van de deugdelijke dingen
 die Wij u als onderhoud gegeven hebben.
 Maar bedrijft daarbij
 geen overmoedigheid
 zodat over u Mijn toorn loskomt.
 En hij over wie Mijn toorn loskomt
 die gaat ten onder.
 82(84) Maar Ik ben schenker van vergeving
 aan wie tot inkeer komt

1. Vgl. Exodus 14 en 15.

2. Exodus 19.

3. Exodus 16.

en gelooft
 en heilzaams verricht
 en zich daarna recht laat leiden.

[VERVOLG VAN DE GESCHIEDENIS VAN
 MOZES, EXODUS 32]

83(85) En wat heeft u haastig
 uw volk doen ontvlieden
 o Mūsā?⁴
 84(86) Hij zeide:
 Zij daarginds volgen mij
 en ik heb mij tot u gespoed
 mijn Heer
 opdat Gij welbehagen moogt hebben.
 85(87) Hij zeide:
 Wij echter
 hebben uw volk in verzoeking gebracht
 na uw heengaan
 en een Samaritaan⁵
 heeft hen doen dwalen.
 86(88) Toen keerde Mūsā terug tot zijn volk
 vertoornd en bedroefd.
 (89) Hij zeide:
 O mijn volk
 heeft niet uw Heer
 u een schone aanzegging gedaan?
 Is dan het verbond
 voor u te lang geworden
 of wilt gij dat over u toorn loskomt
 vanwege uw Heer
 zodat gij verzaakt
 het met mij afgesprokene?
 87(90) Zij zeiden:
 Niet hebben wij uw afspraak verzaakt
 op ons eigen gezag.
 Maar ons werden sierselen van het volk
 als lasten te torsen gegeven⁶

4. God vraagt Mozes waarom hij niet door zijn volk wordt vergezeld.

5. Ook in Hosea 8:5 wordt een verband gelegd tussen de oprichting van het gouden kalf en de Samaritanen.

6. Om deze om te smelten, Exodus 32:2-4.

waarop wij die afwierpen.
 Aldus wierp ook de Samaritaan ze af.
 88 Toen bracht hij voor hen te voorschijn
 een lijfelijk kalf
 met geloei
 waarop zij zeiden:
 Dat is uw god¹
 en de god van Mūsā
 doch hij² had het vergeten.
 89(91) Zagen zij dan soms niet
 dat het hun geen woorden teruggaf
 en dat het niet vermocht
 hun schade toe te brengen, noch baat?
 90(92) En Hārūn had tevoren tot hen gezegd:
 O mijn volk
 gij wordt daardoor
 slechts in verzoeking gebracht.
 Maar uw Heer
 dat is de Erbarmer
 volgt mij dus en gehoorzaamt mijn bevel.
 91(93) Zij zeiden:
 Wij zullen niet ophouden
 hem³ te aanbidden
 voordat Mūsā tot ons terug keert.
 92(94) Hij⁴ zeide:
 O Hārūn
 wat heeft u verhinderd
 toen gij hen zaagt dwalen
 93 dat gij mij zoudt volgen
 zodat gij ongehoorzaam zijt geworden
 aan mijn bevel?
 94(95) Hij⁵ zeide:
 O zoon van moeder
 grijp mij niet bij mijn baard
 noch bij mijn hoofd.
 Ik dachtte dat gij zeggen zoudt:
 Gij hebt

onder de zonen Isrā'īls scheiding gebracht
 en gij hebt niet gelet op mijn woorden.
 95(96) Hij zeide:
 En wat is dan uw aangelegenheid
 o Samaritaan?
 96 Hij zeide:
 Ik had inzicht in dat
 waarin zij geen inzicht hadden.
 Toen nam ik een greep
 van het voetspoor van de boodschapper⁶
 en wierp die uit.
 En aldus deed mijn ziel
 mij lichtvaardig handelen.
 97(97) Hij⁷ zeide:
 Ga dan heen
 en het is voor u weggelegd in het leven
 dat gij zegt:
 Raak mij niet aan!
 En voor u is een aanzegging,
 die gij zeker niet zult verzuimen.
 En zie naar uw god
 die gij zijt blijven aanbidden:
 Wij zullen hem verbranden
 en hem daarna verbrijzelen
 tot gruis in de stroom.
 98(98) Uw god is slechts God
 buiten wie er geen ander god is.
 Hij omvat alle ding met Zijn kennis.

[HET LAATSTE OORDEEL]

99(99) Aldus doen wij u konde
 aan wat voorbijgegaan is
 en zo hebben Wij u
 van Onzentwege
 maning gegeven.
 100(100) Wie zich van Hem afwendt
 die zal op de Dag der Opstanding

1. Exodus 32:4.

2. Mozes zou vergeten hebben de aanbedding van dit kalf voor te schrijven.

3. Het gouden kalf.

4. Mozes.

5. Aäron.

6. Ġalālayn: Met 'boodschapper' wordt hier de engel Gabriël bedoeld. De Samaritaan had stof uit het voetspoor van het paard van Gabriël gebruikt voor het binnenste van het gouden kalf.

7. Mozes.

een last dragen
 101(101) eeuwig-levend daarin
 en op de Dag der Opstanding
 is dat voor hen een kwade dracht.
 102(102) Op de dag
 dat op de bazuin geblazen wordt
 en waarop Wij bijeendrijven
 de boosgezinden
 blauwogig¹
 103(103) terwijl zij onder elkaar mompelen:
 Gij hebt niet langer verbleven²
 dan tien [dagen].
 104(104) Wij³ hebben de beste kennis
 omtrent wat zij zeggen
 daar immers zegt
 de voorbeeldigste onder hen in wandel:
 Gij hebt [daar] niet langer verbleven
 dan één dag.

 [DE DAG DES OORDEELS]
 105(105) En zij zullen u ondervragen
 over de bergen.
 Zeg:
 Mijn Heer zal ze tot gruis verbrijzelen
 106(106) en zal ze dan laten
 als een geëffend grondvlak.
 107 Waarin gij ziet
 noch kronkeling noch hobbeling.
 108(107) Te dien dage zullen zij
 de oproeper⁴ volgen
 bij wie geen kronkeling is
 en de stemmen klinken gedempt
 tot de Erbarmer
 terwijl gij niet anders hoort dan gefluister.
 109(108) Te dien dage baat geen voerspraak
 tenzij van hem
 wie de Erbarmer verlof geeft

1. Bayḏawī: De Byzantijnen, de vijanden van de Arabieren, hadden blauwe ogen. Blauwe ogen gelden daarom als lelijk.

2. Ġalālayn: In de wereld.

3. God.

en in wiens woorden⁵
 Hij welgevallen heeft.
 110(109) Hij kent wat voor hen is
 en wat achter hen is
 maar niet omvatten zij Hem in kennis.
 111(110) En de gezichten verdeemoedigen zich
 voor de Levende en Zelfstandige⁶
 maar verloren zal hebben hij
 die onrecht torst.
 112(111) Maar wie heilzame werken verricht
 terwijl hij gelovig is
 die vreest geen onrecht en geen afbreuk.

[DE OPENBARING IN DE ARABISCHE TAAL]

113(112) En aldus hebben Wij haar nedergezonden
 als een Arabische Oplezing
 en Wij hebben
 in haar dreiging aangewend
 opdat zij wellicht vrezend worden
 of dat zij hun nieuwe maning verschaft.
 114(113) Want verheven is God
 de wezenlijke Koning
 overijl u dus niet met de Oplezing
 alvorens haar openbaring aan u
 voldongen is.
 En zeg:
 Mijn Heer
 doe mij toenemen in kennis.

[REBELLIE VAN DE SATAN; VAL VAN ADAM]

115(114) En Wij hadden Ons toch verbonden
 jegens Adam tevoren
 doch hij vergat
 en niet vonden Wij in hem
 vastbeslotenheid.
 116(115) En toen Wij zeiden tot de engelen:

4. Ġalālayn: De engel Isrāfil.

5. Ġalālayn: De woorden van de islamitische geloofsbelijdenis.

6. Vgl. Koran 2:255.

Werpt u neder voor Adam
 toen wierpen zij zich neder
 behalve Iblīs
 die weigerde.
 117 Toen zeiden Wij:
 O Adam
 deze is een vijand
 voor u en voor uw echtgenoot
 laat hij u dus niet uitdrijven
 uit de Gaarde
 zodat gij uzelf ongeluk aandoet.
 118(116) Aan u komt toe
 dat gij daarin noch hongerig zijt
 noch naakt.
 119(117) En dat gij daarin noch dorstig zijt
 noch zonnebrand lijdt.
 120(118) Toen fluisterde de Satan hem in
 zeggende:
 O Adam
 zal ik u heenleiden
 tot de boom van het eeuwige leven¹
 en een koningschap dat niet vergaat?
 121(119) Toen aten zij beiden daarvan
 zodat hun slechtheden
 hun openbaar werden
 en zij begonnen
 een bedekking voor zich te naaien
 van het gebladerte der Gaarde.
 En Adam
 werd ongehoorzaam aan zijn Heer
 en faalde.
 122(120) Daarop verloor zijn Heer hem uit
 en wendde zich zo weer tot hem
 en leidde recht.
 123(121) Hij zeide:
 Stijgt af uit haar
 tezamen
 de een den ander een vijand.

1. Genesis 3.

Indien dan tot u
 van Mijnentwege
 rechte leiding komt
 (122) wie dan Mijn leiding volgt
 die zal niet dwalen
 en wordt niet rampzalig.
 [S L O T]
 124(123) Maar wie zich afwendt van Mijn maning
 voor hem is een benauwde levensgang.
 En Wij zullen hem
 op de Dag der Opstanding
 blind ter verzameling brengen.
 125(124) Hij zegt dan:
 Mijn Heer
 waarom brengt Gij mij blind
 terwijl ik toch ziende was
 126(126) Hij zegt:
 Zoals Onze tekenen tot u zijn gekomen
 doch gij hebt ze vergeten
 zo wordt heden gij vergeten.
 127(127) En evenzo zullen Wij vergelden aan hem
 die overmatig is geweest
 en niet heeft geloofd
 aan de tekenen van zijn Heer.
 En de bestraffing van het latere leven
 is waarlijk heviger en blijvender.
 128(128) Heeft het hun
 dan geen rechte leiding gegeven
 zovele geslachten als Wij voor hun tijd
 hebben doen omkomen
 in wier woonplaatsen zij wandelen?
 Daarin zijn waarlijk tekenen
 voor lieden van bezonnenheid.
 129(129) En zo niet een machtwoord
 ware voorafgegaan van uw Heer
 zou het² reeds onvermijdelijk zijn

2. De goddelijke straf.

en evenzo een vastgenoemde termijn.
 130(130) Betrachtdusduldingtonegenwatzijzeggen
 enlofprijsmetde roemvanuwHeer
 voorhetrijzen derzon
 envoorhaarondergaan
 enlofprijs tijdensdeuren vande nacht
 eninde uiteinden vande dag
 opdatgij behagen zult vinden.
 131(131) Enlaatnietuwogengaan
 overdegenietingen
 dieWijgegeven hebben
 aanenkelegroepen onderhen
 alsdebloei van het nabije leven
 opdatWijhen daarmede
 in verzoeking zouden brengen.
 MaarhetlevensonderhoudvanuwHeer
 isbeterenblijvender.
 132(123) Enspoordeuwenaan totdeṣalāt
 en volhard in haar.
 NietvragenWij u om onderhoud
 Wijzijnhetdie u onderhoud geven.
 Endeuitslag behoort aan de vreeze.
 133(133) Enzijzeggen:

Hadhijonsnieteen teken
 vanwege zijn Heer kunnen brengen?
 Issomstot hen niet gekomen
 hetbewijsteken
 datwasinde vroegere bladen?¹
 134(134) MaarzoWijhen hadden doen omkomen
 meteen bestraffing
 voordat hij² gekomen was
 zouden zij zeggen:
 Onze Heer
 hadtGij tot ons niet
 een boodschapper kunnen zenden
 zodat wij Uw tekenen
 hadden kunnen volgen
 voordat wij gedeemoedigd werden
 en vernederd?
 135(135) Zeg:
 Eeniederisafwachtend.
 Wachtgijdusaf
 dan zultgijeensweten
 wie de lieden van het effen Pad zijn
 en wie zich recht laten leiden.

1. Bayḏāwī: Hiermee worden de Thora en het Evangelie bedoeld, die immers op bladen van perkament e.d. waren geschreven.

2. Voor de komst van Mohammed.

EENENTWINTIGSTE SŪRA
AL-ANBIYĀ' (DE PROFETEN)

Mekkaans; de titel is ontleend aan de inhoud van de verzen 48-96.

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>¹(1) Naderegekomen is tot de mensen
hun afrekening
terwijl zij in achteloosheid afgewend zijn.¹</p> <p>²(2) Niet komt er tot hen
enige hernieuwde maning²
vanwege hun Heer
of zij horen toe
terwijl zij voortgaan hun spel te drijven</p> <p>³(3) terwijl hun harten zorgeloos zijn.
En in vertrouwelijkheid
spreken tot elkander
zij die onrecht doen:
Is deze³ soms iets anders
dan een menskind zoals gij?
Zult gij dan met open ogen
u inlaten met toverij?⁴</p> <p>⁴(4) Zeg:⁵
Mijn Heer kent wat gezegd wordt
in de hemel en op de aarde.
Hij is de Horende, de Wetende.</p> <p>⁵(5) Neen
zeggen zij
warboel van dromen!⁶
Neen</p> | <p>hij⁷ heeft het verzonnen!
Neen
hij is een dichter!
Laat hem dan tot ons komen
met een teken⁸
zoals dat gezonden is tot de vroegeren.</p> <p>⁶(6) Voor hun tijd
is nimmer een stad
die Wij hebben verdelgd
tot geloof gekomen.
Zullen zij 9 dan soms wél geloven?</p> <p style="text-align: center;">[PROFETEN EN APOSTELN ZIJN
GEWONE STERVELINGEN]</p> <p>⁷(7) En geen anderen
hebben Wij voor uw tijd gezonden
dan mannen
aan wie Wij openbaring gegeven hadden.¹⁰
Vraagt dan de lieden der Maning¹¹
indien gij niet weet.</p> <p>⁸(8) En niet bezorgden Wij hun¹² een lichaam
zonder dat zij voedsel tot zich namen
en niet waren zij eeuwig-levend.¹³</p> <p>⁹(9) Daarop deden Wij hun
Onze Aanzegging gestand
en Wij reddden hen</p> |
|--|--|

1. Ġalālayn: Afgewend van het geloof.

2. Maning, *Dhikr*, wordt in deze sūra vaker gebruikt als een aanduiding voor de Openbaring. Ġalālayn: De Koran.

3. Ġalālayn: Mohammed.

4. Kennelijk beschouwen de Mekkanen Mohammed als een tovenaer.

5. De Arabische tekst luidt *ql*. Dit kan gelezen worden als *qāla*, 'hij zei', of als de gebiedende wijs *qul*, 'zeg'. De meeste vertalingen en commentaren kiezen voor de gebiedende wijs.

6. Vgl. Koran 12:44. De Egyptenaren geven hetzelfde commentaar op de dromen van de Farao.

7. Ġalālayn: Mohammed.

8. Ġalālayn: Een teken zoals de staf van Mozes die in een slang veranderde, enz.

9. Dit verwijst naar de Mekkanen.

10. D.w.z. de vroegere profeten hebben openbaringen ontvangen op dezelfde wijze als waarop Mohammed nu de Koran ontvangt.

11. Ġalālayn: Geleerden die de Thora en het Evangelie kennen.

12. Ġalālayn: Aan de profeten.

13. Zoals de engelen.

- en wie Wij wilden
 maar Wij verdelgden de overmatigen.
 10(10) Wij hebben toch tot u nedergezonden
 een Schrift
 waarin maning voor u is.
 Zult gij dan niet verstandig worden?
- [BESTRAFFING VAN VROEGERE
 ONGELOVIGEN]
- 11(11) En hoe menige stede
 hebben Wij neergebroken
 die onrecht deed
 waarna Wij er andere bewoners
 hebben doen opkomen?
 12(12) Doch toen zij Onze teistering bemerkten
 toen renden zij weg van haar.
 13(13) Rent niet weg¹
 en keert terug tot de genoegens
 waaraan gij u overgaaft
 en tot uw woonplaatsen
 opdat gij ondervraagd moogt worden.²
 14(14) Zij³ zeiden:
 O wee ons
 wij waren onrecht-doeners.
 15(15) Niet hield die roep van hen op
 totdat Wij hen maakten
 tot een afgemaaid veld
 uitgedoofd.
 16(16) En niet hebben Wij de hemel en de aarde
 geschapen
 en wat tussen beide is
 in beuzeling.
 17(17) Zo Wij een schertsding
 hadden willen maken
 zouden Wij dat
 vanuit Onzelf gemaakt hebben
 indien Wij het al deden.

1. Ġalālayn: Dit zeggen de engelen spottend tegen de ongelovigen wanneer het Oordeel uitbreekt.

2. Bayḏāwī: Ondervraagd over uw daden.

3. De ongelovigen.

4. Ġalālayn: Toedichting van een echtgenote en een zoon aan God.

- 18(18) Neen
 Wij doen het wezenlijke
 tegen het ijdele botsen
 zodat het vermorzelt
 waarna het geheel verdwijnt.
 En voor u is het
 wee
 wegens de toedichting⁴ die gij doet.
 19(19) En aan Hem behoren
 wie in de hemelen zijn
 en op de aarde
 en wie bij Hem zijn⁵
 achten zich niet te hoog
 voor Zijn dienst
 en niet voelen zij zich beklemd.
 20(20) Zij lofprijzen des nachts en des daags
 zonder onderbreking.
 21(21) Nemen zij zich dan goden uit de aarde
 die kunnen doen verrijzen?⁶
 22(22) Zo er in beide⁷ nog andere goden waren
 dan God
 zouden zij waarlijk ten verderve gaan.⁸
 Geprezen zij dus God
 de Heer van de Troon
 ver van wat zij toedichten!
 23(23) Niet wordt Hij ondervraagd
 over wat Hij doet
 24(24) maar zij zijn het die ondervraagd worden.
 Of nemen zij zich buiten Hem goden?
 Zeg:
 Komt met uw voorlichting.⁹

[DE BOODSCHAP VAN MOHAMMED IDENTIEK
 AAN DIE VAN DE EERDERE PROFETEN]

Dit is de maning van wie met mij¹⁰ zijn
 en de maning van wie voor mij waren.
 Maar neen

5. De engelen.

6. Ġalālayn: Die de doden kunnen doen verrijzen.

7. Ġalālayn: In de hemel en de aarde.

8. Ġalālayn: Dan zouden hemel en aarde ten onder gaan.

9. Bewijs maar eens dat er andere goden zijn.

10. Mohammed.

de meesten hunner
kennen niet het wezenlijke.
Zij zijn immers afgewend.¹
25(25) En niet hebben Wij voor uw tijd
een boodschapper gezonden
of Wij openbaarden hem
dat er geen god is dan Ik.
Zo dient Mij dus.
26(26) En zij² zeggen:
De Erbarmer
heeft zich kinderen genomen.
Geprezen zij Hij!
Nee
maar wel eerbiedwaardige dienaren.³

[DE ENGELĒN]

27(27) Niet zijn zij Hem voor met spreken
maar het is naar Zijn bevel
dat zij handelen.
28(28) Hij weet wat voor hen is
en wat achter hen is
en niet doen zij voorspraak
(29) dan voor wie Hem welgevallig zijn
terwijl zij in vreze voor Hem beducht zijn.
29(30) En zo één hunner⁴ zegt:
Ik ben een god buiten Hem
aan die vergelden Wij met Ġahannam.
Aldus vergelden Wij
aan de onrechtdoeners.

[DE SCHEPPING]

30(31) Zien zij die ongelovig zijn dan niet
dat de hemelen en de aarde
een ineengedrongen massa waren
waarop Wij beide ontplooiden

en van het water elk levend ding maakten?
Zullen zij dan niet tot geloof komen?
31(32) Wij hebben in de aarde pijlers gesteld
opdat zij niet met hen zou wankelen
en Wij hebben daarin
doorgangen gemaakt tot wegen
opdat zij zich wellicht recht laten leiden.
32(33) Wij hebben de hemel gemaakt
tot een welbewaard dak.
Maar toch wenden zij zich af
van Onze tekenen.
33(34) Hij is het
die de nacht en de dag geschapen heeft
en ook de zon en de maan
een elk voortijlend in kringloop.

34(35) En niet hebben Wij aan één mensenkind
voor u
het eeuwige leven gegeven.
Zijn zij dan soms die
die indien gij sterft
eeuwiglijk zullen voortleven?
35(36) Iedere ziel zal de dood smaken.
Maar Wij beproeven u met het kwade
en het goede
tot een verzoeking
en tot Ons zult gij teruggevoerd worden.

[HET OORDEEL KOMT ONVERHOEDS]

36(37) En wanneer zij die ongelovig zijn u⁵ zien
drijven zij slechts spot met u:
Is het deze die het heeft over uw goden?
Maar zij zelf zijn het die ongelovig zijn
aan de Maning van de Erbarmer.⁶
37(38) Geschapen is de mens van haastigheid.
Ik zal u Mijn tekenen tonen
dringt bij mij dus niet aan op verhaasting.

1. Zie het eerste vers van deze sūra.

2. Ġalālayn: Bepaalde Mekkaanse heidenen.

3. Bayḏāwī: De engelen zijn geen kinderen van God maar dienaren.

4. Een hunner: een van de engelen. Ġalālayn: Dit slaat op de Duivel. De Duivel maakte immers deel uit van het engelenvolk. Vgl. bijv. Koran 2:34.

5. Mohammed.

6. Vergelijk vers 2 van deze sura.

- 38(39) En zij zeggen:
Wanneer is deze aanzegging¹
indien gij oprecht zijt?
- 39(40) Zo zij die ongelovig zijn
de tijd eens kenden
waarop zij het vuur
niet zullen kunnen afhouden
van hun aangezichten
noch van hun ruggen
en zij niet geholpen zullen worden.
- 40(41) Neen
het² zal onverhoeds tot hen komen
zodat het hen verbijstert
en zij het niet kunnen afweren
en niet zullen zij ontzien worden.
- 41(42) En er is ook spot gedreven
met boodschappers voor uw tijd
doch degenen onder hen die spotten
werden overweldigd
door dat waarmede zij spot dreven.
- 42(43) Zeg:
Wie zal u bewaren bij nacht en bij dag
voor de Erbarmer?
Neen
zij zijn afgewend
van de Maning³ van hun Heer.
- 43(44) Of hebben zij goden
die hen verdedigen kunnen tegen Ons?
Niet vermogen die zichzelf te redden
en niet wordt hun van Onzentwege
bijstand verleend.
- 44(45) Neen
Wij hebben dezen en hun vadersen
doen genieten
zolang als hun leven duurde.
Zien zij dan niet
dat Wij tot het land komen
om daarvan de uiteinden te verkleinen? ⁴

- Zullen zij dan de zegevierenden zijn?
- 45(46) Zeg:
Ik waarschuw u slechts
door de openbaring
maar niet horen de doven de toeroep
wanneer zij ook gewaarschuwd worden.
- 46(47) En indien hen maar een vleugje beroert
van de bestraffing van uw Heer
dan zeggen zij waarlijk:
O wee ons
wij waren onrechtdoeners.
- 47(48) En Wij zullen
voor de Dag der Opstanding
de rechtmatige weegschalen opstellen
en dan zal aan geen ziel
onrecht gedaan worden
en ook al ware het
het gewicht van een mosterzadje
Wij zullen het aanbrengeen.
Wij zijn voldoende als afrekenaars.
- 48(49) Wij hebben aan Mūsā en Hārūn⁵
de Onderscheiding gebracht
en een verlichting en een maning
voor de vrezenden
- 49(50) die hun Heer vrezen in de verborgenheid
terwijl zij beducht zijn voor de Ure.
- 50(51) En dit is een gezegende maning
die Wij hebben nedergezonden.
Zult gij haar dan loochenen?
- [ABRAHAM SLAAT DE AFGODSBEELDEN
IN STUKKEN]
- 51(52) En Wij hebben Ibrāhim
zijn rechtgerichtheid⁶ gegeven
tevoren⁷
en Wij waren welbekend met hem.

1. Van het Laatste Oordeel.

2. Ġalālayn: Het Laatste Oordeel.

3. Ġalālayn: De Koran.

4. Vgl. Koran 13:41.

5. Mozes en Aäron.

6. Dus Abraham ontvangt geen boek, maar *rushd*, een woord dat later 'rechtzinnigheid' e.d. gaat betekenen.

7. Ġalālayn: Voordat hij volwassen was. Dit blijkt uit het hierna volgende verhaal.

- 52(53) Toen hij¹ zeide tot zijn vader en zijn volk:
Wat zijn deze beelden die gij aanbidt?
- 53(54) Zij zeiden:
Wij hebben bevonden
dat onze vaderen haar dienden.
- 54(55) Hij zeide:
Gij en uw vaderen
waren in klaarblijkende dwaling.
- 55(56) Zij zeiden:
Brengt gij ons het wezenlijke
of behoort gij tot de beuzelaars?
- 56(57) Hij² zeide:
Neen
uw Heer is de Heer der hemelen
en der aarde
Hij heeft die³ ook geschapen
en ik behoort tot hen
die dat voor u getuigen kunnen.
- 57(58) En bij God
ik zal uw afgoden wel verschalken
nadat gij u hebt omgewend.
- 58(59) Toen sloeg hij hen in stukken
behalve de voornaamste
opdat zij tot deze zouden terugkeren.
- 59(60) Zij zeiden:
Wie heeft dit gedaan met onze goden?
Hij behoort waarlijk
tot de onrechtdoeners.
- 60(61) Zij zeiden:
Wij hebben over hen horen spreken
door een jongeling
die genoemd wordt Ibrāhīm.
- 61(62) Zij zeiden:
Brengt hem dan voor de ogen der mensen
opdat zij getuigenis mogen geven.
- 62(63) Zij zeiden:
Zijt gij het die dit gedaan hebt
met onze goden

1. Abraham.

2. Abraham.

3. De hemel en de aarde. Zo ook Ġalālayn.

4. De afgoden.

5. Gericht tot de omstanders die immers afgoden aanbaden.

O Ibrāhīm?

63(64) Hij zeide:

Neen

deze heeft het gedaan
de voornaamste van hen
vraagt hun dus
indien zij⁴ kunnen spreken.

64(65) Toen keerden zij tot zichzelf terug
en zeiden:

Gij⁵ zijt het die de onrechtdoeners zijt.

65(66) Toen kwam er in hun hoofden
weer ombuiging:

Gij⁶ weet toch wel

dat deze niet kunnen spreken?

66(67) Hij zeide:

Dient gij dan buiten God iets
wat u in niets kan baten
noch kan schaden?

67 Bah over u

en over wat gij dient buiten God!

Zult gij dan niet verstandig worden?

68(68) Zij zeiden:

Verbrandt hem⁷

en helpt uw goden

indien gij iets wilt doen.

69(69) Wij⁸ zeiden:

O vuur

word koud!

En: Heil over Ibrāhīm!

70(70) En zij beraamden list tegen hem

doch Wij maakten hen tot de verliezers.

[LOT]

71(71) Wij redden hem⁹ en Lūt

naar het land¹⁰ dat Wij gezegend hebben
voor de wereldwezens.

72(72) Wij schonken hem daarenboven nog

6. Gericht tot Abraham.

7. Abraham wordt hier niet zoals de meeste gezanten van God bedreigd met steniging, maar vgl. Koran 19:46.

8. God spreekt hier.

9. Abraham.

10. Ġalālayn: Palestina.

- Ishāq en Ya‘qūb¹
en allen maakten Wij tot deugdzaam.
- 73(73) Wij maakten hen tot leidlieden
die recht zouden leiden naar Ons gebod.
Wij openbaarden aan hen
het bedrijven van de goede werken
en de verrichting van de ṣalāt
en het opbrengen van de zakāt
en zij werden tot dienaren voor Ons.
- 74(74) En Lūṭ
hem gaven Wij oordeel en kennis
en Wij reddden hem uit de stede
die weerzinwekkende dingen bedreef.²
Zij waren een slecht volk
van kwaadbedrijvers.
- 75(75) En Wij deden hem binnengaan
in Onze barmhartigheid.
Hij behoort tot de zaligen.
- [NOACH]³
- 76(76) En Nūḥ
toen hij aanroeping deed voor die tijd
verhoorden Wij hem
en reddden Wij hem en zijn huisverwanten
uit de grote benauwdheid.
- 77(77) En Wij hielpen hem te ontkomen
aan het volk
dat Onze tekenen voor leugen verklaarde.
Zij waren een slecht volk
zodat Wij hen deden verdrinken
allegader.
- [DAVID EN SALOMO]⁴
- 78(78) En Dāwūd en Sulaymān
toen zij oordeel velden over het akkerland

- toen het kleinvee der mensen
daar afgegraasd had.
Wij waren getuigen
van hun oordeelvelling.
- 79(79) Toen maakten Wij ze⁵
voor Sulaymān verstaanbaar
En aan een elk⁶ gaven Wij
oordeel en kennis.
En Wij maakten met Dāwūd
de bergen⁷ dienstbaar
dat zij zouden lofprijzen
en ook de vogelen.
Wij waren het die [dit] bewerkten.
- 80(80) En Wij onderwezen hem de vervaardiging
van kleding voor u
opdat die uw geweld van u zou afweren.⁸
Zult gij dan dankbaar worden?
- 81(81) En aan Sulaymān
maakten Wij de wind dienstbaar
de stormwind die op zijn bevel spoedde
naar het land dat Wij gezegend hebben.⁹
Wij waren omtrent alle ding wetend.
- 82(82) En ook diegenen der satans¹⁰
die voor hem doken
en buiten dat
nog andere werken verrichtten.
Wij waren het die hen behoedden.
- [JOB]
- 83(83) En Ayyūb
toen hij tot zijn Heer riep:
Mij heeft rampspoed aangeraakt
maar Gij zijt de barmhartigste
der barmhartigen.
- 84(84) Toen verhoorden Wij hem

1. Zijn zoon Izaäk en zijn kleinzoon Jacob.

2. Zie Koran 7:80 en Genesis 19.

3. Zie Koran 7:59-64 en Genesis 6-9.

4. De koningen David en Salomo (tiende eeuw voor Christus) komen voor in de bijbelboeken Samuel en Koningen. Het is niet duidelijk op welke van de vele verhalen de Koran hier een toespeling maakt.

5. Ġalālayn: De oordeelvellingen, zie het vorige vers.

6. Ġalālayn: Aan David en Salomo.

7. Een toespeling op Psalm 104 of Psalm 121 of andere passages in de psalmen waar sprake is van bergen?

8. Ġalālayn: Er bestaat een overlevering dat David van God leerde hoe een malienkolder te vervaardigen.

9. Ġalālayn: Het Heilige Land.

10. Aan Salomo werden ook de demonen dienstbaar gemaakt.

en Wij namen weg
de rampspoed waarin hij was.
En Wij hergaven hem zijn huisverwanten
en nog eens zoveel daarbij¹
als barmhartigheid vanwege Ons
en als maning voor de dienenden.

[EEN AANTAL ANDERE PROFETEN]

- 85(85) En Ismā'il en Idrīs en Dhū'l-Kifl²
een ieder behorend tot de duldenden.
86(86) En Wij deden hen binnengaan
in Onze genade.
Zij behoren tot de zaligen.
87(87) En de Visman³
toen hij verbolgen heenging
en meende
dat Wij niets tegen hem vermochten.
Toen riep hij uit in de duisternissen:⁴
Er is geen ander god dan Gij
Lofprijzing aan U!
Ik behoorde tot de onrechtdoeners.
88(88) Toen verhoorden Wij hem
en redden Wij hem
uit de bekommernis.
Aldus redden Wij de gelovigen.

[ZACHARIAS]

- 89(89) En Zakariyyā
toen hij uitriep tot zijn Heer:
Mijn Heer
laat mij niet in de eenzaamheid⁵
ook al zijt Gij de beste der beërvenden.
90(90) Toen verhoorden Wij hem
en Wij schonken hem Yahyā⁶

en maakten hem
zijn echtgenote deugdelijk.
Zij wedijverden in goede werken
en riepen Ons aan in verlangen en ontzag.
Zij waren voor Ons deemoedig.

[MARIA]

- 91(91) En haar⁷ die haar eerbaarheid bewaarde⁸
waarop Wij in haar bliezen van Onze geest
en haar en haar zoon⁹
tot een teken maakten
voor de wereldwezens.
92(92) Deze gemeente van u¹⁰ is één gemeente
en Ik ben uw Heer
dient Mij dus.
93(93) Maar zij¹¹ maakten verdeeldheid
in hun houding jegens elkander
terwijl toch een ieder
tot Mij zal terugkeren.
94(94) Doch wie heilzame werken bedrijft
terwijl hij gelovig is
geen ondankbaarheid is er jegens zijn ijver
en Wij tekenen¹² voor hem op.
95(95) En er is een ban over elke stede
die Wij hebben verdelgd
dat zij¹³ niet zullen terugkeren
tot de tijd
96(96) dat aan Yāğūğ en Māğūğ¹⁴
een uitweg gegeven wordt¹⁵
en zij van elke hoogte komen aanrennen.

1. Vgl. Job 42:10.

2. Behalve Ismaël zijn deze profeten moeilijk identificeerbaar.

3. Ġalālayn: Jona.

4. Ġalālayn: Uit het binnenste van de vis.

5. Ġalālayn: D.w.z. zonder nageslacht.

6. Johannes de Doper. Vgl. Lucas 1:5-25 en 57-66.

7. Ġalālayn: Maria.

8. Vgl. Lucas 1:34.

9. Ġalālayn: Jezus.

10. Wordt dit gericht tot de zoeven genoemde profeten?

11. Ġalālayn: De verschillende richtingen in het jodendom en het christendom.

12. Ġalālayn: De beschermengelen houden boek van wat de mens doet.

13. Ġalālayn: De bewoners van die stad.

14. Gog en Magog; vgl. Ezechiël 37 en Openbaring 20:8.

15. Dus aan het einde der tijden.

[H E L E N H E M E L]

- 97(97) En de wezenlijke aanzegging komt nabij
en zie hoe dan de blikken uitpuilen
van hen die ongelovig zijn:
O wee ons
wij waren in achteloosheid hiervoor¹
neen, wij waren onrechtdoeners!
- 98(98) Gij en dat wat gij dient buiten God
zijt de stenenlaag² van Ġahannam
in haar zult gij afdalen.
- 99(99) Zo dezen goden waren
zouden zij niet in haar afdalen
en zij allen zijn eeuwig-levend daarin.
- 100(100) Voor hen is daar gekerm
en ook zullen zij daar niet horen.
- 101(101) Zij tot wie tevoren van Onzentwege
het Heerlijkste kwam
diegenen zullen van haar³
vergehouden worden.
- 102(102) Niet zullen zij gerucht van haar horen
terwijl zij eeuwig-levend zijn
in dat wat hun zielen begeren.
- 103(103) Niet zal hun de grote verschrikking
bekommeren
en de engelen zullen hen tegemoet treden:
Dit is uw dag die u was aangezegd.
- 104(104) Op de dag dat de hemel wordt opgerold⁴
gelijk de beschreven rollen
worden opgerold
dan
zoals Wij de eerste schepping
in aanzijn hebben gebracht
doen Wij haar weer terugkomen
overeenkomstig Onze aanzegging

1. Ġalālayn: Achteloos ten opzichte van het Laatste Oordeel.

2. Bayḏāwī: De heidenen en de afgodsbeelden (die van steen gemaakt zijn) worden in de Hel gesmeten.

3. Het Hellevuur.

4. Vgl. Openbaring 6:14 en Jesaja 34:4.

5. De Psalmen.

6. Vgl. bijv. Psalm 37:9, 37:29, 37:34; Jesaja 60:21 en Mattheus 5:5.

7. Ġalālayn: Mohammed.

8. Dit is tot Mohammed gericht.

die Wij gestand zullen doen.

[D E B O O D S C H A P]

- 105(105) En Wij hebben neergeschreven
in de Schriftuur⁵
na de maning
dat de aarde zal beërfd worden
door Mijn dienaren⁶
de deugdzamen.
- 106(106) Daarin is waarlijk een verkondiging
voor lieden die dienen.
- 107(107) En niet anders hebben Wij u⁷ gezonden
dan als een barmhartigheid
voor de wereldwezens.
- 108(108) Zeg:⁸
Aan mij wordt slechts geopenbaard
dat uw god is een enig god.
Zult gij dan overgegeven worden?
- 109(109) Doch indien zij zich afwenden
zeg dan:
Ik heb u gelijkelijk bericht gegeven⁹
en niet weet ik of nabij is of veraf
wat u is aangezegd.¹⁰
- 110(110) Hij¹¹ kent de luid gesproken woorden
en Hij kent wat gij verborgen houdt.
- 111(111) En niet weet ik
of het wellicht een verzoeking voor u is¹²
en een genotsbezit tot zekere tijd.¹³
- 112(112) Zeg:
Mijn Heer
vel oordeel naar het wezenlijke
en onze Heer is de Erbarmer
wiens bijstand wordt aangeroepen
tegen wat gij toedicht.¹⁴

9. Bayḏāwī: Ik (Mohammed) en u weten evenveel.

10. Ġalālayn: Het Laatste Oordeel of de Opstanding.

11. God.

12. Of het uitblijven van het Laatste Oordeel een beproeving voor u is.

13. Tot de tijd van het Laatste Oordeel kan de mens van het leven en de wereld genieten.

14. Ġalālayn: Tegen wat gij beweert dat God een zoon heeft, dat Mohammed een tovenaer is, en de Koran slechts poëzie.

T W E E Ë N T W I N T I G S T E S Ū R A
A L - Ḥ A Ğ Ğ (D E B E D E V A A R T)

*Medinensisch, behalve de verzen 52-55 die zowel in Mekka als in Medina geopenbaard zijn;
de titel van de sūra is ontleend aan vers 28.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[H E T N A D E R E N D E O O R D E E L]

- 1(1) O gij mensen
vrees uw Heer.
De beving van de Ure¹
is een verschrikkelijk ding.
- 2(2) Op de dag waarop gij haar² ziet
zal iedere zogende vergeten wat zij zoogt
en zal iedere zwangere haar last afwerpen
en zult gij menen
dat de mensen dronken zijn
maar niet zijn zij dronken
doch de bestraffing van God is hevig.
- 3(3) En andere mensen zijn er
die twisten over God
zonder kennis
en die iedere wederspannige satan³
volgen.
- 4(4) Geschreven staat van hem⁴
dat hij al wie hem tot verbondene neemt
doet dwalen
en hem leidt
naar de bestraffing van de gloed.
- 5(5) O gij mensen
indien gij in twijfel zijt
aangaande de opwekking⁵

- Wij zijn het die u geschapen hebben
uit stof
daarna uit een druppel
daarna uit een bloedklomp
daarna uit een vleesklomp
deels gevormd en deels vormloos
opdat Wij het u duidelijk maken.
Wij leggen vast in de schoten
wat Wij willen
tot aan een vastgenoemde termijn
daarna brengen Wij u uit als kind
waarop gij daarna uw mondigheid bereikt.
En onder u zijn er
wier doodschuld ingevorderd wordt
en onder u zijn er
die teruggebracht worden
tot het minderwaardigste leven
waardoor zo een
van niets meer kennis heeft⁶
na kennis te hebben gehad.
En gij ziet de aarde uitgeblust liggen
doch wanneer Wij op haar
water doen nederdalen
schudt zij zich en zwelt op
en doet zij ontspruiten
van allerlei schoons.
- 6(6) Dat omdat God de Wezenlijke is
en omdat Hij de doden doet leven.
Hij is over alle ding machtig.
- 7(7) En omdat de Ure komende is
waaraan geen twijfel is

1. Het Laatste Oordeel.
2. Het Laatste Oordeel.
3. Demon.

4. Ġalālayn: Van de Satan.
5. De opwekking uit de doden.
6. Dit handelt over de ouderdom.

- en omdat God zal opwekken
wie in de graven zijn.
- 8(8) Onder de mensen zijn er
die twisten over God
zonder kennis
en zonder rechte leiding
en zonder lichtgevende Schrift
- 9(9) terwijl zij zich ter zijde wenden
hoogmoedig
om van Gods weg te doen afdwalen.
Voor hen is in het nabije leven
vernedering
en Wij zullen hen doen smaken
op de Dag der Opstanding
de bestraffing van de brand.
- 10(10) Dat vanwege
wat uw handen tevoren bedreven hebben
en omdat God niet is een
die aan Zijn dienaren onrecht doet.

[ONBETROUWBAARHEID VAN DE MENS]

- 11(11) En onder de mensen zijn er
die God dienen op een rand.¹
Immers, indien hem goeds overkomt
blijft hij gerust daarbij
maar indien hem een verzoeking
overkomt
draait hij zijn gezicht een andere kant uit
hij verliest het nabije leven
en het latere leven.
Dat is het klaarlijkende verlies.
- 12(12) Hij roept aan
buiten God
iets wat hem niet kan schaden
noch kan baten.
Dat nu is de vérgaande dwaling.
- 13(13) Hij roept waarlijk iemand² aan

1. Bayḏāwī: Aan de rand van de godsdienst, onstandvastig, als iemand die zich bevindt aan de rand van een leger: wanneer hij de overwinning nabij acht, blijft hij, zo niet, dan vlucht hij.

2. Bayḏāwī: Hij dient een levenloze [afgod].

- wiens schade nader is dan zijn baat.
Een kwade beschermer is dat
en een kwade gezel.
- 14(14) God doet hen die geloven
en heilzame werken verrichten
binnengaan in Gaarden
waar onder door rivieren stromen.
God doet wat Hij wil.
- 15(15) Wie er meent dat God hem niet zal helpen
in het nabije leven
en in het latere leven
laat die een touw³ uitstrekken
tot de hemel
en dat daarna afsnijden
en laat hem dan zien
of zijn toeleg
zijn ergernis zal kunnen wegnemen.
- 16(16) Aldus hebben Wij
duidelijke bewijstekenen
nedergezonden.
God leidt recht wie Hij wil.

[GELOVIGEN EN ONGELOVIGEN BIJ
HET LAATSTE OORDEEL]

- 17(17) Zij die geloven
en zij die het jodendom belijden
en de Sabiërs⁴ en de christenen
en de Maḡūs⁵
en zij die [aan God] genoten geven
God zal tussen hen onderscheid maken
op de Dag der Opstanding.
God is over alle ding getuige.
- 18(18) Hebt gij niet gezien dat het God is
voor wie zich nederwerpen
wie in de hemelen zijn en op de aarde
en de zon en de maan
en de gesternten en de bergen

3. Zo Ġalālayn.

4. Zie Koran 2:62.

5. De *Maḡūs* worden in de Koran alleen hier genoemd. De gewone opvatting luidt dat met deze naam de Zoroastriërs worden bedoeld.

en de bomen en de dieren
en vele der mensen?

Maar velen zijn er
aan wie de bestraffing
naar wezenlijkheid
toekomt.

(19) En wie God minacht

voor die is er geen die hem eert.
God doet wat Hij wil.

19(20) Dit zijn twee groepen van tegenstanders

die geschil hebben over hun Heer.
Zij dan die ongelovig zijn
voor hen worden klederen van vuur
uitgesneden

terwijl boven hun hoofden
het hellekooksel wordt uitgegoten

20(21) waardoor gesmolten wordt

wat in hun buiken is
en ook hun huiden.

21 En voor hen zijn er zweepen¹ van ijzer.

22(22) Telkenmale wanneer zij in hun angst

daaraan willen ontkomen
worden zij erin teruggebracht
en:

Smaakt de bestraffing van de brand!

23(23) God doet hen die geloven

en heilzame werken verrichten
ingaan in Gaarden

waar onder door rivieren stromen
daarin zullen zij gesierd worden

met armringen van goud
en met parelen

en hun kleding is daar zijde.

24(24) En zij worden geleid

tot deugdelijke spraak

en zij worden geleid

naar het pad van de Lofwaardige.

[DE GROTE MOSKEE IN MEKKA

ONTOEGANKELIJK VOOR DE GELOVIGEN]

25(25) Zij die ongelovig zijn

en afhouden van de weg Gods

en van het Gewijde Bedehuis

dat Wij bestemd hebben voor de mensen

gelijkelijk wie daar tot aanbedding vertoeft

als wie van buiten komt

(26) en ook wie bedoelt

daarin misleiding en onrecht te plegen

die doen Wij

een pijnlijke bestraffing smaken.

26(27) En toen Wij voor Ibrāhīm

de plaats van het Huis² inrichtten:

Geef Mij geen ding als genoot

en reinig Mijn huis

voor de rondgaanden³

en de staanden en de buigenden

die zich nederwerpen.

27(28) En kondig onder de mensen

de Bedevaart af

dat zij tot u komen te voet

en op elk afgemagerd dier

aankomende langs elke diepe bergpas

28(29) opdat zij getuige mogen zijn

van wat hun tot baat strekt

en Gods naam mogen vermelden

op kenbaar gemaakte dagen

over de kuddedieren⁴

die Hij hun tot onderhoud gegeven heeft.

Eet dan daarvan

en spijzigt wie arm en ellendig is.

29(30) Laten zij daarna zich ontdoen

van hun onreinheid

en laten zij hun geloften vervullen

en laten zij rondgang doen

om het eerwaardige Huis.

1. Zo Bayḏāwī.

2. De Ka'ba.

3. De rondgang (*ṭawāf*) om de Ka'ba heen is een onderdeel van de pelgrimage.

4. Galālayn: De offerdieren.

30(31) Zo is het.
Maar zo iemand ontzag heeft
voor de door God gewijd verklaarde zaken
dan is dat beter voor hem bij zijn Heer.

En geoorloofd zijn voor u de kuddedieren
behoudens wat u wordt voorgedragen.¹

Doch onthoudt u
van de gruwel der afgoden
en onthoudt u
van het spreken van valsheid

31(32) als godzoekers jegens God
en niet als genotengevers.
Maar wie aan God genoten geeft
die is als een
die neergestort is uit de hemel
waarop de vogelen hem meesleuren
of de wind hem meevoert
naar een vergelegen oord.

32(33) Zo is het.
Maar zo iemand ontzag heeft
voor de aan God gewijde zaken
dan komt dat voort
uit de vreze der harten.

33(34) Aan u komt verbruiksgenot daarvan² toe
tot een vastgenoemde termijn
daarna is hun bestemming
naar het eerwaardige Huis.

34(35) Voor iedere gemeente
hebben Wij plichtgebruiken³ ingesteld
opdat zij Gods naam zouden vermelden
over de kuddedieren
die Hij hun tot onderhoud gegeven heeft.

Want uw god is een enig god
doet dus overgave aan Hem
en breng konde aan hen
die zich verootmoedigen

35(36) wier harten sidderen

wanneer God vermeld wordt
en ook aan hen die geduldig dragen
wat hen treft
en die de ṣalāt verrichten
en die bijdragen geven
van wat Wij hun
als onderhoud verschaffen.

36(37) De grote offerdieren⁴
hebben Wij voor u gemaakt
tot aan God gewijde zaken
waarin goeds voor u is.
Vermeldt dus Gods naam over hen
staande in rijen.
Dan
wanneer zij op hun flanken zijn gevallen⁵
eet van hen
en spijzigt
wie daar wel en wie daar niet om vraagt.

Aldus hebben Wij hen⁶
aan u dienstbaar gemaakt
opdat gij dankbaar moogt worden.
37(38) Niet zal aan God hun vlees toevallen
noch hun bloed
maar aan Hem valt toe de vreze van u.⁷
Aldus hebben Wij hen
aan u dienstbaar gemaakt
opdat gij Gods grootheid verkondigt
daarvoor dat Hij u heeft rechtgeleid.
Breng konde aan de wél-handelenden.

[GOD VERDEDIGT DE UITGEWEKEN
GELOVIGEN]

38(39) God zal verdedigen degenen die geloven.
God bemint niet
enige trouweloze ondankbare.

39(40) Verlof is gegeven aan hen
die worden aangevallen

1. Ġalālayn: Behalve wat door de Korantekst (die immers wordt voorgedragen) verboden wordt. Vgl. Koran 5:1 en 5:3.

2. Ġalālayn: Van deze (kudde)dieren.

3. Ġalālayn: Het brengen van een offer, of de plaats waar dat gebeurt.

4. Ġalālayn: Kamelen.

5. Ġalālayn: Wanneer zij na het slachten op hun zij vallen.

6. De offerdieren.

7. Vgl. Jeremia 7:21-23.

omdat hun onrecht is gedaan
 en God is waarlijk bij machte
 om hen te helpen
 40(41) die zijn uitgedreven uit hun woonplaatsen
 zonder rechtmatigheid
 alleen omdat zij zeggen:
 Onze Heer is God.
 En zo het niet ware
 dat God de mensen
 de een door de ander weerhield
 zouden kloostercellen en kerken
 en gebedsplaatsen¹ en bedeoornden²
 waar Gods naam
 veelmaals in vermeld wordt
 zijn nedergehaald.
 God zal zeker hulp geven
 aan wie Hem helpen zal.
 God is waarlijk krachtig en geweldig.
 41(42) [God is waarlijk bij machte
 om hen te helpen]³
 die indien Wij hun vestiging geven
 op de aarde
 de ṣalāt verrichten en de zakāt opbrengen
 en aansporen tot het behoorlijke
 en afhouden van het verwerpelijke.
 De uiteindelijke beschikking
 behoort aan God.

[AFWIJZENDE HOUDING VAN VROEGERE
 VOLKEN]

42(43) En indien zij u⁴ al
 voor leugenaar verklaren
 zo hebben voor hun tijd het volk van Nūḥ
 en ʿĀd en Thamūd
 voor leugenaar verklaard⁵
 43 en ook het volk van Ibrāhīm
 en het volk van Lūṭ

1. Ġalālayn: Synagogen.
 2. Ġalālayn: Bedehuizen van de moslims.
 3. Vers 41 sluit net als vers 40 aan bij het slot van vers 39.
 4. Ġalālayn: Mohammed.
 5. Vgl. bijv. Koran 9:70.

44 en ook de lieden van Madyan
 en ook Mūsā
 werd voor leugenaar verklaard.
 Ik heb toen uitstel verleend
 aan de ongelovigen.
 Ik greep hen daarna aan
 en hoe groot was Mijn verafschuwning!
 45(44) Immers hoe menige stede is er
 die Wij verdelgd hebben
 terwijl zij onrecht doende was
 zodat zij nu op haar grondvesten
 vervallen ligt
 en hoe menige verlaten bron⁶
 en hoe menig hooggebouwde burcht!
 46(45) Hebben zij dan niet rondgereisd
 op de aarde
 terwijl zij harten hadden
 waarmede zij konden beseffen
 en oren waarmede zij konden horen?
 Doch het zijn niet de blikken
 die blind zijn
 maar de harten zijn blind
 die in de borsten zijn.
 47(46) En zij⁷ zullen u vragen
 de bestraffing te verhaasten.
 Maar niet zal God
 zijn aanzegging vertragen.
 En één dag is bij uw Heer
 als duizend jaren
 naar wat gij telt.⁸
 48(47) En hoe menige stede is er
 waar Ik uitstel aan verleende
 terwijl zij onrecht doende was
 en die Ik daarna aangegrepen heb.
 En tot Mij is de gang.
 49(48) Zeg:⁹
 O gij mensen
 Ik ben voor u slechts

6. Ġalālayn: Verlaten vanwege de dood van degenen die bij
 die bron plachten te leven.
 7. De heidenen.
 8. Psalm 90:4.
 9. Dit is gericht tot Mohammed.

- een duidelijk sprekend waarschuwer.
 50(49) Immers zij die geloven
 en de heilzame werken verrichten
 voor hen is vergeving
 en milde voorziening.
 51(50) Maar zij die zich beijveren
 afbreuk te doen aan Onze tekenen
 diegenen zijn de lieden van Ġahannam.

[DE ROL VAN DE SATAN]

- 52(51) En niet hebben Wij voor uw tijd
 een boodschapper of een profeet
 gezonden
 of, wanneer een persoonlijke ingeving
 in hem opkwam
 deed de Satan een worp om zijn ingeving
 doch dan maakte God ongedaan
 wat de Satan met zijn worp bewerkt had
 en daarna
 maakte God Zijn tekenen hecht.
 God is wetend en wijs.
 53(52) [God maakte Zijn tekenen hecht]
 opdat Hij de worp door de Satan gedaan
 zou maken tot een verzoeking voor hen
 in wier harten krankheid is
 en wier harten verhard zijn.
 De onrechtdoeners
 zijn waarlijk in vérgaande afsplitsing.
 54(53) En laten zij aan wie kennis¹ gegeven is
 weten
 dat het wezenlijke komt van uw Heer
 zodat zij in Hem geloven
 en hun harten voor Hem nederig worden.
 God is het waarlijk die hen die geloven
 leidt naar een rechtgebaand pad.
 55(54) En niet houden zij die ongelovig zijn op
 in twijfel erover te verkeren

1. Ġalālayn: Kennis over de Koran en over de Eenheid van God.

- totdat de Ure tot hen komt, onverhoeds
 of totdat tot hen komt
 de bestraffing van een meedogenloze dag.
 56(55) Het Koningschap
 is te dien dage² aan God
 die tussen hen zal oordelen.
 Doch zij die geloven
 en heilzame werken verrichten
 zullen zijn
 in de Gaarden van het geneucht.
 57(56) Maar zij die ongelovig zijn
 en Onze tekenen
 voor leugen hebben verklaard
 voor hen is een vernederende bestraffing.
 58(57) En zij die uitwijken op de weg Gods³
 en daarna gedood worden of sterven
 hen zal God voorzien
 met heerlijk onderhoud.
 God
 Hij is waarlijk
 de beste der onderhoud-gevers.
 59(58) Hij zal hun
 een binnenkomst⁴ verschaffen
 waaraan zij welgevallen hebben.
 God is waarlijk
 wetend en zachtmoedig.

[GODS ALMACHT]

- 60(59) Zo is het.
 En wie vergeldt
 met wat gelijk is
 aan waarmede hem vergolden is
 en daarna wordt belaagd
 die zal God hulp verlenen.
 God is waarlijk
 kwijscheldend en vergevend.
 61(60) Dat is omdat God

2. Ġalālayn: De Dag van het Laatste Oordeel.

3. Uitmijken van Mekka naar Medina.

4. Ġalālayn: Binnenkomst in het Paradijs.

de nacht overbrengt in de dag
en de dag overbrengt in de nacht
en omdat God is
horend en scherpziende.

62(61) Dat is omdat God is de Wezenlijke
en omdat wat zij aanroepen buiten Hem
het ijdele is
en omdat God is
de Verhevene en de Grote.

63(62) Ziet gij niet dat God uit de hemel
water heeft doen nederdalen
waarop de aarde groenend wordt?
God is teder en wél-onderricht.

64(63) Aan Hem behoort
wat in de hemelen en wat op de aarde is.
God is waarlijk de Rijke, de Lofwaardige.

65(64) Ziet gij niet dat God
aan u dienstbaar heeft gemaakt
wat op de aarde is
en hoe de schepen varen op de zee
naar Zijn bevel
en hoe Hij de hemel weerhoudt
dat hij op de aarde valt
tenzij met Zijn verlof.
God is waarlijk voor de mensen
goedertieren en barmhartig.

66(65) Hij is het die u levend heeft gemaakt
en u daarna zal doen sterven
en u daarna weder levend zal maken.¹
De mens is waarlijk ondankbaar.

[TEGEN DE OPPOSITIE IN MEDINA]

67(66) Voor iedere gemeente
hebben Wij plichtgebruiken ingesteld²
die zij betrachten.

Laten zij dan niet met u twisten
over het te volgen gedrag.
Roep op tot uw Heer.

Gij steunt waarlijk
op een rechtgebaande leiding.

68(67) En indien zij met u twisten
zeg dan:

God kent het best wat gij bedrijft.

69(68) God zal oordeel vellen tussen u
op de Dag der Opstanding
over datgene waarover gij onenig waart.

[DE WOEDE DER ONGELOVIGEN]

70(69) Weet gij niet dat God kent
wat in de hemel en op de aarde is?
Dat is alles in een Schrift.
Dat is voor God gemakkelijk.

71(70) En zij dienen buiten God iets
wat daaromtrent
geen gezag heeft nedergezonden
en waarvan zij geen kennis hebben.
Niet zal er voor de onrechtdoeners
een helper zijn.

72(71) En wanneer Onze tekenen
hun duidelijk worden voorgedragen
ontwaart gij op de gezichten van hen
die ongelovig zijn
afkeuring
terwijl zij zich haast zouden willen storten
op hen die hun Onze tekenen voordragen.
Zeg:

Zal ik u iets verkondigen
dat nog kwader is dan wat gij daar doet?
Het Vuur dat God heeft aangezegd
aan hen die ongelovig zijn.
Een kwade gang is dat.

1. Ġalālayn: Bij de opwekking uit de doden.

2. Zie hiervoor vers 34.

- 73(72) O gij mensen
 een gelijkenis is gesteld
 luistert dus daarnaar!
 Zij die gij aanroeft buiten God
 kunnen zelfs geen vlieg scheppen
 ook al werkten allen daartoe samen.
 En indien de vlieg
 iets van hen zou wegroven
 zouden zij niet
 het van hem kunnen redden.
 De najager en het nagejaagde
 zijn even zwak.
- 74(73) Niet beoordelen zij God
 naar Zijn werkelijke aard.
 God is waarlijk krachtig en geweldig.
- 75(74) God kiest uit de engelen boodschappers
 en ook uit de mensen.
 God is horend en scherpziende.
- 76(75) Hij kent wat voor hen is
 en wat achter hen is.
 Tot God worden de beschikkingen
 teruggevoerd.

[BEVELEN AAN DE GELOVIGEN]

- 77(76) O gij die gelooft
 buigt en werpt u ter aarde
 en dient uw Heer
 en bedrijft het goede
 opdat gij wél moogt varen.
- 78(77) En beijvert u voor God
 met de ijver die Hem toekomt.
 Hij heeft u verkozen.
 En niet heeft Hij u in de godsdienst
 bezwaarlijks opgelegd
 naar de lering van uw vader Ibrahim.
 Hij is het
 die u de overgegeven¹ genoemd heeft
 tevoren,² en in deze [Koran]³
 opdat de boodschapper
 getuige voor u zou zijn⁴
 en gij getuigen voor de mensen.
 Verricht dus de ṣalāt
 en brengt op de zakāt
 en zoekt verdediging bij God.
 Hij is uw beschermheer
 en een voortreffelijk beschermheer is Hij
 en een voortreffelijk helper.

1. In het Arabisch: *muslimin*.2. Ġalālayn: In de aan de Koran voorafgaande
 Openbaringsboeken.

3. Zo Ġalālayn.

4. Ġalālayn: Op de Dag van de Opstanding zal Mohammed
 getuigen dat hij van deze dag bericht heeft gegeven.

DRIEËNTWINTIGSTE SŪRA
AL-MU' MINŪN (DE GELOVIGEN)

Mekkaans; de titel is ontleend aan het eerste vers.

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Wél-varen de gelovigen
2(2) die in hun ṣalāt deemoedig zijn
3(3) en die van ijdele praat afkerig zijn
4(4) en die de zakāt betrachten
5(5) en die hun eerbaarheden wél bewaren
6(6) behalve jegens hun echtgenoten
of wat hun rechterhanden bezitten¹
want dan zijn zij niet te laken.
7(7) Doch wie daarenboven
nog begeerte hebben
dat zijn de overtredenden.</p> <p>8(8) En degenen
die bewaren
wat hun wordt toevertrouwd
en die waarnemen
dat waartoe zij zich verbinden
9(9) en die hun ṣalāts in acht nemen
10(10) diegenen zijn de beërvenden
11(11) die het Paradijs beërven zullen
eeuwig-levend daarin.</p> <p style="text-align: center;">[TEKENEN VAN GODS ALMACHT]</p> <p>12(12) En Wij hebben de mens geschapen
uit een uittreksel
uit leem.
13(13) Daarna maakten Wij hem een druppel</p> | <p>in een welverzekerde rustplaats.
14(14) Daarop schiepen Wij de druppel
tot een bloedklomp
waarop Wij de bloedklomp
tot een vleesklomp schiepen
waarop Wij de vleesklomp
tot beenderen schiepen
waarop Wij de beenderen
bkleedden met vlees.
Daarna brachten Wij hem voort
als een nieuw schepsel.
Gezegend dus zij God
de Beste der Scheppenden.
15(15) Dan, nadien, zult gij sterven.
16(16) Daarna zult gij worden opgewekt
op de Dag der Opstanding.</p> <p>17(17) Wij hebben boven u geschapen
zeven hemelbanen
en niet waren Wij
jegens de schepping achteloos.
18(18) Wij hebben uit de hemel
water doen nederdalen in mate
waarop Wij in de aarde
het een plaats gegeven hebben
maar Wij zijn waarlijk bij machte
het te doen verdwijnen.
19(19) Wij hebben voor u
daarmede doen opkomen
gaarden van dadelpalmen en wijnranken
waarin voor u vele vruchten zijn</p> |
|---|---|

1. Ġalālayn: Slavinnen.

- en waarvan gij kunt eten
 20(20) en een boom
 die voortkomt uit Ṭūr Sīnā¹
 die olie doet groeien
 en saus voor de etenden.
 21(21) En voor u is in de kuddedieren
 waarlijk een exempel
 Wij drenken u met wat in hun buiken is
 en voor u is in hen menigvuldige bate
 en van hen eet gij.
 22(22) En op hen en op de schepen
 wordt gij voortgedragen.

[GESCHIEDENIS VAN NOACH]²

- 23(23) En Wij hebben Nūḥ
 tot zijn volk gezonden.
 Toen zeide hij:
 O mijn volk
 dient God
 niet hebt gij een ander god dan Hem.
 Zult gij dan niet vrezend worden?
 24(24) Toen zeiden de aanzienlijken van zijn volk
 die ongelovig waren:
 Niet is deze³ anders dan een mensenkind
 gelijk gij
 zijn doel is boven u uit te blinken.
 En zo God wilde
 zou Hij engelen hebben nedergezonden.
 Niet hebben wij zo iets gehoord
 bij onze vaders van weleer.
 25(25) Niet anders is hij⁴ dan een man
 vervuld met bezetenheid
 wacht dus af met hem voor een tijd.
 26(26) Hij⁵ zeide:
 Mijn Heer
 help mij tegen hun leugenaantijging
 over mij.

1. De berg Sīnā. Ṭūr is het Aramese woord voor 'berg'.

2. Genesis 6:5-9.

3. Noach.

- 27(27) Toen openbaarden Wij aan hem:
 Bouw het schip onder Onze ogen
 en naar Onze openbaring.
 Wanneer dan Onze beschikking komt
 en de oven kookt⁶
 (28) breng dan daarin van ieder wezen
 een tweetal
 en ook uw huisverwanten
 behoudens diegenen hunner
 over wie de uitspraak
 reeds is voorafgegaan.
 Maar richt geen verhoog tot Mij
 over hen die onrecht doen.
 Zij zijn bestemd te verdrinken.
 28(29) Wanneer gij en wie met U zijn
 dan gevestigd zijt op het schip
 zeg dan:
 Lof aan God die ons gered heeft
 van het volk der onrechtdoeners.
 29(30) En zeg:
 Mijn Heer
 bezorg mij een gezegende landing
 en Gij zijt de beste dergenen
 die doen landen.
 30(31) Daarin zijn waarlijk tekenen
 en Wij zijn het die beproevingen zenden.

[ANDERE PROFETEN NA NOACH]

- 31(32) Daarop brachten Wij voort
 na hun tijd
 een ander geslacht.
 32(33) Wij zonden onder hen een boodschapper
 uit hun midden:
 Dient God
 niet hebt gij een ander god dan Hem.
 Zult gij dan niet vrezend worden?
 33(34) En de aanzienlijken van zijn volk

4. Noach.

5. Noach.

6. Vgl. Koran 11:40.

die ongelovig waren
 en de ontmoeting van het latere leven
 voor leugen verklaarden
 en aan wie Wij in het nabije leven
 levensgenot hadden gegeven
 zeiden:
 Niet is deze anders dan een mensenkind
 zoals gij
 die eet van wat gij eet
 (35) en drinkt van wat gij drinkt.
 34(36) En indien gij een mensenkind zoals gijzelf
 gehoorzaamt
 dan zult gij waarlijk verliezers zijn.
 35(37) Beloofd hij u waarlijk
 wanneer gij gestorven zijt
 en stof zijt geworden en beenderen
 dat gij dan weer uitgebracht zult worden?
 36(38) Niets daarvan
 niets van de belofte die u gedaan wordt!
 37(39) Er is niets dan ons nabije leven
 wij sterven en wij leven
 en niet zullen wij opgewekt worden.
 38(40) Hij is niet anders dan een man
 die over God leugenachtigs verzint
 en niet zullen wij in hem geloven.
 39(41) Hij¹ zeide:
 Mijn Heer
 help mij tegen hun leugenaantijging
 over mij.
 40(42) Hij zeide:
 In weinig tijd zullen zij worden
 tot berouwvollen.
 41(43) Toen greep hen de kreet in wezenlijkheid
 waarop Wij hen tot afval maakten.
 Weg dus met het volk der onrechtdoeners!
 42(44) Toen brachten Wij voort

1. De profeet. Ġalālayn meent dat het de profeet Hud betreft.

na hun tijd
 andere geslachten.
 43(45) Geen gemeente
 komt te vroeg aan haar termijn
 maar ook niet blijven zij ten achter.
 44(46) Daarna zonden Wij onze boodschappers
 de een na de ander.
 Telkenmale wanneer tot een gemeente
 haar boodschapper kwam
 verklaarden zij hem tot leugenaar.
 Zo lieten Wij hen op elkander volgen
 en maakten hen²
 tot voorwerp van vertellingen.
 Weg dus met een volk van lieden
 die niet geloven.

[MOZES EN JEZUS]

45(47) Daarna zonden Wij Mūsā
 en zijn broeder Hārūn
 met Onze tekenen
 en een klaarblijkend gezag
 46(48) tot Fir'awn en zijn aanzienlijken.
 Doch zij verhovaardigden zich
 en waren hooghartige lieden.
 47(49) Zij³ dan zeiden:
 Zullen wij geloven
 in twee mensenkinderen zoals wijzelf
 en wier volk ons dienstbaar⁴ is?
 48(50) Zo verklaarden zij hen voor leugenaars
 en kwamen zij te behoren
 tot de verdelgden.
 49(51) Wij hadden toch aan Mūsī
 de Schrift gegeven
 opdat zij zich mochten laten rechtleiden.
 50(52) Wij hebben de zoon van Maryam
 en zijn moeder
 tot een teken gesteld

2. De heidenen worden het onderwerp van verhalen over hun ondergang.

3. De Farao en zijn hovelingen.

4. Vgl. Exodus 1:11.

en Wij verschaften hun toevlucht
op een hoogte¹
die vastheid bood en bronwater.

[DE PROFETEN TOEGESPROKEN]

- 51(53) O gij boodschappers
eet van de deugdelijke dingen
en bedrijft heilzaams.
Ik ben met wat gij bedrijft welbekend.
- 52(54) Deze gemeente van u is één gemeente
en Ik ben uw Heer.
Vreest Mij dus.
- 53(55) Doch zij brachten verdeeldheid
in hun houding jegens elkander
naar schrifturen
terwijl iedere groep zich blijde maakte
met wat zij zelf bij zich hadden.
- 54(56) Laat hen dus verkeren in hun warvloed
voor zekere tijd.
- 55(57) Menen zij soms dat het bezit en de zonen
waarmede Wij hen voorzien
dat Wij daarmede Ons beijveren
hun goede dingen te bezorgen?
Neen, zij beseffen het niet.
- 57(59) Zij die beducht zijn
door de vreze voor hun Heer
- 58(60) en zij die geloven
in de tekenen van hun Heer
- 59(61) en zij die geen genoten geven
aan hun Heer
- 60(62) en zij die schenken wat zij schenken
terwijl hun harten sidderen
of zij tot hun Heer zullen terugkeren
- 61(63) diegenen wedijveren in goede dingen
en zij zullen daarin vooraankomen.

- 62(64) En niet belasten Wij een ziel
dan naar de ruimte van haar vermogen.
En bij Ons is een Schrift²
die uitspraak geeft naar wezenlijkheid.
En niet zal hun onrecht geschieden.
- 63(65) Maar neen
hun harten zijn deswege in een warvloed
en zij hebben buitendien
nog andere werken
die zij zullen blijven doen.
- 64(66) Daarna
wanneer Wij met de bestraffing
de in genot levenden onder hen grijpen
dan brullen zij.
- 65(67) Brult thans niet
gij zult van Ons geen hulp verkrijgen.
- 66(68) Onze tekenen³ zijn u voorgedragen
maar toen weekt gij terug op uw hielen
- 67(69) terwijl ge U verhovaardigde daarover
tierend in uw nachtelijk samenzijn.
- 68(70) Overdachten zij dan niet
wat gezegd werd
of kwam tot hen
wat niet gekomen was
tot hun vaders van weleer?
- 69(71) Of erkenden zij niet hun boodschapper
zodat zij hem verwierpen?
- 70(72) Of zeggen zij:
In hem is bezetenheid?
Neen
hij heeft hun het wezenlijke gebracht
maar de meesten hunner
zijn van het wezenlijke afkerig.
- 71(73) Maar zo het wezenlijke
hun lusten gevolgd had⁴
zouden de hemelen en de aarde

1. Vgl. Koran 19:22.

2. Ġalālayn: Een boek waarin de goede en de kwade daden
van de mens worden opgetekend.

3. Ġalālayn: De verzen van de Koran.

4. Indien de openbaring identiek geweest zou zijn
met hun wil.

- en wie daarin zijn
tot verderf zijn gekomen.
Maar neen
Wij hebben hun Maning gebracht
doch zij zijn van hun Maning afgewend.
- 72(74) Of vraagt gij soms opbrengst¹ van hen?
De opbrengst van uw Heer is beter!
Hij is de beste der onderhoudgevers.
- 73(75) Maar gij roept hen waarlijk op
tot een rechtgebaand pad.
- 74(76) En zij die niet geloven aan het latere leven
zijn waarlijk van het pad afwijkende.
- 75(77) En zo Wij hun barmhartigheid toonden
en de rampspoed waarin zij zijn
wegnamen
zouden zij doorgaan met rond te dolen
in hun overmoed.
- 76(78) En reeds hebben Wij hen eenmaal
aangeprepen met de bestraffing²
doch niet werden zij toen kleinmoedig
voor hun Heer
zich niet verootmoedigend.
- 77(79) Eindelijk, toen Wij voor hen
een poort van hevige bestraffing openden
toen waren zij daarin verbijsterd.
- [GODS ALMACHT]
- 78(80) En Hij is het die voor u heeft voorgebracht
het gehoor en het gezicht
en de geesteskrachten.
Gering is de dankbaarheid die gij betoont.
- 79(81) Hij is het die u geteeld heeft op de aarde
en tot Hem zult gij saamgedreven worden.
- 80(82) Hij is het die doet leven en doet sterven
en aan Hem behoort de opvolging
van de nacht en de dag.
Zult gij dan niet verstandig worden?
- 81(83) Maar neen
zij zeggen hetzelfde
wat de vroegeren gezegd hebben.
- 82(84) Zij³ zeggen:
Wanneer wij gestorven zijn
en stof zijn geworden en beenderen
zullen wij dan waarlijk worden opgewekt?
- 83(85) Reeds is dit aan ons en onze vaders
tevorens aangezegd
niet anders zijn dit
dan vertelsels der ouden.
- 84(86) Zeg:
Aan wie behoort de aarde
en wie op haar zijn
indien gij kennis hebt?
- 85(87) Zij zullen zeggen:
Aan God.
Zeg:
Zult gij u dan niet laten manen?
- 86(88) Zeg:
Wie is de Heer der zeven hemelen
en de Heer van de ontzaglijke Troon?
- 87(89) Zij zullen zeggen:
God.
Zeg:
Zult gij dan niet vrezend worden?
- 88(90) Zeg:
In wiens hand
is de Koningsmacht van alle ding
en wie is het die bescherming verleent
maar tegen wie geen bescherming
verleend kan worden
indien gij kennis hebt?
- 89(91) Zij zullen zeggen:
God.
Zeg:

1. Beloning, nl. voor het brengen van Gods boodschap.

2. Bayḍāwī: De Mekkaanse heidenen zijn immers bij de Slag bij Badr al eens gestraft.

3. De heidenen.

Hoe kunt gij dan zozeer betoverd zijn?
 90(92) Maar neen
 Wij hebben hun het wezenlijke gebracht
 maar zij zijn waarlijk leugenachtig.
 91(93) Niet heeft God zich een zoon genomen
 en niet is er één god met Hem tezamen.
 Dan zou waarlijk iedere god¹
 met zich nemen
 wat hij geschapen had
 en zouden zij zich verhogen
 boven elkander.
 Geprezen is God die verheven is
 boven wat zij toedichten.
 92(94) [Hij is] de kenner van de verborgenheid
 en van de aanschouwelijkheid.
 Immers, verheven is Hij
 boven het genoten-geven dat zij doen.
 93(95) Zeg:
 Mijn Heer
 indien Gij mij doet zien
 wat hun is aangezegd²
 94(96) Mijn Heer
 stel mij dan niet
 onder de onrechtdoende lieden.
 95(97) En Wij zijn waarlijk bij machte
 u te doen zien
 wat Wij hun aanzeggen.
 96(98) Stoot terug het kwade
 met dat wat schoner is.
 Wij kennen het best wat zij toedichten.
 97(99) En zeg:
 Mijn Heer
 ik neem mijn toevlucht tot U
 voor de ophitsingen der satans
 98(100) ik neem mijn toevlucht tot U

mijn Heer
 daarvoor dat zij³ bij mij komen.

[HET LAATSTE OORDEEL]

99(101) Wanneer tot één hunner de dood komt
 zegt hij:
 Mijn Heer
 doe mij terugkeren
 100(102) opdat ik heilzaams mag stichten
 in dat wat ik heb nagelaten.
 Niets daarvan!
 Dit is maar een woord dat hij zegt
 maar achter hen is een afscheiding⁴
 tot de dag dat zij worden opgewekt.
 101(103) Wanneer dan
 op de bazuin wordt geblazen
 dan zullen er te dien dage
 geen familiebanden tussen hen zijn
 en niet zullen zij
 elkander kunnen ondervragen.⁵
 102(104) Zij wier weegschalen dan zwaar zijn
 dat zijn de wél-varenden.
 103(105) Maar zij wier weegschalen licht zijn
 dat zijn zij
 die zichzelf te loor hebben doen gaan
 eeuwig-levend in Ġahannam.
 104(106) Het Vuur zal hun aangezichten zengen
 terwijl daarin⁶ hun monden
 zich vertrekken.
 105(107) Zijn Onze tekenen⁷ u niet voorgedragen
 waarop gij ze voor leugen verklaarde?
 106(108) Zij zeggen:
 Onze Heer
 wij werden overheerst
 door onze rampzaligheid

1. Als er meer dan één God zou zijn, zouden de verschillende goden met elkaar in strijd geraken.

2. Als ge mij de straf laat zien die de ongelovigen is aangezegd. Zo ook Ġalālayn.

3. De satans, de demonen.

4. Arabisch: *Barzakh*. Volgens sommigen wordt met dit woord de periode tussen het overlijden en de Laatste Dag

aangeduid. Volgens anderen is het de scheiding tussen Hel en Hemel.

5. Ġalālayn: Over familiebanden. Familiebetrekkingen zijn immers met name in de pre-islamitische maatschappij van groot belang en een onderwerp van trots.

6. In het Vuur.

7. Ġalālayn: De verzen van de Koran.

- en wij waren dwalende lieden.
 107(109) Onze Heer
 doe ons uitgaan uit haar¹
 indien wij terugvallen²
 dan zijn wij onrechtdoeners.
 108(110) Hij³ zegt:
 Houdt u stil daar
 en spreekt niet tot Mij.
 109(111) Er was een groep van Mijn dienaren
 die zeiden:
 Onze Heer
 wij geloven
 vergeef ons dus en heb erbarmen met ons
 en: Gij zijt de beste der erbarmenden.
 110(112) Toen hebt gij⁴ hen⁵
 tot doel van spot genomen
 zo zeer dat zij⁶ u Mijn maning
 deden vergeten
 en gij om hen lachte.
 111(113) Heden heb ik hun voor de duldning
 die zij toonden
 daarmee vergolden
 dat zij de gelukzaligen zijn.
 112(114) Hij zegt:
 Hoeveel hebt gij verbleven op de aarde
 in aantal van jaren?
 113(115) Zij zeggen:

1. Uit het Vuur.

2. Ġalālayn: Terugvallen in het begaan van overtredingen.

3. God.

4. Gericht tot degenen die in het Vuur van de Hel verblijven.

- Wij verbleven een dag
 of een deel van een dag:
 vraag slechts de tellenden.
 114(116) Hij zegt:
 Niet meer hebt gij verbleven
 dan een weinig
 indien gij het slechts wist.
 115(117) Meende gij soms
 dat Wij u slechts in lichtvaardigheid
 geschapen hebben
 en dat gij niet tot Ons
 zoudt worden teruggevoerd?
 116 Doch verheven is God
 de wezenlijke Koning
 geen god is er dan Hij
 de Heer van de eerwaardige Troon.
 117 Maar wie naast God
 een andere god aanroept
 voor wie hij geen bewijsgrond heeft
 diens afrekening is bij zijn Heer.
 Niet zullen wél-varen de ongelovigen.

(GEBED)

- 118(118) En zeg:
 Mijn Heer
 vergeef en heb erbarmen.
 Gij zijt de beste der erbarmenden.

5. De gelovigen.

6. De gelovigen. Het lachen om de gelovigen laat de heidenen vergeten.

VIERENTWINTIGSTE SŪRA
AL-NŪR (HET LICHT)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 35, de zogenoemde Āyat al-Nūr, het 'Lichtvers'.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

1(1) Een sūra die Wij hebben nedergezonden
en die Wij tot voorschrift gemaakt hebben
en waarin Wij duidelijke tekenen
hebben nedergezonden
opdat gij indachtig moogt worden.

[ONTUCHT]

2(2) De ontuchtige vrouw
en de ontuchtige man
geselt een ieder hunner
met honderd geselslagen.¹
En laat geen mededogen met hen
u bevangen in Gods godsdienst²
indien gij gelooft in God
en de Laatste Dag.
En laat een aantal der gelovigen
van hun bestraffing getuige zijn.

3(3) De ontuchtige zal geen ander huwen
dan een ontuchtige vrouw
of een genotengeefster
en de ontuchtige vrouw
zal door geen ander gehuwd worden
dan door een ontuchtige man

of een genotengever.
Maar verboden verklaard is dat
voor de gelovigen.

4(4) En zij die de eerbare vrouwen³ betichten⁴
en daarna niet vier getuigen bijbrengen
geselt hen met tachtig geselslagen
en neemt nimmer meer
enige getuigenis van hen aan.

En diegenen
dat zijn de kwaadbedrijvers
5(5) behalve degenen die nadien
tot berouwvolle inkeer komen
en zich beteren.
Immers God is vergevend en barmhartig.

6(6) En zij die hun echtgenoten betichten⁵
zonder dat zij andere getuigen hebben
dan zichzelf
de getuigenis van zo een is
vier betuigingen bij God⁶
dat hij behoort tot de oprechten.

7(7) En de vijfde⁷ is dat Gods vervloeking
over hem zijn moge
indien hij behoort tot de leugenachtigen.

8(8) En het zal van haar de bestraffing afweren⁸
dat zij vier betuigingen bezweert bij God
dat hij behoort tot de leugenachtigen.

9(9) En de vijfde is dat Gods toorn
over haar zijn moge

1. De moslimse wetgeleerden zijn het erover eens dat zo'n geseling alleen bedoeld is voor wie niet gehuwd of gehuwd geweest is. De straf die het islamitische recht voorschrijft bij gehuwden en wie gehuwd is geweest, is stening. Vgl. Leviticus 20:10 en Deuteronomium 22:22-24. Zie ook Johannes 8:1-11.

2. Arabisch: *Dīn*, meestal vertaald met 'Godsdienst', in de Koran vaak ook de oudere betekenis van 'Oordeel', 'Gericht', moet hier waarschijnlijk opgevat worden als 'rechtssysteem'. Ġalālayn lijkt ook deze mening te zijn toegedaan.

3. 'Eerbare vrouwen', *muḥṣanāt*, is de juridische term voor vrouwen die gehuwd zijn of gehuwd zijn geweest.

4. Ġalālayn: Van ontucht.

5. Ġalālayn: Van ontucht.

6. D.w.z. hij moet vier keer een eed (of een meeneed) afleggen.

7. De vijfde eed is een zelfvervloeking wanneer hij meeneed zou hebben gepleegd.

8. De vrouw die wordt beschuldigd kan door het afleggen van tegeneden zichzelf vrij pleiten.

- indien hij behoort tot de oprechten.
- 10(10) En ware er niet de genade Gods jegens u en Zijn barmhartigheid en dat God berouw aanneemt en wijs is¹
- [BESCHULDIGINGEN TEGEN ‘Ā’ISHA VOOR VALS VERKLAARD]²
- 11(11) Zij die bedriegerij hebben begaan zijn een kleine schare onder u. Rekent dat niet iets kwaads voor u neen, het is goeds voor u. Aan iedere man hunner wordt toegerekend de zondigheid die hij zich verworven heeft maar diegene hunner die het voornaamste daarvan berokkend heeft voor hem is een ontzaglijke bestraffing.
- 12(12) Hadden niet toen gij het hoorde de gelovige mannen en vrouwen in zichzelf een goede gedachte kunnen hebben en zeggen: Dit is duidelijke bedriegerij?
- 13(13) Hadden zij niet vier getuigen tegen hem kunnen bijbrengen? Immers, nu zij geen getuigen bijbrachten waren zij het die ten overstaan van God leugenachtig waren.
- 14(14) En ware er niet de genade Gods jegens u en Zijn barmhartigheid in dit leven en het latere leven zou er voor dat waarin gij u begeven hebt een ontzaglijke bestraffing overkomen.
- 15 Toen gij het³ van elkanders tongen overnam en gij met uw monden zeide datgene waarover gij geen kennis had en gij het iets onbelangrijks achtte terwijl het toch bij God ernstig was.
- 16(15) En hadt gij niet toen gij het hoorde kunnen zeggen: Het is niet aan ons hierover te spreken Geprezen zijt Gij dit is een verschrikkelijke laster?
- 17(16) God vermaant u dat gij nimmer tot iets daaraan gelijks zult terugkeren indien gij gelovig zijt.
- 18(17) God maakt voor u de tekenen duidelijk en God is wetend en wijs.
- 19(18) Zij die zouden wensen dat zich zedeloosheid verspreidt onder hen die geloven voor hen is een pijnlijke bestraffing in het nabije leven en in het latere. God weet maar gij weet niet.
- 20(20) En ware er niet de genade Gods jegens u en Zijn barmhartigheid en dat God is goedertieren en barmhartig⁴
- 21(21) O gij die gelooft volgt niet de voetstappen van de Satan. En wie de voetstappen van de Satan navolgt die spoort aan tot het zedeloze en het verwerpelijke. En ware er niet de genade Gods jegens u en Zijn barmhartigheid zou geen enkel uwer ooit rein worden. Maar God reinigt wie Hij wil

1. Bayḏāwī: De hoofdzin is weggelaten.

2. De overlevering wil dat ‘Ā’isha, een van de vrouwen van Mohammed, tijdens een expeditie was achtergebleven en pas de volgende ochtend door een vreemde, een zekere Ṣafwān, in Medina werd thuisgebracht. Daar werden beiden beticht van onzedelijk gedrag. Dit verhaal staat bekend als hadith al-ifk, het verhaal van de leugen.

3. Ġalālayn: De leugen over ‘Ā’isha, zie hiervoor vers u.

4. Zie het einde van vers 10 hiervoor.

en God is horend en wetend.

[GEDRAG VAN DE GELOVIGEN ONDERLING]

- 22(22) En laten niet de bezitters van overvloed en ruime middelen onder u ervan aflaten te geven aan de verwanten en de behoeftigen en de uitgewekenen op de weg Gods en laten zij kwijschelden en laten zij vergoelijken.¹ Zoudt gij niet wensen dat God u vergeeft? God is vergevend en barmhartig.
- 23(23) Zij die betichten de achteloze gelovige eerbare vrouwen worden vervloekt in het nabije en het latere leven en voor hen is een ontzaglijke bestraffing op de dag dat tegen hen zullen getuigen hun tongen en hun handen en hun voeten over dat wat zij bedreven.
- 24(24)
- 25(25) Op die dag zal God het ware Oordeel over hen vervullen en zullen zij weten dat God is de Wezenlijke, de Klaarblijkende.
- 26(26) De slechte vrouwen voor de slechte mannen en de slechte mannen voor de slechte vrouwen en de deugdelijke vrouwen voor de deugdelijke mannen en de deugdelijke mannen voor de deugdelijke vrouwen. Diegenen² zijn los van wat de mensen zeggen. Voor hen is vergeving en eervol onderhoud.

- 27(27) O gij die gelooft treedt geen huizen behalve uw eigen huizen binnen zonder te vragen om verlof daartoe en de heilgroet te spreken³ over de bewoners. Dat is beter voor u opdat gij u moogt laten manen.
- 28(28) Doch indien gij niemand binnen vindt treedt ze dan niet binnen voordat u verlof wordt gegeven. En indien tot u gezegd wordt: Keert terug keert dan terug. Dat houdt u reiner. God is wetend omtrent wat gij bedrijft.
- 29(29) Niet is het een vergrijp voor u dat gij onbewoonde huizen binnen gaat waarin zaken van nut voor u zijn. Maar God weet wat gij openlijk doet blijken en wat gij verborgen houdt.
- 30(30) Zeg tot de gelovige mannen dat zij hun blikken neerslaan en hun eerbaarheden wél bewaren. Dat houdt hen reiner. God is wél-onderricht van wat zij verrichten.
- 31(31) En zeg tot de gelovige vrouwen dat zij haar blikken neerslaan en haar eerbaarheden wél bewaren en dat zij haar tooi⁴ niet tonen behalve wat daarvan zichtbaar is en laten zij haar sluiers over haar boezem⁵ slaan⁶

1. Het is beter zich met deze zaken bezig te houden dan met de leugenverhalen over 'Ā'isha.

2. Ġalālayn: De deugdelijke mannen en vrouwen onder wie 'Ā'isha en Ṣarwān.

3. Lucas 10:5.

4. Ġalālayn: Het gezicht en de handen.

5. Ġalālayn: Het hoofd, de hals en de borst.

6. De plicht een hoofddoekje te dragen wordt wel met dit vers verbonden.

en haar tooi niet tonen
 behalve aan haar echtgenoten
 of haar vaders
 of de vaders van haar echtgenoten
 of haar zoons
 of de zoons van haar echtgenoten
 of haar broeders
 of de zoons van haar broeders
 of de zoons van haar zusters
 of haar vrouwen
 of wat haar rechterhanden bezitten¹
 of de mannelijke bedienden
 die vrij zijn van aandrift
 of de kinderen die niet opmerkzaam zijn
 op de blootheden der vrouwen
 en laten zij niet met haar voeten stampen
 zodat kenbaar wordt de tooi
 die zij verborgen houden.
 En wendt u allen in berouwvolle inkeer
 tot God
 O gij gelovigen
 opdat gij wel moogt varen.

32(32) En huwelijkt uit de ongetrouwden onder u
 en de deugdzaamsten van uw slaven
 en uw slavinnen.
 Indien zij arm zijn
 zal God hen van Zijn genade rijk maken.
 God is wijsdomvattend en wetend.

33(33) En laten zij
 die geen middelen tot huwelijk vinden
 zich kuis onthouden
 totdat God hen rijk maakt
 van Zijn genade.
 En diegenen²
 onder wat uw rechterhanden bezitten
 die begerig zijn naar de vrijbrief
 schrijft voor hen de brief

1. Hun slavinnen.

2. Dit vers behelst een opdracht om slaven vrij te laten maar hen niet aan hun lot over te laten.

indien gij goeds in hen kent
 en geeft hun van Gods bezit³
 dat Hij u gegeven heeft.

En dwingt niet uw dienstmaagden
 tot hoererij
 indien zij ingetogenheid wensen
 om uw begeerte naar het aanbod
 van het nabije leven te bevredigen.
 Maar zo iemand haar dwingt
 dan is God na die dwang op haar
 vergevend en barmhartig.

[HET GODDELIJKE LICHT]

34(34) En Wij hebben toch tot u nedergezonden
 duidelijk sprekende tekenen
 en een gelijkenis van hen
 die voor uw tijd zijn heengegaan
 en een vermaning voor de vrezenden.

35(35) God is het licht der hemelen en der aarde.
 De gelijkenis van Zijn licht is als een nis
 waarin is een lamp
 de lamp is in een glas
 het glas is als ware het
 een schitterende ster
 ontstoken aan een gezegende boom
 een olijfboom
 geen oostelijke en geen westelijke⁴
 de olie ervan zou haast glans geven
 ook al had geen vuur haar aangeraakt
 licht boven licht.⁵

God leidt tot Zijn licht wie Hij wil
 God stelt de gelijkenissen voor de mensen
 God is omtrent alle ding wetend.

3. Deuteronomium 15:13.

4. Ġalālayn: Die niet door kou of hitte is geschaad.

5. Vgl. Johannes 1:9 en, in de Niceense geloofsbelijdenis, het *lumen de lumine*, licht uit licht.

- 36(36) In huizen
 waarvan God verlof heeft gegeven
 ze op te richten
 om daarin Zijn naam te vermelden
 daarin lofprijzen Hem
 in de morgen en in de avondstonden
- 37(37) mannen die noch door handel
 noch door koop
 worden afgeleid van de vermelding Gods
 en van het verrichten van de ṣalāt
 en van het opbrengen van de zakāt
 terwijl zij vrezen een dag
 waarop de harten en de blikken
 zich zullen omdraaien
- 38(38) opdat God hun vergelde
 het schoonste wat zij bedreven hebben
 en hun nog meer moge geven
 van Zijn genade.
 God geeft onderhoud aan wie Hij wil
 zonder rekenschap.
- 39(39) Maar zij die ongelovig zijn
 hun daden
 zijn als een waanbeeld in een vlakke
 dat de dorstige voor water houdt
 totdat, wanneer hij het bereikt
 hij niets vindt
 maar wel vindt hij God bij zich
 die zijn rekenschap vordert.
 God is snel in rekenschapvordering.
- 40(40) Of [de daden van de ongelovigen zijn]
 als duisternissen op een onstuimige zee
 die overdekt wordt door golven
 waarboven zijn golven
 waarboven zijn wolken:
 De ene duisternis boven de andere
 wanneer hij zijn hand uitsteekt
 kan hij haar nauwelijks zien
- maar hij voor wie God geen licht stelt
 voor die is er geen licht.
- [GODS TEKENEN]
- 41(41) Ziet gij niet
 dat God lofprijzen wie in de hemelen zijn
 en op de aarde
 en de vogelen, in rijen geschaard.
 Een ieder kent zijn ṣalāt en zijn lofprijzing.
 God is kundig omtrent wat zij bedrijven.
- 42(42) Aan God behoort het Koningschap
 der hemelen en der aarde
 en tot God is de gang.
- 43(43) Ziet gij niet
 dat God wolken voortstuwt
 en ze dan samen verenigt
 en ze dan tot een stapel maakt
 waarop gij uit zijn midden
 de regenbui ziet uitkomen
 en hoe Hij uit de hemel
 bergen doet nederkomen
 waarin hagel is
 waarmede Hij treft wie Hij wil
 en die Hij afwendt van wie Hij wil
 terwijl de flikkering van Zijn bliksemstraal
 haast het gezicht doet verdwijnen?
- 44(44) God doet de nacht en de dag omwentelen.
 Daarin is waarlijk een exempel
 voor lieden van inzicht.
- 45 God heeft ieder dier geschapen uit water.
 Er zijn er die voortgaan op hun buik
 en er zijn er die lopen op twee benen
 en er zijn er die lopen op vier.
 God scheidt wat Hij wil.
 God is over alle ding machtig.
- 46(45) Wij hebben waarlijk nedergezonden
 duidelijk sprekende tekenen.

God leidt wie Hij wil
tot een rechtgebaand pad.

[DE KWALIJKE HOUDING VAN EEN DEEL
DER GELOVIGEN IN MEDINA]

47(46) En zij zeggen:

Wij geloven in God
en in de boodschapper
en wij gehoorzamen.

Dan, daarna
wendt een groep hunner zich af
maar niet zijn diegenen gelovigen.

48(47) En wanneer zij opgeroepen worden

tot God en Zijn boodschapper
opdat Hij tussen hen oordeel velle
dan is een groep van hen terzijde gewend.

49(48) Maar indien zij

een wezenlijke aanspraak hebben
komen zij tot hem in gewilligheid.

50(49) Is er soms krankheid in hun harten

of twijfelen zij
of vrezen zij dat God
en Zijn boodschapper
onrechtvaardig tegen hen zullen zijn?
Neen
diegenen dat zijn de onrechtdoeners.

51(50) Wanneer de gelovigen worden

opgeroepen tot God
en Zijn boodschapper
opdat hij tussen hen oordeel velle
moeten zij slechts zeggen:
Wij horen en gehoorzamen.
Diegenen zijn de wél-varenden.

52(51) En wie God gehoorzaamt

en Zijn boodschapper
en God ducht en Hem vreest
diegenen zijn de gelukzaligen.

53(52) Zij hebben bij God de duurste eden
gezworen

dat zij zullen uittrekken
indien gij hun beveelt.

Zeg:

Zweert niet.

Passende gehoorzaamheid.

God is wél-onderdicht
over wat gij bedrijft.

54(53) Zeg:

Gehoorzaamt God
en gehoorzaamt de boodschapper.

Indien gij u dan afwendt

dan rust op hem¹ dat
waarmede hij belast is
en op u dat waarmede gij belast zijt.

En indien gij hem² gehoorzaamt
zult gij rechtgeleid worden

maar niet rust op de boodschapper anders
dan de klaarblijkende verkondiging.

55(54) God heeft toegezegd aan hen onder u

die geloven en heilzame werken bedrijven
dat Hij hen tot opvolgers zal maken

op de aarde

gelijk Hij hen die voor uw tijd waren
tot opvolgers gemaakt heeft

en dat Hij voor hen tot macht zal brengen
hun godsdienst

waarin Hij voor hen welgevallen heeft

en dat Hij hun

na hun gevaar

veiligheid in ruil zal geven:

Zij zullen Mij dienen

en Mij niets tot genoot geven.

Maar wie daarna nog ongelovig is
diegenen zijn de kwaadbedrijvers.

56(55) En verricht de ṣalāt en brengt op de zakāt

en gehoorzaamt de boodschapper

1. Op de profeet.

2. Mohammed.

opdat u barmhartigheid moge geschieden.

- 57(56) Meen niet dat zij die ongelovig zijn
iets zullen vermogen op de aarde
maar hun bestemmingsoord is het Vuur.
Een kwade gang is dat.

[GEDRAG VAN DE GELOVIGEN ONDERLING]

- 58(57) O gij die gelooft
laten zij die uw rechterhanden bezitten¹
en zij die nog niet de rijpheid
bereikt hebben
u driemaal om verlof² vragen:
voor de ṣalāt van de dageraad
en wanneer gij uw klederen aflegt
in de middagtijd
en na de ṣalāt van de avond
drie tijden van bloetheid voor u.
Niet is het een vergrijp voor u
noch voor hen
dat gij buiten die tijden
om elkander rondloopt.
Aldus maakt God u de tekenen duidelijk.
God is wetend en wijs.

- 59(58) En wanneer de kinderen onder u
de rijpheid bereikt hebben
laten zij dan om verlof vragen
gelijk zij die hen voorafgingen
om verlof vroegen.
Aldus maakt God
u Zijn tekenen duidelijk.
God is wetend en wijs.

- 60(59) En de niet meer barende vrouwen
die niet meer een huwelijk verwachten
voor haar is het geen vergrijp
dat zij haar klederen afleggen
zonder nochtans te pronken

met haar tooi.

- Maar dat zij zich kuis gedragen
is beter voor haar.
God is horend en wetend.
- 61(60) Niet wordt het de blinde aangerekend
noch de lamme aangerekend
noch de kranke aangerekend
en evenmin uzelf
dat gij eet in uw huizen
of de huizen van uw vaders
of de huizen van uw moeders
of de huizen van uw broeders
of de huizen van uw zusters
of de huizen van uw ooms en tantes
van vaderszijde
of de huizen van uw oom en tantes
van moederszijde
of die over welker toegangen gij beschikt
of die van uw vrienden.
Niet is het voor u een vergrijp
dat gij gezamenlijk eet
of in verspreide groepen.
- (61) Doch wanneer gij huizen binnentreedt
spreekt dan de heilgroet uit over elkander
met begroeting vanwege God
zegenrijk en deugdelijk.
Aldus maakt God u de tekenen duidelijk
opdat gij verstandig moogt worden.

[HOUDING VAN DE GELOVIGEN
TEGENOVER DE PROFEET]

- 62(62) De gelovigen echter zijn zij
die geloven in God en Zijn boodschapper
en die wanneer zij met hem
in een gemeenschappelijk
ondernemen zijn
niet heengaan

1. Ġalālayn: Slaven en slavinnen.

2. Ġalālayn: Verlof om binnengelaten te worden.

zonder dat zij hem om verlof vragen.
 Zij die u om verlof vragen dat zijn zij
 die geloven in God en Zijn boodschapper.
 Doch wanneer zij u om verlof vragen
 wegens enige aangelegenheid van hen zelf
 geef dan verlof aan wie hunner gij wilt.
 En vraag God om vergeving.
 God is vergevend en barmhartig.
 63(63) Stelt niet de oproep
 van de boodschapper onder u
 gelijk aan de oproep
 van de een uwer aan de ander.
 God kent wel diegenen onder u
 die zich uit de voeten maken

om te ontsnappen.
 Laten dan zij die zich verzetten
 tegen zijn beschikking
 er zich voor hoeden
 dat hen een verzoeking treft
 of dat hen treft een pijnlijke bestraffing.
 64(64) Is het niet dat aan God behoort
 wat in de hemelen is en op aarde?
 Hij weet wel waarmede gij u bezighoudt
 en op de dag
 dat zij teruggevoerd worden tot Hem
 dan zal Hij hun kond doen
 wat zij bedreven.
 God is omtrent alle ding wetend.

VIJFENTWINTIGSTE SŪRA
AL-FURQĀN (DE ONDERSCHIEDING)

*Mekkaans, behalve de verzen 68-70 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 1.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[GODS EENHEID, WAARHEID VAN DE
BOODSCHAP VAN MOHAMMED]

- ¹⁽¹⁾ Gezegd is Hij
die de Onderscheiding¹
heeft nedergezonden
op Zijn dienaar²
opdat hij voor de wereldwezens
een waarschuwer zou zijn.
- ²⁽²⁾ Hij aan wie behoort het Koningschap
van de hemelen en de aarde
en die zich geen zoon genomen heeft³
en geen genoot heeft in het Koningschap
en alle ding geschapen heeft
en naar maat toegemeten.
- ³⁽³⁾ En zij hebben zich
buiten Hem
goden genomen
die niets kunnen scheppen
daar zij zelf geschapen worden
- (4) en die niet vermogen
zichzelf schade noch nut te verschaffen
en die geen macht hebben over dood
noch over leven
noch over herrijzing.
- ⁴⁽⁵⁾ En zij die ongelovig zijn zeggen:
Niet is dit⁴ anders dan bedriegerij
- die hij⁵ verzonnen heeft
en waartoe andere lieden⁶
hem bijstand verlenen.
Doch zij zijn gekomen
tot onrecht en valsheid.
- ⁵⁽⁶⁾ En zij [die ongelovig zijn] zeggen:
Vertelsels der ouden
die hij zich heeft opgeschreven
immers zij werden hem voorgezegd
des morgens en des avonds.
- ⁶⁽⁷⁾ Zeg:
Hij heeft het⁷ nedergezonden
die het geheimenis kent
in de hemelen en op de aarde.
Hij is vergevend en barmhartig.
- [WONDEREN GEVRAAGD]
- ⁷⁽⁸⁾ En zij⁸ zeggen:
Wat is er met deze boodschapper?⁹
Hij neemt voedsel tot zich
en loopt rond op de markten.
Had niet een engel
tot hem kunnen worden nedergezonden
zodat hij met hem samen
waarschuwer zou zijn?
- ⁸⁽⁹⁾ Of werd hem maar een schat toegeworpen
of had hij maar een gaarde
waarvan hij kan eten.¹⁰
En de onrechtdoeners zeggen:
Niet volgt gij anders

1. 'De Onderscheiding': *al-Furqān*. Ġalālayn: Hiermee wordt de Koran bedoeld.

2. Ġalālayn: Mohammed.

3. Bayḏāwi: Zoals de christenen beweren.

4. Ġalālayn: De Koran.

5. Ġalālayn: Mohammed.

6. Ġalālayn: Bepaalde joden en christenen.

7. De Koran.

8. De ongelovigen.

9. Mohammed.

10. Vgl. Koran 17:91.

- dan een betoverd man.
- 9(10) Zie hoe zij voor u gelijkenissen stellen
doch zij dwalen
en zijn niet in staat
een weg te vinden.
- 10(11) Gezegend is Hij die
als Hij wil
voor u iets beters verschaft dan dat:
Gaarden
waar onder door rivieren stromen
en die voor u burchten gereedstelt.
- [HET LAATSTE OORDEEL]
- 11(12) Neen
maar zij verklaren de Ure¹ voor leugen
en voor wie de Ure voor leugen verklaren
hebben Wij voorbereid een vuurgloed.
- 12(13) Wanneer deze² hen ziet van verre
horen zij uit hem gegrom en gekerm.
- 13(14) En wanneer zij op een benarde plaats
in hem nedergeworpen worden
aan elkander gekoppeld
roepen zij aldaar om vernietiging.
- 14(15) Roept heden niet éénmaal om vernietiging
maar roept vele malen om vernietiging.
- 15(16) Zeg:
Is dat soms beter
of wel de Gaarde des eeuwigen levens
die is toegezegd aan de vrezenden
en die voor hen vergelding en wegdoel is.
- 16(17) Voor hen is daarin wat zij willen
eeuwig-levend
dat is vanwege uw Heer toezegging
waar gij om vragen moogt.
- 17(18) En ten dage
dat Hij hen zal vergaderen

1. Ġalālayn: De Opstanding.
2. Bayḏāwī: Deze vuurgloed.
3. D.w.z. de afgoden.

- met wat zij dienden³ buiten God
dan zal Hij zeggen:
Waart gij het
die deze Mijn dienaren hebt doen dwalen
of zijn zij zelf van de weg gedwaald?
- 18(19) Zij⁴ zeggen:
Geprezen zijt Gij!
Niet hadden wij van node
dat wij ons
buiten U
verbonden en zouden nemen.
Maar Gij hebt hun⁵ en hun vaders
het leven doen genieten
zodat zij de Maning vergaten
en tot verlorenen werden.
- 19(20) Zo hebben zij⁶ dan voor leugen verklaard
wat gij⁷ zeide
en niet zijn zij in staat tot afwending
noch tot hulpverlening.
- (21) Maar wie uwer onrecht doet
die zullen Wij
grote bestraffing doen smaken.
- 20(22) En niet hebben Wij voor uw tijd
gezondenen uitgezonden
of zij namen voedsel tot zich
en wandelden rond op de markten.
Wij hebben u voor elkander
tot verzoeking gemaakt
of gij standvastigheid zoudt tonen.
Uw Heer is scherpziende.
- 21(23) En zij die niet hopen
op de ontmoeting met Ons zeggen:
Hadden niet de engelen
tot ons kunnen worden nedergezonden
of zagen wij maar onze Heer.
Zij zijn hovaardig geweest in zichzelf

4. Ġalālayn: De profeten of de engelen.
5. De ongelovigen.
6. Ġalālayn: De afgoden.
7. Ġalālayn: De afgodendienaars.

en hebben grote minachting bedreven.

22(24) Ten dage dat zij de engelen zullen zien
op die dag is er geen goede tijding
voor de boosgezinden
en zij¹ zullen zeggen:

Een afgesperde versperring!²

23(25) En Wij gaan na
wat zij aan werk bedreven hebben
en maken het dan tot verstoven stof.

24(26) De lieden van de Gaarde
hebben op die dag
de beste verblijfplaats
en de schoonste verpozing.

25(27) En ten dage dat de hemel gespleten wordt
door de wolken
en de engelen in nederdaling
nedergezonden worden

26(28) het Koningschap op die dag
het wezenlijke
is aan de Erbarmer
en het is een dag
moeizaam voor de ongelovigen.

27(29) En ten dage dat de onrechtdoener
in zijn handen bijt
zeggende:
O mocht ik toch
samen met de boodschapper
een weg genomen hebben.

28(30) O wee mij
mocht ik toch niet die bewuste³
tot vriend hebben genomen.

29(31) Hij heeft mij waarlijk af doen dwalen
van de Maning
nadat die tot mij gekomen was.
De Satan is een

die de mens in de steek laat.

[DE ONGELOVIGEN EN DE OPENBARING]

30(32) En de boodschapper zegt:
O mijn Heer
mijn volk heeft deze Oplezing⁴ beschouwd
als iets dat ontweken moet worden.

31(33) En aldus hebben Wij voor iedere profeet
vijanden bestemd
onder de boosgezinden
maar uw Heer is voldoende
als Rechtleider en Helper.

32(34) En zij die ongelovig zijn zeggen:
Had de Oplezing niet als één geheelheid
op hem nedergezonden kunnen worden?
Aldus deden Wij
opdat Wij daardoor
uw gemoed zouden sterken
en zo ordenden Wij haar
in opvolgende stukken.⁵

33(35) En niet zullen zij⁶ met een gelijkenis
tot u komen
of Wij brengen u tot antwoord
het wezenlijke
en de schoonste verduidelijking.

34(36) Zij die samengedreven zullen worden
op hun gezichten⁷
naar Ġahannam
diegenen hebben de slechtste plaats
en zijn het verst afgedwaald van de weg.

[VROEGERE OPENBARINGEN]

35(37) En Wij hebben toch aan Mūsā
de Schrift gegeven
en Wij stelden met hem

1. Ġalālayn: De ongelovigen.

2. Bayḏāwī: Het is volstrekt onmogelijk alsnog het Paradijs binnen te gaan.

3. Ġalālayn: Dit verwijst naar een zekere Ubayy b. Khalaf, een van de leiders in Medina die met Mohammed in een machtsstrijd was gewikkeld.

4. Deze Koran.

5. Zo Bayḏāwī en Ġalālayn. Door de Koran in gedeelten aan Mohammed te openbaren heeft God het openbaringsproces voor Mohammed draaglijk gemaakt.

6. De ongelovigen.

7. Zo ook in Koran 17:97.

- zijn broeder Hārūn tot lastgenoot.
 36(38) Toen zeiden Wij:
 Gaat heen tot het volk dat Onze tekenen
 voor leugen heeft verklaard
 waarop Wij hen geheel verdelgden.
 37(39) En het volk van Nūḥ
 toen zij de boodschappers
 voor leugenaars verklaarden
 deden Wij hen verdrinken
 en Wij stelden hen voor de mensen
 tot een teken.
 En Wij hebben voor de onrechtdoeners
 een pijnlijke bestraffing bereid.
 38(40) [Wij stelden voor de mensen
 tot een teken]
 ‘Ād en Thamūd
 en de lieden van Al-Rass¹
 en talrijke geslachten daartussenin.
 39(41) En voor een ieder stelden Wij
 gelijkenissen
 en een ieder vernietigden Wij geheel.
 40(42) En zij zijn toch gekomen langs de stede²
 die beregend was
 met de regen des kwaads.
 Zagen zij haar dan niet?
 Maar neen
 zij verwachtten geen herrijzenis.
 41(43) En wanneer zij u³ zien
 doen zij niets anders
 dan u tot bespotting nemen:
 Is deze het die God als boodschapper
 heeft gezonden?
 42(44) Haast zou hij ons hebben doen afdwalen
 van onze goden
 ware het niet
 dat wij standvastig aan hen vasthielden.
 Maar eens zullen zij weten
 wanneer zij de bestraffing zien
 wie het verst afgedwaald was van de weg.
 43(45) Zie eens
 wie zijn eigen lust tot zijn god neemt
 zult gij voor die een zaakbezorger zijn?
 44(46) Of meent gij soms
 dat de meesten hunner⁴ horen
 of verstand hebben?
 Niet anders zijn zij
 dan als de kuddedieren
 of neen
 zij zijn nog verder afgedwaald van de weg.
- [TEKENEN VAN DE GENADE EN
 DE ALMACHT GODS]
- 45(47) Hebt gij niet gezien naar uw Heer
 hoe Hij de schaduw uitstrekt?
 En zo Hij gewild had
 zou Hij hem gemaakt hebben
 tot een ding onbeweeglijk.
 Maar daarop bestemmen Wij de zon
 tot een aanwijzer voor hem.
 46(48) Daarop doen Wij hem inkrimpen
 naar Ons toe
 in geleidelijkheid.
 47(49) En Hij is het die voor u
 de nacht bestemd heeft tot een bekleding
 en de slaap tot rust
 en die de dag gemaakt heeft tot herrijzing.
 48(50) En Hij is het
 die de winden vooruitgezonden heeft
 als verkondigers van Zijn barmhartigheid.
 En Wij doen uit de hemel
 rein water nederdalen
 49(51) om daarmee een dode streek
 levend te maken

1. Ġalālayn: Al-Rass is de naam van een bron, de profeet
 heet Shu‘ayb. Zie ook Koran 50:12.

2. Ġalālayn: Sodom, de stad van Lot.

3. Mohammed.

4. De afgoden.

en om ermede te drenken kuddedieren
en mensen die Wij geschapen hebben
in groten getale.

- 50(52) En Wij hebben ons in hun midden
van haar¹ bediend
opdat zij gemaand zouden worden
doch de meesten der mensen
willen niets anders dan ondankbaarheid.
- 51(53) En zo Wij gewild hadden
zouden Wij in iedere stede
een waarschuwer gezonden hebben.
- 52(54) Leen dan niet het oor aan de ongelovigen
en ijver tegen hen daarmede
in grote ijver.²
- 53(55) Hij is het
die de beide zeeën³ heeft losgelaten
de ene zoet en welsmakend
de andere zout en bitter
en die tussen beiden heeft opgesteld
een afscheiding
en een afgesperde versperring.
- 54(56) Hij is het die uit water
een mensengeslacht heeft geschapen
en hen onderling verbonden heeft
door familiebanden en zwagerschap.
Uw Heer is machtig.

[BEMOEDIGING VAN DE PROFEET]

- 55(57) En zij dienen buiten God
wat hun niet kan baten noch schaden
en de ongelovige is een
die samenspannt tegen zijn Heer.
- 56(58) Niet hebben Wij u gezonden
dan als verkondiger en waarschuwer.
- 57(59) Zeg:

Niet vraag ik u daarvoor enig loon
tenzij zo iemand willens is
tot zijn Heer een weg te nemen.

- 58(60) En stel uw vertrouwen op de Levende
die niet sterft
en lofprijs met Zijn roem.
En geen is zo goed onderricht
van de zonden zijner dienaren
- 59 als Hij die geschapen heeft
de hemelen en de aarde
en wat tussen beide is
in zes dagen
en daarna zich gevestigd heeft op de troon
de Erbarmer.
Ondervraag dus een
die daarvan onderricht is.
- 60(61) En wanneer tot hen gezegd wordt:
Werpt u neder voor de Erbarmer
zeggen zij:
En wat is de Erbarmer?
Zullen wij ons nederwerpen
voor wat gij⁴ ons beveelt?
En het vermeerdert slechts
hun afkerigheid.
- 61(62) Gezegend is Hij
die in de hemel lichttorens⁵ heeft gesteld
en in haar ook een fakkel heeft gesteld
en een lichtende maan.
- 62(63) Hij is het
die de nacht en de dag heeft ingesteld
in opvolging
voor wie gemaand wil worden
of dankzegging beoogt.

1. Bayḍāwī: De openbaring of de regens.

2. Arabisch: *Ġihād*.

3. Vgl. Koran 18:60?

4. Ġalālayn: Mohammed.

5. Sterrenbeelden.

[DE WARE GELOVIGE]

- 63(64) En de dienaren van de Erbarmer zijn zij die over de aarde wandelen in nederigheid en die wanneer de onwetenden hen toespreken zeggen:
Heil!
- 64(65) en die de nacht doorbrengen zich nederwerpende en zich opstellende¹ voor hun Heer
- 65(66) en die zeggen:
Onze Heer wend af van ons de bestraffing van Ğahannam. Haar bestraffing is onafwendbaar.
- 66 Zij is een kwaad oponthoud en een kwaad verblijf.
- 67(67) [En de dienaren van de Erbarmer zijn zij] die wanneer zij bijdragen geven niet overmatig zijn en niet terughoudend maar die daartussen gelijk staan
- 68(68) en die naast God geen andere god aanroepen en niet doden de ziel die God onaantastbaar heeft verklaard tenzij naar wezenlijk recht en die geen ontucht bedrijven. Wie dat doet vervalt in strafbaarheid.
- 69(69) Verdubbeld wordt voor hem de bestraffing op de Dag der Opstanding en hij zal daarin eeuwig leven in vernedering
- 70(70) behalve wie zich berouwwol inkeert en gelooft en heilzaam werk bedrijft. Want van hen verruilt God de boosheden voor schone daden. God is vergevend en barmhartig.
- 71(71) Maar wie zich berouwwol inkeert en heilzaams bedrijft die doet waarachtig berouw jegens God.
- 72(72) [En de dienaren van de Erbarmer zijn zij] die geen valse getuigenis geven en wanneer zij voorbij komen aan onvertogenheid in eerbaarheid voortgaan
- 73(73) en die wanneer zij gemaand worden aan de tekenen van hun Heer daarvoor niet verstokt staan als doven en blinden
- 74(74) en die zeggen:
Onze Heer schenk ons van onze echtgenoten en onze nakomelingen verkwikking en stel ons voor de vrezenden tot een leiding.
- 75(75) Aan diegenen wordt vergolden met de Zaal² voor de duldigheid die zij betoond hebben en zij zullen daar bejegend worden met een groet van heil en vrede
- 76(76) eeuwig-levend daarin een schoon oponthoud en een schoon verblijf.
- 77(77) Zeg:³
Wat zou mijn Heer zich om u⁴ bekommeren wanneer gij [Hem] niet aanroept? Gij hebt immers [de profeet en de Koran]⁵ voor leugen verklaard. Dus zal het⁶ onvermijdelijk zijn.

1. Ğalālayn: Zich 's nachts in gebed opstellen.

2. Bayḏāwī: De hoogste rang in het Paradijs.

3. Ğalālayn: Gericht tot Mohammed.

4. Ğalālayn: Om de Mekkanen.

5. Zo Ğalālayn.

6. Ğalālayn: De straf.

Z E S E N T W I N T I G S T E S Ū R A
A L - S H U ' A R Ā ' (D E D I C H T E R S)

*Mekkaans, behalve de verzen 197 en 224-227 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 224.*

<p>In de naam van God de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Ṭā' Sin Mīm.¹</p> <p>2 Dat zijn de tekenen van de duidelijk sprekende Schrift.</p> <p>3(2) Wellicht zult gij² diep verslagen zijn dat zij niet gelovig worden.</p> <p>4(3) Indien Wij willen zenden Wij een teken uit de hemel op hen neder zodat hun nekken daarvoor onderdanig gebogen blijven.</p> <p>5(4) Maar niet komt er tot hen een hernieuwde Maning van de Erbarmer of zij worden daarvan afkerig.</p> <p>6(5) En zo verklaren zij die voor leugen. Doch eens zal tot hen de konde komen van dat waar zij de spot mee dreven.</p> <p>7(6) Hebben zij soms niet gezien naar de aarde hoeveel heerlijk van allerlei soorten Wij op haar deden ontspruiten?</p> <p>8(7) Daarin is waarlijk een teken doch niet worden de meesten hunner gelovigen.</p> <p>9(8) En uw Heer is waarlijk de Geweldige de Barmhartige.</p>	<p>[MOZES]³</p> <p>10(9) En toen uw Heer riep tot Mūsā: Ga tot het volk der onrechtdoende lieden 11(10) het volk van Fir'awn. Zullen zij niet vrezend worden? 12(11) Hij zeide: Mijn Heer ik vrees dat zij mij voor leugenaar verklaren. 13(12) En mijn borst is beklemd en niet raakt mijn tong los. Zend dus om Hārūn. 14(13) En zij kunnen mij aanspreken wegens een vergrijp zodat ik vrees dat zij mij zullen doden.⁴ 15(14) Hij⁵ zeide: Niets daarvan. Gaat dan beiden heen met Mijn tekenen. Wij zullen met u beiden zijn toeluisterend.</p> <p>16(15) Zo gaat tot Fir'awn en zegt: Wij zijn de boodschapper van de Heer der wereldwezens. 17(16) Laat de zonen Isrā'īls met ons uittrekken. 18(17) Hij⁶ zeide: Hebben wij u niet in ons midden opgevoed als knaap en hebt gij niet jaren van uw leven onder ons vertoefd?</p>
--	---

1. Zie Koran 2:1.

2. Ġalālayn: Gericht tot Mohammed.

3. Het verhaal van Mozes zoals dat in deze sūra wordt
verteld, is grotendeels identiek aan Koran 7:103-137.

4. Vgl. Exodus 2:11-15. Ġalālayn: Doordat Mozes een
Egyptenaar gedood had.

5. God.

6. Ġalālayn: Faraο zegt dit tot Mozes.

- 19(18) Gij hebt de daad begaan
die gij begaan hebt
dus behoort gij tot de ondankbaren.
- 20(19) Hij¹ zeide:
Ik heb haar begaan op een tijd
dat ik behoorde tot de dwalenden.
- 21(20) Toen ben ik van u heen gevluht
daar ik u vreesde
waarop mijn Heer mij oordeel schonk
en maakte tot een der uitgezondenen.
- 22(21) Dat gij de zonen Isrā’ils tot slaven maakte
is dat soms de weldaad
die gij mij gedaan hebt?
- 23(22) Fir‘awn zeide:
En wat is de Heer der wereldwezens?
- 24(23) Hij² zeide:
De Heer der hemelen en der aarde
en wat tussen beide is
indien gij vast verzekerd zijt.
- 25(24) Hij³ zeide tot wie om hem waren:
Hooft gij niet?
- 26(25) Hij⁴ zeide:
Uw Heer
en de Heer van uw vaders van weleer.
- 27(26) Hij⁵ zeide:
Uw boodschapper die tot u gezonden is
is waarlijk bezeten.
- 28(27) Hij zeide:
De Heer van het Oosten en het Westen
en wat tussen beide is
indien gij verstandig zijt.
- 29(28) Hij zeide:
Indien gij u een andere god neemt dan mij
zal ik u zekerlijk tot gevangene maken.
- 30(29) Hij zeide:
Soms ook wanneer ik u iets breng
dat bewijskrachtig is?
- 31(30) Hij zeide:
- Breng het dan
indien gij behoort tot de oprechten.
- 32(31) Toen wierp hij zijn staf neer
en zie, deze werd een klaarblijkende slang.
- 33(32) En hij trok zijn hand uit
en zie, deze was wit voor de toezienenden.
- 34(33) Hij zeide tot de aanzienlijken om hem:
Deze is waarlijk een kundig tovenaars.
- 35(34) Hij beoogt u uit uw land te verdrijven
met zijn toverij
wat raadt gij nu?
- 36(35) Zij zeiden:
Maakt uitstel met hem en zijn broeder
en zend in de steden verzamelaars rond
die u moeten brengen
iedere kundige tovenaars.
- 38(37) Toen werden de tovenaars verzameld
op de tijd van een vastgestelde dag.
- 39(38) En er werd tot de mensen gezegd:
Zult gij u verzamelen
opdat wij misschien
de tovenaars kunnen volgen
indien zij de zegevierenden zijn?
- 41(40) Toen nu de tovenaars kwamen
zeiden zij tot Fir‘awn:
Is er wel voor ons loon
indien wij de zegevierenden zijn?
- 42(41) Hij zeide:
Ja
en gij zult dan behoren
tot de naastbijgestelden.
- 43(42) Mūsā zeide tot hen:
Werpt wat gij te werpen hebt.
- 44(43) Toen wierpen zij hun koorden
en hun staven
en zij zeiden:
Bij de macht van Fir‘awn
wij zullen waarlijk de zegevierenden zijn.

1. Ġalālayn: Mozes.

2. Mozes.

3. Farao.

4. Ġalālayn: Mozes.

5. Farao.

- 45(44) Toen wierp Mūsā zijn staf.
En zie
hij verslond de bedriegerij
die zij maakten.
- 46(45) Toen wierpen de tovenaars zich neder
met het hoofd ter aarde.
- 47(46) Zij zeiden:
Wij geloven in de Heer der wereldwezens
- 48(47) de Heer van Mūsā en Hārūn.
- 49(48) Hij¹ zeide:
Geloof gij aan hem
voordat ik het u toesta?
Hij is waarlijk uw meester
die u de toverij geleerd heeft.
Doch gij zult het weten:
- (49) ik zal uw handen en voeten afkappen
van weerszijden
en ik zal u kruisigen altezamen.
- 50(50) Zij zeiden:
Geen nood
wij zullen teruggevoerd worden
tot onze Heer.
- 51(51) Wij verlangen dat onze Heer
ons onze misstappen vergeeft
zodat wij de eersten worden der gelovigen.

[DE UITTOCHT]²

- 52(52) En Wij openbaarden aan Mūsā:
Doe mijn dienaren des nachts optrekken
maar gij zult gevolgd worden.³
- 53(53) Toen zond Fir‘awn in de steden
verzamelaars rond:
- 54(54) Deze lieden zijn waarlijk
een weinig talrijke bende
- 55(55) en zij wekken mijn toorn op.
- 56(56) Wij zijn waarlijk talrijk en waakzaam.

- 57(57) Toen deden Wij hen uittrekken
uit gaarden en bronnen
- 58(58) en schatten en een heerlijk verblijf.
- 59(59) Zo was dat.
Wij hadden dit [alles] doen beërven
door de zonen Isrā’ils.
- 60(60) Toen volgden zij⁴ hen
bij het opgaan der zon.
- 61(61) Toen nu de beide scharen
in elkanders gezicht waren
zeiden de gezellen van Mūsā:
Wij zullen waarlijk achterhaald worden.
- 62(62) Hij zeide:
Niets daarvan.
Met mij is mijn Heer
Hij zal mij rechtleiden.
- 63(63) Toen openbaarden Wij aan Mūsā:
Sla met uw staf de zee.
Toen spleet zij vaneen
en elke kant werd als een hoge bergwand
- 64(64) en daar deden Wij
de anderen⁵ nabijkomen.
- 65(65) En Wij redden Mūsā
en wie met hem waren alegader.
- 66(66) Daarop deden Wij de anderen verdrinken.
- 67(67) Daarin is waarlijk een teken
maar de meesten hunner
worden niet gelovig.
- 68(68) Uw Heer is waarlijk de Geweldige
de Barmhartige.
- [ABRAHAM]
- 69(69) En draag hun voor de konde van Ibrāhīm.
- 70(70) Toen hij zeide tot zijn vader en zijn volk:
Wat dient gij?

1. Ġalālayn: Farao.

2. Vgl. Exodus 6-15 en Koran 20:77.

3. Ġalālayn: Door Farao en zijn legers.

4. Farao en zijn legers.

5. Ġalālayn: Farao en zijn leger.

71(71) Zij zeiden:
 Wij dienen afgodsbeelden
 en wij zullen hen blijven aanbidden.
 72(72) Hij zeide:
 Horen zij u soms wanneer gij aanroept?
 73(73) Of baten zij u of schaden zij?
 74(74) Zij zeiden:
 Neen, maar wij hebben bevonden
 dat onze vadersen alzo handelden.
 75(75) Hij zeide:
 Ziet dan eens dat wat gij diende¹
 76(76) gij en uw vadersen van weleer
 77(77) die² zijn voor mij vijanden:
 maar niet de Heer der wereldwezens
 78(78) die mij geschapen heeft
 dus Hij is het die mij recht leidt
 79(79) en die mij spijs en drank geeft
 80(80) en mij geneest wanneer ik ziek ben
 81(81) en mij doet sterven en daarna doet leven
 82(82) en van wie ik begeer
 dat Hij mij mijn misstappen vergeven zal
 op de dag van het Oordeel.

[GEBED]

83(83) Mijn Heer
 schenk mij oordeel³
 en verenig mij met de zaligen.
 84(84) En bezorg mij roep van waarachtigheid
 onder de latere geslachten.
 85(85) En doe mij behoren tot de beërvers
 van de Gaarde van het geneucht.
 86(86) En schenk vergeving aan mijn vader.
 Hij behoorde tot de dwalenden.
 87(87) En verneder mij niet op de dag
 waarop zij worden opgewekt.

1. De afgoden.

2. Wat gij diende, de afgoden.

[HET LAATSTE OORDEEL]

88(88) De dag waarop noch bezittingen
 noch zonen baten
 89(89) maar alleen wie tot God komt
 met overgegeven hart.
 90(90) [Op die Dag] wordt de Gaarde
 nabijgebracht voor de vrezenden
 91(91) en het Hellevuur
 wordt de verdoelden getoond
 92(92) en tot hen wordt gezegd:
 Waar is dat wat gij vroeger diende
 93(93) buiten God?
 Zullen zij u of zichzelf soms helpen?
 94(94) Dan worden zij hals over kop
 daarin geslingerd
 zij en de verdoelden
 95(95) en de legerscharen van Iblis' ategader.
 96(96) Zij zeggen
 daarin verkerende
 in twistgesprek:
 97(97) Bij God
 wij waren waarlijk
 in klaarblijkende dwaling
 98(98) toen wij u⁴ gelijkstelden
 aan de Heer der wereldwezens.
 99(99) En geen anderen hebben ons doen dwalen
 dan de boosgezinden
 100(100) en niet hebben wij voorsprekers
 101(101) noch een toegedane vriend.
 102(102) Zo wij slechts een kans hadden
 zouden wij behoren tot de gelovigen.
 103(103) Daarin is waarlijk een teken
 maar de meesten hunner
 worden niet gelovig.
 104(104) Uw Heer is waarlijk de Geweldige
 de Barmhartige.

3. Ġalālayn: 'Oordeel' betekent hier 'kennis'.

4. De afgoden.

[NOACH]

- 105(105) Het volk van Nūḥ
verklaarde de uitgezondenen
voor leugenaars
- 106(106) toen hun broeder Nūḥ tot hen zeide:
Zult gij niet vrezend worden?
- 107(107) Ik ben voor u
een welbetrouwd boodschapper.
- 108(108) Vreest dus God en gehoorzaamt mij.
- 109(109) En niet vraag ik u daarvoor loon.
Op geen ander rust mijn loon
dan op de Heer der wereldwezens.
- 110(110) Vreest dus God en gehoorzaamt mij.
- 111(111) Zij zeiden:
Zullen Wij soms aan u geloven
terwijl de verachtelijkste lieden u volgen?
- 112(112) Hij' zeide:
En wat heb ik voor kennis
van wat zij² vroeger bedreven?
- 113(113) Alleen aan mijn Heer
moeten zij rekenschap geven
indien gij het beseft.
- 114(113) Ik zal de gelovigen niet afstoten.
- 115(115) Niet ben ik anders
dan een duidelijk sprekend waarschuwer.
- 116(116) Zij³ zeiden:
Indien gij niet ophoudt
o Nūḥ
zult gij zekerlijk behoren
tot de gestenigden.
- 117(117) Hij zeide:
Mijn Heer
mijn volk heeft mij
voor leugenaar verklaard.
- 118(118) Verleen dus uitkomst tussen mij en hen
en red mij en wie met mij gelovigen zijn.

- 119(119) Zo redden Wij hem en wie met hem
waren in het volbeladen schip.⁴
- 120(120) Daarna deden Wij de overblijvenden
verdrinken.
- 121(121) Daarin is waarlijk een teken
maar de meesten hunner
worden niet gelovig.
- 122(122) Uw Heer is waarlijk de Geweldige
de Barmhartige.

[HŪD]⁵

- 123(123) 'Ād verklaarde de uitgezondenen voor
leugenaars
- 124(124) toen hun broeder Hūd tot hen zeide:
Zult gij niet vrezend worden?
- 125(125) Ik ben voor u
een welbetrouwd boodschapper.
- 126(126) Vreest dus God en gehoorzaamt mij.
- 127(127) En niet vraag ik u daarvoor loon.
Op geen ander rust mijn loon
dan op de Heer der wereldwezens.
- 128(128) Bouwt gij op iedere hoogte
een teken in lichtvaardigheid
en maakt gij u kastelen
hopend dat gij eeuwig leeft?
- 130(130) En wanneer gij toegrijpt
doet gij dat als geweldenaars.⁶
- 131(131) Vreest dus God en gehoorzaamt mij.
- 132(132) En vreest Hem die u rijk voorzien heeft
van wat gij weet
- 133(133) u rijk voorzien heeft
met kuddedieren en zonen
- 134(134) en gaarden en bronnen.
- 135(135) Ik vrees voor u de bestraffing
van een verschrikkelijke dag.
- 136(136) Zij zeiden:
Het is ons om het even of gij vermaant

1. Noach.

2. De 'verachtelijkste lieden' uit het vorige vers.

3. Het volk van Noach.

4. Zie Genesis 6:9-9.

5. Hūd was de profeet van het volk 'Ād.

6. Galālayn: Slaat gij toe zonder genade.

- of dat gij niet behoort tot de vermaners.
 137(137) Niet zijn dit¹ anders
 dan de zeden der ouden²
 138(138) en niet zullen wij bestraft worden.
- 139(139) Zo verklaarden zij hem tot leugenaar
 waarop Wij hen deden omkomen.
 Daarin is waarlijk een teken
 maar de meesten hunner
 worden niet gelovig.
 141(140) Uw Heer is waarlijk de Geweldige
 de Barmhartige.
- [SALIH]³
- 141(141) Thamūd verklaarde de uitgezondenen
 voor leugenaars
 142(142) toen hun broeder Ṣāliḥ tot hen zeide:
 Zult gij niet vrezend worden?
 143(143) Ik ben voor u
 een betrouwbaar boodschapper.
 144(144) Vreest dus God en gehoorzaamt mij.
 145(145) En niet vraag ik u daarvoor loon.
 Op geen ander rust mijn loon
 dan op de Heer der wereldwezens.
 146(146) Zult gij soms alhier
 in veiligheid gelaten worden?
 147(147) In gaarden en bronnen?
 148(148) En akkerlanden
 en dadelpalmen met slanke schede?
 149(149) En houdt gij in de bergen huizen uit
 in zorgeloosheid?⁴
 150(150) Vreest dan God en gehoorzaamt mij
 151(151) en gehoorzaamt niet
 het gebod der overmatigen
 152(152) die verderf brengen op de aarde
 en geen heil bewerken.
- 153(153) Zij zeiden:
 Gij behoort slechts tot de betoverden.
 154(154) Niet zijt gij anders dan een mensenkind
 zoals wij
 kom dan aan met een teken
 indien gij behoort tot de oprechten.
 155(155) Hij⁵ zeide:
 Hier is een kamelin
 zij heeft drenking
 en gij hebt drenking
 voor een bepaalde dag.⁶
 156(156) En doet haar geen kwaad aan
 want dan zal u de bestraffing grijpen
 van een verschrikkelijke dag.
 157(157) Toen sneden zij haar pezen door
 maar daarna werden zij tot berouwvollen.
- 158(158) Toen greep hen de bestraffing.
 Daarin is waarlijk een teken
 maar de meesten hunner
 worden niet gelovig.
 159(159) Uw Heer is waarlijk de Geweldige
 de Barmhartige.
- [LOT]⁷
- 160(160) Het volk van Lūṭ
 verklaarde de uitgezondenen
 voor leugenaars
 161(161) toen hun broeder Lūṭ tot hen zeide:
 Zult gij niet vrezend worden?
 162(162) Ik ben voor u
 een betrouwbaar boodschapper.
 163(163) Vreest dus God en gehoorzaamt mij.
 164(164) En niet vraag ik u daarvoor loon.
 Op geen ander rust mijn loon
 dan op de Heer der wereldwezens.
 165(165) Zult gij benaderen

1. Ḡalālayn: Waar gij ons vrees mee aanjaagt.

2. Hiermee wordt bedoeld dat de omstanders tegen Hūd zeggen dat ze het allemaal al eens eerder hebben gehoord.

3. Ṣāliḥ was de profeet van het volk Thamūd.

4. *Fāriḥīn* komt in de Koran alleen hier voor. Ḡalālayn: ‘in zorgeloosheid’ of ‘vaardig’.

5. Ṣāliḥ.

6. Vgl. Koran 54:28.

7. Vgl. Genesis 19.

- de mannelijken onder de wereldwezens?
 166(166) En zult gij aflaten van uw echtgenoten
 die uw Heer voor u geschapen heeft?
 Neen, gij zijt een volk van overtreders.
 167(167) Zij zeiden:
 Indien gij niet ophoudt
 o Lūt
 zult gij zekerlijk behoren
 tot de uitgedrevenen.¹
 168(168) Hij zeide:
 Ik behoor tot hen
 die uw bedrijf verafschuwen.
 169(169) Mijn Heer
 red mij en mijn huisverwanten
 van wat zij bedrijven.
 170(170) Toen redden Wij hem
 en zijn huisverwanten, altogader
 171(171) behalve een oude vrouw²
 [die bleef] bij de talmenden.
 172(172) Toen verdelgden Wij de anderen.
 173(173) En Wij deden op hen regen regenen
 en kwaad was de regen
 der gewaarschuwden.
 174(174) Daarin is waarlijk een teken
 maar de meesten hunner
 worden niet gelovig.
 175(175) Uw Heer is waarlijk de Geweldige
 de Barmhartige.
 [SHU‘AYB]
 176(176) De lieden van de Planting³
 verklaarden
 de gezondenen voor leugenaars
 177(177) toen Shu‘ayb tot hen zeide:
 Zult gij niet vrezend worden?
 178(178) Ik ben voor u
 een betrouwbaar boodschapper.
 179(179) Vreest dus God en gehoorzaamt mij.
 180(180) En niet vraag ik u daarvoor loon.
 Op geen ander rust mijn loon
 dan op de Heer der wereldwezens.
 181(181) Geeft de volle maat
 en behoort niet tot de bekorters⁴
 182(182) en weegt met de rechtgestelde balans.
 183(183) En benadeelt niet de mensen
 in hun eigendommen
 en bedrijft geen kwaad op de aarde
 door verderf te brengen.
 184(184) En vreest Hem die geschapen heeft
 zowel u als de vroegere geslachten.
 185(185) Zij zeiden:
 Gij behoort slechts tot de betoverden.
 186(186) En niet zijt gij anders
 dan een mensenkind zoals wij
 en wij menen
 dat gij behoort tot de leugenaars.
 187(187) Doe dan op ons
 stukken van de hemel nedervallen
 indien gij behoort tot de oprechten.
 188(188) Hij zeide:
 Mijn Heer weet het best wat gij bedrijft.
 189(189) Zo verklaarden zij hem voor leugenaar
 waarop hen greep de bestraffing
 van de dag van het wolken scherm.
 Dat was de bestraffing
 van een verschrikkelijke dag.
 190(190) Daarin is waarlijk een teken
 maar de meesten hunner
 worden niet gelovig.
 191(191) Uw Heer is waarlijk de Geweldige
 de Barmhartige.

1. Ġalālayn: Uitgedreven uit onze stad.

2. De vrouw van Lot, vgl. Genesis 19:26.

3. Vgl. Koran 15:78.

4. Zo Ġalālayn.

[DE ARABISCHE OPENBARING]

- 192(192) Dat¹ is waarlijk de nederzending
van de Heer der wereldwezens
- 193(193) waarmede is nedergedaald
de welbetrouwde Geest²
- 194(194) op uw³ hart
opdat gij zoudt behoren
tot de waarschuwers
- 195(195) in Arabische, duidelijke taal.
- 196(196) En het is ook in de schrifturen
der vroegeren.⁴
- 197(197) Is het voor hen⁵ niet een teken
dat de geleerden der zonen Isrā’ils
het wisten?
- 198(198) En zo Wij het hadden nedergezonden
tot een man der vreemdtaligen
- 199(199) en deze had het hun voorgelezen
dan zouden zij daarin
niet gelovig zijn geworden.
- 200(200) Aldus gaven Wij daaraan ingang
in de harten der boosgezinden.
- 201(201) Niet zullen zij erin geloven
totdat zij de pijnlijke bestraffing zien.
- 202(202) Dan zal deze onverhoeds tot hen komen
terwijl zij er niet op verdacht zijn.
- 203(203) En dan zeggen zij:
Zullen wij ontzien worden?
- 204(204) Zullen zij dan soms Onze bestraffing
nog willen verhaasten?
- 205(205) Zie dan eens
indien Wij hen jarenlang laten genieten
- 206(206) en daarna tot hen komt
wat hun was aangezegd
- 207(207) dan baten hun niet de genietingen
die hun gegeven waren.
- 208(208) En niet hebben Wij
een stede doen omkomen
of er waren waarschuwers voor haar
- 209(209) tot maning.
En niet deden Wij hun onrecht.
- 210(210) En niet zijn de satans
daarmede⁶ afgedaald.
- 211(211) En niet zou dit hun passen
en niet zouden zij het vermogen.
- 212(212) Hun is waarlijk het gehoor ontzegd.
- 213(213) Roep dan samen met God
geen ander god aan
zodat gij behoren zult tot de gestraften.
- 214(214) En waarschuw uw naaste stamgenoten⁷
- 215(215) en strijk uw vleugel
voor wie u volgen van de gelovigen.
- 216(216) Doch indien zij opstandig tegen u zijn
zeg dan:
Ik ben los van wat gij bedrijft.
- 217(217) En stel uw vertrouwen op de Geweldige
de Barmhartige
- 218(218) die u ziet wanneer gij opstaat⁸
- 219(219) en ook hoe gij rondgaat
onder hen die zich nederwerpen.
- 220(220) Hij is de Horende, de Wetende.
- 221(221) Zal ik u berichten
tot wie de satans afdalen?
- 222(222) Zij dalen af tot iedere zondige bedrieger
- 223(223) die [hun] gehoor lenen
maar de meesten hunner zijn leugenaars.
- 224(224) En ook de dichters
de verdoolden
volgen hen.
- 225(225) Ziet gij niet
hoe zij in iedere vallei

1. Ġalālayn: De Koran.

2. Ġalālayn: De engel Gabriël.

3. Bayḏāwi: Het hart van Mohammed.

4. Ġalālayn: In de Thora en het Evangelie.

5. Ġalālayn: De Mekkaanse heidenen.

6. Ġalālayn: De Koran. De openbaring is niet afkomstig van de demonen maar van God.

7. Ġalālayn: De Banū Hāshim en de Banū ‘Abd al-Muṭṭalib. (‘Abd al-Muṭṭalib was de oom van Mohammed, Hāshim was de grootvader van Mohammed.)

8. Ġalālayn: Opstaat om het gebed te verrichten.

smachtend ronddolen
 226(226) en hoe zij zeggen dat wat zij niet doen?
 227(227) Behalve zij die geloven
 en heilzame werken bedrijven
 (228) en God veelmaals gedenken

en hulp verkrijgen
 na onrecht geleden te hebben.
 En eens zullen zij die onrecht doen
 weten welke ommekeer hun wacht.

1. De dichters maken zich in hun poëzie schuldig aan overdrijving, vleierij en opschepperij. Veel gedichten beginnen met een beschrijving van de lange reis die de dichter heeft afgelegd om (de herinnering aan) het voorwerp van zijn dichterlijke liefde te bezoeken. Hierop maakt dit vers een toespeling.

ZEVENENTWINTIGSTE SŪRA

AL-NAML (DE MIEREN)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 18.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

1(1) Ṭā' Sin.¹

Dat zijn de tekenen van de Oplezing²
en van een duidelijk sprekende Schrift

2(2) een leiding en een goede boodschap
voor de gelovigen

3(3) die verrichten de ṣalāt
en opbrengen de zakāt
en die van het latere leven verzekerd zijn.

4(4) Zij die niet geloven in het latere leven
voor hen hebben Wij hun daden
schoon doen schijnen
zodat zij dolen.

5(5) Dat zijn degenen
voor wie de kwade bestraffing is
en die in het latere leven de verliezers zijn.

6(6) En gij³
u wordt de Oplezing ingegeven
vanwege een Wijze en Wetende.

[MOZES]⁴

7(7) Toen Mūsā tot zijn huisverwanten zeide:
Ik heb een vuur bemerkt
ik zal u konde daarvan brengen
of wel ik zal u een houtfakkel brengen
opdat gij u moogt warmen.

8(8) Toen hij nu daarbij kwam

werd hem toegeroepen:

Gezegend zijn
wie in het vuur is
en wie daaromheen zijn.
En lofprijzing aan God
de Heer der wereldwezens.

9(9) O Mūsā

Ik ben het
God
de Geweldige, de Wijze.

10(10) Werp uw staf neder.

Toen hij nu zag dat deze zich schudde
als ware het een ġinn⁵
deinsde hij achteruit
en kwam niet weer terug.

O Mūsā
vrees niet
niet vrezen in Mijn bijzijn
de uitgezondenen.

11(11) Maar wie onrecht bedreef
en daarna schoons stelde
in de plaats van kwaads:
Ik ben vergevend en barmhartig.

12(12) En steek uw hand in uw boezem
zij zal er wit⁶ uitkomen zonder kwaad
als een van de negen tekenen
tot Fir'awn en zijn volk.
Zij zijn een volk van kwaadbedrijvers.

13(13) Toen nu Onze tekenen
helder zichtbaar tot hen kwamen
zeiden zij:

1. Zie Koran 2:1.

2. Teken van de Oplezing; verzen van de Koran.

3. Ġalālayn: Mohammed.

4. Vgl. Koran 20:9-98.

5. Demon.

6. Ġalālayn: Aangestast door lepra.

Dit is klaarblijkende toverij.
 14(14) En zij ontkenen ze¹
 hoewel zij in hun zielen
 ervan verzekerd waren
 in ongerechtigheid en hoogmoed.
 Zie dus
 hoe het einde was der verderfbrengers.

[DAVID EN SALOMO]

15(15) En Wij hadden aan Dāwūd en Sulaymān
 kennis gegeven
 en zij zeiden:
 Lof aan God
 die ons begenadigd heeft
 boven vele zijner gelovige dienaren.
 16(16) En Sulaymān beërfde Dāwūd² en hij zeide:
 O gij mensen
 ons is onderwezen de spraak der vogelen
 en ons is gegeven van alle ding.
 Dit is waarlijk de klaarblijkende genade.
 17(17) En voor Sulaymān werden bijeengebracht
 zijn legerscharen van de ġinn³
 en de mensen en de vogelen
 zodat zij geordend waren.
 18(18) Daarop
 toen zij kwamen bij de vallei der mieren
 zeide een mier:⁴
 O gij mieren
 gaat uw woningen binnen
 dat Sulaymān en zijn legerscharen
 u niet vermorzelen
 zonder dat zij het weten.
 19(19) Toen glimlachte hij⁵
 en lachend om haar woorden zei hij:
 Mijn Heer
 spoor mij aan
 dat ik dankbaar ben voor Uw weldaad

die Gij mij en mijn ouders hebt aangedaan
 en [spoor mij aan]
 dat ik heilzaams verrichte
 waaraan Gij welgevallen hebt
 en doe mij binnegaan
 door Uw barmhartigheid
 onder Uw zalige dienaren.

20(20) En hij monsterde de vogelen en zeide:
 Hoe is het dat ik de hop niet zie
 of zou hij tot de afwezigen behoren?
 21(21) Ik zal hem waarlijk streng bestraffen
 of ik zal hem slachten
 of hij zal tot mij komen
 met klaarblijkend gezag.
 22(22) Doch hij⁶ verbleef niet ver
 en zeide daarop:
 Ik ben bekend met wat u niet bekend is
 en ik ben tot u gekomen uit Saba⁷
 met een zekere konde.
 23(23) Ik heb een vrouw gevonden
 die over hen heerst
 en aan wie van alle ding gegeven is
 en aan wie behoort een ontzaglijke troon.
 24(24) Ik heb bevonden dat zij en haar volk
 zich nederwerpen voor de zon
 buiten God
 en dat de Satan hun
 hun daden schoon doet schijnen
 en hen daarmee afhoudt van de weg
 zodat zij niet rechtgeleid worden.
 25(25) [Ik heb bevonden dat zij en haar volk]
 zich niet nederwerpen voor God
 die uitbrengt het verborgene
 in de hemelen en de aarde
 en die kent wat gij verborgen houdt
 en niet openbaar maakt.
 26(26) God

1. De tekenen, de wonderen.

2. I Koningen 1 en 2.

3. Démonen.

4. Vgl. Spreuken 6:6?

5. Ġalālayn: Salomo. Salomo glimlachte omdat hij immers de taal van de mieren verstond.

6. De hop.

7. Vgl. I Koningen 10:1-10, het verhaal van de koningin van Seba, in de Statenvertaling 'Scheba'.

- geen god is er dan Hij
de Heer van de ontzaglijke troon.
- 27(27) Hij¹ zeide:
Wij zullen zien of gij waarheid spreekt
of wel behoort tot de leugenaars.
- 28(28) Ga heen met dit mijn schrijven
en werp het hun² toe
en ga daarna van hen weg
en zie toe wat zij in antwoord zullen doen.
- 29(29) Zij³ zeide:
O gij aanzienlijken
tot mij is gekomen een waardig schrijven.
- 30(30) Het is: Van Sulaymān
en het is: In naam van God
de Barmhartige Erbarmer.⁴
- 31(31) Verheft u niet tegen mij
en komt tot mij als overgegevenen.⁵
- 32(32) Zij zeide:
O gij aanzienlijken
geeft mij voorlichting in mijn besluit.
Niet zal ik een beslissing vellen
zonder dat gij daarbij aanwezig zijt.
- 33(33) Zij zeiden:
Wij zijn toegerust met kracht
en hevig geweld
maar de beslissing is aan u.
Zie dus toe welke beslissing gij wilt volgen,
- 34(34) Zij zeide:
De koningen
wanneer zij een stede binnendringen
verwoesten zij haar
en maken zij de aanzienlijken onder hen
tot onderworpenen.
En aldus zullen zij handelen.
- 35(35) En ik zal hun een geschenk zenden
en dan uitzien
waarmede de uitgezonden⁶ terugkeren.
- 36(36) Toen hij⁷ nu gekomen was bij Sulaymān

- zeide deze:
Wilt gij mij verrijken met bezit?
Immers wat God mij gegeven heeft
is beter dan wat Hij u gegeven heeft.
Maar toch maakt gij u blij
met uw geschenk.
- 37(37) Keer terug tot hen⁸
dan zullen wij tot hen komen
met legerscharen
waaraan zij
geen weerstand kunnen bieden
en wij zullen hen daaruit drijven
als onderworpenen
terwijl zij onderdanig zijn.
- 38(38) Hij⁹ zeide:
O gij aanzienlijken
wie uwer brengt mij haar troon
voordat zij tot mij komen
als overgegevenen?
- 39(39) En een demon uit de ġinn zeide:
Ik zal hem u brengen
voor gij van uw plaats opstaat.¹⁰
En ik ben daartoe machtig
en welbetrouwd.
- 40(40) Een bij wie kennis was van de Schrift
zeide:
Ik zal u hem¹¹ brengen
voordat de blik uwer ogen
tot u terugkeert.
- Toen hij hem¹² nu vast bij zich zag staan
zeide hij:
Dit komt van de genade van mijn Heer
dat Hij mij wil beproeven
of ik dankbaar zal zijn
of ondankbaar.
En zo iemand dankbaar is

1. Ġalālayn: Salomo tot de hop.

2. Ġalālayn: De koningin en het volk van Saba'.

3. De koningin van Saba'.

4. Deze brief begint dus net als de sūra's van de Koran. Elke gewone brief van een moslim behoort met deze formule te beginnen.

5. Als moslims.

6. De boodschappers die het geschenk brachten.

7. Ġalālayn: De boodschapper van de koningin.

8. De koningin en haar hofhouding.

9. Salomo.

10. Voor gij van uw plaats kunt opstaan: heel snel.

11. De troon van de koningin.

12. De troon.

- is hij slechts dankbaar voor zichzelf
 maar zo iemand ondankbaar is
 dan is mijn Heer zelfgenoegzaam
 en grootmoedig.
- 41(41) Hij zeide:
 Maakt voor haar¹ haar troon onkenbaar
 dan zullen wij zien
 of zij de rechte leiding volgt
 of wel behoort
 tot wie zich niet laten rechtleiden.
- 42(42) Toen zij nu kwam werd er gezegd:
 Is uw troon aldus?
 Zij zeide:
 Het schijnt dat hij het is.
 En aan ons is de kennis
 reeds tevoren gegeven
 en wij zijn overgegevenen geworden.²
- 43(43) En dat wat zij diende buiten God
 weerhield haar
 zij toch behoorde tot een ongelovig volk.
- 44(44) Er werd tot haar gezegd:
 Treed het paleis binnen.
 Toen zij het³ nu zag
 hield zij het voor een watervlak
 en zij ontblootte haar benen.
 Hij zeide:
 Het is een paleis
 geglad met glasplaten.
- (45) Zij zeide:
 Mijn Heer
 ik heb onrecht gedaan aan mijzelf
 en ik heb overgave gedaan
 met Sulaymān
 aan God, de Heer der wereldwezens.

[ṢĀLIḤ]⁴

- 45(46) En Wij hebben tot Thamūd gezonden
 hun broeder Ṣāliḥ:
 Dient God.
 Doch zij waren twee groepen
 die in twist stonden.
- 46(47) Hij zeide:
 O mijn volk
 waarom wilt gij het kwade verhaasten
 voor het goede?
 Zoudt gij niet God om vergeving vragen
 opdat u barmhartigheid moge geschieden?
- 47(48) Zij zeiden:
 Wij zien een kwaad voorteken in u
 en in wie met u zijn.
 Hij zeide:
 Uw lot hangt af van God.
 Neen
 gij zijt lieden
 die in verzoeking gebracht worden.
- 48(49) En er was in de stad⁵
 een bende van negen mannen
 die verderf spreidden in het land
 en onheil brachten.
- 49(50) Zij zeiden tot elkander:
 Zweert bij God
 dat Wij hem en zijn huisverwanten
 des nachts zullen overvallen.
 Daarna zullen wij zeggen
 tot zijn verbondene
 dat wij niet aanwezig zijn geweest
 bij de verdelging van zijn verwanten
 en dat wij oprechte lieden zijn.
- 50(51) En zij beraamden een aanslag
 en Wij beraamden een aanslag
 zonder dat zij het beseften.
- 51(52) Zie dan

1. De koningin.

2. Het einde van het vers is volgens Bayḍāwī hetzij een opmerking van Salomo, hetzij een opmerking van de koningin.

3. Bayḍāwī: Het paleis.

4. De profeet Ṣāliḥ werd gezonden tot zijn volk Thamūd.

5. Galālayn: De stad van Thamūd.

- hoe het einde was van hun aanslag.
Wij vernietigden hen
en hun volk altegader.
- 52(53) Daar zijn dan nu hun huizen
vervallen wegens het onrecht
dat zij deden.
Daarin is waarlijk een teken
voor lieden die weten.
- 53(54) En Wij redden hen die geloofden
en vrezend waren.
- [LOT]¹
- 54(55) En Lūt
toen hij zeide tot zijn volk:
Zult gij zedeloosheid begaan
terwijl gij toch inzicht hebt?
- 55(56) Zult gij waarlijk de mannen naderen
in wellustige begeerte
in plaats van de vrouwen?
Neen
gij zijt lieden die onwetend zijn.
- 56(57) En niet was het antwoord van zijn volk
anders dan dat zij zeiden:
Drijft het geslacht van Lūt
weg uit uw stede.
Zij zijn mensen die zich rein houden.
- 57(58) Toen redden Wij hem
en zijn huisverwanten
doch niet zijn vrouw
die naar Onze beschikking
behoorde tot de talmenden.
- 58(59) En Wij deden regen op hen vallen
en kwaad was toen de regen
der gewaarschuwden.
- [DE GOEDHEID GODS]
- 59(60) Zeg:²
Lof aan God
en heil over Zijn dienaren
die Hij heeft uitverkoren.
Is God beter
of het genoten-geven dat gij bedrijft?
- 60(61) Of wie heeft de hemelen en de aarde
geschapen
en heeft voor u uit de hemel
water doen nederdalen
waarmede Wij prachtige tuinen
deden ontspruiten?
Niet is het aan u gegeven
dat gij haar bomen doet ontspruiten.
Is er een god met God samen?
Neen
zij zijn lieden
die in verkeerde richting gaan.
- 61(62) Of wie heeft de aarde in vaste stand gezet
en in haar midden rivieren gemaakt
en haar van pijlers voorzien
en tussen de beide zeeën
een scheidsmuur gemaakt?
Is er een god met God samen?
Neen
maar de meesten hunner weten niet.
- 62(63) Of wie verhoort de in nood verkerende
wanneer hij Hem aanroept
en neemt het kwade weg
en maakt u tot opvolgers op de aarde?
Is er een god met God samen?
Weinig is het dat gij u laat manen.
- 63(64) Of wie leidt u recht in de duisternissen
van het land en de zee
of wie zendt de winden als verkondigers
voor Zijn barmhartigheid uit?

1. Vgl. Koran 7:80-84.

2. Ġalālayn: Gericht tot Mohammed.

Is er een god met God samen?
 Verheven is God
 boven het genotengeven dat gij bedrijft.
 64(65) Of wie brengt voor de eerste maal
 de schepping in aanzijn
 en doet haar daarna wederkeren
 en wie geeft u onderhoud
 uit de hemel en de aarde?
 Is er een god met God samen?
 Brengt uw bewijs indien gij oprecht zijt.

[DE ONGELOVIGEN EN HET LAATSTE
 OORDEEL]

65(66) Zeg:
 Niet kennen wie in de hemelen
 en op de aarde zijn
 de verborgenheid
 dan God alleen
 en niet zijn zij bewust
 (67) van de tijd
 waarop zij zullen worden opgewekt.
 66(68) Neen
 hun kennis reikt tot het latere leven
 maar zij zijn in twijfel daarover
 of neen
 zij zijn verblind daarvoor.
 67(69) En zij die ongelovig zijn zeggen:
 Wanneer wij stof geworden zijn
 en ook onze vaders
 zullen wij dan uitgebracht worden?
 68(70) Reeds is dit aan ons aangezegd
 en aan onze vaders tevoren.
 Niet zijn dit anders
 dan vertelsels der ouden.
 69(71) Zeg:
 Reist op de aarde
 en aanschouwt

hoe het einde was der boosgezinden.
 70(72) En wees niet bedroefd wegens hen
 en wees niet in benauwenis
 voor de aanslag die zij beramen.
 71(73) En zij zullen zeggen:
 Wanneer is deze aanzegging
 indien gij oprecht zijt?
 72(74) Zeg:
 Mogelijk dat u op de hielen zit
 een deel van dat
 wat gij wenst te verhaasten.¹

73(75) Uw Heer is waarlijk
 de schenker van genade aan de mensen
 maar de meesten hunner
 zijn niet dankbaar.
 74(76) En uw Heer weet waarlijk
 wat hun borsten verbergen
 en wat zij openbaar maken.
 75(77) En er is geen verborgen zaak in de hemel
 en op de aarde
 of zij is in een duidelijke Schrift.

[DE OPENBARING]

76(78) Deze Oplezing²
 zal aan de zonen Isrā'ls vertellen
 het meeste van dat waarin zij onenig zijn.
 77(79) En zij is een rechte leiding
 en een barmhartigheid voor de gelovigen.
 78(80) Uw Heer zal tussen hen beslissen
 met Zijn oordeel.
 Hij is de Geweldige, de Wetende.
 79(81) Stel dan uw vertrouwen op God
 gij steunt
 op de klaarblijkende wezenlijkheid.

1. Wellicht is de straf nabij gekomen.

2. Deze Koran.

[HET LAATSTE OORDEEL]

- 80(82) Niet zult gij de doden doen horen
 noch de doven doen horen
 de oproep
 wanneer zij zich afwenden en afkeren.
- 81(83) En niet zult gij de blinden
 kunnen recht leiden
 van hun gedwaal.
 Geen anderen kunt gij doen horen
 dan wie geloven in Onze tekenen
 zij immers zijn overgegevenen.
- 82(84) En wanneer het aangezegde¹ hen overvalt
 doen Wij voor hen
 een dier uitgaan uit de aarde²
 dat hun toespreekt:
 De mensen hadden geen verzekerdheid
 van Onze tekenen.
- 83(85) En ten dage dat Wij van iedere gemeente
 zullen samendrijven
 een troep van wie Onze tekenen
 voor leugen verklaren
 dan zullen zij geordend worden.
- 84(86) Daarna wanneer zij komen zegt Hij:
 Hebt gij Mijn tekenen
 voor leugen verklaard
 zonder dat gij daar
 volledige kennis van hadt?
 Of wat is het dat gij bedreven hebt?
- 85(87) En het aangezegde overvalt hen
 wegens het onrecht
 dat zij bedreven
 en dan vermogen zij niet te spreken.
- 86(88) Hebben zij soms niet gezien
 dat Wij de nacht gemaakt hebben
 om daarin te rusten
 en de dag

om zichtbaarheid te geven?
 Daarin zijn waarlijk tekenen
 voor lieden die geloven.

- 87(89) En ten dage
 dat op de bazuin geblazen wordt
 dan worden wie in de hemelen zijn
 en op de aarde
 opgeschrikt
 behalve wie God wil.
 En allen komen tot Hem
 in onderworpenheid.
- 88(90) En gij ziet de bergen
 die gij meent dat onbeweeglijk zijn
 voorbijtrekken op de wijze der wolken
 door de werkzaamheid van God
 die alle ding volvoert.
 Hij is welonderricht van wat gij doet.
- 89(91) Wie schone daden bedreven heeft
 voor die komt daarvan goeds
 en zij zijn vrijgesteld
 van verschrikking op die dag.
- 90(92) Maar wie slechte daden bedreven hebben
 die worden op hun gezichten
 in het Vuur geslingerd:
 Wordt u soms iets anders vergolden
 dan wat gij bedreeft?

[DE OPDRACHT AAN DE GEZANT GODS]

- 91(93) Mij is slechts bevolen
 dat ik dien de Heer van dit oord³
 dat Hij gewijd heeft verklaard
 en aan Hem behoort alle ding.
 En mij is bevolen
 dat ik behoor tot de overgegevenen
 en dat ik voordraag de Oplezing.⁴
 Zo iemand dan rechtgeleid wordt

1. Ġalālayn: De straf Gods.

2. Vgl. Daniël 7 en Openbaring 13:11.

3. Ġalālayn: Mekka.

4. De Koran.

dan wordt hij rechtgeleid voor zichzelf
maar zo iemand dwaalt zeg dan:

Ik behoor slechts tot de waarschuwers.

⁹³⁽⁹⁵⁾ En zeg:

Lof aan God

Hij zal u Zijn tekenen tonen
zodat gij ze herkent.

En niet is uw Heer achteloos
omtrent wat gij bedrijft.

ACHTENTWINTIGSTE SŪRA
AL-QAṢAṢ (DE VERTELLING)

Mekkaans, behalve de verzen 52-55 die Medinensisch zijn, terwijl vers 85 geopenbaard werd in al-Ğuĥfa tijdens de Ĥiġra van Mekka naar Medina; de titel is ontleend aan vers 25.

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Ṭā' Sin Mīm.¹</p> <p>2 Dat zijn de tekenen²
van de duidelijk sprekende Schrift.</p> <p>[MOZES]³</p> <p>3(2) Wij zullen u voordragen
van de konde van Mūsā en Fir'awn
naar het wezenlijke
voor lieden die geloven.</p> <p>4(3) Fir'awn trad aanmatigend op in het land
en maakte verdeeldheid
onder zijn bewoners
doordat hij een groep hunner verdrukte
en hun zonen doodde
en hun vrouwen in leven liet.
Hij behoorde tot de verderfbrengers.</p> <p>5(4) Doch Wij wilden wél doen
aan hen die onderdrukt werden
in het land
en hen tot leidlieden maken
en hen maken tot de beërvenden</p> <p>6(5) en hun macht vestigen in het land
en aan Fir'awn en Hāmān⁴
en hun legerscharen tonen
waarvoor zij op hun hoede moesten zijn.</p> | <p>7(6) En Wij openbaarden
aan de moeder van Mūsā:
Zoog hem
en wanneer gij voor hem vreest
werp hem dan in de stroom.
En vrees niet en wees niet bedroefd.
Wij zullen hem tot u terugvoeren⁵
en hem maken tot een der uitgezondenen.</p> <p>8(7) Toen namen de verwanten van Fir'awn
hem op
opdat hij voor hen zou worden
een vijand en een droefenis.
Fir'awn en Hāmān en hun legerscharen
waren zondebedrijvers.</p> <p>9(8) En de vrouw van Fir'awn zeide:
Een verkwikking des harten is hij
voor mij en voor u
doodt hem niet
mogelijk dat hij ons baat zal brengen
of dat wij hem als kind aannemen.⁶
Maar niet hadden zij vermoeden.</p> <p>10(9) En het gemoed van Mūsā's moeder
werd troosteloos
bijna zou zij hem bekend gemaakt hebben
zo Wij haar hart niet verstevigd hadden
opdat zij zou behoren tot de gelovigen.</p> <p>11(10) En zij⁷ zeide tot zijn zuster:
Volg hem na.
En zo hield zij⁸ de blik op hem
van terzijde</p> |
|--|---|

1. Zie Koran 2:1.

2. Koranverzen.

3. Vgl. Koran 7:103-174.

4. Vgl. het boek Esther 3-7. Net als de Faraó die hier wordt genoemd achtervolgde Haman de joden.

5. Vgl. Exodus 2:1-10.

6. Vgl. Koran 12:21.

7. De moeder van Mozes.

8. Mirjam, de zuster van Mozes.

- zonder dat zij het vermoedden.
 12(11) En Wij hadden hem¹ daarvoor
 reeds afgehouden van de zoging
 waarop zij² zeide:
 Zal ik u geleiden naar lieden van een huis
 die zich voor u met hem kunnen belasten
 en goed voor hem zullen zorgen?
 13(12) Zo voerden Wij hem terug
 naar zijn moeder
 opdat haar hart verkwikt zou worden
 en zij niet zou treuren
 en dat zij weten zoude
 dat de belofte van God wezenlijk is.
 Maar de meesten hunner weten niet.
- 14(13) En toen hij³ zijn mondigheid bereikt had
 en zijn wasdom voltooid was
 gaven Wij hem oordeel en kennis.
 En aldus vergelden Wij
 aan de wél-handelenden.
- 15(14) En hij trad de stad binnen op een tijd
 dat haar bewoners achteloos waren⁴
 en hij trof in haar twee mannen aan
 die met elkander vochten⁵
 de een van zijn eigen partij
 en de ander van de hem vijandelijken.
 Toen riep hij die tot zijn partij behoorde
 zijn bescherming in tegen hem
 die tot de vijand behoorde
 waarop Mūsā hem neervelde
 en hem zo afmaakte.
 Hij zeide:
 Dit behoort tot de werking van de Satan
 hij is een klaarblijkende vijand
 die doet dwalen.
- 16(15) Hij⁶ zeide:
 Mijn Heer
 ik heb onrecht gedaan aan mijzelf
- vergeef mij dus.
 Toen vergaf Hij hem.
 Hij is de Vergevende, de Barmhartige.
- 17(16) Hij zeide:
 Mijn Heer
 bij de weldaden
 die Gij mij hebt aangedaan
 nooit meer zal ik hulpverlener zijn
 voor de boosgezinden.
- 18(17) Toen begon hij zich in de stad
 onveilig te gevoelen
 en hield zich op zijn hoede.
 Daar kwam degene
 die hem gisteren
 om bescherming had gevraagd
 zijn hulp inroepen.
 Mūsā zeide tot hem:
 Gij zijt duidelijk een misleide.
- 19(18) Toen hij nu aan wilde grijpen
 degene die hun beider vijand was
 zeide deze:
 O Mūsā
 wilt gij mij doden
 zoals gij gisteren een ziel gedood hebt?
 Niet wilt gij iets anders
 dan een geweldenaar zijn
 in het land
 en niet wilt gij behoren
 tot de heilbewerkers.
- 20(19) En er kwam een man aansnellen
 van het einde der stad
 hij zeide:
 O Mūsā
 de rijksgroten beraadslagen over u
 dat zij u doden
 trek dus uit
 ik behoor voor u tot de goede raadgevers.
- 21(20) Toen trok hij vluchtend uit vandaar

1. Mozes.

2. Mirjam.

3. Mozes.

4. Ġalālayn: Omdat ze hun middagslaap deden.

5. Vgl. Exodus 2:11-15.

6. Mozes.

- en hield zich op zijn hoede.
 Hij zeide:
 Mijn Heer
 red mij voor de onrecht-doende lieden.
- 22(21) Toen hij zich nu begeven had
 in de richting van Madyan¹
 zeide hij:
 Mogelijk dat mijn Heer mij zal rechtleiden
 op de gebaande weg.
- 23(22) Toen hij nu was afgedaald
 naar het water van Madyan
 (23) trof hij daar een menigte van mensen
 die water putten
 en hij trof ter zijde van hen
 twee vrouwen aan
 die hun kudde terughielden.
 Hij zeide:
 Wat is er met u beiden?
 Zij zeiden:
 Wij kunnen geen water putten
 zolang niet de herders
 hun kudden wegdrijven
 onze vader immers is een bejaard man.
- 24(24) Toen putte hij voor haar
 waarop hij zich terugtrok in de schaduw
 en zeide:
 Mijn Heer
 ik ben behoeftig naar het goeds
 dat Gij tot mij hebt nedergezonden.
- 25(25) Toen kwam een harer tot hem
 lopende met zedigheid.
 Zij zeide:
 Mijn vader nodigt u tot zich
 om u het loon te vergelden daarvoor
 dat gij voor ons geput hebt.
 Toen hij nu bij hem kwam
 en hem het gebeurde verhaalde
- zeide hij:
 Vrees niet
 gij zijt ontkomen
 aan de onrecht-doende lieden.
- 26(26) Een harer zeide tot hem:
 O vader
 neem hem voor loon in uw dienst
 de beste die gij in dienst kunt nemen
 is een krachtige en welbetrouwde.
- 27(27) Hij² zeide:
 Ik wil u³ doen huwen
 met een van mijn beide dochters hier
 op voorwaarde dat gij mij dient
 gedurende acht jaargangen⁴
 indien gij er dan tien volmaakt
 dan staat dat aan u
 maar niet wil ik u
 te grote moeite opleggen.
 Gij zult bevinden
 zo God wil
 dat ik behoor tot de deugdzamen.
- 28(28) Hij zeide:
 Dat zij zo tussen mij en u
 welke der beide termijnen ik ook vervul
 er zal geen verhaal op mij zijn.
 God is zaakbezorger
 voor wat wij afspreken.
- 29(29) Toen nu Mūsā de termijn vervuld had
 en met de zijnen weg was getrokken
 bemerkte hij van de zijde van de Berg
 een vuur.⁵
 Hij zeide tot zijn verwanten:
 Blijft staan
 ik heb een vuur bemerkt
 wellicht breng ik u bericht daarvan
 of een blok van het vuur
 zodat gij u daaraan kunt verwarmen.

1. Vgl. Exodus 2:15-25.

2. Jethro.

3. Mozes.

4. Vgl. Genesis 29:18.

5. Vgl. Exodus 3.

- 30(30) Toen hij het nu bereikt had
werd hij toegeroepen
van de rechteroever der vallei
in het gezegende veld
vanuit de boom:
O Mūsā
Ik ben het
God
de Heer der wereldwezens.
- 31(31) Werp uw staf neder.¹
Toen hij nu zag dat deze zich schudde
als ware het een ġinn²
deinsde hij achteruit
en kwam niet weer terug.
O Mūsā
treed nader en vrees niet
gij behoort tot de beveiligden.
- 32(32) Steek uw hand in uw boezem
zij zal er wit uitkomen
zonder kwaad
en trek uw vleugel terug van de angst.
Want dit zijn twee bewijzen
vanwege uw Heer
tot Fir'awn en zijn rijksgroten
zij zijn waarlijk
een volk van kwaadbedrijvers.
- 33(33) Hij zeide:
Mijn Heer
ik heb een ziel van hen gedood
dus vrees ik dat zij mij zullen doden.
- 34(34) En mijn broeder Hārūn
hij is beter bespraakt dan ik:
zend hem dus met mij als hulp
die mijn oprechtheid kan bevestigen.
Ik vrees dat zij mij
voor leugenaar zullen verklaren.
- 35(35) Hij zeide:
Wij zullen uw arm verstevigen

met uw broeder
en Wij zullen u beiden gezag geven
zodat zij u niet te na komen.
Door Onze tekenen zult gij beiden
en wie u volgen
de zegevierenden zijn.

- 36(36) Toen nu Mūsā tot hen kwam
met Onze bewijskrachtige tekenen
zeiden zij:³
Niet is dit anders dan uitgedachte toverij
en niet hebben wij daarvan gehoord
onder onze vaders van weleer.
- 37(37) En Mūsā zeide:
Mijn Heer kent het best
wie tot de rechte leiding komt
van Zijnentwege
en voor wie bestemd is
het uiteindelijk verblijf:
Niet varen de onrecht-doeners wél.
- 38(38) En Fir'awn zeide:
O gij rijksgroten
niet ken ik voor u een andere god
dan mijzelf.
Stook mij dus vuur, o Hāmān,
om uit klei [stenen te bakken]⁴
en maak voor mij een hoog paleis⁵
zodat ik de god van Mūsā kan waarnemen
immers ik houd hem voor een
die behoort tot de leugenaars.
- 39(39) En hij⁶ verhovaardigde zich
hij en zijn legerscharen
op de aarde
zonder wezenlijke grond
en zij meenden
dat zij niet tot Ons
zouden worden teruggevoerd.
- 40(40) Toen grepen Wij hem en zijn legerscharen

1. Vgl. Exodus 4.

2. Demon.

3. Farao en zijn hofhouding.

4. Zo Ġalālayn. Vgl. Exodus 1:14.

5. Volgens sommigen een verwijzing naar de toren
van Babel.

6. Farao.

en Wij wierpen hen in de stroom.¹
Zie dus hoe de eindbestemming was
der onrechtdoeners.

41(41) En Wij maakten hen² tot leidlieden
die oproepen naar het Vuur
en op de Dag der Opstanding
zullen zij niet geholpen worden.

42(42) En Wij vervolgden hen in dit nabije leven
met vervloeking
en op de Dag der Opstanding
zullen zij behoren
tot de verafschuwden.

[TOEPASSING VAN DE GESCHIEDENIS
VAN MOZES OP DE MEKKANEN]

43(43) En Wij hebben aan Mūsā
de Schrift gegeven
nadat Wij de vroegere geslachten
hadden doen omkomen
als heldere bewijzen voor de mensen
en rechte leiding en barmhartigheid
opdat zij gemaand mochten worden.

44(44) En niet waart gij³ aan de westelijke zijde⁴
toen Wij aan Mūsā
het besliste bevel gaven
en niet behoorde gij tot de aanwezigen.

45(45) Maar Wij hebben geslachten
doen opkomen
wier leven zich lang uitstrekke
en niet waart gij⁵ verblijvend
onder de lieden van Madyan
om hun Onze tekenen voor te dragen.
Maar Wij waren het die uitzonden.⁶

46(46) En niet waart gij aan de zijde van de Berg
toen Wij toeriepen.
Maar het is

door de barmhartigheid van uw Heer
dat gij waarschuwing geeft aan een volk⁷
waartoe geen waarschuwer
voor uw tijd gekomen was
opdat zij gemaand mochten worden.

47(47) En opdat
zo hen een slag treft
voor wat hun handen
vroeger bedreven hebben
zij niet kunnen zeggen:
Onze Heer
hadt Gij tot ons niet een boodschapper
kunnen zenden
zodat wij Uw tekenen konden volgen
en behoren tot de gelovigen?

48(48) Doch wanneer het wezenlijke
tot hen komt
vanwege Ons
zeggen zij:
Had hem niet
hetzelfde gegeven kunnen worden
wat aan Mūsā gegeven is?
Maar zijn zij soms niet ongelovig geweest
aan hetgeen tevoren
aan Mūsā gegeven was?
Zij zeggen:
Twee toverijen⁸ die elkander steunen.
En zij zeggen:
Wij zijn aan elk van beide ongelovig.

49(49) Zeg:
Brengt dan een Schrift vanwege God
die betere leiding geeft dan die beide
zodat ik haar kan volgen
indien gij oprecht zijt.

50(50) Indien zij dan
geen antwoord voor u vinden
weet dan dat zij slechts hun lusten volgen.
En wie dwaalt er meer

1. Vgl. Exodus 14.

2. Ġalālayn: De afgodendienaars.

3. Ġalālayn: Mohammed.

4. Ġalālayn: De westelijke zijde van de vallei toen God tot Mozes sprak.

5. Mohammed.

6. Baydāwī en Ġalālayn: Mohammed kan deze geschiedenissen dus alleen uit de Goddelijke openbaring kennen.

7. Ġalālayn: De Mekkanen.

8. Ġalālayn: De Thora en de Koran.

dan wie zijn lust volgt
zonder leiding van God.
God leidt niet recht
de onrecht-doende lieden.

- 51(51) Wij hebben hun
de aanzegging doen toekomen
opdat zij gemaand mochten worden.
- 52(52) Zij aan wie Wij in de tijd daarvoor
de Schrift hebben gegeven
die zijn eraan gelovig.¹
- 53(53) En wanneer het hun wordt voorgedragen
zeggen zij:
Wij geloven erin
het is het wezenlijke van onze Heer
wij waren reeds tevoren overgegevenen.
- 54(54) Aan diegenen zal hun loon
twee malen gegeven worden
deswege dat zij
geduldig hebben uitgehouden
en met het goede het slechte afweren
en bijdragen geven
van het onderhoud dat Wij hun gaven.
- 55(55) En wanneer zij ijdele praat horen
wenden zij zich daarvan af en zeggen:
Voor ons onze werken
en voor u uw werken.
Heil over u.²
Niet hebben wij begeerte³
naar de onwetenden.
- 56(56) Gij kunt niet recht leiden
wie gij wensen zoudt
maar God leidt recht wie Hij wil.
Hij kent het best de rechtgeleiden.
- 57(57) Zij⁴ zeggen:
Indien wij met u samen
de rechte leiding volgen

- zullen wij uit ons land worden weggerukt.
En hebben Wij soms niet aan hen
tot vestiging gegeven
een welverzekerde gewijde plaats⁵
waarheen allerlei vruchten
worden opgebracht
als onderhoud vanwege Ons?
Maar de meesten hunner weten niet.
- 58(58) En hoe menige stede
hebben Wij doen omkomen
die verwaten was om haar welvaart
en daar zijn nu hun woonplaatsen
ternauwernood bewoond
na hun heengaan.
Wij waren de beërvenden.
- 59(59) Maar niet ging uw Heer ertoe over
de steden te verdelgen
voordat Hij naar de hoofdstad ervan
een boodschapper zond
om hun Onze tekenen voor te dragen.
En niet gingen Wij de steden verdelgen
of haar bewoners waren onrecht-doeners.
- 60(60) En wat al dingen u gegeven zijn
dat is het gebruiksgenot
van het nabije leven
en zijn tooi
maar wat bij God is is beter en blijvender.
Zult gij dan niet verstandig worden?
- 61(61) Is soms hij
aan wie een schone belofte is gedaan
en die haar deelachtig wordt
gelijk aan hem wie Wij de genieting
van het nabije leven
hebben doen smaken
en die daarna, op de Dag der Opstanding,
behoort tot de voorgeleiden?⁶
- 62(62) En ten dage dat Hij hun zal toeroepen
dan zal Hij zeggen:

1. Ġalālayn: Dit verwijst naar joden en christenen die in Mohammeds missie geloofden.
2. Ġalālayn: Zij zeggen *Salām 'alaykum* als afscheidsgroet tot de ongelovigen.
3. Bayḍāwi en Ġalālayn: Niet hebben wij lust tot omgang met onwetenden.

4. Ġalālayn: De volgelingen van Mohammed.
5. 'Gewijde plaats': *Ḥaram*. Hiermee wordt Mekka aangeduid.
6. Ġalālayn: Opgebracht naar het Hellevuur.

- Waar zijn nu Mijn genoten¹
welker bestaan gij beweerde?
- 63(63) Zij voor wie de aanzegging verwezenlijkt is
zeggen:
Onze Heer
dezen zijn het
die wij misleid hebben
wij hebben hen misleid
zoals wij zelf misleid waren.
Wij verklaren ons los van hen jegens U
niet waren wij het die zij dienden.
- 64(64) En er wordt gezegd:
Roept uw genoten aan.
Dan roepen zij hen aan
maar zij lenen hun geen gehoor.
En zij zien de bestraffing:
Hadden zij zich maar laten rechtleiden.
- 65(65) En ten dage dat Hij hun zal toeroepen
dan zal Hij zeggen:
Wat voor antwoord gaaft gij
aan de uitgezondenen?
- 66(66) Doch mededelingen op die dag
zijn onverstaanbaar voor hen
zodat zij elkander
niet kunnen ondervragen.²
- 67(67) Wat dan hun aangaat
die berouwvol inkeren
en geloven en heilzaams verrichten
mogelijk dat die zullen behoren
tot de wél-varenden.
- 68(68) En uw Heer scheidt wat Hij wil
en Hij verkiest
niet staat aan hen de keuze vrij.
Geprezen is God
en verheven is Hij
boven het genoten-geven
dat zij bedrijven.
- 69(69) God kent wat hun borsten verbergen
- en wat zij openbaar maken.
70(70) En Hij is God.
Geen god is er dan Hij.
Aan Hem de lof
in het eerste en het laatste leven.
En aan Hem is het oordeel
en tot Hem wordt gij teruggevoerd.
- [GODS ALMAGHT]
- 71(71) Zeg:
Ziet eens aan
indien God voor u
de nacht duurzaam maakte
tot de Dag der Opstanding
welke god is er dan buiten God
die u licht zou brengen?
Zult gij dan niet horen?
- 72(72) Zeg:
Ziet eens aan
indien God voor u
de dag duurzaam maakte
tot de Dag der Opstanding
welke god is er dan buiten God
die u de nacht zou geven
om daarin te rusten?
Zult gij dan niet tot inzicht komen?
- 73(73) Maar door Zijn barmhartigheid
heeft Hij voor u
de nacht en de dag gemaakt
opdat gij daarin kunt rusten
en opdat gij uw begeerte bevredigt
naar Zijn genade
en opdat gij dankbaar moogt worden.
- 74(74) En ten dage dat Hij hun zal toeroepen
dan zegt Hij:
Waar zijn Mijn genoten
van welke gij het bestaan beweerde?

1. Die afgoden.

2. Ġalālayn: Ondervragen over wat redding zou geven.

75(75) En Wij nemen uit iedere gemeente
een getuige
en dan zeggen Wij:
Komt aan met uw bewijs!
En dan weten zij
dat de wezenlijkheid aan God toekomt
en dwaalt van hen af
dat wat zij verzonnen hadden.

[DE GESCHIEDENIS VAN KORACH]¹

76(76) Qārūn behoorde tot het volk van Mūsā
doch hij begeerde macht over hen.
En Wij hadden hem
zoveel schatkamers gegeven
dat sterke mannen gezamenlijk
de sleutels daartoe moesten torsen.
Toen zijn volk tot hem zeide:
Verblijd u niet.
God bemint niet hen
die zich dwaas verblijden.

77(77) En zoek te verwerven
onder wat God u gegeven heeft
het latere verblijf
en vergeet niet uw taak in het nabije leven
en handel wél
zoals God aan u wél-gehandeld heeft.
En streef niet naar verderf op de aarde.
God bemint niet de verderf-brengers.

78(78) Hij zeide:
Het is mij slechts gegeven
wegens kennis die ik bezit.
Wist hij soms niet dat God
van de geslachten voor zijn tijd
lieden verdelgd had
die sterker waren in kracht
en groter in vergaarde rijkdommen?
Maar niet worden de boosgezinden

ondervraagd over hun boosheden.²

79(79) Toen kwam hij³ uit tot zijn volk
in zijn toisel.
Zij die het nabije leven najaagden zeiden:
O mochten wij het gelijke bezitten
van wat aan Qārūn gegeven is.
Hij is waarlijk begiftigd
met ontzaglijk geluk.

80(80) Maar zij aan wie de kennis was gegeven
zeiden:

Wee u!

De beloning Gods is beter
voor wie geloofd
en heilzaams verricht
maar geen anderen
zullen haar deelachtig worden
dan de geduldig uithoudenden.

81(81) Toen deden Wij hem en zijn woning
in de aarde verzinken⁴
doch geen schare was er
om hem te helpen, buiten God.

En niet behoorde hij tot de geholpenen.

82(82) En zij die gisteren gewenst hadden
in zijn plaats te zijn
zeiden in de morgen:

Wee

nu blijkt dat God
ruim levensonderhoud verleent
aan wie van Zijn dienaren Hij wil
en het toemeet
immers zo God niet
goedgunstig jegens ons geweest ware
zou Hij ons hebben doen verzinken.
Wee
nu blijkt het
dat niet wél-varen de ondankbaren.

1. Vgl. Numeri 16.

2. Ġalālayn: Want God kent hun boosheden reeds en zij
gaan direct het Hellevuur in.

3. Korach.

4. Vgl. Numeri 16:32.

[SLOTSOM]

- 83(83) Dat latere verblijf is het
dat Wij bereid stellen
voor wie niet streven
naar machtsverheffing op de aarde
en niet naar verderf.
En de uitslag is voor de vrezenden.
- 84(84) Wie een schone daad verricht
voor die is er iets nog beters
maar wie een slechte daad verricht
niet wordt aan hen
die slechte daden bedrijven
iets anders vergolden
dan wat zij bedreven.
- 85(85) Hij die u¹ de Oplezing²
tot taak heeft gegeven
zal u terugvoeren naar een bestemming.
Zeg:
Mijn Heer kent het best

1. Mohammed.

2. De Koran.

- wie de rechte leiding aanneemt
en wie er is in klaarblijkende dwaling.
- 86(86) En niet kunt gij iets anders verwachten
dan dat de Schrift u wordt bijgebracht
uit barmhartigheid vanwege uw Heer
word dus niet een helper
voor de ongelovigen.
- 87(87) En laten zij u niet afbrengen
van de tekenen Gods
nadat deze op u zijn nedergezonden.
En roep op tot uw Heer
en behoort niet tot de genotengevers.
- 88(88) En roep niet
samen met God
een andere god aan.
Geen god is er dan Hij.
Alle ding zal ondergaan
alleen niet Zijn aangezicht.
Aan Hem is het oordeel
en tot Hem zult gij teruggevoerd worden.

NEGENENTWINTIGSTE SŪRA

AL-‘ANKABŪT (DE SPIN)

*Mekkaans, behalve de verzen 1-11 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 41.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

en aan hen zullen Wij vergelden
het mooiste van wat zij bedreven.

1(1) Alif Lām Mīm.¹

[VERHOUDING TOT OUDERS EN
VEELGODENDOM]

2 Menen de mensen soms
dat zij vrij worden gelaten
om te zeggen:
Wij geloven
zonder dat zij aan beproeving
zullen worden blootgesteld?

8(7) En Wij hebben de mens opgedragen
wél te handelen jegens zijn ouders.
Maar indien zij² ijveren
dat gij Mij tot genoot geeft
dat waaromtrent gij geen kennis hebt
gehoorzaam hun dan niet.
Tot Mij is uw terugkeer
en dan zal Ik u kond doen
wat gij bedreeft.

3(2) Wij hebben toch hen die voor hen waren
aan beproeving blootgesteld
immers zo zal God kennen
hen die oprecht zijn
en zal Hij kennen de leugenachtigen.

9(8) En hen die geloven
en de heilzame werken verrichten
die zullen Wij doen binnegaan
onder de zaligen.

4(3) Of menen zij die slechte daden bedrijven
dat zij ons zullen ontkomen?
Kwaad is het oordeel dat zij vellen.

10(9) En onder de mensen zijn er die zeggen:
Wij geloven in God.

5(4) Zo iemand hoopt
op de ontmoeting van God
de termijn van God is komende
en Hij is de Horende, de Wetende.

Doch wanneer zo een
krenking ondervindt om Gods wil
beschouwt hij de verzoeking der mensen
als een bestraffing van God
en wanneer hulpe komt vanwege uw Heer
zeggen zij:

6(5) Wie zich beijvert
die beijvert zich voor zich zelf.
God heeft waarlijk
de wereldwezens niet van node.

Wij waren met u.³
Maar kent God niet het best wat er is
in de harten der wereldwezens?

7(6) En zij die geloven
en heilzame werken bedrijven
van hen zullen Wij de slechtheden
uitwissen

11(10) En zekerlijk zal God kennen

1. Zie Koran 2:1.

2. De ouders.

3. Ġalālayn: Wij waren met u in het geloof, laat ons dus met u in de oorlogsbuit delen.

hen die geloven
 en zekerlijk zal hij de huichelaars¹ kennen.
 12(11) En zij die ongelovig zijn
 zeggen tot hen die geloven:
 Volgt onze weg
 en wij zullen uw misstappen
 op ons nemen.
 Maar niets zullen zij op zich nemen
 van hun misstappen.
 Zij zijn waarlijk leugenachtig.
 13(12) Zij zullen waarlijk hun eigen lasten dragen
 en nog lasten bij hun lasten
 en zij zullen ondervraagd worden
 op de Dag der Opstanding
 over de verzinsels die zij uitdachten.

[NOACH]

14(13) En Wij hebben Nūḥ gezonden
 tot zijn volk.
 Toen verbleef hij onder hen duizend jaren
 behoudens vijftig jaar²
 waarop de watervloed hen greep
 terwijl zij onrecht deden.
 15(14) Toen redden Wij hem
 en de lieden van het schip
 en Wij maakten dit
 tot een teken voor de wereldwezens.

[ABRAHAM]

16(15) En Ibrāhīm
 toen hij zeide tot zijn volk:
 Dient God en vreest Hem
 dat is beter voor u indien gij het wist.
 17(16) Gij dient buiten God slechts afgoden
 en gij scheidt bedriegerij.
 Zij die gij dient buiten God

1. 'Huichelaars', munafiqūn, is de term waarmee een van de groepen in Medina werd aangeduid. Deze groep was wisselvallig in haar steun aan de profeet.

vermogen niet
 u levensonderhoud te geven.
 Zoekt dus bij God het levensonderhoud
 en dient Hem
 en betuigt Hem dankbaarheid.
 Tot Hem zult gij teruggevoerd worden.
 18(17) En indien gij³ voor leugen verklaart
 zo hebben ook gemeenten voor uw tijd
 voor leugen verklaard.
 En niet anders rust op de boodschapper
 dan de duidelijke verkondiging.
 19(18) En hebben zij niet gezien
 hoe God de Schepping
 voor de eerste maal in aanzijn brengt
 en haar daarna doet wederkomen?
 Dat is waarlijk voor God gemakkelijk.
 20(19) Zeg:
 Reist rond op de aarde
 en aanschouwt hoe Hij de schepping
 voor de eerste maal gemaakt heeft
 daarna zal God
 de latere verrijzing bewerken.⁴
 God is over alle ding machtig.
 21(20) Hij bestraft wie Hij wil
 en Hij oefent erbarmen aan wie Hij wil
 en tot Hem zult gij omgewend worden.
 22(21) En niet zult gij
 iets vermogen uit te richten
 op de aarde noch in de hemel
 en niet hebt gij buiten God
 een verbondene noch een helper.
 23(22) En zij die ongelovig zijn
 aan de tekenen Gods
 en aan de ontmoeting met Hem
 diegenen kunnen niet hopen
 op Mijn barmhartigheid
 en voor hen is een pijnlijke bestraffing.
 24(23) Maar niet was het antwoord

2. Genesis 9:29.

3. Ġalālayn: De Mekkanen.

4. Op de Dag der Opstanding.

- van zijn¹ volk
anders dan dat zij zeiden:
Doodt hem of verbrandt hem!
Doch God redde hem van het vuur.
Daarin zijn waarlijk tekenen
voor lieden die gelovig zijn.
- 25(24) En hij zeide:
Gij hebt u buiten God
slechts afgoden genomen
tot instandhouding van vriendschap
onder uzelf in het nabije leven
daarna
op de Dag der Opstanding
zult gij elkander verloochenen
en elkander vervloeken.
En uw bestemmingsoord is het Vuur
en niet zult gij helpers hebben.
- 26(25) Toen geloofde aan hem Lūṭ
en hij zeide:
Ik wil uitwijken naar mijn Heer
Hij is de Geweldige, de Wijze.
- 27(26) En Wij schonken hem Ishāq en Ya‘qūb²
en Wij legden vast onder zijn nageslacht
het profeetschap en de Schrift
en Wij gaven hem zijn loon
in het nabije leven
en hij behoort in het latere leven
tot de zaligen.

[L O T]

- 28(27) En Lūṭ
toen hij zeide tot zijn volk:
Gij begaat waarlijk de zedeloosheid
waarin nog geen enkel der wereldwezens
u is voorgegaan.
- 29(28) Zult gij waarlijk de mannen benaderen
en overval plegen op de weg

en het verwerpelijke bedrijven
in uw samenkomsten?
Doch niet anders
was het antwoord van zijn volk
dan dat zij zeiden:
Breng ons de bestraffing van God
indien gij behoort tot de oprechten.

- 30(29) Hij zeide:
Mijn Heer
geef mij bijstand
tegen de verderfbrengende lieden.
- 31(30) En toen Onze boodschappers
kwamen tot Ibrāhim
met de goede tijding³
zeiden zij:
Wij zullen de bewoners van deze stede
verdelgen
haar bewoners zijn onrecht-doeners.
- 32(31) Hij zeide:
In haar is Lūṭ.⁴
Zij zeiden:
Wij hebben meer kennis
omtrent wie in haar zijn.
Wij zullen hem en zijn huisverwanten
zekerlijk redden
alleen niet zijn vrouw
zij behoort tot de talmenden.
- 33(32) En toen onze boodschappers
tot Lūṭ kwamen
was hij bekommerd wegens hen
en beklemd.
Maar zij zeiden:
Vrees niet en weest niet bedroefd
wij zullen u en uw huisverwanten redden
alleen niet uw vrouw
zij behoort tot de talmenden.⁵
- 34(33) Wij zullen op de bewoners van deze stede
een plaag doen nederdalen uit de hemel

1. Ġalālayn: Van Abraham.

2. Abrahams zoon Isaāk en zijn kleinzoon Jacob.

3. Ġalālayn: De tijding van de geboorte van Isaāk en Jacob.

4. Vgl. Genesis 18:16-33.

5. Vgl. Genesis 19:26.

- voor het kwaad dat zij bedreven.
 35(34) En Wij hebben van haar overgelaten
 een helder sprekend teken
 voor lieden die verstandig zijn.
- [ANDERE BOODSCHAPPERS]
- 36(35) En tot Madyan zonden Wij
 hun broeder Shu‘ayb.
 Toen zeide hij:
 O mijn volk
 dient God en hoopt op de laatste dag
 en bedrijft geen kwaad op de aarde
 door verderf te brengen.
 37(36) Toen verklaarden zij hem voor leugenaar
 waarop hen de aardbeving greep
 en zo vond de morgen hen
 roerloos liggend
 in hun verblijf.
- 38(37) En ook ‘Ād en Thamūd
 en uit hun woonplaatsen
 is het u al duidelijk geworden.
 De Satan had hun hun werken
 schoon doen schijnen
 waarop hij hen afleidde van de weg
 terwijl zij toch tot inzicht
 hadden kunnen komen.
- 39(38) En ook Qārūn en Fir‘awn en Hāmān
 tot hen was Mūsā gekomen
 met de bewijstekenen
 doch zij verhoovaardigden zich op de aarde
 maar niet konden zij ontkomen.
- 40(39) Zo grepen Wij een ieder
 wegens zijn boosheid.
 Onder hen dan waren er

1. Ğalālayn: Lot.
 2. Ğalālayn: Thamūd.

tegen wie Wij een stormwind zonden¹
 en onder hen waren er
 welke de kreet aangreep²
 en onder hen waren er
 die Wij in de aarde deden verzinken³
 en onder hen waren er
 die Wij deden verdrinken.⁴
 En niet was God zo
 dat hij hun onrecht aandeed
 maar zij deden onrecht aan zichzelf.

[DE GELIJKENIS VAN DE SPIN]

- 41(40) De gelijkenis van hen die zich
 buiten God
 verbondenen hebben genomen
 is als de gelijkenis van de spin
 die zich een huis maakt
 en het meest broze huis
 is toch het huis van de spin
 indien gij het slechts wist.
- 42(41) God weet wat voor ding zij aanroepen
 buiten Hem.
 Hij is de Geweldige, de Wijze.
- 43(42) En dat zijn de gelijkenissen
 die Wij stellen voor de mensen
 maar geen anderen begrijpen ze
 dan de verstandigen.
- 44(43) Geschapen heeft God de hemelen
 en de aarde
 in wezenlijkheid.
 Daarin is waarlijk een teken
 voor de gelovigen.
- [GERICHT TOT DE JODEN IN MEDINA]
- 45(44) Draag voor

3. Ğalālayn: Qārūn (Korach).
 4. Ğalālayn: Noach en Farao.

wat aan u is geopenbaard van de Schrift
en verricht de ṣalāt.

De ṣalāt houdt af van de zedeloosheid
en het verwerpelijke.

En de gedenking van God
is waarlijk het gewichtigst.
God weet wat gij bedrijft.

46(45) En twist niet met de lieden van de Schrift
dan op de betamelijkste wijze
met uitzondering van diegenen onder hen
die onrecht doen.

En zegt:

Wij geloven in Hem
die tot ons heeft nedergezonden
en tot u heeft nedergezonden
en onze god en uw god zijn één
en wij zijn aan Hem overgegeven.

47(46) En aldus hebben Wij tot u
de Schrift¹ nedergezonden.

Zij dan
aan wie Wij de Schrift² gegeven hadden
geloven erin³
en ook onder dezen⁴ zijn er
die erin geloven.

En geen anderen ontkennen Onze tekenen
dan de ongelovigen.

48(47) Niet hadt gij ooit tevoren
een Schrift voorgedragen
noch uitgeschreven met uw rechterhand⁵
dan toch zouden de ijdelheidnajagers
twijfelen.

49(48) Neen
het zijn duidelijke tekenen
in de borsten van hen
aan wie de kennis gegeven is
en geen anderen ontkennen Onze tekenen

dan de onrecht-doeners.

[DE GODDELIJKE OPENBARING]

50(49) En zij zeggen:
Hadden op hem
geen tekenen vanwege zijn Heer
kunnen worden nedergezonden?

Zeg:

De tekenen⁶ zijn slechts bij God
en ik ben slechts
een duidelijk sprekend waarschuwer.

51(50) Is het soms niet genoeg voor hen
dat Wij op u
de Schrift hebben nedergezonden
om hun te worden voorgedragen?
Daarin is waarlijk een barmhartigheid
en een maning voor lieden die geloven.

52(51) Zeg:

God is voldoende getuige tussen mij en u.

(52) Hij kent wat in de hemelen is
en op de aarde.
Maar zij die geloven in het ijdele
en ongelovig zijn aan God
diegenen zijn de verliezers.

[DE BESTRAFFING VAN DE ONGELOVIGEN]

53(53) En zij dringen u
de bestraffing te verhaasten.
Maar zo er niet
een vastgenoemde termijn ware
zou de bestraffing al tot hen zijn gekomen.
En zij zal zeker tot hen komen
onverhoeds
terwijl zij het niet vermoeden.

54(54) Zij dringen u de bestraffing te verhaasten.
Maar Ġahannam

1. Ġalālayn: De Koran.

2. Ġalālayn: De Thora.

3. Ġalālayn: De Koran.

4. Ġalālayn: De Mekkanen.

5. D.w.z. alles wat gij (Mohammed) weet is u door God
geopenbaard.

6. Koranverzen, *āyāt*.

zal waarlijk
de ongelovigen omvangen.
55(55) Ten dage dat de bestraffing
hen zal inhullen
van boven en van onder hun voeten
zegt Hij:
Smaakt dat wat gij bedreeft.

[DE BELONING VAN DE GELOVIGEN]

56(56) O mijn dienaren die geloven:
Mijn aarde is ruim.
Ik ben het dus die gij moet dienen.
57(57) Iedere ziel zal de dood smaken
daarna zult gij tot Mij
worden teruggevoerd.
58(58) En zij die geloven
en heilzame werken bedrijven
aan hen zullen Wij in de Gaarde
onderkomen geven in hoge zalen
waar onder door rivieren stromen
eeuwig-levend daarin.
Heerlijk is het loon der werkzamen
59(59) die geduldig uithouden
en hun vertrouwen stellen op hun Heer.

[GODS GOEDHEID]

60(60) En hoe menig dier is er
dat niet zelf zijn onderhoud bijbrengt.¹
God bezorgt zijn onderhoud
en ook het uwe.
Hij is de Horende, de Wetende.
61(61) En indien gij hun vraagt
wie de hemelen en de aarde
geschapen heeft
en de zon en de maan
dienstbaar heeft gemaakt

1. Mattheüs 6:26.

zeggen zij:
God.
Hoe kunnen zij dan
in leugen verstrikt zijn?
62(62) God geeft ruim levensonderhoud
aan wie Hij wil van Zijn dienaren
en meet het hem toe.
God is omtrent alle ding wetend.
63(63) En indien gij hun vraagt
wie uit de hemel
water heeft doen nederdalen
en daarmee de aarde
levend heeft gemaakt
nadat zij dood was
dan zeggen zij wel:
God.
Zeg:
Lof aan God.
Maar neen
de meesten hunner zijn niet verstandig.
64(64) En niet is dit nabije leven
anders dan beuzeling en spel
maar het latere verblijf
dat waarlijk is het leven
indien zij het slechts wisten.

[ONDANKBAARHEID VAN DE MENS]

65(65) En wanneer zij
aan boord van schepen gaan
dan roepen zij God aan
Hem de godsdienst rein toewijdende.
Doch wanneer Hij hen
weer veilig aan land heeft gezet
dan gaan zij genoten geven²
66(66) om ondankbaarheid te tonen
voor wat Wij hun gegeven hebben
en om genietingen te smaken.

2. Dit vers zou kunnen impliceren dat de heidenen ten tijde van Mohammed *Allāh* als een van de goden uit hun pantheon beschouwden.

Doch eens zullen zij het weten.

67(67) En hebben zij dan niet gezien
dat Wij een welverzekerde heilige plaats¹
hebben bereid gesteld
terwijl de mensen daaromheen²
worden weggerukt?³
Zullen zij dan geloven aan het ijdele
en ondankbaar zijn
voor de weldaden Gods?

68(68) En wie doet meer onrecht
dan wie over God leugenachtigs verzint

of het wezenlijke voor leugen verklaart
als het tot hem komt?

Is er in Ğahannam
niet een bestemmingsoord
voor de ongelovigen?

69(69) Maar zij die zich beijveren
om Onzenwille
hen zullen Wij rechtleiden
langs Onze wegen.
En God is waarlijk
met de wél-handelenden.

1. Ğalālayn: Mekka.

2. Buiten Mekka.

3. Bayḍāwī: Door vijandige bedoeïenen.

DERTIGSTE SŪRA

AL-RŪM (DE BYZANTIJNEN)¹

*Mekkaans, behalve vers 17 dat Medinensisch is;
de titel is ontleend aan vers 2.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

¹⁽¹⁾ Alif Lām Mīm.²

² De Byzantijnen zijn verslagen

³⁽²⁾ in het naastbijgelegen land
maar nadat zij verslagen werden
zullen zij verslaan

⁴⁽³⁾ over enkele jaren.

Aan God behoort het bestier
voor en na.³

En te dien dage
zullen de gelovigen verblijd zijn

⁵⁽⁴⁾ over de hulpe Gods.

Hij helpt wie Hij wil
en Hij is de Geweldige
de Barmhartige

⁶⁽⁵⁾ krachtens de toezegging van God.

Niet verschuift God naar later
het tijdstip van Zijn toezegging.
Maar de meesten der mensen weten niet.

⁷⁽⁶⁾ Zij kennen de uitwendige schijn

van het nabije leven
terwijl zij voor het latere leven
achteloos zijn.

⁸⁽⁷⁾ Denken zij dan over zichzelf niet na?

Niet heeft God de hemelen geschapen
en de aarde

en wat tussen beide is
dan in wezenlijkheid
en met een vastgestelde eindtermijn.

Maar velen der mensen
zijn waarlijk ongelovig
aan de ontmoeting met hun Heer.

⁹⁽⁸⁾ Hebben zij niet rondgereisd op de aarde
zodat zij aanschouwen konden

hoe de eindbestemming was
van hen die voor hen waren?
Zij⁴ waren geweldiger in kracht dan zij⁵

en woelden de aarde om⁶
en bebouwden haar
meer dan zij⁷ haar bebouwd hebben.

Ook tot hen
waren hun boodschappers gekomen
met de bewijstekenen.

En niet was God zo
dat Hij hun onrecht aandeed
maar zij deden onrecht aan zichzelf.

¹⁰⁽⁹⁾ Daarop was de eindbestemming
van hen die kwaad bedreven
het kwaadste

omdat zij de tekenen Gods
voor leugen verklaarden
en daarmede spot dreven.

¹¹⁽¹⁰⁾ God brengt voor de eerste maal
de schepping in aanzijn
en doet haar daarna wederkomen

1. Met *al-Rūm* doelt het Arabisch op het Oostromeinse rijk dat in het Nederlands ook als 'Byzantium' wordt aangeduid. Het Byzantijnse rijk was Griekstalig en besloeg een groot deel van het Midden-Oosten, o.a. het huidige Syrië en Egypte. Constantinopel was de hoofdstad van dit rijk. Gaat het in dit vers om de nederlagen van de Byzantijnen in de strijd tegen de Perzen waarbij o.a. Jeruzalem in 614 in Perzische handen viel? In ieder geval heroverde de Byzantijnse keizer Heraclius Jeruzalem in 622, het jaar van de *hiġra*.

2. Zie Koran 2:1.

3. Ġalālayn: Voor en na de overwinning.

4. Bayḏāwī: Bijvoorbeeld het volk 'Ād en het volk Thamūd.

5. Dan degenen die heden ten dage ongelovig zijn, de Mekkanen.

6. Ġalālayn: Omploegen.

7. Ġalālayn: De Mekkanen.

daarna zult gij worden teruggevoerd tot Hem.

[HET LAATSTE OORDEEL]

- 12(11) En ten dage dat de Ure aanbreekt zullen de boosgezinden verbijsterd worden.
- 13(12) En niet hebben zij voorsprekers onder hun genoten¹ maar zij worden ongelovig aan hun genoten.
- 14(13) En ten dage dat de Ure aanbreekt te dien dage zullen zij² gescheiden worden.
- 15(14) Zij dan die geloven en heilzame werken verrichten die worden in een lusthof verkwikt.
- 16(15) Doch zij die ongelovig zijn en Onze tekenen voor leugen verklaren en ook de ontmoeting van het latere leven diegenen zullen worden voorgeleid ter bestraffing.

[GODS ALMACHT]

- 17(16) Lofprijzing dus aan God in uw avondtijd en in uw morgentijd.
- 18(17) En aan Hem de lof in de hemelen en op de aarde en te middernacht en in uw middagtijd.
- 19(18) Hij doet de levende uitgaan uit de dode en Hij doet de dode uitgaan uit de levende en Hij maakt de aarde levend nadat zij dood was. En gelijkerwijs zult ook gij uitgebracht worden.

1. *Shurakā'*, afgoden.

2. *Ġalālayn*: De gelovigen en de ongelovigen worden van elkaar gescheiden. Vgl. Mattheus 25:32.

[GODS GOEDHEID]

- 20(19) Tot Zijn tekenen behoort dat Hij u geschapen heeft uit stof en daarna wordt gij mensen en verspreidt gij u.
- 21(20) En tot Zijn tekenen behoort dat Hij voor u uit uw midden echtgenotes heeft geschapen opdat gij bij haar rust zoudt vinden en dat Hij tussen u genegenheid en barmhartigheid heeft gemaakt. Daarin zijn waarlijk tekenen voor lieden die indachtig zijn.
- 22(21) En tot Zijn tekenen behoort de schepping van de hemelen en de aarde en de verscheidenheid van uw talen en uw kleuren.³ Daarin zijn waarlijk tekenen voor de wetenden.
- 23(22) En tot Zijn tekenen behoort dat gij slaapt in de nacht en op de dag en dat gij Zijn genade kunt nastreven. Daarin zijn waarlijk tekenen voor lieden die horen.
- 24(23) En tot Zijn tekenen behoort dat Hij u de bliksem toont in vreze en hoopvol verlangen⁴ en dat Hij voor u uit de hemel water doet nederdalen waarmede Hij de aarde levend maakt nadat zij dood was. Daarin zijn waarlijk tekenen voor lieden die verstandig zijn.
- 25(24) En tot Zijn tekenen behoort dat de hemel en de aarde staan naar Zijn bestier

3. *Baydāwī*: Huidskleur.

4. *Ġalālayn*: De bliksem boezemt angst in, de regen is welkom.

en dat wanneer Hij u oproept uit de aarde
gij dan uitgebracht wordt.¹

- 26(25) En aan Hem behoren
wie in de hemelen zijn en op de aarde
een ieder in ootmoed voor Hem staande.
- 27(26) En Hij is het
die voor de eerste maal
de schepping in aanzijn brengt
en haar daarna doet wederkomen
en dat is nog gemakkelijker voor Hem.
En aan Hem komt toe
de hoogste gelijkenis
in de hemelen en op de aarde.
Hij is de Geweldige, de Wijze.

[GODS EENHEID]

- 28(27) Hij heeft voor u
uit uw midden een gelijkenis gesteld:
Hebt gij
onder wat uw rechterhanden bezitten²
deelgenoten
ten aanzien van het onderhoud
dat Wij u geven³
zodat gij daarin gelijk zijt
en gij hen vreest zoals gij elkander vreest?
Aldus zetten Wij de tekenen uiteen
voor lieden die verstandig zijn.
- 29(28) Maar neen
zij die onrecht doen
volgen hun lusten
zonder kennis
Wie zal dan rechtleiden hen
die God doet dwalen
en die geen helpers hebben?
- 30(29) Richt dan uw gelaat op tot de godsdienst⁴
als godzoeker

1. Dit vers handelt over de opstanding van de doden op de
Laatste Dag.

2. Galālayn: Uw slaven.

naar de aanleg
zoals God die geschapen heeft
in de mensen.
Geen verandering overkomt
aan de schepping Gods.
Dat is de vaststaande godsdienst.
Maar de meesten der mensen weten niet.
31(30) Steeds zijn zij tot Hem inkerende.
En vreest Hem en verricht de ṣalāt
en behoort niet tot de genotengevers
32(31) tot hen die verdeeldheid hebben gebracht
in hun godsdienst
en partijen geworden zijn
terwijl iedere groep zich verblijdt
over wat zij zelf bij zich hadden.

[WANKELMOEDIGHEID VAN DE MENS]

- 33(32) En wanneer de mensen
tegenspoed overkomt
roepen zij hun Heer aan
tot Hem inkerend
daarna
wanneer Hij hen barmhartigheid
van Zijnentwege doet smaken
dan gaat een groep hunner
aan hun Heer genoten geven
34(33) waarbij zij ondankbaar zijn
voor wat Wij hun gegeven hebben.
Doch geniet maar
eens zult gij het weten.
- 35(34) Of hebben Wij
tot hen gezag nedergezonden
dat een uitspraak geeft
omtrent wat zij Hem tot genoot geven?
- 36(35) En wanneer Wij de mensen
barmhartigheid doen smaken
verblijden zij zich daarin

3. In deze parabel wordt God vergeleken met iemand die
slaven bezit. De afgoden worden vergeleken met slaven.

4. Galālayn: Dit is gericht tot Mohammed.

maar indien hen iets kwaads treft
wegens wat hun handen
vroeger gedaan hebben
dan wanhopen zij.

- 37(36) En hebben zij niet gezien
dat God ruim levensonderhoud verleent
aan wie Hij wil
en het toemeet?
Daarin zijn waarlijk tekenen
voor lieden die geloven.

[LIEFDEGAVEN]

- 38(37) Geef dan de verwant
het hem wezenlijk toekomende
en ook aan de behoeftige
en de zoon des wegs.¹
Dat is beter voor hen die verlangend zijn
naar het aangezicht Gods.
Diegenen zijn de wél-varenden.
- 39(38) Het woekergeld dat gij geeft²
opdat het woekerrete drage
van de bezittingen der mensen
dat draagt geen rente bij God.
Maar de zakāt die gij geeft
in verlangen naar Gods aangezicht
diegenen zijn de dubbel verkrijgenden.

[DE ONMACHT DER AFGODEN]

- 40(39) God is het die u geschapen heeft
u daarna onderhoud geeft
u daarna doet sterven
en u daarna doet leven.
Zijn er soms onder uw genoten³
die iets van al dat kunnen doen?
Geprezen is Hij
en verheven boven het genoten-geven

1. Ġalālayn: De reiziger.

2. Geld dat ge tegen rente uitleent.

3. Uw genoten: de afgoden.

dat zij bedrijven.

- 41(40) Duidelijk is het verderf te land en ter zee
door wat de handen der mensen
begaan hebben.
Moge Hij hen iets doen smaken
van wat zij bedreven hebben.
Wellicht keren zij terug.

- 42(41) Zeg:
Reist rond op de aarde
en aanschouwt
hoe de eindbestemming was
dergenen die vroeger waren.
De meesten hunner
waren genotengevers.

- 43(42) Richt dan uw gelaat op
tot de vaststaande godsdienst
voordat een dag komt
waarvoor geen afwending
meer mogelijk is
vanwege God.
Te dien dage zullen zij gesplitst worden.⁴
- 44(43) Wie ongelovig is
diens ongelooft is ten zijnen laste
maar wie heilzaams verrichten
die spreiden hun plaats voor zichzelf⁵
opdat Hij aan hen die geloven
en heilzame werken verrichten
vergelding geve vanuit Zijn genade.
Hij bemint niet de ongelovigen.

[GODS ALMACHT]

- 46(45) En tot Zijn tekenen behoort
dat Hij de winden uitzendt
als verkondigers
en om u te doen smaken
van Zijn barmhartigheid

4. Vgl. hiervoor vers 14: gelovigen en ongelovigen worden
van elkaar gescheiden.

5. Ġalālayn: In het Paradijs.

- en opdat de schepen varen
naar Zijn bestier
en opdat gij uw begeerte kunt bevredigen
naar Zijn genade.
Wellicht zult gij dankbaar worden.
- 47(46) Wij hebben reeds voor uw tijd
boodschappers gezonden tot hun volk.
Zij dan brachten hun de bewijstekenen
waarop Wij tuchtigden
hen die boosgezind waren.
Op Ons rustte in wezenlijkheid
de hulp aan de gelovigen.
- 48(47) God is het die de winden uitzendt
zodat zij wolken opjagen
waarop Hij deze uitbreidt in de hemel
zoals Hij wil
en ze in stukken uiteenhaalt
en dan ziet gij de regenbui
uit hun midden komen.
Wanneer Hij dan daarmee treft
wie Hij wil van Zijn dienaren
dan verheugen zij zich¹
- 49(48) ook al waren zij
voordat het tot hen werd neergezonden
tevoren
verbijsterd geweest.
- 50(49) Aanschouw dan de sporen
van de barmhartigheid Gods
hoe Hij de aarde levend maakt
nadat zij dood was.
Dat is Hij die de doden op zal wekken.
Hij is over alle ding machtig.
- 51(50) Maar indien Wij een zandstorm uitzenden
en zij dan alles geel zien worden
dan blijven zij daarna ongelovig.
- 52(51) Maar gij kunt niet de doden
en evenmin de doven
de oproep doen horen
- wanneer zij zich afwenden en afkeren.
- 53(52) En niet zult gij de blinden recht leiden
van hun gedwaal
geen anderen kunt gij doen horen
dan wie geloven aan Onze tekenen
zodat zij overgegevenen² worden.
- 54(53) God is het die u geschapen heeft in zwakte
en dan, na de zwakte, sterkte geeft
en dan, na de sterkte, zwakte
en ouderdom.
Hij schept wat Hij wil.
Hij is de Wetende, de Machtige.
- 55(54) En ten dage dat de Ure aanbreekt
zweren de boosgezinden
(55) dat zij niet meer verbleven hebben
dan een uur.
Zo zijn zij in leugen verstrikt.
- 56(56) Maar zij aan wie de kennis
en het geloof gegeven zijn
zeggen:
Gij hebt [op aarde] verbleven
zoals het vaststaat in Gods Schrift
tot de dag der opwekking
en dit nu is de dag der opwekking.
Maar gij hadt geen kennis.
- 57(57) Te dien dage dan
baat niet aan hen die onrecht deden
wat zij tot verontschuldiging aanvoeren
en niet ontvangen zij begenadiging.
- 58(58) En Wij hebben toch voor de mensen
in deze Oplezing³
allerlei gelijkenissen gesteld.
En indien gij met een teken
bij hen aankomt
zeggen zij die ongelovig zijn:
Niet zijt gij anders dan ijdelheid-najagers.

1. In tegenstelling tot wat in het Nederlandse spraakgebruik
het geval is, heeft het woord 'regen' in het Arabisch een
positieve klank.

2. Moslims.

3. Koran.

59(59) Aldus verzegelt God
de harten van wie geen kennis hebben.
60(60) Betracht dus duldning

de toezegging van God is wezenlijkheid.
Degenen die geen zekerheid bezitten
zullen geen licht spel met u hebben.

EENENDERTIGSTE SŪRA

LUQMĀN

*Mekkaans, behalve de verzen 27-29 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan de verzen 12-19.*

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Alif Lām Mīm.¹</p> <p>2 Dat zijn de tekenen² van de wijze Schrift</p> <p>3(2) rechte leiding en barmhartigheid
voor de wél-handelenden</p> <p>4(3) die de ṣalāt verrichten
en de zakāt opbrengen
en die van het latere leven verzekerd zijn.</p> <p>5(4) Diegenen steunen
op rechte leiding van hun Heer
en diegenen zijn de wél-varenden.</p> <p>6(5) En onder de mensen zijn er
die beuzelpraat kopen
om af te doen dwalen van de weg Gods
zonder kennis
en die de spot ermede drijven.
Voor diegenen
is er een vernederende bestraffing.</p> <p>7(6) En wanneer aan hem
Onze tekenen worden voorgedragen
wendt hij zich hovaardig af
alsof hij ze niet hoort
alsof er in zijn oren zwaarte³ is.
Kondig hem dus aan
een pijnlijke bestraffing.</p> <p>8(7) Zij die geloven
en heilzame werken bedrijven</p> | <p>voor hen zijn de Gaarden
van het geneucht</p> <p>9(8) eeuwig-levend daarin
volgens de wezenlijke belofte van God.
Hij is de Geweldige, de Wijze.</p> <p>10(9) Hij heeft de hemelen geschapen
zonder stutsel dat gij kunt zien
en Hij heeft in de aarde pijlers geslagen
dat zij niet met u zou wankelen
en Hij heeft op haar
allerlei gedierte verspreid.
En Wij hebben uit de hemel
water doen nederdalen
waarna Wij op haar
allerlei heerlijke soorten
hebben doen ontspruiten.</p> <p>11(10) Dit is de schepping Gods.
Toont Mij nu wat zij
die buiten Hem zijn
geschapen hebben.
Neen
de onrechtdoeners
zijn in klaarblijkende dwaling.</p> <p>[DE WIJSHEID VAN LUQMAN]</p> <p>12(11) Wij hadden aan Luqmān⁴
de wijsheid gegeven:
Breng dank aan God.
En wie dank brengt</p> |
|---|--|

1. Zie Koran 2:1.

2. De verzen van de Koran.

3. Ġalālayn: Dooftheid.

4. Luqmān is een legendarische figuur uit de oudheid. Zie verder het artikel 'Lukmān' in de *Encyclopaedia of Islam*.

- brengt dank slechts voor zichzelf
 maar wie [aan God] ondankbaar is:
 God is behoefteloos en lofwaardig.
- 13(12) En toen Luqmān zeide tot zijn zoon¹
 hem vermanende:
 O mijn zoon
 geef geen genoten aan God.
 Het genoten-geven
 is waarlijk een verschrikkelijk onrecht.
- 14(13) En Wij hebben de mens
 zorg voor zijn ouders opgedragen.
 Zijn moeder heeft hem gedragen
 in zwakheid op zwakheid
 na twee jaren is hij gespeend.
 Breng dan Mij en uw ouders dank.
 Tot Mij is de gang.
- 15(14) Maar indien zij bij u ijveren
 dat gij Mij tot genoot geeft
 dat waaromtrent gij geen kennis hebt
 gehoorzaam hen dan niet.
 En vergezel hen in het nabije leven
 naar het behoorlijke
 en volg de weg van wie tot Mij inkeren.
 Daarna is uw terugkeer tot Mij
 en dan zal Ik u kond doen
 wat gij bedreeft.
- 16(15) O mijn zoon
 al is het² ook
 het gewicht van een mosterdzaadje³
 en al is het ook in een rotsgrond
 of in de hemelen of in de aarde
 God zal het vinden.
 God is teder en welonderricht.
- 17(16) O mijn zoon
 verricht de ṣalāt
 en spoor aan tot het behoorlijke
 en houd af van het verwerpelijke
- en draag geduldig wat u treft.
 Dat behoort
 tot de vast te volgen gedragslijn.
- 18(17) En wend uw gezicht niet af van de mensen
 en loop niet overmoedig op de aarde
 want God
 bemint geen enkele ingebeelde pocher.
- 19(18) En wees gematigd in uw lopen
 en laat uw stem dalen
 de afschuwelijkste stem
 is waarlijk de stem der ezels.
- [GODS ALMACHT]
- 20(19) Hebt gij niet gezien
 dat God aan u dienstbaar gemaakt heeft
 wat in de hemelen is en wat op de aarde is
 en u Zijn weldaden volop gegeven heeft
 uiterlijk en innerlijk?
 Maar onder de mensen zijn er
 die twisten over God
 zonder kennis noch rechte leiding
 noch licht-verspreidende Schrift.
- 21(20) En wanneer tot hen gezegd wordt:
 Volgt wat God heeft nedergezonden
 zeggen zij:
 Neen
 wij volgen datgene wat wij als gewoonte
 van onze vaders hebben gevonden.
 Soms ook
 wanneer de Satan hen zou oproepen
 tot de bestraffing van de hellegloed?
- 22(21) En wie zijn aangezicht overgeeft aan God
 en goeds bedrijft
 die heeft het stevige handvat aangegrepen.
 Aan God
 behoort de uiteindelijke beschikking.

1. Vgl. Spreuken 1:8, waar de vermaningen ook tot de zoon van de auteur worden gericht.

2. Bayḏāwī: Wat de mens aan goed of kwaad doet.

3. Vgl. Lucas 17:6.

- 23(22) Maar zo iemand ongelovig is
laat zijn ongelooft u' dan niet bedroeven.
Tot Ons is hun terugkeer
wanneer Wij hun zullen kond doen
omtrent wat zij bedreven.
God is wetend
omtrent wat in de borsten is.
- 24(23) Wij zullen hen korte tijd laten genieten
daarna zullen Wij hen met geweld
brengen tot een ruwe bestraffing.
- 25(24) En indien gij hun vraagt
wie geschapen heeft
de hemelen en de aarde
zeggen zij:
God.
Zeg:
Lof aan God.
Maar neen
de meesten hunner weten niet.
- 26(25) Aan God behoort
wat in de hemelen is en op de aarde.
God
Hij is de Rijke, de Lofwaardige.
- 27(26) En al ware het
dat al het geboomte op de aarde
uit schrijffrieten bestond
en dat de zee met zeven zeeën van inkt
werd verrijkt²
dan zouden de woorden Gods
nog niet zijn uitgeput.³
God is geweldig en wijs.
- 28(27) En niet is u [allen] te scheppen
en u [allen] op te wekken
anders dan [het scheppen en opwekken]
van [slechts] één ziel.
God is horend en scherp ziend.
- 29(28) Hebt gij niet gezien
dat God de nacht overbrengt in de dag
en de dag overbrengt in de nacht
en de zon en de maan
dienstbaar heeft gemaakt
een ieder lopende
tot een genoemde termijn
en dat God wél-onderricht is
van wat gij bedrijft?
- 30(29) Dat is omdat God is de Wezenlijke
en omdat hetgeen gij aanroept
buiten Hem
het ijdele is
en omdat God is de Verhevene, de Grote.
- 31(30) Hebt gij niet gezien
dat de schepen varen op de zee
door de weldaad Gods
opdat Hij u tone van Zijn tekenen.
Daarin zijn waarlijk tekenen
voor iedere duldende en dankbare.
- 32(31) En wanneer golven hen overstelpen
als een wolkenscherf
roepen zij God aan
Hem hun godsdienst rein toewijgend.
Dan
als Hij hen aan land heeft gebracht
behouden
dan zijn er onder hen
die het midden houden.⁴
Alleen zij loochenen Onze tekenen
die verraderlijk en ondankbaar zijn.
- 33(32) O gij mensen
vrees uw Heer
en ducht een dag
waarop een vader
zijn zoon niet bijstaat
noch ook een kind

1. Ġalālayn: Mohammed.

2. In het Arabisch een woordspel met *yamudd*, 'verrijken',
en *midād*, 'inkt'.

3. Vgl. Koran 18:102.

4. Vgl. Koran 35:32.

zijn vader zal kunnen bijstaan.

- (33) De aanzegging van God is wezenlijkheid.
Laat dan het nabije leven u niet misleiden
en laat de verleider
u niet misleiden over God.

- 34(34) God
bij Hem is de kennis van de Ure

en Hij doet de regenval nederdalen
en kent wat in de moederschoten is.
Maar niet weet een ziel
wat zij morgen zal vergaren
en niet weet een ziel
in welk land zij zal sterven.
God is wetend en wél-onderricht.

T W E E E N D E R T I G S T E S Ū R A
A L - S A Ğ D A (D E P R O S T E R N A T I E)

*Mekkaans, behalve de verzen 16-20 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 15.*

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Alif Lam Mīm.¹</p> <p>2 De nederzending van de Schrift
waaraan geen twijfel is
is vanwege de Heer der wereldwezens.</p> <p>3(2) Of zeggen zij soms:
Hij² heeft het verzonnen?
Neen
het is het wezenlijke vanwege uw Heer
opdat Hij waarschuwe een volk van lieden
waartoe voor uw tijd
geen boodschapper was gekomen
opdat zij zich mogen laten rechtleiden.</p> <p>[GOD DE SCHEPPER]</p> <p>4(3) God is het die de hemelen en de aarde
en wat tussen beide is
geschapen heeft in zes dagen
daarna heeft Hij zich gevestigd
op de Troon.
Niet hebt gij buiten Hem een verbondene
noch een voorspreker.
Zult gij dan niet indachtig worden?</p> <p>5(4) Hij voert het bestier
vanuit de hemel naar de aarde
waarna het tot Hem opstijgt
in een dag</p> | <p>waarvan de maat is duizend jaren³
naar wat gij rekent.</p> <p>6(5) Hij daar is de kenner
van de verborgenheid
en de aanschouwelijkheid
de Geweldige, de Barmhartige</p> <p>7(6) die wél gemaakt heeft alle ding
dat Hij schiep.
Hij heeft de schepping van de mens
de eerste maal begonnen uit leem.</p> <p>8(7) Daarna heeft Hij zijn nageslacht gemaakt
van een uittreksel
van nietig vocht.</p> <p>9(8) Daarna heeft Hij hem gevoegd
en heeft Hij geblazen in hem
van Zijn geest
en heeft Hij u voorzien van het gehoor
en het gezicht en de geesteskrachten.
Weinig is het dat gij dankbaar zijt.</p> <p>[DE DAG DER OPSTANDING]</p> <p>10(9) En zij zeggen:
Wanneer wij verloren gegaan zijn
in de aarde
zullen wij dan waarlijk deel hebben
aan een nieuwe schepping?</p> <p>(10) Neen
zij zijn ongelovig
aan de ontmoeting met hun Heer.</p> <p>11(11) Zeg:</p> |
|--|--|

1. Zie Koran 2:1.

2. Ġalālayn: Mohammed.

3. Vgl. Koran 70:4, Psalm 90:4.

Uw doodschuld zal invorderen
de engel des doods
die met de zorg over u belast is
daarna zult gij teruggevoerd worden
tot uw Heer.

12(12) En zo gij eens kon zien
hoe de boosgezinden
hun hoofden laten hangen
in tegenwoordigheid van hun Heer:
Onze Heer
wij hebben gezien en gehoord
doe ons nu terugkeren¹
zodat wij heilzaams kunnen verrichten.
Wij hebben zekerheid.

13(13) En zo Wij wilden
zouden Wij aan iedere ziel
haar rechte leiding geven
maar Mijn uitspraak
is verwezenlijkt geworden:
Wij zullen Ġahannam vullen
met de ġinn² en de mensen algeader.

14(14) Smaakt het dan tot straf daarvoor
dat gij de ontmoeting van deze uw dag
hebt vergeten.
Wij hebben u vergeten.
En smaakt de bestraffing der eeuwigheid
wegens wat gij bedreeft.

[DE GELOVIGEN]

15(15) In Onze tekenen geloven slechts zij
die wanneer zij erdoor gemaand worden
zich in onderdanigheid nederwerpen
en lofprijzen met de roem van hun Heer
zonder dat zij zich verhovaardigen

16(16) [In Onze tekenen geloven slechts zij]
van wie de zijden zich ver houden
van de ligplaatsen³

1. Ġalālayn: Naar de wereld.

2. De demonen.

3. Die bidden in plaats van slapen.

om hun Heer aan te roepen
in vreze en verlangen
en die bijdragen geven
van het door Ons geschonken onderhoud.

17(17) En geen enkele ziel weet
welk een verkwikking
voor hen is weggelegd
als vergelding voor wat zij bedreven.

[DE ONGELOVIGEN]

18(18) Is dan soms wie gelovig is
gelijk aan wie kwaad bedrijft?
Niet zullen zij gelijk zijn.

19(19) Zij die geloven
en heilzame werken verrichten
voor hen zijn de Gaarden der bestemming
als gastonthaal wegens wat zij bedreven.

20(20) Maar zij die kwaad handelen
hun bestemming is het Vuur.
Telkens wanneer zij trachten
daaruit te komen

worden zij er weder ingebracht
en wordt tot hen gezegd:
Smaakt de bestraffing van het Vuur
die gij voor leugen verklaarde.

21(21) Wij zullen hen doen smaken
van de nabije bestraffing⁴
voordat de grotere bestraffing begint⁵
opdat zij wellicht mogen terugkeren.⁶

22(22) En wie doet meer onrecht
dan wie gemaand wordt
door de tekenen van zijn Heer
en zich daarna daarvan afwendt?
Wij zullen wraak oefenen
aan de boosgezinden.

23(23) Wij hebben aan Mūsā de Schrift gegeven.

4. Ġalālayn: De bestraffing in het aardse leven.

5. Ġalālayn: In het Hiernamaals.

6. Ġalālayn: Tot het geloof.

- Wees dus niet in twijfel
aan de ontmoeting met Hem.
Wij hebben hem gemaakt
tot een rechte leiding
voor de zonen Isrā'īls.
- 24(24) En Wij stelden uit hun midden leidslieden
om recht te leiden naar Ons bevel
toen zij duldend waren
en verzekerd van Onze tekenen.
- 25(25) Uw Heer zal onderscheid maken
tussen hen
op de Dag der Opstanding
ten aanzien van dat
waarin zij onenig waren.
- 26(26) En geeft het hun dan geen rechte leiding
zovele geslachten als Wij
voor hun tijd
hebben doen omkomen
Daarin zijn waarlijk tekenen.
- Zullen zij dan niet horen?
27(27) En hebben zij niet gezien
dat Wij het water brengen
naar de onvruchtbare grond
zodat Wij daarmee
veldvruchten doen uitkomen
waarvan hun kuddedieren en zij zelf
eten.
Zullen zij dan niet tot inzicht komen?
- 28(28) En zij zullen zeggen:
Wanneer is deze uitkomst¹
indien gij oprecht zijt?
- 29(29) Zeg:
Op de dag der uitkomst
zal aan hen die ongelovig zijn geweest
hun geloof niet meer baten
en niet zullen zij ontzien worden.
- 30(30) Wend u dus af van hen en wacht af.
Ook zij wachten af.

1. Ġalālayn: De straf aan het einde der tijden.

DRIËNDERTIGSTE SŪRA
AL-AḤZĀB (DE PARTIJSCHAREN)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 20.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

- 1(1) O gij profeet
vrees God
en leen niet het oor aan de ongelovigen
en de huichelaars.
God is wetend en wijs.
- 2(2) En volg wat u geopenbaard wordt
vanwege uw Heer.
God is wél-onderricht
van hetgeen gij bedrijft.
- 3(3) Stel uw vertrouwen op God.
God is voldoende als zaakbezorger.

[SCHEIDING EN ADOPTIE]

- 4(4) Niet heeft God een man
twee harten in zijn binnenste gegeven
en niet heeft Hij uw echtgenoten
die gij verstoot
door het uitspreken
van de *zihār*-formule¹
tot uw moeders gemaakt
en niet heeft Hij uw aangenomen zoons
tot uw zoons gemaakt.
Dat alles zijn de woorden uwer monden.²
Maar God spreekt het wezenlijke
en Hij leidt recht langs de weg.
- 5(5) Noemt hen³ naar hun vaders
dat is juister bij God.

1. De *zihār*-formule behelste dat een man zijn vrouw kon verstoten met de formule 'Ge zijt voor mij als de rug (*zahr*) van mijn moeder'. De Koran keurt deze vorm van huwelijksontbinding af in 58:2.

2. Bedoeld wordt dat dit slechts woorden zijn die geen realiteit vertegenwoordigen.

3. De geadopteerde kinderen.

- En indien gij hun vaders niet kent
dan zijn zij uw broeders in de godsdienst
en uw verbondenen.
Maar geen vergrijp is er voor u
in de misstap
die gij reeds begaan hebt
maar wél in wat uw harten
zich voornemen.
God is vergevend en barmhartig.
- 6(6) De profeet is de gelovigen
nader verbonden
dan zij zichzelf
en zijn echtgenoten
zijn hun moeders.
En de bloedverwanten
zijn nader verbonden met elkander
in Gods Schrift
dan de gelovigen en de uitgewekenen⁴
tenzij gij een vriendelijkheid⁵ wilt doen
aan verbondenen.
Dat staat in de Schrift beschreven.⁶
- 7(7) En toen Wij met de profeten
hun verbond aangingen
ook met u en met Nūḥ en Ibrāhīm
en Mūsā en 'Īsā, de zoon van Maryam.
Wij gingen een streng verbond aan
met hen
- 8(8) opdat Hij de oprechten
zou kunnen ondervragen
over hun oprechtheid.

4. De uitgewekenen van Mekka naar Medina.

5. Een legaat?

6. De verhoudingen waarvan in dit vers sprake is, zijn ingewikkeld. Moesten de moslims en de helpers in Medina elkaars erfgenamen zijn, of waren de oude bloedverwantschapsregels geldig gebleven?

Hij heeft voor de ongelovigen
een pijnlijke bestraffing bereid gesteld.

[DE HUICHELAARS EN DE
LOOPGRAVENSTRIJD]

- 9(9) O gij die gelooft
gedenkt de weldaden Gods jegens u
toen er legerscharen tot u kwamen¹
waarop Wij tegen hen
een storm uitzonden
en legerscharen² die gij niet zaagt.
God is scherp toeziende
op wat gij bedrijft.
- 10(10) Toen zij tot u kwamen van boven u
en van onder u
en toen de blikken wegdeinsden
en de harten in de kelen schoten
hadt gij allerlei meningen over God.
- 11(11) Daar werden de gelovigen beproefd
en werden zij hevig geschokt.
- 12(12) En toen de huichelaars
en zij in wier harten krankheid was
zeiden:
Niet hebben God en Zijn boodschapper
ons toezegging gedaan
anders dan in bedrieglijkheid.
- 13(13) En toen de ene groep van hen³ zeide:
O lieden van Yathrib⁴
er is geen standhouden voor u
keert dus terug
en toen een andere groep van hen
de profeet verlof vroeg
om heen te gaan
zeggende:

1. Ġalālayn: De strijd van Al-Khandaq, 'De gracht', maart 627.
2. Ġalālayn: Een engelenleger.
3. Ġalālayn: Een groep van de munāfiqūn, de 'huichelaars'. Deze groep is wankelmoedig in zijn steun voor Mohammed.
4. De stad Yathrib wordt sinds Mohammed daar verbleven heeft *Al-Madīna* genoemd, in het Nederlands: Medina. Let erop dat de vijand de moslims niet 'moslims' noemt, maar 'lieden van Yathrib'!

Onze huizen zijn ontbloot.
Maar niet waren die ontbloot
zij bedoelden niets anders dan vlucht.

- 14(14) En zo er tegen hen
een inval in haar⁵ gedaan ware
aan haar buitenzijden
en hun daarna gevraagd was
de verzoeking⁶ te volgen
dan zouden zij dit waarlijk gedaan hebben
en niet zouden zij daarin⁷
langdurig hebben verbleven.
- 15(15) Zij hadden zich toch tevoren
jegens God verbonden
dat zij niet in vlucht zouden omwenden.
Het verbond met God
wordt nagevorderd.
- 16(16) Zeg:
Niet zal u de vlucht baten
indien gij vlucht voor de dood
of de doodslag
maar ook dan zult gij daar
slechts weinig genot van hebben.
- 17(17) Zeg:
Wie is het die u zal verdedigen tegen God
indien Hij kwaads met u voorheeft
of Hij heeft barmhartigheid met u voor.
En niet zult gij voor hen
buiten God
een verbondene vinden
noch een helper.
- 18(18) God kent wel de tegenhouders onder u
en hen die zeggen tot hun broeders:
Op tot ons!

5. Ġalālayn: De stad al-Madīna.
6. Verzoeking, *Fitna*, betekent 'heidendom'. Bayḍāwī: Hun wordt gevraagd van de islam af te vallen.
7. Bayḍāwī: In verzoeking, in heidendom.

- maar die zich niet dan slechts weinig
in het strijdgeweld begeven
- 19(19) gierig met hulp jegens u.
Wanneer dan het gevaar komt
ziet gij hen naar u kijken
terwijl hun ogen rollen
als van iemand in doodsbezwijming
maar wanneer het gevaar is geweken
grievend zij u met scherpe tongen
gierig op het goede.
Diegenen geloven niet
zodat God hun daden vruchteloos maakt.
Dat is voor God gemakkelijk.
- 20(20) Zij¹ verkeerden in de mening
dat de partij scharen²
niet weggetrokken waren.
Maar indien de partij scharen
weer terugkomen
zouden zij wensen
dat zij op de vlakke waren
onder de Arabieren³
om daar te kunnen vragen
naar bericht over u.
En zo zij te midden van u waren
zouden zij niet strijden dan weinig.
- 21(21) Er was voor u toch in de boodschapper
Gods schoon voorbeeld
voor wie hoopten op God
en de laatste dag
en God veelmaals gedachten.
- 22(22) En toen de gelovigen
de partij scharen zagen zeiden zij:
Dit is wat God en Zijn boodschapper
ons hebben aangezegd
en God en Zijn boodschapper
hebben waarheid gesproken.

1. De 'huichelaars'.

2. De anti-Mohammedcoalitie bestaande uit Mekkanen, bedoeïenen en joden uit Medina.

3. Dus ver van de strijd, in de woestijn.

4. Galālayn: Die door in de strijd tegen de ongelovigen te sneuvelen hun gelofte hebben vervuld.

5. De Mekkanen en hun bondgenoten.

- En het doet hen slechts toenemen
in geloof en volledige instemming.
- 23(23) Onder de gelovigen zijn mannen
die datgene gestand hebben gedaan
waartoe zij zich verbonden hebben
jegens God
en onder hen zijn er
die hun gelofte vervuld hebben⁴
en onder hen zijn er die kalm afwachten
en daarin geen verandering brengen.
- 24(24) Zo moge God de oprechten belonen
voor hun oprechtheid
en moge Hij de huichelaars bestraffen
indien Hij wil
of zich weder tot hen wenden.
God is vergevend en barmhartig.

[DE JODEN UIT MEDINA VERDREVEN]

- 25(25) En God heeft hen die ongelovig zijn⁵
teruggestoten in hun verbolgenheid
zodat zij niets goeds verkregen hebben.
En God was in de strijd
de gelovigen voldoende.⁶
God is sterk en geweldig.
- 26(26) Hij heeft diegenen⁷
van de lieden van de Schrift
die hen⁸ ondersteunden
nedergebracht uit hun vestingen
en ontzetting geworpen in hun harten
doordat gij⁹ een deel hunner doodde
en een deel hunner
tot gevangenen maakte.
- 27(27) En Hij heeft u doen beërven
hun land en hun woonplaatsen
en hun bezittingen
en een land
dat gij nog niet betreden hadt.¹⁰

6. Baydāwī: Want God liet de engelen en de weersomstandigheden het werk doen.

7. Galālayn: De joodse stam Banū Qurayza die in Medina woonachtig was.

8. Die de vijanden van Mohammed ondersteunden.

9. De moslims.

10. Galālayn: Bedoeld wordt de oase Khaybar.

God is over alle ding machtig.

[DE ECHTGENOTES VAN DE PROFEET]

- 28(28) O gij profeet
zeg tot uw echtgenotes:¹
Indien gij verlangend zijt
naar het nabije leven en zijn tooi
komt dan
opdat ik u onderhoud zal geven²
en u heenzend naar behoren.
- 29(29) Maar indien gij verlangend zijt naar God
en Zijn boodschapper
en het latere verblijf
dan heeft God
voor de wél-handelenden onder u
ontzaglijk loon bereid.
- 30(30) O gij vrouwen van de profeet
zo een uwer
klaarblijkende zedeloosheid begaat
wordt de bestraffing voor u verdubbeld.
Dat is voor God gemakkelijk.
- 31(31) Maar wie uwer zich ootmoedig stelt
voor God en Zijn boodschapper
en heilzaams verricht
haar geven Wij haar loon twee malen
en voor haar hebben Wij
heerlijk onderhoud bereid gesteld.
- 32(32) O gij vrouwen van de profeet
niet zijt gij
als een van de [andere] vrouwen
indien gij [God] vreest
weest dan niet te inschikkelijk
in wat gij zegt
zodat een in wiens hart krankheid is
begeerte opvat.
Maar spreekt gepaste taal.
- 33(33) En blijft rustig in uw huizen

en siert u niet op
op de wijze van de heidentijd van weleer.

En verricht de ṣalāt
en brengt op de zakāt
en gehoorzaamt God
en Zijn boodschapper.
God bedoelt slechts van u
de gruwel weg te nemen
o lieden van het huis
en u volledig te reinigen.

- 34(34) En weest aandachtig
op de tekenen Gods³ en de Wijsheid
die in uw huizen wordt voorgedragen.
God is teder en wél-onderricht.
- 35(35) De overgegeven⁴ mannen en vrouwen
en de gelovige mannen en vrouwen
en de in ootmoed staande
mannen en vrouwen
en de oprechte mannen en vrouwen
en de duldende mannen en vrouwen
en de deemoedige mannen en vrouwen
en de liefdegaven gevende
mannen en vrouwen
en de vastende mannen en vrouwen
en de hun eerbaarheden bewarende
mannen en vrouwen
en de God veelmaals gedenkende
mannen en vrouwen
voor hen heeft God vergeving bereid
en ontzaglijk loon.

- 36(36) Niet staat het aan een gelovige man
noch aan een gelovige vrouw
wanneer God en Zijn boodschapper
een beschikking hebben geveld
dat zij vrije keuze hebben
ten aanzien van hun beschikking.
Maar wie ongehoorzaam is aan God

1. Ġalālayn: Negen in aantal.

2. Bayḍāwī: Onderhoud tijdens de periode na de ontbinding
van het huwelijk.

3. De verzen van de Koran.

4. Moslims.

en Zijn boodschapper
die is in klaarblijkende dwaling geraakt.¹

37(37) En toen gij zeide tot hem²
aan wie God welgedaan had
en aan wie gij³ welgedaan hadt:
Houd uw echtgenoot bij u terug
en vrees God
terwijl gij zelf in uw ziel verborgen hield
wat God openbaar zou maken
en gij vrees hadt voor de mensen
hoewel God toch meer aanspraak heeft
dat gij hem vreest.
Toen nu Zayd het vereiste
aan haar voltrokken had⁴
hebben Wij u⁵ haar⁶
tot echtgenoot gegeven
opdat er voor de gelovigen
geen belemmering zou zijn
ten aanzien van de echtgenoten
hunner aangenomen zoons
wanneer deze het vereiste
aan haar voltrekken.
De beschikking van God
wordt uitgevoerd.

38(38) Niet was er voor de profeet
een belemmering
ten aanzien van wat God
hem had toegewezen
naar de gewoonte van God
ten aanzien van [de profeten]⁷
die voorafgingen.
En de beschikking van God
is een toegemeten maat

39(39) [ten aanzien van de vroegere profeten]
die de boodschappen overbrachten
van God en Hem vreesden
en geen ander vreesden dan God.
God is voldoende als rekenschapvrager.

1. Ġalālayn: Dit vers heeft betrekking op het huwelijk van Mohammed met Zaynab die eerder met Mohammeds adoptierzoon Zayd gehuwd was geweest.

2. Ġalālayn: Zayd.

3. Ġalālayn: Mohammed; nl. door Zayd toen hij slaaf was zijn vrijheid te geven.

40(40) Niet is Muḥammad
de vader van een uwer mannen
maar wel de boodschapper Gods
en het zegel der profeten.
God is omtrent alle ding wetend.

[VERMANING GERICHT TOT DE GELOVIGEN]

41(41) O Gij die gelooft
gedenkt God in veelvuldige gedenking
42 en lofprijst Hem in de morgen
en in de avond.
43(42) Hij is het die over u zegeningen spreekt
en ook Zijn engelen
opdat Hij u uitbrenge
uit de duisternissen naar het licht.
Hij is voor de gelovigen barmhartig.

44(43) Hun begroeting
ten dage dat zij Hem zullen ontmoeten is:
Heil!
Hij heeft voor hen heerlijk loon bereid.

[VERMANING GERICHT TOT DE PROFEET]

45(44) O gij profeet
Wij hebben u uitgezonden als een getuige
en een verkondiger en een waarschuwer
46(45) en als een oproeper tot God
met Zijn verlof
en als een lichtende fakkel.
47(46) Verkondig aan de gelovigen
dat er voor hen rijke genade is
vanwege God.

48(47) En gehoorzaam niet de ongelovigen
en de huichelaars
en laat hun krenking voor wat zij is
en stel uw vertrouwen op God.
God is voldoende als zaakbezorger.

4. Nadat Zayd haar verstoten had. Er bestaan andere opvattingen.

5. Ġalālayn: Mohammed.

6. Ġalālayn: Zaynab.

7. Zo Ġalālayn.

[EEN BIJZONDER GEVAL VAN
HUWELIJKSONTBINDING]

49(48) O gij die gelooft
wanneer gij de gelovige vrouwen huwt
en haar daarna verstoot
voordat gij haar aanraakt
dan zijn zij niet verplicht
een aantal dagen
jegens u in acht te nemen
die zij vol moeten maken.
Geeft haar dan onderhoud
en zendt haar heen naar behoren.

[UITZONDERINGSPOSITIE VAN DE PROFEET
TEN AANZIEN VAN HET HUWELIJK]

50(49) O gij profeet
Wij hebben voor u geoorloofd verklaard
uw echtgenoten
aan wie gij haar loon geeft¹
en ook wat uw rechterhand bezit²
van wat God tot u
als buit heeft doen terugkeren
en de dochters
van uw oom van vaderszijde
en de dochters
van uw tantes van vaderszijde
en de dochters
van uw oom van moederszijde
en de dochters
van uw tantes van moederszijde
die zijn uitgeweken³ met u
en elke gelovige vrouw
die zichzelf aan de profeet schenkt⁴
zo de profeet willens is haar te huwen
louder voor u alleen
met uitsluiting van de gelovigen.

1. D.w.z. met wie ge een huwelijk hebt gesloten met betaling
van een bruidsschat.

2. Slavinnen.

3. Van Mekka naar Medina.

4. En dus afziet van een bruidsschat.

(50) Wij weten zeer wel welke verplichtingen
Wij hun hebben opgelegd
ten aanzien van hun echtgenoten
en van wat hun rechterhand bezitten
opdat het voor u niet een belemmering zij.
God is vergevend en barmhartig.

51(51) Gij kunt uitstel verlenen
aan wie gij wilt van haar
en tot u nemen wie gij wilt.
En zo gij iemand begeert
van die gij hadt afgewezen
dan is dat geen vergrijp voor u.
Dat brengt haar er nader toe
verkwikt te worden
en laten zij zich niet bedroeven
en laten zij allen tevreden zijn
met wat gij aan ieder van haar
gegeven hebt.

En God kent wat in uw harten is.
God is wetend en zachtmoedig.
52(52) Niet zijn de vrouwen daarna
voor u nog geoorloofd⁵
noch dat gij haar verwisselt
met andere echtgenoten
ook al behaagt haar schoonheid u
tenzij dat wat uw rechterhand bezit.⁶
God is op alle ding toeziende.

[GEDRAG VAN DE GELOVIGEN
TEGENOVER DE PROFEET]

53(53) O gij die gelooft
treedt niet
de huizen van de profeet binnen
tenzij dat u verlof gegeven is
voor een maaltijd
zonder de voorbereiding ervan
af te wachten.

5. Ġalālayn: Dit fragment betekent dat de profeet nu verder
geen huwelijken meer mag sluiten.

6. Ġalālayn: De profeet huwde hierna nog de Koptische
slavin Maria die hem een zoon, Ibrāhim, schonk. Deze
Ibrāhim overleed na korte tijd.

Maar wanneer gij genodigd zijt
treedt dan binnen
en wanneer gij gemaaltijd hebt
verspreidt u dan
zonder u in onderling gesprek te begeven.
Dat toch zou de profeet krenken
zodat hij zich
voor u zou moeten schamen.
Maar God schaamt zich niet
voor het wezenlijke.
En wanneer gij haar¹ ergens om vraagt
zo vraagt dat van achter een afscheiding.
Dat houdt uw harten reiner
en ook haar harten.
En niet past het u
dat gij de boodschapper van God krenkt
noch dat gij ooit zijn vrouwen huwt
na hem.²
Dat toch is bij God verschrikkelijk.
54(54) Of gij iets openlijk doet blijken
of het verborgen houdt
God is omtrent alle ding wetend.

55(55) Geen vergrijp is er voor haar³
ten aanzien van haar vaders
noch van haar zoons
noch van haar broeders
noch van de zoons van haar broeders
noch van hun vrouwen
noch van wat haar rechterhanden
bezitten.⁴
En vreest God.
God is bij alle ding getuige.

56(56) God en Zijn engelen
spreken zegenbeden

over de profeet.
O gij die gelooft
spreekt zegenbeden over hem
en groet met heilgroet.⁵
57(57) Zij die God krenken en Zijn profeet
hen vervloekt God in het nabije
en het latere leven
en Hij heeft voor hen
een vernederende bestraffing bereid.
58(58) En zij die de gelovige mannen en vrouwen
krenken
met iets anders dan wat zij verdienen
die beladen zich met lasterlijke aantijging
en klaarblijkende zonde.
59(52) O gij profeet⁶
zeg tot uw echtgenoten en uw dochters
en de vrouwen der gelovigen
dat zij iets van haar omslagdoeken
over zich laten hangen
dat bevordert dat zij gekend worden
zodat haar geen overlast wordt aangedaan.
God is vergevend en barmhartig.

[DE HUICHELAAERS EN DE JODEN
VAN MEDINA]

60(60) Indien de huichelaars niet ophouden
en ook zij in wier harten krankheid is
en de onruststokers in al-Madina
zullen Wij u⁷
waarlijk tegen hen laten optreden
daarna zullen zij
niet in haar met u samenwonen
tenzij een geringe tijd
61(61) terwijl zij vervloekt zijn.
Waar zij ook aangetroffen worden

1. Ġalālayn: Een van de vrouwen van de profeet.

2. Wie de vrouwen van de profeet zou huwen, zou daarmee wellicht ook aanspraak kunnen willen maken op het gezag van de profeet. Vgl. bijv. Absalom die als eerste regeringsdaad de harem van zijn vader David overneemt, zie 2 Samuël 16:21-22.

3. Ġalālayn: Gelovige vrouwen.

4. Wanneer zij zich ongesluierd laten zien aan deze groepen. Zo ook Ġalālayn.

5. Het is op dit vers gebaseerd dat moslims achter de naam van Mohammed behoren te zeggen: 'Gods Heil en Vrede zij over hem', *ṣallā llāhu 'alayhi wa-sallam*.

6. De verplichting voor meisjes en vrouwen tot het dragen van een hoofddoekje wordt wel eens met dit vers verbonden.

7. Mohammed.

worden ze gegrepen en doodgeslagen
 62(62) volgens de gewoonte van God
 met hen die voorafgingen.
 En niet zult gij in de gewoonte Gods
 verandering vinden.

[HET LAATSTE OORDEEL]

63(63) De mensen zullen u vragen over de Ure.
 Zeg:
 De kennis van haar is slechts bij God
 en hoe kunt gij weten
 of de Ure wellicht nabij is?
 64(64) God heeft de ongelovigen vervloekt
 en voor hen een vuurgloed bereid
 65(65) eeuwig-levend daarin voor immer.
 Niet zullen zij een verbondene vinden
 noch een helper.
 66(66) Ten dage dat hun gezichten
 worden omgewenteld in het Vuur
 zullen zij zeggen:
 O hadden wij toch God gehoorzaamd
 en de boodschapper gehoorzaamd.
 67(67) En zij zeggen:
 Onze Heer
 wij hebben onze hoofdlieden
 en onze groten gehoorzaamd
 en zij hebben ons doen dwalen op de weg.
 68(68) Onze Heer
 geef hun
 tweemaal zoveel van de bestraffing
 en vervloek hen met zware vervloeking.

[VERMANINGEN GERICHT TOT
 DE GELOVIGEN]

69(69) O gij die gelooft
 weest niet als zij die Mūsā krenkten¹
 waarop God hem los verklaarde
 van wat zij zeiden
 en hij was bij God hoog aangezien.
 70(70) O gij die gelooft
 vreest God en spreekt passende woorden.
 71(71) Hij maakt uw werken voor u heilzaam
 en vergeeft u uw boosheden.
 En wie God en Zijn boodschapper
 gehoorzaamt
 beleeft ontzaglijke gelukzaligheid.
 72(72) Wij hebben de hemelen
 en de aarde en de bergen
 een overeenkomst van vertrouwen
 aangeboden
 doch zij weigerden die op zich te nemen
 en waren er beducht voor.
 En de mens heeft haar op zich genomen.
 Hij was immers een onrecht-doener
 en een onwetende.
 73(73) [Hij heeft haar op zich genomen]
 opdat God zou bestraffen
 de huichelaars en de huichelaarsters
 en de genotengevers
 en de genotengeefsters
 en opdat God zich zou wenden
 tot de gelovige mannen en vrouwen.
 God is vergevend en barmhartig.

1. Er wordt wel gedacht dat dit een toespeling is op het verhaal dat in Numeri 12 wordt verteld.

VIERENDERTIGSTE SŪRA

SABA' (SABA)

*Mekkaans, behalve vers 2 dat Medinensisch is;
de titel is ontleend aan vers 15.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

- 1(1) Lof aan God
aan wie behoort wat in de hemelen is
en wat op de aarde is.
En lof aan Hem in het Latere Leven.
Hij is de Wijze, de Wél-onderrichte.
- 2(2) Hij kent wat er gaat
in het binnenste der aarde
en wat uit haar komt
en wat nederdaalt uit de hemel
en wat in hem¹ opstijgt.
Hij is de Barmhartige, de Vergever.

[HET LAATSTE OORDEEL]

- 3(3) Zij die ongelovig zijn zeggen:
Niet zal de Ure tot ons komen.
Zeg:
Ja waarlijk
bij mijn Heer
zij zal tot u komen
bij de kenner van de verborgenheid!
Niet ontgaat Hem
het gewicht van een grein
in de hemelen noch op de aarde
noch iets wat kleiner is dan dat
noch iets wat groter is
maar het is in een klaarblijkende schrift²
- 4(4) opdat Hij vergelding moge doen aan hen-

1. In de Hemel.

2. Vgl. Koran 10:61.

die geloven en heilzame werken bedrijven.
Voor hen is vergeving
en eervol onderhoud.

- 5(5) Maar zij die zich beijveren afbreuk te doen
aan Onze tekenen
voor hen is een bestraffing
van smartelijke teistering.
- 6(6) En zij aan wie de kennis gegeven is
zien dat hetgeen tot u is nedergezonden
vanwege uw Heer
het wezenlijke is
en dat het recht leidt
tot het pad van de Geweldige
de Lofwaardige.

[DE OPSTANDING]

- 7(7) En zij die ongelovig zijn zeggen:
Zullen wij u brengen bij een man³
die u verkondigt
dat wanneer gij geheel en al
vergaan zult zijn
gij weder zult komen
in een nieuwe schepping?
- 8(8) Verzint hij over God leugenachtigs
of is er in hem bezetenheid?
Maar neen
zij die niet geloven in het Latere Leven
komen in de bestraffing
en zijn in vergaande dwaling.
- 9(9) Hebben zij dan niet gezien

3. Ġalālayn: Mohammed.

naar wat er voor hen is en achter hen is
van de hemel en de aarde?
Indien Wij willen
doen Wij hen in de aarde verzinken
of doen Wij stukken uit de hemel
op hen neervallen.
Daarin is waarlijk een teken
voor iedere inkerende dienaar.

[DAVID EN SALOMO]

- 10(10) En Wij hebben aan Dāwūd
genade van Onzentwege gegeven:
O bergen
stemt in tezamen met hem
en ook de vogels!¹
En Wij hadden voor hem
het ijzer week gemaakt
11 zeggende:
Maak pantserhemden
en betracht maat bij het hechten.
Bedrijft heilzaams:
Ik ben scherpziende op wat gij bedrijft.
- 12(11) En aan Sulaymān
maakten Wij de wind onderdanig
het waaien ervan is
een maand in de morgen
en een maand in de avond.
En Wij deden voor hem vloeien
de bron van het koper²
terwijl er ġinn³ waren
die het voor zijn ogen bewerkten
met verlof van zijn Heer

1. Vgl. Koran 38:17-19.

2. Vgl. II Kronieken 4?

3. Ġinn: demonen. Niet alle demonen zijn dienaren van de Satan.

4. Voor Salomo.

5. Salomo was immers een zoon van David.

6. Het slot van dit vers wordt wel aangevoerd door wie willen betogen dat de 'echte' moslims altijd in de minderheid zullen zijn, en dat de islam dus alleen door Ġihād (in de betekenis van oorlog tegen de ongelovigen) aan de macht kan komen. Het behoeft geen betoog dat dit een minderheidsstandpunt is.

maar wie hunner afweek van Ons bevel
die deden Wij smaken
de bestraffing van de vuurgloed.

- 13(12) Zij maakten voor hem⁴
wat hij maar wilde
paviljoenen en beelden
en schotels als bakken
en stevig staande ketels:
Doet uw werk
geslacht van Dāwūd⁵
in dankbaarheid.
Maar weinigen van Mijn dienaren
zijn dankbaar.⁶
- 14(13) Toen Wij nu
voor hem⁷ de dood beschikt hadden
heeft slechts het dier van de aarde⁸
hen zijn dood doen opmerken.
Het vrat zijn staf op
en toen hij nu neergevallen was⁹
werd het duidelijk aan de ġinn
dat zo zij de verborgenheid
gekend hadden
zij niet gebleven zouden zijn
in de vernederende bestraffing.¹⁰

[SABA']¹¹

- 15(14) En de bewoners van Saba'
bezaten in hun woonstee een teken
twee gaarden
ter rechter- en ter linkerzijde:
Eet van het onderhoud van uw Heer
en bewijst Hem dankbaarheid
een welvarend oord

7. Ġalālayn: Salomo.

8. Termiet? In ieder geval een dier dat hout eet en de stok van Salomo had opgegeten na diens dood.

9. Volgens Ġalālayn viel Salomo pas neer een jaar na zijn dood.

10. Wanneer de ġinn gemerkt zouden hebben dat Salomo al gestorven was, zouden ze hun werk aan de tempel niet voor hem hebben voortgezet.

11. In de Statenvertaling wordt Saba' 'Scheba' genoemd.

- en een toegeeflijk Heer.
- 16(15) Toen wendden zij zich af
 waarop Wij tegen hen zonden
 de overstroming van de stortvloed¹
 en Wij gaven hun
 in ruil voor beide gaarden
 twee gaarden
 waarin was bittere voeding en tamarisken
 en een weinig lotusstruiken.²
- 17(16) Dat is de vergelding die Wij hun gaven
 omdat zij ondankbaar waren.
 Oefenen Wij soms vergelding
 aan anderen dan de ondankbaren?
- 18(17) En Wij hadden tussen hen³
 en de steden die Wij gezegend hebben⁴
 duidelijk kenbare⁵ steden gesteld
 en Wij hadden door haar midden
 een reisweg beschikt:
 Reist door haar bij nachten en bij dagen
 in welverzekerdheid.
- 19(18) Toen zeiden zij:
 Onze Heer
 maak groot de afstanden
 op de reisen naar ons
 en zij deden zichzelf onrecht.
 Zo maakten Wij hen
 tot voorwerp van vertellingen
 en vernietigden hen geheel en al.
 Daarin zijn waarlijk tekenen
 voor iedere duldende en dankbare.
- 20(19) En Iblīs had hun zijn mening
 als waar doen voorkomen
 zo volgden zij hem
 behalve een groep der gelovigen.
- 21(20) Maar niet bezat hij over hen enig gezag
 doch het was opdat Wij hen
 die in het latere leven geloofden

zouden kunnen onderkennen
 van wie in twijfel daarover waren.
 Uw Heer is over alle ding hoeder.

- 22(21) Zeg:
 Roept hen aan
 van wie gij het bestaan beweert
 buiten God
 niet hebben zij macht over het gewicht
 van een grein in de hemelen
 noch op de aarde.
 En niet hebben zij in die beide
 enig deelgenootschap.
 En niet heeft Hij een steunverlener
 uit hun midden.
- 23(22) En niet baat de voorspraak bij Hem
 dan aan hem
 voor wie Hij daartoe verlof geeft.
 Tenslotte
 wanneer de verschrikking
 uit hun harten is weggenomen
 zeggen zij:⁶
 Wat heeft uw Heer gezegd?
 Zij zeggen:
 Het wezenlijke.
 Hij is de Verhevene, de Grote.

[ANTWOORD AAN DE ONGELOVIGEN]

- 24(23) Zeg:
 Wie verschaft u onderhoud
 uit de hemelen en de aarde?
 Zeg:
 God.
 En óf wij óf gij volgen de rechte leiding
 of verkeren in klaarblijkende dwaling.
- 25(24) Zeg:
 Niet wordt gij ondervraagd
 over het boze dat wij bedrijven

1. Een toespeeling op de breuk van de dam bij Ma'rib die omstreeks 450 heeft plaatsgehad? Hoe het ook zij, het betreft hier weer een bestraffingsgeschiedenis.

2. De nieuwe tuin was dus een woestijn.

3. Saba'.

4. Ġalālayn: Het Heilige Land.

5. Ġalālayn: In een reeks. Het gaat hier om overnachtingsplaatsen voor een woestijnkaravaan langs een route van Palestina naar Zuid-Arabië.

6. De ongelovigen.

- noch worden wij ondervraagd
over wat gij bedrijft.
- 26(25) Zeg:
Onze Heer zal ons gezamenlijk verenigen
en daarna zal Hij uitkomst geven
tussen ons
naar het wezenlijke.
Hij is de Uitkomstgever, de Wetende.
- 27(26) Zeg:
Toont mij hen die gij
aan Hem hebt toegevoegd
als genoten.
Niets daarvan!
Neen
Hij is God, de Geweldige, de Wijze.
- 28(27) Niet hebben Wij u uitgezonden
dan tot de mensen gezamenlijk
als verkondiger en waarschuwer.
Maar de meesten der mensen weten niet.
- 29(28) En zij zeggen:
Wanneer komt deze aanzegging
indien gij oprecht zijt?
- 30(29) Zeg:
Voor u is de aanzeggingstijd van een dag
die gij niet voor een uur
kunt vertragen of verhaasten.
- 31(30) En zij die ongelovig zijn zeggen:
Niet zullen wij geloven
aan deze Oplezing¹
noch aan wat er aan vooraf is gegaan.²
Maar zo gij eens zien kondt
hoe de onrechtdoeners opgesteld staan
bij hun Heer
terwijl zij de woorden
op elkander terugwerpen³
en terwijl zij
die onderdanig gehouden werden
- zeggen tot hen
die zich verhovaardigd hadden:
Zo gij er niet waart geweest
zouden wij gelovigen zijn geworden.⁴
- 32(31) Zij die zich verhovaardigden
zeggen tot hen die onderdanig waren:
Zijn wij het die u hebben afgehouden
van de rechte leiding
nadat zij tot u gekomen was?
Neen
maar gij waart de boosgezinden.
- 33(32) En zij die onderdanig waren
zeggen tot hen die hovaardig waren:
Neen
het was de boze aanslag
des nachts en des daags
toen gij ons aanspoorde
aan God ongelovig te zijn
en Hem gelijke wezens ter zijde te stellen.
En zij zijn van innerlijk berouw vervuld
wanneer zij de bestraffing zien
en Wij boeien leggen op de nekken
van wie ongelovig waren.
Wordt hun soms iets anders vergolden
dan wat zij bedreven?
- [AANMATIGING VAN DE RIJKEN;
BELONING NAAR WERKEN]
- 34(33) En niet hebben Wij in een stede
een waarschuwer uitgezonden
of de daar in genot levenden zeiden:
Wij zijn ongelovig in dat
waarmede gij gezonden zijt.
- 35(34) En zij zeggen:
Wij zijn beter voorzien
van bezittingen en kinderen
en niet zullen wij bestraft worden.

1. De Koran.

2. Ġalālayn: De Thora en het Evangelie.

3. Elkaar verwijten maken.

4. D.w.z. de verdrukten verwijten de heersers hen misleid te hebben.

- 36(35) Zeg:
Mijn Heer verleent ruim onderhoud
aan wie Hij wil
en meet het toe
maar de meesten der mensen weten niet.
- 37(36) En noch uw bezittingen noch uw kinderen
zijn het
die u nader zullen brengen
in Mijn nabijheid
maar alleen wie gelooft
en heilzaams verricht.
Want diegenen
voor hen is dubbele beloning
voor wat zij bedreven hebben
en zij zullen zijn in de hoge zalen
welverzekerd.
- 38(37) Maar zij die pogen afbreuk te doen
aan Onze tekenen
die zullen voorgeleid worden
in de bestraffing.
- 39(38) Zeg:
Mijn Heer verleent ruim onderhoud
aan wie Hij wil van Zijn dienaren
en meet het hem toe.
En wat gij ook als bijdrage gegeven hebt
dat bewaart Hij tot later.
Hij is de beste der onderhoudgevers.
- 40(39) En ten dage dat Hij hen zal vergaderen
altegader
dan zegt Hij tot de engelen:
Zijn het dezen die u plachten te dienen?¹
- 41(40) Zij zeggen:
Geprezen zijt Gij
Gij zijt onze verbondene en niet zij
neen
zij dienden de ġinn²
daar de meesten hunner in hen geloofden.
- 42(41) Heden dan zijt gij niet bij machte³
- elkander baat of schade toe te brengen.
Wij zeggen tot hen die onrecht deden:
Smaakt de bestraffing van het Vuur
dat gij voor leugen verklaarde.
- [DE PROFEET ALS WAARSCHUWER]
- 43(42) Wanneer hun Onze tekenen⁴
duidelijk worden voorgedragen
zeggen zij:
Deze⁵ is niets anders dan een man
die beoogt u af te brengen
van wat uw vaders dienden.
En zij zeggen:
Niet is dit anders
dan verzonnen bedriegerij.
En zij die ongelovig zijn
aan het wezenlijke⁶
zeggen wanneer dit tot hen komt:
Niets anders is dit
dan klaarblijkende toverij.
- 44(43) Maar niet hadden Wij hun⁷ schriften
gegeven die zij konden bestuderen
en niet hadden Wij vóór u⁸
tot hen een waarschuwer uitgezonden.
- 45(44) En ook zij die vóór hen waren
hadden voor leugen verklaard
terwijl aan hen niet was toegefallen
een tiende
van wat Wij hun⁹ gegeven hadden.
Doch zij verklaarden Onze profeten
voor leugenaars
en hoe groot was Mijn verafschuwing!
- 46(45) Zeg:
Ik vermaan u slechts tot één ding:
dat gij u opstelt voor God
bij tweeën en als eenlingen
en dat gij dan indachtig wordt.

1. Het dienen van engelen is uiteraard afgoderij.

2. De demonen.

3. Deze woorden richt God tot de ongelovigen.

4. Verzen van de Koran.

5. Mohammed.

6. Ġalālayn: De Koran.

7. Aan de Mekkanen.

8. Eerder dan Mohammed.

9. De Mekkanen.

Niet is er in uw gezelschap¹ bezetenheid
niet is hij iets anders

dan een waarschuwer voor u
voor het komen
van een hevige bestraffing.

47(46) Zeg:

Niet vraag ik u om loon:
het voordeel [van deze waarschuwing]
valt u toe.

Op geen ander rust mijn loon
dan op God.

Hij is voor alle ding getuige.

48(47) Zeg:

Mijn Heer treft met het wezenlijke.
Hij is de kenner der verborgenheden.

49(48) Zeg:

Gekomen is het wezenlijke
en niet kan het ijdele iets nieuw scheppen
en ook niet doen wederkeren.

50(49) Zeg:

Indien ik in dwaling ben
dan dwaal ik slechts voor mijzelf.
En indien ik rechtgeleid word
dan is dat door wat mijn Heer
aan mij openbaart.
Hij is horend en nabij.

1. Ġalālayn: Mohammed.

2. Ġalālayn: Gericht tot Mohammed.

3. Ġalālayn: Uit het graf.

4. Wanneer ze de straf zien.

[BEROUW BIJ LAATSTE OORDEEL]

51(50) En zo gij² eens kondt zien
hoe verschrikt zij zijn
doch er is geen ontkomen
zij worden gegrepen
vanuit een plaats nabij³

52(51) en zij zeggen:⁴

Wij geloven in hem.⁵

Maar hoe zou er voor hen
iets⁶ te verkrijgen zijn
vanaf een vergelegen plaats?⁷

53(52) En zij waren toch tevoren
ongelovig aan hem⁸ geweest
en zij trachtten

de verborgenheid te treffen
vanaf een vergelegen plaats.

54(53) En er wordt een belemmering gesteld
tussen hen en wat zij zouden begeren

(54) zoals tevoren geschied is

met hun bentgenoten.

Zij waren in misleidende twijfel.

5. Ġalālayn: In Mohammed of de Koran.

6. Ġalālayn: Van het geloof.

7. Ġalālayn: De wereld die voorbij gegaan is.

8. Mohammed of de Koran.

VIJFENDERTIGSTE SŪRA

FĀṬĪR (SCHEPPER)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[DE ALMACHT GODS]

- 1(1) Lof aan God
de Schepper der hemelen en der aarde
die de engelen tot boodschappers
gemaakt heeft
voorzien van vleugelen
tweevoudig en drievoudig en viervoudig.
Hij vermeerdert de schepping
met wat Hij wil.
God is tot alle ding machtig.
- 2(2) De barmhartigheid
die God voor de mensen opent
niemand zal die terughouden
en wat Hij terughoudt
niemand zal dat losmaken
na Hem.
Hij is de Geweldige, de Wijze.
- 3(3) O gij mensen
gedenkt de weldaden Gods jegens u.
Is er een schepper anders dan God
die u onderhoud geeft uit de hemel
en de aarde?
Geen god is er dan Hij.
Hoe kunt gij dan in leugen verstrikt zijn?
- 4(4) En zo zij u¹ al voor leugenaar verklaren
zo zijn ook boodschappers
voor uw tijd

voor leugenaar verklaard.
Tot God worden de beschikkingen
teruggevoerd.

[ZEKERHEID VAN DE OPSTANDING;
BELONING NAAR WERKEN]

- 5(5) O gij mensen
de aanzegging van God is wezenlijkheid.
Laat het nabije leven u dus niet misleiden
en laat de verleider² u niet misleiden
omtrent God.
- 6(6) De Satan is voor u een vijand
zo houdt hem dus als vijand.
Hij roept zijn troep slechts op
opdat zij zullen behoren
tot de lieden van de Vuurgloed.
- 7(7) Zij die ongelovig zijn
voor hen is een hevige bestraffing
- (8) maar zij die geloven
en heilzame werken bedrijven
voor hen is vergeving en groot loon.
- 8(9) Hoe is het dan met hem
wiens slechte daden
schoonschijnend gemaakt zijn
zodat hij ze als goed ziet?
Doch God doet dwalen wie Hij wil
en leidt recht wie Hij wil.
Laat uw ziel dus niet wegwijnen³
in bezorgdheid over hen.

1. Ġalālayn: Mohammed.

2. Ġalālayn: De Satan.

3. Gericht tot Mohammed die zich geen zorgen moet maken
over het lot van wie niet naar hem wil luisteren.

God is wetend omtrent wat zij verrichten.

[DE SCHEPPING GODS]

- 9(10) God is het die de winden uitzendt
zodat zij wolken opjagen
waarop Wij die drijven
naar een dode streek
om daarmee de aarde levend te maken
nadat zij dood was geweest.
Aldus is de herrijzenis.
- 10(11) Wie ook streeft naar heerschappij
geheel de heerschappij behoort aan God.
Tot Hem stijgt op het deugdelijke woord
en de heilzame daad verhoogt Hij.
Maar zij die kwade dingen beramen
voor hen is een hevige bestraffing
en wat zij beramen gaat te gronde.
- 11(12) God heeft u geschapen uit stof
en daarna uit een druppel
en daarna heeft Hij u tot paren gemaakt.
Geen vrouwelijk wezen wordt zwanger
noch baart zij
of het is met Zijn kennis.
Niet wordt verlengd een lang leven
noch wordt een leven bekort
of het is in een Schrift.
Dat is voor God gemakkelijk.
- 12(13) Niet zijn gelijk de beide zeeën
de ene is zoet en welsmakend
en volgenietbaar om te drinken
en de andere zout en bitter
en toch hebt gij uit beide
voedsel van fris vlees
en haalt gij sier¹ daaruit op
waarmede gij u tooit
en gij ziet de schepen haar doorklieven
om uw begeerte te bevredigen

1. Ġalālayn: Zoals parels.

2. Ġalālayn: 'Gods genade': handelswaar.

naar Zijn genade.²

En het is

opdat gij dankbaar moogt worden.

- 13(14) Hij brengt de nacht over in de dag
en brengt de dag over in de nacht
en Hij heeft de zon en de maan
dienstbaar gemaakt
een ieder lopende
tot een vastgenoemde termijn.
Dat nu is God
uw Heer
aan Hem behoort het koningschap.
Maar zij die gij aanroeft buiten Hem
hebben over een dadelvliesje
nog geen macht.
- 14(15) Indien gij hen aanroeft
horen zij uw aanroep niet
en zo zij al hoorden
zouden zij u geen antwoord geven.
En op de Dag der Opstanding
zullen zij uw genotengeverij verloochenen.
Geen zal u zo goed kond doen
als een Wél-onderdichte.³

[ZWAKHEID VAN DE MENS]

- 15(16) O gij mensen⁴
gij zijt de armen
behoefstig naar God.
God
Hij is de Rijke, de Lofwaardige.
- 15(17) Indien Hij wil
doet Hij u verdwijnen
en brengt Hij een nieuwe schepping
en niet is dat voor God iets geweldigs.
- 17(18) Niet heeft een torsende ziel
18(19) Niet heeft een torsende ziel
de last van een andere te torsen
en ook indien een bezwaarde ziel

3. Ġalālayn: God zelf.

4. Vgl. Koran 3:18!

voor haar last hulp zou inroepen
 zou er toch niets daarvan
 gedragen worden
 ook al betrof het een verwant.
 Gij' hebt slechts te waarschuwen hen
 die hun Heer vrezen in de verborgenheid
 en die de ṣalāt verrichten.
 Wie zich dan reinigt
 die reinigt zich alleen voor zichzelf.
 Tot God is de gang.

[DE ROL VAN DE PROFEET]

- 19(20) En niet zijn gelijk de blinde en de ziende
 20 en ook niet de duisternissen en het licht
 21 en ook niet de schaduw en de gloeiwind.
 22(21) En niet zijn gelijk de levenden
 en de doden.
 God doet horen wie Hij wil
 maar niet hoeft gij te doen horen
 wie in de graven zijn.
 23 Niet zijt gij anders dan een waarschuwer.
 24(22) Wij hebben u uitgezonden
 in wezenlijkheid
 als verkondiger en waarschuwer.
 En geen gemeenschap is er
 of in haar is een waarschuwer opgetreden.
 25(23) En indien zij u voor leugenaar verklaren
 zo hebben ook tot leugenaar verklaard
 degenen
 tot wie voor hun tijd
 hun boodschappers gekomen waren
 met de bewijstekenen
 en met de schrifturen
 en met de lichtverspreidende Schrift.²
 26(24) Daarop greep Ik hen die ongelovig waren
 en hoe groot was mijn verafschuwing!

1. Mohammed.

2. Ġalālayn: De Thora en het Evangelie.

[WONDEREN VAN DE SCHEPPING]

- 27(25) Hebt gij niet gezien
 dat God uit de hemel
 water heeft doen nederdalen
 waarop Wij daarmee
 vruchten hebben uitgebracht
 van verschillende kleuren.
 En de bergen hebben lagen
 witgestreepte en rode
 van verschillende kleuren
 en dof-zwarte.
 28 En onder de mensen en de beesten
 en de kuddedieren
 zijn er evenzo van verschillende kleuren.
 Van Zijn dienaren vrezen God
 slechts de kennis-dragenden.³
 God is geweldig en vergevend.

[HET LOON VAN DE GELOVIGEN]

- 29(26) Zij die de Schrift Gods voordragen
 en de ṣalāt verrichten
 en bijdragen geven van het onderhoud
 dat Wij hun gegeven hebben
 in het verborgene en openlijk
 mogen hopen op een handel
 die niet te gronde zal gaan.
 30(27) Moge Hij hun hun loon volledig kwijten
 en hun nog meer geven van Zijn genade.
 Hij is vergevend en erkentelijk.

[DE OPENBARING; LOON NAAR WERKEN]

- 31(28) Wat Wij aan u⁴ geopenbaard hebben
 van de Schrift
 dat is het wezenlijke
 bevestigend wat eraan voorafging.

3. Arabisch: 'Ulamā', tegenwoordig het gewone woord voor
 wie geleerd ('ālim) is in de moslimse wetenschappen.

'Ulamā' worden in het Nederlands meestal 'Imams'
 genoemd. De in Iran gebruikelijke naam luidt Ayatollah.

4. Mohammed.

- God is waarlijk wél-onderricht
en scherp toeziende op Zijn dienaren.
- 32(29) Daarna hebben Wij de Schrift
als erfdeel gegeven aan hen
die Wij uitverkoren hadden
onder Onze dienaren.
Onder hen waren er
die zichzelf onrecht deden
en onder hen waren er
die het midden hielden
en onder hen waren er
die zich naar voren haastten
met goede werken
met verlof van God.
Dat is de grote genade.
- 33(30) De Gaarden van 'Adn¹
zullen zij binnengaan
waarin zij gesierd zullen worden
met armringen van goud
en met parelen
en hun kleding is daar van zijde.
- 34(31) En zij zeggen:
Lof aan God
die van ons
de droefenis heeft weggenomen.
Onze Heer is waarlijk vergevend
en erkentelijk.
- 35(32) Hij heeft ons doen wonen
in het verblijf der duurzaamheid²
door Zijn genade
waarin ons geen vermoeienis overkomt
waarin ons geen afmatting overkomt.
- 36(33) Maar zij die ongelovig zijn
voor hen is het vuur van Ġahannam
zonder dat zij sterven
krachtens een gevelde beschikking³
terwijl hun van hun bestraffing
niets verlicht wordt.
- Aldus vergelden Wij
aan iedere ondankbare.
- 37(34) En zij schreeuwen daarin:
Onze Heer
breng ons uit
dan zullen wij heilzaams bedrijven
en niet wat wij plachten te bedrijven.
- Maar hebben Wij
u niet in leven gehouden
lang genoeg dat ieder die gemaand werd
de maning kon aannemen
terwijl ook de waarschuwer
tot u gekomen is?
- (35) Smaakt het dan
want niet hebben de onrechtdoeners
een helper.
- 38(36) God is kenner van de verborgenheid
van de hemelen en de aarde.
Hij is wetend
omtrent wat in de borsten is.
- 39(37) Hij is het die u gemaakt heeft
tot stedehouders op de aarde.
Wie dan ongelovig is
diens ongelooft is te zijnen nadele.
En niets anders bezorgt hun ongelooft
aan de ongelovigen
dan meer afschuw bij hun Heer
en niets anders bezorgt hun ongelooft
aan de ongelovigen
dan nog meer verlorenheid.
- 40(38) Zeg:
Ziet eens aan
uw genoten
waarvan gij het bestaan beweert
buiten God
toont mij eens wat zij geschapen hebben

1. 'Adn is de Arabische vorm van wat in het Nederlands

'Eden' is geworden, zie Genesis 2:8.

2. D.w.z. het Paradijs.

3. D.w.z. zij blijven daar voor immer.

van de aarde.
 Hebben zij soms deelgenootschap
 in de hemelen
 of hebben Wij hun een schrift gegeven
 zodat zij steunen kunnen op enig bewijs
 daaruit?
 Neen
 de onrechtdoeners
 zeggen elkander niets anders toe
 dan misleiding.

41(39) De hemelen en de aarde
 weerhoudt God ervan
 dat zij vergaan
 en indien zij beide vergaan
 dan is er waarlijk geen
 die hen daarvan kan weerhouden
 na Hem.
 Hij is zachtmoedig en vergevend.

[ONGELOOF TEGENOVER DE BOODSCHAPPER]

42(40) Zij zweren bij God de duurste eden
 dat indien een waarschuwer
 tot hen komt
 zij de rechte leiding beter zullen volgen
 dan één andere gemeente
 doch wanneer dan een waarschuwer
 tot hen komt
 nemen zij slechts toe in afkerigheid
 43(41) terwijl zij zich verhovaardigen
 op de aarde
 en boosheid beramen

maar geen anderen overweldigt
 de boze aanslag
 dan hen die hem beramen.
 Kunnen zij dan iets anders verwachten
 dan de gewone behandeling
 der vroegere geslachten?¹
 Doch niet zult gij
 in de gewoonte van God
 verandering vinden

(42) en niet zult gij
 in de gewoonte van God
 ommekeer vinden.

44(43) Hebben zij soms niet rondgereisd
 op de aarde
 zodat zij konden aanschouwen
 hoe de eindbestemming was
 van hen die voor hun tijd waren?
 En die waren geweldiger dan zij² in kracht
 maar niet is God zo
 dat dat tegen hem iets vermag
 in de hemelen noch op de aarde.
 Hij is wetend en machtig.

45(44) En zo God de mensen zou houden
 aan wat zij verdiend hadden
 zou Hij op het aardvlak
 geen wezen overgelaten hebben.
 Maar Hij geeft hun uitstel
 tot een vastgenoemde eindtijd
 (45) en wanneer hun eindtijd komt
 dan is God scherp toezienend
 op Zijn dienaren.

1. Die immers wegens hun ongelooft door God te gronde zijn gericht.

2. Dan de Mekkanen tot wie deze waarschuwing is gericht.

ZESENDERTIGSTE SŪRA

YĀ' - SĪN

*Mekkaans, behalve vers 45 dat Medinensisch is;
de titel is ontleend aan vers 1.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

1(1) Yā' Sīn.¹

2 Bij de wijze Oplezing:²

3(2) Gij³ behoort waarlijk
tot de uitgezonden

4(3) langs een rechtgebaand pad

5(4) door de nederzending⁴
van de Geweldige
de Barmhartige.

6(5) [Uitgezonden]
opdat gij lieden zoudt waarschuwen
wier vaders niet gewaarschuwd waren
zodat zij achteloos zijn.

[DE TOESTAND VAN DE ONGELOVIGEN]

7(6) Reeds is verwezenlijkt
de uitspraak over de meesten hunner
immers zij geloven niet.

8(7) Wij hebben boeien gelegd aan hun nekken
die reiken tot hun kinnen
zodat zij verstijfd zijn.

9(8) En Wij hebben vóór hen een wal gesteld
en achter hen een wal
en Wij hebben hen overdekt
zodat zij niet kunnen zien.

10(9) En gelijk is het voor hen
of gij hen waarschuwt of niet waarschuwt

niet zullen zij geloven.

11(10) Gij kunt slechts waarschuwen
hem die de Maning volgt
en de Erbarmer vreest
in de verborgenheid.

Verkondig hem dus vergeving
en een heerlijk loon.
12(11) Wij zijn het die de doden doen leven
en opschrijven
wat zij voorheen deden
en de door hen nagelaten sporen.
En alle ding hebben Wij opgesomd
in een duidelijk sprekend Boek⁵
dat Leiding biedt.

[GELIJKENIS VAN DE ONGELOVIGE
STEDELINGEN]

13(12) En stel voor hen een gelijkenis:
de bewoners van de stede⁶
toen de uitgezonden tot hen kwamen.

14(13) Toen Wij er twee tot hen zonden
die zij voor leugenaars verklaarden
waarop Wij hen versterkten
met een derde.

Zij dan zeiden:
Wij zijn tot u uitgezonden.

15(14) Zij zeiden:
Gij zijt niet anders dan mensenkinderen
zoals wij
en niet heeft de Erbarmer

1. Zie Koran 2:1.

2. Koran.

3. Ġalālayn: Mohammed.

4. 'Nederzending' heeft als in dit vers niet genoemd lijdend voorwerp 'de Koran'. Het begin van deze sūra zit grammaticaal gecompliceerd in elkaar. De vertalingen wijken dan ook van elkaar af.

5. Zo Ġalālayn.

6. Ġalālayn en andere moslimse commentaren zijn van oordeel dat dit verhaal handelt over twee afgezanten van Jezus die een bezoek brachten aan Antiochië. Is er mogelijk een verband met het verhaal dat verteld wordt in Handelingen 14:6-20 over Paulus en Barnabas in Lystra?

- iets nedergezonden.
Niet doet gij iets anders dan liegen.
- 16(15) Zij zeiden:
Onze Heer weet
dat wij waarlijk uitgezondenen tot u zijn
- 17(16) en niets anders rust op ons
dan de duidelijke verkondiging.
- 18(17) Zij zeiden:
Wij zien kwade voortekenen in u
indien gij niet ophoudt
zullen wij u waarlijk stenigen¹
en zal u van onzentwege
een pijnlijke bestraffing overkomen.
- 19(18) Zij zeiden:
Uw lot hangt af van uzelf.
Wat indien gij u zou laten vermanen?
Maar neen
gij zijt overmatige lieden.
- 20(19) En er kwam van het verste deel der stad
een man toesnellen
die zeide:
O mijn volk
volgt de uitgezondenen.
- 21(20) Volgt hen die u niet om loon vragen
en die de rechte leiding volgen.
- 22(21) Hoe zou ik niet dienen Hem
die mij geschapen heeft
en tot wie gij teruggevoerd zult worden?
- 23(22) Zal ik mij buiten Hem goden nemen?
Indien de Erbarmer
mij rampspoed wil geven
kan hun voorspraak mij in niets baten
en kunnen zij mij niet redden.
- 24(23) Dan zou ik waarlijk
in klaarblijkende dwaling zijn.
- 25(24) Ik stel mijn geloof in uw Heer
hoort mij dus aan.
- 26(25) Er werd gezegd:
Treed de Gaarde binnen.
Hij zeide:
O mocht mijn volk toch vernemen
- 27(26) dat mijn Heer mij vergeven heeft
en mij gemaakt heeft tot de verheerlijkten.
- 28(27) En niet zonden Wij op zijn volk²
na zijn heengaan
een legerschaar neder uit de hemel
en niet deden Wij enige nederzending.
- 29(28) Niet was het dan slechts een enkele kreet
en daar lagen zij
uitgeblust.
- 30(29) O welk een beklemming over de dienaren!
Niet komt er tot hen een boodschapper
of zij drijven de spot met hem.
- 31(30) Hebben zij³ niet gezien
hoevele geslachten Wij
voor hun tijd
hebben doen omkomen
(31) dat zij niet weer zullen terugkeren
tot hen?⁴
- 32(32) En een ieder hunner
ja allen gezamenlijk
zullen bij Ons voorgeleid worden.
- [ALMACHT EN GOEDHEID GODS]
- 33(33) En een teken voor hen is de dode aarde
die Wij levend gemaakt hebben
en waaruit Wij
zaadkorrels hebben uitgebracht
waarvan zij kunnen eten.
- 34(34) En Wij hebben op haar gaarden gesteld
van dadelpalmen en wijnranken
en Wij hebben daarin

1. Steniging is immers een gewone straf voor wie religieuze onrust veroorzaakt, vgl. bijv. weer Handelingen 14:19.

2. Vers 28-29 beschrijven de snelheid van de straf.

3. Galālayn: De Mekkanen.

4. Galālayn: Terugkeren tot hen die de profeten voor leugenaar hielden.

bronnen doen opkomen
 35(35) opdat zij zouden eten
 van de vruchten daarvan
 en van wat hun handen vervaardigen.
 Zullen zij dan niet dankbaar worden?
 36(36) Lofprijzing aan Hem
 die alle soorten in paren geschapen heeft:
 wat de aarde doet ontspruiten¹
 en ook henzelf²
 en ook wat zij niet weten.³
 37(37) En een teken voor hen is de nacht
 waar Wij de dag aan onttrekken⁴
 waarop zij in duisternis zijn.
 38(38) En de zon
 zij loopt naar een rustpunt
 voor haar vastgesteld.
 Dat is de maatbeschikking
 van de Geweldige, de Wetende.
 39(39) En de maan
 Wij hebben haar standplaatsen
 naar maat beschikt
 totdat zij weer terugkeert
 als een oude palmtak.⁵
 40(40) Niet is het voor de zon nodig
 dat zij de maan inhaalt
 noch komt de nacht
 voor het einde van] ⁶ de dag.
 En een elk stuwen zij voort in kringloop.
 41(41) En een teken voor hen is
 dat Wij hun nageslacht
 in de welbeladen schepen
 doen varen
 42(42) en dat Wij voor hen gelijkewijs
 geschapen hebben
 wat zij kunnen berijden.
 43(43) En indien Wij willen
 doen Wij hen verdrinken
 en geen komt er dan op hun hulpgeroep

en niet zullen zij gered worden
 44(44) tenzij door barmhartigheid van Ons
 en voor levensgenot tot bepaalde tijd.

[HET LAATSTE OORDEEL]

45(45) En wanneer tot hen gezegd wordt:
 Vreest wat voor u is en wat achter u is
 opdat u barmhartigheid moge geschieden
 46(46) en niet komt er tot hen een teken
 van de tekenen van hun Heer
 of zij zullen zich daarvan afwenden
 47(47) en wanneer tot hen gezegd wordt:
 Geeft bijdragen van het onderhoud
 dat God u gegeven heeft
 zeggen zij die ongelovig zijn
 tot hen die geloven:
 Zullen wij spijziging geven
 aan wie God zou voeden
 indien Hij wilde?
 Niet verkeert gij in iets anders
 dan klaarblijkende dwaling.
 48(48) En zij zeggen:
 Wanneer komt deze aanzegging
 indien gij oprecht zijt?
 49(49) Niet zullen zij zien
 dan slechts één enkele kreet
 die hen zal grijpen
 terwijl zij in twist verkeren.
 50(50) Dan zullen zij
 geen beschikking⁷ meer kunnen geven
 51(51) En er wordt op de bazuin⁸ geblazen
 en dan zullen zij uit hun graven
 tot hun Heer ijlen.
 52(52) Zij zeggen:
 O wee ons
 wie heeft ons opgewekt

1. Ġalālayn: De planten enz.

2. De mensen. Ġalālayn: Man en vrouw.

3. Ġalālayn: De schepselen die de mens niet kent.

4. Vgl. het gebruik van 'onttrekken' in Koran 7:175.

5. Zowel in de eerste als de laatste fase lijkt de maansikkel op een gebogen palmtak.

6. Zo Ġalālayn.

7. Ġalālayn: Testament.

8. Vgl. bijv. I Thessalonicenzen 4:16.

uit onze rustplaats?
Dit is wat de Erbarmer heeft aangezegd
en de uitgezondenen
hebben waarheid gesproken.
53(53) Niet is het dan slechts één enkele kreet
en daar worden zij reeds
altezamen bij Ons voorgeleid.

54(54) Heden dan zal aan geen enkele ziel
onrecht worden gedaan
en niet zal u vergolden worden
dan wat gij bedreeft.

55(55) De lieden van de Gaarde
zijn heden in bedrijvigheid
verheugd.

56(56) Zij en hun echtgenoten
zijn in beschaduwing
geleund op rustbanken.

57(57) Voor hen is daar ooft
en zij hebben wat zij maar begeren.

58(58) Heil!
Woorden komend
van een barmhartig Heer.

59(59) En scheidt u af heden
o gij boosgezinden.

60(60) Heb ik u niet de plicht opgelegd
o zonen Adams
dat gij niet de Satan zoudt dienen?
Hij is voor u een klaarblijkende vijand.

61(61) Maar [heb ik u niet de plicht opgelegd]
dat gij Mij moet dienen?
Dit is een rechtgebaand pad.

62(62) En hij heeft reeds menig geslacht van u
doen dwalen.
Zijt gij dan nog niet
tot verstand gekomen?

63(63) Dit is Ġahannam die u was aangezegd.

64(64) Braadt in haar wegens het ongeloof
dat gij bedreeft.

65(65) Heden verzegelen Wij hun monden
en hun handen spreken tot Ons
en hun voeten getuigen jegens Ons
over wat zij vergaard hebben.

66(66) En zo Wij wilden
zouden Wij hun ogen uitvlakken¹
dan haasten zij zich naar het pad
doch hoe zouden zij kunnen zien?

67(67) En zo Wij wilden
zouden Wij hen
op de plaats waar zij zijn
van vorm veranderen
zodat zij niet in staat zijn voort te gaan
noch terug te keren.

68(68) En wie Wij een lang leven schenken
diens lichaam brengen Wij in verval.
Zullen zij dan niet verstandig worden?

[DE PROFEET GEEN DICHTER]

69(69) Niet hebben Wij hem²
de dichtkunst onderwezen
noch is dat nodig voor hem.
Niets anders is dit dan een Maning
en een duidelijk sprekende Oplezing
70(70) opdat hij waarschuwe wie in leven zijn
en opdat de Uitspraak
verwezenlijkt worde
voor de ongelovigen.

[KORTZICHTIGHEID VAN DE MENS]

71(71) En hebben zij niet gezien
dat Wij van wat Onze handen
gewrocht hebben
voor hen kuddedieren geschapen hebben

1. Vgl. het woordgebruik in Koran 54:37.

2. Ġalālayn: Mohammed.

- waar zij over beschikken kunnen?
 72(72) Wij hebben die
 aan hen dienstbaar gemaakt
 sommige dienen hen als rijdier
 en andere kunnen zij eten.
 73(73) En zij hebben daarvan ook nuttigheden
 en drinkvoorraad.
 Zullen zij dan niet dankbaar worden?
 74(75) Toch hebben zij zich buiten God
 andere goden genomen
 in de hoop
 dat zij geholpen mogen worden.
 75(76) Niet zullen zij¹ vermogen hen te helpen
 ook al staan zij als een legerschaar
 voor hen gereed.
 76(76) Laat dan wat zij² zeggen
 u³ niet bedroeven.
 Wij kennen wat zij verborgen houden
 en wat zij openbaar maken.
 77(77) Heeft de mens niet gezien
 dat Wij hem geschapen hebben
 uit een druppel
 doch zie hoe hij
 een openlijk wederstrever⁴ is
 78(78) en hoe hij voor Ons gelijkenissen stelt
 en zijn geschapenheid vergeet.

- Hij zegt:
 Wie doet de beenderen leven
 wanneer zij verrot zijn?
 79(79) Zeg:
 Hen zal doen leven
 Hij die ze in aanzijn heeft geroepen
 de eerste maal
 en Hij is omtrent alle schepselen wetend.
 80(80) Hij verschafft u vuur uit de bomen
 en het groen
 zodat gij daarmee kunt stoken.
 81(81) Is niet Hij
 die de hemelen en de aarde
 heeft geschapen
 bij machte om te scheppen
 wat daaraan gelijk is?
 Ja waarlijk
 Hij is de Schepper, de Wetende.
 82(82) Zijn bevel
 wanneer Hij iets wil
 is slechts dat Hij zegt: Word!
 En het wordt.
 83(83) Lofprijzing dus aan Hem
 in wiens hand is
 de koningsmacht over alle ding
 en tot wien gij zult worden teruggevoerd.

1. Ġalālayn: De afgoden.

2. De ongelovigen.

3. Mohammed.

4. Ġalālayn: Tegenstander van God.

ZEVENENDERTIGSTE SŪRA
AL-ŞĀFFĀT (DE IN RIJEN GESCHAARDEN)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

- 1(1) Bij de in rijen geschaarden¹
2(2) en bij de voortstotenden
3(3) en bij wie Maning voordragen:
4(4) uw God is waarlijk een enige
5(5) de Heer der hemelen en der aarde
en van wat tussen beide is
en de Heer van de opgangen.²
- 6(6) Wij hebben de nabije hemel³
getooid met de tooi der sterren
7(7) en ook tot behoeding
tegen iedere weerspannige satan.⁴
8(8) Niet kunnen zij⁵ luisteren
naar de hoogste raadsvergadering⁶
en zij worden beworpen van alle zijden
9(9) tot afstoting.
En voor hen is een duurzame bestraffing.
10(10) behalve voor wie tersluiks iets wegrukt
waarop hem volgt
een doordringende flits.⁷

[HOUDING VAN DE ONGELOVIGE MEKKANEN]

- 11(11) Ondervraag hen⁸ dan of zij⁹ sterker zijn
in geschapenheid

1. Ġalālayn: Het gaat hier om engelen die zich in rijen hebben opgesteld voor het gebed. Vgl. vers 165. Dit soort eden aan het begin van een aantal sūra's is overigens niet gemakkelijk te verklaren.
2. Opgangen van de zon.
3. Er zijn zeven hemelen, zie bijv. Koran 71:15.
4. Ook de sterren dienen ter bescherming tegen de demonen.
5. De demonen.
6. Die van God.

- of zij¹⁰ die Wij geschapen hebben.
Wij hebben hen¹¹ geschapen
uit samenklevende leem.
- 12(12) Maar neen
gij¹² staat in verwondering
terwijl zij¹³ spotten.
- 13(13) En wanneer zij gemaand worden
laten zij zich niet manen.
- 14(14) En wanneer zij een teken zien
drijven zij er de spot mede.
- 15(15) En zij zeggen:
Dit is niets anders
dan klaarblijkende toverij.
- 16(16) Wanneer wij dood zijn
en geworden tot stof en beenderen
zullen wij dan waarlijk worden opgewekt?
- 17(17) En soms ook onze vaders van weleer?
18(18) Zeg:
Ja
en gij zult onderworpen worden.
- 19(19) Want het¹⁴ zal slechts één stoot zijn
en dan zullen zij staan kijken.

[HET LAATSTE OORDEEL]

- 20(20) En zij zeggen:
O wee ons
dit is de Dag van het Gericht.

7. Een satan die de engelen afluistert, wordt als een vallende ster uit de hemel geworpen. Vgl. Lucas 10:18.
8. Ġalālayn: De Mekkanen.
9. De satans.
10. Baydāwi: De engelen en de mensen.
11. Ġalālayn: De mensen.
12. Ġalālayn: Mohammed.
13. De ongelovigen.
14. Baydāwi: De Verrijzenis.

21(21) Dit is de dag der beslissing
die gij voor leugen verklaarde.

22(22) Drijft hen die onrecht deden samen
en hun echtgenoten
en wat zij plachten te dienen

23(23) buiten God.
En leidt hen naar het pad
van het Hellevuur.

24(24) En stelt hen op.
Zij zullen ondervraagd worden.¹

25(25) Hoe is het dat gij
elkander geen hulp verleent?

26(26) Neen
zij zijn heden overgeleverd.

[TWISTGESPREK ONDER DE ONGELOVIGEN]

27(27) En zij wenden zich tot elkander
om elkander te ondervragen.

28(28) Zij zeggen:
Ge kwaamt tot ons van de rechterzijde.²

29(29) Zij zeggen:
Neen
gij waart niet gelovigen.

30 En niet hadden wij over u enig gezag
maar gij waart overmoedige lieden.

31(30) Zo zijn dan voor ons verwezenlijkt
de woorden van onze Heer
wij zullen het³ waarlijk smaken.

32(31) Zo hebben wij u misleid.
Wij waren verdoolden.

33(32) Zo zullen zij te dien dage
in de bestraffing zijn
gemeenschappelijk.

34(33) Aldus is het dat Wij handelen
met de boosgezinden.

34(34) Zij plachten wanneer tot hen gezegd werd:

Er is geen ander god dan God
zich te verhoovaardigen

36(35) en te zeggen:
Zullen wij soms aflaten van onze goden
voor een bezeten dichter?⁴

37(36) Neen
hij⁵ heeft het wezenlijke gebracht
en hij heeft de uitgezondenen⁶ bevestigd.

38(37) Gij zult waarlijk smaken
de pijnlijke bestraffing.

39(38) En niets anders zal u vergolden worden
dan wat gij bedreeft.

[DE BELONING VAN DE GELOVIGEN]

40(39) Niet alzo de dienaren Gods
de toegewijden.

41(40) Diegenen
voor hen is welbekend onderhoud.

42(41) Vruchten
terwijl zij in hoge eer gehouden worden

43(42) in de Gaarden van het geneucht
op rustbanken

44(43) elkaar tegenover gelegerd.

45(44) Rondgereikt wordt hun beker
gevuld met bron drank⁷

46(45) helder wit
een genot voor de drinkenden.

47(46) Niet is daarin bedwelming
noch kunnen zij er zich
een roes van drinken.

48(47) En bij hen zijn er
die haar blikken nederslaan
grootogigen

49 alsof zij
[in veren]⁸ ingebedde eieren⁹ waren.

50(48) Dan wenden zij zich tot elkander

1. Ġalālayn: Over alles wat zij gezegd en gedaan hebben.
2. Ġalālayn: Omdat u van de rechterkant kwam, dat is de goede kant, hebben wij u gevolgd.
3. Ġalālayn: De straf.
4. Ġalālayn: Vanwege Mohammed.

5. Ġalālayn: Mohammed.
6. De vroegere profeten.
7. Ġalālayn: Wijn.
8. Ġalālayn.
9. Volgens Ġalālayn gaat het hier om struisvogeleieren, die volgens hem een kleur tussen wit en geel hebben.

in ondervraging.
 51(49) Eén hunner zegt:
 Ik had een makker
 52(50) die zeide:
 Behoort gij tot hen
 die [de Verrijzenis]¹ voor waar houden?
 53(51) Wanneer wij dood zijn
 en geworden tot stof en beenderen
 zullen wij dan geoordeeld worden?
 54(52) Hij zegt:
 Wilt gij eens rondzien?
 55(53) Dan kijkt hij
 en ziet hem midden in het Hellevuur.
 56(54) Hij² zegt:
 Bij God
 bijna hadt gij³ mij in het ongeluk gestort.
 57(55) En zo de weldaad van mijn Heer⁴
 er niet ware geweest
 zou ik behoren tot de voorgeleiden.⁵
 58(56) Zullen wij dan niet slechts sterven
 59(57) zoals wij onze eerste dood stierven⁶
 en zullen wij niet gestraft worden?
 60(58) Dat is waarlijk
 de ontzaglijke gelukzaligheid.
 61(59) Voor iets gelijk aan dit
 moeten de werkenden werken.
 62(60) Is dat nu een beter gastonthaal⁷
 of de Zaqqūm-boom?⁸
 63(61) Wij hebben die gemaakt
 tot een verzoeking
 voor de onrechtdoeners.
 64(62) Dat is een boom die opkomt
 in de wortel van het Hellevuur.
 65(63) Zijn scheden zijn als waren zij
 koppen van de satans.
 66(64) Daarvan dan eten zij
 en daarmee vullen zij hun buiken.

67(65) Dan hebben zij daarbij nog een soep
 van hellekooksel.
 68(66) Daarna is hun terugkeer
 naar het Hellevuur.
 [DE DWALING VAN VROEGERE GESLACHTEN]
 69(67) Zij hebben hun vaderen
 aangetroffen in dwaling.
 70(68) En zo snellen zij voort op hun sporen.
 71(69) En voor hun tijd
 hadden reeds de meesten der vroegeren
 gedwaald.
 72(70) En toch hadden Wij onder hen
 waarschuwers gezonden.
 73(71) Zie dan hoe de eindbestemming was
 der gewaarschuwden.
 74(72) Doch niet alzo de dienaren Gods
 de toegewijden.

[NOACH]⁹

75(73) En tot Ons riep Nūḥ
 en een voortreffelijk verhoorder
 had hij in Ons.
 76(74) Wij redden hem en zijn huisverwanten
 uit de ontzaglijke benauwdheid
 77(75) en zijn nageslacht
 dat hebben Wij gemaakt tot de blijvenden.
 78(76) En over hem hebben Wij
 bij de later komenden bestendigd:
 79(77) Heil over Nūḥ onder de wereldwezens!
 80(78) Aldus vergelden Wij
 aan de wél-handelenden.
 81(79) Hij behoorde tot Onze gelovige dienaren.
 82(80) Daarop deden Wij de anderen verdrinken.

1. Ġalālayn.

2. De gelovige.

3. De ongelovige.

4. Ġalālayn: Het geloof. Ook wordt wel gedacht dat met deze
 weldaad op de openbaring van de Koran wordt bedoeld.

5. Ġalālayn: Voorgeleid om het Hellevuur in te gaan.

6. Wij sterven toch slechts eenmaal?

7. NL. in het Paradijs.

8. Een boom in de Hel.

9. Vgl. Genesis 8 enz.

- [ABRAHAM]¹
- 83(81) En tot zijn gezindte
behoorde ook Ibrāhīm.
- 84(82) Toen hij tot zijn Heer kwam
met overgegeven hart.
- 85(83) Toen hij zeide tot zijn vader en zijn volk:
Wat is het dat gij dient?
- 86(84) Zijn het bedrieglijke goden
buiten God
die gij wilt hebben?
- 87(85) Wat is dan uw mening
over de Heer der wereldwezens?
- 88(86) Toen wierp hij een blik op de gesternten.²
- 89(87) En zeide:
Ik ben ziek.
- 90(88) Toen wendden zij³ zich van hem af
terugdeinzende.
- 91(89) Toen overviel hij hun goden⁴ en zeide:
Eet gij niet?
- 92(90) Hoe is het dat gij niet spreekt?
- 93(91) Zo overviel hij hen
slaande met de rechterhand.
- 94(92) Toen kwamen zij op hem toerenen.
- 95(93) Hij zeide:
Dient gij iets wat gij uthouwt?
- 96(94) Terwijl toch God u geschapen heeft
en ook wat gij maakt?
- 97(95) Zij zeiden:
Bouwt voor hem een stapel⁵
en werpt hem dan in het Hellevuur.
- 98(96) Zo beraamden zij een aanslag op hem
doch Wij maakten hen tot de verslagenen.
- 99(97) En hij zeide:
Ik zal heengaan naar mijn Heer
Hij zal mij recht leiden.
- 100(98) Mijn Heer
- schenk mij [een zoon]⁶
die behoort tot de deugdzamen.
- 101(99) Toen kondigden Wij hem aan
een welbezonnen knaap.
- 102(100) Toen deze nu bij hem bereikt had
de leeftijd van samenwerking
- (101) zeide hij:
O mijn zoon
ik zie in de droom
dat ik u moet slachten.⁷
Zie dus wat gij denkt.
- (102) Hij zeide:
O mijn vader
doe wat u bevolen is
gij zult mij
zo God wil
onder de duldenden vinden.
- 103(103) En toen zij zich overgaven⁸
en hij hem⁹ had omgeworpen
op zijn voorhoofd
- 104(104) riepen Wij tot hem:
O Ibrāhīm!
- 105(105) Gij hebt de droom oprecht vervuld.
Aldus vergelden Wij
aan de wél-handelenden.
- 106(106) Dit waarlijk
is de klaarblijkende beproeving.
- 107(107) En Wij gaven ter bevrijding in zijn¹⁰ plaats
een geweldig slachtoffer.
- 108(108) En over hem hebben Wij
bij de later komenden bestendigd:
Heil over Ibrāhīm!
- 109(109) Aldus vergelden Wij
aan de wél-handelenden.
- 110(110) Hij behoorde tot Onze gelovige dienaren.
- 111(111) En Wij kondigden hem aan Ishāq
- 112(112) een profeet behorend tot de deugdzamen.

1. Zie Genesis 12 enz.

2. Vgl. Genesis 22:17?

3. De ongelovigen.

4. Zie Koran 21:58.

5. Brandstapel.

6. Zo Ġalālayn.

7. Vgl. Genesis 22.

8. Ġalālayn: Aan Gods wil.

9. Abrahams zoon.

10. Ġalālayn: Isaāk of Ismaël.

113(113) En Wij zegenden hem en Iṣḥāq.
En onder hun nageslacht
waren er wél-handelenden
en ook klaarblijkende onrechtdoeners
jegens zichzelf.

[MOZES EN AĀRON]

114(114) En Wij waren goedgunstig
jegens Mūsā en Hārūn.
115(115) En Wij redden hen beiden en hun volk
uit de ontzaglijke benauwdheid.
116(116) En Wij hielpen hen
zodat zij de overwinnenden werden.
117(117) En Wij gaven hun beiden
de duidelijk sprekende Schrift.
118(118) En Wij leidden hen
langs het rechtgebaande pad.
119(119) En over beiden hebben Wij
bij de later komenden bestendig:
120(120) Heil over Mūsā en Hārūn!
121(121) Aldus vergelden Wij
aan de wél-handelenden.
122(122) Zij behoorden tot Onze gelovige dienaren.

[ELIA]¹

123(123) En ook Ilyās
behoorde tot de uitgezondenen.
124(124) Toen hij zeide tot zijn volk:
Zult gij niet vrezend worden?
125(125) Zult gij Baʿl dienen
en aflaten van de beste der scheppers?
126(126) God is uw Heer
en de Heer uwer vaderen van weleer.
127(127) Toen verklaarden zij hem voor leugenaar
en zo zullen zij voorgeleid worden.²
128(128) Doch niet alzo de dienaren Gods

1. Vgl. I Koningen 18.

2. Ġalālayn: Om in het Hellevuur geworpen te worden.

3. Ġalālayn: Een andere vorm van de naam Ilyās.

de toegewijden.

129(129) En over hem hebben Wij
bij de later komenden bestendig:
130(130) Heil over Il Yāsīn!³
131(131) Aldus vergelden Wij
aan de wél-handelenden.
132(132) Hij behoorde tot Onze gelovige dienaren.

[LOT]⁴

133(133) En ook Lūt
behoorde tot de uitgezondenen.
134(134) Toen Wij hem
en zijn huisverwanten redden
altogader.
135(135) Alleen niet een oude vrouw
die was onder de talmenden.
136(136) Daarop verdelgden Wij de anderen.
137(137) En gij gaat aan hen voorbij
in de morgen
en des nachts.
138(138) Zult gij dan niet verstandig worden?

[JONA]

139(139) En ook Yūnus
behoorde tot de uitgezondenen
140(140) toen hij wegvluchtte
naar het welbeladen schip.
141(141) Toen lootte hij
en hij werd een der verworpenen.
142(142) Toen slokte de vis hem op
daar hij laakbare dingen deed.
143(143) En zo hij niet had behoord
tot de lofprijzenden⁵
144(144) zou hij in zijn buik gebleven zijn
tot de dag
waarop zij worden opgewekt.

4. Zie Genesis 19 enz.

5. Vgl. Jona 2:3-10.

- 145(145) Toen wierpen Wij hem uit
op een kale plek
waar hij ziek neerlag.
- 146(146) Wij deden boven hem groeien
een struik met uitgestrekte bladeren.¹
- 147(147) En Wij zonden hem uit
tot honderduizend of nog meer.²
- 148(148) Toen werden zij gelovig
waarop Wij hun levensgenot gaven
voor bepaalde tijd.
- [DE DWALINGEN VAN DE
AFGODENDIENAREN]
- 149(149) Ondervraag hen nu
of aan uw Heer de dochters toekomen
en aan hen de zonen?
- 150(150) Of Wij de engelen
vrouwelijk geschapen hebben
terwijl zij daarvan getuigen waren?
- 151(151) Zeggen zij niet in hun bedrieglijkheid:
152(152) God heeft kinderen verwekt?
Maar zij zijn waarlijk leugenaars.
- 153(153) Heeft Hij soms de dochters
uitverkoren boven de zonen?
- 154(154) Hoe komt gij ertoe zo te oordelen?
155(155) Zult gij dan niet gemaand worden?
156(156) Of hebt gij een duidelijk sprekend bewijs?
157(157) Komt dan aan met uw Schrift
indien gij oprecht zijt.
- 158(158) En zij stellen tussen Hem en de ġinn³
verwantschap.
Maar de ġinn weten wel
dat zij⁴ voorgeleid zullen worden.⁵
- 159(159) Lofprijzing aan God
boven wat zij toedichten
160(160) maar niet [zullen worden voorgeleid]⁶
- de dienaren Gods
de toegewijden.
- 161(161) En gij en wat gij dient⁷
162(162) geen ander zult gij tegen Hem
in verzoeking brengen
163(163) dan wie in het Hellevuur braadt.
- 164(164) En geen onzer⁸ is er
of hij heeft een welgekende standplaats.
165(165) En wij zijn waarlijk
de in rijen geschaarden
166(166) en wij zijn waarlijk de lofprijzenden.
- 167(167) En indien zij⁹ al zeggen:
168(168) Zo er bij ons een maning was
van de vroegeren
169(169) dan zouden wij
de toegewijde dienaren Gods zijn.
170(170) Toch zijn zij ongelovig daaraan.
Doch eens zullen zij het weten.
- 171(171) En reeds vroeger is Ons woord gekomen
tot Onze uitgezonden dienaren.
172(172) Zij zijn het die tot de overwinning
geholpen zullen worden.
173(173) Onze legerscharen zullen waarlijk
de overwinnenden zijn.
174(174) Wend u¹⁰ dan van hen af voor een tijd.
175(175) En zie scherp toe op hen
want ook zij zullen scherp toezien.
176(176) Zullen zij dan aandringen op verhaasting
van Onze bestraffing?
177(177) Wanneer die dan op hun erf nederkomt
dan is kwaad
de morgenstond der gewaarschuwden.
178(178) En wend u van hen af voor een tijd.
179(179) En zie scherp toe
want ook zij zullen scherp toezien.

1. Vgl. Jona 4:6.

2. Vgl. Jona 4:11.

3. Ġalālayn: Hier wordt met ġinn op de engelen bedoeld.

4. Ġalālayn: De heidenen die zeggen dat er verwantschap bestaat tussen God en de ġinn.

5. Ġalālayn: Om in het Hellevuur te worden geworpen.

6. De gelovigen behoren niet tot degenen die God een zoon of dochters toedichten.

7. Gij en uw afgoden.

8. Geen van de engelen.

9. Ġalālayn: De Mekkaanse heidenen.

10. Mohammed.

180(180) Lofprijzing aan uw Heer
de Heer van de machtsvolkomenheid
boven wat zij toedichten.

181(181) En heil over de uitgezondenen!
182(182) En lof aan God
de Heer der wereldwezens.¹

1. Vgl. Koran 1:1.

ACHTENDERTIGSTE SŪRA

ŞĀD

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>[DE ONGELOVIGE MEKKANEN]</p> <p>1(1) Şād.¹</p> <p>Bij de Oplezing²
die vervuld is van de Maning:</p> <p>2 Neen
zij die ongelovig zijn
zijn in machtsverheffing en afsplitsing.</p> <p>3(2) Hoe menig geslacht voor hun tijd
hebben Wij doen omkomen
die toen luid schreeuwden
maar niet was er meer tijd
om weg te vluchten.</p> <p>4(3) En zij hebben zich verbaasd
dat er tot hen kwam
een waarschuwer uit hun midden.
En de ongelovigen zeiden:
Deze³ is een leugenachtig tovenaar.</p> <p>5(4) Maakt hij de goden tot één god?
Dit is waarlijk een verwonderlijk ding.</p> <p>6(5) En de aanzienlijken hunner⁴
trokken zich terug:
Gaat voort
en houdt u standvastig aan uw goden
dit⁵ is waarlijk iets</p> | <p>dat van ons geëist wordt</p> <p>7(6) [maar] niet hebben wij zoiets gehoord
in de laatste Lering.⁶
Niets anders is dit dan leugenwerk.</p> <p>8(7) Is op hem⁷ in ons midden
soms de Maning nedergezonden?</p> <p>Maar neen
zij zijn in twijfel over Onze Maning
neen
nog niet hebben zij
Mijn bestraffing gesmaakt.</p> <p>9(8) Of hebben zij soms de beschikking
over de schatkamers
van de barmhartigheid van uw Heer
de Geweldige, de Schenker?</p> <p>10(9) Of hebben zij soms de koningsmacht
der hemelen en der aarde
en van wat tussen beide is?
Laten zij dan opklimmen⁸
langs de toegangen.</p> <p>[HET VOORBEELD VAN VROEGERE VOLKEN]</p> <p>11(10) Er is reeds
een verslagen heerschaar van volkeren.</p> <p>12(11) Voor hun tijd
hebben voor leugenaars verklaard
het volk van Nūḥ
en ‘Ād
en Fir‘awn, de man der pinnen.⁹</p> |
|--|---|

1. Zie Koran 2:1.

2. Koran.

3. Ġalālayn: Mohammed.

4. Van de Mekkanen.

5. Ġalālayn: Het monotheïsme.

6. Ġalālayn: Het christendom.

7. Mohammed.

8. Ġalālayn: Tot de Hemel.

9. Ġalālayn: Dit is een verwijzing naar een wijze van straffen
die de Faraa placht toe te passen.

- 13(12) En Thamūd
en het volk van Lūṭ
en de lieden van de Planting
dat zijn de volkeren.
- 14(13) Geen hunner was er
of zij verklaarden de uitgezondenen
tot leugenaars
waarop Mijn kastijding
verwezenlijkt werd.
- 15(14) En niets anders zien zij
dan een enkele kreet
ononderbroken.
- 16(15) En zij zeggen:
Onze Heer
geef ons nu terstond ons deel
nog voor de dag der afrekening.
- [DAVID]
- 17(16) Verdraag geduldig wat zij zeggen
en gedenk Onze dienaar Dāwūd
de man der handen:¹
hij was een die instemde.
- 18(17) Wij hadden de bergen
jegens hem onderdanig gemaakt
zodat zij lofprijdsden
in de avond en bij de opgang.
- 19(18) En ook de vogels
bijeenvergaderd
een elk met hem instemmende.
- 20(19) Wij versterkten zijn koningschap
en gaven hem de wijsheid
en de beslissing der gedingen.
- 21(20) En is tot u gekomen
de konde van de twistvoerenden
hoe zij de muur van het paviljoen
beklommen
- 22(21) toen zij bij Dāwūd binnentraden
waarop hij van hen verschrikte?
Zij zeiden:
Vrees niet
wij zijn twee tegenstanders
die elkander een eis betwisten.
Vel dus oordeel tussen ons
naar wezenlijk recht
en doe geen onrechtvaardigheid
en leid ons naar het middenpad.
- 23(22) Deze mijn broeder
bezit negenennegentig schapen
en ik bezit één schaap.²
Toen zeide hij:
Vertrouw het aan mijn hoede toe
en hij heeft de overhand over mij gehad
in het geding.
- 24(23) Hij³ zeide:
Hij heeft u onrecht gedaan
door uw schaap te verlangen
bij zijn schapen.
En vele vennoten
hebben waarlijk zelfzuchtige eisen
tegen elkander
alleen niet zij die geloven
en heilzame werken bedrijven
maar zij zijn slechts gering in aantal.
En Dāwūd besepte
dat Wij hem in verzoeking brachten
zo vroeg hij zijn Heer om vergeving
en hij zeeg neder zich buigende
en keerde weder tot Hem in.
- 25(24) Toen schonken Wij hem daarvoor
vergeving.
En hij verkreeg waarlijk toegang
tot Onze nabijheid
en een schone bestemming.

1. Ġalālayn: Kracht. Maar vgl. ook Koran 21:80 en 34:10.

2. Vgl. II Samuël 12. Ook Ġalālayn verwijst naar dit verhaal.

3. David.

- 26(25) O Dāwūd
 Wij hebben u tot stedehouder¹
 op de aarde gemaakt.
 Vel dus oordeel tussen de mensen
 naar wezenlijk recht
 en volg niet de lust
 zodat die u doet afdwalen
 van de weg Gods.
 Zij die afdwalen van de weg Gods
 voor hen is een hevige bestraffing
 omdat zij de dag der afrekening vergeten.
- 27(26) En niet hebben Wij de hemel en de aarde
 en wat tussen beide is
 ijdellijk geschapen.
 Dat is de mening van hen
 die ongelovig zijn.
 Wee dan hen die ongelovig zijn
 voor het Vuur.
- 28(27) Of moeten Wij hen die geloven
 en heilzame werken bedrijven
 gelijkstellen aan de verderfverspreiders
 op de aarde
 of moeten Wij de vrezenden
 gelijk stellen aan de heiligschenners?
- [SALOMO]
- 29(28) Het is een Schrift
 die Wij tot u hebben nedergezonden
 een gezegende
 opdat zij de tekenen daarvan overdenken
 en opdat de lieden van verstand
 zich laten manen.
- 30(29) En Wij schonken aan Dāwūd Sulaymān.
 Een voortreffelijk dienaar was hij
 en hij was een die instemde.
- 31(30) Toen hem in de avond
 voorgevoerd werden
- de licht tredende renpaarden
- 32(31) Waarop hij zeide:
 Ik heb de liefde tot het stoffelijke goed
 meer geacht
 dan de gedenking van mijn Heer
 totdat zij² schuil ging in de sluier.
- 33(32) Brengt ze³ weer terug bij mij!
 Toen begon hij
 op de benen en de nekken⁴
 in te houwen.
- 34(33) En Wij brachten Sulaymān in verzoeking
 en Wij wierpen op zijn troon
 een lichaam.⁵
 Daarna keerde hij weder in.
- 35(34) Hij zeide:
 Mijn Heer
 vergeef mij
 en schenk mij een koningschap
 dat aan niemand zal toekomen
 na mijn heengaan.⁶
 Gij immers zijt de Schenker.
- 36(35) Toen maakten Wij hem
 de winden onderdanig
 zodat zij gingen
 volgbaar op zijn bevel
 waarheen hij ze richtte.
- 37(36) En ook de satans
 allen bouwers en duikers
 38(37) en anderen gekoppeld in boeien.
- 39(38) Dit is Onze gave
 wees nu mild of spaarzaam daarmede
 zonder rekenschapvordering.
- 40(39) En hij verkreeg waarlijk toegang
 tot Onze nabijheid
 en een schone bestemming.

1. Arabisch: *Khalīfa*, Khalief.

2. De zon. Salomo verheugde zich zo in het gezicht van deze paarden dat hij de tijd van het gebed vergat. Zo ook Ġalālayn.

3. De paarden.

4. Van deze paarden.

5. Een demon die zich op zijn troon zette. Zo ook Ġalālayn.

6. Vgl. I Koningen 11:11-13?

[JOB]

- 41(40) En gedenk Onze dienaar Ayyūb
hoe hij riep tot zijn Heer:
Mij heeft de Satan aangeroerd
met rampspoed en kwelling.¹
- 42(41) Stamp met uw voet.
Dit is koel waswater en drank.²
- 43(42) Wij schonken hem weer
zijn huisverwanten
en nog eens zoveel met hen
als barmhartigheid vanwege Ons
en een maning
voor de lieden van verstand.³
- 44(43) En neem in uw hand een roedenbundel⁴
en sla daarmee
en bega geen geloftebreuk.
Wij bevonden hem
als een geduldig verdragende.
- (44) Een voortreffelijk dienaar was hij.
Hij was een die instemde.

[ANDERE PROFETEN]

- 45(45) En gedenk Onze dienaren Ibrāhīm
en Ishāq en Ya‘qūb⁵
mannen van handen⁶ en scherpe blikken.
- 46(46) Wij gaven hun reine toewijding
de indachtigheid aan het Verblijf.
- 47(47) Zij behoorden bij Ons
tot de uitverkorenen, de goeden.
- 48(48) En gedenk Ismā‘īl en al-Yasa‘
en Dhū’l-Kifl⁷
en een elk behorende tot de goeden.

[HET PARADIJS]

- 49(49) Dit is een Maning

1. Vgl. Job 1:6 enz.
2. Vgl. II Koningen 5:10-14?
3. Vgl. Koran 21:84.
4. Vgl. II Koningen 13:18?
5. Abraham, Isaäk en Jacob.

- en voor de vrezenden
is waarlijk een heerlijke bestemming:
- 50(50) De Gaarden van ‘Adn
waar voor hen de poorten wijd openstaan
- 51(51) terwijl zij daar geleund liggen
en vragen kunnen
om veelvuldig ooft en drank.
- 52(52) En bij hen zijn er
die haar blikken neerslaan
gezellinnen.
- 53(53) Dit is wat u is aangezegd
voor de Dag der Afrekening.
- 54(54) Dit is waarlijk
het door Ons gegeven onderhoud
waarin geen uitputting is.

[DE HEL]

- 55(55) Dit
maar voor de overmoedigen
is de slechtste bestemming:
- 56(56) Ġahannam
waarin zij braden
immers een kwade ligplaats is dat.
- 57(57) Dit
laten zij het dan smaken:
hellekooksel en stinkend vocht
- 58(58) en nog andere soorten van dezelfde aard.
- 59(59) Dit is een met u⁸ samen
neergeslingerde bende.
Geen welkom is er voor hen.
Zij zijn bestemd te braden in het Vuur.
- 60(60) Zij⁹ zeggen:
Neen
voor u is er geen welkom.
Gij hebt het voor ons tevoren bereid.
Want een kwade verblijfplaats is dat.
- 61(61) Zij zeggen:

6. Vgl. vers 17 hiervoor.
7. Vgl. Koran 21:85.
8. De leiders van de ongelovigen.
9. Ġalālayn: De ongelovigen.

- Onze Heer
wie dit voor ons heeft bereid
geef die nog eens zoveel bestraffing
in het Vuur.
- 62(62) En zij zeggen:¹
Hoe is het
dat wij geen mannen zien
die wij aanzagen voor slechte lieden.
- 63(63) die wij tot voorwerp van spot namen
of hebben onze blikken
hen niet waargenomen?
- 64(64) Dat is waarlijk wezenlijkheid:
het twistgesprek
van de lieden van het Vuur.
- 65(65) Zeg:
Ik ben slechts een waarschuwer.
En geen ander god is er dan God
de Enige, de Grootmachtige.
- 66(66) De Heer der hemelen en der aarde
en van wat tussen beide is
de Geweldige, de Vergever.
- 67(67) Zeg:
Dit is een ontzaglijke konde
- 68(68) waarvan gij zijt afgewend.
- 69(69) Niet had ik kennis
omtrent de hoogste raadsvergadering²
toen zij gezamenlijk redetwistten.
- 70(70) Niet wordt mij iets anders geopenbaard
dan dat ik
een duidelijk sprekend waarschuwer ben.
- [REBELLIE VAN DE DUIVEL]³
- 71(71) Toen uw Heer zeide tot de engelen:
Ik ga mensengeslacht scheppen van leem.
- 72(72) Wanneer Ik hem dan gevoegd heb
- en daarin heb geblazen van mijn geest
valt dan neder voor hem
u nederwerpen.
- 73(78) Toen wierpen de engelen zich neder
allen tezamen.
- 74(74) Alleen niet Ibīs die zich verhovaardigde
en behoorde tot de ongelovigen.
- 75(75) Hij zeide:
O Ibīs
wat weerhoudt u u neder te werpen
voor wat Ik met Mijn beide handen
geschapen heb?
- (76) Verhovaardigd gij u
of behoort gij tot de hooghartigen?
- 76(77) Hij⁴ zeide:
Ik ben beter dan hij.
Gij hebt mij geschapen van vuur
en Gij hebt hém geschapen van leem.
- 77(78) Hij⁵ zeide:
Ga dan uit van daar
gij zijt vervloekt.
- 78(79) En op u is Mijn vervloeking
tot de Dag des Gerichts.
- 79(80) Hij⁶ zeide:
Mijn Heer
ontzie mij dan tot de dag
dat zij worden opgewekt.
- 80(81) Hij⁷ zeide:
Dan behoort gij tot hen
die ontzien worden
- 81(82) tot de dag van de wél-gekende tijd.
- 82(83) Hij⁸ zeide:
Dan
bij Uw machtsvolkomenheid
zal ik hen misleiden
altogader
- 83(84) behalve Uw dienaren onder hen
de gans toegewijden.

1. Ġalālayn: Dit zeggen de Mekkanen over de armen en onaanzienlijken die tot de aanhang van Mohammed behoorden.

2. Ġalālayn: De hoogste raadsvergadering van de engelen, toen dezen twistten over Adam, vgl. Koran 2:34.

3. Vgl. Koran 15:28-38.

4. De Duivel.

5. God.

6. De Duivel.

7. God.

8. De Duivel.

- 84(85) Hij¹ zeide:
De wezenlijkheid is
en wat Ik zeg is het wezenlijke:
- 85 Waarlijk zal ik Ġahannam vullen met u
en met wie u volgen
altegader.
- 86(86) Zeg:
- Niet vraag ik u daarvoor enig loon
en niet behoort ik tot hen
die zichzelf een taak toewijzen.
- 87(87) Het is niets anders dan een Maning
voor de wereldwezens.
- 88(88) En gij² zult de konde daarvan³ ervaren
na zekere tijd.

1. God.

2. Ġalālayn: De heidenen van Mekka.

3. Ġalālayn: De Verrijzenis.

NEGENENDERTIGSTE SŪRA

AL-ZUMAR (DE SCHAREN)

*Mekkaans, behalve de verzen 52-54 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 71.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

- 1(1) De nederzending van de Schrift
is vanwege God
de Geweldige, de Wijze.

[DE ENIGE GOD]

- 2(2) Wij hebben tot u de Schrift
nedergezonden in wezenlijkheid.
Dien dus God
Hem de godsdienst rein toewijdende.
- 3(3) Behoort niet aan God de reine godsdienst?
- (4) En zij die zich
buiten Hem
verbonden nemen zeggen:
Niet dienen wij hen¹
dan opdat zij ons
in de nabijheid Gods brengen.²
God zal tussen hen oordeel vellen
in dat waarover zij onenig zijn.
- (5) God leidt niet recht wie er een leugenaar is
en een ondankbare.
- 4(6) Zo God zich een zoon had willen nemen
zou Hij zich uit wat Hij schept
gekozen hebben wat Hij wil.
Lofprijzing aan Hem
Hij is God
de Enige, de Grootmachtige.

1. De afgoden.

2. Het kan haast niet anders of deze passage impliceert dat er
in Mekka mensen waren die de gangbare afgoden als
mindere goden naast *Allāh*/God beschouwden.

- 5(7) Hij heeft de hemelen en de aarde
geschapen in wezenlijkheid.
Hij wikkelt de nacht om de dag
en Hij wikkelt de dag om de nacht.
En Hij heeft de zon en de maan
dienstbaar gemaakt
een ieder lopende
tot een vastgenoemde termijn.
Is Hij niet de Geweldige, de Vergever?
- 6(8) Hij heeft u geschapen uit één ziel³
daarna heeft hij daaruit
haar paargenoot⁴ gemaakt
daarna heeft Hij voor u
uit de dieren
in paren
acht⁵ nedergezonden.
Hij schept u
in de schoten van uw moeders
schepping na schepping
in drie duisternissen.⁶
Dat nu is God
uw Heer.
Aan Hem behoort het koningschap.
Geen ander god is er dan Hij.
Hoe kunt gij dan afgewend blijven?

[ONBETROUWBAARHEID VAN DE MENS]

- 7(9) Indien gij al ondankbaar zijt
zo is God zonder behoefte aan u
maar niet behaagt Hem

3. Ġalālayn: Adam.

4. Ġalālayn: Eva.

5. Ġalālayn: Kamelen, runderen, schapen, geiten.

Vgl. Koran 6:143-144.

6. Ġalālayn: De buik, de baarmoeder en de placenta.

ondankbaarheid in Zijn dienaren.
 Maar indien gij dankbaar zijt
 behaagt Hem dat in u.
 En niet heeft een torsende ziel
 de last van een andere te torsen.
 Daarna is uw terugkeer tot uw Heer
 en dan zal Hij u berichten wat gij bedreeft.

(10) Hij is wetend
 omtrent wat in de borsten is.

8(11) En wanneer de mens
 ramspoed overkomt
 roept hij zijn Heer aan
 tot Hem inkerend.
 Dan
 wanneer Hij hem met weldaad begunstigt
 vergeet hij
 wat hij tevoren placht aan te roepen
 en stelt hij aan God gelijke wezens
 ter zijde
 om te doen afdwalen van Zijn weg.
 Zeg:
 Geniet maar een korte wijle
 van uw ongelooft
 gij behoort tot de lieden van het Vuur.

9(12) Of is het soms ook zo
 met wie in ootmoed staat
 in de pozen van de nacht
 zich nederwerpende en opstaande¹
 terwijl hij zich bezorgt om het latere leven
 en hooft
 op de barmhartigheid van zijn Heer.
 Zeg:
 Zijn soms gelijk zij die kennis hebben
 en zij die geen kennis hebben?
 Slechts de verstandigen laten zich manen.

[DE VREZE GODS]

10(13) Zeg:
 O mijn dienaren
 gij die gelooft
 vreest uw Heer.
 Voor hen die schoons bedrijven
 in dit nabije leven
 is schoons weggelegd
 en de aarde Gods is ruim.
 Hij voldoet hun loon
 slechts aan de duldenden
 zonder rekenschapvordering.

11(14) Zeg:
 Mij is bevolen dat ik God dien
 Hem de godsdienst rein toewijdende.

12 En mij is bevolen
 dat ik
 de eerste der overgegevenen² zal zijn.

13(15) Zeg:
 Ik vrees
 indien ik ongehoorzaam ben
 aan mijn Heer
 de bestraffing
 van een verschrikkelijke dag.

14(16) Zeg:
 God is het die ik dien
 Hem mijn godsdienst rein toewijgend.

[STRAF EN BELONING]

15(17) Dient dan maar wat gij wilt buiten Hem.
 Zeg:
 De verliezers zijn zij
 die zichzelf te loor doen gaan
 en hun aanhang
 op de Dag der Opstanding.

1. In gebed.

2. *Muslimīn*.

Is dat niet de klaarblijkende verlorenheid?
 16(18) Zij hebben boven zich
 een wolkenscherp van vuur
 en onder zich een wolkenscherp.
 Dat is het waarmede God
 Zijn dienaren bevreesd maakt.
 O Mijn dienaren
 vreest mij dus.

17(19) Maar zij die zich onthouden
 van het dienen van de Ṭāghūt¹
 en inkeren tot God
 voor hen is de goede verkondiging.
 Verkondig dus aan Mijn dienaren
 18 die luisteren naar wat gezegd wordt
 en dan het schoonste daarvan volgen
 die zijn het die God heeft rechtgeleid
 en diegenen zijn de verstandigen.

19(20) Doch geldt dat ook voor hem
 bij wie het woord der bestraffing
 verwezenlijkt is?
 Kunt gij soms redden wie in het Vuur is?
 20(21) Maar zij die hun Heer vrezen
 voor hen zijn hoge zalen
 waarboven weder zalen gebouwd zijn
 en waar onder door rivieren stromen
 volgens de toezegging van God.
 Niet verschuift God naar later
 het tijdstip der toezegging.

[DE TEKENEN GODS]

21(22) Hebt gij niet gezien
 dat God water heeft doen nederdalen
 uit de hemel
 waarop Hij het een weg geeft
 naar bronnen in de aarde
 daarna doet Hij daarmede

1. Ġalālayn: De afgoden.

veldgewas uitkomen
 verschillend van kleuren
 daarna verdroogt het
 zodat gij het geel ziet worden
 en daarna maakt Hij het tot stoppels.
 Daarin is waarlijk een maning
 voor lieden van verstand.

22(23) Doch geldt dat ook voor hem
 wiens borst God verruimd heeft
 voor de Overgave²
 zodat hij verlicht is
 door een licht van zijn Heer?
 Wee dan degenen wier harten verhard zijn
 tegen de maning Gods.
 Diegenen zijn in klaarblijkende dwaling.

[DE OPENBARING]

23(24) God heeft nedergezonden
 de schoonste bekendmaking
 een Schrift
 waarvan de Herhalingen³ op elkaar lijken.
 Daarvan huivert de huid
 van wie hun Heer vrezen
 maar daarna worden hun huid
 en hun harten
 weer verzacht tot de Maning van God.
 Dat is de rechte leiding van God
 waarmede Hij leidt wie Hij wil.
 Maar hij die God doet dwalen
 voor die is er geen leider.

24(25) Doch geldt dat ook voor hem
 die met zijn gezicht tracht af te weren
 het kwaad der bestraffing
 op de Dag der Opstanding
 terwijl er wordt gezegd
 tot de onrechtdoeners:
 Smaakt wat gij verdiend hebt?

2. De islam.

3. Vgl. Koran 15:87.

- 25(26) Zij¹ die voor hun² tijd waren hebben voor leugen verklaard waarop de bestraffing tot hen kwam van waar zij het niet vermoedden.
- 26(27) Toen deed God hen smaken de vernedering in het nabije leven³ maar de bestraffing van het Latere Leven is waarlijk groter indien zij het slechts wisten.
- 27(28) En Wij hebben voor de mensen in deze Oplezing⁴ allerlei gelijkenissen opgesteld opdat zij zich mochten laten manen.
- 28(29) Een Arabische Oplezing een waarin geen kronkeling is opdat zij mogen vrezen.

[GELOVIGE EN ONGELOVIGE]

- 29(30) God heeft als gelijkenis gesteld een man⁵ over wiens bezit deelgenoten met elkander twisten⁶ en een man geheel toebehorende aan één man. Is hun gelijkenis soms dezelfde? Lof aan God! Maar neen de meesten hunner weten niet.
- 30(31) Gij zijt ten dode opgeschreven en ook zij zijn ten dode opgeschreven.
- 31(32) Daarna zult gij op de Dag der Opstanding bij uw Heer in twist verkeren.
- 32(33) Doch wie doet meer onrecht dan wie leugen spreekt over God en het waarachtige voor leugen verklaart wanneer het tot hem komt? Is er niet in Ġahannam

- een bestemmingsoord voor de ongelovigen?
- 33(34) Maar hij die het waarachtige aanbrengt en hij die zijn waarachtigheid bevestigt diegenen zijn de vrezenden.
- 34(35) Voor hen is wat zij willen bij hun Heer dat is de vergelding der wél-handelenden
- 35(36) opdat God moge uitwissen het slechtste wat zij bedreven en hun hun loon als vergelding geven voor het schoonste wat zij bedreven.
- 36(37) Is God niet een die Zijn dienaar volkomen genoeg doet? En toch jagen zij⁷ u⁸ angst aan met hen⁹ die buiten Hem zijn maar wie God doet dwalen voor hen is er geen leider.
- 37(38) En wie God recht leidt geen is er die hem doet dwalen. Is God niet geweldig en een die tuchtigt?
- 38(39) En indien gij hun vraagt wie de hemelen en de aarde geschapen heeft dan zeggen zij: God. Zeg: Ziet eens aan de vrouwelijke wezens die gij aanroept buiten God zullen zij indien God mij rampspoed aan wil doen Zijn rampspoed kunnen wegnemen of indien Hij mij barmhartigheid wil aandoen

1. De vroegere volken die hun profeten afwezen.
 2. De tijd van de Mekkaanse stadgenoten van Mohammed.
 3. Het ongelooft wordt ook al in deze wereld bestraft.
 4. Koran.
 5. Het gaat hier om een slaaf.

6. Vgl. het 'Gij kunt geen twee heren dienen' in Mattheüs 6:24.
 7. De Mekkanen.
 8. Mohammed.
 9. De afgoden.

zullen zij dan Zijn barmhartigheid
kunnen tegenhouden?

Zeg:

God is het op wie ik reken,
Op Hem stellen de vertrouwenden
hun vertrouwen.

39(40) Zeg:

O mijn volk
handelt naar uw gesteldheid
ook ik zal handelen
en eens zult gij het weten.

40(41) Hem tot wie bestraffing komt

vernedert Hij
en voor hem komt los
een duurzame bestraffing.

41(42) Wij hebben de Schrift

op u nedergezonden
voor de mensen in wezenlijkheid
zo iemand dan de rechte leiding volgt
dan is dat voor hemzelf
maar zo iemand dwaalt
dan dwaalt hij tot zijn schade.
En niet zijt gij een zaakbezorger over hen.

[DE DOOD EN DE SLAAP]

42(43) God¹ vordert van de zielen

de doodschuld
op de voor haar bestemde tijd
en van die die nog niet gestorven zijn
in haar slaap.
Hij houdt terug voor wie de dood beslist is
en de anderen laat Hij weer los
tot een genoemde eindtijd.
Daarin zijn waarlijk tekenen
voor lieden die indachtig zijn.

1. Volgens Bayḍāwī ontnemt God de mens het bewustzijn
zowel bij de dood als bij de slaap. Wie slaapt, wordt weer
opgewekt.

[DE VOORSPRAAK ALLEEN MET
TOESTEMMING VAN GOD]

43(44) Of hebben zij zich soms buiten God
voorsprekers genomen?

Zeg:

Soms ook al vermogen zij² niets
en al hebben zij geen verstand?

44(45) Zeg:

Aan God behoort de voorspraak
geheel en al.
Aan Hem behoort het koningschap
van de hemelen en de aarde.
Daarna zult gij teruggevoerd worden
tot Hem.

45(46) En wanneer God vermeld wordt
in Zijn enigheid

krimpen ineen de harten dergenen
die niet geloven in het latere leven.
En wanneer zij die buiten Hem zijn³
vermeld worden
dan verheugen zij zich.

46(47) Zeg:

O God
schepper der hemelen en der aarde
kenner van de verborgenheid
en van de aanschouwelijkheid
Gij oordeelt tussen Uw dienaren
in dat waarover zij onenig zijn.

47(48)

En zo zij die onrecht doen
bezaten wat op de aarde is altegader
en nog eens zoveel daarbij
zouden zij zich
daarmede wel willen loskopen
van de kwade bestraffing
van de Dag der Opstanding.

2. De afgoden.

3. De afgoden.

Maar hun zal van God openbaar worden dat waarop zij niet gerekend hadden.

- 48(49) En hun zullen openbaar worden de slechte daden die zij vergaard hadden en zij zullen overweldigd worden door datgene waarmede zij gespot hadden.

[ONBETROUWBAARHEID VAN DE MENS]

- 49(50) En wanneer de mens ramspoed overkomt roept hij Ons aan daarna wanneer Wij hem met weldaad van Ons begunstigen zegt hij: Dit is mij gegeven op grond van kennis. Neen, het is een verzoeking maar de meesten hunner hebben geen kennis.
- 50(51) Datzelfde hebben gezegd zij die voor hun tijd waren doch toen heeft hun niet gebaat wat zij vergaard hadden.
- 51(52) Toen troffen hen de slechtheden die zij vergaard hadden. En ook zij die onrecht doen van deze lieden zullen eens getroffen worden door de slechtheden die zij vergaard hebben en niet zullen zij vermogen iets te doen.
- 52(53) En weten zij soms niet dat God ruim levensonderhoud geeft aan wie Hij wil en het toemeet. Daarin zijn waarlijk tekenen voor lieden die gelovig zijn.

[GODS BARMHARTIGHEID EN STRENGHEID]

- 53(54) Zeg:
O mijn dienaren gij die overmatig zijt tot uw eigen schade wanhoopt niet aan de barmhartigheid van God. God vergeeft de boosheden altogader. Hij is de Vergever, de Barmhartige.
- 54(55) En keert in tot uw Heer en doet overgave aan uw Heer voordat de bestraffing tot u komt want daarna zult gij niet geholpen worden.
- 55(56) En volgt het schoonste wat tot u nedergezonden is¹ vanwege uw Heer voordat de bestraffing tot u komt, onverhoeds terwijl gij het niet vermoedt
- 56(57) voordat een ziel zegt:
O hoe beklemd voel ik mij door het verzuim dat ik ten aanzien van God heb gepleegd en doordat ik tot de spotters behoorde.
- 57(58) Of voordat zij zegt:
Zo God mij had rechtgeleid zou ik behoren tot de vrezenden.
- 58(59) Of voordat zij zegt ten tijde dat zij de bestraffing ziet:
Zo ik een kans had zou ik behoren tot de wél-handelenden.
- 59(60) Ja
Mijn tekenen waren tot u gekomen doch gij hebt ze voor leugen verklaard en gij hebt u verhovaardigd en behoorde tot de ongelovigen.
- 60(61) En op de Dag der Opstanding

1. Ġalālayn: De Koran.

zult gij hen zien
die over God gelogen hebben
met zwartgemaakte gezichten.
Is er niet in Ġahannam
een bestemmingsoord
voor de hovaardigen?

- 61(62) Maar God zal hen die vrezen redden
door hun vrijwaring¹ te verschaffen.
Niet zal hun kwaads overkomen
noch zullen zij bedroefd zijn.

[AFGODENDIENST VRUCHTELOOS]

- 62(63) God is de Schepper van alle ding
en Hij is over alle ding zaakbezorger.
63 Aan Hem behoren
de sleutelen van de hemelen en de aarde.
En zij die ongelovig zijn
aan de tekenen Gods
diegenen zijn de verliezenden.
64(64) Zeg:
Zult gij mij soms bevelen
een ander dan God te dienen
o gij onwetenden?
65(65) Geopenbaard is aan u
en aan wie voor uw tijd waren:
Indien gij genoten geeft
dan zal uw werken
waarlijk vruchteloos zijn
en zult gij behoren tot de verliezenden.
66(66) Maar neen
dien dus God en behoort tot de dankbaren.

[HET LAATSTE OORDEEL]

- 67(67) En niet hebben zij God beoordeeld
naar Zijn werkelijke aard.
Immers de aarde in haar geheel

zal in Zijn greep zijn
op de Dag der Opstanding
en de hemelen
zullen zijn opgerold in Zijn rechterhand.
Lofprijzing aan Hem
die verheven is boven de genotengeverij
die zij bedrijven.

- 68(68) En er wordt geblazen op de bazuin²
zodat bezwijmen
al wie in de hemelen
en wie op de aarde zijn
behalve wie God wil
daarna wordt een tweede maal
daarin geblazen
en dan staan zij plots overeind
en zien rond.
69(69) En de aarde glanst op
in het licht van haar Heer
en de Schrift wordt opgesteld
en bijgebracht worden de profeten
en de getuigen
en er wordt tussen hen beslist
naar het wezenlijke
en niet zal hun onrecht geschieden.
70(70) En aan iedere ziel
wordt volledig vergolden wat zij bedreef
immers Hij kent het best wat zij doen.

- 71(71) En zij die ongelovig zijn
worden in scharen
tot Ġahannam gedreven
dan
wanneer zij daar zijn aangekomen
worden haar poorten geopend.
En dan zeggen tot hen haar wachters:
Zijn tot u niet gekomen boodschappers
van onder u

1. Vgl. Koran 3:188.

2. Ook in het Oude en Nieuwe Testament wordt de Dag des Oordeels met een bazuin ingeleid: Zie bijv. Zafanja 1:16, I Thessalonicenzen 4:15, 1 Corinthiërs 15:52 enz.

om u de tekenen van uw Heer
 voor te dragen
 en u te waarschuwen
 voor de ontmoeting van deze uw dag?
 Zij zeggen:
 Ja zekerlijk.
 Maar het woord van de bestraffing
 wordt verwezenlijkt aan de ongelovigen.

72(72) Er wordt gezegd:
 Treedt binnen de poorten van Ğahannam
 om eeuwig te leven daarin.
 Want kwaad is
 het bestemmingsoord der hovaardigen.

73(73) En zij die hun Heer vrezen
 worden in scharen tot de Gaarde gedreven
 dan, wanneer zij daar zijn aangekomen
 worden haar poorten geopend.
 En dan zeggen tot hen haar wachters:
 Heil over u!
 Gij hebt het goede gedaan.

Treedt haar dan binnen
 om eeuwig daar te leven.

74(74) En zij zeggen:
 Lof aan God
 die ons
 Zijn aanzegging heeft waargemaakt
 en ons de aarde heeft doen beërven
 om nu onderkomen te vinden
 in de Gaarde
 waar wij maar willen.
 Want heerlijk is
 het loon der werken-bedrijvenden.

75(75) En gij ziet de engelen
 geschaard rondom de troon
 lofprijzend met de roem van hun Heer.
 En de beslissing wordt tussen hen geveld
 naar wezenlijkheid.
 En er wordt gezegd:
 Lof aan God
 de Heer der wereldwezens!¹

1. Vgl. Koran 1:1.

VEERTIGSTE SŪRA
GHĀFIR (VERGEVER)

*Mekkaans, behalve de verzen 56-57 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 3.*

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) <i>Hā' Mīm.</i>¹</p> <p>2 De nederzending van de Schrift
is vanwege God
de Geweldige, de Wetende</p> <p>3(2) de Vergever van de boosheid
de Ontvanger van het berouw
die hevig is in kastijding</p> <p>(3) vol van macht.
Geen ander god is er dan Hij.
Tot Hem is de gang.</p> <p>4(4) Geen anderen twisten
over de tekenen² Gods
dan zij die ongelovig zijn.
Laat u dan niet misleiden
doordat zij rondgaan in het land.</p> <p>[DE BOODSCHAPPERS OOK VROEGER AL
AFGEWEZEN]</p> <p>5(5) Vóór hen heeft reeds het volk van Nūḥ
tot leugenaars verklaard
en ook de volkeren na hun³ tijd
en iedere gemeente had de toeleg
hun boodschapper te grijpen
en brachten ijdele twistgronden aan
om daarmee het wezenlijke
ten val te brengen.</p> | <p>Toen greep Ik hen aan
en hoe was Mijn kastijding!</p> <p>6(6) En aldus is verwezenlijkt
het woord van uw Heer
over hen die ongelovig zijn
dat zij de lieden van het Vuur zijn.</p> <p>[HET GEBED VAN DE ENGELEN]</p> <p>7(7) Zij die de Troon dragen
en wie daaromheen staan
lofprijzen met de roem van hun Heer
en geloven in Hem
en vragen om vergeving
voor hen die geloven:
Onze Heer
Gij omvat alle ding
met barmhartigheid en kennis
vergeef dan aan hen
die berouwvol terugkeren
en Uw weg volgen
en behoed hen
voor de bestraffing van het Hellevuur.</p> <p>8(8) Onze Heer
en doe hen binnengaan
in de Gaarden van 'Adn
die Gij hun hebt aangezegd
en ook hun vaders
en hun echtgenoten en hun kinderen
die deugdzaam waren.
Gij zijt waarlijk de Geweldige, de Wijze.</p> |
|---|--|

1. Zie Koran 2:1.

2. Ġalālayn: De verzen van de Koran.

3. Na de tijd van het volk van Noach.

9(9) En behoed hen voor slechtheden
en wie Gij voor slechtheden behoedt
aan die zult Gij die dag
zekerlijk barmhartigheid oefenen.
Dat is de ontzaglijke gelukzaligheid.

[WAARSCHUWING AAN DE ONGELOVIGEN]

10(10) Tot hen die ongelovig zijn
wordt geroepen:
De afschuw van God is waarlijk groter
dan uw afschuw voor uzelf
wanneer gij genood wordt tot geloof
en gij dan ongelovig blijft.

11(11) Zij¹ zeggen:
Onze Heer
Gij hebt ons tweemaal doen sterven²
en Gij hebt ons tweemaal doen leven³
zo erkennen wij onze boosheden.
Is er dan een weg tot ontkomen?

12(12) Dit komt u toe omdat
wanneer God alléén werd aangeroepen
gij ongelovig waart
en als Hem genoten gegeven werden
gij geloofde.
Doch het oordeel is aan God
de Verhevene, de Grote.

13(13) Hij is het die u Zijn tekenen doet zien
en voor u uit de hemel
levensonderhoud doet neerdalen.
Maar geen anderen laten zich manen
dan wie inkeert.

14(14) Roept dan God aan
Hem de godsdienst rein toewijdende
ook al ergeren zich de ongelovigen.

15(15) [Hij is] de hoogst verhevene in rang
de bezitter van de Troon.

Hij werpt de Geest
krachtens Zijn beschikking
op wie Hij wil van Zijn dienaren
opdat hij waarschuwe
voor de dag der ontmoeting.

16(16) Ten dage dat zij naar voren zullen komen
is niets van hen voor God verborgen.
Aan wie behoort heden het koningschap?
Aan God
de Enige, de Grootmachtige.

17(17) Heden wordt aan iedere ziel vergolden
wat zij vergaard heeft
geen onrecht is er heden.
God is snel in afrekening.

18(18) En waarschuw hen
voor de dag van de Naderende⁴
wanneer de harten in de kelen schieten
verstrikt.

(19) Niet zullen de onrechtdoeners
een toegedane vriend hebben
noch een voorspreker
naar wie wordt geluisterd.

19(20) Hij kent de bedrieglijkheid der ogen
en wat de borsten verborgen houden.

20(21) En God beslist naar het wezenlijke
maar zij die zij buiten Hem aanroepen⁵
beslissen in niets.
God
Hij is de Horende, de Ziende.

21(22) En hebben zij niet
op de aarde rondgereisd
zodat zij konden zien
hoe de eindbestemming was van degenen
die voor hun tijd waren?
Die waren nog geweldiger dan zij
in kracht en in werken op de aarde.

1. De ongelovigen.

2. Volgens Ġalālayn en Bayḏāwī is de mens dood voor zijn geboorte; dit is de eerste dood. Vgl. echter Openbaring 20:7-15. Hier wordt in vers 14 het in de vuurzee geworpen worden van de ongelovigen aangeduid als de tweede dood.

3. De geboorte en de verrijzenis.

4. De Dag des Oordeels.

5. De afgoden.

- Toen greep God hen aan
om hun boosheden
en geen was er
die hen voor God kon behoeden.
- 22(23) Dat omdat de boodschappers
tot hen waren gekomen
met de bewijstekenen.
Toen werden zij ongelovig
waarop God hen aangreep.
Hij is sterk en hevig in kastijding.
- [MOZES EN FARAO]
- 23(24) En Wij hadden Mūsā uitgezonden
met Onze tekenen
en klaarblijkend gezag
- 24(25) tot Fir‘awn en Hāmān en Qārūn¹
waarop dezen zeiden:
Een leugenachtige tovenaar.
- 25(26) Toen hij hun nu het wezenlijke bracht
vanwege Ons
zeiden zij:
Doodt de zoons van hen
die samen met hem geloven
en houdt hun vrouwen in leven.²
Maar niet is de beraming der ongelovigen
anders dan in dwaling.
- 26(27) En Fir‘awn zeide:
Laat mij Mūsā doden
en dan moet hij zijn Heer maar aanroepen
ik vrees dat hij uw godsdienst
door een andere zal vervangen
of dat hij in het land
openlijk verderf zal bewerken.
- 27(28) En Mūsā zeide:
Ik neem mijn toevlucht tot mijn Heer
en uw Heer
voor iedere hovaardige

die niet gelooft in de dag der afrekening.

- 28(29) En een gelovig man
van het geslacht van Fir‘awn
die zijn geloof verborgen hield zeide:
Zult gij een man doden omdat hij zegt:
Mijn Heer is God
en omdat hij tot u is gekomen
met de bewijstekenen vanwege uw Heer?
Indien hij een leugenaar is
dan zal zijn leugenachtigheid
tegenover hemzelf komen
maar indien hij oprecht is
zal u iets treffen van hetgeen hij u aanzegt.
God leidt niet recht wie overmatig is
en leugenachtig.
- 29(30) O mijn volk
aan u behoort heden het koningschap
nu gij de overhand hebt op de aarde
doch wie zal u redden
van de teistering van God
als die tot ons komt?
Fir‘awn zeide:
Ik doe u geen andere mening zien
dan die ik goed acht
en niet leid ik u anders
dan langs de weg der rechtgerichtheid.
- 30(31) En hij die geloofde zeide:
O mijn volk
ik vrees voor u iets
dat gelijk is
aan de dag der andere volkeren
- 31(32) op dezelfde wijze als het volk van Nūḥ
en ‘Ād en Thamūd
(33) en zij die na hen waren.
Maar niet bedoelt God onrecht te doen
aan de dienaren.
- 32(34) O mijn volk

1. Vgl. Koran 29:39.

2. Vgl. Exodus 1:15-22 en Koran 7:127.

ik vrees voor u de dag
van de wederzijdse toeroeping¹
33(35) de dag waarop gij u
terugdeinzend
zult afwenden
en waarop gij geen verdediger
vanwege God zult hebben.
En wien God doet dwalen
voor die is er geen rechtleider.
34(36) En Yūsuf is reeds tevoren tot u² gekomen
met de bewijstekenen
en toch blijft gij in twijfel verkeren
omtrent dat wat hij u bracht.
Daarna
toen hij gestorven was
zeidt ge:
Niet zal God na hem
een boodschapper zenden.
Aldus doet God dwalen wie overmatig is
en twijfelmoedig.
35(37) Zij die twisten over de tekenen Gods
zonder gezag dat tot hen kwam
staan in grote afschuw bij God
en bij hen die geloven.
Aldus drukt God een zegel
op ieder hovaardig en gewelddadig hart.
36(38) En Fir'awn zeide:
O Hāmān
bouw voor mij een hoog paleis³
opdat ik de toegangen moge bereiken
37(39) de toegangen tot de hemelen
zodat ik de god van Mūsā kan waarnemen
immers ik houd hem voor een leugenaar.
(40) En aldus werd voor Fir'awn
zijn boos bedrijf
schoonschijnend gemaakt
en werd hij afgehouden van de weg.

En niet was de toeleg van Fir'awn
anders dan in mislukking.

38(41) En hij die gelovig was zeide:
O mijn volk
volgt mij en ik zal u leiden
langs de weg der rechtgerichtheid.
39(42) O mijn volk
dit nabije leven
is slechts een verbruiksgenot
maar het latere leven
is het verblijf der vastheid.
40(43) Wie slechts bedrijft
die wordt niets anders vergolden
dan het gelijke daarvan
maar wie heilzaams bedrijft
man of vrouw
en hij is gelovig
diegenen gaan de Gaarde binnen
waar hun onderhoud gegeven zal worden
zonder afrekening.
41(44) O mijn volk
hoe is het dat ik u oproep tot de redding
terwijl gij mij oproept tot het Vuur.
42(45) Gij roept mij op
dat ik ongelovig worde aan God
en Hem iets tot genoot geef
waarover ik geen kennis heb
terwijl ik u oproep
tot de Geweldige, de Vergever.
43(46) Geen twijfel is eraan
dat er tot hetgeen waartoe gij mij opriep
geen aanroep kan zijn in het nabije leven
noch in het latere leven
en dat onze terugkeer tot God is
en dat de overmatigen
de lieden van het Vuur zijn.
44(47) Doch eens zult gij u herinneren

1. Op de Dag des Oordeel roepen immers de ongelovigen en de gelovigen elkaar toe, zie bijv. Koran 37:50-60 en hierna vers 48-50.

2. De Egyptenaren. Vgl. sūra 12.

3. Vgl. Koran 28:38.

- wat ik tot u zeg.
En ik draag op aan God
de beschikking over mij.
God is scherp toeziende op de dienaren.
- 45(48) Toen behoevde God hem
voor de slechtheden die zij beraamden
en het geslacht van Fir'awn
werd overweldigd
door de kwade bestraffing:
- 46(49) Het Vuur
waaraan zij zullen worden blootgesteld
des ochtends en des avonds.
En op de dag dat de Ure aanbreekt:
Doet het geslacht van Fir'awn binnengaan
in de hevigste bestraffing.
- 47(50) En wanneer zij met elkander redetwisten
in het Vuur
zeggen de vroeger onderdrukten
tot hen die zich verhovaardigden:
Wij waren u onderdanig
zult gij ons nu kunnen vrijwaren
voor een deel van het Vuur?
- 48(51) Zij die zich verhovaardigden zeggen:
Wij allen zijn daarin
God heeft reeds oordeel geveld
tussen de dienaren.
- 49(52) En zij die in het Vuur zijn
zeggen tot de wachters van Ġahannam:
Roept uw Heer aan dat Hij ons één dag
van de bestraffing verlichte.
- 50(53) Zij zeggen:
En waren soms uw boodschappers
niet tot u gekomen
met de bewijstekenen?
Zij zeggen:
Ja.
- Zij zeggen:
Roept dan aan.
Maar niet is de aanroep der ongelovigen
anders dan in dwaling.
- 51(54) Wij zullen waarlijk Onze boodschappers
en hen die geloofd hebben
redden in het nabije leven
en ook op de dag
dat de getuigen¹ zullen opstaan.
- 52(55) De dag waarop aan de onrechtdoeners
hun verontschuldiging niet zal baten
en waarop voor hen zal zijn
de vervloeking en het slechte verblijf.
- 53(56) En Wij hadden Mūsā
de rechte leiding gegeven.
En Wij deden de zonen Isrā'īls
de Schrift beërven
- 54 als rechte leiding
en maning voor de verstandigen.
- 55(57) Betracht dusuldiging.
De toezegging Gods is wezenlijkheid.
En vraag vergeving voor uw boosheid
en lofprijs met de roem van uw Heer
in de avond en in de morgenstond.
- [GODS TEKENEN]
- 56(58) Zij die twisten over de tekenen Gods
zonder gezag dat tot hen kwam
niets anders is er in hun borsten
dan zucht naar een grootheid
die zij niet zullen bereiken.
Zoek dus uw toevlucht bij God.
Hij is de Horende, de Ziende.
- 57(59) De schepping der hemelen en der aarde
is waarlijk groter
dan de schepping der mensen.

1. Ġalālayn: De engelen.

- Maar de meesten der mensen weten niet.
 58(60) En niet zijn gelijk de blinde en de ziende
 en evenmin zij die geloven
 en heilzame werken bedrijven
 en de boosdoener.
 Weinig is het dat gij u laat manen.
 59(61) De Ure is waarlijk komende
 geen twijfel is er aan haar.
 Maar de meesten der mensen
 geloven niet.
 60(62) En uw Heer heeft gezegd:
 Roept Mij aan
 en Ik zal u verhoren.¹
 Zij die zich verhoovaardigen
 boven Mijn dienst
 zullen eens Ġahannam binnentreden
 in onderworpenheid.
- 61(63) God is het die voor u
 de nacht heeft gemaakt
 om daarin te rusten
 en de dag om zichtbaarheid te geven.
 God is waarlijk
 gever van genade aan de mensen.
 Maar de meesten der mensen
 worden niet dankbaar.
- 62(64) Dat nu is God
 uw Heer
 de schepper van alle ding.
 Geen ander god is er dan Hij.
 Hoe kunt gij dan
 in bedrieglijkheid verstrikt zijn?
- 63(65) Aldus worden in bedrieglijkheid verstrikt
 zij die de tekenen Gods ontkennen.
- 64(66) God is het die voor u
 de aarde heeft gemaakt
 tot een plaats van vastheid
 en de hemel tot een bouwsel
- en die u gevormd heeft
 en u een schone vorm gegeven heeft
 en die u van de deugdelijke dingen
 onderhoud heeft gegeven.
 Dat nu is God
 uw Heer.
 Gezegend dus is God
 de Heer der wereldwezens.
- 65(67) Hij is de Levende.
 Geen ander god is er dan Hij.
 Roept Hem dus aan
 Hem de godsdienst rein toewijdende.
 Lof aan God
 de Heer der wereldwezens.
- 66(68) Zeg:
 Mij is verboden dat ik hen dien
 die gij aanroept buiten God
 toen de bewijstekenen tot mij kwamen
 vanwege mijn Heer.
 En mij is bevolen dat ik Overgave doe
 aan de Heer der wereldwezens.
- 67(69) Hij is het die u geschapen heeft van stof
 daarna van een druppel
 daarna van een bloedklomp
 die u daarna uitbrengt als kind
 opdat gij daarna uw mondigheid bereikt
 en daarna oud wordt
 en er zijn er onder u
 wier doodschuld
 vóór die tijd² wordt ingevorderd
 en opdat gij een vastgenoemde termijn
 bereiken zult.
 Wellicht moogt gij verstandig worden.
- 68(70) Hij is het die doet leven en doet sterven.
 Wanneer Hij besloten is
 een zaak te beschikken
 zegt Hij tot deze:

1. Psalm 91:15.

2. Ġalālayn: Voordat u oud bent geworden.

Word!
en zij wordt.

[LOT DER ONGELOVIGEN]

- 69(71) Hebt gij niet gezien naar hen
die twist zoeken over de tekenen Gods
hoe zij afgewend blijven?
- 70(72) [Hebt gij niet gezien naar hen]
die de Schrift voor leugen verklaren
en ook dat waarmede Wij
Onze boodschappers
uitgezonden hebben.
Doch eens zullen zij kennis krijgen.
- 71(73) Wanneer zij met boeien aan hun nekken
en ketenen
voortgesleept worden
- 72 in de hellegloed
en zij daarna
in het Vuur worden geroosterd.
- 73(74) Dan wordt tot hen gezegd:
Waar is dat wat gij tot genoten maakte
- 74 buiten God?¹
Zij zeggen:
Zij zijn van ons afgedwaald
neen
niets was het wat wij tevoren aanriepen.
Zo doet God de ongelovigen afdwalen.
- 75(75) Dat krijgt gij daarvoor
dat gij u op de aarde verblijdde
met iets anders dan het wezenlijke
en dat gij overmoedig waart.
- 76(76) Gaat binnen de poorten van Ġahannam
eeuwig-levend daarin.
Kwaad is immers
het bestemmingsoord der hovaardigen.
- 77(77) Houd dus geduldig vol.²

1. Waar zijn de afgoden die ge gediend hebt?

2. Dit vers is gericht tot Mohammed. God zal hem in leven
laten tot de Laatste Dag, of hij zal al voor die tijd sterven.

- De toezegging Gods is wezenlijkheid.
Dan zullen Wij óf u iets doen zien
van wat Wij hun aanzeggen
óf Wij zullen uw doodschuld invorderen.
Want tot Ons
zullen zij worden teruggevoerd.
- 78(78) En Wij hebben reeds vóór uw tijd
boodschappers uitgezonden
onder hen zijn er
van wie Wij u verteld hebben
en onder hen zijn er
van wie Wij u niet verteld hebben.
En niet stond het aan een boodschapper
dat hij een teken bracht
anders dan met verlof van God.
Wanneer dan het besluit van God
in uitvoering kwam
werd het geveld naar het wezenlijke
en kwamen de ijdelheid najagenden
tot verlies.
- 79(79) God is het die voor u de kuddedieren
bereid heeft gesteld
opdat gij die als rijdier zoudt gebruiken
en van hen zoudt eten.
- 80(80) Gij hebt daarin verscheiden nuttigheden
en ge kunt door hen bereiken
bevrediging³
van een behoefte in uw borsten
en op hen en op de schepen
wordt gij voortgedragen.
- 81(81) En Hij doet u Zijn tekenen zien.
Welke tekenen van uw Heer
zult gij dan loochenen?
- 82(82) Hebben zij dan niet rondgereisd
op de aarde
zodat zij konden zien
hoe de eindbestemming was

3. Ġalālayn: Met behulp van de dieren kunt ge zware
vrachten vervoeren. Het gaat hier dus over de handel, net
als in het slot van het vers.

van degenen die vóór hen waren?
 Die waren talrijker dan zij
 en geweldiger dan zij in kracht
 en in werken op de aarde.
 Doch niet kon hun baten
 wat zij vergaard hadden.

83(83) Toen nu tot hen kwamen
 hun boodschappers
 met de bewijstekenen
 verblijdden zij zich in de kennis
 die bij hen was¹
 maar zij werden overweldigd
 door dat waarmede zij de spot dreven.²

1. Bayḍāwī: En vonden de mededelingen van de gezanten verachtelijk.

2. Zij werden overweldigd door de Goddelijke straf.

84(84) Toen zij nu Onze teistering zagen
 zeiden zij:

Wij geloven in God alleen
 en wij zijn ongelovig aan dat
 wat wij Hem als genoot gaven.

85(85) Doch niet baatte hun hun geloof
 toen zij Onze teistering zagen
 naar de gewoonte van God
 die al vroeger bestond
 jegens Zijn dienaren.
 En die ongelovigen van toen
 gingen verloren.

EENENVEERTIGSTE SŪRA

FUṢṢILAT (DUIDELIJK UITEENGEZET)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 3.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

1(1) Ḥā' Mīm.¹

- 2 Een nederzending
vanwege de Barmhartige Erbarmer
- 3(2) een Schrift
waarvan de tekenen
duidelijk zijn uiteengezet
in een Arabische Oplezing
voor lieden die kennis hebben
- 4(3) als verkondiging en waarschuwing
doch de meesten hunner wenden zich af
daar zij niet kunnen horen.
- 5(4) En zij zeggen:²
Onze harten zijn door sluiers afgesloten
van hetgeen waartoe gij ons opvoert
en in onze oren is zwaarheid
en tussen ons en u is een afscheiding.
Handelt gij dus
ook wij zullen handelen.
- 6(5) Zeg:
Ik ben slechts een mensenkind zoals gij
aan wie geopenbaard wordt
dat uw god is een enig god.
Richt u dus recht tot Hem
en vraagt Hem om vergeving.
En wee aan de genotengevers
- 7(6) die niet opbrengen de zakāt
en aan het latere leven ongelovig zijn.

- 8(7) Zij die geloven
en heilzame werken bedrijven
voor hen is een steeds geschonken loon.

[GODS ALMACHT]

- 9(8) Zeg:
Zult gij soms ongelovig zijn aan Hem
die de aarde geschapen heeft
in twee dagen³
en zult gij naast Hem stellen
gelijke wezens?
Hij toch is de Heer der wereldwezens.
- 10(9) En Hij heeft pijlers in haar gezet
bovenop haar
en haar gezegend
en haar in vier dagen⁴
haar voedingsmiddelen toebeschikt
in gelijke mate voor de behoeftigen.
- 11(10) Daarna heeft Hij zich gericht tot de hemel
die rook was⁵
waarop Hij zeide tot hem en tot de aarde:
Komt
willig of onwillig!
Zij zeiden: Wij komen willig.
- 12(11) Toen beschikte Hij hem in twee dagen⁶
tot zeven hemelen
en Hij wees door openbaring
in iedere hemel zijn bestel aan.
En Wij sierden de nabije hemel
met lampen⁷

1. Zie Koran 2:1.

2. Ġalālayn: Zij zeggen tot Mohammed.

3. Ġalālayn: De eerste twee scheppingsdagen.

4. Ġalālayn: De eerste vier scheppingsdagen.

5. Vgl. Genesis 2:6.

6. Ġalālayn: De vijfde en zesde scheppingsdag.

7. Ġalālayn: De sterren.

en deden dat tot goede bewaking.¹
Dat is de ordening van de Geweldige
de Wetende.

[BESTRAFFING VAN DE ONGELOVIGEN]

- 13(12) Wanneer zij zich nu afwenden²
zeg dan:
Ik heb u gewaarschuwd
voor een bliksemslag
gelijk aan de bliksemslag van 'Ād
en Thamūd.
- 14(13) Toen de boodschappers tot hen kwamen
van vóór hen en van achter hen
zeggende:
Dient geen ander dan God.
Zij zeiden:
Zo onze Heer wilde
zou Hij engelen nederzenden
doch nu zijn wij ongelovig
aan dat waarmede gij zijt gezonden.
- 15(14) Wat nu 'Ād betreft
zij waren hovaardig op de aarde
zonder wezenlijke grond
en zij zeiden:
Wie is geweldiger dan wij in kracht?
Hadden zij dan niet gezien
dat God die hen geschapen had
nog heviger is dan zij in kracht?
En zij kwamen ertoe
Onze tekenen te ontkennen.
- 16(15) Toen zonden Wij tegen hen
een loeiende wind
in noodlottige dagen
om hen de bestraffing der vernedering
in het nabije leven te doen smaken.
Maar de bestraffing van het latere leven

is nog vernederender
want zij zullen niet geholpen worden.

- 17(16) En Thamūd
hen leidden Wij recht
doch zij verkozen de verblinding
boven de rechte leiding.
Toen greep hen de bliksemslag
der smadelijke bestraffing
voor wat zij begaan hadden.
- 18(17) En Wij reddden hen die geloofden
en vrezend waren.

[BESTRAFFING IN HET HIERNAMAALS]

- 19(18) En ten dage dat de vijanden Gods
tot het Vuur zullen worden vergaderd
dan zullen zij
in groepen geordend worden.
- 20(19) En dan
wanneer zij daar aankomen
zullen hun gehoor
en hun blikken en hun huiden
tegen hen getuigen
omtrent wat zij bedreven hebben.
- 21(20) En zij zeggen tot hun huiden:
Waarom getuigt gij tegen ons?
Zij zeggen:
Ons heeft spraak verleend God
die spraak verleent aan alle ding
en Hij is het
die u de eerste maal geschapen heeft
en tot Hem zult gij teruggevoerd worden.
- 22(21) En niet hebt gij door u schuil te houden
kunnen verhinderen
dat uw gehoor
en uw blikken en uw huiden
tegen u zouden getuigen

1. Ġalālayn: Tot bewaking tegen de demonen.

2. Ġalālayn: Wanneer de heidenen van Mekka zich
afwenden van het geloof.

- maar gij meende dat God veel niet wist
van wat gij bedreeft.
- 23(22) En die mening van u
die gij over uw Heer hadt
heeft u in het verderf gestort
zodat ge kwam te behoren
tot de verliezers.
- 24(23) Indien zij dan al volharden
dan is toch het Vuur hun bestemming
en indien zij om begenadiging vragen
zal hun geen begenadiging
verleend worden.
- 25(24) En Wij hebben hun¹
gezellen² toegewezen
die voor hen schoon doen schijnen
wat vóór hen is en achter hen.
En de uitspraak over hen
wordt verwezenlijkt
de uitspraak over gemeenschappen
van demonen en mensen
die reeds vóór hen waren heengegaan.
Zij toch waren verliezers.
- 26(25) En zij die ongelovig zijn zeggen:
Hooft niet naar deze Oplezing³
en praat er tussendoor
opdat gij hem⁴ misschien overstemt.
- 27(26) Doch Wij zullen hen die ongelovig zijn
een hevige bestraffing doen smaken
(27) en Wij zullen hun vergelden
het slechtste wat zij bedreven.
- 28(28) Dat is de vergelding der vijanden Gods
het Vuur
waarin voor hen is
het verblijf der eeuwigheid
tot vergelding daarvoor
dat zij Onze tekenen ontkenden.
- 29(29) En zij die ongelovig zijn zeggen:
- Onze Heer
toon ons hen die ons hebben doen dwalen
zowel van de demonen als van de mensen
dan zullen wij hen
onder onze voeten stellen
zodat zij ten onder gebracht worden.
- 30(30) Zij die zeggen:
Onze Heer is God
en dan de rechte richting volgen
op hen zullen de engelen nederdalen
zeggend:
Weest niet bevreesd
en weest niet bedroefd
en verheugt u in de Gaarde
die u was aangezegd.
- 31(31) Wij zijn uw verbondenene
in het nabije leven en in het latere.
En gij zult daar hebben
wat uw zielen begeren
en gij zult daar hebben
wat gij verlangen kunt
- 32(32) als gastonthaal van een Vergevende
een Barmhartige.
- 33(33) En wie zegt schoners dan hij
die aanroeping doet tot zijn Heer
en heilzaams bedrijft en zegt:
Ik behoort tot de Overgegevenen.⁵
- [KWAAD MET GOED VERGELDEN]
- 34(34) En niet staan gelijk
de goede daad en de boze daad.
Stoot terug met dat wat schoner is⁶
en dan zult gij zien
dat hij tussen wie en u er vijandschap was
wordt als een trouw verbodene.
- 35(35) Maar geen anderen

1. De ongelovigen.

2. Ġalālayn: Duivels. Het Arabische woord dat de Koran hier
gebruikt, *qarīn*, 'metgezel' speelt een rol in het
volksgehoof.

3. Koran.

4. Ġalālayn. Verwijst naar Mohammed die de Koran
voordraagt.

5. Overgegevenen, Arabisch: *muslimīn*.

6. Vgl. Koran 23:96.

zullen dit deelachtig worden
dan zij die duldigheid betrachten
en geen ander zal dit deelachtig worden
dan de met ontzaglijk geluk bedeelde.

- 36(36) En indien u soms
een aanstoking van de Satan overkomt
neem dan uw toevlucht tot God.
Hij is de Horende, de Wetende.

[GODS TEKENEN]

- 37(37) En tot Zijn tekenen behoren
de nacht en de dag
en de zon en de maan.
Werpt u niet neder voor de zon
noch voor de maan
maar werpt u neder voor God
die hen geschapen heeft
indien Hij het is die gij wilt dienen.
- 38(38) En indien zij¹ al hovaardig zijn
zo brengen toch zij² die bij uw Heer zijn
lofprijzing aan Hem
bij nacht en dag
zonder het moede te worden.
- 39(39) En tot Zijn tekenen behoort
dat gij de aarde troosteloos ziet liggen
doch wanneer Wij op haar
water doen nederdalen
schudt zij zich en zwelt op.
Hij die haar doet leven is het
die de doden doet leven
Hij is over alle ding machtig.
- 40(40) Zij die Onze tekenen
verkeerdelijk voorstellen
zijn niet voor Ons verborgen.
Is dan hij die in het Vuur geworpen wordt
er beter aan toe
of hij die ongedeerd aankomt

op de Dag der Opstanding?
Handelt zoals gij wilt.
Hij is scherp toeziend op wat gij bedrijft.

[DE ARABISCHE OPENBARING BEVESTIGD]

- 41(41) Zij die ongelovig zijn aan de Maning
wanneer die tot hen komt.³
En het is waarlijk een geweldige Schrift.
- 42(42) Niet benadert haar het ijdele
noch van vóór haar noch van achter haar
een Nederzending van een Wijze
een Lofwaardige.
- 43(43) Niet wordt er tot u⁴ iets anders gezegd
dan wat reeds gezegd is
tot de boodschappers vóór uw tijd.
Uw Heer is Toedeler van vergeving
en van pijnlijke kastijding.
- 44(44) En zo Wij haar
tot een vreemdtalige Oplezing⁵
gemaakt hadden
zouden zij zeggen:
Hadden niet haar tekenen⁶
duidelijk uiteengezet kunnen worden?
Vreemdtalig en toch Arabisch?
Zeg:
Zij is voor hen die geloven
een rechte leiding en een genezing.
Maar zij die niet geloven
in hun oren is zwaarheid
en zij is voor hen verblindend.
Diegenen worden toegeroepen
van een vérgelegen plaats.
- 45(45) En Wij hadden aan Mūsā
de Schrift gegeven
doch er kwam onenigheid over haar.
En zo er niet een machtwoord⁷

1. De ongelovigen.

2. Ġalālayn: De engelen.

3. Bayḏāwī: Het predikaat ontbreekt. Ġalālayn: Het
weggelaten predikaat luidt: 'die zullen wij vergelden'.

4. Mohammed.

5. Koran.

6. Verzen.

7. Een machtwoord waarbij de straf van het Laatste Oordeel
wordt uitgesteld.

van uw Heer ware voorafgegaan
 dan zou er tussen hen reeds beslist zijn.
 En zij waren waarlijk
 in misleidende twijfel aan haar.
 46(46) Zo iemand heilzaams verricht
 is dat ten bate van hemzelf
 en zo iemand kwaads bedrijft
 is dat tegen hem.
 Niet is uw Heer een
 die onrecht doet aan de dienaren.

[HET LAATSTE OORDEEL]

- 47(47) Tot Hem gaat terug de kennis der Ure.¹
 En geen vruchten komen uit hun hulsels
 en geen vrouw is er die zwanger wordt
 en die baart
 of het geschiedt met Zijn kennis.
 En ten dage dat Hij hun toeroept:
 Waar zijn Mijn genoten?²
 zeggen zij:
 Wij doen U weten
 niet is er onder ons een getuige daarvoor.
 48(48) En van hen dwaalt af
 wat zij tevoren aanriepen
 en zij beseffen dat er voor hen
 geen plaats van ontkomen is.
 49(49) Niet wordt de mens moede
 om het goede te bidden
 maar wanneer het kwade hem overkomt
 wanhoopt hij als een moedeloze.
 50(50) Maar indien Wij hem
 barmhartigheid van Ons doen smaken
 nadat rampspoed hem is overkomen

1. D.w.z. alleen God kent het tijdstip van de Laatste Dag.
 Vgl. bijv. Handelingen 1:7.
 2. De afgoden.

dan zegt hij waarlijk:
 Dit komt mij toe
 en niet meen ik dat de Ure aanstaande is
 en indien ik word teruggevoerd
 tot mijn Heer
 is voor mij bij Hem
 waarlijk het Heerlijkste weggelegd.
 Doch Wij zullen aan hen
 die ongelovig zijn
 kond doen wat zij bedreven
 en Wij zullen hen doen smaken
 een ruwe bestraffing.
 51(51) En wanneer Wij weldaad uitstorten
 op de mens
 wendt hij zich af en houdt zich ter zijde.
 Maar wanneer hem kwaad overkomt
 dan is hij een aanroeper
 in breedvoerig gebed.

- 52(52) Zeg:
 Ziet eens aan
 indien hij³ vanwege God komt
 en gij wordt er daarna ongelovig aan
 wie dwaalt er dan meer
 dan wie in vergaande splitsing is?
 53(53) Wij zullen hun Onze tekenen tonen
 in de hemelstreken en in hun zielen
 zodat het duidelijk voor hen wordt
 dat hij⁴ het wezenlijke is.
 En is het soms niet voldoende
 dat uw Heer voor alle ding getuige is?
 54(54) Zijn zij niet in twijfel
 over de ontmoeting van hun Heer?
 Is Hij het niet die alle ding omvat houdt?

3. Ġalālayn: De Koran.
 4. Ġalālayn: De Koran.

T W E E Ë N V E E R T I G S T E S Ū R A
AL-SHŪRĀ (DE BERAADSLAGING)

*Mekkaans, behalve de verzen 23-27 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 38.*

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>¹⁽¹⁾ Ḥā' Mīm.
² 'Ayn Sīn Qāf.¹</p> <p>[INLEIDING]</p> <p>³ Aldus openbaart Hij aan u
en ook aan degenen die vóór u waren.
God is de Geweldige, de Wijze.</p> <p>⁴⁽²⁾ Aan Hem behoort wat in de hemelen
en wat op de aarde is.
Hij is de Verhevene, de Ontzaglijke.</p> <p>⁵⁽³⁾ Haast splijten de hemelen
van boven uiteen
en zullen de engelen lofprijzen
met de roem van hun Heer
en vergeving vragen
voor wie op de aarde zijn.
Is God dan niet de Vergever
de Barmhartige?</p> <p>⁶⁽⁴⁾ En zij die zich
buiten Hem
verbondenen hebben genomen
God is hoeder over hen
en niet zijt gij² over hen zaakbezorger.</p> <p>[GODS ALMACHT]</p> <p>⁷⁽⁵⁾ En alzo hebben Wij aan u geopenbaard</p> | <p>een Arabische Oplezing³
opdat gij de Moeder der Steden
en wie om haar wonen⁴
zoudt waarschuwen
en opdat gij zoudt waarschuwen
voor de dag der Verzameling
waaraan geen twijfel is:
Eén groep in de Gaarde
en één groep in de Vuurgloed.</p> <p>⁸⁽⁶⁾ En zo God wilde
zou Hij hen
tot één gemeente hebben gemaakt
maar Hij doet wie Hij wil
binnengaan in Zijn barmhartigheid
en de onrechtdoeners
voor hen is er geen verbodene
en geen helper.</p> <p>⁹⁽⁷⁾ Of hebben zij zich soms
buiten Hem
verbondenen genomen?
Doch God
Hij is de Verbodene
en Hij doet de doden leven
en Hij is over alle ding machtig.</p> <p>¹⁰⁽⁸⁾ En over welk ding gij ook
in meningsverschil zijt
het oordeel daarover behoort aan God.
Dat is God
uw Heer.
Op Hem heb ik mijn vertrouwen gesteld</p> |
|---|---|

1. Zie Koran 2:1.

2. Bayḍāwī: Mohammed.

3. Een Arabischtalige Koran.

4. Ġalālayn: De Mekkanen en alle andere mensen.

11(9) en tot Hem keer ik in
de schepper der hemelen en der aarde.

Hij heeft u gemaakt in paren
uit u zelf afkomstig
en ook de kuddedieren
heeft hij in paren geschapen
waardoor Hij u voortteelt.
Geen ding is er aan Hem gelijk
Hij is de Horende, de Ziende.

12(10) Aan Hem behoren de sleutelen
der hemelen en der aarde
Hij geeft ruim levensonderhoud
aan wie Hij wil en meet het toe.
Hij is omtrent alle ding wetend.

[EENHEID DER OPENBARINGEN VAN NOACH
TOT MOHAMMED]

13(11) Hij heeft u
van de godsdienst voorgeschreven
dat wat Hij aan Nūḥ had opgelegd
en wat Wij aan u geopenbaard hebben
en wat Wij opgelegd hadden aan Ibrāhīm
en Mūsā en ʿĪsā:¹

Houdt de godsdienst in stand
en maakt onder u
geen verdeeldheid daarover.
Bezwaard zijn de genotengevers

(12) door dat waartoe gij hen oproept.
God verkiest tot Zich wie Hij wil
en leidt recht tot Zich wie inkeert.

14(13) En niet zijn zij in verdeeldheid geraakt
dan nadat de kennis²
tot hen was gekomen
uit afgunst jegens elkander.
En zo niet een machtwoord van uw Heer
ware voorafgegaan
geldig tot een vastgenoemde termijn

zou er reeds tussen hen beslist zijn.
En nu zijn zij
die de Schrift beërfd hebben³
na hun tijd
waarlijk in misleidende twijfel over hem.⁴

15(14) Daarom dus
roep aan en houd de rechte richting
zoals u bevolen is
en volg niet hun lusten
en zeg:
Ik geloof aan de Schrift
die God heeft nedergezonden
en mij is bevolen
dat ik billijkheid betracht tussen u.
God is mijn Heer en uw Heer.
Aan ons behoren onze daden
en aan u behoren uw daden
geen grond voor redetwisten
is er tussen ons.

God zal ons bijeenbrengen.⁵
En tot Hem is de gang.

16(15) En zij die redetwisten over God
nadat Hem gehoor verleend was⁶
hun twistgrond is krachteloos bij God
en over hen is toorn
en voor hen is een hevige bestraffing.

[ZEKERHEID VAN HET LAATSTE OORDEEL]

17(16) God is het
die de Schrift heeft nedergezonden
in wezenlijkheid
en ook de Weegmaat.⁷
En hoe kunt gij weten
of wellicht de Ure niet nabij is?
18(17) Zij die niet in haar geloven
vragen haar komst te verhaasten

1. Abraham, Mozes en Jezus.

2. De openbaring, kennis van de eenheid Gods.

3. Ġalālayn: De joden en de christenen. Bayḍāwī suggereert
nog andere mogelijkheden.

4. Ġalālayn: Mohammed. Bayḍāwī wil dit *minhu*, 'over
hem', laten verwijzen naar de Schrift.

5. Ġalālayn: Bij het Laatste Oordeel.

6. Bayḍāwī: Nadat zij aan God hadden geloofd. Er zijn
andere opvattingen.

7. Bayḍāwī: (i) De Weegschaal van het Laatste Oordeel of
(ii) rechtvaardigheid in het algemeen of (iii) de geloofs-
en gedragsleer van de islam.

- maar zij die geloven duchten haar
en weten dat zij wezenlijkheid is.
Is het niet zo dat zij
die gissingen uiten over de Ure
zich bevinden in vérgaande dwaling?
- 19(18) God is teder voor Zijn dienaren
Hij geeft onderhoud aan wie Hij wil
en Hij is de Krachtige, de Geweldige.
- 20(19) Wie zoekt naar beloning¹
in het latere leven
diens beloning vergroten Wij nog
en wie zoekt
in het nabije leven beloond te worden
die geven Wij daarvan
maar in het latere leven
zal hij geen aandeel hebben.
- 21(20) Of bezitten zij soms genoten²
die hun in de godsdienst voorschrijven
wat God niet toestaat?
En zo het machtwoord der beslissing³
er niet ware
zou er reeds tussen hen
een beslissing geveld zijn.
En de onrechtdoeners
voor hen is een pijnlijke bestraffing.
- 22(21) Gij zult zien
hoe de onrechtdoeners beducht zijn⁴
voor hetgeen zij vergaard hebben
wanneer het hen overvalt
maar hoe zij die geloven
en heilzame werken verrichten
zijn in de lusthoven der Gaarden.
Zij hebben bij hun Heer
wat zij verlangen.
Dat is de grote genade.
- 23(22) Dat is het wat God aankondigt
aan Zijn dienaren

die geloven en heilzame werken bedrijven.
Zeg:

Niet vraag ik u loon daarvoor
alleen liefde voor wie [mij] nabij is.⁵
En wie een schone daad begaat
voor die doen Wij die nog toenemen
in schoonheid.
God is vergevend en erkentelijk.

- 24(23) En zeggen zij soms:
Hij heeft over God
leugenachtigs verzonnen?
Zo God wilde
zou Hij uw hart kunnen verzegelen.⁶
Maar God zal het ijdele vernietigen
en het wezenlijke bevestigen
door Zijn woorden
Hij is welbekend met wat in de borsten is.
- 25(24) En Hij is het die van Zijn dienaren
het berouw aanneemt
en de slechte daden uitwist
en die weet wat gij doet.
- 26(25) En Hij verleent gehoor
aan hen die geloven
en heilzame werken bedrijven
en geeft hun steeds meer van Zijn genade.
Maar de ongelovigen
voor hen is een hevige bestraffing.
- 27(26) En zo God het onderhoud
ruim toedeelde aan Zijn dienaren
zouden zij machtsbegerig worden
op de aarde
maar Hij doet het neerdalen met mate
zoveel Hij wil.
Hij is wél-onderricht
en scherp toezienende op Zijn dienaren.

1. Het Arabische *ḥarth* is hier met 'beloning' vertaald.
Letterlijk betekent het woord 'ploegen'. Vandaaruit
hebben zich betekenissen ontwikkeld als 'opbrengst van
de akkerbouw', 'beloning voor werken', enz.

2. *Shurakā*, afgoden.

3. Om het Oordeel uit te stellen.

4. *Ġalālayn*: Bij het Laatste Oordeel.

5. Dit slaat op Mohammeds familieleden of op de moslims
in Medina? Er zijn andere opvattingen.

6. Volgens Bayḍāwī betekent dit vers dat God het
openbaringsproces zou stopzetten wanneer Mohammed
over God leugens verzon.

[GODS ALMACHT]

- 28(27) En Hij is het
die de regenval doet nederdalen
nadat de mensen eraan wanhoopten
en die Zijn barmhartigheid ontplooit.
Hij is de Verbondene, de Lofwaardige.
- 29(28) En tot Zijn tekenen behoort
de schepping van de hemelen en de aarde
en de dieren
die Hij in beide heeft verspreid.
En wanneer Hij wil is Hij bij machte
ze weder te verzamelen.
- 30(29) En niet treft u een slag
of het is wegens wat uw handen
zich hebben vergaard
maar er is veel wat Hij uitwist.
- 31(30) En niet zult gij iets van belang
vermogen uit te richten op de aarde
en niet hebt gij buiten God
een verbondene
noch een helper.
- 32(31) En tot Zijn tekenen behoren de schepen
op de zee als bakens varend.¹
- 33 Indien Hij wil brengt Hij de wind tot rust
zodat zij op haar oppervlak
bewegingloos rusten.
Daarin zijn waarlijk tekenen
voor iedere geduldige en dankbare.
- 34(32) Of Hij doet ze vergaan
wegens wat de mensen vergaard hebben
maar er is veel wat Hij uitwist.
- 35(33) En laten zij die twisten over Onze tekenen
weten dat er voor hen
geen plaats van ontkomen is.

1. Vgl. Koran 55:24. Uit deze plaats blijkt dat de bedoeling van het beeld is om aan te geven dat de schepen zo groot zijn als de bergen die gebruikt worden om zich te oriënteren in de woestijn.

[HOUDING VAN DE GELOVIGE
TEGENOVER ONRECHT]

- 36(34) En de dingen die u gegeven zijn
zijn het genot van het Nabije Leven
maar wat bij God is is beter en blijvender
voor hen die geloven
en hun vertrouwen stellen op hun Heer
- 37(35) en voor hen die zich onthouden
van grote daden van zonde
en van zedeloosheden
en die vergeven wanneer zij vertoornd zijn
- 38(36) en die gehoor geven aan hun Heer
en die de ṣalāt verrichten
en die hun gedrag richten
naar beraadslaging met elkander
en die van het onderhoud
dat Wij hun gegeven hebben
bijdragen geven
- 39(37) en die wanneer machtsbegeerte hen treft
zich weten te helpen.
- 40(38) En de vergelding van een kwaad
is een kwaad daaraan gelijk.
Maar wie uitwist en verzoening brengt
diens loon rust op God.
Hij bemint niet de onrechtdoeners.
- 41(39) En wie zich hulp verschaft
na onrecht geleden te hebben
tegen zodanigen staat geen weg open.²
- 42(40) De weg staat slechts open tegen hen
die de mensen onrecht doen
en machtsbegerig zijn op de aarde
zonder wezenlijke grond
voor diegenen
is er een pijnlijke bestraffing.
- 43(41) Maar zo iemand duldning betoont
en vergevend is
dat behoort waarlijk

2. Bayḍāwī: Hun moet geen verwijt worden gemaakt omdat zij voor hun rechten zijn opgekomen.

tot de vast te volgen gedragslijn.

[BESTRAFFING VAN DE VERDOOLDEN]

- 44(42) En wie God doet dwalen
voor die is er geen verbondene na Hem.
En gij zult zien hoe de onrechtdoeners
(43) wanneer zij de bestraffing zien
zeggen:
Is er een weg tot afwending?
45(44) En gij zult zien
hoe zij eraan worden blootgesteld
in diepe vernedering
terwijl zij kijken met steelse blik.
En zij die geloven zeggen:
De verliezenden zijn zij
die zichzelf te loor doen gaan
en ook hun aanhangers
op de Dag der Opstanding.
Zijn niet de onrechtdoeners
in een duurzame bestraffing?
46(45) En niet hebben zij verbondenen
die hen kunnen helpen
buiten God.
En wie God doet dwalen
voor die is er geen uitweg.
47(46) Leent gehoor aan uw Heer
vóórdát een dag komt
waartegen geen afwending bestaat
vanwege God
niet zult gij een toevlucht hebben
op die dag
en niet hebt gij
mogelijkheid tot ontkenning.
48(47) Indien zij¹ dan afkerig zijn
welnu
dan hebben Wij u² niet tot hen gezonden
als hoeder

1. De Mekkanen.

2. Mohammed.

niets anders rust op u
dan de verkondiging.
En wanneer Wij de mens
barmhartigheid van Ons doen smaken
verheugt hij zich daarin
maar indien hem kwaads treft
wegens wat zijn handen tevoren bedreven
dan is de mens ondankbaar.

[GODS ALMACHT]

- 49(48) Aan God behoort het koningschap
der hemelen en der aarde.
Hij schept wat Hij wil.
Hij schenkt aan wie Hij wil
vrouwelijke nazaten
en Hij schenkt aan wie Hij wil
mannelijke nazaten
50(49) of Hij geeft hun nazaten
mannelijk en vrouwelijk
en Hij maakt wie Hij wil onvruchtbaar.
Hij is wetend en almachtig.

[WIJZE VAN OVERBRENGING VAN
DE OPENBARING]

- 51(50) En niet komt het toe aan een mensenkind
dat God hem toespreekt
anders dan bij openbaring
of van achter een scheidswand
(51) of doordat Hij een boodschapper³ zendt
die openbaar maakt
met Zijn verlof
wat Hij wil.
Hij is verheven en wijs.
52(52) En aldus hebben Wij aan u⁴ geopenbaard
een Geest van Onze bestiering.
Niet wist gij wat de Schrift was

3. Ġalālayn: Een engel als Gabriël.

4. Ġalālayn: Mohammed.

noch het geloof.
Maar Wij hebben haar gemaakt
tot een licht
waarmede Wij leiden
wie Wij willen van Onze dienaren.
En gij zult waarlijk leiden

naar een rechtgebaand pad
53(53) het pad van God aan wie behoort
wat in de hemelen is
en wat op de aarde is.
Is het niet bij God
dat de beschikkingen uitkomen?

DRIEËNVEERTIGSTE SŪRA
AL-ZUKHRUF (DE VERSIERING)

*Mekkaans, behalve vers 54 dat Medinensisch is;
de titel is ontleend aan vers 35.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[DE WELDADEN GODS]

[DE OORSPRONG VAN DE OPENBARING]

1(1) Ḥā' Mīm.¹

2 Bij de duidelijk sprekende Schrift:

3(2) Wij hebben haar² gemaakt
tot een Arabische Oplezing³
opdat gij verstandig moogt worden.

4(3) Zij⁴ is waarlijk in de Moeder der Schrift⁵
bij Ons
verheven en wijs.

[EERDERE PROFETEN]

5(4) Zullen Wij dan de Maning
aan u voorbij doen gaan
omdat gij overmatige lieden zijt?

6(5) En hoe menig profeet
hebben Wij uitgezonden
onder de vroegeren?

7(6) Maar geen profeet kwam er tot hen
of zij dreven de spot met hem.

8(7) Zo hebben Wij er doen omkomen
die nog gewelddadiger waren dan zij.
En de gelijkenis der vroegeren
is reeds voorafgegaan.

9(8) En indien gij hun vraagt wie de hemelen
en de aarde geschapen heeft
dan zeggen zij:

Hen heeft geschapen
de Geweldige, de Wetende

10(9) die de aarde voor u heeft gemaakt
tot een wiegekleed
en voor u op haar wegen heeft gebaad
opdat gij u moogt laten recht leiden

11(10) en die uit de hemel
water heeft doen neerdalen in mate
waarmede Wij een dode streek
weer doen verrijzen.

Gelijkewijze
zult ook gij uitgebracht worden.⁶

12(11) Hij heeft alle soorten in paren geschapen
en voor u bereid gesteld
schepen en kuddedieren
die gij kunt bestijgen

13(12) opdat gij plaats kunt nemen
op hun ruggen

en gij daarna gedenkt
de weldaad van uw Heer

wanneer gij daarop plaats hebt genomen
terwijl ge zegt:

Lofprijzing aan Hem

die dit aan ons onderdanig heeft gemaakt
terwijl wij zelf

er niet toe bij machte waren.

1. Zie Koran 2:1.

2. De Schrift.

3. Koran.

4. De Oplezing, de Koran.

5. *Umm al-Kitāb*, 'De Moeder van het Boek', Bayḍāwī: Het
prototype (*aṣl*) van alle openbaringsboeken.

6. Galālayn: Uit uw graven, bij het Laatste Oordeel.

14(13) En wij zullen waarlijk
tot onze Heer terug gewend worden.

[DE WEERLEGGING VAN
DE AFGODENDIENST]

15(14) En zij hebben dienaren van Hem
tot een deel van Hem gemaakt.
De mens is waarlijk
een klaarblijkend ondankbare.

16(15) Of heeft Hij zich dan van wat Hij schept
dochters genomen
en aan u alleen de zonen voorbehouden?

17(16) En wanneer aan een hunner
wordt aangekondigd¹
wat hij als gelijkenis heeft gesteld
voor de Erbarmer
wordt zijn gezicht zwart
zo bedrukt als hij is.

18(17) En [niet behoren
aan God iets toe te schrijven]²
wie in weelde worden grootgebracht
en zich in het twistgesprek
niet kunnen uitspreken.³

19(18) En zij maken de engelen
die de dienaren van de Erbarmer zijn
tot vrouwelijke wezens.
Zijn zij soms getuigen geweest
van hun schepping?
Hun getuigenis zal worden opgetekend
en zij zullen ondervraagd worden.

[DE BLINDHEID VAN DE MEKKANEN]

20(19) En zij zeggen:
Zo de Erbarmer wilde
zouden wij hen niet dienen.

Niet hebben zij daaromtrent kennis.
Niet doen zij iets anders dan gissen.

21(20) Of hebben Wij hun reeds tevoren
een Schrift gegeven
zodat zij zich daaraan kunnen houden?

22(21) Neen
zij zeggen:
Wij hebben bevonden
dat onze vaders een richting volgden
en wij laten ons voortleiden
op hun sporen.

23(22) En evenzo hebben Wij voor uw tijd
geen waarschuwer
in een stede uitgezonden
of de daar in genot levenden zeiden:
Wij hebben bevonden
dat onze vaders een richting volgden
en wij laten ons voortleiden
op hun sporen.

24(23) Hij⁴ zeide:
Ook soms als ik u iets breng
dat betere leiding geeft dan dat
waarop uw vaders zich beriepen?
Zij zeiden:

Wij zijn ongelovig aan dat
waarmede gij zijt uitgezonden.

25(24) Toen tuchtigden Wij hen.
Zie dan hoe het einde was
van wie voor leugen verklaarden.

[ABRAHAM]

26(25) En toen Ibrāhīm tot zijn vader en zijn volk
zeide:

Ik ben los van wat gij dient

27(26) maar niet van Hem
die mij geschapen heeft.
Die zal mij recht leiden.

1. Wanneer iemand bericht krijgt dat hij een dochter heeft
gekregen – terwijl zij beweren dat God zelf dochters
heeft – dan betreft zijn gezicht.

2. Zo Ġalālayn.

3. D.w.z. dochters.

4. Een verder hier niet genoemde profet.

- 28(27) En hij maakte dit tot een blijvend woord
onder zijn nageslacht
opdat zij mochten terugkeren.
- 29(28) Maar neen
Ik liet hen en hun vaderen
van het leven genieten
totdat tot hen kwam het wezenlijke¹
en een duidelijk sprekende
boodschapper.²
- 30(29) En toen het wezenlijke tot hen kwam
zeiden zij:
Dit is toverij
en wij zijn ongelovig daaraan.
- 31(30) En zij zeggen:
Had deze Oplezing³
niet nedergezonden kunnen worden
op een aanzienlijk man
uit de beide steden?⁴
- 32(31) Willen zij soms de barmhartigheid
van hun Heer uitdelen?
Wij zijn het die hun welvaart
onder hen hebben uitgedeeld
in het nabije leven
en die sommigen hunner boven anderen
in rang hebben verheven
opdat de een de ander
in dienst zou nemen.
Maar de barmhartigheid van uw Heer
is beter dan wat gij bijeengaat.
- 33(32) En zo het niet ware
dat de mensen
een enkele gemeenschap vormden
zouden Wij aan de huizen van hen
die ongelovig zijn in de Erbarmer
daken van zilver aanbrenge
en trap treden
waarop zij kunnen verschijnen

- 34(33) en aan hun huizen poorten
en rustbedden
waarop zij kunnen leunen
35(34) en versiering.
Maar dat alles is niets anders
dan het genot van het nabije leven.
En het latere leven is bij uw Heer
voor de vrezenden.
- 36(35) En wie zich blind houdt
voor de Maning van de Ontfermer
aan die wijzen Wij een satan toe
om zijn gezet te zijn.
- 37(36) En zij⁵ houden hen waarlijk af van de weg
terwijl zij⁶ menen dat zij rechtgeleid zijn.
- 38(37) Eindelijk
wanneer hij⁷ tot Ons komt
zegt hij:
O mocht er toch tussen mij en u⁸
de afstand der opgangen⁹ zijn
want een kwaad gezet was hij.
- 39(38) Maar niet zal dat u heden baten
nu gij eenmaal onrecht hebt gedaan
zodat gij in de bestraffing deelgenoten zijt.
- 40(39) Kunt gij dan de doven doen horen
of de blinden leiden
en wie er in klaarblijkende dwaling zijn?

[BEMOEDIGING VAN DE GEZANT GODS]

- 41(40) Zo zullen Wij u ofwel doen heengaan
en dan Onze tuchtiging
aan hen voltrekken
- 42(41) ofwel Wij zullen u tonen
wat Wij hun hebben aangezegd
immers daartoe zijn Wij bij machte.
- 43(42) Houd u dus
aan hetgeen aan u geopenbaard is

1. Ġalālayn: De Koran.

2. Ġalālayn: Mohammed.

3. De Koran.

4. Bayḍāwī en Ġalālayn: Mekka en Tā'if.

5. De satans of demonen die in het vorige vers zijn
genoemd.

6. De volgelingen van deze satans.

7. Degene die figuurlijk blind is, zie vers 36.

8. Ġalālayn: De Satan.

9. De afstand tussen de opgang en de ondergang der zon, de
afstand tussen het oosten en het westen.

- gij zijt op een rechtgebaand pad.
 44(43) En het is een Maning voor u en uw volk
 en eens zult gij¹ ondervraagd worden.
 45(44) En vraag Onze boodschappers
 die Wij voor uw tijd uitgezonden hebben
 of Wij buiten de Erbarmer
 andere goden hebben ingesteld
 die zij moesten dienen.

[MOZES]

- 46(45) En Wij hadden Mūsā
 met Onze tekenen
 gezonden tot Fir‘awn
 en zijn aanzienlijken.
 Toen zeide hij:
 Ik ben de boodschapper
 van de Heer der wereldwezens.
 47(46) Doch toen hij tot hen kwam
 met Onze tekenen
 toen lachten zij daarom.
 48(47) En geen teken toonden Wij hun
 of het was nog groter
 dan het voorafgaande²
 en Wij grepen hen aan met de bestraffing
 opdat zij mochten terugkeren.
 49(48) En zij zeiden:
 O gij tovenaars
 roep voor ons uw Heer aan
 bij het verbond dat gij gesloten hebt.
 Wij zullen ons waarlijk recht laten leiden.
 50(49) Toen Wij nu
 de bestraffing van hen wegnamen
 toen braken zij hun woord.
 51(50) Fir‘awn riep rond onder zijn volk
 zeggende:
 O mijn volk
 behoort aan mij niet

- het koningschap van Egypte
 en van deze rivieren³
 die onder mij door stromen?
 Zult gij dan niet tot inzicht komen?
 52(51) Ik ben toch beter dan deze
 die verachtelijk is
 (52) en nauwelijks duidelijk kan spreken.⁴
 53(53) Hadden er hem dan niet
 ringen van goud
 aangedaan kunnen worden
 of hadden niet
 de engelen met hem kunnen komen
 hem vergezellend?
 54(54) Zo verleidde hij⁵ zijn volk
 tot lichtvaardigheid
 zodat zij hem gehoorzaamden.
 Zij waren een volk van kwaadbedrijvers.
 55(55) Toen zij nu Onze toorn hadden opgewekt
 tuchtigden Wij hen
 en deden hen verdrinken altgeder.
 56(56) Zo maakten Wij hen tot een voorbeeld
 van vroeger tijd
 en een gelijkenis voor de lateren.

[JEZUS]

- 57(57) En toen de zoon van Maryam
 tot gelijkenis werd gesteld⁶
 toen riep uw⁷ volk luide bijval daarover
 58(58) en zij zeiden:
 Zijn nu onze goden beter of hij?⁸
 Niet stelden zij die gelijkenis voor u
 anders dan als twistvraag.
 Neen
 zij zijn twistzieke lieden.
 59(59) Niet was hij⁹ anders dan een dienaar
 aan wie Wij weldaad bewezen
 en die Wij maakten tot een voorbeeld

1. U en uw volk.

2. Zie het verhaal van de plagen, Exodus 6-13.

3. Ġalālayn: De Nijl en zijn zijarmen.

4. Vgl. Exodus 4:10!

5. Ġalālayn: Farao.

6. Door de Koran als voorbeeld werd aangehaald tegenover
 de ongelovige Mekkanen.

7. Het volk van Mohammed.

8. Ġalālayn: Jezus.

9. Ġalālayn: Jezus.

voor de zonen Isrāʿīls.

- 60(60) En zo Wij wilden
zouden Wij wel lieden uit uw midden
tot engelen kunnen maken
om op de aarde op te volgen.¹
- 61(61) En hij² is waarlijk
een kennis³ voor de Ure.
Weest dus niet in twijfel daaraan
en volgt mij.
Dit is een rechtgebaand pad.
- 62(62) En laat de Satan u niet afhouden
hij is voor u een klaarblijkend vijand.
- 63(63) En toen ʿĪsā kwam met de bewijstekenen
zeide hij:
Ik ben tot u gekomen met de Wijsheid
om iets te verklaren van dat
waarover gij onenig zijt.
Vreest dus God en gehoorzaamt mij.
- 64(64) God
Hij is mijn Heer en uw Heer.
Dient Hem dus
dit is een rechtgebaand pad.
- 65(65) Toen gingen de volkeren
onderling van mening verschillen.
Doch wee aan hen die onrecht deden
wegens de bestraffing
van een pijnlijke dag.
- [LAATSTE OORDEEL, HEMEL EN HEL]
- 66(66) Kunnen zij soms iets anders verwachten
dan dat de Ure onverhoeds tot hen komt?
- 67(67) Vrienden zijn te dien dage
de een de ander een vijand

alleen niet de vrezenden.

- 68(68) O Mijn dienaren
geen vrees is er heden voor u
en niet zult gij bedroefd zijn.
- 69(69) [O Mijn dienaren]
die gelooft aan Onze tekenen
en overgegevenen⁴ zijt:
- 70(70) Treedt de Gaarde binnen
gij en uw echtgenoten
om verkwikt te worden.
- 71(71) Onder hen worden rondgereikt
schotels
en kommen van goud
en daarin is
wat de zielen kunnen verlangen
en waarvan de ogen genieten.
En gij zult daarin zijn
eeuwig-levend.
- 72(72) En dit is de Gaarde die gij geërfd hebt
voor wat gij bedreeft.
- 73(73) Voor u is daar veelvuldig ooft
waarvan gij kunt eten.
- 74(74) De boosgezinden zullen zijn
in de bestraffing van Ġahannam
eeuwig-levend.
- 75(75) Geen onderbreking wordt hun verleend
terwijl zij daarin verbijsterd zijn.
- 76(76) En niet hebben Wij hun onrecht gedaan
maar zij zelve waren de onrechtdoeners.
- 77(77) En zij roepen:
O Malik⁵
laat uw Heer een einde aan ons maken.
Hij zegt:
Gij zult blijvenden zijn.

1. God zou de mensen kunnen verdelen en hen door engelen laten opvolgen.

2. Ġalālayn: Jezus.

3. *ʿĪm li-s-Sāʿa*, 'Kennis van het Uur (van het Laatste Oordeel)' wordt wel als *ʿĀlam li-s-Sāʿa* gelezen, 'Een kenteken van het Uur'. Deze variant is evenwel waarschijnlijk niets anders dan een poging de Korantekst uit te leggen zonder de bestaande consonantentekst aan te tasten. Hoe het ook zij, moslims geloven in de wederkomst van Jezus aan het Eind der Tijden.

4. *Muslimīn*.

5. Ġalālayn: Een wachter van de Hel.

- 78(78) Wij hebben u¹ toch
het wezenlijke gebracht
maar de meesten uwer
zijn afkerig van het wezenlijke.
- 79(79) Of hebben zij soms een toeleg beraamd?
Dan zullen ook Wij beramen.
- 80(80) Of menen zij soms
dat Wij niet kunnen horen
hun heimelijkheid
en hun vertrouwelijkheid?
Ja zeker
en Onze boodschappers bij hen
tekenen op.²
- 81(81) Zeg:
Indien de Erbarmer een zoon had
dan zou ik de eerste der dienenden zijn.
- 82(82) Lofprijzing aan de Heer der hemelen
en der aarde
de Heer van de Troon
boven wat zij hem toedichten.
- 83(83) Laat hen dan zich verdiepen
en hun spel drijven
totdat zij hun dag ervaren
die hun was aangezegd.
- 84(84) Hij is het die in de hemel god is
en op de aarde god.
Hij is de Wijze, de Wetende.
- 85(85) En gezegend is Hij
aan wie behoort het koningschap
van de hemelen en de aarde
en wat tussen beide is
en bij Hem is de kennis der Ure
en tot Hem zult gij teruggevoerd worden.
- 86(86) Niet hebben zij³ die zij⁴ aanroepen
buiten Hem
vermogen tot voorspraak
doch alleen wie getuigenis afleggen
van het wezenlijke
en wie kennis hebben.
- 87(87) En indien gij hun vraagt
wie hen geschapen heeft
zeggen zij waarlijk:
God.
Doch hoe zijn zij in leugens verstrikt?
- 88(88) En van dat hij zegt:⁵
O mijn Heer
dezen zijn lieden die niet geloven
- 89(89) Schenk dus geen aandacht aan hen en zeg:
Heil!
Doch eens zullen zij het weten.

1. Ġalālayn: De Mekkanen, via Mohammed.

2. Ġalālayn: Hun beschermengelen tekenen hun daden op.

3. De afgoden.

4. De heidenen.

5. Er bestaan verschillende analyses van dit vers. Geen enkele oplossing levert een bevredigende Nederlandse vertaling op. Waarschijnlijk is de infinitief *qilihi*, 'dat hij zegt', afhankelijk van 'uur' in vers 85.

VIERENVEERTIGSTE SŪRA
AL-DUKHĀN (DE ROOK)

Mekkaans, behalve vers 15; de titel is ontleend aan vers 10.

In de naam van God de Barmhartige Erbarmer.		klaarblijkende rook ³ zal afgeven die de mensen inhult.
[WAARSCHUWING AAN DE ONGELOVIGEN]		Dat is een pijnlijke bestraffing.
1(1) Ḥā' Mīm. ¹	11(10)	12(11) Onze Heer neem de bestraffing van ons weg wij zijn gelovigen.
2 Bij de duidelijk sprekende Schrift:		
3(2) Wij heb ben haar neergezonden in een gezegende nacht. ²		13(12) Hoe zouden zij voor de maning vatbaar zijn nadat toch een duidelijk sprekende boodschapper tot hen was gekomen?
4(3) Wij brachten een waarschuwing daarin worden alle wijze bestieringen uiteengezet		14(13) Daarna hebben zij zich van hem afgewend en zeiden:
5(4) krachtens beschikking vanwege Ons. Wij waren het die uitzonden		Een bezetene die elders kennis heeft opgedaan.
6(5) als barmhartigheid vanwege uw Heer. Hij is de Horende, de Wetende	15(14)	Wij zullen de bestraffing korte tijd wegnemen gij zult toch weder teruggaan. ⁴
7(6) De Heer der hemelen en der aarde en wat tussen beide is indien gij zeker zijt.	16(15)	Ten dage dat Wij de grote greep zullen doen dan zullen Wij tuchtigen.
8(7) Geen ander god is er dan Hij. Hij doet leven en Hij doet sterven. Uw Heer en de Heer van uw vaderen van weleer.		[GESCHIEDENIS VAN FARAO]
9(8) Maar neen zij drijven hun spel door twijfel bevangen.	17(16)	En Wij hebben voor hun tijd verzoeking gebracht over het volk van Fir'awn en tot hen kwam een eerwaardig boodschapper: ⁵
10(9) En houdt uitzicht naar de dag waarop de hemel	18(17)	Brengt tot mij de dienaren Gods

1. Zie Koran 2:1.

2. Zie Koran 97:1.

3. Vgl. Joël 3:3-4, geciteerd in Handelingen 2.

4. Galālayn: Naar uw ongelooft.

5. Galālayn: Mozes.

- ik ben voor u
een welbetrouwd boodschapper.
- 19(18) En:
Verheft u niet tegen God
ik kom tot u met klaarblijkend gezag.
- 20(19) En:
ik neem mijn toevlucht
bij mijn Heer en uw Heer
daartegen dat gij mij stenigt.
- 21(20) En:
indien gij niet in mij gelooft
houdt dan af van mij.
- 22(21) Toen riep hij¹ zijn Heer aan:
Dezen zijn een volk van boosgezinden.
- 23(22) Ga dan met Mijn dienaren²
des nachts op weg.
Gij zult gevolgd worden.
- 24(23) En laat de zee uiteen gespreid liggen
zij zijn een heerschaar
bestemd te verdrinken.
- 25(24) Hoevele gaarden en bronnen
hebben zij achtergelaten?
- 26(25) En akkerlanden en heerlijke oorden?
- 27(26) En weldaden
te midden waarvan zij zich vermeden?
- 28(27) Zo is het.
En Wij deden dat beërven
door een volk van andere lieden.
- 29(28) Doch niet weenden over hen
de hemel en de aarde
en niet werden zij ontzien.
- 30(29) Wij hebben de zonen Isrā'īls verlost
van de vernederende kwelling
- 31(30) van Fir'awn
hij was een die zich verhief
onder de overmatigen.
- 32(31) En Wij hebben hen uitverkoren
- op grond van kennis
boven de wereldwezens.
- 33(32) En Wij brachten hun tekenen
waarin klaarblijkende beproeving was.
- [DE HEIDENSE MEKKANEN]
- 34(33) Deze lieden echter zeggen:
35(34) Er is niets dan ons eerste sterven
en niet zullen wij gebracht worden
tot herrijzenis.
- 36(35) Brengt dan onze vaders te voorschijn
indien gij oprecht zijt.
- 37(36) Zijn zij soms beter
dan het volk van Tubba³
(37) en zij die voor hun tijd waren
en die Wij hebben doen omkomen?
Zij toch waren boosgezinden.
- 38(38) En niet hebben Wij de hemel en de aarde
en wat tussen beide is
geschapen in beuzeling.
- 39(39) Niet hebben Wij hen geschapen
dan in wezenlijkheid
maar de meesten hunner weten niet.
- 40(40) De Dag der Beslissing
is de afspraaktijd voor hen altogader.
- 41(41) De dag waarop geen verbondsheer
voor een verbondsman
iets zal vermogen uit te richten
en waarop zij niet geholpen zullen worden
- 42(42) behalve zij wie God
barmhartigheid betoont.
Hij is de Geweldige, de Barmhartige.
- [HEL EN HEMEL]
- 43(43) De boom van de Zaqqūm⁴

1. Mozes.

2. Vgl. het verhaal van de uittocht in Exodus 6-13.

3. Baydāwī: Een volk in Zuid-Arabië.

4. Een boom in de Hel.

44(44) is de voeding van de zondige
 45(45) als gesmolten metaal kookt het
 in de buiken
 46(46) zoals kookt het hellekooksel.
 47(47) Grijpt hem aan
 en sleurt hem midden in het Hellevuur
 48(48) en stort daarna over zijn hoofd
 de pijniging van het hellekooksel.
 49(49) Smaakt het!
 Gij zijt de geweldige, de eerwaardige.¹
 50(50) Dit is het nu waaraan gij twijfel hadt.
 51(51) De vrezenden echter
 zijn op een welverzekerde plaats
 52(52) te midden van Gaarden en bronnen
 53(53) terwijl zij bekleed zijn met zijde
 fijn en grof
 gelegerd tegenover elkander.

1. Bayḍawī: Dit wordt spottend gezegd tot de ongelovigen die zich in het Hellevuur bevinden.

54(54) Zo is het.
 En Wij paren hen
 aan wit- en grootogige gezellinnen.
 55(55) Zij kunnen daar verlangen allerlei ooft
 in welverzekerdheid.
 56(56) Niet zullen zij daar de dood smaken
 dan alleen het eerste sterven
 en Hij vrijwaart hen tegen de bestraffing
 van het Hellevuur
 57(57) als genade van uw Heer.
 Dat is de ontzaglijke gelukzaligheid.
 58(58) Wij nu hebben haar² begrijpelijk gemaakt
 door uw tong
 opdat zij zich mogen laten manen.
 59(59) Houd dus uitzicht³
 ook zij zullen uitzicht houden.

2. Ġalālayn: De Openbaring, de Koran.

3. Ġalālayn: Dit werd tot de gelovigen gezegd voordat zij opgedragen kregen de ongelovigen te bestrijden.

VIJFENVEERTIGSTE SŪRA
AL-ĠĀTHIYA (DE GEKNIELDEN)

*Mekkaans, behalve vers 14 dat Medinensisch is;
de titel is ontleend aan vers 28.*

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[BEDREIGING VAN DE ONGELOVIGEN]

1(1) Ḥā' Mīm.¹

2 De nederzending van de Schrift
is vanwege God
de Geweldige, de Wijze.

[GODS ALMACHT; ZIJN TEKENEN]

3(2) In de hemelen en op de aarde
zijn waarlijk tekenen voor de gelovigen
4(3) en in uw geschapenheid
en ook in de dieren die Hij verspreidt
zijn tekenen voor lieden die verzekerd zijn
5(4) en ook de opeenvolging
van de nacht en de dag
en het levensonderhoud
dat God uit de hemel doet nederdalen
en waarmede Hij de aarde levend maakt
nadat zij dood was
en het besturen der winden
zijn alles tekenen voor lieden
die verstandig zijn.

6 Dat zijn de tekenen Gods
die Wij u voordragen in wezenlijkheid.
In welke bekendmaking
na God en Zijn tekenen
zult gij dan nog geloven?

7(6) Wee aan iedere zondige bedrieger.

8(7) Hij hoort hoe de tekenen Gods²
hem worden voorgedragen
en volhardt daarna toch
in zijn hovaardigheid
alsof hij ze niet gehoord had.
Verkondig hem dus
een pijnlijke bestraffing.

9(8) En wanneer hij iets van Onze tekenen
leert kennen
drijft hij er de spot mede.
Diegenen
voor hen is een vernederende bestraffing.

10(9) Achter hen is Ġahannam
en niet zal hun iets baten
wat zij vergaard hebben
noch wat zij zich buiten God
aan verbonden genomen hebben.
En voor hen is een ontzaglijke bestraffing.

11(10) Dit³ is de rechte leiding.
Maar zij die ongelovig zijn
aan de tekenen van hun Heer
voor hen is een bestraffing
van smartelijke teistering.

[GODS TEKENEN]

12(11) God is het die aan u

1. Zie Koran 2:1.

2. De verzen van de Koran.

3. Ġalālayn: De Koran.

de zee heeft dienstbaar gemaakt
 opdat daar de schepen kunnen varen
 naar Zijn bestier
 en opdat gij uw begeerte
 naar Zijn genade¹
 kunt bevredigen
 en opdat gij dankbaar moogt worden.
 13(12) En Hij heeft aan u dienstbaar gemaakt
 wat in de hemelen is en wat op de aarde is
 alles daarvan.
 Daarin zijn waarlijk tekenen
 voor lieden die indachtig zijn.

[ANTWOORD OP EEN VERZOENINGSPOGING
 VAN DE HEIDENSE MEKKANEN]

14(13) Zeg aan hen die geloven
 dat zij vergevend zijn jegens hen
 die niet in verwachting zijn
 van de dagen van God²
 opdat Hij vergelden kan aan mensen
 wat zij vergaard hadden.
 15(14) Zo iemand heilzaams bedrijft
 dan is dat voor hemzelf
 maar zo hij slechts doet
 dan is dat tegen hem.
 Daarna zult gij worden teruggevoerd
 tot uw Heer.

16(15) Wij hadden de Schrift gegeven
 aan de zonen Isrā'īls
 en het oordeel en het profeetschap
 en hun deugdelijke dingen
 als onderhoud gegeven.
 En Wij hadden hen begenadigd
 boven de wereldwezens.

17(16) En Wij gaven hun bewijstekenen

van de beschikking
 doch niet werden zij onenig
 dan nadat de kennis tot hen gekomen was
 uit afgunst jegens elkander.
 Uw Heer zal tussen hen beslissen
 op de Dag der Opstanding
 ten aanzien van dat
 waarover zij onenig waren.

18(17) Daarna hebben Wij u geplaatst
 op een voorgeschreven gedragsweg³
 volg die dus
 en volg niet de lusten dergenen
 die niet weten.

19(18) Zij zullen u in niets
 God kunnen doen ontberen.⁴
 En de onrechtdoeners zijn waarlijk
 elkanders verbonden
 maar God
 is de verbondene der vrezenden.

20(19) Dit zijn heldere bewijzen voor de mensen
 en rechte leiding en barmhartigheid
 voor lieden die zeker zijn.

21(20) Of menen soms zij
 die slechte daden begaan
 dat Wij hun
 een gelijke behandeling zullen geven
 als hun die geloven
 en heilzame werken verrichten
 gelijkelijk in hun leven en in hun sterven?
 Een slecht oordeel hebben zij voorwaar.

22(21) En God heeft de hemelen en de aarde
 geschapen in wezenlijkheid
 en opdat aan iedere ziel vergolden worde
 wat zij vergaard had
 zonder dat hun onrecht wordt gedaan.

1. Ġalālayn: Dat de mens handel kan drijven is een genadegave Gods.

2. Volgens de commentaren is de uitdrukking *ayyām Allāh*, 'de dagen van God', afgeleid van *ayyām al-'Arab*, 'de dagen van de Arabieren', een bekende benaming voor dagen van oorlog. 'De dagen van God' heeft in het Arabisch derhalve een dreigende en krijgshaftige connotatie.

3. Hier gebruikt de Koran het woord *sharī'a* dat meestal wordt opgevat als 'het islamitische recht'.

4. Ġalālayn: Zij zullen de straf van God niet van u weten af te weren.

- 23(22) Zie dan eens:
Wie zijn eigen lust tot zijn god maakt
en wie God doet dwalen
in volle kennis¹ daarvan
en wiens oor en hart Hij verzegeld heeft
en op wiens blik
Hij een sluitdoek heeft gelegd
wie zal zo een
na God
nog kunnen rechtleiden?
Zult gij u dan niet laten manen?
- [ANTWOORD AAN DE ONGELOVIGEN]
- 24(23) En zij² zeggen:
Niets anders is er dan ons nabije leven
wij sterven en wij leven
en niets vernietigt ons dan de tijdloop.
Maar niet hebben zij daaromtrent kennis.
Zij doen niet anders dan gissen.
- 25(24) En wanneer hun Onze tekenen³
duidelijk worden voorgedragen
is hun bewijsmiddel niets anders
dan dat zij zeggen:
Brengt ons onze vaderen
indien gij oprecht zijt.
- 26(25) Zeg:
God doet u leven
en daarna doet Hij u sterven
en daarna verzamelt Hij u
tot de Dag der Opstanding
waaraan geen twijfel is.
Maar de meesten der mensen weten niet.
- 27(26) En aan God behoort het koningschap
der hemelen en der aarde.
En ten dage dat de Ure aanbreekt
te dien dage
komen de zoekers van het ijdele
tot verlies.
- 28(27) En gij zult iedere gemeente
gekniel zien liggen
terwijl iedere gemeente wordt opgeroepen
tot haar Schrift:⁴
Heden zal u vergolden worden
wat gij bedreeft.
- 29(28) Deze Onze Schrift spreekt tegen u
naar wezenlijkheid
Wij hebben doen optekenen
wat gij bedreeft.
- 30(29) Doch zij die geloven
en heilzame werken bedrijven
hen zal hun Heer doen binnengaan
in Zijn barmhartigheid.
Dat is de klaarblijkende gelukzaligheid.
- 31(30) En wat hen aangaat die ongelovig zijn:
Waren Onze tekenen
u dan niet voorgedragen?
Doch gij verhovaardigde u
en werdt tot boosgezinde lieden.
- 32(31) En wanneer gezegd werd:
De aanzegging van God
is wezenlijkheid
en de Ure
daaraan is geen twijfel
dan zeide gij:
Niet weten wij wat de Ure is
wij kunnen niets doen dan gissen
en niet hebben wij enige zekerheid.
- 33(32) En aan hen vertonen zich de slechte daden
die zij bedreven hebben
en zij worden overweldigd door dat
waarmede zij de spot dreven.⁵
- 34(33) En er wordt gezegd:
Heden zullen Wij u vergeten
gelijk gij de ontmoeting van deze uw dag
vergeten hebt.

1. Ġalālayn: God weet dat Hij hen doet dwalen voor Hij hen geschapen heeft.

2. Ġalālayn: Diegenen die niet in de Verrijzenis geloven.

3. Ġalālayn: De verzen van de Koran.

4. Ġalālayn: Het boek waarin ieders daden staan opgetekend.

5. Ġalālayn: De straf.

En uw bestemmingsoord is het Vuur
en niet zult gij helpers hebben.

35(34) Dat omdat gij de tekenen Gods
tot spot hebt genomen
en het nabije leven u misleid heeft.
Doch heden zullen zij
niet daaruit verlost worden
en niet zullen zij begenadigd worden.

36(35) Lof dus aan God
de Heer der hemelen en de Heer der aarde
de Heer der wereldwezens.

37(36) Aan Hem behoort de grootmchtigheid
in de hemelen en op de aarde.
Hij is de Geweldige, de Wijze.

Z E S E N V E E R T I G S T E S Ū R A
 A L - A Ḥ Q Ā F (D E Z A N D D U I N E N)

*Mekkaans, behalve de verzen w, 15 en 25 die Medinensisch zijn;
 de titel is ontleend aan vers 21.*

In de naam van God
 de Barmhartige Erbarmer.

wanneer de mensen worden vergaderd
 en die geen erkentelijkheid hebben
 voor de hun gegeven dienst?

¹(1) Ḥā' Mīm.¹

[DE OPENBARING IN HET ARABISCH]

² De nederzending van de Schrift
 is vanwege God
 de Geweldige, de Wijze.

⁷(6) Wanneer hun Onze tekenen³
 duidelijk worden voorgedragen
 zeggen zij die aan het wezenlijke
 ongelovig zijn

³(2) Niet hebben Wij de hemelen en de aarde
 en wat tussen beide is
 geschapen dan in wezenlijkheid
 en met een vastgenoemde termijn.
 Maar zij die ongelovig zijn
 zijn afgewend van dat
 waarvoor zij gewaarschuwd zijn.

wanneer dit tot hen komt:
 Dit is klaarblijkende toverij.

⁸(7) Of zij zeggen:

⁴(3) Zeg:
 Ziet eens wat gij aanroept buiten God
 toont mij eens wat van de aarde
 zij geschapen hebben
 of hebben zij soms deel
 aan [het scheppen van]² de hemelen?
 Brengt mij een schrift van vroeger tijd
 of een rest van kennis
 indien gij oprecht zijt.

Hij heeft het verzonnen.
 Zeg:

⁵(4) En wie dwalen er meer
 dan wie buiten God wezens aanroepen
 die hen niet zullen verhoren
 tot de Dag der Opstanding toe
 en die geen acht slaan op hun aanroep

Indien ik het al verzonnen had
 dan zoudt gij toch niets voor mij
 vermogen te doen jegens God.
 Hij kent het best [de lasterlijkheden]⁴
 waarin gij u begeeft.
 Hij is voldoende als getuige
 tussen mij en u
 en Hij is de Vergever, de Barmhartige.

⁶(5) en die hun tot vijand worden

⁹(8) Zeg:
 Niet ben ik onder de boodschappers
 een nieuwlichter
 en niet weet ik
 wat met mij zal worden gedaan
 noch met u.
 Niet volg ik anders
 dan wat mij geopenbaard wordt

1. Zie Koran 2:1.

2. Zo Ġalālayn.

3. De verzen van de Koran.

4. Zo Bayḏāwī.

en niet anders ben ik
dan een duidelijk sprekend waarschuwer.

- 10(9) Zeg:
Ziet eens
indien het¹ nu vanwege God is
en gij er ongelovig aan zijt
maar een getuige van de zonen Isrāʿils²
geeft getuigenis van iets
dat daaraan³ gelijk is?
Hij is gelovig geworden
terwijl gij u verhovaardigt?
God leidt niet recht
de onrechtdoende lieden.
- 11(10) En zij die ongelovig zijn
zeggen tot hen die gelovig zijn:
Indien het iets goeds was
zouden zij niet eerder dan wij
daartoe gekomen zijn.
Doch daar zij nu eenmaal
zich er niet door laten rechtleiden
zo zullen zij zeggen:
Oude bedriegerij.
- 12(11) En voor deze⁴ was er de schrift van Mūsā
als leiding en barmhartigheid
en dit is een Schrift
die haar bevestigt in Arabische taal
om te waarschuwen hen die onrecht doen
en als een goede verkondiging
voor de wél-handelenden.
- 13(12) Zij echter die zeggen:
Onze Heer is God
en zo de rechte richting volgen
voor hen is er geen vrees
en niet zullen zij bedroefd zijn.
- 14(13) Diegenen zijn de lieden van de Gaarde
eeuwig-levend daarin
tot vergelding
voor wat zij vroeger bedreven.

[PLICHT TEGENOVER DE OUDERS]

- 15(14) Wij hebben de mens opgelegd
wél te handelen jegens zijn ouders.
Zijn moeder heeft hem gedragen
in zwarigheid
en hem gebaard in zwarigheid
en zijn dragen en spenen
is dertig maanden.
Dan
wanneer hij zijn mondigheid bereikt heeft
en hij is veertig jaren geworden
zegt hij:
Mijn Heer
spoor mij aan dat ik dankbaar worde
voor Uw weldaad
die Gij aan mij verleend hebt
en aan mijn ouders
en dat ik heilzaams verrichte
waaraan Gij welgevallen hebt
en bezorg mij heil in mijn nageslacht.
Ik heb mij berouwvol tot U gewend
en ik behoor tot de overgegevenen.
- 16(15) Diegenen zijn het van wie Wij aannemen
het schoonste wat zij bedreven
en wier slechte daden Wij ongestraft laten
zij behoren tot de lieden van de Gaarde
volgens de waarachtige aanzegging
die hun gedaan was.
- 17(16) En wie tot zijn ouders zegt:
Bah u beiden!
Hoe kunt gij mij aanzeggen
dat ik uitgebracht zal worden⁵
terwijl toch de geslachten voor mij
zijn heengegaan?
Zij beiden roepen God om bescherming:
Wee u, geloof toch!
De aanzegging Gods is wezenlijkheid!

1. De Koran.

2. Ġalālayn: Dit is een verwijzing naar een zekere ʿAbdallāh
b. Salām, een jood uit Medina die zich tot de islam had
bekeerd. Volgens Baydāwī is het ook mogelijk dat dit vers
over Mozes handelt.

3. Aan de Koran.

4. Ġalālayn: Voor de Koran.

5. Ġalālayn: Uit het graf.

- Daarop zegt hij:
Dit zijn niets anders
dan vertelsels der ouden.
- 18(17) Dat zijn degenen
aan wie verwezenlijkt wordt
de uitspraak over gemeenten
die voor hun tijd waren heengegaan
van de ġinn¹ en de mensenkinderen.
Zij zijn bestemd te verliezen.
- 19(18) En voor een ieder zijn er rangen
naar wat zij bedreven hebben
en het is opdat Hij hun daden
aan hen vergelde
zonder dat hun onrecht wordt gedaan.
- 20(19) En ten dage dat zij die ongelovig zijn
aan het Vuur worden blootgesteld:
Gij hebt de u aangename dingen
in uw nabije leven opgemaakt²
en er daar van genoten.
Zo zult gij heden als vergelding krijgen
de smadelijke bestraffing daarvoor
dat gij hovaardig waart op de aarde
zonder wezenlijke grond
en dat gij kwaad bedreeft.

[H E T V O L K V A N ‘ Ā D]

- 21(20) En gedenk de broeder van ‘Ād³
toen hij de waarschuwing bracht
aan zijn volk in de zandduinen⁴
immers waarschuwers zijn er
voor hem en na hem
gekomen en gegaan:
Dient geen ander dan God
ik vrees voor u de bestraffing
van een ontzaglijke dag.
- 22(21) Zij zeiden:
Zijt gij tot ons gekomen

1. De demonen.

2. Vgl. bijv. Lucas 16:25.

3. Ġalālayn: Een zekere Hūd was de profeet van het volk ‘Ād.

- om ons bedrieglijk af te brengen
van onze goden?
Kom dan aan met wat gij ons aanzegt⁵
indien gij behoort tot de oprechten.
- 23(22) Hij zeide:
De kennis behoort slechts aan God
en ik verkondig u
dat waarmede ik uitgezonden ben.
Maar ik zie dat gij een volk zijt
dat in onwetendheid verkeert.
- 24(23) Toen zij nu een wolk zagen opdoemen
en aankomen naar hun valleien
zeiden zij:
Dit is een wolk die ons regen zal schenken.
Neen
het is dat
wat gij zo spoedig
wilde doen plaats hebben
een wind waarin is
een pijnlijke bestraffing.
- 25(24) Hij⁶ zal alle ding verdelgen
naar het bevel van zijn Heer.
Zo kwam het
dat in de morgen
van hen niets meer te zien was
dan hun woonplaatsen.
Aldus vergelden Wij
aan de boosgezinde lieden.
- 26(25) Wij hadden hen doen wonen
in woonplaatsen
zoals Wij u⁷ niet gegeven hebben
en Wij hadden hun gehoor verschaft
en gezicht en begripsvermogen.
Doch niet baatte hun noch hun gehoor
noch hun gezicht
noch hun begripsvermogen
in iets
daar zij de tekenen Gods ontkenen.

4. Ġalālayn: Dit speelde zich af in Jemen.

5. Laat de Goddelijke straf die ge voorspelt dan toch komen.

6. De stormwind.

7. Ġalālayn: De Mekkanen.

En zo werden zij overweldigd
door dat waarmede zij de spot dreven.

- 27(26) En Wij hebben toch
de steden¹ rondom u² verdelgd
en de tekenen aangewend
opdat zij mochten terugkeren.
28(27) Hadden hen dan niet kunnen redden
zij die zij zich buiten God
als middelaars en goden
hadden genomen?
Neen
zij dwaalden van hen af.
En dat nu is hun bedriegerij
en de verzinsels die zij bedacht hadden.

[OOK DE ĞINN³ WAARSCHUWEN HUN VOLK
VOOR DE LAATSTE DAG]

- 29(28) En toen Wij enige ğinn-wezens
naar u⁴ toezonden
om naar de Oplezing⁵ te horen.
Toen zij nu daarbij aanwezig waren
zeiden zij:
Luistert aandachtig
en toen het voltooid was
keerden zij terug naar hun volk
als waarschuwers.
30(29) Zij zeiden:
O volk van ons
wij hebben een Schrift gehoord
die nedergezonden is na Mūsā
bevestigend wat voor haar was
die leidt naar het wezenlijke
en naar een rechtgebaande weg.
31(30) O volk van ons
geeft gehoor aan de oproeper Gods
en gelooft in hem
dan zal Hij u uw boosheden vergeven

en u doen ontkomen
aan een pijnlijke bestraffing.
32(31) Maar wie niet gehoor geeft
aan de oproeper Gods
die zal niets kunnen uitrichten
op de aarde
en niet zal hij buiten Hem
verbonden hebben.
Diegenen zijn in klaarblijkende dwaling.

[DE ONGELOVIGE MEKKANEN]

- 33(32) En hebben zij niet gezien
dat God die de hemelen en de aarde
geschapen heeft
en niet onmachtig was
tot het scheppen daarvan
ook bij machte is
de doden tot leven te brengen?
Ja waarlijk
Hij is over alle ding machtig.
34(33) En ten dage dat zij die ongelovig zijn
aan het Vuur worden blootgesteld:
Is dit soms geen wezenlijkheid?
Zij zeggen:
Ja waarlijk
bij onze Heer.
Hij zegt:
Smaakt dan de bestraffing
voor het ongeloof dat gij bedreeft.

[MOHAMMED TOT GEDULD GEMAAND]

- 35(34) Betracht dus duldning
zoals ook de boodschappers
die standvastigen waren
duldning betracht hebben
en tracht [de Straff]

1. De moslimse commentatoren denken dat hier de steden
als die van Lot worden bedoeld.

2. Bayḏāwī: Rondom de Mekkanen.

3. Démonen.

4. Mohammed.

5. De Koran.

niet voor hen te verhaasten.
Het schijnt hun op de dag
dat zij zien wat hun was aangezegd¹
(35) alsof zij niet langer verbleven hadden²
dan een uur overdag.

Verkondiging!
Zullen dan soms
anderen verdelgd worden
dan de kwaadbedrijvende lieden?

1. D.w.z. wanneer zij de straf zien.
2. Ġalālayn: In de wereld.

ZEVENENVEERTIGSTE SŪRA
MUḤAMMAD (MOHAMMED)

Medinensisch, behalve vers 13 dat nedergezonden is tijdens de Hiġra. Wordt ook wel als Mekkaans beschouwd; de titel is ontleend aan vers 2.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

- ¹⁽¹⁾ Zij die ongelovig zijn
en afhouden van de weg Gods¹
hun daden doet Hij te loor gaan.
- ²⁽²⁾ Maar zij die geloven²
en heilzame werken verrichten
en geloven
in wat is nedergezonden op Muḥammad
en dat is het wezenlijke vanwege hun Heer
aan hen
scheldt Hij hun slechte daden kwijt
en hun staat maakt Hij zalig.
- ³⁽³⁾ Dat omdat zij die ongelovig zijn
het ijdele volgen
en zij die geloven
het wezenlijke volgen
vanwege hun Heer.
Zo stelt God
voor de mensen hun gelijkenissen.

[OORLOGSVERKLARING AAN DE MEKKANEN]

- ⁴⁽⁴⁾ Wanneer gij dus een ontmoeting hebt
met hen die ongelovig zijn
houwt dan in op de nekken
en wanneer gij onder hen
een bloedbad hebt aangericht
bindt hen dan in boeien.
- ⁽⁵⁾ Dan daarna of begenadiging of loskoping

totdat de strijd
zijn geweld heeft neergelegd.
Zo is dat.
En zo God wilde
zou Hij zichzelf tegen hen helpen
maar het is
om u met elkander te beproeven.³
En zij die gedood zijn op de weg Gods
hun daden zal Hij niet te loor doen gaan.

[HET PARADIJS TOEGEZEGD AAN
DE GEVALLENEN]

- ⁵⁽⁶⁾ Hij zal hen rechtleiden
en gelukzalig maken
- ⁶⁽⁷⁾ en hen doen binnengaan in de Gaarde
die Hij hun heeft bekend gemaakt.
- ⁷⁽⁸⁾ O gij die gelooft
indien gij God helpt
zal Hij u helpen
en zal Hij uw voeten verstevigen.
- ⁸⁽⁹⁾ Maar zij die ongelovig zijn
neder met hen!
Hij doet hun daden te loor gaan.
- ⁹⁽¹⁰⁾ Dat omdat zij tegenzin hadden
in wat God heeft nedergezonden
en zo maakt Hij hun daden vruchteloos.
- ¹⁰⁽¹¹⁾ Hebben zij dan niet rondgereisd
op de aarde
zodat zij zien konden

1. Ġalālayn: De Mekkaanse heidenen.

2. Ġalālayn: De *Anṣār*, de 'Helpers' van Mohammed in Medina.

3. Vgl. vers 31 van deze sūra, en ook Koran 3:152.

- hoe de eindbestemming was
van degenen die voor hen waren?
God heeft verdelging over hen gebracht
en voor de ongelovigen
is het gelijke daarvan weggelegd.
- 11(12) Dat omdat God is de beschermheer
dergenen die geloven
en omdat er voor de ongelovigen
geen beschermheer is.
- 12(13) God doet hen die geloven
en heilzame werken bedrijven
binnengaan in Gaarden
waar onder door rivieren stromen
maar de ongelovigen leven in genot
en eten zoals de kuddedieren eten
en het Vuur is hun bestemmingsoord.
- 13(14) En hoe menige stede
die geweldiger in kracht was
dan uw stede¹ die u heeft uitgedreven²
hebben Wij verdelgd
waarbij er geen helper voor hen was.
- 14(15) Is soms hij die steunt
op een duidelijk teken van zijn Heer
als zij voor wie hun boze daden
schoonschijnend gemaakt zijn
en die hun lusten volgen?
- 15(16) De gelijkenis van de Gaarde
die aangezegd is aan de vrezenden
waarin rivieren zijn
van onverderflijk water
en rivieren van melk
waarvan de smaak niet vergaat
en rivieren van wijn
genotvol voor de drinkenden
- (17) en rivieren van gezuiverde honing
en zij hebben daar allerlei vruchten
en vergeving vanwege hun Heer.

1. Ġalālayn: Mekka.

2. Een verwijzing naar de *hiġra*.

[Is deze Gaarde niet]
als [de straf]³ van wie eeuwig
in het Vuur leven
en gedrenkt worden met ziedend water
dat hun ingewanden stuksnijdt?

[DE SITUATIE IN MEDINA]

- 16(18) Onder hen zijn er die naar u⁴ luisteren
maar daarna
wanneer zij van u zijn weggegaan
zeggen tot hen
aan wie de kennis is gegeven:
Wat is het dat hij zoëven gezegd heeft?⁵
Dat zijn zij
wier harten God verzegeld heeft
en die hun lusten volgen.
- 17(19) Maar zij die rechte leiding volgen
hen doet Hij toenemen in leiding
en hun geeft Hij hun vreze.
- 18(20) Kunnen zij dan iets anders verwachten
dan dat de Ure onverhoeds tot hen komt?
Immers reeds zijn haar voortekenen
gekomen.
Hoe zouden zij
wanneer [de Ure] tot hen komt
dan nog gemaand kunnen worden?
- 19(21) Weet dan dat er geen ander god is
dan God.
En vraag om vergeving voor uw boosheid
en voor de gelovige mannen en vrouwen.
En God kent uw plaats van rondgaan
en uw plaats van uitkomst.

[AFKEER VAN DE STRIJD TEGEN
DE MEKKANEN]

- 20(22) En zij die geloven zeggen:

3. Zo Bayḍāwī.

4. Mohammed.

5. Ġalālayn: Dit zeggen zij spottend.

Had er niet een sūra
nedergezonden kunnen worden?¹
Wanneer dan een welgevoegde sūra
tot hen wordt nedergezonden
en daarin wordt melding gemaakt
van de strijd
dan ziet gij
hoe zij in wier harten krankheid is
naar u zien
op de wijze
van wie in doodsbezwijming zijn.
Doch beter voor hen zou zijn
21(23) gehoorzaamheid en behoorlijke taal.
Immers wanneer het besluit vaststaat
dan ware het beter voor hen
zo zij aan God trouw bleven.
22(24) Zou het dan kunnen gebeuren
indien gij u afwendt
dat gij verderf brengt op de aarde
en uw verwantschapsbanden afsnijdt?
23(25) Diegenen zijn het die God vervloekt heeft
hen heeft Hij doof gemaakt
en van hen heeft hij de blikken verblind.
24(26) Overdenken zij dan niet de Oplezing?
Of hebben zij harten
voorzien van sloten?

[TERUGVAL IN HET ONGELOOF]

25(27) Zij die terugkeren op hun schreden
nadat de rechte leiding
hun duidelijk gebleken is
hen doet de Satan lichtvaardig handelen
en aan hen verleent hij uitstel.
26(28) Dat omdat zij zeiden tot hen
die tegenzin hadden
in wat God had nedergezonden:
Wij zullen u gehoorzamen

in een deel van uw gedrag.
Maar God kent hun verheimelijking.
27(29) Hoe dan
wanneer de engelen
hun doodsschuld invorderen
terwijl zij² slaan op hun gezichten
en hun ruggen?³
28(30) Dat omdat zij gevolgd hebben
wat God vertoort⁴
en tegenzin hadden in Zijn welbehagen
zodat Hij hun daden
vruchteloos heeft gemaakt.
29(31) Of menen soms zij
in wier harten krankheid is
dat God hun haat
niet aan het licht zal brengen?
30(32) En zo Wij wilden
zouden Wij hen⁵ u⁶ tonen
zodat gij hen zoudt herkennen
aan hun kenteken
maar gij zult hen waarlijk kennen
aan hun manier van spreken.
God kent uw daden.
31(33) En Wij zullen u⁷ beproeven
opdat Wij hen onder u kennen
die zich beijveren⁸
en standvastig uithouden
en om de berichten over u te beproeven.
32(34) Zij die ongelovig zijn
en afhouden van de weg Gods
en zich afscheiden van de boodschapper
nadat de rechte leiding
hun duidelijk is geworden
zullen God in niets kunnen schaden
maar Hij zal hun daden
vruchteloos maken.
33(35) O gij die gelooft

1. Ġalālayn: Een sūra waarin de oorlog tegen de ongelovigen wordt genoemd.

2. De engelen slaan diegenen die niet wensen te strijden.

3. Vgl. Koran 8:50, een passage die ook over de strijd tegen de ongelovigen handelt.

4. Wat God vertoort: De afgoden.

5. De afgodendienaars.

6. Mohammed.

7. Ġalālayn: Wij zullen de moslims beproeven door de strijd tegen de ongelovigen.

8. Die zich beijveren in de strijd tegen het ongeloof enz.

gehoorzaamt God
 en gehoorzaamt de boodschapper
 en maakt uw daden niet ijdel.
 34(36) Zij die ongelovig zijn
 en afhouden van de weg Gods
 en dan sterven terwijl zij ongelovigen zijn
 hun zal God niet vergeven.
 35(37) Zo versaaft niet
 en roept niet op tot de vrede¹
 daar gij toch de overhand hebt
 en God met u is.²
 En niet zal Hij u van uw daden beroven.
 36(38) Het nabije leven
 is slechts spel en beuzeling.
 Maar indien gij gelooft en vreest
 geeft Hij u uw loon

1. Dit Koranvers past goed in de religieus-politiekessituatie die er bestond in de periode tussen de slag bij Badr en de slag bij Uhud.

2. Vgl. Koran 3:139.

en vergt Hij niet van u uw bezittingen.
 37(39) Indien Hij ze van u opeist
 en alles van u opeist
 wordt gij er gierig mede
 en brengt Hij uw haat aan het licht.
 38(40) Zulke mensen zijt ge nu.
 Gij wordt geroepen
 om bijdragen te geven op de weg Gods
 doch onder u zijn er die zich gierig tonen.
 Maar wie gierig is
 die is slechts gierig tegen zichzelf.
 God is de rijke en gij zijt de armen.
 En indien gij u afwendt
 zal Hij anderen voor u in de plaats stellen
 die daarna niet aan u gelijk zullen zijn.³

3. D.w.z. indien ge geen bijdragen betaalt, zal God andere dienaren kiezen die vervolgens wel bijdragen zullen betalen.

ACHTENVEERTIGSTE SŪRA

AL-FATHĪ (DE UITKOMST)

*Medinensisch; nedergezonden onderweg bij de terugkeer van al-Ḥudaybiyya;
de titel is ontleend aan vers 1.*

- In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.
- 1(1) Wij hebben voor u
een klaarblijkende uitkomst¹ geopend
- 2(2) opdat God u vergeve
uw vroegere boosheid en uw toekomstige
en opdat Hij Zijn weldaad aan u volmake
en u leide langs een rechtgebaand pad
- 3(3) en opdat God u een geweldige hulpe
moge verlenen.
- 4(4) Hij is het
die de Godsrust heeft doen nederdalen
in de harten der gelovigen
opdat zij bij hun geloof
nog in geloof toenemen.
En aan God behoren de heerscharen
van de hemelen en de aarde.
God is wetend en wijs.
- 5(5) Mogen de gelovige mannen en vrouwen
binnengaan in Gaarden
waar onder door rivieren stromen
eeuwig-levend daarin
en moge Hij hun hun boosheden
kwijschelden.
En dat is bij God
een ontzaglijke gelukzaligheid.
- 6(6) En moge Hij bestraffen
de huichelaars en de huichelaarsters
en de genotengevers
en de genotengeefsters
- die over God slechte gissing koesteren.
Over hen komt de weerslag van het kwade
en op hen is de toorn Gods
en hen heeft Hij vervloekt
en voor hen
heeft Hij Ġahannam bereid gesteld.
En een kwade gang is dat.
- 7(7) Aan God behoren de heerscharen
der hemelen en der aarde.
God is geweldig en wijs.
- 8(8) Wij hebben u uitgezonden als getuige
en verkondiger en waarschuwer
- 9(9) opdat gij² gelooft aan God
en Zijn boodschapper
en dat gij Hem sterkt en Hem hoog houdt
en Hem lofprijst
in de morgen en in de avond.
- 10(10) Zij die u trouw zweren
zweren ook trouw aan God
de hand Gods is boven hun handen.
Doch wie trouw breekt
die breekt trouw jegens zichzelf
en wie trouw vervult dat
waartoe hij zich verbonden heeft
jegens God
die zal Hij ontzaglijk loon geven.
- [DE ACHTERGEBLEVEN BEDOEËNEN]
- 11(11) De Arabieren³ die zijn achtergebleven⁴

1. *Fath mubin* wordt in het algemeen opgevat als een verwijzing naar de toekomstige verovering van Mekka die mogelijk werd gemaakt door de situatie die ontstond na het verdrag van al-Ḥudaybiyya.

2. *Bayḍāwī*: Gericht tot de moslims.

3. *A'rāb* betekent in de Koran eigenlijk 'woestijnbewoners', 'bedoeïenen'. Het gaat in deze verzen dus om anderen dan de bewoners van Mekka en Medina.

4. *Ġalālayn*: Bij de tocht naar Mekka die uitliep op het verdrag van al-Ḥudaybiyya.

zullen tot u zeggen:
 Onze bezittingen en onze huisverwanten
 hebben ons beziggehouden.
 Vraag dus vergeving voor ons.
 Zij zeggen met hun tongen
 wat niet in hun harten is.
 Zeg:
 Wie zal dan voor u
 iets tegen God vermogen te doen
 indien Hij rampspoed met u voor heeft
 of indien Hij voorspoed met u voor heeft?
 Neen
 God is wél-onderricht van wat gij bedrijft.

12(12) Neen
 gij meende dat de boodschapper
 en de gelovigen
 nimmer zouden terugkeren
 tot hun huisverwanten.
 En dat werd schoonschijnend gemaakt
 in uw harten.
 Maar gij deed een slechte gissing
 en gij waart verloren lieden.

13(13) Zo iemand niet gelooft in God
 en Zijn boodschapper
 dan hebben Wij
 voor de ongelovigen
 een vuurgloed bereid.

14(14) Aan God is het koningschap
 van de hemelen en de aarde.
 Hij vergeeft wie Hij wil
 en Hij bestraft wie Hij wil.
 God is vergevend en barmhartig.

15(15) De achtergeblevenen
 wanneer gij heentrekt tot de buit
 zullen zeggen
 om deze te kunnen krijgen:
 Laat ons toe u te volgen
 met het oogmerk

de betekenis van Gods woorden
 te verwisselen.
 Zeg:
 Niet zult gij ons volgen
 zo heeft God tevoren
 over u uitspraak gedaan.
 Dan zullen zij zeggen:
 Neen
 gij misgunt het ons.
 Neen
 maar zij hadden geen begrip
 behalve weinigen.

16(16) Zeg tot de Arabieren
 die zijn achtergebleven:
 Gij zult opgeroepen worden tegen lieden
 van hevige gewelddadigheid.
 Gij zult hen bestrijden
 tenzij dat zij Overgave doen.
 Indien gij dan gehoorzaamt
 zal God u schoon loon geven
 maar indien gij u afwendt
 zoals gij u tevoren hebt afgewend
 zal Hij u straffen met pijnlijke bestraffing.

17(17) Niet wordt het¹ de blinde aangerekend
 noch de lamme aangerekend
 noch de kranke aangerekend.
 Maar wie God gehoorzaamt
 die doet Hij binnengaan in Gaarden
 waar onder door rivieren stromen
 en wie zich afwendt
 die bestraft Hij met pijnlijke bestraffing.

[DE TROUWE GELOVIGEN]

18(18) God heeft aan de gelovigen
 welgevallen gehad
 toen zij u trouw zwoeren
 onder de boom²

1. Galālayn: Het niet-deelnemen aan de strijd tegen de ongelovigen.

2. Galālayn: Bij al-Ḥudaybiyya.

zodat Hij ervoer wat in hun harten was
toen zond Hij de Godsrust op hen neder
en gaf hun als beloning
een nabije uitkomst¹
19(19) en veelvuldige buit die zij verkrijgen.
God is geweldig en wijs.
20(20) God heeft u aangezegd
veelvuldige buit
die gij verkrijgt
en zo heeft Hij deze voor u bespoedigd
en de handen der mensen
van u afgehouden.²
En dit geschiedde
opdat het een teken zou zijn
voor de gelovigen
en Hij u zou leiden
langs een rechtgebaand pad.
21(21) En [er is] nog een andere [buit]
die gij u nog niet hebt bemachtigd
maar waarop God
reeds beslag heeft gelegd.³
God is over alle ding machtig.
22(22) En zo zij die ongelovig zijn
u al bestrijden
zo zullen zij zich toch omwenden
in vlucht
en daarna zullen zij noch een verbodene
noch een helper vinden
23(23) volgens Gods gewone handelwijze
die reeds tevoren geweest is.
En niet zult gij in Gods gewoonte
verandering vinden.
24(24) Hij is het
die hun⁴ handen
van u heeft afgeweerd

1. *Fath qarīb*, een verwijzing naar de verovering van Khaybar.

2. Een van de mogelijkheden die Baydawī voor dit vers geeft luidt: God heeft, doordat er nu een verdrag bestaat, de handen der Mekkanen van u afgehouden.

3. *Ġalālayn*: Het Perzische en het Oostromeinse Rijk.

4. *Bayḍāwī*: De handen van de Mekkanen.

5. Dank zij het verdrag van al-Ḥudaybiyya is het niet gekomen tot een gevecht midden in Mekka.

6. De Ka'ba in Mekka.

en uw handen van hen
midden in Mekka⁵
nadat Hij u de overhand over hen
geschonken had.
God ziet scherp toe op wat gij bedrijft.
25(25) Zij zijn het die ongelovig zijn
en u hebben afgehouden
van het Gewijde Bedehuis⁶
en de offergave belet hebben
haar geoorloofde bestemming te bereiken.
En zo er niet geweest waren
gelovige mannen en gelovige vrouwen
van wie⁷ gij niet kon weten
of gij hen zoudt krenken
zodat u van hun zijde
een verwijt zou treffen
zonder kennis daarvan⁸
Dat was opdat God in Zijn genade kon
binnenvoeren wie Hij wil.
Zo zij gescheiden waren geweest
zouden Wij degenen hunner
die ongelovig zijn
gestraft hebben
met een pijnlijke bestraffing.
26(26) Toen zij die ongelovig waren⁹
in hun harten laatdunkendheid opvatten
de laatdunkendheid van de heidentijd
toen zond God Zijn Godsrust neder
op Zijn boodschapper
en op de gelovigen
en maakte voor hen bindend
het woord der vreze
waarop zij het meeste recht hadden
en waarvoor zij ontvankelijk waren.

7. De aanwezigheid in Mekka van een aantal moslims was volgens dit vers de oorzaak van het uitblijven van de eindstrijd tegen Mekka en het sluiten van het verdrag van al-Ḥudaybiyya.

8. *Ġalālayn*: De hoofdzin ontbreekt en zou 'Dan was u nu reeds de verovering van Mekka toegestaan geweest' hebben moeten luiden.

9. Het gaat in dit vers om het contrast tussen de arrogantie van de Mekkanen en de godvrezendheid van de moslims bij het sluiten van het verdrag van al-Ḥudaybiyya.

God is omtrent alle ding wetend.

27(27) Reeds heeft God aan Zijn boodschapper
het droomgezicht
wezenlijk gestand gedaan:
Gij zult het Gewijde Bedehuis
binnentreden
zo God wil
in veiligheid
met geschoren hoofden
en met kortgesneden haren¹
zonder dat gij hoeft te vrezen.
Zo wist Hij wat gij niet wist
en daarop heeft Hij buitendien
een nabije uitkomst² verleend.

28(28) Hij is het
die Zijn boodschapper heeft uitgezonden
met de rechte leiding
en de wezenlijke godsdienst
om haar de overhand te geven
over alle godsdienst.
God is voldoende als getuige.

1. Conform het ritueel van de pelgrimage.

2. Ġalālayn: De verovering van de oase Khaybar.

3. In gebed.

4. Door de vele nederbuigingen tijdens de ṣalāt kan een vroom moslim een zichtbare eeltplek op zijn voorhoofd ontwikkelen. Dit vers verwijst naar deze eeltplekken, die in het tegenwoordige Egypte wel *zibiba* worden genoemd.

29(29) Muḥammad is de boodschapper Gods
en zij die met hem zijn
zijn heftig tegen de ongelovigen
en barmhartig onder zichzelf.
Gij ziet hen zich buigen
en zich nederwerpen³
in begeerte naar genade van God
en welbehagen.
Hun kenteken is op hun gezichten
ten gevolge van de nederwerping.⁴
Hun gelijkenis is in de Tawrah⁵
en hun gelijkenis in de Inġil is als zaad⁶
dat tot gedijen kwam
en daardoor in kracht toenam
zodat het dik werd
en stevig stond op zijn stengels
tot verheugenis der landlieden
opdat de ongelovigen
zich aan hen ergeren.
God heeft aangezegd
aan wie er van hen geloven
en heilzame werken verrichten
vergeving en ontzaglijk loon.

5. In Deuteronomium 6:8 en 11:18 is eveneens sprake van een teken dat de gelovigen op het voorhoofd dragen.

6. Er is in het Nieuwe Testament een aantal gelijkenissen waar sprake is van zaad. In het verband van dit vers valt te denken aan Marcus 4:26-34 of Mattheüs 13.

NEGENENVEERTIGSTE SŪRA
AL-ḤUĠŪRĀT (DE BINNENVERTREKKEN)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 4.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[DE JUISTE HOUDING TEGENOVER
DE PROFEET]

- ¹⁽¹⁾ O gij die gelooft
handelt niet voorbarig
ten aanzien van God
en Zijn boodschapper
en vreest God.
God is horend en wetend.
- ²⁽²⁾ O gij die gelooft
verheft niet uw stemmen
boven de stem van de profeet
en spreekt geen luide woorden tot hem
zoals gij luid tot elkander spreekt
zodat uw daden
vruchteloos zouden kunnen worden
zonder dat gij het vermoedt.
- ³⁽³⁾ Zij die hun stemmen laten dalen
in de nabijheid
van de boodschapper Gods
hun harten heeft God op de proef gesteld
voor de vreze
voor hen is vergeving
en een ontzaglijk loon.
- ⁴⁽⁴⁾ Zij die u toeroepen
van achter de wanden
der binnenvertrekken
de meesten hunner zijn niet verstandig.

- ⁵⁽⁵⁾ En zo zij geduld betrachtten
totdat gij tot hen naar buiten komt
zou dat beter voor hen zijn.
God is vergevend en barmhartig.

[ONENIGHEID TUSSEN DE GELOVIGEN]

- ⁶⁽⁶⁾ O gij die gelooft
indien een kwaadbedrijver tot u komt
met een bericht
vergewist u dan daarvan
omdat gij in onwetendheid
lieden zoudt kunnen treffen
en dan berouwvol zoudt moeten zijn
over wat gij gedaan hadt.
- ⁷⁽⁷⁾ En weet dat in uw midden is
de boodschapper Gods
en dat zo hij u het oor leende
in vele wensen
gij verkeerd zoudt doen.
Maar God heeft u
het geloof dierbaar gemaakt
en het schoon gesierd in uw harten
en Hij heeft u tegenzin ingeboezemd
voor het ongelooft
en de kwaadwilligheid
en de opstandigheid.
Diegenen
dat zijn de rechtgerichten
- ⁸⁽⁸⁾ door Gods genade en weldaad.
God is wetend en wijs.

- 9(9) En indien twee groepen van de gelovigen
elkander bestrijden
sticht dan vrede tussen hen.
Doch zo een van beide
met overmatige eis komt
tegen de andere
bestrijdt dan de groep die aangrijpt
totdat zij terugkeert tot Gods gebod.
Indien zij dan terugkeert
sticht dan vrede tussen beide
met billijkheid
en handelt rechtmatig.
God bemint de rechtmatig handelenden.
- 10(10) De gelovigen zijn toch broeders:
Sticht dus vrede tussen uw beide broeders
en vreest God
opdat u barmhartigheid moge geschieden.
- 11(11) O gij die gelooft
laat niet de een met de ander spot drijven.
mogelijk is de ander beter dan hijzelf.
En ook niet vrouwen met andere vrouwen
mogelijk is de ander beter dan zijzelf.
En maakt niet aanmerking op elkander
en geeft elkander geen bijnamen.
Kwaad is de goddeloze naam
nadat men gelovig is geworden.
En wie niet berouw tonen
dat zijn de onrechtdoeners.
- 12(12) O gij die gelooft
onthoudt u van te veel gissingen
er zijn gissingen die zonde zijn.
Bespiedt elkaar niet
en belastert elkaar niet.
Zou iemand van u wensen
het vlees van zijn dode broeder te eten?
Want daartegen
zoudt gij toch walging hebben?

1. Zie de voetnoot bij Koran 48:11.

2. 'Wij zijn moslim geworden.'

- En vreest God
God is berouwaannemend en barmhartig.
- 13(13) O gij mensen
Wij hebben u geschapen
uit man en vrouw
en Wij hebben u gemaakt
tot volksgroepen en stammen
opdat gij elkander zoudt leren kennen.
De meest aangeziene onder u bij God
is de meest vrezende uwer.
God is wetend en wél-onderricht.

[DE BEKEERDE BEDOEÏENEN
TOEGESPROKEN]

- 14(14) De Arabieren¹ zeggen:
Wij geloven.
Zeg:
Gij gelooft niet
maar zegt:
Wij hebben Overgave gedaan²
doch het geloof³
is nog niet binnengegaan
in uw harten.
En indien gij God
en Zijn boodschapper gehoorzaamt
zal Hij u van uw daden
niets doen ontgaan.
God is vergevend en barmhartig.
- 15(15) De gelovigen zijn immers zij
die geloven in God en Zijn boodschapper
en daarna niet meer twijfelen
en die ijveren⁴ met hun bezittingen
en hun persoon
op de weg Gods.
Diegenen
dat zijn de oprechten.
- 16(16) Zeg:

3. Geloof en godsdienst zijn niet identiek. Het geloof is een
van de onderdelen van de godsdienst.

4. In de strijd tegen de ongelovigen en het ongelooft.

Zult gij soms God onderrichten
 over uw godsdienst
 terwijl God toch kent wat in de hemelen is
 en wat op de aarde is?
 God is omtrent alle ding wetend.

¹⁷⁽¹⁷⁾ Zij eisen dank van u daarvoor
 dat zij Overgave doen.¹

1. Kennelijk gingen de bedoeïenen ervan uit dat Mohammed
 dankbaar zou zijn voor hun bekering tot de islam.

Zeg:
 Eist geen dank voor uw Overgave.
 Doch God eist dank van u daarvoor
 dat Hij u geleid heeft tot het geloof
 indien gij oprecht zijt.

¹⁸⁽¹⁸⁾ God kent de verborgenheid der hemelen
 en der aarde.
 God is scherpziende op wat gij bedrijft.

VIJFTIGSTE SŪRA

QĀF

*Mekkaans, behalve vers 38 dat Medinensisch is;
de titel is ontleend aan vers 1.*

- In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.
- 1(1) Qāf.¹
- Bij de roemvolle Oplezing:
- 2(2) Maar neen
zij² verwonderen zich
dat tot hen is gekomen
een waarschuwer uit hun midden.
De ongelovigen zeggen:
Dit is een wonderlijk ding.
- 3(3) Zullen wij wanneer wij dood zijn
en tot stof geworden
[terugkeren?]³
Dat is een terugkeer die ver verwijderd is!
- 4(4) Wij kennen wat er van hen
door de aarde verteerd wordt
bij Ons is een Schrift die bewaart.
- 5(5) Neen
zij hebben het wezenlijke
voor leugen verklaard
toen het tot hem kwam
zo zijn zij in een verwarde toestand.
- 6(6) Hebben zij dan niet gezien
naar de hemel boven hen
hoe Wij hem gebouwd hebben
en hem gesierd hebben
zonder dat er spleten daarin zijn?
- 7(7) En de aarde hebben Wij uitgespreid
en in haar pijlers geslagen
en Wij hebben op haar doen ontspruiten
van allerlei schoons
- 8(8) tot inzichtgeving en maning
voor iedere inkerende dienaar.
- 9(9) Wij hebben uit de hemel
gezegend water doen nederdalen
waarmede Wij doen ontspruiten gaarden
en het graan van de oogst
- 10(10) en rijzige dadelpalmen
met welgeordende scheden
- 11(11) tot onderhoud voor de dienaren.
En daarmede hebben Wij een dode streek
levend gemaakt.
Alzo is ook de herrijzenis.⁴
- 12(12) Voor hun tijd hebben het volk van Nūḥ
en de lieden van al-Rass⁵ en Thamūd
voor leugen verklaard
- 13(13) en 'Ād en Fir'awn en de broeders van Lūṭ
14 en de lieden van de Planting
en het volk van Tubba'.⁶
Een ieder verklaarde de boodschappers
voor leugenaars.
Toen werd Mijn bedreiging verwezenlijkt.
- 15(14) Zijn Wij dan onmachtig geweest
tot de eerste schepping?
Neen
maar zij zijn in onzekerheid
over een nieuwe schepping.

1. Zie Koran 2:1.

2. De Mekkanen.

3. Zo Ġalālayn.

4. Ġalālayn: Uit de graven.

5. Ġalālayn: *Rass* is de naam van een put. Vgl. Koran 25:38,
waar dezelfde groep wordt genoemd.

6. Vgl. Koran 38:12-14.

- 16(15) Wij hebben toch de mens geschapen
en Wij weten wat zijn ziel hem inluistert.
Wij zijn hem nader
dan het koord van de halsader.
- 17(16) Als de beide Vernemers vernemen¹
ter rechterzijde en ter linkerzijde gezeten
- 18(17) spreekt hij geen woord uit
of bij hem is een waarnemer
die bereid staat.
- 19(18) En de bezwijming van de dood
brengt de wezenlijkheid
dat is het waarvan gij terugschrikt.
- 20(19) En er wordt op de bazuin geblazen
dat is de dag van de bedreiging.
- 21(20) En iedere ziel komt²
vergezeld van een drijver en een getuige.³
- 22(21) Gij⁴ leefde in achteloosheid hiervoor
doch nu hebben Wij uw omhulling
van u weggenomen
en zo is uw blik heden scherp.
- 23(22) En zijn gezelschap⁵ zegt:
Dit⁶ is nu wat bij mij bereid was.
- 24(23) Werpt in Ğahannam⁷
iedere verstokte ondankbare
- 25(24) die een tegenhouder was van het goede
een overtreders en een twijfelaar
- 26(25) die naast God een andere god instelde.
Zo werpt hem in de hevige bestraffing.
- 27(26) Zijn gezelschap⁸ zegt:
Onze Heer
niet ik heb hem overmoedig gemaakt
maar hij was in vër-gaande dwaling.
- 28(27) Hij⁹ zegt:
Twist niet met elkander in Mijn bijzijn.
- Maar Ik heb u bedreiging doen toekomen
tevorens.¹⁰
- 29(28) Niet kunnen de woorden
bij mij verwisseld worden
en niet ben ik onrechtdoener
aan de dienaren
- 30(29) ten dage dat Wij zeggen tot Ğahannam:
Zijt gij gevuld?
Waarop zij zegt:
Komt er nog meer bij?
- 31(30) En nabijgebracht wordt de Gaarde
voor de vrezenden
op een niet vergelegen plaats.
- 32(31) Dit is wat u is aangezegd
aan iedere instemmende en welbewaarde
- 33(32) die de Erbarmer vreest
in de verborgenheid
en die komt met een inkerend hart.
- 34(33) Treedt haar¹¹ binnen met:
Heil!
Dat is de dag van de eeuwige duur.
- 35(34) Voor hen is daarin wat zij verlangen
en bij Ons is er nog meer.
- 36(35) En hoe menig geslacht hebben Wij
voor hun tijd
doen omkomen
die heviger waren in geweld dan zij.¹²
Doorzoekt dan de landen
of er ontkomen daaraan is.
- 37(36) Daarin is waarlijk een maning
voor wie een hart heeft
of wie het oor als getuige te luisteren legt.
- 38(37) En Wij hebben de hemelen en de aarde
en wat tussen beide is geschapen

1. Het gaat hier over twee engelen. De ene noteert de goede daden, de andere noteert de slechte daden van de mens.

2. Ğalālayn: Tot het Laatste Oordeel.

3. Bayḍāwī: Een goede engel en een kwade.

4. Ğalālayn: De ongelovige.

5. Qarīm, de beschermengel.

6. De afrekening over de goede en kwade daden van de mens.

7. Gods opdracht tot de engelen.

8. Ğalālayn: De Satan.

9. Ğalālayn: God.

10. Ğalālayn: Reeds voor uw dood.

11. Het Paradijs.

12. Ğalālayn: Dan de ongelovigen in Mekka.

in zes dagen
 en geen vermoeienis overkwam ons.¹
 39(38) Betrach dus duldning tegen wat zij zeggen
 en lofprijs met de roem van uw Heer
 voor het opgaan der zon
 en voor de ondergang.
 40(39) En lofprijs Hem ook in de nacht
 en verricht
 de aanvullingen der nederwerping.²
 41(40) En luister goed naar de dag
 waarop de roeper zal roepen
 van een dichtbijgelegen plaats.
 42(41) De dag waarop zij de kreet zullen horen
 in wezenlijkheid

1. Ġalālayn: Dit is geopenbaard in antwoord op de bewering van de joden dat God op de zevende dag heeft gerust. Vgl. Genesis 2:1-3.
 2. Verricht de extra gebeden die volgen op de verplichte gebedsoefening. Zo ook Ġalālayn.

dat is de dag der herrijzenis.
 43(42) Wij zijn het die doen leven
 en doen sterven.
 En tot Ons is de gang.
 44(43) Ten dage dat de aarde zal wegsplijten
 onder hen die vluchten
 dat is een opdrijving
 die voor Ons gemakkelijk is.
 45(44) Wij kennen het best wat zij³ zeggen
 en gij⁴ hoeft niet
 gewelddadig tegen hen op te treden.
 (45) Vermaan dan door de Oplezing⁵
 wie er vreest voor Mijn bedreiging.

3. Ġalālayn: De heidenen van Mekka.
 4. Gericht tot Mohammed.
 5. De Koran.

EENENVIJFTIGSTE SŪRA
AL-DHĀRIYĀT (DE WEGVAGENDEN)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

<p>In de naam van God de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Bij de snel wegvagenden¹ 2(2) en bij de zwaar dragenden² 3(3) en bij de licht voortspoedenden³ 4(4) en bij de met beleid verdelenden:⁴ 5(5) Dat wat u wordt aangezegd is waarachtig 6(6) en het Oordeel is waarlijk komende.</p> <p>7(7) Bij de hemel vol van banen: 8(8) Gij zijt waarlijk in onenigheid van zeggen.⁵</p> <p>9(9) Er zijn er die op bedrieglijke wijze daarvan afgebracht worden.</p> <p>10(10) Gedood mogen worden de leugengissers 11(11) die in warvloed zijn verzakend. 12(12) Zij zullen u vragen: Wanneer is de Dag des Gerichts? 13(13) Ten dage dat zij worden blootgesteld aan de verzoeking van het Vuur: 14(14) Smaakt deze uw verzoeking die gij nog hadt willen bespoedigen. 15(15) De vrezenden zullen zijn te midden van gaarden en bronnen 16(16) ontvangende wat hun Heer hun geeft. Zij waren voordien wél-handelend. 17(17) Het was slechts weinig van de nacht</p>	<p>dat zij slaap genoten⁶ 18(18) en in de morgenstond vroegen zij om vergeving. 19(19) Een rechtmatig deel van hun bezittingen was voor de smekende en de verstokene. 20(20) En op de aarde zijn tekenen voor de vastverzekerden 21(21) en ook in uzelf. Zult gij dan niet ziende worden? 22(22) En in de hemel is uw levensonderhoud en wat u wordt aangezegd. 23(23) Doch bij de Heer des hemels en der aarde: Dat is het wezenlijke even zeker als dat gij spreekt.</p> <p style="text-align: center;">[A B R A H A M]</p> <p>24(24) Is soms tot u⁷ gekomen de konde van de hooggeëerde gasten van Ibrāhīm?⁸ 25(25) Toen zij bij hem binnentraden en zeiden: Heil! Hij zeide: Heil! [Dit zijn mij]⁹ onbekende lieden. 26(26) Toen sloop hij tot zijn huisverwanten en bracht een vet kalf. 27(27) Toen zette hij het hun voor. Hij zeide: Wilt gij niet eten? 28(28) Toen werd hij van angst voor hen bevangen.</p>
---	--

1. Ġalālayn: Bij de stormwind.

2. Ġalālayn: Bij de wolken die regen dragen.

3. Ġalālayn: Bij de schepen die...

4. Ġalālayn: Bij de engelen.

5. Ġalālayn: Over de profeet en de Koran.

6. Ġalālayn: Omdat zij veel baden.

7. Ġalālayn: Mohammed.

8. Genesis 18.

9. Alzo Ġalālayn. Vgl. ook Koran 15:62.

- Zij zeiden:
Vrees niet.
En zij kondigden hem aan
een wetende knaap.¹
- 29(29) Toen kwam zijn vrouw nader
gillend
en zij sloeg op haar gezicht en zeide:
Een onvruchtbare oude vrouw.
- 30(30) Zij zeiden:
Aldus heeft uw Heer gezegd.
Hij is de Wijze, de Wetende.
- 31(31) Hij zeide:
Wat is dan uw aangelegenheid
o gij uitgezondenen?
- 32(32) Zij zeiden:
Wij zijn uitgezonden
tot een boosgezind volk
33(33) om op hen stenen van leem los te laten
34(34) gemerktekend bij uw Heer
voor de overmatigen.
- 35(35) Toen deden Wij vandaar² uitgaan
wie er waren van de gelovigen.
- 36(36) Maar niet vonden Wij in haar
meer dan een huisgezin³
van overgegevenen.
- 37(37) En Wij lieten in haar achter
een teken voor hen
die de pijnlijke bestraffing vrezden.
- [MOZES]
- 38(38) En ook in Mūsā [waren tekenen]⁴
toen Wij hem uitzonden tot Fir‘awn
met klaarblijkend gezag.
- 39(39) Toen wendde deze⁵ zich af
met zijn aanhang en zeide:
Een tovenaars of een bezetene.
- 40(40) Toen grepen Wij hem en zijn heerscharen
- en Wij wierpen hen in de vloed
daar hij verkeerd deed.
- [ANDERE VOLKEN]
- 41(41) En ook in ‘Ād
toen Wij tegen hen uitzonden
de meedogenloze wind
42(42) waaraan niets tegenstand biedt
of hij maakt het als verrotte beenderen.
- 43(43) En ook in Thamūd
toen tot hen gezegd werd:
Geniet maar tot zekere tijd.
- 44(44) Doch zij minachtten
het gebod van hun Heer
en zo greep hen de bliksemslag
terwijl zij toezagen.
- 45(45) En niet vermochten zij stand te houden
en niet werden zij geholpen.
- 46(46) En ook het volk van Nūḥ in vroeger tijd
zij waren een volk van kwaadbedrijvers.
- [DE TEKENEN GODS]
- 47(47) De hemel
Wij hebben hem met handen gebouwd
en Wij gaven hem ruime uitbreiding.
- 48(48) En de aarde
Wij hebben haar uitgespreid
en hoe voortreffelijk
hebben Wij haar uitgestrekt.
- 49(49) En alle ding schiepen Wij in paren
opdat gij u moogt laten manen.
- 50(50) Zo vlucht dan tot God
ik ben voor u van Zijnentwege
een duidelijk-sprekend waarschuwer.
- 51(51) En stelt niet
tezamen met God

1. Ġalālayn: Isaāk.

2. Ġalālayn: De steden van het volk van Lot.

3. Ġalālayn: Het huis van Lot.

4. Zo Ġalālayn.

5. Farao.

een andere god in.
 Ik ben voor u van Zijnentwege
 een duidelijk-sprekend waarschuwer.
 52(52) Evenzo is er niet
 tot wie voor hun tijd waren
 een boodschapper gekomen of zij zeiden:
 Een tovenaars of een bezetene.
 53(53) Hebben zij de opdracht daartoe
 soms aan elkander doorgegeven?
 Maar neen, zij waren overmoedige lieden.
 54(54) Keer u dan af van hen
 immers gij zijt niet te laken.
 55(55) En breng de Maning
 want de Maning brengt baat
 aan de gelovigen.

56(56) En niet heb Ik de ġinn¹
 en de mensenkinderen geschapen
 dan opdat zij Mij zouden dienen.
 57(57) Niet verlang Ik van hen enig onderhoud
 en niet verlang Ik dat zij Mij spijzigen.
 58(58) God
 Hij is de Onderhoud-gever
 toegerust met werkzame kracht.
 59(59) Doch voor hen die onrecht doen
 is er een aandeel [in de straf]
 gelijk aan het aandeel van hun gezellen.
 Laten zij dus
 van Mij geen haast verlangen.
 60(60) Wee dus aan hen die ongelovig zijn
 voor hun dag die hun is aangezegd.

1. De demonen.

T W E E Ë N V I J F T I G S T E S Ū R A

A L - Ṭ Ū R (D E B E R G)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[H E T P A R A D I J S]

- 1⁽¹⁾ Bij al-Ṭūr¹
2⁽²⁾ en een opgetekende Schrift
3⁽³⁾ op een uitgerold schrijfvel
4⁽⁴⁾ en het veelbezochte Huis
5⁽⁵⁾ en het opgeheven dak²
6⁽⁶⁾ en de welgevulde zee:
7⁽⁷⁾ De bestraffing van uw Heer
is waarlijk invallende,
8⁽⁸⁾ Geen is er die haar kan afwenden.
- [H E T L A A T S T E O O R D E E L]
- 9⁽⁹⁾ Ten dage dat de hemel in deining komt
10⁽¹⁰⁾ en dat de bergen in beweging geraten
11⁽¹¹⁾ Wee dan te dien dage
aan de voor-leugen-verklaarders
12⁽¹²⁾ die in beuzelpraat verdiept zijn
13⁽¹³⁾ ten dage dat zij gesleurd worden
naar het vuur van Ġahannam:
14⁽¹⁴⁾ Dit is het vuur
dat gij voor leugen verklaardet.
15⁽¹⁵⁾ Is dit nu toverij of kunt gij niet goed zien?
16⁽¹⁶⁾ Braadt in haar
en houdt het uit of houdt niet uit
het is gelijk voor u.
U wordt slechts vergolden
wat gij bedreeft.

- 17⁽¹⁷⁾ De vrezenden zijn in Gaarden en geneucht
18⁽¹⁸⁾ zich vermeiend
in wat hun Heer hun gegeven heeft
en hun Heer heeft hen gevrijwaard
voor de bestraffing van het Hellevuur.
19⁽¹⁹⁾ Eet en drinkt tot uw voldoening
voor wat gij bedreeft
20⁽²⁰⁾ geleund op rustbanken
die in rijen geschaard staan.
En Wij paren hen
aan wit- en grootogige gezellinnen.
21⁽²¹⁾ Zij die geloven
en die in geloof gevolgd worden
door hun nageslacht
hen brengen Wij samen
met hun nageslacht
en in niets van hun daden
doen Wij hun te kort.
Ieder man wordt tot pand gemaakt
voor wat hij vergaard heeft.
22⁽²²⁾ En Wij voorzien hen rijkelijk
van ooft en vlees
wat zij maar verlangen.
23⁽²³⁾ Zij reiken elkander daar bekera
waarbij geen ijdele praat
en geen bezondiging voorkomen.
24⁽²⁴⁾ En onder hen gaan rond
knechten van hen

1. Ġalālayn: De naam van de berg waar God met Mozes
heeft gesproken. Vgl. Exodus 24:15-18: De berg Sinaï. In
het Aramees is 'berg' ook ṭūr.

2. Ġalālayn: De Hemel.

- die zijn als ingebedde parelen.
 25(25) En zij naderen elkander
 om elkander te ondervragen.¹
 26(26) Zij zeggen:
 Tevoren waren wij bezorgd
 te midden van onze verwanten.
 27(27) Zo heeft God ons gunst verleend
 en ons gevrijwaard
 tegen de bestraffing der gloeihitte.
 28(28) Wij riepen tevoren Hem aan
 Hij is de Weldoener, de Barmhartige.

[DE BEWERINGEN VAN DE ONGELOVIGEN]

- 29(29) Zo breng dan de Maning.
 Immers niet zijt gij
 door de weldaad van uw Heer
 een waarzegger noch een bezetene.²
 30(30) Of zij³ zeggen:
 Een dichter
 wij zullen afwachten
 wat het wisselvallige noodlot
 met hem zal doen.
 31(31) Zeg:
 Wacht gij maar af
 ook ik behoor met u tot de afwachtenden.
 32(32) Of schrijft soms hun⁴ verstand
 hun dit voor?
 of zijn zij een volk
 van overmoedige lieden?
 33(33) Of zeggen zij:
 Hij verzint praatjes?
 Maar neen
 zij geloven niet.
 34(34) Laat hen dan aankomen met een bericht
 daaraan⁵ gelijk
 indien zij oprecht zijn.

- 35(35) Of zijn zij soms niet door iets geschapen
 of zijn zij zelf [hun eigen] scheppers?
 36(36) Of hebben zij soms de hemelen
 en de aarde geschapen?
 Maar neen, zij zijn niet vastverzekerd.
 37(37) Of zijn bij hen soms
 de schatten van uw Heer
 of zijn zij soms bekleed met oppermacht?
 38(38) Of hebben zij een ladder
 waarop zij afluisteren⁶ kunnen?
 Laat dan wie hunner afluistert
 komen met klaarblijkend gezag.
 39(39) Of behoren aan Hem de dochters
 en aan u de zonen?
 40(40) Of vraagt gij hun soms om loon
 zodat zij zich bezwaard gevoelen
 door een schuld?
 41(41) Of is bij hen de verborgenheid
 zodat zij kunnen overschrijven?⁷
 42(42) Of willen zij aanslagen beramen?
 Dan zijn zij die ongelovig zijn
 zelf de belaagden.
 43(43) Of hebben zij een ander god dan God?
 Lofprijzing aan God
 boven hun genotengeverij.
 44(44) En als zij een stuk uit de hemel
 zien nederstorten
 dan nog zeggen zij:
 Opgestapelde wolken.
 45(45) Laat dus af van hen
 totdat zij ervaren hun dag
 waarop zij neergebliksemd worden.
 46(46) De dag waarop hun beraming
 hun niets zal baten
 en zij niet geholpen zullen worden.
 47(47) En voor hen die onrecht doen

1. Ġalālayn: Ondervragen over hun beloning en hun straf.

2. Bayḏāwī: Zoals de heidense Mekkanen zeggen.

3. De Mekkanen.

4. Van de Mekkanen.

5. Gelijk aan de Koran.

6. Ġalālayn: De engelen kunnen afluisteren.

7. Bayḏāwī: Hebben zij beschikking over het Boek in de Hemel zodat zij daaruit kunnen overschrijven en dus de toekomst kennen? Vgl. Koran 68:47.

is er nog een andere bestraffing
daarbuiten.

Maar de meesten hunner
hebben geen kennis.

48(48) En wacht standvastig
op het oordeel van uw Heer

immers gij zijt in Onze ogen.

En lofprijs met de roem van uw Heer
wanneer gij opstaat.¹

49(49) En zo lofprijs Hem ook in de nacht
en bij het terugwijken der gesternten.²

1. Bayḍāwī: Waar ge maar bent.

2. Bayḍāwī: Aan het einde van de nacht.

DRIEËNVIJFTIGSTE SŪRA
AL-NAĠM (HET GESTERNT)

*Mekkaans, behalve vers 32 dat Medinensisch is;
de titel is ontleend aan vers 1.*

<p>In de naam van God de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Bij het gesternte wanneer het ondergaat: 2(2) Niet dwaalt uw gezelt en niet is hij misleid 3(3) en niet spreekt hij naar eigen lust. 4(4) Niets anders is het² dan een werkelijk gegeven openbaring.</p> <p>5(5) Hem heeft onderricht een geweldige in kracht³ 6(6) een wijsheidsvolle. Daarna stelde hij zich op 7(7) staande aan de hoogste kim. 8(8) Daarop kwam hij nader en liet zich neder 9(9) tot twee boogspanningen afstand of nog nader.</p> <p>10(10) Toen openbaarde Hij aan Zijn dienaar wat hij openbaarde. 11(11) Niet beloog hem zijn gemoed in wat hij zag. 12(12) Kunt gij⁴ hem dan betwisten wat hij zag? 13(13) En hij heeft hem⁵ nog gezien bij een andere nederdaling 14(14) bij de lotusboom van de eindgrens</p>	<p>15(15) bij dewelke is de Gaarde der Bestemming 16(16) toen de lotusboom omhuld was met wat hem omhulde. 17(17) Niet week zijn blik⁶ af en niet dwaalde hij. 18(18) Waarlijk heeft hij van de tekenen van zijn Heer het geweldigste [teken] gezien.</p> <p style="text-align: center;">[VROUWELIJKE AFGODEN]</p> <p>19(19) Hebt gij dan gezien al-Lāt en al-‘Uzzā 20(20) en Manāt, de derde, de andere?⁷ 21(21) Behoren aan u soms de mannelijke kinderen en aan Hem de vrouwelijke? 22(22) Dat ware dan een onbillijke verdeling. 23(23) Niets anders zijn dat⁸ dan namen waarmede gij en uw vaders haar genoemd hebt. Niet heeft God over haar⁹ enig gezag nedergezonden. Niets anders volgen zij¹⁰ dan blote gissing en wat de lust der zielen is terwijl toch tot hen gekomen is de rechte leiding van hun Heer.</p>
--	---

1. Ġalālayn: Mohammed.

2. Bayḍāwī: De Koran. Vgl. Koran 81:19-23.

3. Bayḍāwī: De engel Gabriël.

4. Ġalālayn: De heidenen.

5. Ġalālayn: Mohammed heeft Gabriël gezien bij...

6. Ġalālayn: De blik van Mohammed.

7. De zogenoemde Satanische verzen zouden op dit vers 20 gevolgd zijn. De tekst zou geluid hebben: ‘Dit zijn de hoogverheven zwanen/ En op hun voorspraak wordt voorzeker gehoopt’. *Tilka l-gharāniqū l-‘ulā/ Wa-inna shafā’atahunna lāturtāgā*. Volgens de islamitische overlevering heeft Mohammed, op aandrang van de Mekkanen en de Satan, de in vers 19 genoemde vrouwelijke afgoden willen erkennen. God beschikte echter anders.

8. De genoemde vrouwelijke afgoden.

9. Deze afgoden.

10. De afgodendienaars.

- 24(24) Valt de mens soms toe wat hij wenst?
 25(25) Immers aan God behoort
 het laatste en het eerste.
- 26(26) En hoe menige engel is er in de hemelen
 wiens voorspraak niets vermag
 (27) dan nadat God daartoe verlof geeft
 voor wie Hij wil
 en voor wie Hem behaagt.
- 27(28) Zij die niet geloven in het latere leven
 noemen waarlijk de engelen
 met vrouwelijke namen.
- 28(29) Maar niet hebben zij kennis daarvan.
 Niets anders volgen zij dan blote gissing.
 Maar de gissing vermag
 tegen het wezenlijke niets.
- 29(30) Wend u dus af van wie zich terugtrekt
 van Onze Maning
 en niets anders najaagt
 dan het nabije leven.
- 30(31) Dat is alles waartoe hun kennis reikt.
 Uw Heer kent het best
 wie er afdwalen van Zijn weg
 en Hij kent het best
 wie rechtgeleid worden.
- 31(32) Aan God behoort wat in de hemelen is
 en wat op de aarde is
 opdat Hij aan hen die boos doen
 kan vergelden wat zij bedreven
 en aan hen die wel doen kan vergelden
 met het Heerlijkste.
- 32(33) Zij die zich onthouden van grote zonden
 en zedeloosheden
 met uitsluiting van lichte vergrijpen
 voor hen is uw Heer
 ruim in barmhartigheid.
 Hij kent u het best
 reeds toen Hij u deed opkomen
- uit de aarde
 en toen gij nog ongeboren waart
 in de schoten uwer moeders.
 Tracht dus niet u te reinigen.
 Hij kent het best wie er vrezen.
- 33(34) Ziet dan eens
 hij die zich omwendde
- 34(35) en weinig gaf
 en vrekkig was.
- 35(36) Was bij hem
 de kennis van de verborgenheid
 zodat hij zien kon?
- 36(37) Of had hij geen konde
 van wat er is in de bladen van Mūsā
 en van Ibrāhīm die trouw nakwam?¹
- 38(39) Dat geen torsende ziel
 de last van een andere heeft te torsen²
 39(40) en dat de mens niets anders toevalt
 dan wat hij zelf bewerkt?
- 40(41) En dat eens wat hij trachtte te doen
 gezien zal worden
- 41(42) om daarna met de passende vergelding
 vergolden te worden?
- 42(43) En dat de eindelijke uitkomst
 tot uw Heer is
- 43(44) en dat Hij het is
 die doet lachen en doet wenen
- 44(45) en dat Hij het is
 die doet sterven en doet leven?³
- 45(46) En dat Hij het is
 die geschapen heeft in paren
 het mannelijke en het vrouwelijke
- 46(47) uit een druppel die wordt gestort?
- 47(48) En dat op hem rust de tweede verrijzing
- 48(49) en dat Hij het is
 die rijk maakt en bezit geeft
- 49(50) en dat Hij is de Heer van al-Shi‘rā⁴

1. Bayḏāwī: Omdat hij bereid was zijn zoon te offeren.
 Vgl. Genesis 22:16.

2. Vgl. bijv. Galaten 6:5.

3. Vgl. bijv. I Samuël 2:6.

4. Galālayn: De ster Sirius.

50(51) en dat Hij het is
 die 'Ād heeft verdelgd
 het vroegere geslacht?
 51(52) En Thamūd
 zo dat Hij niets overliet
 52(53) en het volk van Nūḥ te voren?
 Zij waren bedrijvers van groot onrecht
 en mateloosheid.
 53(54) En de omgewentelde steden¹
 heeft Hij neergeslingerd
 54(55) zodat zij werden bedolven
 in wat haar bedolf.

1. Sodom en Ghomorra, in het verhaal van Lot.

55(56) Aan welke gaven van uw Heer
 kunt gij dan twijfelen?
 56(57) Deze² is een waarschuwer
 zoals de vroegere waarschuwers.
 57(58) Nabijgekomen is de Naderende.
 58 Geen is er die haar onthult buiten God.
 59(59) Verwondert gij u dan
 over deze Bekendmaking
 60(60) en lacht gij en weent gij niet?
 61(61) Terwijl gij verwaten rondloopt?
 62(62) Werpt u dan ter aarde voor God
 en dient Hem.

2. Ġalālayn: Mohammed.

VIERENVIJFTIGSTE SŪRA

AL-QAMAR (DE MAAN)

Mekkaans, behalve de verzen 44-46 die Medinensisch zijn; de titel is ontleend aan vers 1.

Deze sūra heeft een refrein dat voor het eerst voorkomt in vers 17.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[DE GESCHIEDENIS VAN NOACH]

[DE ONGELOVIGE MEKKANEN]

- 1(1) Nabijgekomen is de Ure
en gespleten is de maan.
- 2(2) Maar indien zij een teken zien
wenden zij zich af en zeggen:
aanhoudend toverrij!
- 3(3) Zij verklaren voor leugen
en volgen hun lusten
maar iedere zaak is vastgesteld.
- 4(4) En tot hen
zijn toch verkondigingen gekomen
waarin afschrikking is:
- 5(5) Doeltreffende wijsheid
maar toch vermogen
de waarschuwers niets.
- 6(6) Keer u dan af van hen
op de dag dat de roeper¹ oproept
tot een weezinwekkend ding.²
- 7(7) Met nedergeslagen blikken
zullen zij uitkomen uit de graven
als waren zij uiteengejaagde sprinkhanen
- 8(8) haastig voortrennend naar de roeper
terwijl de ongelovigen zeggen:
Dit is een benarde dag.
- 9(9) Voor hun tijd had het volk van Nūḥ
voor leugen verklaard
toen zij Onze dienaar
voor leugenaar verklaarden
en zeiden:
Een bezetene.
En hij werd weggestoten.
- 10(10) Toen riep hij zijn Heer aan:
Ik ben verslagen
kom dus te hulp.
- 11(11) Toen ontsloten Wij
de poorten van de hemel
met gietstromen van water.
- 12(12) Wij deden de aarde uitbreken in bronnen
zodat het water tot elkander kwam
naar een vastbeschikt besluit.
- 13(13) Wij brachten hem op een [ark]
van planken en pinnen
- 14 die voortvoer onder Onze ogen
tot vergelding
voor wie verloochend was.³
- 15(15) En Wij lieten [de Ark]⁴ worden
tot een teken
doch zijn er die zich laten manen?
- 16(16) En hoe was Mijn bestraffing
en Mijn waarschuwing!
- 17(17) En de Oplezing⁵
hebben Wij begrijpelijk gemaakt
ter vermaning

1. Ġalālayn: De doodsengel Isrāfil.

2. Ġalālayn: De eindafrekening.

3. Ġalālayn: D.w.z. voor Noach.

4. Van Noach. Zo Bayḏāwī.

5. De Koran.

doch zijn er die zich laten manen?

[HET VOLK ʿĀD]

- 18(18) ʿĀd verklaarde voor leugen
en hoe was Mijn bestraffing
en Mijn waarschuwing!
19(19) Wij zonden tegen hen een loeiende wind
op een noodlottige dag
aanhoudend
20(20) die de mensen wegrukte als waren zij
ontwortelde palmtronken.
21(21) Hoe dan was Mijn bestraffing
en Mijn waarschuwing!
22(22) En de Oplezing
hebben Wij begrijpelijk gemaakt
ter vermaning
doch zijn er die zich laten manen?

[HET VOLK THAMŪD]

- 23(23) Thamūd verklaarde de waarschuwing
voor leugen.
24(24) Toen zeiden zij:
Is het een enkel mensenkind¹
van onder ons
die wij moeten volgen?
Dan zouden wij waarlijk zijn
in dwaling en verdwazing.
25(25) Is hem soms de Maning opgelegd
tussen ons?
Neen
hij is een overmoedig leugenaar.
26(26) Morgen zullen zij weten wie het is
de overmoedige leugenaar.
27(27) Wij zullen uitzenden de kamelin
als verzoeking voor hen

1. De tot hen gezonden profeet Ṣālih.

let dus op hen en betracht duldend.

- 28(28) En kondig hun aan
dat het water
tussen hen verdeeld moet zijn
zo dat iedere drenking aan de beurt komt.
29(29) Toen riepen zij hun gezelschap
die zich opmaakte
en de pezen doorsneed.
30(30) Hoe dan was Mijn bestraffing
en Mijn waarschuwing!
31(31) Wij zonden tegen hen een enkele kreet
waarop zij werden als dorre twijgen
voor omheining gebruikt.
32(32) En de Oplezing
hebben wij begrijpelijk gemaakt
ter vermaning
doch zijn er die zich laten manen?

[LOT]

- 33(33) Het volk van Lūt
verklaarde de waarschuwing voor leugen.
34(34) Wij zonden tegen hen een stormwind
alleen het geslacht van Lūt
redden Wij in de morgenstond
35(35) als weldaad vanwege Ons.
Zo vergelden Wij aan wie dankbaar zijn.
36(36) En hij had hen toch gewaarschuwd
voor Onze greep
doch zij twijfelden aan de waarschuwing.
37(37) En zij hadden begeerte getoond
naar zijn gasten
waarop Wij hun ogen uitvlakten:
zo smaakt dan Mijn bestraffing
en Mijn waarschuwing!
38(38) En in de morgen overviel hen
een blijvende bestraffing.

- 39(39) Zo smaakt dan Mijn bestraffing
en Mijn waarschuwing!
40(40) En de Oplezing
hebben Wij begrijpelijk gemaakt
ter vermaning
doch zijn er die zich laten manen?

[F A R A O]

- 41(41) En ook tot het geslacht van Fir'awn
is de waarschuwing gekomen.
42(42) Zij verklaarden al Onze tekenen
voor leugen

[C O N C L U S I E]

- 43(43) Zijn uw ongelovigen¹
soms beter dan zij?²
Of bezit gij een vrijspreking³
in de schrifturen?⁴
44(44) Of zeggen zij:
Wij zijn een menigte
die zichzelf kan helpen?
45(45) Verslagen zal worden de grote schare
en zij zullen afdeinzen.

1. Ġalālayn: De ongelovigen van Quraysh, de stam die Mekka bewoonde.

2. De hiervoor genoemde ongelovigen: die van het volk van 'Ād, Thamūd en Farao.

- 46(46) Maar neen
de Ure is hun aangezegde tijd
maar de Ure is nog ontzettender
en nog bitterder.
47(47) De boosgezinden zijn in dwaling
en verdwazing.
48(48) Ten dage dat zij op hun gezichten
voortgesleept worden in het Vuur:
Smaakt de aanraking van hellehitte.
49(49) Alle ding hebben Wij geschapen
met maatsetting.
50(50) En niet is Onze beschikking
anders dan ineens
als de flikkering van de blik.
51(51) Wij hebben reeds verdelgd
uw soortgenoten
doch zijn er die zich laten manen?
52(52) En alle ding wat zij bedreven hebben
is in de schrifturen.
53(53) En elk ding, klein en groot, is opgetekend.
54(54) De vrezenden
zijn te midden van Gaarden en rivieren
55 in het verblijf van waarachtigheid
bij een almachtig heerser.

3. Bayḍāwī: Van de Straf.

4. Bayḍāwī: In de door God geopenbaarde boeken.

VIJFENVIJFTIGSTE SŪRA
AL-RAḤMĀN (DE ERBARMER)

Mekkaans, behalve vers 29; de titel van de sūra is ontleend aan vers 1. De sūra heeft een refrein dat 31 keer herhaald wordt. Dit refrein komt voor het eerst voor in vers 13.

<p>In de naam van God de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) De Erbarmer</p> <p>2 Hij heeft de Oplezing onderwezen</p> <p>3(2) Hij heeft de mens geschapen</p> <p>4(3) Hij heeft hem de verklaring onderwezen.</p> <p>5(4) De zon en de maan gaan in voorgerekende loop.</p> <p>6(5) Het gesternte en het geboomte werpen zich neder.</p> <p>7(6) En de hemel Hij heeft hem opgeheven en Hij heeft opgesteld de weegmaat</p> <p>8(7) dat gij niet overmatig zijt in de weegmaat.</p> <p>9(8) En houdt u aan het gewicht in rechtmatigheid en doet niet de weegmaat te loor gaan.</p> <p>10(9) En de aarde Hij heeft haar bereidgesteld voor de levenden.</p> <p>11(10) Op haar is ooft en ook de dadelpalmen met hun omhulsels</p> <p>12(11) en het koren met zijn halmen en de geurige kruiden.</p> <p>13(12) Welke gaven van uw Heer houdt gij¹ dan voor leugen?</p> <p>14(13) Hij heeft de mens geschapen</p>	<p>van vormklei als aardewerk.</p> <p>15(14) En Hij heeft de ġinn-wezens geschapen van een baaierd van vuur.</p> <p>16(15) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?</p> <p>17(16) [Hij is] de Heer der beide opgangen (17) en de Heer der beide ondergangen.</p> <p>18(18) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?</p> <p>19(19) Hij heeft losgelaten de beide zeeën zodat zij elkander ontmoeten.</p> <p>20(20) Tussen beide is een afscheiding zodat zij niet overtreden.</p> <p>21(21) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?</p> <p>22(22) Uit beide komen de parelen en de koralen.</p> <p>23(23) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?</p> <p>24(24) En aan Hem behoren de op zee varende hoogrijzende schepen als bakens.</p> <p>25(25) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?</p> <p>26(26) Een ieder die op haar² is zal vergaan 27(27) maar blijven zal het aangezicht van uw Heer</p>
---	---

1. De Arabische tekst gebruikt het tweevoud van de tweede persoon, 'jullie beiden', omdat deze vraag gesteld wordt aan de mensheid en aan de ġinn (de demonen).

2. Ġalālayn: Op de aarde.

- de Verhevene en Verheerlijkte.
- 28(28) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?
- 29(29) Tot Hem smeken wie in de hemelen zijn en op de aarde iedere dag is Hij in bemoeienis.
- 30(30) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?
- 31(31) Wij zullen Ons wel met u bezighouden O gij beide wezenssoorten!
- 32(32) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?
- 33(33) O verzameling der ġinn en der mensen indien gij in staat zijt uit te breken uit de gebieden der hemelen en der aarde zo breekt dan uit.
Niet zult gij kunnen uitbreken dan met gezag.
- 34(34) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?
- 35(35) Losgelaten zal tegen u worden een gloed van vuur en koper zodat gij u niet kunt helpen.
- 36(36) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?
- [DE HEL]
- 37(37) Wanneer dan de hemel splijt en hij rozenrood van kleur wordt
- 38(38) welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?
- 39(39) Te dien dage zal geen mens noch een ġinn-wezen
- ondervraagd worden over zijn boosheid.
- 40(40) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?
- 41(41) Herkend zullen de boosgezinden worden aan hun kenteken en dan worden zij gegrepen bij de voorhoofdslokken en de voeten.
- 42(42) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?
- 43(43) Dit is Ġahannam dat de boosgezinden voor leugen verklaren.
- 44(44) Zij zullen rondwaren tussen haar en ziedend hellekooksel.
- 45(45) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?
- [HET PARADIJS]
- 46(46) Maar voor wie vrezende hoogheid van hun Heer zijn er twee Gaarden.
- 47(47) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?
- 48(48) Vol van allerlei soorten.
- 49(49) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?
- 50(50) In beide zijn twee bronnen die stromen.
- 51(51) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?
- 52(52) Daarin zijn van alle ooft twee soorten.
- 53(53) Welke gaven van uw Heer houdt gij dan voor leugen?
- 54(54) Geleund zijn zij op spreidkleden waarvan de binnenzijden van brokaat zijn en de vruchten der Gaarden zijn nabij voor het plukken.
- 55(55) Welke gaven van uw Heer

houdt gij dan voor leugen?
 56(56) Er zijn daar gezellinnen
 die haar blik neerslaan
 die geen menskind voor hen
 noch een ġinn-wezen heeft bezoedeld.
 57(57) Welke gaven van uw Heer
 houdt gij dan voor leugen?
 58(58) Zij zijn als robijnen en koralen.
 59(59) Welke gaven van uw Heer
 houdt gij dan voor leugen?
 60(60) Is de vergelding van wél handelen
 soms iets anders dan wél handelen?
 61(61) Welke gaven van uw Heer
 houdt gij dan voor leugen?
 62(62) En buiten beide zijn er nog twee Gaarden.
 63(63) Welke gaven van uw Heer
 houdt gij dan voor leugen?
 64(64) Donker groenend.
 65(65) Welke gaven van uw Heer
 houdt gij dan voor leugen?
 66(66) Waarin zijn twee overvloedige bronnen.
 67(67) Welke gaven van uw Heer

houdt gij dan voor leugen?
 68(68) En waarin zijn ooft en dadelpalmen
 en granaatbomen.
 69(69) Welke gaven van uw Heer
 houdt gij dan voor leugen?
 70(70) En waarin zijn liefelijke schoonheden.
 71(71) Welke gaven van uw Heer
 houdt gij dan voor leugen?
 72(72) Wit-ogigen
 wél-besloten in de tentverblijven.
 73(73) Welke gaven van uw Heer
 houdt gij dan voor leugen ?
 74(74) Die geen menskind voor hen
 noch een ġinn-wezen heeft bezoedeld.
 75(75) Welke gaven van uw Heer
 houdt gij dan voor leugen?
 76(76) Geleund zijn zij op groene kussens
 en schone tapijten.
 77(77) Welke gaven van uw Heer
 houdt gij dan voor leugen?
 78(78) Gezegend is de naam van uw Heer
 de Verhevene en Verheerlijkte.

ZESENVIJFTIGSTE SŪRA
AL-WĀQI‘A (DE INVALLENDE)

*Mekkaans, behalve de verzen 81-82 die Medinensisch zijn;
de titel is ontleend aan vers 1.*

<p>In de naam van God de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>[HET LAATSTE OORDEEL]</p> <p>1(1) Wanneer invalt de Invallende¹ 2(2) waarvan geen de inval ontkent 3(3) verlagend en verhogend² 4(4) wanneer de aarde geschud wordt in hevige schudden 5(5) en de bergen worden verbrijzeld in verbrijzeling 6(6) zodat zij worden tot verstoven stof 7(7) en gij in drie soorten geschaard wordt: 8(8) dan zijn de lieden der rechterzijde wat de lieden der rechterzijde zijn. 9(9) En de lieden der linkerzijde zijn wat de lieden der linkerzijde zijn. 10(10) En de vooraangeganen zijn de vooraangeganen.³</p> <p>[HET PARADIJS]</p> <p>11(11) Diegenen zijn de naastbijgestelden 12(12) in de Gaarden van het geneucht. 13(13) Een menigte van de vroegeren 14(14) en weinigen van de lateren 15(15) op rijkbestikte rustbedden 16(16) daarop geleund tegenover elkander liggend. 17(17) Onder hen gaan rond</p>	<p>eeuwig-levende knapen 18(18) met kommen en kannen en bekervol gevuld met bronddrank 19(19) waarvan hun hoofden niet zwaar worden en waarvan zij geen roes krijgen 20(20) en ooft waarvan zij het beste kunnen kiezen 21(21) en vlees van gevogelte wat zij maar lusten 22(22) en wit- en grootogige gezellinnen 23 gelijk aan ingebedde parelen 24(23) tot vergelding voor wat zij bedreven.</p> <p>25(24) Niet horen zij daar ijdele praat noch bezondiging 26(25) maar alleen dat er gezegd wordt: Heil! heil! 27(26) En de lieden der rechterzijde zijn wat de lieden der rechterzijde zijn 28(27) te midden van gegladde lotusbomen 29(28) en getroste bananenbomen 30(29) en uitgestrekte schaduw 31(30) en gesprenkeld water 32(31) en veelvuldig ooft 33(32) onderbroken noch ontzegd 34(33) en hooggestapelde spreidkleden. 35(34) Wij hebben haar nieuw doen opgroeien 36(35) en haar gemaakt tot maagden 37(36) liefderijk toegewijde gezellinnen 38(37) voor de lieden der rechterzijde: 39(38) Een menigte van de vroegeren 40(39) en een menigte van de lateren.</p>
--	--

1. Ġalālayn: Het betreft hier een beschrijving van de verrijzenis uit de graven op de Laatste Dag.

2. Ġalālayn: Sommige zielen gaan omlaag naar de Hel, andere gaan omhoog naar de Hemel.

3. Volgens Ġalālayn gaat het hier achtereenvolgens om de gelovigen, de ongelovigen en de profeten. Er bestaan andere opvattingen.

[DE HEL]

41(40) En de lieden der linkerzijde
 zijn wat de lieden der linkerzijde zijn
 42(41) in de gloeihitte en hellekooksel
 43(42) en schaduw van roetrook
 44(43) die niet koel is noch weldadig.
 45(44) Zij waren voordien in levensgenieting
 46(45) en zij volhardden in grote zondigheid.
 47(46) En zij zeiden:
 (47) Wanneer wij dood zijn
 en geworden tot stof en beenderen
 zullen wij dan waarlijk worden opgewekt?
 48(48) Soms ook onze vaderen van weleer?
 49(49) Zeg:
 De vroegeren en de lateren
 50(50) zullen worden verenigd
 op het tijdstip van een welgekende dag.
 51(51) Daarna zult gij
 o gij dwalenden
 en voor-leugen-verklaarders
 52(52) eten van een boom van de Zaqqum
 53(53) en daarmee zult gij uw buiken vullen
 54(54) en daarop zult gij drinken
 van het hellekooksel
 55(55) en drinken
 op de wijze der versmachtenden.
 56(56) Dit is hun gastonthaal
 op de Dag des Oordeels.
 57(57) Wij hebben u geschapen.
 Hield gij maar voor waar.

[DE WONDEREN DER SCHEPPING]

58(58) Ziet eens aan
 het zaad dat gij uitstort
 59(59) scheidt gij het soms zelf
 of zijn Wij het die het scheppen?

60(60) Wij hebben tussen u
 de dood voorbeschikt
 en niet zullen Wij achterhaald worden.
 61(61) Wij zullen immers uw gedaanten
 door andere vervangen
 en u herscheppen in een toestand
 die gij niet kent.
 62(62) En gij hebt toch
 de eerste verrijzing ervaren
 hadt gij u dan niet kunnen laten manen?
 63(63) Ziet eens aan
 wat gij op de akker verbouwt.
 64(64) Zijt gij het die dat doet groeien
 of zijn Wij het die doen groeien?
 65(65) Zo Wij wilden
 zouden Wij het tot stoppels maken
 en dan zoudt gij maar moeten trachten
 er vrucht van te plukken:
 66(66) Wij zijn waarlijk met schulden beladen
 67 Neen
 wij zijn beroofden.
 68(67) Ziet eens aan
 het water dat gij drinkt.
 69(68) Hebt gij het doen nederdalen
 uit de wolken
 of zijn Wij het
 die hebben nedergezonden?
 70(69) Zo Wij wilden
 zouden Wij het bitter maken
 hadt gij dan niet dankbaar kunnen zijn?
 71(70) Ziet eens het vuur
 dat gij doet opvlammen.
 72(71) Hebt gij het boomhout daarvoor
 doen groeien
 of zijn Wij het die hebben doen groeien?
 73(72) Wij hebben het gemaakt
 tot een indachtigmaking
 en tot nut voor wie reist door de woestijn.

74(73) Lofprijns dus
met de ontzaglijke naam van uw Heer
de Ontzaglijke.

[DE KORAN]

75(74) Zo waarlijk zweer Ik
bij de valplaatsen der gesternten
76(75) en dat is een ontzaglijke eed
zo gij het mocht weten
77(76) dat dit is een eerbiedwaardige Oplezing
78(77) in een welbewaarde Schrift
79(78) geen anderen roeren haar aan
dan de gereinigden
80(79) een nederzending
van de Heer der wereldwezens
81(80) zult gij dan
deze bekendmaking loochenen?
82(81) En zult gij uw [dankbaarheid
voor uw] dagelijks onderhoud laten wezen
dat gij het voor leugen verklaart?

[DE UITVERKORENEN EN DE VERDOEMDEN]

83(82) Zoudt gij dan niet
wanneer de ziel het keelgat bereikt¹

1. Wanneer iemand sterft.

84(83) en gij moet toezien
85(84) terwijl Wij dichter bij hem zijn dan gij
hoewel gij het niet kunt zien
86(85) zoudt gij dan niet
indien gij toch niet
zult worden geoordeeld
87(86) haar² weer terugzenden
indien gij oprecht zijt?
88(87) Doch zo hij³ behoort
tot de naastbijgestelden
89(88) dan vreugdevolle rust en welbehagen
en de Gaarden van geneucht.
90(89) Doch zo hij behoort
tot de lieden der rechterzijde
91(90) Dan:
Heil voor u!
vanwege de lieden der rechterzijde.
92(91) Doch zo hij behoort
tot de voor-leugen-verklaarders
(92) de dwalenden
93(93) dan een gastonthaal van hellekooksel
94(94) en geroosterd worden in Hellevuur.
95(95) Dit is waarlijk de wezenlijke zekerheid.
96(96) Lofprijns dan met de naam van Uw Heer
de Ontzaglijke.

2. De ziel.

3. Galālayn: De stervende, zie vers 83 hiervoor.

ZEVENENVIJFTIGSTE SŪRA

AL-ḤADĪD (HET IJZER)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 25.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[GODS ALMACHT]

- 1(1) Wat in de hemelen en op de aarde is
lofprijst God.
Hij is de Geweldige, de Wijze.
- 2(2) Aan Hem is het koningschap
van de hemelen en de aarde.
Hij doet leven en doet sterven.
Hij is over alle ding machtig.
- 3(3) Hij is de eerste en de laatste
en de buitenste en de binnenste.
Hij is van alle ding onderricht.
- 4(4) Hij is het die de hemelen en de aarde
geschapen heeft in zes dagen
en daarna zich gevestigd heeft
op de Troon.
Hij kent wat in het binnenste der aarde
ingaat
en wat er uit haar komt
en wat er nederdaalt uit de hemel
en wat er in hem opstijgt.
Hij is met u waar gij ook zijt.
God is scherp toeziende
op wat gij bedrijft.
- 5(5) Aan Hem behoort het koningschap
der hemelen en der aarde
en tot God
- worden de beschikkingen teruggevoerd.
- 6(6) Hij brengt de nacht over in de dag
en Hij brengt de dag over in de nacht.
Hij kent wat in de borsten is.
- 7(7) Geloof in God en Zijn boodschapper
en geeft bijdragen van dat
waarover Hij u als erfopvolgers
heeft ingesteld.
Immers zij onder u die geloven
en bijdragen geven
voor hen is een groot loon.
- 8(8) Hoe is het met u
dat gij niet gelooft in God
en de boodschapper
die u oproept om te geloven in uw Heer
terwijl Hij toch het verbond
met u heeft aangegaan
indien gij gelovig zijt?
- 9(9) Hij is het die op Zijn dienaar nederzendt
duidelijke bewijstekenen
opdat Hij u uitbrengt uit de duisternissen
tot het licht.
God is waarlijk voor u goedertieren
en barmhartig.
- 10(10) En hoe is het met u
dat gij geen bijdragen geeft
op de weg Gods
daar toch aan God behoort
de erfenis van de hemelen en de aarde?
Niet staan onder u gelijk

- zij die bijdragen hebben gegeven
voor de Uitkomst¹
en die gestreden hebben.
Diegenen zijn aanzienlijker in rang
dan zij die naderhand bijdragen gegeven
en gestreden hebben.
En aan een ieder heeft God
het Heerlijkste toegezegd.
God is wél-onderricht van wat gij bedrijft.
- 11(11) Wie is hij
die aan God een schone lening leent
waarop Hij die voor hem zal verdubbelen
zodat hij een heerlijk loon ontvangt?
- 12(12) Ten dage dat gij de gelovige mannen
en vrouwen zult zien
terwijl hun licht zich voortbeweegt
voor hen uit en aan hun rechterzijden:
Goede verkondiging voor u heden
Gaarden
waar onder door rivieren stromen
eeuwig-blijvend daarin.
Dat is de ontzaglijke gelukzaligheid.
- 13(13) Ten dage dat de huichelaars
en de huichelaarsters
zeggen tot hen die geloven:
Ziet ons aan
opdat wij mogen aansteken
van uw licht.²
Er wordt gezegd:
Keert terug naar achteren
en vraagt dat u licht gegeven worde.
Dan wordt er een muur opgesteld
tussen hen
waarin is een poort
aan de binnenzijde daarvan
is de barmhartigheid
en aan de buitenzijde daarvan
- daarvoor
is de bestraffing.
- 14 Zij zullen hun toeroepen:
Waren wij niet met u?
Zij zeggen:
Ja
maar gij bracht uw zielen in verzoeking
en gij wachtte af
en gij weifelde
en de leuzen misleidden u.
En de verleider heeft u misleid
omtrent God.
- 15(14) Heden dan
wordt van u geen zoenprijs genomen
noch van hen die ongelovig zijn.
Uw bestemming is het Vuur
dit is de plaats waar gij behoort.
En een kwade gang is dat.
- 16(15) Is soms niet voor hen die geloven
de tijd gekomen
dat hun harten zich verootmoedigen
voor de Maning Gods
en voor het Wezenlijke
dat is nedergedaald?
En dat zij niet worden als zij
aan wie de Schrift tevoren gegeven was
waarop voor hen de tijd te lang werd
en hun harten zich verhardden
en velen hunner kwaadbedrijvers werden?
- 17(16) Weet dat God de aarde doet leven
nadat zij dood was.
Wij hebben toch de tekenen
duidelijk voor u gemaakt
opdat gij verstandig moogt worden.
- 18(17) De gevers van liefdegaven
en de geefsters van liefdegaven
wanneer zij aan God

1. Ġalālayn: Degenen die voorafgaand aan de verovering van Mekka Mohammed al steunden, zie de tweede helft van het vers.

2. Er is wel betoogd dat vers 12 en volgende samenhangen met de gelijkenis over de Dwaze en de Wijze Maagden, Mattheüs 25:1-13. Uiteraard is dit onzeker.

- een schone lening lenen
dan wordt die voor hen verdubbeld
en voor hen is een heerlijk loon.
- 19(18) En zij die geloven in God
en Zijn boodschappers
diegenen zijn de getrouwen en de getuigen
bij hun Heer
voor hen is hun loon en hun licht.
Maar zij die ongelovig zijn
en onze tekenen voor leugen verklaren
diegenen zijn de lieden van het Hellevuur.
- 20(19) Weet dat het nabije leven slechts spel is
en beuzeling
en opsiering en pralerij onder u
en wedijver in aantal van bezittingen
en kinderen.
Het is gelijk aan een regenval
waarvan de wasdom
de ongelovigen bekoort
daarna echter verdroogt deze
zodat gij haar geel ziet worden
en daarna worden het stoppels.
Maar in het latere leven
is hevige bestraffing
- (20) en vergeving en welbehagen vanwege God.
En niets anders is het nabije leven
dan de genieting der verleiding.
- 21(21) Haast u voorwaarts
tot de vergeving van uw Heer
en een Gaarde
waarvan de breedte is
als de breedte van de hemel en de aarde
die gereed is gesteld
voor hen die geloven in God
en zijn boodschapper.
Dat is de genade van God
die Hij geeft aan wie Hij wil.
God is de gever van ontzaglijke genade.
- 22(22) Geen ramp slaat in op de aarde
noch in uw zielen
of zij was in een schrift opgetekend
voor Wij haar schiepen.
Dat is voor God gemakkelijk.
- 23(23) Het is opdat gij niet bedroefd zijt
om wat u ontgaan is
en niet verheugd
om wat Hij u gegeven heeft
immers God bemint
geen enkele ingebeelde pocher
- 24(24) die gierig is
en de mensen aanspoort tot gierigheid.
Zo iemand zich dan afwendt
dan is God de Rijke, de Lofwaardige.
- 25(25) Wij hebben toch Onze boodschappers
uitgezonden met de bewijstekenen
en Wij hebben met hen neergezonden
de Schrift en de Weegmaat
opdat de mensen de rechtmatigheid
zouden betrachten.
En Wij hebben neergezonden het ijzer
waarin hevige kracht is
en nut voor de mensen
en opdat God zou onderkennen
wie Hem en Zijn boodschappers
hulp verlenen in het onzienlijke.
God is krachtig en geweldig.
- 26(26) En Wij hebben uitgezonden
Nūḥ en Ibrāhīm¹
en Wij hebben in hun nageslacht
het profeetschap ingesteld
en ook de Schrift.
Onder hen waren er
die zich recht lieten leiden
maar velen hunner
waren kwaadbedrijvers.
- 27(27) Toen deden Wij op hun sporen volgen

1. Noach en Abraham.

Onze boodschappers
 en Wij deden volgen ʿĪsā
 de zoon van Maryam
 en Wij gaven hem de Inḡīl.¹
 Wij legden
 in de harten van wie hem volgden
 goedertierenheid
 en barmhartigheid en monniksleven
 dat zij zelf instelden
 zonder dat Wij het hun
 hadden voorgeschreven
 maar zij deden het
 in streven naar Gods welgevallen
 doch niet namen zij het in acht
 zoals zij behoorden het in acht te nemen.
 Dus gaven wij aan diegenen hunner
 die geloofden
 hun loon.
 Maar velen hunner
 waren kwaadbedrijvers.

28(28) O gij die gelooft
 vreest God
 en gelooft in Zijn boodschapper
 dan zal Hij u
 twee gelijkwaardige delen geven
 van Zijn barmhartigheid
 en voor u een licht stellen
 waarbij gij kunt gaan
 en zal Hij u vergeving schenken.
 God is vergevend en barmhartig.

29(29) Laten de lieden der Schrift weten
 dat zij niet bij machte zijn
 tot iets dat tot Gods genade behoort
 en dat de genade ligt in de hand Gods
 die haar geeft aan wie Hij wil.
 God is schenker van ontzaglijke genade.

1. Het Evangelie.

ACHTENVIJFTIGSTE SŪRA
AL-MUĞĀDILA (DE VERTOGENDE)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

- ¹(1) Gehoord heeft God de woorden van haar¹
die tot u een vertoog richtte
over haar echtgenoot
en haar klacht bij God voorbracht
en God hoorde u beider vertoog aan.
God is horend en scherpziend.
- ²(2) Diegenen uwer
die zich van hun vrouwen scheiden
door *ḡihār*²
van hen zijn deze vrouwen
niet de moeders
geen andere zijn uw moeders
dan zij die u gebaar hebben.
Maar zij zeggen verwerpelijke dingen
en valsheid.
- (3) God is waarlijk uitwissend en vergevend.
- ³(4) En zo er onder u zijn
die zich van hun vrouwen
door *ḡihār* scheiden
en daarna terugkomen
op wat zij gezegd hebben
dan vrijlating van een geknechte
voordat zij elkander aanroeren.
Dat is het waartoe gij wordt aangemaand
en God is wél-onderderricht
van wat gij bedrijft.
- ⁴(5) Doch zo iemand niets te geven vindt
dan een vasten

van twee op elkaar volgende maanden
voordat zij elkander aanroeren.
Doch zo iemand daartoe niet in staat is
dan het spijzigen van zestig behoeftigen.
Dat opdat gij gelooft in God
en Zijn boodschapper.
Dat zijn de bepalingen Gods.
En voor de ongelovigen
is er een pijnlijke bestraffing.

[TEGEN DE OPPOSITIE IN MEDINA]

- ⁵(6) Zij die zich verzetten tegen God
en Zijn boodschapper
worden neergeslagen
zoals neergeslagen zijn zij
die voor hen waren
terwijl Wij toch
de duidelijke bewijstekenen
hadden nedergezonden.
En voor de ongelovigen
is er een vernederende bestraffing.
- ⁶(7) Ten dage dat God hen zal opwekken
altezamen
dan zal God hun kond doen
wat zij bedreven hebben
dat wat God heeft opgesomd
en wat zij vergeten hebben.
God is over alle ding getuige.

1. De overlevering wil dat een vrouw uit Medina zich bij de profeet kwam beklagen over een volgens haar onrechtvaardige verstoting. Nadat Mohammed de verstoting had goedgekeurd kwam deze openbaring.

2. Zie Koran 33:4.

[VERTROUWELIJKE SAMENKOMSTEN
VAN DE HUICHELAAERS]

7(8) Hebt gij niet gezien
dat God kent wat in de hemelen is
en wat op de aarde is?
Niet is er een vertrouwelijke samenkomst
van drie¹
of Hij is de vierde
en niet van vijf of Hij is de zesde
en niet van een geringer
of een groter aantal
of Hij is met hen waar zij ook zijn.
Daarna doet Hij hun kond
van wat zij bedreven hebben
op de Dag der Opstanding.
God is wetend omtrent alle ding.

8(9) Hebt gij niet gezien naar hen
wie het vertrouwelijk samenkomen
verboden was
maar die toch terugkwamen
op wat hun verboden was
en samenspannen in zonde en overtreding
en opstandigheid tegen de boodschapper.
En die wanneer zij tot u komen
u begroeten op een andere wijze
dan waarmede God u begroet²
en die onder elkander zeggen:
Waarom straft God ons niet
voor wat wij zeggen?
Voor hen is Ġahannam alleen voldoende
waarin zij zullen braden
en een kwade gang is dat.

[VERTROUWELIJKE SAMENKOMSTEN
VAN DE GELOVIGEN]

9(10) O gij die gelooft

1. Vgl. Mattheüs 18:20?

2. De juiste groet luidt 'Vrede zij met u'. Het gaat hier
kennelijk om mensen die die groet niet gebruikten,
of hem zelfs verbasterden.

wanneer gij vertrouwelijk samenkomt
spant dan niet samen
in zonde en overtreding
en in opstandigheid
jegens de boodschapper
maar houdt uw samenkomst
in vroomheid en vrees.
En vreest God
tot wien gij saamgedreven zult worden.

10(11) Het vertrouwelijk samenzijn
is slechts van de Satan
opdat hij bedroeven kan hen
die gelovig zijn
maar hij zal hen in niets schaden
tenzij met verlof van God.
En op God is het dat de gelovigen
hun vertrouwen moeten stellen.

[SAMENKOMSTEN MET MOHAMMED]

11(12) O gij die gelooft
wanneer tot u gezegd wordt:
Geeft ruimte in de samenkomsten
zo geeft ruimte
en God zal u ruimte geven.³
En wanneer gezegd wordt:
Verheft u
verheft u dan
en God zal diegenen uwer die geloven
en aan wie de kennis is gegeven
in rangen verhogen.
En God is wél-onderricht
van wat gij bedrijft.

12(13) O gij die gelooft
wanneer gij tot de boodschapper gaat
in vertrouwelijkheid
geeft dan
voorafgaand aan uw samenkomst

3. Ġalālayn: In het Paradijs.

een liefdegave
 dat is beter voor u en houdt u reiner.
 Doch indien gij niets te geven vindt
 dan is God vergevend en barmhartig.
 13(14) Zijt gij soms bezorgd
 om voorafgaand aan uw samenkomst
 liefdegaven te geven?
 Dan
 wanneer gij het niet doet
 en God uw berouw aanneemt
 verricht de ṣalāt
 en brengt op de zakāt
 en gehoorzaamt God
 en Zijn boodschapper.
 God is wél-onderricht
 van wat gij bedrijft.

[OMGANG VAN DE HUICHELAARS
 MET DE JODEN]

14(15) Hebt gij niet gezien naar hen
 die omgang zoeken met lieden
 op wie God vertoornd is?
 Niet behoren zij tot u
 en evenmin tot hen
 en zij zweren op leugenachtige wijze
 terwijl zij het weten.
 15(16) God heeft voor hen
 een hevige bestraffing bereid
 kwaad is het wat zij bedreven.
 16(17) Zij hebben zich hun eden
 tot dekmantel genomen
 zodat zij anderen afhouden
 van de weg Gods.
 Doch voor hen
 is een vernederende bestraffing.
 17(18) Niet zullen hun hun bezittingen
 noch hun kinderen

in iets tegen God baten.
 Zij zijn de lieden van het Vuur
 waarin zij eeuwig zullen leven.
 18(19) Ten dage dat God hen zal opwekken
 altogader
 dan zullen zij jegens Hem zweren
 zoals zij jegens u zweren
 en menen dat zij iets hebben
 om op te steunen.
 Zijn zij het niet die de leugenaars zijn?
 19(20) De Satan heeft zich over hen
 macht verschafft
 en hen de Maning Gods doen vergeten.
 Diegenen zijn de partij van de Satan.
 Is het niet zo dat de partij van de Satan
 de verliezers zijn?
 20(21) Zij die zich verzetten tegen God
 en Zijn boodschapper
 diegenen behoren
 tot de diepst vernederden.
 21 Geschreven heeft God:
 Overwinnen zullen waarlijk
 Ik en Mijn boodschappers.
 God is krachtig en geweldig.
 22(22) Niet zult gij bevinden
 dat lieden die geloven in God
 en de laatste dag
 genegenheid hebben
 voor wie zich verzetten
 tegen God en Zijn boodschapper
 ook al waren het hun vaders of hun zoons
 of hun broeders of hun stamgenoten.
 Diegenen
 in hun harten
 heeft God het geloof geschreven
 en Hij heeft hen versterkt
 met geest van Hem
 en Hij zal hen doen binnengaan

in Gaarden
waar onder door rivieren stromen
eeuwig-levend daarin.
God heeft welgevallen aan hen

en zij hebben welgevallen aan Hem.
Diegenen zijn de partij van God.¹
Is het niet zo dat de partij van God
de welvarenden zijn?

1. Vgl. vers 20 hiervoor. 'De partij van God': *ḥizbu-llāh*
waarvan het Nederlandse 'Hizbollah' is afgeleid.

NEGENENVIJFTIGSTE SŪRA
AL-ḤASHR (DE OPDRIJVING)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 2.

- In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.
- ¹(1) Wat in de hemelen is en op de aarde
lofprijst God.
Hij is de Geweldige, de Wijze.
- ²(2) Hij is het die hen die ongelovig waren
onder de lieden van de Schrift
uit hun woningen heeft gedreven¹
bij de eerste opdrijving.²
Niet meende gij dat zij zouden uittrekken
en zij meenden dat hun burchten
hen zouden beschermen tegen God.
Doch toen kwam God tot hen
vanwaar zij het niet verwachtten
en Hij wierp ontzetting in hun harten
zodat zij hun eigen huizen verwoestten
met hun eigen handen
en de handen der gelovigen.
Neemt u dus dit tot exempel
O gij inzichtsvollen.
- ³(3) Zo het niet ware
dat God hun de verbanning
had voorgeschreven
zou Hij hen in het nabije leven
bestraft hebben.
Maar voor hen is in het latere leven
de bestraffing van het Vuur.
- ⁴(4) Dat omdat zij zich afsplitsten van God
en Zijn boodschapper.
En zo iemand zich afsplitst van God
- dan is God hevig in kastijding.
- ⁵(5) Welke dadelpalmen³ gij ook afhouwt
of laat staan op haar wortels
het is met verlof van God
en opdat Hij de kwaadbedrijvers
vernedert.
- ⁶(6) En de buit die God van hen
tot Zijn boodschapper heeft doen keren
die hebt niet gij achterhaald met paarden
noch met andere rijdieren
maar God geeft Zijn boodschappers
beschikking over wie Hij wil.
God is over alle ding machtig.
- ⁷(7) De buit die God
tot Zijn boodschapper heeft doen keren
van de bewoners der steden
dat behoort aan God
en aan de boodschapper
en aan de verwant en de wezen
en de behoeftigen en de zoon des wegs
opdat het niet zou worden
tot wisselend bezit
tussen de rijken onder u.
En wat de boodschapper u geeft⁴
neemt dat
en wat hij u ontzegt
onthoudt u daarvan.
En vreest God.
God is geweldig in kastijding.
- ⁸(8) Het⁵ is voor de arme uitgewekenen⁶

1. Ġalālayn: Dit is een verwijzing naar de verdrijving van de joodse stam Banū al-Naḍīr uit Medina in augustus 625.

2. Ġalālayn: Eerst werd de stam Banū al-Naḍīr naar het noorden verdreven, daarna naar de oase Khaybar.

3. De verdreven joden hadden grote dadelpalmplantages buiten Medina.

4. Moslimse geleerden verbinden de tekst van dit vers met het voorschrift het voorbeeld van Mohammed na te volgen.

5. De buit.

6. De uitgewekenen van Mekka naar Medina bij de *hiġra*.

die zijn uitgedreven uit hun woningen
en hun bezittingen
in verlangen naar genade
en welbehagen van God
en terwijl zij hulp verleenden aan God
en Zijn boodschapper.

Diegenen
dat zijn de oprechten.

9(9) En zij die gevestigd waren
in het verblijf^f
en in het geloof^f
voordat zij³ gekomen waren
nemen liefdevol op wie tot hen uitweken
en vinden in hun borsten geen begeerte
naar wat aan hen gegeven was
terwijl zij hun de voorrang gaven
boven zichzelf
ook al is er behoefte onder hen.
En wie gevrijwaard zijn
tegen zelfzuchtige gierigheid
diegenen zijn de wél-varenden.

10(10) En zij die na hen kwamen zeggen:
Onze Heer
vergeef ons en onze broeders
die ons zijn voorgedaan in het geloof^f
en leg niet in onze harten wrok
jegens hen die geloven.
Onze Heer
Gij zijt goedertieren en barmhartig.

[TEGEN DE HUICHELAARS]

11(11) Hebt gij niet gezien naar hen
die huichelachtig waren
en zeiden tot hun broeders
van de lieden der Schrift⁵
die ongelovig waren:
Indien gij uitgedreven wordt

zullen wij waarlijk met u uittrekken
en nimmer zullen wij iemand
ten aanzien van u gehoorzamen
en indien gij bestreden wordt
zullen wij u te hulp komen.
Maar God is getuige
dat zij leugenaars zijn.

12(12) Waarlijk
indien zij uitgedreven worden
zullen zij niet met hen uittrekken
en indien zij bestreden worden
zullen zij hun niet te hulp komen
en indien zij hun al te hulp komen
zullen zij zich in vlucht omwenden
en dan zullen zij niet geholpen worden.

13(13) Gij boezemt hun waarlijk
nog meer angst in dan God
dat omdat zij lieden zijn
die geen begrip hebben.

14(14) Zij zullen u niet bestrijden
in verenigde macht
maar in versterkte steden
of van achter muren.
Hun onderling geweld is hevig
en gij meent
dat zij een aaneengesloten macht zijn
maar hun harten zijn verdeeld.
Dat omdat zij lieden zijn
die geen verstand hebben

15(15) zoals het was met hen
die hun kortelijks voorafgingen⁶
zij ervoeren de verkeerdheid
van hun gedrag
en voor hen was een pijnlijke bestraffing.

16(16) Zoals het is met de Satan wanneer hij zegt:
Wees ongelovig.

1. Ḡalālayn: Medina.

2. 'Geloof is in het Arabisch *īmān*. In vers 23 van deze sūra wordt God *mu'min* genoemd. *Mu'min* betekent gelovige. Is het te verwachten dat de Koranetext van God zegt dat Hij een gelovige is? Op grond hiervan wordt wel betoogd dat hier, en in vers 23, de oorspronkelijke Arabische betekenis van *īmān* bedoeld wordt: 'Veiligheid geven'.

3. De emigranten uit Mekka.

4. Of: naar de veiligheid van Medina? Zie vers 9.

5. Ḡalālayn: De joden van Medina, Banū al-Naḍīr.

6. Bayḍāwī: De verliezers van de slag bij Badr, of een eerder uit Medina verdreven joodse stam, de Banū Qaynuqā'.

Doch wanneer deze dan ongelovig wordt
zegt hij:

Ik ben los van u
ik vrees de Heer der wereldwezens.

- 17(17) Zo is hun beider¹ eindbestemming
dat zij in het Vuur komen
eeuwig-levend daarin.
En dat is de vergelding der
onrechtdoeners.

[TOT DE GELOVIGEN]

- 18(18) O gij die gelooft
vreest God.
En laat een ziel goed toezien
op wat zij
voor morgen vooruit heeft doen gaan.
God is wél-onderricht van wat gij bedrijft.
- 19(19) En weest niet als zij
die God vergeten hebben
zodat Hij hen zichzelf heeft doen vergeten.
Diegenen
dat zijn de kwaadbedrijvers.
- 20(20) Niet gelijk zijn de lieden van het Vuur
en de lieden van de Gaarde.
De lieden van de Gaarde
dat zijn de gelukzaligen.
- 21(21) Zo Wij deze Oplezing² nederzonden
op een berg
zoudt gij deze zich zien verootmoedigen

en splijten
uit vrees voor God.
En dat zijn de gelijkenissen
die Wij stellen voor de mensen
opdat zij indachtig mogen worden.

[LOFPRIJZING VAN GOD]

- 22(22) Hij is God buiten wie er geen ander god is.
Hij is de kenner van de verborgenheid
en de aanschouwelijkheid.
Hij is de Barmhartige Erbarmer.
- 23(23) Hij is God buiten wie er geen ander god is
de in heiligheid verheven Koning
het Heil
de Gever van veiligheid³
de Waakzame
de Geweldige
de Overmatige
de Hovaardige.
Geprezen zij God
boven hun genotengeverij.
- 24(24) Hij is God
de Schepper
de Maker
de Vormgever.
Aan Hem behoren de mooiste namen.
Hem lofprijst wat in de hemelen is
en op de aarde.
Hij is de Geweldige, de Wijze.

1. Ġalālayn: De Satan en de mens.

2. De Koran.

3. Zo Bayḏāwī: *Wāhib al-amm*. Zie de voetnoot bij vers 9.

ZESTIGSTE SŪRA

AL-MUMTAḤINA (DE OP DE PROEF GESTELDE)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 10.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[DE VERHOUDINGEN TUSSEN DE MOSLIMS
IN MEDINA EN DE ONGELOVIGEN IN MEKKA]

- ¹⁽¹⁾ O gij die gelooft
neemt u niet Mijn vijanden
en uw vijanden
tot verbondenen
doordat gij hun bliken
van genegenheid geeft
daar zij toch ongelovig zijn
aan het wezenlijke dat tot u gekomen is
en de boodschapper
en uzelf
hebben uitgedreven
omdat gij gelooft in God, uw Heer.
Indien gij zijt uitgetrokken
in ijvering op Mijn weg
en in begeerte naar Mijn welbehagen
terwijl gij toch voor hen
genegenheid blijft koesteren
zo ken ik toch het best
wat gij verborgen houdt
en wat gij openbaar maakt.
En wie dat doet
die dwaalt af van de gebaande weg.
- ²⁽²⁾ Indien zij u aantreffen
zullen zij vijandig jegens u zijn
en met hun handen en hun tongen

trachten u kwaad te berokkenen
en zij zouden wensen
dat gij ongelovig werd.

- ³⁽³⁾ Niet zullen u baten
uw bloedverwanten
noch uw kinderen
op de Dag der Opstanding
die scheiding tussen u zal maken.
God is scherp toeziende
op wat gij bedrijft.
- ⁴⁽⁴⁾ Er was toch voor u een schoon voorbeeld
in Ibrāhīm
en hen die met hem waren.
Toen zij zeiden tot hun volk:
Wij zijn los van u
en van wat gij dient
buiten God.
Wij zijn ongelovig aan u
en tussen ons en u is er vijandschap
en haat voor immer
zolang gij niet gelooft in God alleen.
Maar niet [is er een schoon voorbeeld]
in de woorden van Ibrāhīm
tot zijn vader:¹
Ik zal vergeving voor u vragen
hoewel ik voor u bij God
geen enkel ding vermag.
Onze Heer
op U hebben wij ons vertrouwen gesteld
en tot U keren wij in

1. Vgl. Koran 19:47 en 26:86.

en tot U is de gang.

- 5(5) Onze Heer
doe ons niet ondergaan
de verzoeking van hen
die ongelovig zijn
en vergeef ons.
Onze Heer
Gij zijt de Geweldige, de Wijze.

- 6(6) Er was waarlijk voor u in hen
een schoon voorbeeld
voor wie verlangen naar God
en de Laatste Dag.
Maar zo een zich afwendt
welnu dan is God de Rijke
de Lofwaardige.

[VERZACHTING VAN HET VERBOD
TOT OMGANG MET DE ONGELOVIGEN]

- 7(7) Mogelijk dat God
tussen u en diegenen hunner
met wie gij vijandig zijt¹
genegenheid zal brengen.
God is machtig
en God is vergevend en barmhartig.
- 8(8) Niet verbiedt God u
dat gij hen die u in de godsdienst
niet bestrijden
en u niet uitdrijven uit uw woningen
liefderijk behandelt
en dat gij jegens hen
rechtmatigheid betracht.
God bemint de rechtmatigen.
- 9(9) God verbiedt u slechts
dat gij hen die u in de godsdienst
bestreden hebben
en u hebben uitgedreven uit uw woningen
en medegewerkt tot uw uitdrijving

1. Ġalālayn: Het gaat hier om de verhoudingen tussen de moslims en de Mekkanen na de verovering van Mekka door de moslims.

tot verbondenene neemt.
En wie hen tot verbondenene nemen
diegenen zijn de onrechtdoeners.

[TOEPASSING VAN HET VERDRAG VAN
ĤUDAYBIYYA TEN AANZIEN VAN
GELOVIGE EN ONGELOVIGE VROUWEN]

- 10(10) O gij die gelooft
wanneer tot u komen gelovige vrouwen
als uitgewekene
stelt haar dan op de proef.
God heeft de beste kennis
omtrent haar geloof.
Indien gij haar zo hebt leren kennen
als gelovigen
zendt haar dan niet terug
tot de ongelovigen.²
Niet zijn zij voor deze
geoorloofde omgang
en evenmin zijn deze
voor haar geoorloofd
maar geeft hun
wat zij als bijdrage gegeven hebben.³
En het is geen vergrijp voor u
dat gij haar huwt
wanneer gij haar haar loon geeft.
En houdt niet in stand
de aanspraken der ongelovige vrouwen
maar vraagt om wat gij hebt bijgedragen
en laten zij van hun kant vragen
om wat zij hebben bijgedragen.
Dat is voor u het oordeel van God
dat Hij tussen u velte.
God is wetend en wijs.
- 11(11) En indien enige van uw echtgenoten van u
zijn heengegaan naar de ongelovigen

2. In Mekka.

3. Geeft hun niet-moslimse echtgenoten in Mekka de huwelijksgift terug (Ġalālayn).

en daarna de beurt aan u is¹
 geeft dan aan hen
 wier echtgenoten zijn heengegaan
 het gelijke van de bijdrage
 die zij hadden gegeven.
 Vreest God in wie gij gelovig zijt.

[TOELATING VAN BEKEERDE
 HEIDENSE VROUWEN]

12(12) O gij profeet
 wanneer tot u komen de gelovige vrouwen
 om u trouw te beloven
 zich verbindende dat zij aan God
 niets tot genoot zullen geven
 en dat zij niet zullen stelen
 en geen overspel zullen bedrijven

1. Bayḍāwī: Om de huwelijksgift gerestitueerd te krijgen.

en niet hun kinderen zullen doden
 en zich niet aan laster
 schuldig zullen maken
 die zij op eigen hand en voet verzinnen
 en niet ongehoorzaam aan u zullen zijn
 in een behoorlijke zaak
 belooft gij² haar dan trouw
 en vraag God voor haar om vergeving.
 God is vergevend en barmhartig.

13(13) O gij die gelooft
 maakt niet tot uw verbondenen lieden
 op wie Gods toorn is.
 Zij hebben geen hoop
 voor het latere leven
 evenals de ongelovigen
 geen hoop meer hebben
 voor de lieden der graven.

2. Ġalālayn: Gericht tot de profeet.

EENENZESTIGSTE SŪRA
AL-ŞAFF (DE SLAGORDE)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 4.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

- 1(1) Wat in de hemelen is en op de aarde
lofprijst God.
Hij is de Geweldige, de Wijze.
- 2(2) O gij die gelooft
waarom zegt gij dat wat gij niet doet?
- 3(3) Het is een grote afschuw bij God
dat gij zegt wat gij niet doet.
- 4(4) God bemint hen die strijden op Zijn weg
in slagorde
als waren zij een hechtgevoegd bouwsel.

[MOZES]

- 5(5) En toen Mūsā tot zijn volk zeide:
O mijn volk
waarom krenkt gij mij
daar gij toch weet
dat ik de boodschapper Gods tot u ben?
Toen zij nu ter zijde weken
deed God hun harten ter zijde gaan.
God leidt niet recht
de kwaadbedrijvende lieden.
- [JEZUS]
- 6(6) En toen ʿĪsā, de zoon van Maryam, zeide:
O zonen Isrāʿīls
ik ben de boodschapper Gods tot u

bevestigend de Tawrāh¹ die voor mij was
en aankondigend een boodschapper
die na mij zal komen²
wiens naam is Aḥmad.³
Toen hij nu tot hen kwam
met de bewijstekenen
zeiden zij:
Dit is klaarblijkende toverij.

[DE JODEN]

- 7(7) En wie doet meer onrecht
dan wie over God leugenachtigs verzint
terwijl hij wordt opgeroepen
tot de Overgave?⁴
God leidt niet recht
de onrechtdoende lieden.
- 8(8) Zij bedoelen het licht Gods uit te doven
met hun monden
maar God zal Zijn licht volledig maken
ook al behaagt dat niet
aan de ongelovigen.
- 9(9) Hij is het
die Zijn boodschapper heeft uitgezonden
met de rechte leiding
en de wezenlijke godsdienst
om die te doen zegevieren
over alle godsdienst
ook al wederstreven de genotengevers.

1. Thora.

2. Er zijn moslims die hierin een verwijzing lezen naar
Johannes 14:26, de trooster die door God gezonden zal
worden.

3. 'Trooster' in Johannes 14:26 luidt in het Grieks *paraklētōs*.
Het Arabische woord *Aḥmad* dat in dit vers (61:6)
voorkomt, betekent 'beroemd'. 'Beroemd' is in het Grieks
periklutos. Bestaat er een verband?

4. De Overgave: de islam.

[HET GELOOF EN DE HEMELSE BELONING]

- 10(10) O gij die gelooft
zal ik u leiden naar een handel
die u van een pijnlijke bestraffing
zal redden?
- 11(11) Dat gij gelooft in God
en Zijn boodschapper
en ijvert op de weg Gods
met uw bezit en uw persoon.
Dat is beter voor u indien gij het wist.
- 12(12) Hij zal u dan uw boosheden vergeven
en u doen binnengaan in Gaarden
waar onder door rivieren stromen
en welaangename woonverblijven
in de Gaarden van 'Adn.
Dat is de ontzaglijke gelukzaligheid.
- 13(13) En nog andere gaven zijn er
- waarnaar gij verlangt:
Hulp van God en een nabije uitkomst.
Brengt goede tijding aan de gelovigen.
- 14(14) O gij die gelooft
weest de helpers van God.
Zoals 'Īsā
de zoon van Maryam
zeide tot de apostelen:
Wie zijn mijn helpers tot God?
De apostelen zeiden:
Wij zijn de helpers van God.
Toen werd gelovig
een groep van de zonen Isrā'īls
maar een andere groep was ongelovig
waarop Wij hen die geloofden versterkten
tegen hun vijanden
zodat zij de overhand verkregen.

T W E E Ë N Z E S T I G S T E S Ū R A
 A L - Ğ U M U ' A (D E B I J E E N K O M S T)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 9.

In de naam van God
 de Barmhartige Erbarmer.

- 1(1) Wat in de hemelen en wat op de aarde is
 lofprijst God
 de Koning, de Geheiligde, de Geweldige,
 de Wijze.
- 2(2) Hij is het die onder de ongeleerden
 uit hun midden
 een boodschapper gezonden heeft
 om hun Zijn tekenen voor te dragen
 en om hen te reinigen
 en om hen de Schrift en de Wijsheid
 te onderwijzen
 ook al waren zij tevoren
 waarlijk in klaarblijkende dwaling.
- 3(3) En [Hij heeft de boodschapper
 gezonden naar] nog anderen hunner
 die zich nog niet bij hen gevoegd hadden.
 Hij is de Geweldige, de Wijze.
- 4(4) Dat is de genade Gods
 die Hij geeft aan wie Hij wil.
 God is gever van ontzaglijke genade.

[D E J O D E N]

- 5(5) De gelijkenis van hen
 wie de Tawrāh¹ te dragen is gegeven
 en haar daarna niet hebben willen dragen
 is als de gelijkenis van de ezel
 die boeken draagt.

1. De Thora.

Kwaad is de gelijkenis der lieden
 die de tekenen Gods
 voor leugen verklaren.
 God leidt niet recht
 de onrechtdoende lieden.

- 6(6) Zeg:
 O gij die het jodendom aanhangt
 indien gij beweert
 dat gij verbondenen van God zijt
 en niet van de mensen
 wenst u dan de dood
 indien gij oprecht zijt.
- 7(7) Maar niet zullen zij ooit
 hem voor zich wensen
 wegens wat hun handen
 tevoren bedreven hebben.
 God is welbekend met de onrechtdoeners.
- 8(8) Zeg:
 De dood die gij wilt ontvluchten
 zal u eens overvallen
 en dan zult gij worden teruggevoerd
 tot de kenner van de verborgenheid
 en de aanschouwelijkheid
 en dan zal Hij u kond doen
 van wat gij bedreeft.

[D E V R I J D A G S D I E N S T]

- 9(9) O gij die gelooft
 wanneer er wordt uitgeroepen tot de ṣalāt
 op de Dag der Bijeenkomst²

2. Op de vrijdag.

spoedt u dan tot de gedenking Gods
en laat af van de koophandel.

Dat is beter voor u indien gij het wist.

¹⁰⁽¹⁰⁾ Wanneer dan de ṣalāt beëindigd is
verspreidt u dan in het land
en streeft naar Gods genade
en gedenkt God veelmaals
opdat het u wél moge gaan.

¹¹⁽¹¹⁾ Maar wanneer zij handel zien
of speels vermaak
lopen zij weg daarheen
en laten zij u¹ staan.
Zeg:
Wat bij God is
is beter dan spel en dan handel.
God is de beste der onderhoud-gevers.

1. Mohammed.

DRIEËNZESTIGSTE SŪRA
AL-MUNĀFIQŪN (DE HUICHELAARS)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 1.

- In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.
- 1(1) Wanneer de huichelaars tot u komen
zeggen zij:
Wij getuigen dat gij waarlijk
de boodschapper Gods zijt.
God weet inderdaad
dat gij Zijn boodschapper zijt
en God getuigt
dat de huichelaars leugenaars zijn.
- 2(2) Zij hebben zich hun eden
tot dekmantel genomen
zodat zij anderen afhouden
van de weg Gods.
Kwaad is het wat zij bedreven.
- 3(3) Dat omdat zij gelovig waren
en daarna ongelovig werden
waarop hun harten verzegeld werden
zodat zij geen begrip hebben.
- 4(4) En wanneer gij hen ziet
bekoort u hun lichamelijk vertoon
en indien zij spreken
hoort gij naar hun woorden.
Zij zijn als houtbalken die gesteund staan.
Zij menen bij iedere kreet
dat het tegen hen gaat.
Zij zijn de vijanden.
Hoedt u dus voor hen.
God moge hen bestrijden.
Hoezeer zijn zij in leugen verstrikt!
- 5(5) En wanneer tot hen gezegd wordt:
Komt
dan zal de boodschapper Gods
voor u om vergeving vragen
dan wenden zij hun hoofden af
en ziet gij hen ter zijde gaan
in hovaardigheid.
- 6(6) Het is gelijk voor hen
of gij voor hen om vergeving vraagt
of niet om vergeving vraagt.
God zal hen niet vergeven.
God leidt niet recht
de kwaadbedrijvende lieden.
- 7(8) Zij zijn het die zeggen:
Geeft geen bijdragen voor wie zijn
met de boodschapper Gods
opdat zij van hem¹ weglopen.
En aan God behoren de schatkamers
der hemelen en der aarde
maar de huichelaars hebben geen begrip.
- 8(8) Zij zeggen:
Indien wij terugkeren naar al-Madīna²
zal de machtigste
de zwakste uit haar uitdrijven.
Doch aan God
behoort de machtsvolkomenheid
en ook aan Zijn boodschapper
en aan de gelovigen.
Maar de huichelaars hebben geen kennis.

1. Weglopen van Mohammed.

2. Ġalālayn: Van de expeditie tegen de Banū Muṣṭaliq die in het zesde jaar na de *hiġra* plaatshad.

[WAARSCHUWING GERICHT TOT DE
GELOVIGEN]

- 9(9) O gij die gelooft
laten uw bezittingen en uw kinderen
u niet afleiden van de gedenking Gods.
En wie dat doen
dat zijn de verliezers.
- 10(10) En geeft bijdragen van het onderhoud
dat God u gegeven heeft

voordat de dood tot een uwer komt
en hij dan zou zeggen:

Mijn Heer

wilt Gij mij geen uitstel verlenen
voor korte tijd

zodat ik liefdegaven kan schenken
en behoren tot de deugdzamen?

- 11(11) Maar niet zal God een ziel uitstel verlenen
wanneer haar termijn gekomen is.
God is wél-onderricht van wat gij bedrijft.

VIERENZESTIGSTE SŪRA
AL-TAGHĀBUN (HET BEDROG)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 9.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[DE TEKENEN GODS]

- 1(1) Wat in de hemelen en wat op de aarde is
lofprijst God.
Aan Hem behoort het koningschap
en aan Hem komt de lof toe.
Hij is over alle ding machtig.
- 2(2) Hij is het die u geschapen heeft
zodat onder u zijn ongelovigen
en gelovigen.
God is scherp toezieende
op wat gij bedrijft.
- 3(3) Hij heeft de hemelen en de aarde
geschapen in wezenlijkheid.
Hij heeft u gevormd
en uw vorm schoon gemaakt.
Tot Hem is de gang.
- 4(4) Hij kent wat in de hemelen is
en op de aarde.
Hij kent wat gij verborgen houdt
en wat gij openbaar maakt.
God kent wat in de borsten is.
- 5(5) Is niet tot u gekomen
de konde van hen
die in vroeger tijd ongelovig waren
die toen de verkeerdheid
van hun gedrag ervoeren?

Voor hen is er een pijnlijke bestraffing.

- 6(6) Dat omdat tot hen waren gekomen
hun boodschappers
met de bewijstekenen
waarop zij zeiden:
Zijn het mensenkinderen
die ons recht moeten leiden?
Zo werden zij ongelovig
en wendden zich af.
Maar God heeft aan niets behoefte.
God is rijk en lofwaardig.
- 7(7) Zij die ongelovig zijn
beweren
dat zij niet zullen worden opgewekt.
Zeg:
Ja zeker
bij mijn Heer
gij zult worden opgewekt
en daarna zal u kond worden gedaan
van wat gij bedreven hebt.
En dat is voor God gemakkelijk.
- 8(8) Zo gelooft dan in God
en Zijn boodschapper
en in het licht
dat Hij heeft nedergezonden.
God is wél-onderricht van wat gij bedrijft.
- [HET LAATSTE OORDEEL]
- 9(9) Ten dage dat Hij u zal vergaderen

voor de dag der vergadering
 dat is de dag van het bedrog.¹
 Maar wie gelooft in God
 en heilzaams verricht
 aan die zal God
 zijn slechte daden kwijtschelden
 en Hij zal hem binnenvoeren in Gaarden
 waar onder door rivieren stromen
 eeuwig-levend daarin voor immer.
 Dat is de ontzaglijke zegepraal.
 10(10) Maar zij die ongelovig zijn
 en Onze tekenen voor leugen verklaren
 diegenen zijn de lieden van het Vuur
 eeuwig-levend daarin.
 En een kwade gang is dat.
 11(11) Geen ramp slaat in
 of het is met verlot van God.
 En wie in God gelooft
 diens hart leidt Hij recht.
 God is omtrent alle ding wetend.
 12(12) En gehoorzaamt God
 en gehoorzaamt de boodschapper.
 Doch indien gij u afwendt
 welnu
 dan rust op Onze boodschapper
 slechts de duidelijke verkondiging.
 13(13) God
 geen ander god is er dan Hij.
 En op God is het

dat de gelovigen
 hun vertrouwen moeten stellen.

[ONGELOVIGE FAMILIELEDEN]

14(14) O gij die gelooft
 onder uw echtgenoten en uw kinderen
 zijn er die u vijandig zijn.
 Hoedt u dus voor hen.
 Maar indien gij kwijtscheldt
 en het niet telt en vergeeft
 dan is God vergevend en barmhartig.
 15(15) Uw bezittingen en uw kinderen
 zijn slechts een verzoeking.
 En God
 bij Hem is ontzaglijk loon.
 16(16) Vreest dan God
 zoveel in uw vermogen is
 en hoort en gehoorzaamt
 en schenkt bijdragen van goeds
 tot baat van uzelf.
 En wie er gevrijwaard zijn
 tegen zelfzuchtige gierigheid
 diegenen zijn de welvarenden.
 17(17) Indien gij aan God een schone lening leent
 zal Hij die voor u verdubbelen
 en u vergeven.
 God is rijksbelonend en zachtmoedig
 18(18) Kenner van de verborgenheid
 en de aanschouwelijkheid
 de Geweldige, de Wijze.

1. Het bedrog van de ongelovigen is dat zij niet geloofden;
 het bedrog van de gelovigen is dat zij hun godsdienstige
 plichten niet hebben vervuld.

VIJFENZESTIGSTE SŪRA
AL-ṬALĀQ (DE VERSTOTING)

Medinensisch; de titel is ontleend aan de inhoud van de eerste verzen.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[VERSTOTING]

- ¹⁽¹⁾ O gij profeet
wanneer gij de vrouwen verstoot
zo verstoot haar
met inachtneming van haar dagental¹
en telt het dagental.
En vreest God uw Heer.
Drijft haar niet uit haar huizen
maar niet zullen zij uittrekken
dan ingeval zij
klaarblijkende zedeloosheid bedrijven.
Dat zijn de bepalingen Gods.
En wie de bepalingen Gods overtreedt
die doet onrecht aan zichzelf.
Niet weet gij of God daarna
nog een nieuwe beschikking zal geven.
- ²⁽²⁾ Wanneer zij dan bereikt hebben
het einde van haar termijn
houdt haar dan terug naar het behoorlijke
of scheidt u van haar naar het behoorlijke.
En neemt tot getuigen
rechtschapen lieden onder u
en geeft rechte getuigenis voor God.
Dat is het waartoe vermaand worden
wie geloven in God en de Laatste Dag.
En wie God vreest
- voor hem bereidt God een uitweg.
³ En aan hem verleent Hij onderhoud
vanwaar hij het niet vermoedt.
⁽³⁾ En wie op God zijn vertrouwen stelt
voor die is Hij voldoende.
God zal het door Hem beslotene bereiken.
God heeft voor alle ding
een maat voorbeschikt.
- ⁴⁽⁴⁾ En diegenen onder uw vrouwen
die niet meer de bloeding verwachten
indien gij in twijfel zijt
dan is haar dagental drie maanden.
En zij
die geen bloeding meer gehad hebben
en de zwangeren
haar termijn is dat zij de vrucht
die zij dragen
baren.
En wie God vreest
voor die maakt Hij het makkelijk
naar Zijn beschikking.
- ⁵⁽⁵⁾ Dat is Gods bevel
dat Hij tot u heeft nedergezonden.
En wie God vreest
diens slechte daden scheldt Hij kwijt
en aan hem geeft Hij ontzaglijk loon.
- ⁶⁽⁶⁾ Doet haar wonen waar gijzelf woont
naar de mate van uw welstand.
En kwelt haar niet
om haar in het nauw te brengen.

1. Vgl. Koran 2:226.

En indien zij zwanger zijn
geeft dan bijdragen voor haar
totdat zij haar vrucht baren
en indien zij dan voor u blijven zogen
geeft haar dan haar loon.
En verdraagt u met elkander
naar het behoorlijke.
Maar indien gij er moeite mee ondervindt
dan zal een andere vrouw
voor hem zogen.

- 7(7) Laat een ruim bemiddelde
van zijn middelen bijdragen geven
en laat hij
voor wie het levensonderhoud beperkt is
bijdragen van wat God hem gegeven heeft.
God belast geen ziel
dan naar wat Hij haar gegeven heeft.
God zal na zwaarigheid
verlichting bereiden.

[GELOOF IN DE BOODSCHAPPERS]

- 8(8) En hoe menige stede
minachtte het gebod van haar Heer
en van haar boodschappers
waarop Wij een hevige afrekening
aan haar voltrokken
en haar straften met kwalijke bestraffing.
9(9) Zo smaakte zij de verkeerdheid
van haar gedrag
en haar uitkomst was verlies.

- 10(10) God heeft voor hen
een hevige bestraffing voorbereid.
Zo vreest dan God
O gij inzichtigen die gelooft.
God heeft toch tot u
een Maning nedergezonden.
11(11) Een boodschapper
die u de tekenen Gods
tot duidelijk bewijs
voordraagt
opdat Hij hen die geloven
en heilzame werken bedrijven
uit de duisternissen voert naar het licht.
En wie gelooft in God
en heilzaams verricht
die voert Hij binnen in Gaarden
waar onder door rivieren stromen
eeuwig-levend daarin voor immer.
Voor hem heeft God
schoon onderhoud bereid.

[DE ALMACHT GODS]

- 12(12) God is het die geschapen heeft
zeven hemelen
en een gelijk aantal aarden.
Tussen die beide
komt de bestiering nederdalen
opdat gij weet
dat God over alle ding machtig is
en dat God alle ding omvat in kennis.

ZESENZESTIGSTE SŪRA

AL-TAḤRĪM (DE VERBODENVERKLARING)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

- ¹⁽¹⁾ O gij profeet
waarom verklaart gij verboden
wat God u veroorloofd heeft
in begeerte naar tevredenstelling
uwer echtgenoten.
God is vergevend en barmhartig.
- ²⁽²⁾ God heeft voor u ingesteld
de losmaking van uw eden.
God is uw verbondsheer.
Hij is de Wetende, de Wijze.
- ³⁽³⁾ En toen de profeet
aan één van zijn echtgenoten
een bericht toevertrouwde
en toen zij het daarop vertelde
en God hem dit openbaar maakte
gaf hij bekendheid aan een deel ervan
en ging voorbij aan een ander deel.
Toen hij haar dit nu verteld had
zei zij:
Wie heeft u hiervan kond gedaan?
Hij zei:
Mij heeft kond gedaan
de Wetende, de Wél-onderrichte.
- ⁴⁽⁴⁾ Indien gij beiden¹
u berouwvol keert tot God
dan was dat slechts een afwijking
van uw harten
maar indien gij elkander opstookt

tegen hem
dan is God zijn verbondheer
en ook Ğibrīl²
en de zaligen der gelovigen
en de engelen zijn daarenboven
hulpbereid.

⁵⁽⁵⁾ Mogelijk dat zijn Heer
indien hij u³ verstoot
hem echtgenotes beter dan gij
in de plaats zal geven
overgegevene, gelovige
in ootmoed staande
berouwvol inkerende, dienende
vastend rondgaande echtgenotes
voorheen gehuwde en maagdelijke.

[VERMANING VAN DE GELOVIGEN]

- ⁶⁽⁶⁾ O gij die gelooft
vrijwaart uzelf en uw aanverwanten
voor een Vuur
waarvan de mensen en de stenen⁴
de brandstof zijn
waarover gesteld zijn
ruwe en verschrikkelijke engelen
die God niet ongehoorzaam zijn
in wat Hij hun beveelt
en doen wat hun bevolen is.
- ⁷⁽⁷⁾ O gij die ongelovig zijt
komt heden⁵ niet aan

1. Volgens Ğalālayn gericht tot twee echtgenotes van de profeet, te weten Hafsa en 'Ā'isha.

2. Gabriël.

3. De echtgenotes van de profeet.

4. Stenen afgodsbeelden.

5. Ğalālayn: Op de dag dat gij het Hellevuur ingaat.

met verontschuldigen
u wordt slechts vergolden wat gij bedreeft.

[GELOVIGE EN ONGELOVIGE VROUWEN]

8(8) O gij die gelovig zijt
wendt u tot God in oprecht berouw
mogelijk dat uw Heer
u uw slechte daden kwijtscheldt
en u binnervoert in Gaarden
waar onder door rivieren stromen.
Ten dage dat God niet zal vernederen
de profeet
en hen die met hem gelovig zijn.
Hun licht beweegt zich voor hen uit
en aan hun rechterzijde
terwijl zij zeggen:
Onze Heer
maak voor ons ons licht volkomen
en vergeef ons.
Gij zijt over alle ding machtig.

9(9) O gij profeet
ijver tegen de ongelovigen
en de huichelaars
en treedt streng tegen hen op.
Hun bestemmingsoord is Ġahannam
en een kwade gang is dat.

10(10) God heeft een gelijkenis gesteld
voor hen die ongelovig zijn:
de vrouw van Nūḥ en de vrouw van Lūṭ.
Zij waren gehuwd
met twee deugdzamen van Onze dienaren
doch zij braken hun trouw aan hen
waarop dezen haar
in niets tegen God vermochten te helpen
en er werd gezegd:
Treedt beiden het Vuur binnen
met de binnentredenden.

11(11) En God heeft een gelijkenis gesteld
voor hen die gelovig zijn:
de vrouw van Fir‘awn toen zij zeide:
Mijn Heer
bouw mij een huis bij U in de Gaarde
en red mij van Fir‘awn en zijn bedrijf
en red mij van de onrechtdoende lieden.

12(12) En Maryam de dochter van ‘Imrān
die haar eerbaarheid wélbewaard had
waarop Wij daarin bliezen
van Onze geest¹
en zij bevestigde
de woorden van haar Heer
en Zijn Schriften.
Zij behoorde tot de in ootmoed staanden.

1. Ġalālayn: Waarop zij zwanger werd van Jezus.

ZEVENENZESTIGSTE SŪRA
AL-MULK (HET KONINGSCHAP)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[DE HEL]

[GODS ALMACHT]

- 1(1) Gezegend is Hij in wiens hand
het Koningschap is
en die machtig is over alle ding
- 2(2) die geschapen heeft de dood en het leven
om u te beproeven
wie uwer het schoonst is in bedrijf.
Hij is de Geweldige, de Vergever.
- 3(3) Die geschapen heeft zeven hemelen
in lagen.
Niet zult gij
in de schepping van de Erbarmer
ordeloosheid vinden.
Wend dan de blik terug of gij barsten ziet.
- 4(4) En wend nog eens de blik terug
twee malen
en de blik zal tot u
weeromgewend worden
verdwaasd en vermoeid.
- 5(5) Wij hebben de nabije hemel
gesierd met lampen
en Wij maakten deze
om er de satans mede te bewerpen
en wij bereidden voor hen de bestraffing
van de vuurgloed.

- 6(6) En voor hen
die ongelovig zijn in hun Heer
is de bestraffing van Ġahannam
en een kwade gang is dat.
- 7(7) Wanneer zij daarin geworpen worden
horen zij haar gereutel
terwijl zij ziet.
- 8(8) Haast zou zij¹ uiteenspatten van woede.
Telkens wanneer een bende
erin geworpen wordt
vragen hun haar wachters:
Was tot u geen waarschuwer gekomen?
- 9(9) Zij zeggen:
Ja
tot ons was een waarschuwer gekomen
doch wij verklaarden hem voor leugenaar
en wij zeiden:
Niets heeft God nedergezonden
niet zijt gij anders
dan in klaarblijkende dwaling.
- 10(10) En zij zeggen:
Zo wij geluisterd hadden
of verstandig waren geweest
zouden wij nu niet zijn
onder de lieden van de Vuurgloed.
- 11(11) Zo erkennen zij hun boosheid.
Vér weg dus
met de lieden van de Vuurgloed.
- 12(12) Zij die hun Heer vrezen

1. Het Hellevuur.

in de verborgenheid
voor hen is vergeving en een groot loon.

[GODS ALMAGHT]

- 13(13) En houdt uw woorden verborgen
of maakt ze openbaar
Hij is kennend wat in de borsten is.
- 14(14) Zou Hij soms niet kennen
wie Hij heeft geschapen
Hij die teder is en wél-onderricht?
- 15(15) Hij is het die de aarde
voor u voegzaam gemaakt heeft
wandelt dan op haar flanken
en eet van Zijn onderhoud.
Tot Hem is de herrijzenis.
- 16(16) Acht gij er u veilig tegen
dat Wie in de hemel is
u ook kan doen verzinken in de aarde?
Reeds komt zij in deining.
- 17(17) Of acht gij er u veilig tegen
dat Wie in de hemel is
tegen u een stormwind zal uitzenden?
Doch eens zult gij weten
hoe Mijn waarschuwing was.
- 18(18) En ook zij die voor hun tijd waren
hebben voor leugen verklaard.
Doch hoe was Mijn verafschuwing!
- 19(19) Hebben zij dan niet gezien
naar de vogels boven hen
hoe zij [hun vleugels] uitslaan
en samenslaan?
Geen ander houdt hen op
dan de Ontfermer.
Hij is scherp toeziend op alle dingen.
- 20(21) Of wie is hij
die u tot een leger zou kunnen zijn
om u ter overwinning te voeren

buiten de Erbarmer?
Niet zijn de ongelovigen
anders dan in misleiding.

- 21(21) Of wie is hij
die onderhoud zou kunnen verschaffen
indien Hij Zijn onderhoud terughoudt?
Neen
zij volharden in hovaardigheid
en afkerigheid.
- 22(22) Is dan hij die voortkruipt op zijn gezicht
beter geleid dan wie rechtuit voortgaat
langs een rechtgebaand pad?
- 23(23) Zeg:
Hij is het die u heeft doen opgroeien
en u gegeven heeft het gehoor
en de blikken en de geesteskrachten
weinig is het dat gij u dankbaar toont.
- 24(24) Zeg:
Hij is het die u geteeld heeft op de aarde
en tot Hem
zult gij weer saamgedreven worden.¹
- 25(25) En zij² zeggen:
Wanneer komt deze aanzegging
indien gij oprecht zijt?
- 26(26) Zeg:
De kennis is slechts bij God
en ik ben slechts
een duidelijk sprekende waarschuwer.
- 27(27) Wanneer zij haar³ dan van nabij zien
betrekken de gezichten van hen
die ongelovig zijn
en er wordt gezegd:
Dit is het nu waarom gij vroegt.
- 28(28) Zeg:
Ziet eens aan.
Hetzij dat God mij
en wie met mij zijn

1. Bij het Laatste Oordeel.

2. De ongelovigen zeggen tot de gelovigen.

3. De straf.

doet omkomen
hetzij dat Hij ons barmhartigheid betoont.
Wie zal de ongelovigen beschermen
tegen een pijnlijke bestraffing?

²⁹⁽²⁹⁾ Zeg:

Hij is de Erbarmer.
Wij geloven in Hem

en op Hem stellen wij ons vertrouwen.
Doch eens zult gij weten
wie er in klaarblijkende dwaling is.

³⁰⁽³⁰⁾ Zeg:

Ziet eens aan:
Indien uw water diep onder de grond gaat
wie zal u dan helder bronwater brengen?

ACHTENZESTIGSTE SŪRA
AL-QALAM (HET SCHRIJFRIET)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[BEMOEDIGING VAN DE PROFEET]

- 1(1) Nūn.¹
Bij het schrijfriet en wat zij schrijven:
- 2(2) Niet zijt gij
door de weldaad van uw Heer²
een bezetene.
- 3(3) En voor u is er waarlijk
een steeds geschonken loon
- 4(4) en ge volgt een ontzaglijke godsdienst.³
- 5(5) Doch eens zult gij zien en zullen zij zien
- 6(6) wie van u de in verzoeking gebrachte is.
- 7(7) Uw Heer
Hij kent het best wie er afdwalen
van Zijn weg
en Hij kent het best de rechtgeleiden.
- 8(8) Leen dus niet het oor
aan de voor-leugen-verklaarders.
- 9(9) Zij zouden wensen dat gij zacht optreedt
zodat ook zij zacht kunnen optreden.
- 10(10) En leen niet het oor
aan enige verachtelijke edenzweerder
- 11(11) een aanslagpleger
een rondloper met laster
- 12(12) een afhouder van het goede
een zondige overtreder
- 13(13) grof

1. Zie Koran 2:1.

2. Ġalālayn: De weldaad is het profeetschap.

3. Zo Ġalālayn: *khuluq* betekent *din*, 'godsdienst'.

en daarbij nog een bastaard.

- 14(14) En dat hij ook nog rijk is
aan bezit en zonen!
- 15(15) Wanneer hem
Onze tekenen worden voorgedragen
zegt hij:
Vertelsels der ouden.
- 16(16) Wij zullen hem op zijn neus⁴
een merkteken plaatsen.
- [GELIJKENIS DER GRONDBEZITTERS]
- 17(17) Wij hebben hen beproefd
zoals Wij de bezitters der gaarde
beproefd hebben
toen zij zwoeren dat zij des morgens
van haar zouden plukken
- 18(18) zonder dat zij het voorbehoud maakten.⁵
- 19(19) Toen waarde daaromheen
een bezoeking van uw Heer
terwijl zij sliepen
- 20(20) zodat zij des morgens was als leeggeplukt.
- 21(21) Toen riepen zij elkander toe
in de morgen:
- 22(22) Gaat vroeg naar uw veld
indien gij plukken wilt.
- 23(23) Toen gingen zij heen
terwijl zij onder elkander fluisterden:
- 24(24) Niet zal heden bij u
een behoeftige haar binnen gaan.
- 25(25) En zij kwamen in de vroege

4. Arabisch *khurṭūm*, slurf.

5. Door te zeggen 'Zo God wil', vgl. Jacobus 4:15.

- vastbesloten tot afwering.¹
 26(26) Toen zij haar² nu zagen zeiden zij:
 Wij zijn waarlijk dwalenden.
 27(27) Neen
 wij zijn verstokenen.
 28(28) De bezonnenste hunner zeide:
 Heb ik het u niet gezegd:
 Hadt gij niet kunnen lofprijzen?³
 29(29) Zij zeiden:
 Lofprijzing aan onze Heer
 wij waren onrechtdoeners.
 30(30) Toen gingen zij op elkander toe
 elkaar verwijtende.
 31(31) Zij zeiden:
 O wee ons
 wij waren overmoedigen.
 32(32) Mogelijk zal onze Heer
 ons iets beters nog
 in de plaats geven.
 Wij zijn naar onze Heer begerig.
 33(33) Aldus is de bestraffing.
 Maar de bestraffing van het latere leven
 is groter
 zo gij het wist.

 [WAARSCHUWING AAN DE ONGELOVIGEN]
- 34(34) De vrezenden
 bij hun Heer zijn de Gaarden
 van het geneucht.
 35(35) Zullen Wij dan de overgegevenen⁴
 behandelen als de boosgezinden?
 36(36) Hoe is het met u dat gij zo oordeelt?
 37(37) Of bezit gij een schrift
 waarin gij lezen⁵ kunt
 38(38) waarin gij waarlijk dat vindt
 wat gij verkiest?
 39(39) Of zijn er eden die ons binden

1. Ġalālayn: Vastbesloten tegen te gaan dat armen uit de
 gaarde zouden plukken.
 2. Hun tuin.
 3. Zie vers 18.
 4. De moslims.

- tot aan de Dag der Opstanding
 [eden die met zich brengen]
 dat voor u zal zijn
 wat gij maar goed oordeelt?
 40(40) Vraag hun wie hunner zo iets beweert.
 41(41) Of hebben zij deelgenoten?⁶
 Laat hen dan aankomen
 met hun deelgenoten
 indien zij oprecht zijn.

 [DE DAG DER OPSTANDING]
- 42(42) Ten dage
 waarop de benen ontbloot zullen worden
 en zij opgeroepen worden
 zich neder te werpen
 terwijl zij er niet toe in staat zijn
 43(43) met angstig neergeslagen blikken
 terwijl hen de vernedering overstelpt
 terwijl zij toch waren opgeroepen
 zich neder te werpen
 toen zij nog bekwaam waren daartoe.
 44(44) Laat Mij dus begaan.
 En wie deze Bekendmaking
 voor leugen verklaart
 die zullen Wij benaderen
 van waar zij niet weten.
 45(45) Ik zal hun uitstel geven.
 Mijn belaging is werkzaam.
 46(46) Of vraagt gij hun soms om loon
 zodat zij zich bezwaard gevoelen
 door een schuld?
 47(47) Of is bij hen de verborgenheid
 zodat zij kunnen overschrijven?⁷
 48(48) Wacht dus geduldig
 tot het oordeel van uw Heer
 en wees niet als de Visman⁸

5. Zo Bayḍāwi en Ġalālayn.
 6. Afgoden.
 7. Vgl. Koran 52:41.
 8. Jona.

toen hij riep en benard was.

49(49) Zo niet een weldaad van zijn Heer
hem overkomen was
zouden Wij hem uitgeworpen hebben
op een kale plek
in verachting.

50(50) Doch toen gaf zijn Heer
hem uitverkiezing
en maakte hem tot een der zaligen.

51(51) En zij die ongelovig zijn
zouden u haast omwerpen
met hun blikken
wanneer zij de Maning horen
terwijl zij zeggen:
Hij is waarlijk een bezetene.

52(52) Maar niets anders is het
dan een Maning voor de wereldwezens.

NEGGENZESTIGSTE SŪRA
AL-ḤĀQQA (DE WEZENLIJKE)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

1(1) De Wezenlijke.

2(2) Wat is de Wezenlijke?

3(3) En wat doet u kennen
wat de Wezenlijke is?

[VROEGERE BESTRAFFING]

4(4) Thamūd en 'Ād verklaarden
de Daverende voor leugen.¹

5(5) Thamūd dan
die werden verdelgd
door de Overstelpende

6(6) En 'Ād die werden verdelgd
door een ruwe stormwind.

7(7) Hij liet hem tegen hen woeden
zeven nachten en acht dagen
zonder ophouden
en gij hadt de mensen
daarin kunnen zien liggen
neergeveld
als waren zij vervallen palmtronken.

8(8) Ziet gij soms ergens
een overblijfsel van hen?

9(9) En ook Fir'awn
en wie voor hem waren
en de Omgewentelde Steden²
begingen zondige misstappen.

10(10) Zo werden zij opstandig
tegen de boodschapper van hun Heer
waarop Hij hen aangreep
met geweldige greep.

11(11) Toen de wateren overstromden
hebben Wij u mee gevoerd in het vaartuig

12(12) opdat Wij dit zouden maken
tot een indachtigmaking voor u
en een ontvankelijk oor het zou opnemen.

[HET LAATSTE OORDEEL]

13(13) Wanneer dan
op de bazuin geblazen wordt
één stoot

14(14) en de aarde en de bergen
worden opgelicht

zodat zij op eenmaal vergruizeld worden

15(15) te dien dage dan valt de Invallende

16(16) en splijt de hemel

want te dien dage is zij broos.

17(17) En de engelen staan
op de zijden [van de hemel]
en boven hen dragen er acht

te dien dage
de troon van uw Heer.³

18(18) Te dien dage zult gij worden voorgeleid
geen heimelijkheid van u
zal verborgen blijven.

1. Ġalālayn: De Opstanding.

2. Sodom en Ghomorra.

3. Vgl. Openbaring 4?

- 19(19) Hij dan wie zijn schrift
in zijn rechterhand gegeven wordt¹
zal zeggen:
Ziedaar
leest mijn schrift
- 20(20) ik rekende dat ik mijn afrekening
tegemoet ging.
- 21(21) Dan zal hij zijn in behaaglijk levensgenot
- 22(22) in een hooggelegen Gaarde
- 23(23) waarvan de vruchtentrossen
voor het plukken nabij zijn.
- 24(24) Eet en drinkt tot uw voldoening
voor wat gij vroeger deed
in de heengegane dagen.
- 25(25) Hij echter wie zijn schrift
in zijn linkerhand gegeven wordt
zal zeggen:
O mocht toch mijn schrift
mij niet gegeven zijn!
- 26(26) En mocht ik niet weten
wat mijn afrekening is!
- 27(27) O mocht dit toch zijn de voleindiging!
- 28(28) Niet heeft mij gebaat mijn bezit.
- 29(29) Heengegaan is van mij mijn gezag.
- 30(30) Grijpt hem en boeit hem.
- 31(31) En doet hem daarna braden
in het Hellevuur!
- 32(32) Daarna knevelt hem in een keten
waarvan de lengte zeventig ellen is.
- 33(33) Hij toch was niet gelovig in God
de Ontzaglijke
- 34(34) en niet spoorde hij aan
tot spijziging der behoeftigen.
- 35(35) Zo heeft hij heden
hier geen toegedane vriend
- 36(36) En geen andere spijs dan spoelsel
- 37(37) dat geen anderen eten dan de zondaren.
- [DE PROFEET GEEN DICHTER OF
WAARZEGGER]
- 38(38) Zo waarlijk zweer ik bij wat gij ziet
- 39(39) en bij wat gij niet ziet:
- 40(40) het zijn waarlijk de woorden
van een eerwaardig boodschapper
- 41(41) en niet de woorden van een dichter.
- Weinig is het dat gij gelovig zijt.
- 42(42) En niet de woorden van een waarzegger.
Weinig is het dat gij u laat manen.
- 43(43) [Het is] een nederzending
van de Heer der wereldwezens.
- 44(44) En zo hij² over Ons
leugenpraat verzonnen had
- 45(45) zouden Wij hem bij de rechterhand
genomen hebben
- 46(46) en hem zijn hartader hebben afgesneden.
- 47(47) En geen enkele onder u
zou dat van hem hebben kunnen afweren.
- [DE KORAN]
- 48(48) Het is waarlijk een indachtigmaking
voor de vrezenden
- 49(49) Wij weten dat er onder u
voor-leugen-verklaarders zijn
- 50(50) en dat het een beklemming
voor de ongelovigen is
- 51(51) maar ook dat het
de wezenlijke zekerheid is.
- 52(52) Lofprijs dus met de naam van uw Heer
de Ontzaglijke.

1. Vgl. Mattheüs 25?

2. Ġalālayn: Mohammed.

ZEVENTIGSTE SŪRA
AL-MA‘ĀRIĠ (DE TREDEN)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 3.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[HET LAATSTE OORDEEL]

- 1(1) Gevraagd heeft een vrager
om een invallende bestraffing
2(2) voor de ongelovigen
die geen kan afweren
3(3) vanwege God
de Heer der treden
4(4) waarlangs de engelen
en de Geest
tot Hem opstijgen
op een dag waarvan de maat is
vijftigduizend jaren.
- 5(5) Oefen dus passende duldning.
6(6) Zij zien haar¹ veraf
7(7) maar Wij zien haar dichtbij.
8(8) De dag waarop de hemel zal zijn
als gesmolten metaal
9(9) en de bergen als wolvlokken.
10(10) En niet zal een vriend
naar een vriend vragen
11(11) terwijl zij elkaar toch duidelijk zien.
De boosgezinde zou wensen
dat hij zich kon vrijkopen
van de bestraffing van die dag
met zijn zonen
12(12) en zijn gezellin en zijn broeder

- 13(13) en zijn stamgroep
die hem toevlucht verschaffen
14(14) en met wie op de aarde zijn altgader
om hem dan redding te brengen.
15(15) Niets daarvan!
Het is een vlamengloed
16(16) rukkend aan de kruinen
17(17) die aantrekt al wie nadert en zich afwendt
18(18) en bijeenzamelt en omvat houdt.
- 19(19) De mens is geschapen wispelturig:
20(20) Wanneer het kwade hem overkomt
verslagen
21(21) en wanneer het goede hem overkomt
terughoudend.

(KENMERKEN VAN DE GELOVIGEN]

- 22(22) Alleen niet de ṣalāt-verrichtenden
23(23) die hun ṣalāt voortdurend betrachten
24(24) en van wier bezit een vastbepaald deel
is toegewezen
25(25) aan de smeker en de verstokene
26(26) en die de waarachtigheid erkennen
van de Dag des Oordeels
27(27) en die voor de bestraffing van hun Heer
bezorgd zijn.
28(28) De bestraffing van hun Heer
is niet iets waarvoor zij veilig zijn
29(29) [Alleen niet de ṣalāt-verrichtenden]
die hun eerbaarheden wél bewaren

1. Ġalālayn: De straf.

- 30(30) alleen niet jegens hun echtgenoten
en wat hun rechterhanden bezitten¹
want dan zijn zij niet te laken.
- 31(31) Doch wie daarenboven
nog begeerte hebben
dat zijn de overtredenden.
- 32(32) [Alleen niet de ṣalāt-verrichtenden]
die wat hun wordt toevertrouwd bewaren
en dat waartoe zij zich verbinden
waarnemen
- 33(33) en hun getuigenis gestand doen
- 34(34) en hun ṣalāt in acht nemen
- 35(35) diegenen zullen eervol ontvangen worden
in Gaarden.

[DE ONGELOVIGEN]

- 36(36) Hoe is het dan dat zij die ongelovig zijn
naar u heen draven
- 37(37) van rechts en van links, in troepen?
- 38(38) Begeert soms ieder man van hen
binnen te gaan

1. Ġalālayn: Hun slavinnen.

- in de Gaarde van geneucht?
- 39(39) Niets daarvan!
Wij hebben hen geschapen
van wat zij weten.²
- 40(40) Doch zo waarlijk zweer ik bij de Heer
van de opgangen en de ondergangen
dat Wij machtig zijn
- 41(41) om beteren dan hen
voor hen in de plaats te stellen
en niet zullen Wij achterhaald worden.
- 42(42) Laat hen dus zich verdiepen
en hun spel drijven
totdat zij ervaren hun dag
die hun was aangezegd.
- 43(43) De dag waarop zij zullen uitkomen
uit de graven
haastig
alsof zij zich spoeden naar afgodsblokken
- 44(44) met angstig neergeslagen blikken
terwijl hen de vernedering overstelpt.
Dat is de dag die hun werd aangezegd.

2. Ġalālayn: Uit een druppel, vgl. bijv. Koran 16:4.

EENENZEVENTIGSTE SŪRA

NŪḤ (NOACH)¹

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.	en overdekken zij zich met hun kleren
en volharden zij
en verhovaardigen zij zich grotelijks.
1(1) Wij zonden Nūḥ uit tot zijn volk:
Waarschuw uw volk
voordat een pijnlijke bestraffing
tot hen komt.	8(7) En verder heb ik hen opgeroepen
met luider stem
2(2) Hij zeide:
O mijn volk
ik ben voor u
een duidelijk sprekende waarschuwer.	9(8) en verder heb ik tot hen gesproken
openlijk
en ook in vertrouwelijkheid.
3(3) Dient God
en vreest Hem
en gehoorzaamt mij.	10(9) Zo heb ik gezegd:
Vraagt uw Heer om vergeving
Hij is vergevend.
4(4) Dan zal Hij u uw boosheden vergeven
en u uitstel verlenen
tot een vastgenoemde termijn.
De termijn Gods
wanneer hij komt
zal niet worden verschoven
indien gij het wist.	11(10) Hij zal de hemel overvloedige regen
op u doen storten.
5(5) Hij zeide:
Mijn Heer
ik heb mijn volk opgeroepen
des nachts en des daags.	12(11) Hij zal u rijkelijk bezittingen
en zonen geven
en Hij zal voor u gaarden bereid stellen
en Hij zal voor u rivieren bereid stellen.
6(6) Doch mijn oproep
heeft hen slechts
verder weg doen vluchten.	13(12) Hoe is het met u dat gij niet durft hopen
op Gods achting?
7(6) En wanneer ik hen oproep
opdat Gij hun zoudt vergeven
stoppen zij hun vingers in hun oren	14(13) Hij heeft u toch immers geschapen
in allerlei verschijningen.
	15(14) Hebt gij niet gezien hoe God
zeven hemelen geschapen heeft
in lagen?
	16(15) En hoe Hij de maan in hen heeft gesteld
tot een licht
en de zon tot een fakkel?
	17(16) En God heeft u als planten
op doen groeien uit de aarde.
	18(17) Daarna zal Hij u in haar doen terugkeren
en u weer uit doen gaan.

1. Vgl. Genesis 6-9.

- 19(18) God heeft voor u de aarde
tot een tapijt gemaakt
- 20(19) opdat gij op haar
brede paden zoudt bewandelen.
- 21(20) Nūḥ zei:
Mijn Heer
zij zijn ongehoorzaam geweest jegens mij
en zij hebben gevolgd lieden
wier bezit en wier kinderen
hun slechts meer verlies
zullen bezorgen.
- 22(21) Maar zij beraamden geweldige aanslagen
- 23(22) en zij zeiden:
Niet zult gij aflaten van uw goden
en niet zult gij aflaten van Wadd
noch van Suwā¹
- (23) noch van Yaghūth en Ya‘ūq en Nasr. ¹
- 24(24) En zij deden er velen dwalen.
Maar niet kunt Gij anders
dan de dwaling der onrechtdoeners
vermeerderen.
- 25(25) Vanwege hun zondigheden
werden zij tot verdrinking gebracht
waarop zij binnengevoerd werden
in een Vuur
- 26(26) maar niet vonden zij voor zich
buiten God helpers.
- (27) En Nūḥ zei:
Mijn Heer
laat op de aarde van de ongelovigen
geen enkele over.
- 27(28) Indien gij hen overlaat
zullen zij Uw dienaren in dwaling brengen
en niets anders voortbrengen
dan heiligschenners en ongelovigen.
- 28(29) Mijn Heer
vergeef mij en mijn ouders
en wie als gelovige mijn huis binnentreedt
en de gelovige mannen en vrouwen.
Breng niet anders dan meer vernietiging
over de onrechtdoeners.

1. Ġalālayn: Namen van hun afgoden.

T W E E Ë N Z E V E N T I G S T E S Ū R A

A L - Ğ I N N (D E D E M O N E N)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

- 1(1) Zeg:
Mij is geopenbaard dat enige van de ğinn
hebben toegeluisterd
en dat zij zeiden:

[W A T D E D E M O N E N T E Z E G G E N H E B B E N]

- Wij hebben aangehoord
een wonderlijke Oplezing¹
2(2) die leidt tot de rechtgerichtheid
zo geloven wij daarin
en niet zullen wij onze Heer
één wezen tot genoot geven.
3(3) En verheven zij de majesteit
van onze Heer.
Hij heeft zich noch een gezellin genomen
noch kinderen.
4(4) En de dwazen onder ons
zeggen over God grove lastering.
5(5) En wij menen dat de mensenkinderen
en de ğinn
over God
geen leugenachtigs mogen zeggen.
6(6) En er zijn mannen onder de mensen
die toevlucht zoeken
bij mannen onder de ğinn
doch dezen doen hun verdwazing
slechts toenemen.

1. Koran.

- 7(7) En zij menen gelijk gij meent
dat God geen enkele zal opwekken.
8(8) En wij hebben de hemel doorzocht
en hebben bevonden
dat hij gevuld is
met krachtdadige wachters en lichtflitsen.
9(9) En wij hadden in hem zitplaatsen
ingenomen om te horen
doch wie zich te luisteren zet
vindt terstond tegenover zich
een waakzame lichtflits.
10(10) En niet weten wij
of er kwaads wordt beoogd
met wie op de aarde zijn
dan wel of hun Heer
welgerichtheid met hen voor heeft.
11(11) En onder ons zijn er deugdzame
en onder ons zijn er die daarbuiten vallen.
Wij hebben uiteengaande banen
ingeslagen.
12(12) En wij menen dat wij tegen God
niets zullen vermogen op de aarde
en dat wij niets
tegen hem zullen vermogen
door weg te vluchten.
13(13) En wij
na de rechte leiding gehoord te hebben
geloven daarin
wie dan gelooft in zijn Heer
die vreest geen nadeel noch verguizing.
14(14) En onder ons zijn er overgegevenen²

2. Moslims.

- en onder ons zijn er afdwalers.
Wie er dan overgave doen
diegenen streven rechtgerichtheid na.
- 15(15) Maar de afdwalers
zij zijn brandhout voor Ġahannam.
- 16(16) En zo zij de rechte richting bleven volgen
zouden Wij hen drenken
met overvloed van water
- 17(17) om hen daarmede te verzoeken.
Maar wie zich afwendt
van de Maning van zijn Heer
die voert Hij
tot een overweldigende bestraffing.
- 18(18) De bedehuizen behoren aan God
zo roept met God samen
geen enkel wezen aan.
- 19(19) En toen de dienaar Gods¹ zich opstelde
om Hem aan te roepen
verdrongen zij zich haast om hem heen.
- 20(20) Zeg:
Ik roep slechts mijn Heer aan
en niet geef ik hem één wezen tot genoot.
- 21(21) Zeg:
Niet vermag ik u schade toe te brengen
noch rechtgerichtheid.
- 22(22) Zeg:
Geen zal mij
tegen God kunnen beschermen
- (23) en niet zal ik buiten Hem
een wijkplaats vinden
- 23(24) behalve verkondiging vanwege God
en overbrenging van Zijn boodschappen.
En wie God en Zijn boodschapper
wederstreeft
voor hem is het Vuur van Ġahannam
eeuwig-blijvend daarin voor immer.
- 24(24) Wanneer zij ten slotte ervaren
wat hun is aangezegd
dan zullen zij weten
wie de zwakste helpers hebben
en wie het minst in aantal zijn.
- 25(26) Zeg:
Niet weet ik of nabij is
wat u is aangezegd²
dan wel of God daaraan
nog lang uitstel zal geven.
- 26 De kenner van de verborgenheid
immers aan geen geeft Hij klaarheid
over de verborgenheid die Hem behoort.
- 27(27) behalve aan de boodschapper
aan wie Hij welgevallen heeft
immers Hij doet een waakzame wacht
voor hem en achter hem gaan
- 28(28) opdat Hij wete dat zij
de boodschappen van hun Heer
hebben verkondigd
en Hij omvat wat hun aangaat met kennis
en somt alle ding op in aantal.

1. Ġalālayn: Mohammed.

2. Ġalālayn: De straf.

DRIEËNZEVENTIGSTE SŪRA
AL-MUZZAMMIL (DE INGEHULDE)

*Mekkaans, behalve vers 20 dat Medinensisch is;
de titel is ontleend aan vers 1.*

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) O gij ingehulde¹</p> <p>2(2) Stel² u op in de nacht
behalve een gering deel</p> <p>3(3) de helft of een weinig minder dan dat.</p> <p>4(4) Of voeg daar nog bij
en draag voor de Oplezing³
in opvolgende stukken.</p> <p>5(5) Wij zullen op u werpen zware woorden.</p> <p>6(6) De verrijzing van de nacht
is steviger van tred
en rechter van spraak.⁴</p> <p>7(7) Voor u is in de dagtijd
lange bedrijvigheid.</p> <p>8(8) En vermeld de naam van uw Heer
en wijd u aan Hem alleniglijk.</p> <p>9(9) De Heer van de opgang en de ondergang
geen ander god is er dan Hij.
Zo neem Hem tot zaakbezorger.</p> <p>10(10) En betrachtuldiging tegen wat zij zeggen
en mijd hen⁵ op gepaste wijze.</p> <p>11(11) En laat Mij begaan
met de voor-leugen-verklaarders
die een aangenaam leven leiden
en geef hun nog een weinig uitstel.</p> <p>12(12) Bij Ons zijn er zware ketenen
en Hellevuur</p> <p>13(13) en verstikkende spijs
en pijnlijke bestraffing</p> | <p>14(14) ten dage dat de aarde en de bergen beven
en de bergen worden
tot een verstoven zandhoop.</p> <p>15(15) Wij hebben tot u
een boodschapper uitgezonden
als getuige over u
zoals Wij ook tot Fir'awn
een boodschapper
hebben uitgezonden.</p> <p>16(16) Doch Fir'awn was ongehoorzaam
aan de boodschapper
waarop Wij hem hard aangrepen.</p> <p>17(17) Hoe zoudt gij dan vrezen
indien gij ongelovig zijt aan een dag
die de kinderen tot grijsaards maakt?</p> <p>18(18) De hemel zal alsdan gespleten worden.
Zijn aanzegging wordt verwerkelijk.</p> <p>19(19) Dit is een indachtigmaking
wie dus wil
neemt zich een weg tot zijn Heer.</p> <p style="text-align: center;">[MATIGING BIJ ASCESE EN GEBED]</p> <p>20(20) Uw Heer weet dat gij u opstelt
bijkans twee derden van de nacht
en de helft en een derde daarvan
en ook een groep van wie met u zijn.
En God bepaalt
de maat van de dag en de nacht.
Hij weet dat gij haar niet uittelt</p> |
|--|---|

1. Gericht tot Mohammed. Ġalālayn: Ingehuld in zijn klederen uit vrees voor de komst van de Openbaring.
2. Ġalālayn: Voor het gebed.
3. De Koran.

4. D.w.z. het heeft de voorkeur 's nachts te bidden.
5. Ġalālayn: Vermijd de heidenen van Mekka zoveel mogelijk.

en zo keert Hij zich dan vergevend tot u.
Leest dus op¹
wat doenlijk voor u is
van de Oplezing.
Hij weet dat er zieken onder u zijn
en anderen die rondtrekken in het land
begerend Gods genade te verwerven
en anderen die strijden op de weg Gods.
Leest dus op zoveel daarvan doenlijk is.
En verricht de ṣalāt

en brengt op de zakāt
en leent aan God een schone lening.
En het goede
dat gij tevoren hebt verricht
voor uzelf
dat zult gij bij God vinden
beter en groter loon verschaffend.
En vraagt God om vergeving.
God is vergevend en barmhartig.

1. Ġalālayn: Tijdens de ṣalāt.

VIERENZEVENTIGSTE SŪRA
AL-MUDDATHHIR (DE OMMANTELDE)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

<p>In de naam van God de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) O gij ommantelde¹ 2(2) Sta op en waarschuw 3(3) en verkondig de grootheid van uw Heer. 4(4) Reinig uw klederen² 5(5) en ontwijk de teistering.³ 6(6) Doe niet wel om meer te verkrijgen 7(7) en betrachtuldiging jegens uw Heer.</p> <p style="text-align: center;">[HET LAATSTE OORDEEL]</p> <p>8(8) Wanneer dan gestoten wordt op de klaroen⁴ 9(9) dan is het te dien dage een moeizame dag 10(10) voor de ongelovigen niet licht.</p> <p style="text-align: center;">[DE RIJKE ONGELOVIGE]</p> <p>11(11) Laat Mij begaan met wie Ik geschapen heb alleen 12(12) en aan wie Ik uitgestrekt bezit bezorgd heb 13(13) en zonen die bij hem verbleven 14(14) en voor wie Ik het leven gemakkelijk heb uitgespreid. 15(15) Toen verlangde hij dat Ik zou vermeerderen. 16(16) Niets daarvan</p>	<p>hij werd tegen Mijn tekenen opstandig. 17(17) Ik zal hem overstelpen met verguizing. 18(18) Hij bedacht bedenkzels en beschikte eigenmachtig. 19(19) Zo moge hij gedood worden. Hoe kon hij eigenmachtig beschikken! 20(20) Nog eens: Gedood moge hij worden. Hoe kon hij eigenmachtig beschikken! 21(21) Daarop zag hij toe. 22(22) Daarop fronste hij en grijsde. 23(23) Daarop week hij terug⁵ en verhovaardigde zich. 24(24) Waarop hij zeide: Niets anders is dit dan kunstig bewerkte toverij. 25(25) Niets anders zijn dit⁶ dan woorden van een mensenkind.</p> <p>26(26) Ik zal hem doen braden in hellehitte. 27(27) En wat doet u kennen wat hellehitte is? 28(28) Niet spaart zij en niet laat zij af. 29(29) Zij verschroeit de huid. 30(30) Negentien [engelen] houden opzicht over haar. 31(31) En geen anderen dan engelen hebben Wij aangesteld tot gezellen van het Vuur. En niet hebben Wij hun aantal bepaald dan tot verzoeking voor hen die ongelovig zijn</p>
--	--

1. Vgl. Koran 73:1.

2. Vgl. Openbaring 7:14?

3. Ġalālayn: De afgoden.

4. Vgl. Openbaring 8?

5. Ġalālayn: Van het geloof.

6. De Koran.

- opdat zij wie de Schrift gegeven is
zekerheid mogen verkrijgen
en opdat zij die geloven
in geloof mogen toenemen
(32) en opdat niet mogen weifelen
zij aan wie de Schrift gegeven is
en ook de gelovigen
(33) en opdat zij in wier harten krankheid is
en de ongelovigen
zeggen:
Wat is het
dat God met deze gelijkenis bedoelt?
(34) Zo doet God dwalen wie Hij wil
en leidt Hij recht wie Hij wil.
En geen kent de heerscharen van uw Heer
dan Hij alleen
en niet anders is dit dan een Maning
voor het mensengeslacht.
- 32(35) Niets daarvan!
Bij de maan
33(36) en de nacht wanneer hij wijkt
34(37) en de dageraad wanneer hij gloort:
35(38) Het¹ is een der grote vreselijkheden
36(39) tot waarschuwing
voor het mensengeslacht
37(40) voor diegene uwer
die [op het goede]² toe wil schrijden
of [daarvan] achter blijven wil.
- [GOEDE WERKEN EN HET PARADIJS]
- 38(41) Iedere ziel is tot pand gemaakt
voor wat zij heeft vergaard
- 39 alleen niet de lieden der rechterzijde.
40(42) In Gaarden ondervragen zij elkander
41 over de boosgezinden:
42(43) Wat heeft u heengevoerd in hellehitte?
43(44) Zij zeggen:
Niet behoorden wij
tot de ṣalāt-verrichtenden
44(45) en niet spijzigden wij de behoeftige
45(46) wij waren verdiept
met hen die zich verdiepten
46(47) wij verklaarden voor leugen
de Dag des Oordeels
47(48) totdat tot ons kwam de zekerheid.
48(49) Doch niet zal hun baten
de voorspraak der voorsprekers.
49(50) Hoe is het dan dat zij zich afkeren
van de indachtigmaking
50(51) als waren zij opgeschrikte ezels
51 die vluchten voor een woeste leeuw?
52(52) Maar neen
een ieder hunner wil dat hem
gegeven worden
opengespreide bladen.³
53(53) Niets daarvan!
Neen
zij vrezen niet het latere leven.
54(54) Niets daarvan!
Het⁴ is een indachtigmaking.
55(55) Wie dan wil overdenke haar.⁵
56(56) Maar niet komen zij tot overdenking
dan voor zoveel God wil.
Hij is het wie toebehoren
de vreze en de vergeving.

1. Ġalālayn: Het Hellevuur.

2. Zo Ġalālayn.

3. Bayḍawī: Een ieder wenst van God een eigen openbaring te ontvangen.

4. Ġalālayn: De Koran.

5. De Openbaring.

VIJFENZEVENTIGSTE SŪRA
AL-QIYĀMA (DE OPSTANDING)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

<p>In de naam van God de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Zo waarlijk zweer Ik bij de dag der Opstanding</p> <p>2(2) en Ik zweer bij de verwijtende ziel:</p> <p>3(3) Meent de mens soms dat Wij niet zijn beenderen zullen verzamelen?</p> <p>4(4) Ja zeker Wij zijn bij machte zijn vingertoppen te voegen.</p> <p>5(5) Maar neen de mens wil volharden in zijn slechtheid ook in de tijd die voor hem ligt.¹</p> <p>6(6) Hij vraagt: Wanneer is de Dag der Opstanding?</p> <p>7(7) Doch wanneer dan de blik verbijsterd wordt</p> <p>8(8) en de maan zich verduistert</p> <p>9(9) en de zon en de maan verenigd worden²</p> <p>10(10) te dien dage zegt de mens: Waar is de vluchtplaats?</p> <p>11(11) Niets daarvan. Er is geen toeverlaat.</p> <p>12(12) Tot uw Heer is te dien dage de vaste rustplaats.</p> <p>13(13) De mens zal worden kond gedaan op die dag wat hij te voren heeft gedaan en heeft nagelaten.</p>	<p>14(14) Maar neen de mens is helder bewijs tegen zichzelf</p> <p>15(15) ook al zou hij zijn verontschuldigen bijbrengen.</p> <p style="text-align: center;">[DE KORAN]</p> <p>16(16) Beweeg niet uw tong ermede om haast met haar³ te maken.</p> <p>17(17) Op Ons rust haar bijeenbrenging en haar oplezing.</p> <p>18(18) Wanneer Wij haar dan oplezen volg dan haar oplezing.</p> <p>19(19) Daarna rust op Ons haar verklaring.⁴</p> <p style="text-align: center;">[HET LAATSTE OORDEEL]</p> <p>20(20) Niets daarvan! Maar gij zijt gehecht aan het kortstondige⁵</p> <p>21(21) en gij verzaakt het latere leven.</p> <p>22(22) Gezichten zullen te dien dage schitteren⁶ op hun Heer blikkende.</p> <p>23(23) En gezichten zullen te dien dage grijnzen 24(24) beseffend dat met hen 25(25) ontzettends zal geschieden.</p> <p>26(26) Niets daarvan! Wanneer zij⁷ het sleutelbeen bereikt⁸</p> <p>27(27) en er gezegd wordt: Wie zal er bezweren</p>
--	--

1. Zo Bayḍāwī.

2. Vgl. bijv. Joël 2:10 of Openbaring 6:12-14.

3. De Openbaring.

4. Daniël 8:15 en volgende.

5. Ġalālayn: Het leven.

6. Daniël 12:3.

7. Ġalālayn: De ziel.

8. Sterft.

- 28(28) en zij beseft dat de scheiding gekomen is
 29(29) en het ene been
 is geslingerd om het andere:
 30(30) Tot uw Heer
 is te dien dage
 de voortdrijving.
- 31(31) Dan heeft hij geen liefdegaven gegeven
 en geen ṣalāt verricht
 32(32) maar hij heeft voor leugen verklaard
 en zich afgewend.
 33(33) En daarna is hij trots geschreden
 naar de zijnen.
- 34(34) Nader tot u en nader
 35(35) En nog eens:
 nader tot u en nader.
 36(36) Meent de mens soms
 dat hij onopgemerkt gelaten wordt?
- 37(37) Is hij niet eerst een druppel geweest
 van gestort vocht
 38(38) en daarna een bloedklomp geworden
 waarop Hij is gaan scheppen en voegen?
 39(39) Hij heeft er van gemaakt
 twee paargenoten
 de man en de vrouw.
 40(40) Is zo een niet bij machte
 om de doden te doen leven?

ZESENZEVENTIGSTE SŪRA
AL-INSĀN (DE MENS)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[DE MENS IN GODS BESTEL]

- 1(1) Is er ooit over de mens
een tijd in de tijdloop gekomen
waarop hij geen aandacht waard
werd geacht?
- 2(2) Wij hebben de mens geschapen
van een druppel
van mengsel
om hem te beproeven
waarop Wij hem gemaakt hebben
horend en ziend.
- 3(3) Wij hebben hem geleid langs de weg
hetzij hij dankbaar
hetzij hij ondankbaar is.
- 4(4) Wij hebben voor de ongelovigen bereid
ketenen en boeien
en vuurgloed.

[HET PARADIJS]

- 5(5) De vromen zullen drinken uit bekera
waarin gemengd is van Kāfūr
- 6(6) een bron waaruit drinken
de dienaren Gods
die vrijelijk haar laten stromen.
- 7(7) Zij vervullen de gelofte
en zij vrezen een dag

waarvan het kwaad ver om zich grijpt.

- 8(8) En zij verstrekken spijziging
om Zijn liefde
aan behoeftigen en wezen en gevangenen:
- 9(9) Wij spijzigen u slechts
terwille van Gods aangezicht
niet verlangen wij van u vergelding
noch dank.
- 10(10) Wij vrezen vanwege onze Heer
een grimmige dag
een benarde.
- 11(11) Doch God heeft hen gevrijwaard
voor het kwaad van die dag
en doet hun deelachtig worden
glans en vreugde.
- 12(12) En Hij vergeldt hun de duldning
die zij betoond hebben
met een Gaarde en met zijde.¹
- 13(13) Geleund daarin op rustbanken
zonder dat zij daar zonnehitte
noch winterkoude ondervinden.
- 14(14) En haar beschaduwing is hen nabij
terwijl laag haar vruchtentrossen
nederhangen.
- 15(15) En onder hen wordt rondgegaan
met vaatwerk van zilver
en kommen die zijn kristalglazen.
- 16(16) Kristalglazen van zilver die zij toemeten.
- 17(17) En daaruit worden zij geleest met bekera
waarin gemengd is van Zangābil.
- 18(18) Een bron daarin die genaamd wordt

1. Uit de Gaarde voeden zij zich, en ze kleden zich in zijde.

- Salsabīl.
- 19(19) En onder hen gaan rond
eeuwig-levende knapen
wanneer gij hen zaagt
zoudt gij menen
dat zij rondgespreide parelen zijn.
- 20(20) En wanneer gij daar kon rondzien
zoudt gij geneucht zien
en grote heerlijkheid.
- 21(21) Hen bedekken groen zijden klederen
en brokaat
en zij zijn gesierd
met armringen van zilver
en hun Heer lest hen met loutere drank.
- 22(22) Dit nu is vergelding voor u
en uw ijver werd dankbaar beloond.
- [DE ṢALĀT]
- 23(23) Wij zijn het
die de Oplezing¹
als een nederzending
op u hebben doen nederdalen.
- 24(24) Wacht dus het oordeel van uw Heer
standvastig af
en leen niet het oor aan een zondaar
of ongelovige onder hen.

1. De Koran.

- 25(25) En vermeld de naam van uw Heer
des morgens en des avonds
26(26) en ook in de nacht.
Werp u neder voor Hem
en lofprijs een lange nacht.

[GEHECHTHEID AAN HET WERELDSE
BESTAAN]

- 27(27) Zij zijn gehecht aan het kortstondige²
en laten achter zich een zware dag.³
- 28(28) Wij hebben hen geschapen
en hun binding stevig gemaakt
en wanneer Wij willen
stellen Wij
aan hen gelijken in hun plaats.⁴
- 29(29) Dit is een indachtigmaking.
Wie dus wil
neemt zich een weg tot zijn Heer.
- 30(30) En niet kunt gij iets willen
dan voor zoveel God wil.
God is wetend en wijs.
- 31(31) Hij doet wie Hij wil binnengaan
in Zijn barmhartigheid
maar de onrechtdoeners
voor hen heeft Hij
een pijnlijke bestraffing bereid.

2. Het leven.

3. Galālayn: De Dag van de Opstanding.

4. Vgl. Koran 56:61.

ZEVENENZEVENTIGSTE SŪRA
AL-MURSALĀT (DE UITGEZONDENEN)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Bij de in stoeten uitgezondenen¹
2(2) en de snel voortstormenden
3(3) en ook de wijd verspreidenden
4(4) en de scheiding makenden
5(5) en de maning brengenden
6(6) tot verschoning of waarschuwing:
7(7) Dat wat u is aangezegd²
zal zeker invallen.</p> <p style="text-align: center;">[HET LAATSTE OORDEEL]</p> <p>8(8) Wanneer dan de gesternten
worden weggevaagd
9(9) en wanneer de hemel wordt doorbroken
10(10) en wanneer de bergen verbrijzeld worden
11(11) en wanneer voor de boodschappers³
hun tijd bepaald is
12(12) voor welke dag is hun termijn gesteld?
13(13) Voor de dag der beslissing.
14(14) En wat doet u kennen
wat is de dag der beslissing?
15(15) Wee te dien dage
aan de voor-leugen-verklaarders.
16(16) Hebben Wij niet doen omkomen
de vroegere geslachten
17(17) waarna Wij lateren
op hen hebben doen volgen?
18(18) Zo doen Wij met de boosgezinden.</p> | <p>19(19) Wee te dien dage
aan de voor-leugen-verklaarders.
20(20) Hebben Wij u niet geschapen
uit onbeduidend vocht
21(21) dat Wij toen geplaatst hebben
in een welverzekerde rustplaats
22(22) tot een vastgekende tijdmaat.</p> <p>23(23) Zo gebruikten Wij macht
en voortreffelijk is het
zoals Wij macht gebruiken.
24(24) Wee te dien dage
aan de voor-leugen-verklaarders.
25(25) Hebben Wij niet de aarde
tot verzamelplaats gemaakt
voor levenden en doden?
26(26) En op haar hoogrijzende pijlers gesteld
en u doen drinken welsmakend water?
27(27) Wee te dien dage
aan de voor-leugen-verklaarders.
28(28) Gaat heen naar dat
wat gij voor leugen verklaarde.⁴
29(29) Gaat heen naar een schaduw drievertakt.
30(30) Geen beschaduwing is dat
en niet zal zij baten
tegen de vlamengloed.
31(31) Zij werpt vonken rond als kastelen
als waren zij vaalgele kamelen.
32(32) Wee te dien dage
aan de voor-leugen-verklaarders.
33(33) Dit is een dag</p> |
|--|--|

1. Ġalālayn: Deze eed wordt afgelegd bij de opkomende stormwind. Ook wordt er wel aan wolken gedacht.
2. De straf.

3. De engelen.
4. Ġalālayn: De straf.

- 36(36) waarop zij niet zullen spreken
 en waarop hun
 om zich te verontschuldigen
 geen verlof zal worden gegeven
 37(37) Wee te dien dage
 aan de voor-leugen-verklaarders.
 38(38) Dit is de dag der Beslissing
 waarop Wij u en de vroegere geslachten
 verenigen.
 39(39) Indien gij dan aanslagen hebt
 zo richt ze tegen Mij.
 40(40) Wee te dien dage
 aan de voor-leugen-verklaarders.
 41(41) De vrezenden zijn te midden van
 beschaduwing en bronnen
 42(42) en vruchten van wat zij maar begeren:
- 43(43) Eet en drinkt tot uw voldoening
 voor wat gij bedreeft.
 44(44) Aldus vergelden Wij
 aan de wél-handelenden.
 45(45) Wee te dien dage
 aan de voor-leugen-verklaarders.
 46(46) Eet en geniet maar een korte poze
 gij zijt boosgezinden.
 47(47) Wee te dien dage
 aan de voor-leugen-verklaarders.
 48(48) En wanneer tot hen gezegd wordt:
 Buigt u
 buigen zij zich niet.
 49(49) Wee te dien dage
 aan de voor-leugen-verklaarders.
 50(50) Aan welke tijding daarna
 zullen zij dan nog geloven?

ACHTENZEVENTIGSTE SŪRA

AL-NABA' (DE KONDE)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 2.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

koren en gewas
16(16) en dichtomgroeide gaarden.

[DE OPENBARING]

[HET LAATSTE OORDEEL]

- 1(1) Waarover ondervragen zij elkander?
2(2) Over de geweldige konde¹
3(3) waarover zij onenig zijn.
4(4) Niets daarvan
eens zullen zij weten.
5(5) Nog eens
niets daarvan
eens zullen zij weten.

- 17(17) De dag der Beslissing
is een vastbepaalde tijd.
18(18) De dag
waarop op de bazuin geblazen wordt
en gij aankomt in scharen.
19(19) En de hemel wordt geopend
en van poorten voorzien⁴
20(20) en de bergen komen in beweging
en worden als een waanbeeld.

[DE ALMACHT GODS]

[DE HEL]

- 6(6) Hebben Wij niet de aarde gemaakt
tot een uitgespreid vlak
7(7) en de bergen tot pinnen?
8(8) Wij hebben u in paren geschapen
9(9) en Wij hebben de slaap tot rust bestemd
10(10) en Wij hebben de nacht
tot bekleding bestemd
11(11) en Wij hebben de dag
tot tijd van levensvoorziening gemaakt
12(12) en Wij hebben boven u gebouwd
zeven hechte [hemelen]²
13(13) en Wij hebben gesteld een vurige fakkel³
14(14) en Wij hebben uit de opstuwende wolken
water bij stromen doen nederdalen
15(15) om daarmee uit te brengen

- 21(21) Ğahannam wordt een uitkijkpost
22(22) voor de overmoedigen
een bestemmingsoord
23(23) om daarin te toeven eeuwigheden.
24(24) Niet zullen zij daarin koelte smaken
noch drank
25(25) alleen slechts hellekooksel
en stinkend vocht
26(26) als verdiende vergelding.
27(27) Zij hadden een afrekening niet verwacht
28(28) en hielden Onze tekenen
voor leugenachtig.
29(29) Maar alle ding
hebben Wij opgesomd in een schrift.

1. Ğalālayn: De Herrijzenis.
2. Zo Ğalālayn.

3. Ğalālayn: De zon.
4. Vgl. Openbaring 4:1.

30(30) Smaakt het dan
want niet anders zullen Wij u geven
dan meer bestraffing.

[HET PARADIJS]

31(31) Voor de vrezenden
is er een plaats van gelukzaligheid:
32(32) Tuinen en wijnranken
33(33) en gezellinnen met geronde boezem
34(34) en welgevulde bekers.
35(35) Niet horen zij daar beuzelpraat
en leugenachtigs
36(36) tot vergelding een afrekeningsgave
vanwege uw Heer
37(37) de Heer der hemelen en der aarde
en wat tussen beide is

de Erbarmer
die zij niet vermogen toe te spreken.
38(38) Ten dage dat de Geest en de engelen
in rijen opgesteld staan
zal geen ander spreken
dan hij aan wie de Erbarmer
verlof verleent
en die zegt wat juist is.
39(39) Die dag is het wezenlijke.
Zo wie wil
wende zich tot zijn Heer als bestemming.
40(40) Wij hebben u gewaarschuwd
voor een nabije bestraffing
(41) ten dage dat de mens zal zien
wat zijn handen vooraf bedreven hebben
en de ongelovige zal zeggen:
O ware ik toch stof.

NEGENSEVENTIGSTE SŪRA
AL-NĀZĪ'ĀT (DE UITRUKKENDEN)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

- 1(1) Bij de diep uitrukkenden
2(2) en de vlug uittrekkenden
3(3) en de lichtig zwevenden
4(4) en bij de snel voortspoedenden
5(5) en bij de bestier voerenden:
6(6) Ten dage dat de Dreunende² zal dreunen
7(7) gevolgd door een daarna komende³
8(8) te dien dage zullen harten snel kloppen
9(9) hun blikken angstig neergeslagen zijn.
10(10) Zij⁴ zeggen:
Zullen wij soms teruggebracht worden
in de vorige staat⁵
11(11) wanneer wij al vergane beenderen
zijn geworden?
12(12) Zij zeggen:
Dat⁶ is dan terugkeer die verlies brengt.
13(13) Doch het is slechts één enkele stoot⁷
14(14) en dan zijn zij reeds in het rustloze oord.⁸

[MOZES]

- 15(15) Is soms tot u⁹ gekomen
het bericht van Mūsā?
16(16) Toen zijn Heer hem toeriep
in de geheiligde vallei Ṭuwā:¹⁰

1. Ġalālayn: De eden die hier worden afgelegd hebben betrekking op verschillende soorten engelen.
2. Het gaat hier over de aardbeving die bij de Laatste Dag en de Vrijzenis hoort.
3. Vgl. Koran 39:68.
4. Ġalālayn: De ongelovigen zeiden deze woorden om met de Opstanding te spotten en zonder erin te geloven.
5. De vorige staat: het aardse leven; zo ook Ġalālayn.

- 17(17) Ga heen tot Fir'awn
hij is overmoedig
18(18) en zeg tot hem:
Zijt gij ertoe te brengen dat gij u loutert
19(19) en dat ik u zal leiden tot uw Heer
zodat gij vrezend wordt?
20(20) Toen toonde hij hem¹¹ het grote teken.
21(21) Doch hij¹² verklaarde het voor leugen
en wederstreefde.
22(22) Toen deinsde hij¹² haastig achteruit
23(23) en dreef bijeen en riep op.
24(24) Toen zeide hij:¹²
Ik ben uw opperste heer.
25(25) Toen greep God hem¹²
tot voorbeeldige vergelding
van het laatste en het eerste.
26(26) Daarin is waarlijk een exempl
voor wie vreest.

[GODS ALMACHT]

- 27(27) Zijt gij soms moeilijker te scheppen
dan de hemel die Hij heeft gebouwd?
28(28) Hij heeft hem hoog opgeheven en gevoegd
29(29) en de nacht in hem duister gemaakt
en het morgenlicht doen uitkomen.
30(30) En de aarde, daarna, heeft Hij uitgestrekt
31(31) waaruit Hij heeft doen opkomen

6. Ġalālayn: Onze terugkeer tot het leven.
7. Ġalālayn: Op de bazuin.
8. Baydāwī: De herrezenen staan op het aardoppervlak, 'het rusteloze oord', nadat zij uit hun graven zijn geroepen.
9. Ġalālayn: Mohammed.
10. Zie Koran 20:12 en volgende verzen.
11. Mozes aan Farao.
12. Farao.

haar water en haar weidegrond.
 32(32) En de bergen heeft Hij vast verankerd
 33(33) tot nut voor u en uw kuddedieren.

[H E T L A A T S T E O O R D E E L]

34(34) Wanneer dan komt
 de grote Overstelpende¹
 35(35) ten dage dat de mens indachtig wordt
 aan wat hij heeft bedreven
 36(36) en het Hellevuur wordt tentoongesteld
 voor wie zien
 37(37) dan, wie er overmoedig was
 38(38) en hoger stelde het nabije leven
 39(39) dan is het Hellevuur
 het bestemmingsoord

1. Ġalālayn: De tweede stoot op de bazuin.

40(40) maar wie de hoogheid van zijn Heer
 vreesde
 en de ziel afhield van de lust
 41(41) dan is de Gaarde het bestemmingsoord.

42(42) Zij zullen u² ondervragen over de Ure
 wanneer haar verankering is.³
 43(43) Hoe kunt gij over haar iets ervaren?
 44(44) Tot uw Heer
 gaat de uiterste kennis van haar.
 45(45) Gij zijt slechts een waarschuwer
 voor wie haar wezen.
 46(46) Het is ten dage dat zij haar zien
 alsof zij niet meer hadden verbleven
 dan een avond of een morgenstond.

2. Mohammed.

3. Vgl. Koran 7:187.

TACHTIGSTE SŪRA

‘ABASA (HIJ FRONSTE)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[GODS SCHEPPING]

[DE BLINDE]

- 1(1) Hij fronste en wendde zich af
2(2) doordat tot hem kwam de blinde.
3(3) En wat kan u doen weten
of hij zich wellicht zou louteren
4(4) of zich zou laten manen
zodat de Maning hem zou baten?
5(5) Doch zo iemand niet behoeftig is
6(6) dan houdt gij u wel met hem bezig.
7(7) Maar niet ligt het aan u
dat hij zich niet loutert.
8(8) Doch zo iemand snel tot u komt gelopen
9(9) en in vreze is
10(10) dan schenkt gij hem geen aandacht.

[HET HEMELSE BOEK]

- 11(11) Niets daarvan
het is een indachtigmaking.
12(12) Zo wie wil overdenke haar.
13(13) Op waardige bladen²
14(14) verheven en gereinigd
15(15) in de handen van schrijvers³
16 eerbiedwaardig en vroom.

- 17(16) Gedood moge worden de mens.
Hoe ondankbaar is hij!
18(17) Uit wat heeft Hij hem geschapen?
19(18) Uit een druppel
(19) die Hij geschapen heeft
en naar maat gevormd.
20(20) Daarna heeft Hij hem de weg geëffend.⁴
21(21) Daarna doet Hij hem sterven
en brengt hem in het graf.
22(22) Daarna
wanneer Hij wil
wekt Hij hem op.
23(23) Niets daarvan.
Nog niet heeft hij vervuld
wat Hij hem had bevolen.⁵
24(24) Laat de mens dan zien naar zijn spijziging:
25(25) Wij doen het water in stromen vloeien
26(26) daarna doen Wij de aarde opensplijten
27(27) en doen Wij koren op haar groeien
28(28) en wijnranken en rauwkost
29(29) en olijfbomen en dadelpalmen
30(30) en dichtbegroeide tuinen
31(31) en ooft en weidegrond
32(32) tot nut voor u en uw kuddedieren.

1. Volgens de traditie kwam een blinde tot de profeet om hem onderricht over de godsdienst te vragen. De profeet die op dat ogenblik in gesprek zou zijn geweest met enige voorname Mekkanen, wendde zich af van deze blinde. Hierop werd Koran 80:1-10 geopenbaard.

2. De Koran is geschreven op bladen.

3. Ġalālayn: Engelen.

4. Ġalālayn: Uit de moederschoot.

5. Ġalālayn: Niet heeft de mens volbracht wat zijn Heer hem bevolen heeft; m.a.w. de mens is niet gelovig en aan God gehoorzaam.

[HET LAATSTE OORDEEL]

33(33) Wanneer dan komt de Schallende
 34(34) ten dage dat de mens
 zal vluchten van zijn broeder
 35(35) en zijn moeder en zijn vader
 36(36) en zijn gezellin en zijn zonen

37(37) voor ieder hunner is er te dien dage
 een bezigheid waaraan hij genoeg heeft.
 38(38) Gezichten zijn te dien dage glanzend¹
 39(39) lachend, verblijd.
 40(40) En gezichten zijn te dien dage stofbedekt
 41(41) overtogen met grauwheid.
 42(42) Diegenen zijn de ongelovigen
 de heiligschenners.

1. Daniël 12:3.

EENENTACHTIGSTE SŪRA
AL-TAKWĪR (DE VOUWING)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[DE PROFEET EN DE OPENBARING]

[HET LAATSTE OORDEEL]

1(1) Wanneer de zon wordt gevouwen¹
2(2) en wanneer de gesternten afstorten
3(3) en wanneer de bergen in beweging komen
4(4) en wanneer de wolken worden geledigd²
5(5) en wanneer de wilde dieren
worden opgedreven
6(6) en wanneer de zeeën in koking komen
7(7) en wanneer de zielen worden gepaard
8(8) en wanneer de levend begravene
wordt ondervraagd
9(9) voor welk vergrijp zij is gedood
10(10) en wanneer de bladen³
worden opengespreid
11(11) en wanneer de hemel wordt afgerukt
12(12) en wanneer het Hellevuur wordt gestookt
13(13) en wanneer de Gaarde
wordt nabijgebracht
14(14) dan weet de ziel wat zij heeft aangericht.

15(15) Zo waarlijk zweer ik bij de draalsterren
16(16) de voortspoedenden en schuilgaanden
17(17) en de nacht wanneer hij opdoemt
18(18) en de dageraad wanneer hij gloort:
19(19) Dit⁴ zijn waarlijk de woorden
van een eerwaardig boodschapper⁵
20(20) krachtvol bij de Heer van de Troon
welverzekerd
21(21) die daar verhoord wordt
en welbetrouwd is.
22(22) Niet is uw gezelschap⁶ een bezetene
23(23) en hij heeft hem immers gezien⁷
aan de heldere kim.
24(24) Niet is hij⁸ terughoudend
met de verborgenheid
25(25) en niet spreekt hij de woorden
van een vervloekte satan.
26(26) Waar gaat gij dan heen?
27(27) Niets anders is het dan een Maning
voor de wereldwezens
28(28) voor al wie van u rechtuit wil gaan.
29(29) En niet kunt gij iets willen
dan voor zoveel God wil
de Heer der wereldwezens.

1. Vgl. beschrijvingen van het Laatste Oordeel als in Jesaja 34 ('als een boekrol worden de hemelen samengerold') met Koran 81:11, en Openbaring 6 ('De sterren des hemels vielen op de aarde') met Koran 81:2.

2. Het gaat volgens de commentatoren in dit vers over kamelen die tien maanden zwanger zijn, of over wolken. De context maakt het waarschijnlijk dat met 'ishār eerder wolken dan kamelen wordt bedoeld.

3. Ġalālayn: De bladen waarop ieders handelingen zijn opgetekend.

4. Ġalālayn: De Koran. Vgl. Koran 53:4-7.

5. Ġalālayn: Gabriël.

6. Ġalālayn: Mohammed.

7. Mohammed heeft Gabriël gezien.

8. Ġalālayn: Mohammed.

T W E E Ë N T A C H T I G S T E S Ū R A
AL-INFIṬĀR (DE SPLIJTING)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Wanneer de hemel gespleten wordt</p> <p>2(2) en wanneer de sterren zich verspreiden</p> <p>3(3) en wanneer de zeeën uitbreken</p> <p>4(4) en wanneer de graven worden uitgekeerd</p> <p>5(5) dan weet de ziel
wat zij tevoren heeft gedaan
en wat zij heeft uitgesteld.</p> <p>6(6) O gij mens
wat heeft u misleid tegen Uw Heer
de Eerbiedwaardige</p> <p>7(7) die u geschapen heeft
en toen gevoegd
en geëvend</p> <p>8(8) die u heeft gewrocht in de vorm
die Hij wilde.</p> | <p>9(9) Maar neen
niets daarvan!
Gij verklaart het Oordeel voor leugen.</p> <p>10(10) Maar over u zijn waarlijk gesteld hoeders¹</p> <p>11(11) eerwaardigen, optekenenden</p> <p>12(12) die weten wat gij bedrijft.</p> <p>13(13) De vromen zijn waarlijk in geneucht</p> <p>14(14) maar de heiligschenners zijn in Hellevuur</p> <p>15(15) waarin zij zullen braden
op de Dag des Oordeels</p> <p>16(16) en niet zullen zij daar ontbreken.</p> <p>17(17) En wat doet u kennen
wat de Dag des Oordeels is?</p> <p>18(18) Nogmaals
wat doet u kennen
wat de Dag des Oordeels is?</p> <p>19(19) De dag waarop geen ziel
voor een ziel iets zal vermogen
en het bestier is te dien dage aan God.</p> |
|--|---|

1. Ġalālayn: Engelen.

DRIËNTACHTIGSTE SŪRA
AL-MUṬAFFIFĪN (DE ONDERMAATGEVERS)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

<p>In de naam van God de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Wee aan wie ondermaat geven 2(2) die wanneer zij zich door de mensen doen toemeten de volle maat eisen 3(3) maar wanneer zij aan hen toemeten of toewegen te loor doen gaan.¹ 4(4) Denken zij soms niet dat zij opgewekt zullen worden 5(5) voor een ontzaglijke dag? 6(6) De dag waarop de mensen zullen staan opgesteld voor de Heer der wereldwezens?</p> <p style="text-align: center;">[DE ONGELOVIGEN]</p> <p>7(7) Niets daarvan! De schrift der heiligschenners is in Siġġīn. 8(8) En wat doet u weten wat Siġġīn is? 9(9) Een beschreven schrift. 10(10) Wee te dien dage aan de voor-leugen-verklaarders 11(11) die voor leugen verklaren de Dag des Oordeels. 12(12) En geen ander verklaart die voor leugen dan elke zondige overtreder. 13(13) Wanneer hem Onze tekenen worden voorgedragen</p>	<p>zegt hij: Vertelsels der ouden.</p> <p>14(14) Niets daarvan! Maar hun harten zijn verroest door wat zij vergaarden.</p> <p>15(15) Niets daarvan! Zij zullen te dien dage van hun Heer afgescheiden zijn.</p> <p>16(16) Daarna zullen zij waarlijk braden in het Hellevuur.</p> <p>17(17) Daarna wordt er gezegd: Dit is het wat gij voor leugen verklaarde.</p> <p style="text-align: center;">[DE GELOVIGEN]</p> <p>18(18) Niets daarvan! De schrift der vromen is in ‘Illiyūn. 19(19) En wat doet u weten wat ‘Illiyūn is? 20(20) Een beschreven schrift 21(21) waarvan getuigen de naastbijgestelden.² 22(22) De vromen zijn waarlijk in geneucht. 23(23) Op de rustbanken geleund zien zij rond. 24(24) Gij bespeurt op hun gezichten de glans van het geneucht. 25(25) Hun wordt te drinken gegeven van zuivere wijn welverzegeld 26(26) waarvan muskus het zegel is. Laten dus de begerenden daarnaar begeren. 27(27) En waarmede het gemengd wordt</p>
---	---

1. Vgl. bijv. Leviticus 19:36 en Spreuken 20:10.

2. Engelen.

is van Tasnīm
 28(28) een bron waaruit drinken
 de naastgestelden.¹

[DE MEKKAANSE HEIDENEN]

29(29) Zij die boosgezind waren
 lachten over hen die geloofden.
 30(30) En wanneer zij hun voorbijkwamen
 knipoogden zij tegen elkander.
 31(31) En wanneer zij
 terugkwamen tot de hunnen

1. Bayḍawī: Van de bewoners van het Paradijs.

2. Ġalālayn: Wanneer de heidense Mekkanen de moslims
 zagen.

kwamen zij terug in spottende vrolijkheid.
 32(32) En wanneer zij hen zagen² zeiden zij:³
 Dezen⁴ zijn waarlijk dwalenden.
 33(33) Maar niet waren zij⁵ uitgezonden
 als hoeders over hen.⁶
 34(34) Doch heden lachen zij die geloven
 over de ongelovigen.
 35(35) Op de rustbanken geleund zien zij rond:
 36(36) Hebben nu de ongelovigen
 hun loon gekregen
 voor wat zij bedreven?

3. De heidense Mekkanen.

4. De moslims.

5. De heidense Mekkanen.

6. De moslims.

VIERENTACHTIGSTE SŪRA
AL-INSHIQĀQ (DE UITEENSCHURING)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[HET LAATSTE OORDEEL]

<p>1(1) Wanneer de hemel zich uiteenscheurt
2(2) en het oor leent aan zijn Heer
en zijn plicht nakomt
3(3) en wanneer de aarde zich uitrekt
4(4) en afwerpt wat op haar is¹ en zich ledigt
5(5) en het oor leent aan haar Heer
en haar plicht nakomt:
6(6) O gij mens
gij streefde moeizaam naar uw Heer
en gij zult Hem ontmoeten.</p> <p>7(7) Wie dan zijn schrift
in de rechterhand is gegeven²
8(8) aan die zal geschieden
een gemakkelijke afrekening
9(9) en hij zal terugkeren tot de zijnen
verheugd.
10(10) Maar wie zijn schrift gegeven wordt
achter zijn rug
11(11) die zal roepen om vernietiging³</p> | <p>12(12) en braden in hellegloed.
13(13) Hij was te midden van de zijnen
verheugd.
14(14) Hij meende dat hij nooit zou terugkeren.
15(15) Ja zeker!
Zijn Heer was scherp toezien op hem.
16(16) Zo waarlijk zweer Ik bij de dageraad
17(17) en de nacht en wat hij omhult
18(18) en de maan wanneer zij volgewassen is:
19(19) Gij zult waarlijk voortgaan
van toestand naar toestand.⁴
20(20) Hoe is het dan dat zij niet geloven?
21(21) En wanneer hun de Oplezing⁵
wordt voorgelezen
zich niet nederwerpen?
22(22) Maar neen
zij die ongelovig zijn
verklaren voor leugen.
23(23) Maar God kent het best
wat zij in zich bergen.
24(24) Kondig hun dus aan
een pijnlijke bestraffing.
25(25) Alleen niet zij die geloven
en heilzame werken bedrijven
voor hen is een steeds geschonken loon.</p> |
|--|--|

1. Ġalālayn: De doden afwerpt.

2. Vgl. Koran 69:19.

3. Vernietiging van zichzelf uit vrees voor de komende bestraffing.

4. Ġalālayn: Van dood naar leven naar dood, en daarna naar de Verrijzenis.

5. De Koran.

VIJFENTACHTIGSTE SŪRA
AL-BURŪĠ (DE STERRENBEELDEN)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Bij de hemel vol van sterrenbeelden
2(2) en bij de aangezegde dag
3(3) en bij waarnemer en waargenomene:
4(4) Gedood mogen worden
de lieden van de groeve¹
5(5) van het met brandstof gevoede vuur
6(6) toen zij daarnaast gezeten waren
7(7) en daarbij toezagen
op wat zij deden met de gelovigen.
8(8) Maar niet koelden zij hun woede aan hen
anders dan omdat zij gelovig waren
in God
de Geweldigde, de Lofwaardige
9(9) aan wie behoort het koningschap
der hemelen en der aarde.
God is over alle ding getuige.</p> <p>10(10) Zij die de gelovige mannen en vrouwen
in verzoeking brengen
en daarna niet
tot berouwvolle inkeer komen</p> | <p>voor hen is de bestraffing van Ġahannam
en voor hen is de bestraffing van de brand.</p> <p>11(11) Zij die geloven
en heilzame werken verrichten
voor hen zijn Gaarden
waar onder door rivieren stromen.
Dat is de grote gelukzaligheid.
12(12) De greep van uw Heer is waarlijk hevig.
13(13) Hij is het die voor de eerste maal scheidt
en doet wederkeren
14(14) en Hij is de Vergevende, de Liefderijke
15(15) de Heer van de Troon, de Roemvolle
16(16) Bewerker van wat Hij wil.</p> <p>17(17) Is tot u gekomen
het bericht der heerscharen
18(18) van Fir‘awn² en Thamūd?³
19(19) Maar neen
zij die ongelovig zijn
zijn in leugen-verklaring.
20(20) Maar God, van achter hen, omvat hen.
21(21) Neen
dit is een roemvolle Oplezing⁴
22(22) op een welbewaarde tafel.⁵</p> |
|---|---|

1. Er bestaan verschillende opvattingen. Gaat het om een verwijzing naar Daniël 3, de jongelingen in de vurige oven? Of om de achtervolgingen van de christenen van Naġrān in 523? In dat geval worden degenen die deze gelovigen hebben doen branden, met bestraffing bedreigd. Of gaat het om de heidenen van Mekka van wie beschreven wordt hoe zij branden in het Hellevuur? Wordt met ‘de lieden van de groeve’ bedoeld op de Mekkanen die bij de slag bij Badr waren gesneuveld en in een put geworpen?

2. Farao. Vgl. Koran 7:103.

3. Vgl. Koran 7:73.

4. Koran.

5. Vgl. bijv. Deuteronomium 9:15, de tafelen van het verbond. Vgl. ook Koran 7:145.

ZESENTACHTIGSTE SŪRA
AL-ṬĀRIQ (DE NACHTGANGER)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Bij de hemel en de nachtganger.</p> <p>2(2) En wat doet u kennen
wat de nachtganger is?</p> <p>3(3) Het doordringende gesternte.</p> <p>4(4) Over iedere ziel
is waarlijk een hoeder gesteld.</p> <p>5(5) Zo laat de mens dan toezien
uit wat hij is geschapen.</p> <p>6(6) Geschapen is hij van uitgestort vocht</p> <p>7(7) komend van tussen de lendenen
en de ribben.</p> <p>8(8) Hij is waarlijk bij machte
hem terug te voeren¹</p> | <p>9(9) ten dage dat de verborgenheden
beproeft worden.²</p> <p>10(10) Dan zal hij geen kracht hebben
en geen helper.</p> <p>11(11) Bij de hemel
de terugwentelende³</p> <p>12(12) en de aarde
de opensplijtende:⁴</p> <p>13(13) Dit zijn waarlijk beslissende woorden</p> <p>14(14) en niet is het schertspraat.</p> <p>15(15) Zij beramen een aanslag</p> <p>16(16) en Ik beraam een aanslag.</p> <p>17(17) Geef dus uitstel aan de ongelovigen
verleen hun nog uitstel
voor een korte poos.</p> |
|---|---|

1. Ġalālayn: God is in staat de mens te doen herrijzen van de dood.

2. Vgl. Romeinen 2:16: "Ten dage dat wanneer God de verborgenheden der mensen zal oordelen."

3. De commentatoren denken aan regen die immers steeds terugkeert, of aan de kringloop van de hemel zelf.

4. De commentatoren denken aan de planten die uit de opensplijtende aarde opgroeien.

ZEVENENTACHTIGSTE SŪRA
AL-A‘LĀ (DE ALLERHOOGSTE)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Lofprijds de naam van uw Heer
de Allerhoogste</p> <p>2(2) die heeft geschapen en gevoegd</p> <p>3(3) en die heeft beschikt en rechtgeleid</p> <p>4(4) en die het weidegras heeft uitgebracht</p> <p>5(5) en het donker en dor heeft gemaakt.</p> <p>6(6) Wij zullen u doen oplezen
vergeet het dus niet</p> <p>7(7) behalve wat God wil.
Hij kent het openbare en wat verborgen is.</p> <p>8(8) En Wij zullen u de weg tot geluk banen.</p> <p>9(9) Zo maan dan indien de Maning baat geeft.</p> | <p>10(10) Wie vrezzen zullen zich laten manen</p> <p>11(11) maar haar zal ontwijken de rampzalige</p> <p>12(12) die braadt in het grote Vuur</p> <p>13(13) waarin hij noch zal sterven
noch tot leven komt.</p> <p>14(14) Wél gaat het hem die zich reinigt</p> <p>15(15) en de naam van zijn Heer vermeldt
en de ṣalāt doet.</p> <p>16(16) Maar neen
gij verkiest het nabije leven</p> <p>17(17) terwijl toch het latere leven beter is
en blijvender.</p> <p>18(18) Dit staat waarlijk in de vroegere bladen</p> <p>19(19) de bladen van Ibrāhīm en Mūsā.¹</p> |
|---|---|

1. Het is niet precies duidelijk wat er bedoeld wordt met de bladen (*ṣuḥuf*) van Abraham. De bladen van Mozes verwijzen naar de Thora.

ACHTENTACHTIGSTE SŪRA
AL-GHĀSHIYA (DE OVERWELDIGENDE)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[BESCHRIJVING VAN HEL EN PARADIJS]

- 1(1) Kwam tot u konde
van de Overweldigende?¹
- 2(2) Gezichten zijn te dien dage
angstig neergeslagen
- 3(3) werkend en zwoegend
- 4(4) terwijl zij braden in een heet vuur.
- 5(5) Hun wordt te drinken gegeven
uit een kokende bron.
- 6(6) Geen andere spijs is er voor hen
dan van droge doornen
- 7(7) die niet voedt en de honger niet stilt.
- 8(8) Gezichten zullen te dien dage blijde zijn
- 9(9) over hun inspanning welvoldaan
- 10(10) in een hoge Gaarde.
- 11(11) Niet hoort gij daar beuzelpraat.
- 12(12) Aldaar is een stromende bron.

1. Ġalālayn: De Verrijzenis.

- 13(13) Aldaar zijn hooggeheven rustbanken
- 14(14) en gereedgezette kommen
- 15(15) en rijen van kussens
- 16(16) en opengespreide tapijten.

[DE TEKENEN GODS]

- 17(17) Zien zij dan niet naar de kamelen
hoe zij geschapen zijn?
- 18(18) En naar de hemel hoe hij opgeheven is?
- 19(19) En naar de bergen hoe zij opgericht zijn?
- 20(20) En naar de aarde hoe zij is vlak gemaakt?
- 21(21) Breng dus de Maning:
gij² zult slechts vermanen
- 22(22) niet zijt ge over hen
met oppermacht bekleed.
- 23(23) Maar wie zich afwenden en ongelovig zijn
- 24(24) die zal God straffen
met de grootste bestraffing.
- 25(25) Tot Ons is hun wederkomst
- 26(26) en daarna rust op Ons hun afrekening.

2. Gericht tot Mohammed.

NEGENENTACHTIGSTE SŪRA
AL-FAĞR (DE DAGERAAD)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[ONDERGEGANE VOLKEN]

- 1(1) Bij de dageraad
2 en tien nachten
3(2) en het evene en onevene
4(3) en de nacht wanneer hij aankomt.¹
5(4) Is daarin niet een eed voor de bezonnene?
6(5) Hebt gij niet gezien
hoe uw Heer gehandeld heeft
met 'Ād²
7(6) van Iram³
rijk aan zuilen
8(7) [een stad] waaraan niets gelijk is
dat geschapen is
in de landen?
9(8) En Thamūd⁴
die de rotsen uithieuwen in de vallei?
10(9) En Fir'awn⁵
de man der pinnen?
11(10) Zij waren overmoedig in de landen
12(11) en brachten daar menigvuldig verderf.
13(12) Toen deed uw Heer op hen nederkomen
de gesel der bestraffing.
14(13) Uw Heer is waarlijk op de uitkijkpost.

[DE HARDHEID VAN DE MENS]

- 15(14) De mens echter

1. Ġalālayn: Datgene waartoe de eed wordt afgelegd, is weggelaten.

2. Vgl. bijv. Koran 7:65-72.

wanneer zijn Heer hem beproeft
en hem mildheid en weldaad bewijst

(15) dan zegt hij:

Mijn Heer heeft mij mildheid bewezen.

16(16) Doch wanneer Hij hem beproeft
en hem zijn levensonderhoud
met maat geeft

(17) dan zegt hij:

Mijn Heer heeft mij verguisd.

17(18) Niets daarvan

maar gij zelf behandelt de wees niet mild

18(19) en niet spoort gij elkander aan
tot de spijziging van de behoeftige

19(20) en gij verteert het erfdeel geheel en al

20(21) en gij bemint het bezit hevig.

[HET LAATSTE OORDEEL]

21(22) Niets daarvan!

Wanneer de aarde tot gruis
wordt vergruizeld

22(23) en uw Heer komt

en de engelen

rij na rij

23(24) en te dien dage

Ġahannam wordt bijgebracht

te dien dage zal de mens

indachtig worden.

Maar wat baat hem de indachtigheid?

24(25) Hij zal zeggen:

O had ik toch voorbereiding gedaan

3. Bayḍāwī: Iram is de naam van een stad van de stam 'Ād.
Er zijn andere opvattingen.

4. Vgl. bijv. Koran 7:73-79.

5. Vgl. Koran 38:12.

bij mijn leven.
 25 Doch te dien dage
 zal geen ander
 zijn bestraffing uitvoeren
 26(26) noch zal een ander¹
 zijn boeien aanleggen.

27(27) O gij tot rust gekomen ziel:
 28(28) Keer terug tot uw Heer
 welvoldaan en welgevallig.
 29(29) En treed binnen onder Mijn dienaren
 30(30) en treed binnen in Mijn Gaarde.

1. Ġalālayn: Een ander dan God zelf.

NEGENTIGSTE SŪRA
AL-BALAD (HET OORD)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Zo waarlijk zweer ik bij dit oord¹
2(2) dit oord waarin gij moogt wonen
3(3) en bij een ouder en wat hij verwekt:
4(4) Wij hebben de mens geschapen
in bekommernis.</p> <p>5(5) Meent hij soms
dat geen tegen hem vermag?
6(6) Hij zegt:
Goederen heb ik grotelijks opgebruikt.
7(7) Meent hij soms dat geen hem ziet?
8(8) Hebben Wij hem geen ogen gegeven
9(9) en een tong en lippen
10(10) en hem geleid langs de twee hoge wegen?²</p> | <p>11(11) Doch niet waagt hij zich op de steile weg.
12(12) En wat doet u weten wat de steile weg is?
13(13) Vrijlating van een geknechte
14(14) of spijziging op een dag van hongersnood
15(15) van een wees uit de verwantschap
16(16) of van een behoeftige in nooddruft.
17(17) En dat hij voorts behoort
tot hen die geloven
en elkander opwekken tot dulding
en elkander opwekken
tot barmhartigheid.</p> <p>18(18) Diegenen zijn de lieden der rechterzijde.³
19(19) Maar zij die ongelovig zijn
aan Onze tekenen
zij zijn de lieden der linkerzijde.
20(20) Om hen is een ondoordringbaar Vuur.</p> |
|--|--|

1. Ġalālayn: Mekka.

2. Vgl. Mattheüs 7:13-14?

3. Vgl. Koran 56:8-9 en Mattheüs 25:34.

EENENNEGENTIGSTE SŪRA

AL-SHAMS (DE ZON)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[THAMUD]

1(1) Bij de zon en haar oplichting
2(2) en de maan wanneer zij haar¹ nakomt
3(3) en de dag wanneer zij haar² opluistert
4(4) en de nacht wanneer hij haar inhult
5(5) en de hemel en wat hem gebouwd heeft
6(6) en de aarde en wat haar heeft uitgespreid
7(7) en een ziel en wat haar gevoegd heeft
8(8) en haar heeft bijgebracht
haar weerspanning en haar vreze:
9(9) Wél varen zij die haar rein houden
10(10) en verloren gaan zij die haar verminken.

11(11) Thamūd³ verklaarden voor leugen
in hun overmoed
12(12) toen de rampzaligste hunner
zich opmaakte.⁴
13(13) Toen zeide tot hen
de boodschapper Gods:
Daar hebt ge de kamelin van God
en haar drenking.
14(14) Doch zij verklaarden hem voor leugenaar
en sneden haar pezen door
waarop hun Heer tegen hen toornde
wegens hun boosheid
en hen allen gelijk maakte
15(15) zonder te vrezen voor de gevolgen.

1. Ġalālayn: De zon.

2. Bayḏāwī: De aarde.

3. Vgl. Koran 7:73-79.

4. Ġalālayn: Om de kamelen te doden, zie sūra 7.

TWEËNNEGENTIGSTE SŪRA

AL-LAYL (DE NACHT)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

1(1) Bij de nacht wanneer hij omhult
2(2) en de dag wanneer hij luister spreidt
3(3) en wat de man en de vrouw
geschapen heeft:
4(4) Uw strevingen zijn waarlijk verdeeld.
5(5) Hij dan, die gaven doet en vrezend is
6(6) en het Heerlijkste voor waar houdt
7(7) die zullen Wij de weg tot geluk banen.
8(8) Doch wie gierig is en zelfgenoegzaam
9(9) en het Heerlijkste voor leugen verklaart
10(10) die zullen Wij de weg tot ellende banen
11(11) en niet zal hem baten zijn bezit
wanneer hij afstort.¹
12(12) Op Ons rust de rechte leiding

13(13) en aan Ons behoort waarlijk
het laatste en het eerste.
14(14) Zo heb ik u gewaarschuwd
voor een Vuur dat opvlamt
15(15) waarin geen anderen braden
dan de rampzalige
16(16) die voor leugen verklaarde
en zich afwendde.
17(17) Maar de vrezende zal het ontkomen
18(18) die geeft van zijn bezit
om zich te reinigen.
19(19) En geen is er
die bij Hem
een weldaad ontvangt als vergelding
20(20) anders dan in begeren
naar het aangezicht van zijn Heer
de Allerhoogste
21(21) en hij zal waarlijk welvoldaan zijn.

1. Ġalālayn: Wanneer hij in het Hellevuur wordt gestort.

DRIEËNNEGENTIGSTE SŪRA
AL-ḌUḤĀ (HET MORGENLICHT)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

- 1(1) Bij het morgenlicht
2(2) en de nacht wanneer hij verstilt:
3(3) Niet heeft uw Heer u verlaten
noch teruggestoten.
- 4(4) Het latere¹ is waarlijk beter voor u
dan het eerste.²
5(5) Hij zal u³ waarlijk gaven schenken
zodat gij welvoldaan zijt.

1. De toekomst. Zo ook Ġalālayn.

2. Het verleden.

- 6(6) Heeft Hij u niet gevonden als wees
en u toevlucht verschaft?⁴
7(7) En u gevonden als dwalende
en u rechtgeleid?
8(8) En u gevonden als hulpbehoevende
en u rijk gemaakt?
- 9(9) De wees dus, vergeweldig hem niet.
10(10) En de smekende, stoot hem niet af.
11(11) En de weldaad van uw Heer
spreek daarvan.

3. Ġalālayn: Mohammed.

4. Ġalālayn: Bij uw oom Abū Ṭālib.

VIERENNEGENTIGSTE SŪRA
AL-SHARḤ (DE VERRUIMING)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

- 1(1) Hebben Wij niet uw¹ borst verruimd?
2(2) En uw last van u afgenomen
3(3) die uw rug deed kraken
4(4) en hebben wij niet uw roem verhoogd?

- 5(5) Immers met de nood komt verlichting.
6(6) Ja met de nood komt verlichting.
7(7) Zo wanneer gij gereed zijt
span u in
8(8) en richt u verlangend tot uw Heer.

1. Ġalālayn: Gericht tot Mohammed.

VIJFENNEGENTIGSTE SŪRA
AL-TĪN (DE VIJGENBOOM)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

- 1(1) Bij de vijgenboom en de olijfbboom
2(2) en de berg Sinīn¹
3(3) en dit welverzekerde oord:²
4(4) Wij hebben de mens geschapen
in schoonste evenredigheid.
5(5) Daarna maakten Wij hem weer

- tot het laagste van het lage
6(6) behalve degenen die geloven
en heilzame werken verrichten
immers voor hen
is een steeds geschonken loon.
7(7) Wat kan u dan nog het Oordeel
voor leugen doen houden?
8(8) Is niet God de beste der oordeelvellers?

1. Ġalālayn: De berg waar God tot Mozes heeft gesproken.

2. Ġalālayn: Mekka.

Z E S E N N E G E N T I G S T E S Ū R A
A L - ' A L A Q (D E B L O E D K L O M P)

*Mekkaans; dit is volgens de overlevering het eerste wat is nedergezonden van de Koran;
de titel is ontleend aan vers 2.*

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>1(1) Lees op in de naam van uw Heer
die geschapen heeft</p> <p>2(2) geschapen heeft de mens
van een bloedklomp.</p> <p>3(3) Lees op!
En uw Heer is de eerwaardigste</p> <p>4(4) die onderwezen heeft door het schrijffriet</p> <p>5(5) de mens heeft onderwezen
wat hij niet wist.</p> <p>6(6) Niets daarvan!
De mens is waarlijk overmoedig</p> <p>7(7) doordat hij zich behoefteloos waant.</p> <p>8(8) Tot uw Heer is de terugkeer.</p> <p>9(9) Wat dunkt u van hem die weerhoudt</p> | <p>10(10) een dienaar wanneer hij de ṣalāt verricht?</p> <p>11(11) Wat dunkt u
wanneer hij rechte leiding volgt</p> <p>12(12) of aanspoort tot vreeze?</p> <p>13(13) Wat dunkt u
indien hij voor leugen verklaart
en zich afwendt?</p> <p>14(14) Zou hij dan niet weten dat God ziet?</p> <p>15(15) Niets daarvan!
Maar indien hij niet ophoudt
zullen Wij zijn voorhoofdslok pakken</p> <p>16(16) een voorhoofdslok
leugenachtig en zondig.</p> <p>17(17) Laat hem dan maar zijn bentgenoten
aanroepen.</p> <p>18(18) Wij zullen aanroepen de hellewachters. ¹</p> <p>19(19) Niets daarvan!
Luister niet naar hem
maar werp u neer en zoek nabijheid.</p> |
|--|---|

1. Ġalālayn: Engelen.

ZEVENENNEGENTIGSTE SŪRA

AL-QADR (DE MAAT)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

¹⁽¹⁾ Wij hebben haar¹ nedergezonden
in de nacht der Maat.²

²⁽²⁾ En wat doet u kennen
wat de nacht der Maat is?

1. Ġalālayn: De Openbaring.

³⁽³⁾ De nacht der Maat
is beter dan duizend maanden.

⁴⁽⁴⁾ In haar dalen neder
de engelen en de Geest
met verlof van hun Heer
krachtens elke bestiering.

⁵⁽⁵⁾ Heil is zij tot de opgang van de dageraad.

2. De nacht van de Maat: Arabisch *Laylat al-Qadr*.
Dit is een van de laatste tien nachten van de vastenmaand.
De precieze betekenis in dit vers van *qadr*, 'maat', is niet
meer bekend.

ACHTENNEGENTIGSTE SŪRA
AL-BAYYINA (HET BEWIJSTEKEN)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 1.

<p>In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.</p> <p>¹(1) Niet waren zij die ongelovig zijn
van de lieden der Schrift
en de genotengevers
onderling gescheiden
totdat tot hen kwam het bewijsteken:¹</p> <p>²(2) Een boodschapper van God
die voordraagt gelouterde bladen²
³ waarin zijn vaststaande optekeningen.</p> <p>⁴(3) En niet hebben zij
aan wie de Schrift was gegeven
zich verdeeld
dan nadat tot hen was gekomen
het bewijsteken.</p> <p>⁵(4) Maar niet was hun anders bevolen
dan dat zij God zouden dienen
Hem de godsdienst rein toewijgend
als godzoekers</p> | <p>en dat zij zouden verrichten de ṣalāt
en opbrengen de zakāt.
Dat is de godsdienst der vastigheid.</p> <p>⁶(5) Zij die ongelovig zijn
van de lieden van de Schrift
en ook de genotengevers
zijn in het vuur van Ġahannam
eeuwig-levend daarin.
Diegenen
zijn de slechtsten der schepselen.</p> <p>⁷(6) Zij die geloven
en heilzame werken bedrijven
diegenen zijn de besten der schepselen.</p> <p>⁸(7) Hun vergelding bij hun Heer
zijn de Gaarden van ‘Adn
waar onder door rivieren stromen
eeuwig levend daarin voor immer.</p> <p>(8) God heeft aan hen welgevallen
en zij hebben aan Hem welgevallen.
Dat is voor wie hun Heer vrezen.</p> |
|--|--|

1. Ġalālayn: Mohammed is het bewijsteken.

2. Vgl. bijv. Koran 87:19.

NEGENENNEGENTIGSTE SŪRA

AL-ZALZALA (DE BEVING)

Medinensisch; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[DE VERRIJZENIS]

- 1(1) Wanneer de aarde door haar beving
wordt geschud
2(2) en de aarde haar lasten¹ afwerpt
3(3) en de mens zegt: Wat is er met haar?
4(4) te dien dage
zal zij van zichzelf bericht geven

- 5(5) doordat uw Heer
aan haar openbaring geeft.
6(6) Te dien dage komen de mensen aan
in verspreide groepen
om hun bedreven daden te ervaren.
7(7) Wie dan bedreef
het gewicht van een grein goeds
zal dat ervaren
8(8) en wie bedreef
het gewicht van een grein kwaads
zal dat ervar

1. Ġalālayn: De doden.

HONDERDSTE SŪRA
 AL-‘ĀDIYĀT (DE RENNENDEN)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
 de Barmhartige Erbarmer.

[H E T O O R D E E L]

1(1) Bij de snuivend voortrennenden¹
 2(2) en bij de vurige vonken slaanden
 3(3) en bij de in de morgen dravenden
 4(4) die daarbij stof doen opvliegen
 5(5) en midden door het gewoel gaan:
 6(6) De mens is waarlijk

tegen zijn Heer verhard
 7(7) en hij is waarlijk zelf daarvan getuige.
 8(8) Hij is waarlijk
 hevig in liefde voor het goed.
 9(9) Weet hij dan niet
 wanneer uitgekeerd wordt
 wat in de graven is
 10(10) en aan het licht gebracht
 wat in de borsten is?
 11(11) Hun Heer is te dien dage
 over hen wél-onderricht.

1. Ġalālayn: De eden waar deze sūra mee opent, hebben
 betrekking op paarden.

HONDERDENEERSTE SŪRA
AL-QĀRI‘A (DE DAVERENDE)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

[HET OORDEEL]

- 1(1) De Daverende.
2(2) Wat is de Daverende?
3(3) En wat doet u kennen
wat de Daverende is?
4(4) Ten dage dat de mensen zullen zijn
als uiteengejaagde vlinders

- 5(5) en dat de bergen zullen zijn
als wolvlakken¹
die worden gekaard.
6(6) Dan
hij wiens weegschalen zwaar wegen
7(7) die zal zijn in welaangenaam levensgenot.
8(8) Doch hij wiens weegschalen licht zijn
9(9) diens moeder is Hāwiya.²
10(10) En wat doet u kennen wat dat is?
11(11) Een laaiend Vuur.

1. Vgl. Koran 70:9.

2. Betekent *hāwiya* ‘verstoken van kinderen’? Blijkens het vervolg is *hāwiya* een naam voor het Hellevuur. In Jesaja 47:11 wordt gezegd *we-tippol ‘alayk howa*, ‘en er zal vallen over u *howa*’. Het zou hier om hetzelfde woord kunnen gaan.

HONDERDENTWEEDE SŪRA

AL-TAKĀTHUR (DE WEDIJVER OM VERMEERDERING)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

- 1(1) Gij zijt bezeten door de wedijver
om vermeerdering¹
2(2) totdat gij zelfs de grafplaatsen bezoekt.²
3(2) Niets daarvan!
Eens zult gij het weten.
4(4) Nog eens:
Niets daarvan!

- Eens zult gij het weten.
5(5) Niets daarvan!
Zo gij slechts bezat
de kennis der zekerheid.
6(6) Zeker zult gij zien het Hellevuur.
7(7) Nog eens:
Gij zult het zien
met het oog der zekerheid.
8(8) Dan zult gij te dien dage
over de genietingen
ondervraagd worden.

1. Ġalālayn: Vermeerdering van uw bezittingen
en zonen enz.

2. Zelfs over uw dode voorouders wordt gepocht.

HONDERDENDERDE SŪRA
AL-‘AŞR (DE LOOP DER EEUWEN)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

¹⁽¹⁾ Bij de loop der eeuwen:¹

²⁽²⁾ de mens is waarlijk in verlies.

³⁽³⁾ Alleen niet zij die geloven
en heilzame werken bedrijven
en elkander aansporen tot het wezenlijke
en elkander aansporen totuldiging.

1. De eed waarmee deze sūra opent, *wa-l-‘aşr*, wordt door Bayḏāwī en Ġalālayn op een aantal manieren uitgelegd. Beiden achten het mogelijk dat ‘aşr hier niet de gewone betekenis heeft van ‘namiddagtijd’, maar *dahr* betekent. De vertaling volgt deze laatste opvatting.

HONDERDENVIERDE SŪRA
AL-HUMAZA (DE AANSLAGPLEGER)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

- ¹⁽¹⁾ Wee aan elke aanslagpleger
en kwaadspreker
²⁽²⁾ die bezit vergaart en het telt.
³⁽³⁾ Hij die waant dat zijn bezit
hem de eeuwigheid geeft.
⁴⁽⁴⁾ Niets daarvan!

Hij zal weggeslingerd worden
in de Verbrijzelaar.

- ⁵⁽⁵⁾ En wat doet u kennen
wat de Verbrijzelaar is?
⁶⁽⁶⁾ Het Vuur van God, het wélgestookte
⁷⁽⁷⁾ dat opstijgt boven de mensenharten.
⁸⁽⁸⁾ Het omvat hen ondoordringbaar
⁹⁽⁹⁾ in een uitgestrekte zuilenhal.

HONDERDENVIJFDE SŪRA

AL-FĪL (DE OLIFANT)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer,

- ¹(1) Hebt gij niet gezien
hoe uw Heer de lieden van de olifant
heeft behandeld?¹
²(2) Heeft Hij hun toeleg

niet in verijdeling gebracht?

- ³(3) En tegen hen gezonden
vluchten van reuzenvogels
⁴(4) die hen bewierpen
met stenen van kleiblokken?
⁵(5) Zo maakte Hij hen
als aangevreten halmen.

1. De overlevering meent dat het hier gaat over de mislukte veldtocht tegen Mekka van de Ethiopische veldheer Abraha die in 570, althans in het geboortjaar van Mohammed, zou hebben plaatsgevonden. In het leger van Abraha bevonden zich olifanten.

HONDERDENZESDE SŪRA
 QURAYSH (DE QURAYSHIETEN)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
 de Barmhartige Erbarmer.

- ¹⁽¹⁾ Voor de kameraadschap¹ van Quraysh²
²⁽²⁾ voor hun kameraadschap
 in de tocht van de winter en de zomer.³

1. Er is veel over gespeculeerd welke kameraadschap er hier wordt bedoeld. Gaat het over handelsovereenkomsten die een recht op vrije doorgang verleenden?
 2. Quraysh is de naam van de stam van de Mekkanen.

- ³⁽³⁾ Laten zij dan toch dienen
 de Heer van dit Huis⁴
⁴⁽⁴⁾ die hen door spijziging
 voor de honger bewaart
 en hen veilig stelt voor gevaar.

3. Ġalālayn: De wintertocht was een handelsexpeditie naar Jemen. In de zomer richtte de handel zich op Syrië.
 4. Meestal begrepen als de God van de Ka'ba.

HONDERDENZEVENDE SŪRA
AL-MĀ'ŪN (DE LEEFTOCHT)

*Mekkaans voor de eerste drie verzen en Medinensisch voor de overige;
de titel is ontleend aan vers 7.*

<p>In de naam van God de Barmhartige Erbarmer.</p>	<p>3(3) en niet opwekt tot de spijziging van de behoeftige.</p>
<p>1(1) Zie eens aan hij die het Oordeel voor leugen houdt</p>	<p>4(4) Wee dan aan wie de ṣalāt verrichten 5(5) die hun ṣalāt verzaken</p>
<p>2(2) dat is hij die de wees terugstoot</p>	<p>6(6) die vertoon willen maken 7(7) en de leeftocht onthouden.</p>

HONDERDENACHTSTE SŪRA
AL-KAWTHAR (DE OVERVLOEDIGHEID)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

¹⁽¹⁾ Wij hebben u geschonken
de overvloedigheid.¹

1. 'De overvloedigheid' is een vertaling van het woord *kawthar*. Er wordt wel gedacht dat dit woord een naam is van een van de rivieren in het Paradijs of van een van de andere goede gaven Gods.

²⁽²⁾ Zo verricht een ṣalāt voor uw Heer
en slacht offers.

³⁽³⁾ Hij die u haat
van die blijft niets over.²

2. De gedachte hierachter is dat hij geen nageslacht zal hebben dat naar hem zou kunnen worden vernoemd. Mohammed had weliswaar geen zonen, maar onder de moslims leeft zijn naam desalniettemin voort.

HONDERDENNEGENDE SŪRA
AL-KĀFIRŪN (DE ONGELOVIGEN)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

¹⁽¹⁾ Zeg:¹
O gij ongelovigen²

²⁽²⁾ niet dien ik wat gij dient
³⁽³⁾ en niet zult gij dienen wat ik dien
⁴⁽⁴⁾ en niet zal ik dienen wat gij gediend hebt
⁵⁽⁵⁾ en niet zult gij dienen wat ik dien
⁶⁽⁶⁾ aan u uw godsdienst
en aan mij mijn godsdienst.

1. Gericht tot Mohammed.

2. Gericht tot de Mekkaanse heidenen.

HONDERDENTIENDE SŪRA

AL-NAṢR (DE HULP)

Nedergezonden te Minā tijdens de afscheidsbedevaart zodat zij als Medinensisch wordt aangemerkt; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

tot Gods godsdienst
in scharen

¹⁽¹⁾ Wanneer komt de hulpe Gods
en de uitkomst¹

³⁽³⁾ lofprijs dan met de roem van uw Heer
en vraag Hem om vergeving.

²⁽²⁾ en gij de mensen ziet binnengaan

Hij is een die zich keert
tot de berouwvolle.

1. Ġalālayn: Onder 'de uitkomst', *al-Fatḥ*, wordt de verovering van Mekka in 630 verstaan.

HONDERDENELFDE SŪRA
AL-MASAD (DE TOUWVEZELS)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 5.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

¹⁽¹⁾ Verloren mogen gaan
de handen van Abū Lahab¹
en moge hij zelf verloren gaan.

1. Abū Lahab: een halfbroer van de vader van Mohammed.
Zijn ware naam luidde 'Abd al-'Uzzā. Hij bestreed
Mohammed en de islam.

²⁽²⁾ Zijn bezit en wat hij vergaarde
baten hem niet.

³⁽³⁾ Hij zal braden in een vuur van vlammen²

⁴⁽⁴⁾ en ook zijn vrouw
aandraagster van brandhout.

⁵⁽⁵⁾ Aan haar nek een koord van vezels.³

2. Vlam: *Lahab*.

3. In plaats van een bij haar notabele stand passende
halsketting draagt zij nu om haar nek het touw waarmee
zij het brandhout aansleept voor het vuur waarin haar
man brandt.

HONDERDENTWAALFDE SŪRA
AL-IKHLĀṢ (DE TOEWIJDING)

Mekkaans; de titel komt in de sūra niet voor.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

¹⁽¹⁾ Zeg:
Hij God is één.¹

1. Vgl. Deuteronomium 6:4.

²⁽²⁾ God
de Eeuwige.
³⁽³⁾ Niet heeft Hij verwekt
noch is Hij verwekt²
⁴⁽⁴⁾ en niet is één aan Hem gelijkwaardig.

2. Dit kan zowel tegen het pre-islamitische Arabische heidendom als tegen het christendom zijn gericht.

HONDERDENDERTIENDE SŪRA
AL-FALAQ (DE DOORBRAAK)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

¹⁽¹⁾ Zeg:

Ik zoek toevlucht
bij de Heer van de doorbraak¹

²⁽²⁾ voor het kwaad van dat
wat Hij geschapen heeft

1. De doorbraak van de dageraad.

³⁽³⁾ en voor het kwaad
van een stikdonkere nacht
wanneer hij opdoemt

⁴⁽⁴⁾ en voor het kwaad van haar
die op de knopen blazen²

⁵⁽⁵⁾ en voor het kwaad van een afgunstige
in zijn afgunst.

2. 'Zij die op de knopen blazen' is waarschijnlijk een verwijzing naar de beoefenaars van magische praktijken die tegen Mohammed waren gericht. Sūra 113 en sūra 114 zijn beide gebeden ter afwering van kwaad.

HONDERDENVEERTIENDE SŪRA

AL-NĀS (DE MENSEN)

Mekkaans; de titel is ontleend aan vers 1.

In de naam van God
de Barmhartige Erbarmer.

¹⁽¹⁾ Zeg:

Ik zoek toevlucht
bij de Heer der mensen

²⁽²⁾ bij de Koning der mensen

³⁽³⁾ bij de God der mensen

⁴⁽⁴⁾ voor het kwaad van de inblazer¹
de achtersluiper

⁵⁽⁵⁾ die inblaast in de borsten der mensen

⁶⁽⁶⁾ zowel de ġinn² als de mensen.

1. Ġalālayn: De Satan.

2. De demonen. Vgl. sūra 72.